

Necdet Arslan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

29.05.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Necdet Arslan

Necdet ARSLAN
1954 Erbaa doğumlu.
Emekli Türk Dili ve Yazını Öğretmeni
Şair/Yazar

Çeşitli sanat ve yazın sitelerinde;ulusal ve yerel gazetelerde,dergilerde yazıları ve şiirleri yayınlandı.
Erbaa'da yaşıyor.

YAPITLARI:
Bir Gün Ansızın,Şiir,2015
Taşra Akşamlarından,Şiir,2016
Susmalar,Şiir,2017

*****Necdet ARSLAN'la Söyleşi (Sayın Rengin ALACAATLI'nın Röportajı)

RA: Edebiyatla özdeşleşmiş, edebiyata gönül vermiş biri olarak şiirin tanımını yapmak ne derece doğrudur? Zira Platon da şiiri tanımlarken 'büyülü söz' ifadesini kullanmıştır. Burada herhangi bir kısıtlama olmadığını görüyoruz ve sanki şiirin oluşumunu yarı yarıya okuyucuya bırakıyor.

NA: Öncelikle böyle bir övgüyle konuşmayı başlattığınız için teşekkür ederim. Şiirin ne olup olmadığı konusunda sayısız tanımlar yapılıyor. Bu tanımların bileşkesinden oluşan tek bir tanıma ulaşılabilir miyiz? Böyle olsaydı nesnelmiş bir tanımın varlığından hareketle böyle bir sorunun yöneltmesine gereksinim duyulmazdı.Etkilendiğim çokça tanımdan salt ikisini verdikten sonra konuya giriş yapacağım;
1. "Şiir,bir derin dedikodudur."Liam RECTOR
2. "Şiir,felsefenin makyajlı kız kardeşidir."Jennifer GROTZ

Bu söyleşinin okunduğu saatlerde benim dışımda kalanların neler yaptığını kestirmem elbette ki olanaksız.Konuyu daha dar alana çekmek gerekirse Antoloji'de şu anda eylemli olan arkadaşların neler yaptıklarını da... Ama bir eylem içinde olduklarını az çok kestirebiliyorum. Şimdi beni okuyorlardır. Şiir yazıyorlardır. Yorum yapanlar çoktur. Kendilerine bir şey ifade etmediği için

grup iletilerini silenler de vardır... Hepimiz karşılıklı uçlarda oturuyoruz. Ben buna "Doluluk" diyorum. Doluluk başlı başına bir eylemli kılıştır aslında. Keşke, eylemli kılış içinde olanlardan bir kaçıyla aynı masa etrafında oturup bu söyleyişi ortaya alabilseydik.

Bir "eksik oluş"tan söz ettiğimin ayırındasınız değil mi?

Bir masa etrafında "an"ı paylaştıklarımın eylemlerini; örneğin susuşlarını, kahkahalarını, masadan yükselen sigara dumanlarını, az ötedeki masada oturanlara bakışlarını, bir an için kendilerinden geçişlerini, üşüdüklerini, söyleşi sonrasında eve götürecekleri şeyleri nasıl ve nereden alacaklarına dair düşüncelerini betimlemek, öykülemek; o kokuyu, dumanın dağılırarak göğe yükselişini yazıya birebir aktarmada başarılı olur muydum, bilemiyorum. Ama bildiğim bir şey var: Yaşamı bir "Doluluk" olarak algılamak her an'ın eksik oluşları barındırdığını. Evrenin geçmişten geleceğe uzanan bellek yolculuğunda, sürekli "Doluluk" algılaması içinde olmuştur insan. İlkokul yıllarında silgimiz penicilin şişelerinin tıparıydı ve herkeste yoktu. En kaliteli kurşun kalem markası "Atos"tu, balık resmi sarı yıldızlıydı. Ailemizin olanakları o günün koşullarına göre çok iyiydi. Bu yüzden, ayağıma naylon ayakkabı alıyorlardı. Bir keresinde "gri" renkli bir ayakkabıyla sokağa çıkmıştım. Köy çocukları ayakkabılarına, evlerden aşırıdıkları yumurtalar karşılığında dokunabiliyorlardı... Tüm bunları niçin söylüyorum dersiniz? Benim yaşadığım o çocukluk günlerinde göreceli olarak, büyük kentlerde modern yaşamlar vardı. Örneğin sinemaya, tiyatroya hiç gitmemiş, trene binmemiş, uçağı havalanırken görmemişim. Evrenin algılananların içindeki eksik oluşları barındırdığını kavramaya bu örnekler yeter sanıyorum. Yazma eylemi, eksik oluş'lardan yola çıkarak doluluğa ulaşma uğraşdır bence. Düzyazı türlerinden ayrık buluyorum şiiri. Daha muhafazakardır şiir. Çünkü dar alanda görünürler. Sınırları saptanırken dikkatli olmak zorunluluğu vardır.

İşte, Platon'un söylemek istediğı de bu gerçeklikle ilintili. Konuşmamın ortalarında bir masa etrafında oturduklarımızı nasıl anlatacağımdan söz etmişim. Yaşamı, eksik oluşlarından soyutlayarak anlatmalı, anlatılanlar algılanabilmeli, duygularımızı etkilemeli, haz vermeli, sorgulamalı, bambaşka evrenlere taşınmalı, içimizdeki boşlukları doldurmalı, bizi başkalaştırmalı... Bu iddialı bildiri ancak "Büyülü bir söz"le gerçekleşebilir. Şiir işte budur. Aşağıdaki dizelere dikkatinizi çekmek istiyorum.

"Yaradan yedi günde yaratmış Dünya'yı

Ben seni yarattım / aşkımla

Bir bakışta."

(FİKRET HAKAN)

Gerçekten de Yaradan, Dünya'yı yedi günde mi yaratmıştır? Biz bir bakışımızla aşkı yaratacak değin güçlü müyüzdür?

Sanıyorum "Büyülü söz" bir "eksik oluş"tan yararlanarak "Doluluğa" ulaşmaya çalışıyor.

Tahir ARABACI:

"Böğürtlen dalı kalbimi çizdi

Silebildim derken fotoğraftan

Başladı sularımnda ağlamaya eski sevgili

Şehirde bayram günü

Kadın türkücü şakıyor ana diliyle

Uçuz otellerde ağlıyor garipler...

....

Dizelerini beğeni evrenimize sunarken kaç öykülük konuyu bir araya getirmiş dersiniz?

Buna okur karar verecektir.

Ancak, kararsızlıklarınızın da alabora olduğu söz dizgeleriyle de karşılaşsanız şaşırmanız.

Garip Akımının o büyük ismi Melih Cevdet ANDAY:

"Dinle Mursilis:

Nu ninda ezzetani vattaram ekuteni,

Şarap yaşlılıkta içilir." derken bana şiirin de tanımını yapıyor sanıyorum.

Evet, şiir, bütün zamanlarımızda içtiğimiz; içtikçe kanmadığımız şaraplardır, diyebiliyorum.

RA: "Şiir, sözcüklerle güzel biçimler kurma sanatıdır. Ama sözcük nedir? Bir anlamı, bir çağırımı, bir gölgesi, hatta bir rengi ve tadı olan nesnedir.

Sözcük insanoğlundan haber verir. Sözcük boş bir kalıp değildir. Ozanın duyguları, düşünceleri, hayalleri, dünya görüşü, felsefesi, kişiliği, her şeyi şiirde belli olur. Sözcükleri tanımak, sevmek, okşamasını bilmek gerekir. Hangi sözcük, hangi sözcükle yan yana geldiğinde nasıl bir ışık ortaya çıkar? Bunu bilmek gerekir" demiş Cahit Sıtkı Tarancı. Bu söylemden yola çıkarak şiirin kimyası, matematiği ve fiziği olduğunu ve bu açıdan bakınca da şiirin aslında bir simya olduğunu söyleyebilir miyiz?

NA: Galiba biraz derinlere ineceğiz. Okuyucularımı sıkmaktan da korkmuyorum değilim. Fakat sorun'un ağırlığı karşısında detaylı bir açılım yapmak zorundayım.

Dil, insanoğluna sunulmuş en düzenli yeteneğin adıdır.

Saussure, bu yeteneğin varlığından yoksun olmanın olanaksızlığına vurgu yapar ve iki ayrı dil kavramından söz eder. Biri gelenekten beslenen "langue", ötekisi ise birey tarafından kullanılışı olan "Parole"dir. İlki, yani söz, hazır bulunmuş, diğeri ise "söz" olarak kullanıma girmiştir.

Dil'i düşünceyle ilintili değerlendirmeliyiz. Duygularımızı, duyumsayılarımızı dilden yararlanarak açıklıyoruz. Bütün kavramlar bir "soyutlama" işlemiyle dilde önce göstergelere dönüşür. Ve dil bu işlemlerden beslenerek us'umuzdaki bütün birikimleri anlatmak durumunda kalır. Dil güçlüdür, anlatamayacağı düşünce ve duygu yoktur.

Chomsky'e göre dil, düşünceyi söze, yazıya dönüştürdüğü gibi düşünceyi de etkiler, biçimlendirir. Yaratıcıdır. Belli kalıpların, kuralların, gereçlerin baskısından kaçarak sınırsız ölçüde gücü sahiplenmeyi erek edinir. Dil, bir dizgedir, bir sistemdir ama şaşılacak bir yapı özelliğine de sahiptir:

1. Ses düzeni,
2. Prozodi düzeni,
3. Yapı/biçim ilişkisi
4. Sözdizimi
5. Anlamsal yapı

Dünya'nın beş bini aşkın bir ses düzenine, 50 kadar sese sahip olduğunu söylüyor bilim adamları. Bu değin çeşitliliği barındıran sistemi, kendi dinamiği içinde düşünmenin olanağı elbette ki yoktur. İşin içine tümce de girince, onu parçalayarak "sözcüğe" ulaştıkça konu daha da karmaşık bir yapıya dönüşüyor.

Şair, şiirini yazarken dil'i zorlayan uğraşlara da girer. Şiir, bir karmaşanın içinden doğar. Bu nedenle şiiri TARANCI'nın tanımıyla örtüştürmek olasıdır. Konuyu somutlaştırmak açısından örnekleyelim(*)

"Şiir her şeyden önce bir dil'sel üründür, dediğimize göre, şiirin dilbilgisi ve cümlelerin (tümcenin) sözdizimi kurallarıyla işi vardır. Bir dilde kimi cümleler dilbilgisi kurallarına uygun, ama anlamsız ya da saçma olabilir:

"İçinden pazarlıklı soba yazıyı tamamladı."

"Boyalı görünüşünüz gitar çalıyordu."

Kimi cümleler de anlamlı olmalarına karşın dilbilgisi kurallarına uygun değildir:

"Dökülmüş içmezdi suyu bardaktan."

(Bardaktan dökülmüş suyu içmezdi.)

"Gözden dört ayırmasın Allah."

(Allah dört gözden ayırmasın.)

Şu cümleler de anlam bakımından anlaşılabilir olduğu halde, bunlardan ikincisi dilbilgisi kurallarına uygun, birinci cümle uygun değildir:

"Çıkan gördünüz mü arabayı kaldırma? "

(Kaldırma çıkan arabayı gördünüz mü?) ..."

(*) Özdemir İNCE /Yazınsal Söylem Üzerine

Bütün bu açıklamaların ışığında şiirle ilgili olarak Tarancı'ya katılıyorum

RA: Peki, simya konusunda bana katılıyor musunuz?

NA: Simyayı genel açılımıyla kabul edersek biraz "kimya'ya" yaklaşırız. Zaten soruyu "...kimya olduğunu söyleyebilir misiniz?" şeklinde sormuyorsunuz. Bu nedenle genellemenin öze giderek "mistik simyadır" diyebiliriz. Şairin, us'unda yoğunlaştığı izlek "duygusal ölümsüzlüğe ulaşmaya" koşullanmıştır. "Sofistike bir alandır bu... Ars manga, açısından değerlendirirseniz "Evet, şiir bir simyadır." diyebiliriz.

RA: Şiirin tanımından şaire geçecek olursak, şair kimdir?

NA: Robert Frost "Şiirsellik, yaşamı gırtlığından yakalamaya eşdeğerdir." diyor. Yaşamı gırtlığından yakalamak kolay değil. O'na karşı bir duruşunuz olması gerekir. Bu yüzden Robert Graves'e katılıyorum: "Şairlik bir meslek değil, bir duruştur."

RA: Birçok kişi özellikle hececilerin bir kısmı serbest şiiri bir başıboşluk olarak gösteriyor ve hatta daha da ileri giderek şiir olarak kabul etmiyorlar. Bu konuda ki görüşleriniz nelerdir?

NA: Geleneksel Hece Şiiri ile serbest şiir arasındaki uzlaşmaz çelişki, başladığı günden itibaren kesintisizce sürüyor. Sürececek de. Ama kökü derin bir geçmişe uzanan halk şiiri geleneğinin eskisi gibi güçlü ozanları yaygın olarak öne çıkaramadığı da bir gerçeklik. Kaldı ki sanatın evrensel boyutu Türk Şiirinin, kendi sınırlarımız içinde kalmasının karşısında büyük bir güç olarak duruyor. Ben böyle bir ayrışmada taraf olmamaktan kaçınıyorum. Gerek hecede ve gerekse serbestte beni etkisinde tutan her şiiri beğeniyorum. Serbestte yazıyorum. Ama hece şiirine karşı herhangi bir tavır da almıyorum.

RA: Serbest şiirin teknikleri olmalı mıdır?

NA: Şiir, sözcüklerin görünen yanlarından öte görünmeyen yanlarıyla yazıldığını biliyoruz. Bazıları bu konuda "Aysbergin üstünden çok, altı önemlidir." diyorlar. Haklılar da. Yaşam orada ise, oraya ulaşmanın da teknikleri mutlaka olacaktır. Sözcükleri görünen yanlarıyla yazmaktan uzaklaştıracak her edim serbest şiirin yazılışıyla ilintili bir tekniktir. Bu konuda Mustafa KÖZ'ün "Şiir bir soluk işidir. Uzun şiir için de kısa şiir için de bu böyledir. Çünkü şair, küller arasında bir çingı bulmuşsa, üfler de üfler, soluğu kesilinceye değin. O çingıyı ateşe dönüştürdüğü zaman da anlar ki şiir vardır." Düşüncesine katılıyorum. Bu düşünce, nefesli bir enstrümandan bir ezginin ortaya çıkarılması uğraşısıyla örtüştüğünü söyleyebiliriz. Yanından kavalını ayırmayan çobanın yanık sesi yakalama edimi bile bir yöntemle olasıysa, serbest şiiri bu varsayımın dışında tutamayız. Günümüzde "Kendilerini serbest şiirde ayırık ve üstün gören "bazı kalemlerin yazdıklarına bakınız. Şiir demeye tanık bulamazsınız. İçemden yoksun, estetikten irak, duygusuz, ritimsiz; üst üste yığılmış gerekli gereksiz sözcüklerle, imlerle yapılandırmışlardır. Yazdıklarını şiir diye yutturmaya çalışacaklardır. Çoklarında çok alt düzeyde bile olsa ulantıların yanlış yazıldığını, sıkça yinelemelere düştüklerini, sözcüklerin öncülleriyle ardılları arasında bir ilişkilendirmenin olmadığını, anlatım bozukluklarının yoğunluğunu göreceksiniz. Tüm bunların şiirden arındırılması bile bir tekniğe gereksinim duyulduğunu kolaylıkla anlatır.

RA: Yaşamınız boyunca sizi en çok etkileyen şair ve şiir hangisidir?

NA: Çok güç bir soru. Seçeneklerin içinden birine öncelik vermekle diğer şairlerimize haksızlık yapmış olacağımı bilmekteyim. Mutlaka söylemem gerekirse Nazım Hikmet. Bütün yapıtları...

RA: Cumhuriyet sonrası Türk şiirine baktığımızda akımlarla 80'lere kadar geldiğini görebiliyoruz. Ancak bundan sonra popüler kültürün etkisiyle de şiir de yozlaşmaya gidilmesi, tam bir akımın olmayışı, şiirlerin içinin boşalması sizce neden olabilir?

NA: Ünü bütün evreni kuşatan ressam Van GOGH "Dünyanın tamamlanmamış bir taslak olduğunu" söyler. Bütün sanat dalları gibi şiir de bu tamamlanmamış taslağın üzerinde yoğunlaşarak işlevini yerine getiriyor. Türk şiirinde 1980'lere değin çeşitli adlar altında oluşturulan gruplar ve onların izlekleri apansız susuyor. Bu saptama gerçektir. Eğer sanatı (şiiri) , henüz görevini yerine getirememiş duygusal itici güç olarak kavırıyorsak gelinen noktadaki tıkanmışlığı haklı bir gerekçeye bağlama zorunluluğu vardır.

Bana göre sorunun temelinde "siyasetin" başat rolü vardır.

Açmalıyım:

1980 öncesi Türk şiirini besleyen damarlar vardı. Bunların uzantıları gelenekten beslenerek, arına/durula kendi kulvarlarında ilerlediler.

Sanatçılar, inandıkları dava uğruna şiirler üreterek bildirimlerini sundular halka. Ayrıntılı bir kategorize yapmaksızın soluğu güçlü olanlar ya gelenekten beslenerek Cumhuriyet'ten yana tavır alarak "yurt" söylemlerini, ulusal coşkularını; ya yükselmekte olan yeni Milliyetçiliğin davası sesini; ya da işçi sınıfının önderliğindeki yeni düzenin (Yani,devrimin) ruhlarını şiirlerine taşıdılar. Bu kümeleniş içinde en geniş boyutlu üretimi devrimci/demokrat çizgideki şairler yaptılar. O dönemin koşullarını yeniden konuşmaya gerek yok sanıyorum. 12 Eylül 1980 Darbesi'yle birlikte müthiş bir asimilasyon, korku, etkisizleştirme, şiddet, yargısız infaz, sindirme, susturma gibi radikal yöntemler yaşama geçirildi. Bu değişim etkisini 3 yıl boyunca kesintisizce sürdürdü. Edebiyatta ve şiirde en ön safta bulunan yazarlar ve şairler ve diğer bilim insanları üretmez duruma getirildiler. Bu kaotik süreçten hemen sonraki güdümlü sivilleşme hareketleri, Özal politikalarıyla yaşama geçirildi. Sovyetler Birliği'nin dağılışı, tek kutupluluğa doğru yöneliş, Dünya'nın yönetiminde ABD'nin tek aktör olarak öne çıkışı, Avrupa'daki siyasal değişimler ülkemizi doğrudan etkiledi. Topraktan kaçarak büyük kentlere doğru kırsal kesimdeki tabanın kayışı, yapay kalkınmadan kaynaklanan gönenç ve daha nice sorunlar şiirin dirilip ayağa kalkmasına engel oluşturdular.1990'lı yıllardan itibaren etkisini ağırlıklı olarak sezdirenen medya, popüler kültür, arabesk tavırlar, tele voleyli değişimler bireyle şairi birbirinden iraklaştırdı. Bundan 30 yıl önce marjinal olarak görülen İslami hareketler, cemiyetler, cemaatler; BOP gerçeği,İrak'ın parçalanması,siyasal iç çelişkiler,ekonomik krizler,iletişim teknolojisindeki çizgi ötesi gelişmeler,internet,öteki yükselen değerler...sanatın eylemci kanadının pasifleşmesini sağladı.

20 yıllık bir geçmişin değerlendirmesi bu. Tüm bu koşullar içinde öteki sanat dalları gibi şiir de herhangi bir ekolün etkisinde ayakta kalmayı sınamadı. Ancak post modernizm adını verdiğimiz sınır tanımayan bir izleğin şu anda içeriden/dışarıdan; kıyıda/kenardan varlığını sezdirdiğini, bireyselleşmiş şiir hareketlerinin ise kontrolsüzce geliştiğini söyleyebilirim.

RA: Son dönemlerde rastladığımız deneysel şiire nasıl bakıyorsunuz?

NA: Emeğin en yüce değer olduğuna değgin inancım, yaşamın çeşitli alanlarındaki üretimlere saygı duymamı gerektiriyor. Üretim, yaşamın kan dolaşımını sezdiriyor bana. Eylemsizlikleri yok eden etkili bir işlevselliğin; daha doğrusunu söylemek gerekirse pratiğin verileridir bence. Olayı böyle bir yaklaşımla değerlendirince genelde sanata, özelde ise şiire, şiir hareketlerine de aynı mercekten bakıyorum.Sanatçının "eksik oluş"ları özgürce anlatıya dönüştürmesindeki her girişimini -çoğu kez bir aykırılığın iz düşümüne dönüşmüş olsa da- saygıyla karşılıyorum. Bu uğraşlar içinde "Deneysel Şiiri" de yoğunlukla görebiliyoruz.

Edebiyata çok yakın duruşumdan olacak binlerce şiir okudum. Okumayı sürdürüyoruz da.

Bu konuda bolca malzeme var şiir atlaslarımızda.

Hasan HÜSEYİN'in "Acıyı Bal Eyledik" adlı yapıtını okurken çokça örnekle karşılaşmıştım. Şiirin görselliğini pek sarsmadan kaleme alınan o şiirleri severek okumuştum.

Zaman zaman Nazım'da da tanıklık ettim böyle çalışmalara.

Yılmaz ODABAŞI okuyan şiir severlerin "Aşk Biz'e Küstü" adlı kitabında nitelikli örnekler görebileceklerdir. Orada "Sivas'ı Unutma Şiiri"nden çok etkilenmişim. Bu alanda şu anda us'umda çağrışım yapan çokça şiir var. Ama vurgulamalıyım ki hiçbiri ezberimde değil. Enver GÖKÇE'nin,Cengiz BEKTAŞ'ın, -eskilerden-Ercümen Behzad LAV'ın, Murathan MUNGAN'ın...çeşitli kitaplarında çokça örneklerin bulunduğunu anımsıyorum. Şiir bir disiplin istenciyle üretilmesinden yana bireysel yaklaşımım bu tür çalışmaların bende pek "çekici" hazlar yaratmasına engel oluyor.

Ancak, bireyin özgürleşmesi, geleneksel kalıplar içine hapsedilen şiirin bileklerindeki kelepçeleri kırmayı zorluyor. Başarıyor da.

İşte bu yeni koşullarda, şiir, bambaşka biçimlere bürünerek gelip kapımızı çalıyor.

Bu alanda "En son şu şiir okumuştum." Diyemiyorum. Raflarımdaki sayısız şiir kitapları arasında salt bu alanda yazılmış şiirlerden oluşan birkaç seçki kitabının bulunduğunu biliyorum.

Deneysel Şiir alanında üretilen şiirlerin gün geçtikçe "Bir bozulmaya" yöneldiğini de yadsıyamam.Bu tür şiirlerin us/duygu/algılama/etkileşim/edinim/beğeni/uzlaşma/nokta atışı.....gibi

bağlamlarda beni çekmediğini söylemeliyim.

RA: Ne zaman ve nerede rastladım tam hatırlamama rağmen bir Fransız edebiyatçının sözü hiç aklımdan çıkmaz. " İlk dize tanrıdandır..." der. Haklı buluyor musunuz ve sizce bu söz için hangi parantezler açılabilir?

NA: "İlk dize tanrıdandır! "bu sav özellikle 1900'lı yılların ilk çeyreğinde edebiyat tartışmalarına malzeme oldu. Dünyanın ekonomik ve sosyal,siyasal alanlarda çok radikal değişimler geçirdiği bir dönemdi. Avrupa'da gerçekleşen "Sanayi Devrimi"sonrasında insan yaşamına yepyeni sorunsallar girdi. Üretim ekonomisinin hammaddelerini kelepere getirmek ve o pazarlara rekabetle girebilmek, ucuz insan gereksinimini karşılamak,yeni sömürgecilik dediğimiz canavarın öncelikli uğraşlarındandı.Milliyetçilik yeni bir değerdi.Bu karmaşa sonrasında Kuzeyde,Çarlık Rusya'sında,1917'de Ekim Devrimi gerçekleşecek,Avrupa ülkelerinin çoğu 1.Paylaşım Savaşı'nda birbirine girecek,uzun ve sıkıntılı bir süreçten sonra haritalardaki sınırlar değiştiği gibi "düşünceler de" revizyona uğrayacaktı.Bu karmaşadan,kaostan elbette sanat da payına düşeni alacak ve sanatçıların düşünme ve yorumlama yetilerine malzemeler eklenecekti.

Fransa, sürekli bir çekim merkezi olmuştur sanat ve kültürde. O topraklarda, özellikle "Hümanizma Devrimi" sonrasında eleştirel us'un özgürleşmesi, düşüncelerin özgürce tartışılabilmesine olanak tanıyordu. Fransa'nın en ünlü şairlerinden biri; Paul Valery o savı ortaya attı. Büyük çekişmeler de peşinden geldi doğal ki.Valery,sembolizmin liderliğine soyunmuş birkaç kalemden biriydi.Uzunca dönem şiirler yazdı.Sanıyorum günceleri de çoktu.Yazdığı şiirler geniş okuyucu kitleleri tarafından çekici bulunmadı. Daha kestirmeden söylemek gerekirse,"ilk dizesi Tanrı'dan gelen "şiirin öteki dizelerinde duygularını/duyumsayılarını/gerçeği iletme uğraşlarını/örgeçleri etkileyecek renkleri albeniye dönüştürmeleri işlevsiz kaldı.Daha doğrusu okunmadı. Sanatçı bir değerlendirme yapmakla karşı karşıyayken ruhsal sıkıntılarla bir müddet cebelleşti ve önce şiiri sonra da edebiyatı terk etti.

Bu sözü haklı buluyor muyum? Sezgisel bir sınamayı gerektiriyor bu soru. Bu konuyla ilintili olarak bir iki ismi örneklemeliyim. Aragon, kendi yapıtına ve okuruna çok saygı duyan, yaşamına ve onun içinde var kıldığı Elsa'ya karşı da sorumlu olduğunu bilen bir şairdi. Yazdığı şiirlerin genelinde aşk'ın renklerini sunmasını bildi. Değişen Dünya koşulları evet,diğer şairleri etkilediği gibi O'nu da etkiledi; ama Aragon,kendi iç evreninden sökün eden duyguları şiirle taşırken hep "kendisi" oldu. Bir Dada şairi Tristan Tzara ise kendi sezgilerini şiirselliği yakalayacak sözcükleri bulup kullanma endişesine kapılmadan tombala torbasından çekercesine yazdı. Aragon şiirleri evrenselliğini koruyor. Tombala şiirleri için bunu söylemek olası mıdır? Sanmıyorum.

Ancak, bir şiirin ömrü ile "ilk dize" arasında daima bir ilişkilendirme yapmışımdır. İlk dizesi güzel olan şiirleri uzun ömürlü buluyorum ben. Yansıttığı güzelliklerle özdeşleşen bir durumdur bu. Bu güzelliği yitirdiği an,şiirin kalıcılığını da yitirdiği andır.Bu durumda şiirin gelecek bütün an'ları kucaklaması, tüm dizelerinin ilk dize gibi görkemli olmasına bağlıdır. Diğer dizeler de "Tanrıdan" gelecekse eğer, kişinin "kendi oluşu"nu nerde aramalıyız? diye sormadan edemiyorum.

RA: Benim bu sözden algıladığım şiirin ilk dizesinin tanrısal bir dokunuş kadar etkin ve mucizevî olması gerektiğidir. Şair böylesi bir girişle okuyucuyu teslim alacaktır. Benim söze bakışım sizinki kadar gerçekçi olmasa da yine de aynı fikirde olduğumuz belli. Ancak bu yaklaşım parantezi açmaya değer bulmadığınızı mı gösteriyor?

NA: Hayır... Öyle bir çekince içerisinde olduğumu ya da "yaklaşım ayracı açmaya gerek duymadığımı " nereden çıkardınız? Tartışmakta olduğumuz konunun elektik bir yapısı var. Estetiğin doğasında var olan çokça sorunsaldan en başatı budur belki de... Tanrı'nın, sanatçı üzerindeki etkisi, bu etkinin sanatçıyı yönlendirmesi; eylemli kılması, uğraştığı alanda "kaliteyi"ya da "kanditeyi" yakalaması kişiden kişiye değişkenlik gösterir...

Kaldı ki, bir kişinin "ilk dize tanrıdandır."şeklindeki saptamasını genelleme yapmak ne derecede doğrudur.Örneğin bu sözü "Abdullah Rıza ERGÜVEN başta olmak üzere "ateist" öteki şairlerden duyabilir misiniz? Konuyu "idealist" yaklaşımla değerlendirirseniz "Her eylemde Tanrı'dan iz

buluyoruz" yargısına ulaşırsınız. Çünkü "Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona Şahdamarı'ndan daha yakınız" ayetinde söylenenleri yabana atamazsınız. Kalem tutan el'e "Şahdamarı'ndan daha yakın olanın", girişilecek ilk eyleme elbette ki müdahalesi olacaktır. Esin'inin kaynağı O ise, ilk dize de kuşkusuz O'ndan gelecektir...

Şimdi anımsayamıyorum; ama bir düşünür" Şiir kesinlikle bir dış ağrısı değildir." diyor. Bunu söylerken "Tanrı'nın insan üzerindeki kesin egemenliğini şiirde görmenin olanaksız olduğuna vurgu yapıyor. Konuyu didikleşikçe özele kayıyoruz galiba. Bu konuda Behçet NECATİGİL'in "Aslında her şair kendi öz eleştirisini her şiirinde kendi yapar, yapmalıdır..." düşüncesini önemsiyorum.

RA: 'Şiir öyle ayrı bir dildir ki başka hiçbir dile çevrilemez; hatta yazılmış görüldüğü dile bile.' diyor Jean Cocteau. Şiiri başka dillere çevirmenin doğru olup olmadığı tartışılan önemli konulardan biridir. Çeviri şiirin aslını verebilir mi? Bu konudaki düşüncelerinizi bilmek isteriz?

NA: Çeviri şiirleri alanında güzel gelişmeler var günümüzde. Çeviri şiirlerini beğeniyle okuyorum. Bu alanda Cumhuriyet Kitap'ta Şiir Atlası Köşesi'nde Cevat ÇAPAN'ı ilgiyle izliyorum.

Çeviri şiirler hiçbir zaman "özgün"leri gibi olamıyor kuşkusuz. Bu konuda "ulusal dil kimliğiyle" yazma sorunsalı ağır basıyor. Fakat güzel çevrilmiş bir şiiri ilgiyle okuyabiliyoruz. Örneğin, Melih Cevdet ANDAY'ın harika kaleminden Bir Edgar Alan POE şiirini; ANNABELL LEE'yi her zaman kıskanarak okumuşumdur-Yeri gelmişken söyleyeyim. Antoloji'de genç şairlerimizden Osman TUĞLU Kardeşim bu alanda güzel işler başarıyor. O'nun aynı şiiri 'annesinin Türkçe'ye çevirdiğini söylemeliyim- Mayakoviki'nin "Şair İşçidir" adlı Ataol BEHRAMOĞLU çalışmasını, Behçet NECATİGİL'den "Yalnızlık" adlı Maria RİLKE şiirini, Paul ÉLUARD'dan Sabahattin EYUBOĞLU'nun dilimize özenle kazandırdığı "Karartma"yı yabana atamam. Bizden de öteki dillere şiirler çevrilmiyor değil. Örnekçe, Nazım'ın şiirlerinin girmediği ülke yok gibidir. Anıl MERİÇELİ'nin Fazıl Hüsnü DAĞLARCA'ya değgin çoğu şiiri İngilizce'ye çevirdiğini ve bu çevrilerin çok beğenildiğini bir makalede okumuştum.

Bilgi için kısa bir örnekleme yapmalıyım:

"Odalarda su odalarda mumWater and candle in the rooms
Dağlar.....In the loneliness of the boks
Kitaplar yalnızlığında.....And the mountains
Ölüm seni merak ediyorum...".....Death I am worried about you.

Bu konuda bir başka araç açarak soruna başka yönden de bakmak istiyorum. Şiir çevirileri alanında çarpıcı sorunsallar da var günümüzde. Güncelliğini koruyorlar. Bu konuya Kafka "Küçük ülkelerin küçük edebiyatları" diyor ve "Büyük ülkelerin büyük edebiyatlarıyla rekabet edemiyor." şeklinde saptama yapıyordu. Bu konuda bir ironi mi ortaya koymuştur ya da somutlanmış bir gerçekliğe mi parmak basmıştır bilemiyorum.

Ancak, biz ülke olarak neden Japon şairleri; Japonlar ise neden bizim şairlerimizi Batı'da ünlendikten sonra dillerimize çeviriyoruz?

Bu sorunsalın çözülmesi, Türk Şiiri'nin sınırlar ötesine açılması için "Ulusal Çeviri Politikalarına" gereksindigimizi ortaya koyuyor. Bunun da güçlükleri var kuşkusuz. Çocuklarının ve gençlerinin çoğunun belleğine güdümlü kültürleşme programının dayatmasıyla salt bir ismi; Necip Fazıl KISAKÜREK'i şair olarak tanıtan; öteki şairleri, örnekçe bir Necati CUMALI'yu, bir Cahit KÜLEBİ'yi, bir Ahmet ARIF'i, Can YÜCEL'i...ve daha nicelerini ad olarak bile tanıtmaktan kaçınan sözüm ona "ulusal" eğitim politikası böyle olursa işimiz elbette ki güç olacaktır. Hoş, Türk ve Japon edebiyatlarına "teorik olarak" da olsa "küçük edebiyat" demek ne derece rasyoneldir, kime göre küçüktür, tartışma götürmektedir. Durum böyle olunca "tüzeli bir Dünya edebiyatından söz etmek" söz konusu değildir.

RA: Yazın dilinizde öz Türkçe kelimeleri sıkça kullanmanız dilimizi yabancı sözcüklerden kurtarmak adına bir vefa borcu mu yoksa özel ilgi mi? Anlaşılama kaygısı duyduğunuz oluyor mu?

NA: Köy Enstitüsü çıkışlı bir öğretmenin /aydının çocuğuyum ben.Kendimi

tanımaya başladığım zaman, kendi dışındaki evreni de tanımama yardımcı olacak bir kültür varsılığının içinde buldum kendimi. 1960'lı yıllarda her gün evimize düzenli olarak değişik çizgilerde gazeteler giriyordu. Babamın herhangi bir dayatması olmadı. Ortaokul yıllarındayken Niksar'a bir tiyato geldi. O yıllarda babam Halkevi'nin başkanıydı. Hiç unutmam. İpotekli Tarlalar, adlı bir yapıtı sahneye koymuşlardı. İlgile izlemiştim. Coşkun tezahürata ben de katılmışım. Bu bende ilk uyarıcıydı. Evimizde donanımlı bir kitaplık vardı. Yüzlercesinin arasından Talip APAYDIN'ı seçmişim. Toprağa Basınca... Bir köy romanıydı. Anlatımı yalındı. O romandaki Erdal'ı tanımış, dil'ini sevmişim. İzleyen günlerde Fakir BAYKURT'un Yılanların Öcü'nü aldım elime. Kapağını açtığımda "Çok Saygın Ülkü Yoldaşım Ömer ARSLAN'a çandan sevgilerimle-Fakir" yazıyordu. Kitabı okuduktan sonra babama "Ülkü,yoldaş.." sözcüklerini sormuştum. O da anlatmıştı. Böyle başladım okumaya. Kaç yıl geçmiş aradan? Bir türlü kopamadım bu edimden. Hep okudum,ne bulduysam okudum. Lise yıllarımda belli başlı düşün klasikleri dahil yüzlerce kitabın hakkından geldim. Şimdi kendime değgin 10 bine yakın bir kitap ortamında okumayı sürdürüyorum. Edindiklerim benim şekillenmemde belirleyici oldu. Lisedeyken edebiyat etkinliklerinde lokomotif işlevi yapıyor,boyumdan büyük kişilerle tartışmalara girişiyordum.

Dil'imın varsillaşmasında bu öz kaynaklardan beslenirken TDK'nın düzenli olarak gelen dergilerinden de yararlandım. Siyasal düşüncelerim olgunlaşmıştı.Kendimi "Devrimci/demokrat "saflarda buldum. Özellikle 1970'li yıllarda yaşamın içine bir zıpkın gibi daldım. 1980 sonrasına değin hem teorik hem de pratik olarak dalgalarla boğuştum.

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni olarak 27 yıl emek üretirken saygın bir kimlikle, entelektüel yapıyı yönlerimle anıldım.

Türkçe'yi yetkin kullanıyor muyum, bilemiyorum. Ancak yeğlediğim sözcüklerin kullanımında seçiciyim. Böyle olmakla birlikte yoğun kültürleşme uğraşlarından yansıyanlar konuşma ve yazı dilime sayısız sözcüğü kazandırdı. Ereğim, aşırılıktan ırak olmak koşuluyla arı dille konuşmak ve yazmak. Kimi kez bana değgin tümcelerin arasına Latin kökenli, ya da doğu kültürlerinden sızan sözcükler de giriyor değil.

Bu tutumdan rahatsız oluyorum. Bana,ulusuma 'el' olan sözcükler hiç de sık durmuyor.Bunun ayırdındayım. Ama tüm bunlar istencimin dışında yaşama geçiyorlar.

Erbaa'da yaşıyorum, demiştim.Burası yerli gericilikle modernleşmenin çelişkilerini birlikte barındıran bir kent.Özellikle 1980 Darbesiyle başlayan ve ivme kazanan yerli gericiliğin baskınlığı duyumsanıyor. Çeşitli nedenlerle öteki saflarda yer alan arkadaşlarımlın çokluğu beni yalınlığa/yalınzlığa itti. Okuduklarımı paylaşmamamak, kısır ve devingen bir yaşamın içinde edilgenleşmek dil'imı de zorluyor. Okuduklarım salt bende kalıyor.Zaman zaman büyük kentlere; Ankara'ya,İstanbul'a gidiş ve dönüşlerimde değıştiğimin bilincinde olmama karşın bu durum yapay sevinçler kazandırıyor bana.

Evet, iletişim kurduğum kişilerle, kalabalıklarla bir aradayken güçlüklerle karşılaşırım. Ancak, bu durum bende bir sıkıntı yaratmıyor.

Kaşgarlı Mahmut'un Divan- Lügat-it Türk adlı o görkemli yapıtında yüzyıllar önce kullanılan sözcükleri sahipleniyorum. Kök/yapı özellikleri yönüyle Ulusumuza değgin olan sözcükleri kullanmaktan onur duyuyorum.

RA: Şimdi özel bir soru, Necdet Arslan ne renktir ve neden?

NA: Bu soruyu"çekinceli" buluyorum. Renk, sınırsız algılamaları çağırıştırıyor çünkü. Kaldı ki tüm renk adları sözcük çeşidi olarak eski dil'e göre bir "sıfat"tır.

Mark TAWAIN "Bir sıfat görürsen derhal yok et! " diyordu bir yapıtında. Öyle ki,55 yıllık bir geçmişi omuzlayıp gelen, türlü savaşımllara girip çıkmış; olayların, olguların,oluşların,kılışların içinde kalarak pişmiş birisi olarak kendimi "bir sözcükle tanımlamanın" güçlüğünü biliyorum.

Herkesin üç kişiliği vardır; ortaya çıkardığı, sahip olduğu, sahip olduğunu sandığını,söyler Alphonse KARR. Öyle bir açmazdayım ki...Hangi seçeneğe göre rengimi söyleyeceğim? Kaldı bu somutlama kendimle tam anlamıyla örtüşecek midir? Bir de onun hesaplaşmasına girmekten çekiniyorum. Yeri gelmişken vurgulamalıyım. Nietzsche "Kendinden hiç söz etmemek çok

soylu bir ikiyüzlülüktür."der.
Bu röportajda zaten kendimden olabildiğince söz ettim.
Rengimi değil ama kendimi biliyorum.
Bir şiirimi "BEN BÖYLEYİM İŞTE" diye adlandırmıştım. Galiba ikiyüzlü biriyim.

RA: Son olarak size vereceğim sözcükleri kullanarak henüz adı olmayan bir aşk şiirinin dizelerini yazar mısınız?
Koruk / safir / iblis / kusursuz / kulak / pars / lostra / semaver / kopça / turkuaz / divit / örs / koyak

N.A: Zeynep Nilgün GÖKÇEÖZ'ün Haftanın Şairi seçildiği zaman bu konudaki yaklaşımımı açıklamıştım.
Olaya kayıtsız kaldığım zaman Einstein'ın "İnsanların önyargılarını yıkmak, atomu parçalamaktan daha zordur." düşüncesinin oluşacağı kaygısını taşıyorum. Bu nedenle kendimi anılan yoğunlukta sınamayı düşünüyorum. Okurların hoşgörülerini desteğim olacaktır.

DÖNGÜ/SEL

Seviyi meşru kılmayan hangi ürküntü
Bir iblisin örsünde ezilen Samsa'ya dönüşüverir..
Kulak ver sesime, duy beni
Hiç korkma!
Kimseler kökünden söküp atamaz
Sarmaşıklar misali sonsuzluğa uzanıp
Ruhumuzu saran sevgilerimizi

Koruklaşan zamanlarda
Kaldırım kaldırım dolaşmaktan
Tabanları delinip kopçaları çürüten
Ve lostra salonlarında hapsolan papuçlar değildir sevi
Gem vurulmaz parslar gibiyiz biz
Gözü kanlı gibi koştuktan
Bütün bedenlerinden buğular saçan
Semaverler misali kaynar vadilerimiz

Çoban yıldızının yayla sularıyla oynadığı
Arzuları istifleyen alaca gecelerin vuslat vaktinde
Bir divitten dökülürcesine yayılan
En alevli
Ve en hircin safirlerimizi
Kıyıları döven turkuaz dalgaların
Kızgın kumsallara doluşması gibi kusursuzca
Giz'i bizde saklı
Mahrem koyaklarımıza nakşedeceğiz

Bütün mevsimler boyu
Gönlümüzde turnalar uçuşurken
Ürkek bir ay'ın şafağa sığınma vakitlerinde
Gözbebeklerimizde büyüyen yangınlarımızı
Kendi ellerimizle biz söndüreceğiz...

Necdet ARSLAN

-
A ç ı k l a m a :

Deli Mavi Sevdalar Grubu'nda "22-28 Eylül/2008" tarihleri arasında 'Haftanın Şairi' seçilişim nedeniyle yapılan röportajdır.
Röportajı gerçekleştiren Sayın Rengin ALACAATLI'ya teşekkürlerimle...

...ve Derinden Bak Gözlerime

Nice mevsimler yaşadım yokluğunda
Nice duyumsayışlar biriktirdim geçmiş zaman düşlerinden
Sevi'nin o dizginlenemez başkaldırısı içimi acıtırken
Arsızca büyüyen bir mutluluğun ürpertileri dokundu tenime
Avundum öylesine

Gün geldi iz sürmek için
Esen yellere sordum göç yollarını
Haber vermediler
Sonra paslanmış umutları taşıdım düşlerime
Koştum günler boyu koştum bir duraktan bir durağa
Çağla renkli bulutları mimozaları kırlangıçları unuttum
Ama seni unutamadım bir türlü
Sustum
Hep sustum

Gün geldi
Şarkılar nereye taşırsa taşısın istedim
Sultaniyegah çalan yanık bir neyin nefesine
Kırık bir tamburun üzgün nağmelerine takıldım
Peşlerine düşüp mahcup ve bitkin
Uçsuz bucaksız sonsuzluklarında sürüklendim
Sonra bir teselli aradım yıldızlardan
Teker teker sönerlerken heyhat
Bir başıma ve öksüz
Kendimden geçip
İçimde uzayan yollarda kayboldum

Şimdi sana
Hiç söylenmemiş sözler getirmek için
Firar ettim de geldim en uzak diyarlardan
Bu gece usulca sokulmak yanına
"Merhaba "demeni duymak sesinden
Okuduğun hüznü şiiirlerin benzerlerinden
Ve nereye taşırsa gece
Yorgunluğumu bırakmak kırdığım son yasak kapının önüne
Ve sende tutuklu kalmak istiyorum işte böylesine

Bir yolcuya eşlik etmekten
Başka bir şey değildir ki aşk
Baş koymadım mı ben bu yola senle yürümeye
Gittiğin yöne al beni de yanına
Yollarından çevirme

Sende bulurum beni
Bende kaybederim gözlerini
Bitsin bu mahpusluğum
Kelepçemde ölüyor nabzım
Tek ümidim sensin sen
Haydi tut ellerimi artık bekletme

En gizde kalmış masallardan anlat bana

Sevdalardan yana
Tutuşuversin ellerimiz
Uşudüğümüz vakit çoban ateşleri yakarım sana
Gökte uçuşsun kıvılcımlar
Dinlemek seni hiç konuşmadan
Ve daldığımız o rüyayı paylaşmak birlikte
Ne güzeldir
Ne doyumsuz hazlar veririz birbirimize
Hiç tükenmesin ateşimiz dursun zaman
Dolunayın gölgesi vururken üstümüze
Yansın ateşimiz sabaha kadar
Söndürme ne olursun,
Yalvarıyorum işte söndürme

Yörüngende dönmek istedim hep
Biliyor musun umutlarımın
Baharın ilk çiğliklerinde üşüdüğünü
Yokluğunda günlerce
Aç susuz haz diye cefa çektiğimi
Geldim işte
Nefesim nefesinde
Hadi sil gözlerini
Yeter ıslatma hüzünlerini üzülme

Karşı kıyının ışıkları gibisin sen
Aydınlat en hırçın ve gizemli dalgalarımı
Sularında serinlemek istiyor canım
Parla parlayabildiğin kadar
Yakamozlar küsmesin falezlere bindirme

Sevgi okyanusumsun benim
Sana akacağım en uzun nehirler gibi
Hep sana akacağım

Ayrılık sevdaya dâhilmiş ya hani
Bu şiir bitecek ve ben susacağım
Şimdi sadece hisset beni
Dola kollarını boynuma
Sar sarmala bedenimi
Koparma beni vuslatımdan
Ve derinden bak gözlerime
Sonsuza kadar

Necdet Arslan

12 Eylül'e

....."Sen bağrımı amansızca zorlayan siyahlık
.....unutma
.....öldürölmekten daha kuvvetlidir ölebilmek"
.....Nevzat ÇELİK

Ah 12 Eylül ah...
Neden geldin bu umutlar ölkemize bilmem ki..
Oysa zulmünü barındırdığın
Uzanıp da dokunamadığın sırça köşkünde
Aydınlığın ve sonsuzluğa açılan düşlerimizin öfkelerinden uzak
Yaşayabildiğince bir başına kalabilirdin kirli ellerinle
Kimseler nefret etmezdi geldiğine..
Kimseler bizden sorduğın hesapları
Senden istemezdi

Aşmakta zorlanacağın nankör bir vadidesin şimdi
Tüm renklerini devşirmiş güz düşlerimizin
Senden fersah fersah kaçmak istediğı ummana
Niçin gölge gibi düşersin?

Sürgünlerimizi bir filizkırın fırtınası gibi kurutan
Kimliksiz ruhsun sen
Kendi kökümüzle geleceğe akarken
Önce göklerimizi kararttın
Böldün
Parçaladın
Gölerek öldürdün
Bin parçaya bölerek
Lime lime ederek bizi
Boz bulanık dereler gibi akıttın etlerimizi

Ah 12 Eylül ah
Kendi özlemlerimizle sevişmek gücüne gitti senin
Bir narin gül yaprağıken sevda türkülerimiz
Göklere dar ettin
Susturabilmek için dilimizi söktün önce
Yabanıl ellerinle bozdun notalarımızı

Sen gençliğimizin tez büyüyecek yüreğini
Paletlerinle ezdin..
Mavzerlerinle delik deşik ettin tan vakti serinliklerimizi

Ne kadar iz bıraktın bende biliyor musun?
Şimdi ellerim titriyor öfkeden
Bilincim keskin bir ayaza durmuş ve donuk
Sen tüm renklerimi öldürdün
Umutlarım soluk

Ah 12 Eylül..
Döktüğün kanlar adına söyle
Kutsal sevdamızın yigitlerini ipe çektiğın
Darağaçların adına,şafaklar hatırına

Ülkem adına,halkım adına,uygarlık adına söyle
Şimdi mutlu musun?
En büyük acıdır kökteki sancıyı duyarak yaşamak
Sen de duyuyor musun
Yedin bitirdin ekmeğimizi
Apoletsiz ressam gibi uyuyor musun?
Zalimsin sen
Halk düşmanısın sen
Her güz biraz daha da büyüttüğümüz
Hesabı mutlaka sorulacak
Nefretim olduğunu biliyor musun?

Necdet Arslan

19 Mayıs 2016 Durum

Ulus olarak varlığımızı sürdürebilmek için emperyalizmle hesaplaşmak; onların yerli işbirlikçilerini önümüze katıp kovalamak ve son tokadı indirmek gerekiyordu. Ancak o zaman tam bağımsızlığa doğru yol alabilecektik... Bu bir KURTULUŞ projesiydi.

19 MAYIS böyle bir gereksinimden doğan toplu sözleşmenin, bir şahlanışın adıydı ve evrenimizde ilk ulusal kurtuluş savaşı'nın meşalesinin tutuşturulmasıydı.

16 Mayıs 1919'da İstanbul'dan Anadolu'ya ulaşmak ereğiyle Mustafa Kemal ve yoldaşları Bandırma Vapuru'yla Karadeniz'deydiler. 19 Mayıs sabahı Samsun'a ilk adım atılıyordu.

Anadolu'yu toplumsal direnişe örgütlemek için yollara düşenlerin istenciyle yüzyıllardır geri bıraktırılan ve en sonunda 'kendi yazgısını kendisinin kurtarmasından başka çıkar yol bulamayan' bir tutsak halkın istenci arasında kan uyumu vardı...

Sonrasını biliyoruz zaten...

'Geldikleri gibi gidenlerin' terk ettikleri bu kıtsal topraklarda 'Tam Bağımsızlık' ülküsüne koşullanan bir ulusun genç ideal devleti; TÜRKİYE CUMHURİYETİ kurulacaktı.

'Anadolu Aydınlanması' adını alan bu hareketin adı KURULUŞ'tu...

19 Mayıs 1919 saltça bir utkuya uzanan yolun başlangıcı değil; aynı zamanda çağdaşlaşma dediğimiz ulusal imecenin savaş meydanlarından doğup evren içinde yer tutmasıydı da.

Başta Büyük Önder Mustafa Kemal ATATÜRK ve silah arkadaşları olmak üzere o yolda yürüyen tüm şehitlerimizi erdemle anıyorum.

Bugün 19 Mayıs'ın 97.yıldönümünü idrak ediyoruz. Evet, üç yıl sonra birinci yüzyılını taçlandıracak olan Türkiye Cumhuriyeti, içinden geçmekte olduğumuz bu kaotik günlerde çok boyutlu, kendi kimliğine yabancılaştırılan, kendi ruhunu sorgulatmaya açık, gün gün zayıflatılan yapısıyla ikinci bir 19 Mayıs'a gereksinmektedir.

Bugün 19 Mayıs 2016

Günaydın Dostlarım.

En görkemli günlerimizden birine uyanabilsek ne güzel olacaktı.

Ne ki, Atatürk'ün gençliğine, bu kutlu günde, ATA'sına yürümeye izin verilmiyor.

Terör korkusu bahane edilerek Anıt Kabir'e ulaşan yollara barikatlar kurduruluyor bugün.

'Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz...' diyen ÖNDER'yle gençliği birbirinden koparılmak isteniyor.

İnanıyorum ki bu güç günler de geçecek. Ve inanıyorum ki karşıdevrim tıpkı Kurtuluş'ta ve Kuruluş'ta yediği tokadın daha ağırlıyla bir kez daha tanışacak...

Günaydın Dostlarım.

Güzel yarınları yeniden kurmak için birlik ve beraberliğe bütün zamanlardan daha çok gereksiniyoruz.

Bu yurt topraklarında özgürce yaşamak istiyorsak ne yazık ki başka bir formülümüz yok...

Köy köy, meydan meydan, kent kent hep bir ağızdan:
Yaşasın TÜRKİYE CUMHURİYETİ... diye haykırmak zorundayız. Dilimizde yine ' Dağ başını
duman almış...' nidaları olmalı...
'Birilerine' karşı; inadına kendi türkülerimizi söylemek zorundayız...

NE MUTLU TÜRK'ÜM DİYENE...
YAŞASIN 19 MAYIS... YAŞASIN ATATÜRK ... YAŞASIN ÖZGÜR VE BAĞIMSIZ TÜRKİYE
CUMHURİYETİ.
KAHROLSUN YURT DÜŞMANLARI...

Işıkla.

Onsekizmayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

19 Mayıs 2018 Değİnmeler.

GÜNCEL. DEĞİNMELELER

Kurtuluş ve Kuruluş...

Çöken bir imparatorluğun enkazı içinden çıkarak ve zorluklarla hesaplaşarak.

Zordu çünkü;çok zordu.

Doğal ki toplumsal olaya yönelik her proje zor'dur.Türkiye Cumhuriyeti Projesi öylesine ayırttı ki yola düşülürken 'başaramayacağız galiba' kaygısına hiç oluşmadı.

Öyle ya ,hem Türkiye geleceğini yeniden kurup şekilleneceksiniz hem de o tarihin arka yüzünde kalan tortulardan genç yapıyı arındıracaksınız.

19 Mayıs böyle bir gelecek öngörüsünün eyleme geçmesi için bir başlangıç noktasıydı.Uzantısında başka başka duraklar olacaktı ;birbirinden daha yaşamsal daha çetrefilli daha özverili pratiklerle yüklü duraklar...

Bir ulusun o uzun tarihi tam da sonlanıyor,denildiği günlerde ,o ulusun bağrından bir Mustafa Kemal çıkacaktı ve utkuya yürümek için önderlik edecekti.

Yaşamımızın 1919'dan sonra başlayan ve her sahnesini yangınların

,yıkımların,ölümlerin,açlığın ,olanaksızlığın,umarsızlığın ; ihanetin dekore ettiği 'ölüm kalım filmi' evet gönüllü çekilecekti fakat rahat çekilemeyecekti.

Vurgulamalıyım ki bunları kotarmak insanüstü bir bilinçle olasıydı.

19 Mayıs 1919'dan sonra 99 yıl geçti.

99 yıldan beri acı tatlı yönleriyle bir ulusun filmi devam ediyor.

Bu koca ömrün içinde sahne alan başta Büyük Kurtarıcımız Mustafa Kemal ATATÜRK ve onun yakın silah arkadaşları,şehitlerimiz ve gazilerimiz,bize bu toprakları yurt olarak bırakan tüm isimsiz kahramanlarımız şimdi yoklar...

Türkiye Cumhuriyeti'nin uzun yolcuğunun filmi dilerim ki binlerce yıl sürer gider.

Altını kalınca bir çizgi çekerek vurgulamalıyım ki belki 19 Mayıs 1919'u yaratan daha korkunç ve daha yaşamsal bir 'gerçeğin' tam orta yerindeyiz.

Geçmişimizden süzölmüş öykülerle dolu dolu bir akış'ın yatak ve yön değıştirmesine dönük uğraşların neler olduğunu söylemeye bilmem gerek var mı?

Bu uzun yolculuğu birlikte yapıyoruz.

Umarım bu şok'u kolay atlatırız.

Büyük ATATÜRK'ün nerede olduğunu anımsamanız için üstteki görsele dikkatlice bakınız.

19 MAYIS ATATÜRK'Ü ANMA VE GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI'nızı hem KAYGILARLA hem de UMUTLA kutluyorum.

IŞIKLA.

19.05.018

Necdet Arslan

23 Nisan 1920 ve DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

.../ GÜNCEL...

Günaydın Dostlarım,

1920'nin 23 Nisan'ında 'ULUSAL EGEMENLİK' dedik.

Kurtuluş'u ve Kuruluş'u bu bilinçle elde ettik.100.yılıının dolmasına 5 kala karşıdevrim son kozlarını yıkmak için oynuyor.

Tarih gün gün kaydını tutar.

Son 13 yılın kayıtları daha çok sayfayı doldurmuştur,bu kesin!

Temel sorun'Yarınlarımızın nasıl şekilleneceği'dir.Ya yüzyıllık emek olgunlaşmasıyla 'devam' diyeceğiz ya da 'sistemin ayarlarını tümünden değiştirmesi için' egemenlik hakkımızı malum birilerine devredeceğiz.

Bu durum,'Cumhuriyetin temelleri korunacak mıdır? 'yoksa' Toplumsal bir trajedinin içinde rol mü alacağız? ' sorularını ister istemez sormamızı kaçınılmaz kılıyor.

Ülkemizi ve geleceğimizi jizofren bir istence teslim ederek kaotik maceralara

sürüklenmek istemiyorsak eğer, son şansımızı demokratik yöntemlerle kullanmak zorundayız.

Bu 'araf' durumu 7 Haziran akşamı bitecektir.

'Bir kapıyı bir daha açılmamak üzere kapattık.'diyebilecek olanlara yol ver me me li yiz!

İçimizde dolaşan,tüm kimyamızı bozan bu Virüs'ü yok etmek için!

Hiç olmazsa bu kez,yarınlarımızı projelendiren ve aşama aşama düşündüklerini yaşama geçiren işbirlikçilere gereken dersi vermeliyiz.

Geleceğimize kurulan tuzaklar ancak Ulusal Egemenlik'le yakılıp yok edilir.

Büyük 'OYUN'un bozulması için başka bir yeğleyişimiz ve lüksümüz yoktur.

Ufuklarımızın dirliğini,Anadolu'nun kalıtını,barışa olan hasreti,ulusumuzun birliğini...Atatürk Aydınlanması'nı...

Evet,yeni baştan!

Benliğimizin ve çocuklarımızın eğilip bükülmemesi için...

Özgürce.

Yeniden dönmeli bu yurttaki sonsuzluğun çarkı.

Kürünme zamanıdır bazılarının!

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nızı bu düşünceler ışığında kutluyorum.
Yaşasın yurttaşın gücü,Yaşasın Cumhuriyet,Yaşasın Atatürk'ü bayraklaştıracak olan çocuklarımız...

yirmiüçnisanikibinonbeş

Necdet Arslan

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nız Kutlu Olsun

Dostlarım,

‘Türkiye Büyük Millet Meclisi halifeliğin değildir ve olamaz...’

Gazi Mustafa KEMAL

‘Bu sözler,istiklaline kavuşmuş topluma,Osmanlı kaftanından çok farklı,yeni bir kostümün hazırlandığının habercisi gibidir...Bir de yeni bir devletin... Mustafa Kemal,Ankara’daki Meclis’te,kumaşı çok iyi tanıyan bir terzi gibi,Cumhuriyet elbisesinin son provalarını yaptığının ipuçlarını vermektedir.’

Yukarıda Nebil ÖZGENTÜRK’ten yaptığım alıntı ile 96 yıl öncesinin istencine ulaşıyorum. Kurtuluş’tan 2016 yılına uzanan insan öyküleriyle Cumhuriyet örgüsünü sürdürüyoruz her şeye karşın.

Sürdüreceğiz de.

Türlü senaryoların yaşama geçirilmesine dönük niyetler açıktan tartışılmaya başlandı.Yaklaşık bir yüzyıldan beridir ‘Cumhurbaşkanlığı’ olan kutlu makamın adının ‘Başkanlık’olarak dillendirilmesi bir dil sürçmesi değildir.

Yüzde 45’lik bir halk desteğini,seçim mühendisliğinin türlü oyunları ve devlet olanaklarıyla; medya desteğiyle alanlar nedense yüzde 55’lik bir sayısal gücün varlığını hesaba katmamaktadırlar.

Önümüzdeki aylarda kuvvetli bir olasılıkla yine sandık başına giderek Anayasa dayatmalarıyla ilgili referandumda oyumuzu kullanacağız Umarım yarınlarımıza dönük kararlarımız varlığımızın da güvencesi olur.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nızı ‘Yeni Türkiye’de değil,Cumhuriyet Ülkesinde yaşıyor olmanın kıvancı ve coşkusuyla kutluyorum.

Yaşasın Ulusal Egemenliğimiz.
Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti...

Erdemle.Işıkla.

Necdet Arslan

A Zincirlere Vurulan Zaman

Bugün bayram
Margot ve Sevgilisi Janine az önce şuradan
Liseli gençler gibi
Sevinçle geçtiler
En güzel giysilerini giyinmişlerdi,,,
Asur tapınaklarının rahibeleri gülüşürlerken
Kıskandım ilkin
Bakakaldım arkalarından...

Yoksun...
Biz de onlar gibi olmalıydık
Heyhat
Hiç bitmeyecek olan
Bir tekerlemeyi yeni baştan söylemek gibidir
Yollarını gözlemek..

Zincirlerle bağlandığımız yazgımız
Bu şenlik gününde
Umutumu özlemlere katarak seni getirmeliydi
Ölüp ölüp dirildiğim bu sonsuzluğu içine alan çemberden
Kraliçe Semiramis gibi uzatıp ellerini
Çıkarmalıydın beni kor ateşlerden
Bir akrep gibi kendimi bitirmeden

Sevdamızdan anımsadığım anılara saldırmak
Nefretten kine dönüşüyor zalim düşünceden
Utancımı saklamak çöken geceye kadar
Sonrasında kızgın ve kırgın
Hüngür hüngür ağlamak geçmiyor değil içimden

Şimdi gün vuran gölgeler
Şeker toplayan çocuklara ait değil
Boşluğun içinde teker teker kaybolurken ağaçlar
Dallarının altında kimseler kalmıyor
Senin olmadığı her yerde
Derinleşen bir sonsuzluk neden büyüyor da büyüyor
Aklım almıyor

Sen yokken
Daima
Öte yeri çağrıştıran
Sert ve acımasız öyküler geliyor usuma
Seni,Lotte'ye benzettiğim için ürperiyorum
Kendimi alıştıramadığım güçlükler içinde
Buğu olup aynalara yapışıyor soluğum
Belki de ilk kez bu bayramda
Genç Werther'e benzetiyorum kendimi...

Bugün bayram biliyorum
Ama Allah korusun
'Bayram benim neyime'' demenden korkuyorum..
Çok korkuyorum...

Necdet Arslan

Acı Reçete

Düştü şehir. Geri çekildim.
Son göç de gölgesini bırakıp
kayboldu.
loş bakışlı bu şiirim şimdi
çözümüne daha çok muhtaç
Anılarını avutuyorum şehrin
Böyle değildi içinde yaşamak istediklerim
giz,yoksul
söz,acı
aşk,başıboş
Yani bir bilinç probleminin
Cezası boynumdaki
Akşam haberlerinde terörün tarihi
Gram gram eskitiyorum artık,kendimi
Etrafım kum tepeleriyle dolu.
Sanki çürük çarık bir şiirim,elden ayaktan olmuşum
Gece gündüz demeden
Senden uyurgezerim ben...
Geçer belki,bu günler de geçer
iyi de
Senden ne haber?

Necdet Arslan

Acil

Ayazı yırtmaya zorlanıyor güneş
Üstündeki ağırlığı bir kaldırabilse koca dağ
O da biliyor
Her sıkıntı biraz vahşi doğar

Ölmekteyiz nasıl olsa azar azar
Hayır, diyoruz bütün çözümsüzlüklere, hayır!
Bu dağ bu güneş, bu sıkıntılar bizim
Kaçsak ne yazar

ondörtşubatikibinonyedi

Necdet Arslan

Açıkça

Avuçlarını kayalardan yonttuğum kınalarla
doldurdum
Kıskandı dağ çiçekleri çılgına döndüler

Bize bambaşka bir ad ver diyerek
Irmağa yalvarıyordum ki
Gülümsediğini gördüm.
Sen kıpkırmızı ellerinle dallara uzanıyordun

Geç kalsam da haber salmalara
İzin verir yazgım birkaç dakikacık olsun
Karadut lekeli alt dudağından
Şarap niyetine tat almalara.

yirmiyedişubatikibinonyedi

Necdet Arslan

Adak

Sana yolluyorum sesimi
Şuracıktan,öteye ,içime... tuzsal
Sanki biraz aksak, biraz acı

Hep lanetli oluyor bu arayışlar
Durmadan dışını içine çeviriyor zamanın
Utangaç çocuğum ,kırılgan begonvillere
Boşuna dil döküyorum biliyorum
Kendini yontmanın peşine düşüyor hayallerim

Hiç seninkine benzemiyor bu tek tip ses
Ortaya başka türlü çıkıyor kördüğömler
Başka tüy başka bulut beyazı

Belki kıyıda unutulmayı bekliyorum
Yitip gitsin istiyorum barbarlığım

Yarı baygın duruyor içimde sevdam
Hiç kimse görmese
bir sisin peşine takılıp gitsem diyorum
Olmuyor

Elime geçen ne varsa sana yolluyorum
Ufalanan düşlerimi kırılan heyecanlarımı
Başlı kalmış şiirlerimi
Rastladığım en büyük çıkmaz sokağı ...
Saklı bahçe arayışlarımızı

Biliyor musun
Her şey katı
biraz şaşırtıcı biraz çıldırtıcı bu aralar
kollarımı arkadan ranzaya bağlıyor mummyalar

25.05.2018-12

Necdet Arslan

Adak Ritüeli Şehir Dergisi

öyleyizdir, yurt ederiz sevinin buyurganlığını
dokuyacağımız tüm şiirlerde
ya avut beni kavrulayım ya kır beni savrulayım
sen nereliysen ben de oralı olurum her koşulda
mahrem de olsan mahşer de olsan
ayrılmak olası değildi ki gönlünden gözlerinden

toprak tavını bulur attığın her adımla
ırak düş'ler birden goncaya durur ellerinden
şiire bile söylemeden
doğrudur, sana sığınmak isteyişim
ne yana hangi kadim yurtlara yürüdüm
yolun açlığı niye?
düşünmek elimde bile değildir

yeter ki birlikte bir darbe yaparak yüreğimizde
o akşamdaymışız gibi bir daha ayaklandırsak sancılarımızı
aynı noktadan denize tekleşerek karışan nehirlerle dönsek
beraber saklasak bütün günahlarımızı

böyledir aşk, işte
senin suçun değil gamzelerindeki gül kokusu
güzelliklerinden dolayı eksik.eksiklerinden dolayı çılgın oluşu

ah bu birden gitmeler yok mu
oysa suyu bekleyen toprak yerli yerindedir
kanat güvercinin koludur, akrep saatin sesidir
birden unuttum şiirler yazmayı, yolunu gözleyen şaire döndüm
sesimi sana saklıyorum, avuçlarına koyacağım sözcüklerini
tekin değil kapımı gece gündüz açık tutmak
zarar mıyım sana, diye sormadan
geleceksen gel, çık da gel şimdi
çünkü
silindir oluyor kalbin birdenbire
ezip geçiyor nefesimi

NECDET ARSLAN

Necdet Arslan

A'dan K'ye AŞK

Bizimle yol alıyor sevda günleri
Tümlenmiş duygularımız,yüreklerimizle yükselttiğimiz şehnaz ışık
Ne güzel de oynuyor sonsuzluğun sarkacında
Oynuyor aynalara vuran renklerde
Bulutları aralıyor balonlar sen gökkuşağının altında oynarken
Sana Samanyolu çağrılar gönderiyor şubat gecelerinde,karşıla onu
Sıkı tut avuçlarında,ısıtsın seni ferah tan yellerinin estiği sabahlarda
Sen sonsuzluğun yeminlisi geleceğe göz kırpan sevgili,anımsa...

Bu düş ender uğruyor sevgililere,atardamarında yürüyen sıcacık kan
geldiği yerden yöneldiği zamanları süzer,varmak için ufukların ötelere
haykırır yarınlara...Uzan oralara bize yeni yurtlar kurmak niyetiyle
Sarmaşıklaşır sevginin sesleri yeşilden sarıyı,sarıdan eflatunu döllendirmeye

Bedenimizde arşın arşın izi kalır o harlı anların,sevda keser
biz ne yana uzanırsak yollarımızı.Sanki değeri hiç yitmeyen günlükleri
yüzyıllar sonra açmak için yazarız.Lekesiz ve süt mavisi çiçeklerden daha
alımlıdır aşklarımız.Doya doya bir olmaların verdiği ateşle parlar gözlerimiz
Ilık meltemlerin içinden geçeriz uçuşur yine saçlarından sevgiler
ki sevdiceğim sen en oynak en cilveli Şirin'lerden de beter olursun...

Şampanyalar patlatırız köpük köpük sokaklara,seslerimizi esintilerle buluşturarak
Aşk deriz yüzlerce kez binlerce kez haykırarak ki esriğizdir görür herkes
Sadece seni sevmek bir çiçeği,yıldızları,bütün bahçeleri nehirleri sevmekten
bütün rüya ülkelerinden de güzeldir.Kökten yürüyen suyun kımıltısını
duyurur sanki parmakların yağmur sonrasının ıslaklığı içinde kalır
gül yüzün...

Seni öpmek bir daha öpmek ve en görkemli bir tabloya bakmak
İlk kez söylenecek bir söylencede nefes alan sevdalılar oluvermek hele de...
Aşkın sözcükleriyle seni tanımlamak ve soluk soluğa kalarak sarılmak
Tutkularına ve sahiplenmek sevginin türküsünü dilinden alarak...

Bu büyü öylece durmalı beşikte sallanan çocuklar gibi
Bu sevda koşturmalı bizi ötelere doğru kırık taşlarla döşeli yollarında
Bir menekşenin çalı dibine sığınış gibi sığınarak uyumalıyım sevdanın kollarında...

ondörtşubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Adınla Çiçeklendir Tüm Günlerimi

Bana geriye dönüşü yaşatmaya hakkın yok
Bilmediğim eski defterlerden söz açma ne olursun
Onlar ki içleri yalanla doludur
Onlar ki sahiciliği çalan kaprisin suç ortağı gibidirler
Sayfalarında kaybolursun

Sesin sese,sevincin sevince
Ve duygunun duyguya karıştığı yolculuktur aşk
Sahici bir evrenin içinde birbirine asla değmeyecek
Asla buluşmayacak ve asla dokunamayacak
Sıkıca kibirleri at ruhundan
Beni olduğum gibi kabul et
Dokun saçlarıma...
Yıllanmış şarkılarımızı söyle usul usul
Hisset sadece....

Kim demiş "Aşk bir büyük denemedir." diye?
Aldanma,kanma bu sözlere
Ne olursun masmavi bir denizi gel kurutma!

Sana yazmıyor muyum tüm şiirlerimi?
Geçtiğim tüm sokaklara kimin içindir bıraktığım gölgeler?
Yaşantımızın belleğiyle kucakla beni
Hadi kapat gözlerini, sıkıca tut ellerimi
Adınla çiçeklendir tüm günlerimi...

Necdet Arslan

ADRENALİN

Bu geceler böyle karartılarla zırhlanır
Suçlara vize verir durmaksızın
Sonra plakları örtük otomobiller pudra kokuları
Korku karışık gülüşmeler kıvrımlı ara sokaklara dalışlar
Yürek atışlarını yiyen kaç arzulatory
Elden ele taşır günah çiçeklerini
Onlar ki makas kırpıntıları belli belirsiz bahçelerde
Yüzlerinde boylu boyunca yasaklar...

Nöbetler,geri saymalarla boşalan ter içinde
Çürüyen damar içinde et.Hepsi ihtiyatlı bir parça makul ve legal
Toprağın yüzü tirmalanır mukavva sergilerin hemen yanı başında
Birbirinde bütünleşir tersle düz.

Ağarır fısıltılar...
Fundalıklar içinde yol alan kirpilerin sesi değildir duyulanlar
Belki biraz bitkinlik yılgın soluklanmalar
Belki üşengeçliğe dönüşmüş geri çekilişler
Kontakt anahtarlarına vuran ağırtılı sürtünüşlerdir
Belki de kanı canı çekilen caddelerin indirime girmiş kopuşlarıdır

Evet,bu geceler böyle içten fethetmek gibidir kaleleri
Sonra tersine dönen esintilerde hırpalanmaktır
İki ayrı cephedeki şafak öncesi ateşkesin çatılmasına
Kurulur unutulmuş saat ayarları

Loş ışıkların söndüğü yitik odalar hatta yönsüz yansımalar
Dolar sancısını yitirmiş öteki adreslere
Başka türlü olmaksızın devredilir öteki geceye...

üçaralalıkikibinondört

Necdet Arslan

Adres

Bit pazarının
Yanından geçiyorsun şair
Boş yere bakınma sağa sola
Burada yıpranık sözcükler satılır
Bini bi para

Onların
El değmemiş olanlarını
Sevgilinin yüreğinde bulabilirsin
Akıl vermek bana düşmez ama
Git hadi orada
Ara...

onbirkasımikibinondört

Necdet Arslan

Adsız

O ığlığı yeniden duymak istiyorum.
Taşlaşmış uykularımı darmadağın eden o yarasanın sesini.
Korkma o vaftizden.
Kutsa diyorum sana,beni.
Kutsa!

O dokunuşu yeniden duyumsamak istiyorum.
Mitolojik zamanlardan şimdiye süregelen o gizemli sarsıntının karanlığa sinmesini

Geri durma o yüksek gerilimden
Yak diyorum sana,beni.
Yak!

Bizden öğrensinler nilüferler kıvranmayı
ve
tanrılar avuçlarımızdan aşırınsınlar közleri ...

26.06.2019-148

Necdet Arslan

Adsız-lık

sarmaşık gibi
sanki sen uzanmışsın sabaha
susuşun uzanmış
sadece bulutlara değil
bana da dokunsa parmakların
nanik yapmasa gözlerin
su serpse yüreğime.
biliyor musun
yakıp kavuruyor işte insanı
açıkça söylemesen bile dilinin ucundakileri
yutkunmadan
bir kez olsun anımsatayım
bir kez de beni düşün
bir kez de bana hak ver...

çünkü
senin gülümsemelerini konduramadığım
kokuna bulayamadığım
dizelere ad veremem
şiiir diyemem.

Necdet Arslan

AFİŞ

Beklenen saati vardır her sabahın
Çocuksu kumbaralara dolmaya başlar gün yavaş yavaş
Herhangi bir makas değildir bulutları kesip doğrayan
Yaşamaktan yaşamayı hatta aşkı bulmak
Kocaman tepeler kurmak sevdalardan
Taşa toprağa dokunan şarkıları söylemek gerek

Kaybolduklarına tanık olmak kucaklar dolusu hüznün taşıyan gemilerin
Çakılıp kalmak ufuklardan ıraklarda bir yerde
Menekşelere düşen ışıklara takmak mavi boncukları
Sonra çekilmek kendi içimize
Meyhane taburelerinde, otururken birkaç tümce daha yazmak soluk anılardan
Sonrasında...
Saklanamayan bir topallamayla
Aldırış etmeden yürümek zamanda...

yirmibirşubatıkibiondört

Necdet Arslan

Ağır İşçi

Sevgili yönetmenim

Biraz acemiyim
Ama

Gel bir film çekelim seninle.
İstediğin gibi
Yönet beni
Hizmet edeyim gönülden sana...

Ya da

Çıkıp birlikte sahneye
Tiyatro oynayalım
Bir aşkı çılgınca örneğin
Sırılsıklam, kana kana...

yirmiyediekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Ağır Şüphe

Tek ağızlı ince makasla
Contasını değiştiriyorlardı
yalama musluğun

Muslukta inatçı duruyordu pas

Şıp şıp diyerek
Damlayıp duruyordu mor kan

Gölmekten yerlere
yatıyordu uzatma borusu.

Necdet Arslan

Ağır Şüphe -23

En kalın do'yu bas Şimdi
Yeleğinin düğmelerini çözü,böylesi daha iyi
Söyle ufaklığa
Mandayı başka türlü indirsin söğüt dalından

Denizin yamacından
Sarı leylekler havalanır birazdan
Merak etme kimlerin boyadığını
BaykuŐa sorsan
Halt etmiş her kim ise,der

Yokuş fazla yükü kaldıramaz
Homurdanmasını bekleyerek zamanı israf etme
Kuyruğunu sallıyor mu ona bak yeter
Neden acele edersin soyunmaya
İğneyi batırmadan evvel
Soğanı sarımsağı hesaba katmak gerek

Dalgın görünme konu komŐuya
Bakkala çakala
Yüzündeki koyuluğa
Ağırlık yapan ne varsa
Hepsini çöplüğe bırak.

Gölgeni ucuz pahalı pazarlamayı dene
Unutma ki ölüm de helalleŐmek de hak

Dur,diyordum ya sana,
En son ne zaman görmüŐtüm seni
İnan anımsamıyorum

On çeŐit unutmak vardır her Şeyi,herkesi...
DıŐarıyı içeriye bayramı seyranı
Son söylediğim sözleri
Nereye diksen eriyor mum
Haklısın...

30.01.018-23

Necdet Arslan

Akıp Giden Günler

Akıp giden sudan ürperir oldum
Gözlerim ötelerde bir yerde
İçimde sayamadığım kl kokulu tepecikler

Tekin değil bu kuytular
Kendimi bırakmak kendi ellerime ıssızlıklara
İssızlıklarda yıkamak türküleri
Tekin değil

Çekilir mi birazdan sis
Taş kesilir mi canavar sürüleri
Çiçekler yine tutunur mu dallarına

Ah ayın tanıklığını boğan saçların
Ah iltica eden gz kırpmaların

Yine yıllar yine dönenceler
Yine bir yaprağın daha kopması takvimlerden
Çekip gitmek istemiyor gölgem peşim sıra
Gel hadi diyememek koyuyor insana

Aşk güneş ülkelerinden ötede bir yerde
Seninle değil sevgili.

Firuze dalgalar gibi gelip gidiyor hasret
Çevrilemeyen aynı numara
Unutulmaya terk edilen bir do sesi

Ellerim ceplerimde
Derinliklerdeyim seslenemiyorum yine sana
Kaskatı beklemelerim olacak dilimde
Ne zaman çalacak ne zaman susacak
Ruhumu dinlendirecek bu gong

Yine aynı bozkır yine aynı şmeler
Karanlığın alt dudağında yıldız izleri
Kısık suskunluklar yine.

Nerelerdesin ben neredeyim
Bilsen bile söylemezsin
Bilsem bile söyleyemem

sekizşubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Akış

her baharda sahil yolu
her adımda iskelenin olduğu yöne
şeniz
seni başka zamanlardan
çoğalttım

güzelliğın sütliman
gonca sesi,yeryüzü dinginliğı
cemre söylencesi

her şiirde bıçkın bir endam
her şiirde ince serpilış
göçebeyiz
seni başka bahçelerden aşırıp
derledim

varlığın ebemkuşağı
lades gülüşmesi,sol yanımdaki şehnaz
ateşböceğı yürümesi
sendendir dilimin çarpıntısı
dudağımdaki o koyu kırmızı susamışlık
çıkamaz sokaklarda
gerinen adımlarım sendendir.

dileğimdir
sana eğilmek serin akşamlarda
sende kalmak derin gecelerde
beni meneviş bakışlarına tak
beni bir şarkının nağmelerine bırak
ünlem ol gürül gürül
kalbimin sokaklarında kıvrılarak ak...

Necdet Arslan

Aklı Olanın Benle Ne İşi Var

Merhaba,

Kate SCHATZ yazmış :
RADİKAL KADINLAR.

Sel Yayıncılık'dan çıkan yapıtın tanıtımında şöyle düşölmüş not :
" Karşılarna çıkan her engele ve zorluğa göğüs gererek devlet başkanı, asker, ressam, casus, korsan, futbolcu veya bilgisayar programcısı olmayı başarmış her yaştan, ırktan ve sınıftan kırk kadının ilham verici öyküsü..."

Yapıtı henüz okumadım.

Geçen hafta tv kanalları arasında gezinirken bir canlı yayına bir süreliğine takıldım.

Konudan konuya geçilen söyleşinin konuğu aynı tv kanalında dönem dönem yayına giren SURVİVOR 'un yarışmacılarından biriydi.

Aynı zamanda bir boksör olan Sabriye ŞENGÜL'ü tanırırsınız.

Katıldığı bu yarışmalarda hangi zorlukların üstesinden nasıl geldiğini ve nerelerde başarısız duruma düştüğünü anlatan Sabriye gerçekten de ilginç bir kişilikti.

Programın bir yerinde sunucu :

- Erkek arkadaşın var mı? diye sorunca yanıt gecikmedi:
- Aklı olanın benle ne işi var !

Alışılmış yaşamların tuzağına düşmeden , belki de yaşama gerçeklerinin masumiyetinden güç alarak bu sorunun böyle yanıtlanması da en az sözün sahibi kadar şaşırtıcı ve ilginçti.

Sabriye önümüzdeki günlerde dünya şampiyonu bir boksörle ünvan maçına çıkmaya hazırlandığını anlattı programda.

Sert bir yaşamla yumuşak bir içe dönüklüğün birbirine karıştığı bu kızımıza başarılar diliyorum.

Evlilik gibi son derece hassas bir olguya dönük milyonlarca öykü vardır kuşkusuz ve biz bunların çoğundan habersiziz.

Bir boksör olmasından dolayı, böyle bir kurum içinde yaşam arkadaşıyla yürüteceği birlikteliğin sosyal patolojisini az çok tahmin edebiliyor , diye düşünüyorum Sabriye'yi.

Boksörlük yaşamını sabırla elde edeceği başarılarla taçlandırmasını istediğimiz bu kişilik kim bilir bir başka 'radikal kadın' olarak başka bir kitabın sayfalarında yer alır...

Mutlu bir pazar günü diliyorum.

Necdet Arslan

Akustik

Battal beden bir geceyi
giyiniyorum

Romantik trajediler
oynamaya yaratılmış cüceyim

açılırken ruhumda sancı
Kapanırken gönlümde yangı var.

Benim gibi
Perde de parçalı bulutlu

Kafam yedi yirmi dört saat
dönen kırık dökük bir gezegen

Uzaklara yakınlaşıyorum
durmadan

Özümü vahşileştirerek
Avunuyorum

Necdet Arslan

Alaca Şırltı

Durmaksızın nehirleri ezmekten
direncimizin uykusuzluğu

Öfkeye nişanlayanlar var
usanmadan dillerini

Bir ninninin acı nağmelerinde
seslerimizi kısan sarp kayalara doğru
azıtılmaya niyetleniyorlar bizi

Olası değil uzlaşmak
Durmaksızın öfke yığıyor
kıyılarımıza deniz

Açılmadıysa henüz
umutların giriş kapısı

Bir sonu vardır
yollarda geç kalmışlıklarımızın
Bilesiniz...

Necdet Arslan

Aldırmayın

Elemin ve sevincin renkleri vardır, her mutluluk içinde
Gölgelerimiz keser adımlarımızı
Dingin ve dirençle geçerken zaman
Yarı yolda kalmak mümkün
Gözlerinizi kâbuslara daldırmayın.

Bazen hesabımıza yazar yaşam, alacaklarımızı
Avutun gönlünüzü, teselli edin direncinizi
İçinizdeki kıpırtıları kandırmayın.
Yaşayın aşklarınızı sınırsızca
Kristal kadehlerdir sevinçlerimiz
Düşürmeyin, kırmayın
Başkalarının gözü vardır onlarda, çaldırmayın.

Asılmak, yeni doğan gün ışığına
Esen rüzgârlara kaptırmak, gönlümüzü
En soylu, en insanca uğraştır
İnadına gitmek, ıstırapların üstüne
Ve eksilen yanlarımızı yenilemek
Gündeminizden kaldırmayın.

Körpe sürgünlerdir, sonsuzluk duygusu
Ellerimizden kayıp gidenler kazancımız
Bakarsınız, çiçeğe durur ağaçlar
Bir sığırcık sürüsü havalanır, denizlerden öte
Bir türkü dökülür, dudaklarınızdan.

Her mutluluk içinde elemin ve sevincin renkleri vardır
Hep mavi kalsın denizler
Yağmurlardan sonra çıkar ortaya, ebemkuşakları
Renklerini soldurmayın.
Gülümseyin, atın korkuları ruhunuzdan
Yarın, yeni bir gündür, aldırmayın
Aldırmayın.

Necdet Arslan

Algısal

Kaleme her sarıldığımda
Varlığın harf harf içimde yeşeriyor.
Adını şiirlerimde yaşatmak ne güzel.

Seni düşlemek bir bakıma
Yüzümü geleceğe dönmekle bir

Bil ki...
Bir an için unutmak geçiyor içimden
En kıskırtıcı dizelerle buluyorum
O zaman
Mirasıma düşen tek şeyin sen olduğunu
İçimde uyanıp da
Kondurduğun ilk busenin ertesinde doğan
Gülücüğünden anlıyorum.

Bak büklüm büklüm yine şiirime doldun
Oturduğumuz geçmişin gölgesinden çıkıp
Dize dize yaprak hışırtıları gibi gelip
Bütün sisleri dağıttın ellerinle

Ve bir kez daha benim oldun...

Necdet Arslan

Alışmak

Yıldızları silip tüketti yağmur
Gece sancılar içinde aşk doğuruyordu.

O derin mayışmaların soluk
alıp vermelerini duydu sessizlik.

Cemrenin düştüğü yerde
bir hırçın denizin
kumsalıyla öpüşmesiydi aşk.

Bir yarın yıkılış huysuzluğu ya da
İki közün külleriyle karışmasıydı .

Kıpkızıl gülümseyişler içinde
kendi tanrısını kucaklıyordu yerle gök
Kıvılcımının alnından öpüyordu orman

Ay yemyeşil ortaya çıktı az sonra
Şebnem başını döndürdü gül yaprağının

Kim kimden alacaklıydı
Umrunda değildi gölgelerin....

03.03.2019-137

Necdet Arslan

Alıştırmalar

Taşmıyor
Alnıma fiske fiske yapışan ter
Üstümde serili bulutlar kadim kuraklık içinde
Boğazımı nasıl kırmızılaştırdığına
İnanasım gelmiyor hararetin

Her nefes aldıkça
Ciğerlerimin sökölüyor olması nedendir

Bazen kendi sesini çekemez olur beden
Bozular gong
Her tarafı sıcak su havuzuna dönüştürür bilip bilmeden

Dışarıda kaç tanınmadık cüce
Devriyeye çıkmıştır
Gören de
Bilen de
Yok

Kaç günlük ömrüm kalmıştır
şunun şurasında ötenazi vaktine
Bir mengeneyle parmağımı kıstırmadan
Zırlamadan sızlamadan
Tükense şu merak
Dağılsa korku

Başlasa
Pıtrak pıtrak gülüşmeler

yirmiikinisani kibinonaltı

Necdet Arslan

Alt Yazısız Renklere Baktıkça

Sadece firçanın boyayla buluştuğu an değil
Yüreğin yüreğe yürüdüğü zamanlarda
Kavgası başlar Mualla'nın
Öz'ü yeniden keşfeder öz.

Aşkın göze iliştiği yerde
Tutuklanmak pahasına havaya kaldırılır kadehler

Kendi olma ihtirasının çıldırışından başka bir şeydir
Kırmızı zifte bulanmış perçine benzemeyen alt yazısız bu renkler

Bir yıldırımın düşmesidir gamzeye
Belki de...

yirmiyedişubatikibinondört
TARSUS

Necdet Arslan

Amorti

Tükenirse çiçekleri imge ovalarının
Ve yetim kalırsa şuracıkta bir başına duran koskoca göl
Ve bir ihanet büyürse andız gibi
Ondandır.

...yapıştır ellere
Gövdelerinden süzülürken reçine
Her ayrılışında çamların

...maz bir kez daha
İhanetler için pusu
Soğukluğu duyumsanırken
Delik deşik olmuş
Sözcüklerin

Düş
Dar yollardan
Düşe kalka
Geçerek
Yürür koylara.

Şakaklarına bakmak gerekir sabahların
...daki ıslak gece kokuları buhara durmadan önce.

Sen var ya
Kutlu ses
Sen

Dilenmek için eşsiz bakışlarını
Bir gün
Gelirsem
Eğer
Çarpma yüzüme avlu kapılarını...

Başka türlü
Çoğalırsa şiir
Bil ki yeni doğan çocukların
Gamzelerine doluşan gülücüklerindedir

Necdet Arslan

An(ı)sızlık

Çukur üşüyor
Ötelerde damlalar engelli
Son zamanların uysallığıyla
Dudak ısırarak çözüm değil
Kuruyoruz işte
Sürgit koparak an, gövdesinden
Horultulu yükselen dumanlar
-gibi-
Gizli çekimlerle
Evcil kediler caddesinin
z/amansızlar sokağında
Böyle bozulur sırasını şaşırırsa ikilemler
Birden havalanabilir köz kuşları
İşte bu diken acısı
Bu ölü kukla
Bu hiç
Bu....
Sancıyı verdirmek de gerek
yapbozlarını dağıtarak,öykülere.
Kalbimiz kıl çekercesine yağdan
Bir yudumda gümlesin
Kimi kez alınganlıklarla
Kimi kez itirazsız
Kimi kez içli
Kimi...
Kim şaşırtabilir ki beni
Kime kurban olsam ferahlar yüreğim
Kime atsam kırılmaz zar
Kime...

Necdet Arslan

Anahtar

Yine aynı sabahlardan;kaba, soğuk, keyifsiz sabahlardan...

Kuzey'de köylerinden biri yurdumun, dağınık
kuşsuz selvileriyle
Çamurda yırtık izleri kadın terliklerinin
Pancar tarlalarına dolmuş emek
Derli toplu kaygılar umutsuzluklar
Yamalı bohça gibi asılı duruyor
yüzlerinde insanların

Ve bacadan girmeye zorlayan şizofren
kış / ocak başında sarmaş dolaş gökçe kökleri

Ellerindeki titremeye ivaz dallarına
asılan çocuklarımız
Gökte coşkusuz yükselen dumanların
Kılıktan kılığa giren resimleri

Ambar diplerinde
Mülteci karınca ölüleri
Ayazını arayan kardelenler
Sundurmalar
Duvarda on elli beşte donan saat
Dağın belinde yitirdiğim çoban türküsü
Yetim çeşme
Gölgemi düşünebiliyor musun Mrs Claude?
Böyle bir yaşamda hem tutunmak hem seni düşünmek...
Donmaktan korkarken sensizliğine çarpmak !

Dönenceler gelir geçer sevgili / döner döner döner bir türlü açamaz kapını bu anahtar...

Duyuyor musun
Yüregin atıyor mu hızlı hızlı

Ben saati yeniden sana kuracağım
Randevum vardır belki seninle...

25.11.2018-113

Necdet Arslan

ANİYORUZ....ARİYORUZ

O, ötekileştirmede hiçbir zaman!

Çünkü yaşam felsefesinde böyle bir madde yoktu.

1938'de sonsuzluğa yürürken yüzyılların gerçeğinden arınmış Genç Cumhuriyet'i bırakıp gitti.

Şaltça

...

Beni hatırlayınız."

Diyerek...

Kendilerini "ÖTEKİ" olarak bilenler anımsadılar Büyük Atatürk'ü.

Biz ve O, dediler.

Kuruluş'umuzda O'nun damgasını taşıyan her şeyi aşama aşama yok ettiler...

2016'nın 29 Ekim'ini de 'CUMHURİYET' ten soyutlayarak- sudan gerekçelerle- sıradanlaştırdılar en sonunda.

Ötekiler, Ölümünün 78.yıldönümünde Atatürk'le böyle yüzleştiriyorlar bizi.

BİZ RAHAT YAŞAYAMIYORUZ ARTIK

O, RAHAT UYUYAMIYOR ...

Çünkü ülkemiz en kritik, en hassas, en yaşamsal günlerden geçiyor. Dört yanımız ateş çemberiyle çevrili. Atatürk'ün ölümünden sonra başlayan soğuk savaş hızını hiç ama hiç kesmedi. Ülke içindeyse gerildikçe geriliyoruz...

Oysa 'Yurtta barış, dünyada barış, demişti Kurtarıcı.

Barışın adını bile dillendiren yok artık!

Demokrasinin bir 'araç' olduğunu daha net olarak ortaya koyuyorlar son günlerde....

Bugün 10 Kasım 2016.

İlke ve devrimleri yok sayılarak, Cumhuriyet'in kurumları gün gün devre dışı bırakılarak unutturulmaya çalışılıyor Atatürk...

TEHLİKENİN FARKIDA MIYIZ?

Geç kalmadıysak eğer: Evet!

Bu gerçeklerin ışığında anıyorum / arıyorum ATATÜRK'ü.

Işık içinde uyusun...

Necdet Arslan

Anlamlı Kırmızılar

Sınırsız anlamlar var kırmızıda
Göğün altında iki şeyi deli ediyor
Şimdi ötelerdeki yüzüne sadık kalarak
Anlatıcısı olan o seslerden alıp hızını
Yokları var ediyor

Özlemler kırmızı
Avuntular kırmızı

Bir gizemli el
Notalar diziyor alımlı mı alımlı
Duygular en uçlarda gezerken
Buhar gibi,ter gibi,tuz gibi,meltem gibi
Birbirine karışıyor işte o an her şey
Bütün karşıtlıklara inat
Bir masal büyüyor avuçlar ortasında

Tüm renkler kırmızı
Sesler kırmızı

Ve kendine dönüyor tüm var oluşlar
Yağmur kuşları uçuşuyor üstümüzden
Evrenin en büyük ve yaşlı ağacının gölgesi altında
Başlayıp süren bir yaşam için
Böyle yazılıyor bu şiir
Dizeler kırmızıya boyanıyor

Konuşmalar kırmızı
Susuşlar kırmızı

Şimdi rüzgarın uzak ama ferah vadilerinde
Bizimle birlikte yürüyor kırmızı
Bir geç kalma hali olmaksızın
Gün vururken tenlere
Yandıkça kanmaksızın
Sevinin doyumsuz arzularında korlaşıyor özlem
Bakışlar kırmızı
Gönülden gönüle akışlar kırmızı
Bayram şenliklerine dönüşüyor içlerdeki sızı...

Necdet Arslan

ANLATIP DURMAYIN ARTIK GÖÇ MASALLARINI

Kıvranıp duran dehlizlerde sayısız kalp damarları
Bulunduğu boşlukta öptürüyorsun
Gözü kara yüreği yanık soğuk terli alınları...

Bordosunu cellatlara okşatan Mayıs
Birbirine karışan katran siyahı haykırışların içinde
Karanlık nasıl da parlıyor
Anısız kalsın diye umutlar

Tanığız
Emeğin nasıl katledildiğine
Kötürüm bir gerçeğin çürümüş rahminde ölü doğuşlarına...
Gök gönüllere yıldız yıldız düşüyor olmalarına

Ey Soma
Azrail'e otağ olan mühürlü karanlık
Çek elini yakamızdan
Koma bizi ölümlere
Koma...

ondörtmayısıkibinondört

Necdet Arslan

ANTI FOTOĞRAFLAR

Çoğullanan masallara figüran oluyoruz gün gün
Parça başına ödüyorlar hak edişlerimizi
Kanını emiyorlar emeğin

Tetik düşmeden de ölüyor
Yeter ki adlarımız girivermesin emperyal listelere
Sıkboğaz edilmeye başlanmasın tomurcuklar
Bir yılanın dili kayıp gitmesin göğsümüzün üzerinden

Parelenmiş gül bahçelerinde can çekişirken zaman
Unutulmak acı verir kuyu başlarında mevsimsiz
Yolunmuş kanatlı güvercin gölgeleri kızıl durur yerlerde
İhtar çekenleri dinliyoruz her birimiz birbirimizden habersiz

Sömürünün kara lekesini bulaştırmayın gergefine Canan'nın
Ufalayarak yok etmeyin gönül dağlarımızı...
Fırlatıp atmayın yönsüz nehirlerlere künyelerimizi

ondörttemmuzikibinondört

Necdet Arslan

Aort

Biraz kayboluş biraz arayış öykülerinin izi durur bu uzun yolda.

Serim belli düğüm tamam
Kılcal damarlar kireç bağlamış

Bir haraç mezat arayış
Bir ilkesizlik bir tıkanmaya evrilen yarış

Yürekte yine aynı tekleyiş
Çözümsüzlük var yine solda

20.12.2018-126

Necdet Arslan

Apansız ve Tümden

Soluğun iradıkça
Ruhumda büyüyen dağlar
Patlamaya hazırlanan bir yanardağa dönüşüyor

Eşkali belirsiz gurbete doğru koşmakta olan
Çılgılık kim

Ben miyim
Nerdeyim

Bir acı
'eyvah' dendidikçe
Daha çok kırbaçlar ya insanı

O haldeyim.

Adresini kaybetmiş karakış ayazı
Gönül yurdumda
Böyle mi kavuracaktı bedenimi

Sen
Düşmeliydin
Sözüme

Sözün düşmemeliydi
Şiirime

Olmadı

Çokun uçmasın diye
Ölünceye dek
Simsıkı yumacağım ellerimi

Kadehim
Dibinde ziftten farksız bir tortuyla
Suskun duruyor masamda

Ve
Ortasından ikiye ayrılmış dudak izleri
Sanki yıllardır konuşmuyorlar
Birbirine küs komşu evler gibi

Senden başka
Hangi kor emzirebilir ki şimdi beni

Söyle
Hangi vuruşmalarla
Tutsak edilebilir ki
Sevdanın yazgısı

Yenik düşsem

Bir kez ölüürüm

Ama ...

Ne zaman buradan geçsem
Anılar takılacak peşime

Öl,dersen öleyim
Ne'yleyim?

Kalemimin ucunda
Asi bir son damla
Nokta olmamak için direnip duruyor

Yine de
Suçlusu ben olayım
son noktası konmamış sana adayacağım şiirlerin

Necdet Arslan

Ara Taksimi

Kutsanan aşkların
Yerli malı şiirlerini okudum günlerce
Devingen dizelerinde
Tanıdım sevginin öznelerini ve nesnelelerini

İmgelerine öykündüm çoğu kez
Büyüsüne kapıldım parıltılı düşlerin
Leyla ve Mecnun'u aratmayan
Masallar dinledim usanmadan

Kendimden yola çıkarak
İlmek atıp bir sözcükten öteki sözcüğe
Öykülerimi yazmak istedim
Olmadı onlarınki gibi
Onlar gibi anlatmadım

Şiir yazmayı
Yaşamın kumarını oynamak gibi sandım ilkin
Ciddiye aldım
Oyalandı durdu birkaç sözcükle kalemim
Eksik kartlarla nasıl kazanılamazsa bir oyun
Ancak öyle oynayabildim
Hiç kazanamadım

Bir gülüşü ezginin dalına konduramadım
Esin pınarlarım apansız kuruyuverdi
Dizelerimi yıldızlarla dolduramadım

Büyük şair olmak kolay değilmiş meğer
Olamadım

Sen ne soysuzsun ey gurur
Sen ne soyculsun ey yanılsama
Uzun geceler boyunca
Kule atlayışları gibi bilincime dalarak
Beni oyalayan kandıran
Tüm düzmece dizeleri alıp götürün iç evrenimden

Onlar değil mi ki ruhumdaki
Küçük ama gittikçe derinleşen çatlaklar kavuran
Yıkıcı kasırgalar misali
Koşullandığım arzularımı savuran

Bundan sonra
Sevinin firuzesini
Mutluluğumu onaylaması için
Gizemli ve giz'li özlemlerime
Bir mühür gibi basacağım

Andım olsun
Sevdaları kirleten tüm sahte şairleri

Toplayıp birer birer asacağım...

Necdet Arslan

Aralar gibi gizliden gizliden sayfaları

Kavından sıyrılıyor
Sonra usulca uzanıyor
ufka doğru imbat

Güz şımardı
Ağlamaklı aşkların resimlerini
taşıyamaz oldu bu sıralar albümler

Nasıl da köpürüyor
gergefteki silüetler
Aşinalığından söz ediyor
yıkıntıların sıkı çekilmiş ilmekleri

Adım attıkça geride kalan yolu
bozmak güçsüz düşürür seni
Tabanı delinir pabuçlarının
Sekemezsin

Heybende gökyüzünden
Aşırıldığı ferahlıklar/ anımsayışının
derinliğindeki gün görmemiş
pişmanlıklar henüz tükenmeden
Vur bayır bucak demeden...

Nasıl bir öğüt verirsem sana yetersiz kalıyor.
Teyellenmiş öpücüklerim
yolunu gözlüyor
Tıpkı güz sancısı gibi keskin

Tümlenmiyor sen olmayınca
Hiçbir şeyle zaman

Sadece sen değilsin sıkı bir inatla yola koyulan
Şu yazgısı karışık ibrişim çığlıklarına bak örneğin

Az kaldı, bozulacak zaten
Devremüklük kucaklaşma sözleşmelerimiz

İskontosuz kavuşmalar için
çiziktirilmiş bu dizeler infilak etmeden önce
veda yerine bir güzel öp beni

06.11.2018 -100

Necdet Arslan

Arayış

Yüreği daralır mı toprağa düşerken
kar kristalinin?
Hangi sũreyi bir solukta okur?
Kime sorsam acaba?

Onbeşaralılıkibinonaltı

Necdet Arslan

Arkada Kalırsa Gözlerin

.
Günahlardan arınmak için
yazdığım her dizeye senden bir şeyler dolduruyorum
Örneğin,
dokunuşlarını, mırıltılarını, nazlanmalarını
huysuzluğunu, cinliğini, kıskanmalarını...
tıka basa doluyor şiir.

.
Çehremi değişik gördüğün gün olursa
küçültme gönlünü.
Bana ne bıraktıysan hepsi de korunaklıdır
Mavisi hiç değişmez çünkü
seni çağrıştıran gecelerin
Güzel düşlerimin hiç son bulduğu
olmuş mudur zaman senken
Unutursam bağışlar mı aşk adım yüreğindeyken

.
yüklen başlı kalmış sözcüklerimi
Hiç kimselerin bilmediği bir yere götür göm.

.
Nerde miyim ben?
Goncayla dikenin arasında değilim.
Kaybolduğuma yanma
Bulamadığın için küsüp darılma.
yine güm güm vuruyor sol yanıma
'Gözle Yürek Arasında '

.
Yine de sen Geceyi Aşka Bağışla
Hüzün Makamı'nda şarkılar bırakmadım mı ben
Onları dinle gönlün avunur
Çünkü bir parça körebe oyununa benzer aşk sevgilim
Haklısın en olgun çağında bile sevenleri usandırır
Şimdi günlerini geçirdiğin o sahillere iyi bak,
Dağılır, kuma çizilen resimler bile dağılır

Necdet Arslan

Armağın-2

Şana
İnce sözler göndermeye
Gerek görmedim.

Tutuşturduğun çıranın
Ve sunduğun bittim kokusunun
Her yenilenişinde
Kayboluyorum kendimden

Toplamaya çalışma beni
Sevgin varken
Hükmü yok çünkü hiçbir şeyin

İstersen söndür beni
İstersen öldür beni

Kurbanınım ...

03.01.018 / 02

Necdet Arslan

Armoni

Görüş günüydü
Tel örgülerle birlikte
Erkenden uyandı sabaha
En ferah suları serpti yüzüne ilkin
En güzel giysilerini giyindi
Bekledi durdu
Bir düdük sesiyle başladı ve bitti her şey..
Kimseler gelmeden..
Eller
Uzandı boşluğa
Boşluğu karelere böldü uzun uzun..
Boyundan büyük karelere
Avuçlarda ıslandı kıvrım kıvrım paslar..
İz bıraktı
Giz bıraktı
Günlerce silinmeden...
Eller kordu.
El/ler donarken...

Necdet Arslan

ASİSTLER

Gecenin tam ortası.Az sonra bir yerlerde güneş doğar
Bir olgunun etrafında durmaksızın dönmekteyim
İncelttim yönleri,araladım bilmediklerimi ...Kaygılandım kaygan zeminde yalpalamaktan
Yakınından geçiyorum her şeyin. Dokunmak parmaklarıma bağlı.
Merkezine inebilirim kemirilmiş sancılarla onların.
Şuyu durdurdum.Yönünü değiştirmeyi kavradım tutamadım yakasından.
Öteki akışın yakasına sarıldım; yetmedi gücüm dizginlemeye Bela bulaştı sesime
Güçlü olmak başkaymış adam olmak başka.Sorun buradaydı zaten
Yalnız yürümek kendinde durmaktır bir parça,ritmik saymayı unutmaktır.

Gizine erdim zamanla bazı şeylerin deniz kenarında amuda kalkan keşişi dinledikçe O
bana bir şeyler söylemedi.Tersten baktı bana. Birazcık başka baktı,kıstı dudaklarını;
kurtlu fındık öykülerinden anlattı.
Sözler yuvarlandı,kırpış kırpış telaşlar içinde gitti.
Saklı harfleri yerli yerine koydum.Bacak bacak üstüne atıp oturan o eylemin kulağını
çektim.
Düzgün kolları vardı, ağızım sulandı.Sonra döndüğümü anımsadım.Ölmüştü yontuç.
Ben öldürmedim, elimi bile sürmedim. Gençlik korkularım ağır bastı biraz.Kaçıyorum
gençlik alışkanlıklarımdan...

Sahi geceleyin neden aya bakarız ki hep?
Keşmekeşlik olmuyor denilemez,tanımlanamaz bir merak da diyebiliriz. Bakar mısınız
herkes başını okşuyor ayın.Ayın çenesini dağıtmak için midir?
Bir nedeni vardır mutlaka.Etrafında dönenlerden korkma mıdır yoksa ruh yaratmasına
engel olma mıdır? Üflemesin geceye soluğunu diyedir kesin

Anlaşılmıştır.İki ucundan tutup katlasam ağlar mı hilal? Kedi aşırıp duruyor bir şeyleri.
Çok ciddiym kendime kızdım. Kendine kızması insanın gülümsemekten beterdir.
Hiçbir dile çevrilemez tebessüm.Hangi yolda eğitmeliyim sersemliğimi ve ner'den
başlamalıyım Bir akli evvel biliyorsa çıkıp ortaya söylesin.

Neyse...

Omzumda bir el var.Yolun eli midir Çocuk işte, ne bilsin anlamayı Denizin altında
denizaltı yalanları.Pekala dönüp durabilir tek ayağının üstünde insan.Yüzü solgun adam
Küpeşte kokusu satıyorsa suçlu değildir.Nemlendirilmiş bir günün içinde küflü
dolaşıyorum değil mi ve bunu bana söyleyen yok.
Yüzümdeki çizgilerin değişmesi başkadır yüzümün kızarması başka.
Dudağımın kıyısındaki büzüğe dokunmak yasak.Dokunmak bir ciganarın dibine kadar
içe çekilmesidir.Hiçbir dönüş bir dumandan daha başarılı değildir.
Benim yürüyüşlerim bedavadır Var sayılmayacak kadar azdır.Sürüden ayrılma gibidir.
Söylemeyin kimselere zurnada peşrev olurmuş.
Bu gerçeğin suçu yok döndükçe yitmekteyim.
Ne ki kendimden gelip kendime gitmekteyim.

altıhaziranikibinondört

Necdet Arslan

Aşına.

...Getirin,size savuruyorum
Savurdukça taşlarımı
döktüğümü sanıyor sır(r)ımı rüzgar

Dağ yoluna sarmıştık
Ötelerin çocuğunu severdi deniz
Bizse martıları saymaktan
yorgun düşmüştük.

Şafağı iki kaya arasından pusuya düşürdük.
Uslanmadık.Usanmadık.
Çünkü aşka şeylerin aşinası olmaktı tek derdimiz

Bir soluklanayım dedikçe
Çavlanlara daldın sen
Şusamışlığın kutup yıldızı telaşı.
Kozalaklardan şehir yaptın
Aç bıraktın günleri.

Baktık kasabanın ışıklarını söndürmüştü tavşanlar
Şair olduk
Yüreğimizde karanlığın dipdiri siyahı.
Fayton takımlarının şakırtıları sonra barikatlar
Delik deşiktir kopup geleceğimiz yarınlar

Bakır sinilere düştü testekerlek hiddetim ,
Yüzümü gizledim tüm şairlerden
tuz taşıyan ırgatlardan metanet getirdim sana
Direnişler yonttum ufuklardan.

Nerede görürsen
İlk fırsatta çullan çaresizliğimin hatırına ,
Kağınlara yükle gözlerimi,taşınısınlar
Birlikte kaybolduysak suçumuz ortak ,ağlama.

Şimdilerde alнімda fırtınalar yüreğimde çöl yeli.
Körfezden düştüm

Yol orda kalsın durak sızlanmasın
Fırlatılmış bir usturasın sen
Ellerimden tut,ucuna sür, kanasın...

Necdet Arslan

Aşkın Mayası Bozuk Olamaz

Şimdi sus ve hiç konuşma
Sadece zaman aksın aramızdan
Varsın başkaları sinsice
Çalmayı denesin tüm çiçekleri avuçlarımızdan
Öfkeler büyötmek neye yarar ki
Adresini yitirmiş hangi yabancı
Karanlıkların girdabına dalıp da
Gizemli yüzüne umutlarımızın
İpotek koyar hiç utanmadan

An'ların hızında kaybolduk kimi kez
Gün geldi arkası yarın öykülerinin baş kahramanları gibi
Yürek atışlarımızla
Birbirimizin şifrelerini çözdük hiç usanmadan
Sarmaşıkların gölgelerinde kalan geceleri güne çevirirken
Düşlerimizi perçinledik tenlerimize
Kimselere aldırmadan

Çaresizliğin şizofren parmaklarındaki kalem
Karalama defterine hiç durmaksızın çizik atarken
İrem bağlarından süzölerek geçen
Biz değil miydik?
Hayal olmadan, saklanmadan

Rüzgarlara kanat takarak uçmaya kalkışıp
Sonrasında yere çakılan
Uçsuz bucaksız enginliklere ulaşmak için
Köhnemiş hayallerle açılarak
El yordamıyla dalgalarla boğuşan
Nice dizeciler görmedik mi biz?
Aşka saygı duyanlardan

Bitmedik mutluluklara hep hasretiz
Kim kor'a dönüşür bizden başka bir sevinin içinde
Artık sus ve hiç konuşma
Sadece zaman aksın aramızdan
Bildik bilmedik ülkelerinde gezdir sevdalarımızı
Güneş kaybolmadan,yıldızlar saklanmadan
Durmadan yorulmadan

Necdet Arslan

Aşkına Bedel

Kimsesiz dağların
kızıl hayali
Atların yelelerine
şiiirler yapıştırıp gönderdiğim şahika

İçimi acıttığın kadar özlediğimi
söylesem
Hem durup durup
Utandırma beni

Yükle yüreğime
götürürüm senden gelen günahları

Hayalimde yamalıklı umutlar
Hangi zamanların ve hangi ülkenin
başkentindeyiz biz
içimde şimdi
bir oğul arının arzusu feryad-ı figan

Ölgün uykusuzlukların mezarlığında
Nöbetlerdeyim
gitme saatlerini düşlerin içine serpmek
ve yakmak dakikaları

Küsme şipsevdi gül dalları gibi
Gölgesi bile yük olur koyup gitmelerinin

hiçbir sokaktır yokluğun
hiçbir coğrafyanın molozları
arasında gizlenirken
son tümce mi eksilteli yapan...

Necdet Arslan

Ateş Çalma Seansları-4. Kitap

Nasıl unutmuyorsak biriktirdiğimiz yolculukları
Çeviriyoruz albümün sayfalarını kendimize
Her biri eskil tarihimiz kırmızı şarap
Her biri kristal ebru
Kemerli köprü
Dolunay
Ney

Sevdalanmalar uğruna durağanlıklarımız

Ki yaralandıklarımız da kıyamet gibi
Her biri badem şekeri
Her biri körpe ay
Yeşil ceviz
İlkyaz
Çiğ

Dillerden düşmesin şimdi evcara öfkeler

Başka sevdalanış
Koynumuzdaki kadim kül öbeği
Acemi bir uçurtma düşlerimizin peşinde
Sanki ince kenar süslü mendil, bıçkın akşamsefası
Şebboy hercai menekşe , vakur kızıl gül
Dağın dilinden düşürmediği türkü
Haşhaş tarlaları

Nasıl
Unutmuyorsak
Düşsel yolculuklarımızı
Sakladığımız o eflâtunî utangaçlıklarımızı
Kırlangıç olup sonra yeniden düşeriz güz yellerinin peşinden
Köpüklenen dalgalara salarak ateşlerimizi
Kavrulan tohumlardan daha tavlı
Çatlamaya
Ârsızca

otuzhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Ateş Düşleri -34

Taşıyordum damla damla ,kabaran hiddetle
İşte bir yenisi,diye haykırdı çığırkan, 'acılar vadisi buralar'
Dumanlarla örtülürken silüetim ölüme yakın
Kavga vardı saltça kadim topraklarda
Orta yerde bezirganlar dolaşırken
Lodosu yok edilmiş ıssızlık içinde kalıyordu şehir

Bir kız çocuğu kedisıyla dertleşemiyordu bile
Kaleminden şiirler düşmez oluyordu şairlerin
Yıldırım gibi yanıp sönen ışık
Kuşlardan yoksun bırakıyordu dalları
Utanç duyan kirli yüzlerin çukurlarındaki kor
Arapsaçına döndürüyordu geceyi.

Ayaklarım hendeğe düşüyor
Korkunun çöreklendiği dehlizlerdeki
Kaygılar çemberinde uğultular yaman kaynıyordu.

Bir yenisi işte,diye haykırıyordu acılar vadisi'nden çığırkan
Ölüm şimdi bütün zamanlara göre daha yakın

Bir turuncu usulca kuruyor
Gözbebeğimde şahinler dans ederken
Ben kabaran hiddetle,damla damla taşıyordum

Şiir yazmaya zorluyorum kendimi
Başka türlü körlük içinde sözcüklerim kayboluyor

Eşiğimde kan damlası
Beşiğimde kan damlası
Ağlar bu obüs sesleriyle yırtılan şafaklar
Dağlar bu ölüm yakarılarıyla büzülen şakaklar...

19.02.018-34

Necdet Arslan

AuRA

Yırtmayın geçmişin defterlerini
Bileniriz,yeniden yeniden bileniriz
Kod adı öfke olan kuşanmalar katılır yarın vuruşmalara
Bilesiniz

Her dalga kendi köpüğünü katıştırır derler öteki dalgaya
Bütün küfürlerin ortak paydası bundandır bundan

Kalır bu çarpışmalardan ne kadar ses varsa
Duyarsınız bir gün kapılarınızın çalındığını
Orada kalıyorsunuzdur pususunda bekleyen haydut gibi

Deniz aşırı ötelere sana selamlar yollayanları unutma
Yazık olmasın yokuşun en dibinde duran kaytan bıyıklı endişelere

Ne fısıldar yarına
Sırtımdan yere bir türlü inmeyen
Şu kasırga
Düşün bir kere

Dilinden az çok anlar olduk
Kanı bozukların ağıtlarının...

onüçocakikibinondört

Necdet Arslan

Ay Tanıktı Bizlere

Şiir işte bir aydınlık ortama
Ötelerden çağrılıdır Çamiçi'ne
Yıldız akşamlarından birinde
Uçlandıkça dallarda reçineler
Ezgiler süzülür gözelerinden gönüllere

En büyük gönençle şimdi
Ve yarınlara...

Bozkır dörtnala sürer atlarını
Karanlığın ortasından
Yıldızlarının izini sürmeye
Kısık suskularımız unuttur kendini
Akıp giden kaval sesinde
Samanyolu'na uzanır zaman

En büyük kucaklaşma salar selamını şimdiye
Ve en güzel yarınlara...

Öpülesi yelleri ünledikçe Doruk'un
Tekin zamanlarımızın sıcacık gülüşmeleri
Yüreğimizde dizginlenemeyen o coşkudur
Tül ay çinilerde, Kaynar sazın bam telinden görkem
Sarıp sarmalar benliğimizi
Yüzyılların serpintisi kurulur dillerimize

En büyük kulaçlamada şimdi
Ve yarınlara...

Özümüzü verdiğimiz sevilerde
Salkımsaçak yayılmıştır söz cümbüşü geceye
Yansır Bir Gün Ansızın
Işıklardan iç evrenimize
Çekilir sis
En soycul coşkular konuk edilir çiçekli bahçelerimize

En büyük kıvançlarla şimdi
Ve yarınlara...

Bizi özgeleyen lirik Zehra dizeleri
Kısrak terleri gibi Taşkın akar
Işık oyunlarının ay'ı goncaladığı dudaklardan
Burcu burcu kokularının arasından...

Ah bu Hülya'lı sonsuzluklarımız...
Ah bu Cihat'larla soluklanışlarımız...
Ah bu yolumuzu gözleyen yarınlar...

Ah bu Duru Őir ah bu sevdalar
Uzanır zamana Őule Őule oynaŐarak

En bŕyŕk inançla Şimdi
Ve sonralara...

ikiikimikibinonbeŐ

Necdet Arslan

Ayaz

Kerpetenle çivi
Hıçkırıkla cıva
Emekleyişle hortum

yutkunuşlarını serpin geceye dalgaların

Dehşet içinde kalan bir çanı yüzü
Dağınık saçlı bir kız çocuğunun nazlanışında saklı ikilem

Saflığıyla övünen duraklar
Hiç bitmeyecekmiş sanılan aşklardan

Sol yanıyla uzlaşamayan sevdalanmaları uzaklıkların

Çukurla çığlık
doğurma seansları içinden sızan replikler

Aniden vurup gitmek zemheriye
Sanki yetmiyormuş gibi
cüsseli dağlar varken omuzlarında
içi boşalmış ince belli kadehlerin...

29.01.2019

Necdet Arslan

Ayna

tütüyor yol çizgileri
unutamadığım bir adres var
gözlerimde dolup dolup boşalıyor
şimdi bu yakanın herhangi bir yerinde
yani körfezin tam ortasında eskilerden
kalma o ayışığı
çekip giderken bize el sallıyor zaman
bir yanım demir gibi
kaskatı
öteki yanımda
lale mevsimi tomurcuk şenliği
derinliklerden
kulaç kulaç boşanan kokular
kaçıncı sormalar
kaçıncı mavi/sarı iç çekişler
kaçıncı susuş
kaçıncı düş
bir örümcek barikat kurmuş yollara
kol geziyor damarlarımda
alkol
istanbul tanık buna
sus aynı
su aynı...

Necdet Arslan

Aynadaki görüntü

Biz seninle hiç yolda olmamıştık ki zaten...

Yalandan; çürümüş, çok çürümüş bir düşü alınına öykü diye yazıyorsun...

Özlüyormuş gibi yapma.

O giz , o ölümcül ego,o yol yordam bilmez bekleyiş yakar seni.

Yok,hayır!

Haklı olamazsın..

14.11.2018-104

Necdet Arslan

AysBERKİN ÇIĞLIĞI

Yırtmayın geçmişin defterlerini
Kusmayın öfkelerinizi,
Çekin dipçiklerinizi döşlerimizden
Zehir zıkkım gazlarınız alıkoymaz özgürlüğe yürüyenleri
Bileniriz,yeniden yeniden bileniriz
Kod adı öfke olur Berkin'in
Bilesiniz

Eğreti barikatlarınız camdan
Havaya suya ovaya gitmek ister cemreler
Güneşi doğar doğmaz öpenler biziz
Biz geçebiliriz anadan yardan serden
Ancak biz geçebiliriz gölgelerimizden.

Şimdi bahar öncesi her yerde gül dalı
Sanma ki yapraklarını yitirmiş ve ağlamaklı...
Elvan elvan bir mavilik
Salkım saçak gökkuşağı

Aşkî doğuran kimdir?
Barış ve kardeşlik balların sızmasıdır dudaklardan
Ve acıyı mayalamasıdır tebessümle...

Gözümüzde tüten nergisli sözcükler leyli leyli
Ne çok isyanlar gizlidir gözbebeklerimizde...
Her dalga kendi köpüğünü katıştırır öteki dalgaya
Bütün küfürlerin ortak paydası bundandır
Bundandır ağızlardan ana avrat dökülüşü sözcüklerin

Kalır ne kadar ölüm varsa
Duyarız kapılarımızı çalmakta olduğunu Azrail'in
Pususunda bekler çünkü cellat

Sana yoldaşlarına götürmek üzere selamlarını teslim edenleri unutma
Yazık olmasın yokuşun en dibinde duran endişelerimize
Biliriz gong sesini dinlemez zaman
Parmak uçlarımız delik deşik
Bir özlem ki katlanılmaz bir özlem ki haleleri aman aman...

Ne fısıldar yarına
Sırtımdan yere bir türlü inmeyen
Şu kasırga

Ey Çocuk
Yoluna seriyoruz tüm menekşe yapraklarını şimdi senin
Karşıkî ormandan gelen seher yeline aç sineni
Kulak ver şu çavlanlardan dökülen seslere
Dudağımızdan sızan şarap damlaları bu yurdun aşkla mayalanması içindir
Damarlarımızdaki zonklamalar turunç bahçelerine gidenlerin
Adımlarının sesidir inan
Ölüm kimî kez aşk tümcelerinin gülümsemesidir
Anımsadığımız gök ağarmalarının adları sizdendir

Kuytularda karayel gazabından gizlenmek yoktur özgürlük savaşçlarına

Denizin kokusu gelmeli bir yerlerden
Dal dal çiçeklenmiş ölümlerle büyür vatan
Biz yeniden doğmasını bildik bütün karşıtlıkları yok ettikten sonra
Öyle diyor Ata'n...

Ant olsun ki
Yitirdiğimiz sokaklarda ekmeklerimizi korkusuzca bölebilmek için yeniden
Biz geride kalanlar üçer beşer atlayacağız barikatların üzerinden

Dilinden az çok anlar olduk
Kanıbozukların şarkılarının...

Onbirmartikibinondört
SAMSUN

Necdet Arslan

Az kalmak

Ah...bir izin versen şakımaya,
yazık!

Bunca yıldır bir yalancı gülümseyişin peşinden koşturduysan beni.
Boşuna neden dağılıyor diyorum uykularım ,neden kanıyor sol yanımla,neden kasılıyor
kollarım?

Yalnızlığımı al ve götür başka yalnızlığın yerine koy.

Alışığım nasıl olsa böyle çarmıhlara gerilmeye...

Ama kolay sanma bu kaçmaları

Olmuyor işte

Damar damardan, hücre hücreden, ten tenden kopmadıkça...

Böyle gitmek olmaz ki!

Nasıl bir acele göç ki bu.

Gidiyorsun demek...

Nereye.

Nereye.

Nereye...

15.12.2018- 121

Necdet Arslan

B/iz

Yırtılan parçacıkları topla
Bütün harfleri yerli yerine koy
Yazılanları sondan başa
Eskiyen halleriyle bırak
Dar geçitten eli gözü bağlı kıyametlere
gitsinler

Oyun bitti bitecekken
İşgal edilen zamanların dokunaklı
fluluğuna kaldır kadehini

Katlanılmazlıkların gergefine
Unutma motifleri düşer
düşer mutlaka

Bir kibrit çöpünün tutuşturduğu
İç denizler yakarısı
Tuzuna boğulan gururun telaşlı ürpertileri
var güvensiz parklarda

Bu vakitli vakitsiz
Saten örtüler altından sırtan harfler
ne anlar sevdadan

Belki biraz sükut
Belki birbirine yapışık duran tortudur
onlar
İkînsalar da utanmazlar

Boğulan varsa kendine eder
Yerine konuldukça yeniden ezberlenir
dünler

Şimdi
Kimi kimin yörüngesine
Varlayokarasında herhangibir anlamsızlığa
doğru gider

25 Nisan 018

Necdet Arslan

Bağ Bozumu

Sondan eklemeli bir büyü
Sancılı ve suskun
Olgunluk
Noktasını yitirmiş bir virgül gibi şaşkın
Arayışta

Us
Bozbulanık, sayrılı
Aylarca süren karınca göçünden
Yorgun ve yılmış
İkiye bölünmüş bir yalnızlık
Şimdi geçmiş zaman tünellerinde
Kapanmış özlemlere hasret
Tekliyor

Paramparça gökzümürdü andıran olgunluk
Anlatı mahcup
Tadilat dolayısıyla devren satılık
Cüce paslaşmalar
Her biri el kadar

Bir ok ki yüreğe dikey saplanan
Dağlayan, kanatan...
Orada dört mevsim öylece kalan
Paslanmayan

Başkaldırıdan, hortlayan boşluk
Daha hevesli, daha nazlı....
Atıyor damar damar

Bulunur kalifiye bir sevdalı
Nedir bu telaş, nedir bu hırçınlık
Akıp giden bir büyük girdaptır zaman
Dikkatli yürü biraz
Daha bağ bozumuna çok var

Yeter ki o arsız, uslanmayan direncini
Yanında tut bir gölge gibi

Şimdi den/iz tirşe...

Necdet Arslan

Bağımlılık

gecenin kepenklerini indir
sende kalsın anahtarları
sahil tarafları
yağmurlu
soğuk
ötelede sığınacak yer arıyor
sandallar

dalgalarda kırılırken yasaklı şarkılar
bak,ben sende sabahlayacağım
göğsüne yaslansın başım
iki pare yürek
varsın birbirinde
yansın

indiriver gecenin kepenklerini
kaybetsen de olur anahtarını
içimizde yıldızları kıskandırma çılgınlığı
güneşin doğma vaktine değin
yeter ki aşk
bizde kalsın

Necdet Arslan

Bahar Kesiği

Kuşluklar da ks oldu bize
O parkı menekşeler beziyor nisanda
Bizse oktan
Kendi kentlerimizden
Yollara düştük

Kalsın, fn çekme saçlarına
Kasırgalar ırmaklara savuruyor
Grnrlklerimizi nasıl olsa

Bak işte şuracıkta
Dikene dönüşüyor knyemiz
Onları oradan almak
kanatıyor parmaklarımızı

Ham kiraz da
Dudaklara uçuk kırmızılık
bırakır bazen

Sende kalsın o lekeler

Bana dokundukça
Dkleceksin bundan sonra
Çünkü imtina ediyorum
Ruhuna sığınmaktan

Hiçbir şey yok deme
İşte kıyım saatleri
İşte kapı işte yol işte öteler...

27 Nisan 018

Necdet Arslan

Bahçe'lik.

"Bizde düello kültürü yoktur,pusu kültürü vardır."
diyordu Çetin ALTAN.

Bu konuda hangi hoca'dan ders alındığını belli ediyor görüntüler.
Pusu kültürünün tohumları yok yere ekilmemiş demek ki.

Öyle ya,Büyük Gözaltı'yı okutturmuştu vaktiyle bize.Sonradan gele gele 2.Cumhuriyet saçmalığına geldi dayandı; teknik devlet'ten söz etti gitmelerine yakın.

İşin tekniğini iyi biliyormuş.Enseyi Karatmadan ,Şeytanın Gör Dediği' ni ta o zamanlar görmüş meğer.
Küçük Bahçe'ye sığılmıyor artık.

Şimdilerde çok dua alıyordur Rahmetli....

Necdet Arslan

Balon

Meraklanma

Nasıl olsa incelir sonra
yırtılır perde.
dokusunda için için
bir sancı sürer gider
derken albenisini kuşanmaktan
yorgun düşer
Kayıtları kalır zift gibi
yerçekiminin

Ola ki
sorgulanırsa
-şimdilik-
Suskun kalmayı öğret
Sözcüklerine

Tasalanma

Bu dehlizin sonunda
ufalanmış gurur
dağları yükselmektedir

kime görev kılınmıştır
korkunun küllerini yarınlara
savurmak

söyle desek zeytin dalına
şikayet eder mi böğründe
saplı duran kaygılardan

öyledir
şüphe denilen şeyin
Tavı geçene kadardır ömrü
bir kelebeğin son gülümseyişidir

pusulası bozulmuştur
külün
Belki de bozulmuştur notaları
o heybetli türkünün....

28.02.2019-136

Necdet Arslan

Bana Hep Baharlardan

buzu topraktan sökebilmek için
yeşil kanıyor yaprakları
-Bahar mutlaka gelir-

pembe dalların ucuna
ağırbaşlı uzanır özsu
aşk gibi akar zaman
zamanı kollar aşk
-Kaşık havası çalan olsa şimdi-

göğü küstürmemek için
uzak ülkelerden toplanıyor kuşlar
benekleniyor bulutlar
bense konmaya çalışmaktan
yorgun düşmüşüm iki kaşın arasına
öpüm mü,demeden
dudak izlerimi bırakıyorum
kaşla göz arasına
-Aşkın uğrayabileceği bir yürek ülkesi
düşüyorum sol yanıma.

sen bana aldırış etmeden daha
çok gel uykularıma
göreyim
şarkılarla birlikte dök
saçlarını omuzlarına...

.

Necdet Arslan

Barkod

Unutma bu upuzun kızılıkları
İlk anda hangi sözcükleri düşlüyorsan
Onları koy avuçlarıma
Onlarla yazılsın bu şiir

Zamanı geldiğinde susturulabilir bu gönül tınıları
Adımlayabilmek olanaksızlaşır gurubun bıraktığı karanlıkları
Küfelerle gecenin üstüne boşaltıldığını girdapları
Geriliyor mu yüreğindeki kıvrımlar
Neyse,konuşmamak gerekir daha fazla,tamam

Başka bir haziran bu
Güneşten kopan her zerre
Bizi kuyusunda eriten başka bir cehennem.
Uyku,delik deşik edilmiş bir kanyon
Sana sarılabilmek yüksek gerilim korkusu.
Sana sarılabilmek bazen şarabi bir sarsıntı
Bazen enkazlardan çekip çıkaramamak kadar buruk...

Bir gonca suya dil dökmek için koşuyor sanki
Beni gözcü koymuşlar çöle
Bir hüzzamla paramparça oluveriyor sonsuzluğun

Bütün harfler aynı anda boşaltıyor şiiri
Gücü yetmiyor söylenmek istenenlerin
Bir zamanı parçalayıp bozmak sonra yeniden kurmak zembereği
Ve izin vermek çınlamasına yüreğimizin
Tutunabilmek sürgünlerinin ucundan aşkın
Kıyısından kenarından yaklaşabilmek sütte gerisine uykuların

Unutuyor musun o upuzun kızılıkları
Paslanmış bileklerime vuruyor musun kelepçeyi
Biz nasıl suyun yüzüne çıkarız bu aşkın elinden
Ki kenetlenilmesi men edilmişken tenlerin

İyisi mi salıp gitmelerine izin verelim bu deli tayların
Sadece bu haziran kaldı bize,hükmü yok artık öteki ayların...

yirmiyedihaziranikibinonaltı

Necdet Arslan

Başka Türküler Sesledin Hayınlıklara.

Koşumları cedit bir tay gibiydin.
Vurup gittin yanımdan geçip öteki denizlere katışmaya

Bin kez hayran kalmıştım cilvelerine
Yalnıca son kez dolunaydın adamakıllı uysal
Ve yalnızca son kez sonbahardın savrulan

Isınamadım ince boyunlu yalnızlıklarına
Sürgün yedim kızıl buselerinden.

Serçe oldum
Yem serpeceğin topraklara inmek için

Belki Afrodit kadar gerçektin
Ama İstanbul kadar yalandın.

Başka diyarlarda
Sesledin türkülerini hayınlıklara

Bir türlü yırtamadım cart diyerek o fotoğraflarını
Ne fayda...

Necdet Arslan

Başkadır bu akşam

Akşam karanlığı
Hafif bir duman gibi yayılıyor
kıyılar boyu
tam bir sessizlik....

Dudaklarımda
sanki dumandan hafif bir tüy

Gözlerim
bir su  i eği

Pervasız bir avcı gönlün
Sevdayı nasıl da kuşandırıyor
menziline giren sözcüklerime
Anlamış değilim.

Her ay her gün her saat içimde öylece
duran diz boyu bir  zlem var
Sana açıyorum kollarımı
mesafeleri hesaba katmadan

Ölümden savrulup geleceğim
Ellerinin vahasına...

S k n etsin yanaklarıma yüreğinden kopan yeller
Gözümden bile sakınırım bu a kı inan
D llendiremem bakir renklerimi
senden bir başkasına...

23.06.2019-147

Necdet Arslan

Bayram'lık.

Günaydın Dostlarım,
2021 yılının yarılacağı bir günde giriyoruz bayrama.
Ne var ki yarım yaşıyoruz günleri. Her şey yarım kalıyor.
Yaşam da ,sevdalar da tümlenmeden sürüp gidiyor. Bir sevincin kıyısından kenarından
tam da yakaladık derken, diyetine değgin bir fatura ile karşılaşyoruz.
Kendimize gelemiyoruz bir türlü.
Bayramlar avunmak için gelir gider oldu. Nerede o eski bayramlar, diyorum aynı
kuşaktan olan arkadaşlarım, dostlarım gibi.
Ne diyordu Nazım:
"Kopardım portakalı dalından
ama kabuğu soyulmadı
sevdalara doyulmadı...."
Niçin bedelini ödeme pahasına asılıyoruz yaşama?
Doymadık çünkü; daha fazla mutluluğu arayıp durmaktayız. Onun için bu
telaşımız. Onun için daha özgür daha insanca hakça, daha barış ve dayanışma içinde
olacağımız bir yurdu kurma heyecanımız...
Evet; bu bayram sabahı, yaşamın değişeceğini düşünüyorum. Son çeyrek yüzyıldır
üstümüzü örten kara perdenin yırtılacağını düşünüyorum. Geçersizleştğini çok iyi
bildiğimiz sırnaşık şeylerin çöpe atılacağını düşünüyorum.
Zamanın öğütücülüğüne inanıyorum çünkü.
Daha fazla sabrımız kalmadı mahrum bırakıldığımız şeylere.
Hep bir ağızdan türküler söyleyeceğimiz bir geleceği yeniden öğreteceğine inanıyorum
yaşamın... Omuz omuza halaylar çekeceğimiz meydanlara salıyorum kollarımı.
Ne değin çok tanıklık ettik savrulan canlara...
Ama sevdayı umduğumuz yerde bulmaya o değin yaklaştık ki...

Yaşamak kök salmaktır hayata
Yine de kendinde düğümleme kendini
Kibritin fitile değdiği yerde duran
Dermansız mevsimlerin ağlamasından
Dikelmiş halklara bak..."
değişinden anlıyorum bunu.
portakalların kabuğunun soyulacağı, sevdalara doyulacağı bir günün kulağıma
fısıldandığını duyumsar gibiyim
Bu özlemi ortaklaşa sahiplendiğimizi düşünüyorum.
Bayramınızı bu duygu ve düşüncelerimi paylaşarak kutluyorum.
Sizleri seviyorum.

Necdet Arslan

Bazen

Seni sevmek bazen
Durmaksızın acıya banmaktır

Seni sevmek bazen
Koca bir dağın altında kalmak
Ve gece gündüz o ağırlığa
Katlanmaktır

Seni sevmek bazen
Bütün hırçınlıklardan vazgeçip
Uslanmaktır

Sözün kısası
Seni sevmek bazen
Uğruna ölümü bile göze almaktır...

ondörtkasımikibinonaltı

Necdet Arslan

Because

Sözcüklerinin adımlarından çoğalıyor izler
Sonsuz anlamlara açık,kavranışları güç ve kroniksel
Sanki biraz ağdalı,biraz girift, biraz inatçı

Çift katlı bir tuvalin alt tabakasında süzülüyorlar
Kırlangıçlara hiç benzemiyorlar

Yaşama katılımın gibi desem,değil
Tümü kalın puntolu tümü koyu gri.
Kaşlarına,dudak büklümlerine ,gamzelerine
benzemeyen türden.

Şimdi Kule sanıldığından da koyu sise gömülürken
Bu yaka'da sen biraz uçuk biraz deli
Ellerin bir goncayla hemhal /Belli ki
Bir kronik saplantı derdest etmiş seni.

Nasıl da yarışa itmeye çabalıyorsun beni
Leb demeden leblebiyi anlamak da var
Bir günahın girdabına saplanmak
Ve oradan kurtulmak
sanma ki aşılamayacak duvar

Kotarıyorsun toy saflığımı
Yani oltana takılan son kurbanlardan biri
Tanığım
Nasıl da yutuyorsun diri diri

Peşinden koşmakla
anlamalarını sökmek olası değil
Ama ben yine de
Bileğinle yüreğinin arasındaki hangi noktada
Dursam / ve oracığa kıvrılıp bir eşkiya
edasıyla

uyusam
uyusam
uyusam

Belki o şiir belki bu şiir,belki de
Şiirlerin alayı bir andaç bir bellek kaydı
bir ileti sağanağı
Korkup daha tahkimli yerde/
Zamanda mı saklansam

Bu şiir biter bitmez
Üstü örtük bu dalgalardan
Fersah fersah kaçmaya kalkıştığım an
Yüreğimde bir sancı başlar

Ötelerde bir yerde bu dil bir ölü far

Sana tutunan ben değilim
izlediğim tuvalde Şimdi İhanetinin gölgesi var...

Necdet Arslan

Bekleme Odasında Sayıklamalar...

Kaç kez daha
Son boğumuna yakınken sözün
Oracığa bırakılır büyük sus
Beklense de gelmez fırtına
Mavi yalpalar
Gidemez bir adım daha öteye

Alacakaranlıkların içinden dal dala teğet
Bıçağın bıçağa dokunması gibi yakın
Dokundukça bir parça kopuyormuşçasına suçlu...

Pırıl pırıl utangaçlar dolar zarfa
Parmak uçları dokunacak kadardır yakınlık...

Açmaya zorladıkça kilidi
Bir yerlerde yaralı kalmayı sürdürür yerli kaya
Geçmez bu serpintiler
Gün batımlarını tüketip durma içirimden....

Sonsuzadır bu damıtılan unutuluşlar
Olmadığın yerde kalır kimileyin nefes
Çıkılmaya çalışılsa da aşksızlıkların girdaplarından
Tutunmak boşunadır defne dallarına

Ah utangaç çakıl taşları
Ah gölgelerine selamımı emanet ettiğim nar ağaçları
Nereye gömüldüğümü bilmeyen muskalar gibiyim

Sorma halimi
Artık sarılma gözyaşlarıma şiir...

Yola çoktan düşmüştü katilim
Ben hala ilk harfin son sözcüğü ıskaladığı yerdeyim

ondörtkasımikibinonaltı

Necdet Arslan

Bekleyiş

Tanımsız karanlıklar mı dolmuştu
Kuyu güne
Dilde ballanacak bütün sözleri
Yüklenip gittin

Soluğun kanatan bir kırbaçtı
Vurdu durdu
Karayel gibi yüzüme

Düğümü çözölmeyen tek bir şifreydi
Karanlığa fırlattığın
Hangi kapıyı zorlasam
Dilsizdi

Yeni bir gün doğumunda
Bekleyeceğim seni
Topraktan ilk çıkan lale gibi
Sen de ansızın
En kırmızılarını giyinip de gelsen
Gel
Sen

Necdet Arslan

Belirsizce Dokunuşlar

Gerçi düşünmemiştim
Aklım erecek gibi değildi. Çiçek olup
Dizilmemişti goncalanıp da dalına sözcükler
Anlamı sökmek belki de sözcüğün
Anlamsız görünün ardında gizliydi.

Yeni doğdum az önce dillendim
Yüreğim kafesini aradı taradı şimdi buldu.
Ne yana, niçin baktığımı tam kestirememişken
Kimden öğrenirim onca şeyi
Perdeyi aralayan ya da kapatan güneşi.
Bana yabancı olan belirsizliklerin yerini tutan zamiri

Çekinirim dilime ağırlık basan sözcüklerden
Şemtime ayak basarken yarınların
Parmağımın ucundaki ikinci dereceden yanıkla
Kavramaya çalıştım olanı biteni
Yüklendim tüm günahlarımı
Yaşıyorum tıpkı hecelercesine eski bir sözcüğü
Bir ileri bir geri.

Bıçak sırtında kritik daracık yüzeyim bir yanım uçurum
Öte yanım mahpushane bahçesi
Kim bağışlarsa bağışlasın azat etsin
Bu şiirde konuşan açık özneyi.

Kanıksadım
Harfler kimselerin mülkiyetinde değil
Beni öldüremeyen sözcükler ırak dursun
Tek atımlık saçma dahi olsa tarlamdan toprağımdan

Yeniden yaşamak için doğrar mıyım
Kim haber verir ki
Ezelden ebetten

14.08.2018-57

Necdet Arslan

Belirsizliğin Buğusu

Saklı durma orada öyle.
Durmaksızın kumların sızısını duyumsuyorum. Rüzgârın derdinin
peşindeyim.Gökyüzündeki mavi beneklerin oyunlarına karışıyorum bazen, yıldızları
sobelemek için nöbet tutuyorum.
Belki parmağın dokunduğu için yeniden şekilleniyor her şey.

Derdim başka
Gölgelerin motifleri ne güzel.
Sen hangisisin, diye sormak suça ortak olmak bir bakıma
Uzayıp giden yolların nerede tükeneceğini ve senin nerede yorulacağını keştermek güç
İki tümce arasındaki boşluğun bana anlatmak istediklerini düşünüyorum.Üç noktanın
binlerce kaygıya sözcülük edişine şaşırıyorum.
Aramızda kaç nokta var sahi?

Sürgünlerin özgeçmişlerini okumaktan yorulmuyorum
Ne ki,
Yüreğimin içindeyken bile uzak kalıyorsun bana.
Tohumun tedirginliğini asla saklayamaz toprağın hası
Merak edip konuşturma beni.
Ne söyleyebilirim başka, yok ki bunun daha'sı...

yirmisekizmayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Belki de Suskunluğundur Geceye Yığılan

Örneğin
Çok az aydınlatılmış bir kıyısında
denizin
Rakı ,balık tava ve sen

Ve taş plakta dönen bir nihâvend nağme daha :
"Körfezdeki dalgın suya bir bak
göreceksin...."

Karayel peydahlanırdı
İyot karışımı kokular dağılıp giderdi
Sesinin pırıldadığı dalgalar
Giz dolu bakışlarına bakıp gülümserdi

Ne ki,gidiyorsun işte,bir daha bir daha gidiyorsun
Nasıl bulaştırdın böyle bir yalnızlığa beni
Beni yoran da sırf bu işte

Unutulup giderse gitsin aşklar
Fatih senin olsun,sende kalsın eskimiş konakları,
Agora Meyhanesi Balat'ın
Yıldızların kayarak döküldüğü Piyer Loti.
Ve ötelere kimin sahipleneceği umrumda değil

Alıştım nasıl olsa
Bir sensizlikten öteki sensizliğe
tıknemes karışmaya....

Necdet Arslan

BELKİ FIRTINANIN DİNME SULARINDA YİNE

....."Sevmek kimi zaman rezilce korkuludur "
.....Attila İLHAN

Yüzümü kaçırmamalıyım bugün arka odalara
Havalar soğuk değil sular duru yüreğimdeki sancılar iyice dinmiş
Rahatım.
Durmaksızın biz seninle ah bu şarkılar diye yakınırdık dillerimize düşürmeden önce
Sırf bundan dolayı hiç unutulmayacak olan o şarkılar sırayla gramofona konmalı
Ellerimizdeki terleri silen yelkovan kuşları birer birer kovulmalı ilkin
Sessiz harflerle başlayan
Hasarlı o son telefon konuşmasının ardından
Aynı numara günler geceler sonra yeniden aranmalı
Gazetelerin soğuk köşelerine saklandığı yerlerden
İki kent arasında düşürülen umutların yitirilme ilanları okunmalı

Bir kırmızı gonca gülün yanı sıra
Bir gümüş kolye alınmalı evden sokağa çabucak fırlayarak
Sonra kahvaltı
Köşede küçücük bir masa, karşımda o olacak sanki dizler değdi degecek gibi yan yana
Zeytinli iki simit birazcık peynir iki bardak çay...
Sevdanın ateşine, umut tükenmesinden doğan yüksek acılara
Katli vacip gecelerdeki yıldız ağlamalarına oracıkta son verilmeli

Yüreğimizi sakladığımız kilidin dili yeni nağmeler getirmek için açılacak
Adları değiştirilen sokaklara bilindik plakalar yeniden çakılacak
Dudağıma sürülen tüm sus'lar silinip süpürülecek

Rüzgarların taşıdığı ilk cemreyle birlikte kucaklaşılmalı
Hiçbir şey kalmayıncaya değin öpülmeli sevgili
Çarpıntısını yeniden ateşlemeli gülüşmelerin
Yüzlerce öykü yazılmalı yüzleşmeleri anlatan
İple çekilen buluşma saatlerinden söz edilmeli durmaksızın
Ve sadece o bilmeli yazılan öykülerin gerisini

Tel örgülü bahçeye birlikte çıkmalı aşkın perisiyle.
Orada günlerdir durmaksızın ağlayan ünlem otları kökünden sökülmeli
Ceplerde taşınan sevişmelerle yeniden uzanmalı çimenlerin üstüne

Birazdan sisin dağılacağını karların eriyeceğini ve bir meltemin dudaklarımıza
yapışacağını
söylemeli
Geç kalan trenler gibi mahçup tebessümler dudak kenarlarımızda karşılanmalı
Sonra başka bir yeryüzüne ve başka iklimlere başka üstü açık tiyatrolara
Kitaplara koyulurcasına bir şiiri okurcasına derin sulara dalarcasına yürümeli
İllegal olunmalı her nereye gidildiyse..

Karşı tepelere doğru küçücük bir gezintiye çıkılabilir
Bir mağaranın isten kararmış duvarlarına dokunulabilir
Çimlere bir çınarın gölgesine uzanılıp düşler bile kurulabilir
Katli vacip geceleri yok eden yıldızlar beklenmeli
Ferah seherlere doğru akmalı zamanın koynunda

Kaç harfim kaldı ki şunun şurasında sana yazacaklarım için
Şimdiden tezi yok
Kısmalı bütün kristalleri
Kapatmalı tüm perdeleri...
Dalmalı yeni bir geceye

Bu eller Eros'un bana çiçekleri tut diye verdiği bu eller
Aklımı başımdan almaya başladı bile
Yine o karıncalar yine elma kokuları yine yıldız kaymaları
Başka bir şey ışıyor başka bir şey boy veriyor gecede...
Ey sevgili bir gezinin sonsuzluğa yürüyen kahramanı olmak için
Geceyi tanısak olmaz mı
Adlarımızı kuşluklara teslim etsek olmaz mı
Şimdi sussak olmaz mı?

ondörtşubatikibinonüç

Necdet Arslan

Ben Böyleyim İşte

Ben

Kutsanmış düşlere tutuklu
Acı badem kokusu gibi dağılan
Sınırsız bir duyuşum savrulan...

Böyleyim

Bir damla bir damla daha derken
Gün batımlarında özümü boğuyor
Yaşamak denilen özlem yangıları an be an

İşte

Bir de bakarsın beyaz bulut olmuşum
Tükenmiş zamanları
Gölgesi gecede kalan rüyaları ağartan

Sevgili

Sırnaşık bir hançer
Eski bir yarayı kanatacaksa yeniden
Bir tutam ürkek menekşe gibi
Seni avuçlarımda saklarım usanmadan

Kalbim

İşte Doğanyurt işte gökyüzü işte anaç toprak
Yollar,turnalar,fesleğenler,imbatlar
Yeni bir dönence başka bir gülüş
Türkü ol şarkı ol salın da gel yüzyıllardan

Ben böyleyim işte sevgili kalbim...

Necdet Arslan

Ben Düşünce Şiire

Sarkan bir dal mıdır zaman
Gölü bulandırıp karartan
Kocaman açılmıştır kolları
Ki alır içine kimliksizleştirmeye
Her şeyi.

Böyle işte
Bitiverir sanki esrik bulutlar
Köşeye çömelir bahçevan
Kelkit Çayı'nın gelmese bile sonu
Kırağısını gagalar kıyısında
Karayel.

Kırbaçın
Acısından daha keskin
Yayılır aç yüreklere
Ki bu buğu ufalanıp tık nefes
Hoyrat bir çalım
Düştü düşecek
Yoksunluğun üstüne

Vaz geçmez ki
Yırtmaçlarını ilmekten su
Yön deli bengi taş deli boz yeşil deli
Evecendir duman
Ki sıkboğaz etmek için viranedeki
Yarasayı
Taylar kişnedikçe bulandıkça
Suçlara sevdalar

Düşüp yakalardan yerlere
Hoşça kal gül yaprağı hoşça kal...

onüçaralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Beni Kutsa Yeter ki-5

Kentin günahı neydi ki her mayısta ayazlar başlar
Koyulaşan gecelerinde bulutlara dala çıka yol alır yıldızlar
balkondan sarkar dolunay
O saatlerde incecik, cilveli dokunuşların sızarken tenime
Söyleyemem okyanus fırtınalarına kapılır içimdeki kıpırtılar

Yine melodiler üflesin ötelerden alınlarımıza
çikletini çiğnerken yediveren dudakların
Bir arının soktuğu yerden öpsün serçe parmağımı

O bulvardaki klarnet seslerine sor anılarımızı
Begonviller, sultan küpeleri, kırmızı akan sardunyalar
Altıncı caddede anason kokuları, cirit atan serseriler

Dalın en ucundaki kiraz başını sarkıtır
Yine geçeceğimizi düşleyerek
adım seslerimizi bekler sokaklar parklar pencereler

İçimde, tam ortasındayken ilkyazın ferah nefesi
Denizin üstünde takla atan martılar, çiğ köfte, gece ışıkları
Naylon ayakkabılar, gümüş kolyeler, İzmir Caddesi Olgunlar
Beni öpe koklaya yol ettiğin metrolar

Yollara düşeriz... yine o peri masallarını çoğaltarak
düşeriz yollara meydan meydan

Böyle bir aşk böyle bir arzu böyle bir umut
Rüzgarın toprağa düşürdüğü tohumdan da çılgın
daha kutsal, daha bitimsiz ve gizemli
Sanki gurup çıkarken başlayan kuğuların balesi

Kutsa yeter ki
İçinden geçeriz yılların, değerlerimiz birbirimize akar
Ancak aşkın katresinden çoğalır yeniden yaşam
Seninkiyle karışıp gelir bahçelerdeki güllerin kokusu
Sıyrılıp bakışlarının ardına sızar

Sana nidamdır, aşka nidamdır yüreğine nidadır
yankılanan /
Küf başkadır özlemek başka, tutuşmak başkadır
Bilirim hep aynı kalmıştır gamzelerindeki emanet
O en kutsal bakış, en ince telaş, en aksak adımlar
Dokunduramaz gülüşünü kimselere bu mayıslar

Tenhalara bıraktığımız gölgelere yayılmışken her yerin
Açmalı zarfları yeniden okumalı deryayı ve katreyi
Yeter ki sen yüreğimde yer tutmayı hep sürdür
Goncalar uyanmayı senden öğrenmeli

16 Mayıs için.

Necdet Arslan

Beni Oyunda Tut

Beni oyunda tut
Yoksa gücenir sana mendilim
Adımlarımızdan bilir kim olduğumuzu bu toprak
Kanımız uyuşur her zerresiyle
Seyre dalar yol kıyısındaki yemişenler bizi
Bir bulut bölünerek geçer üstümüzden
Nakışlarlar kocaman denizi...

·
Biz yeniden oyunlar kurmasını biliriz
Bildik bütün karşılıkları yok ettikten sonra
Güneş şöyle bir gülümsesin yeter ki
Üçer beşer atlarız yine yarınlara

·
Dalların en ucundan bize göz kırpan kuşlara
Çok şeyler söyleyeceğiz çeşmeler tanık olacak dilimize
Kuytularında yalnızlığın dağıldığı geceleri
Yarılan bir fay hattına gömeceğiz.
Arka odalarda küflenmeye bırakılmış sevdalar
Öteki günler için katışacaklar bu şenliğe
Tel örgüsüz kocaman ormanlar kuracağız hep birlikte

·
Bir adım ötede durursan ıraksın demektir bize
Bak burada bir zeytinin gölgesi heyecanla seni bekliyor
Günü gelince sığırcıklar bile yuvalarına geri dönüyorlar
İçimizde soluk kaçışlara yer olmamalı kavgadan kinden
Gölgesi değişir buraların sen geldiğin zaman birden

·
Bak yağız ovada çocuksu bildircin taklaları var
Defne dallarının altında uyuyor su
Uçsuz bucaksız sıcaklık içinde Mezopotamya günleri
Yüreğimde yankılanan barış ve özgürlük türküleri
Ay ışığı altında ritmik tef vuruşlarına karışan zılgıtlar
Bir uçtan bir uca uçuyorlar unutarak dünleri

·
Hadi gel
Bir tutam sevgi ver bize çürümüş kezzapları unut
Gücenir yoksa sana mendilim beni oyunda tut...

yirmiikişubatıkinonaltı

Necdet Arslan

Beş Pot Daha

Sis saldırısının peşinden
Kar sökün edip geldi.
Altını üstüne getirdi koca kentin

Son zarlara atılıp sokağa çıkılacaktı
Kimseler cesaret edemedi
böyle bir meydan savaşına girişmeye

Yorgundu insanlar
Kar tanelerinden bile ürkektiler.

Zamanın akışı içinde bütün parçaları
Toparlamaya çalıştılar
Ama olmadı.

Iskalanana onca hurdayı sabahın hangi cebine
Doldurmak olasıydı ki
Karanlığın içinde göze şiirin görünmüyordu
Freskler.
Burçlarda güçlükle dalgalanıyordu bayrak
Donun hiddetiyle ara vermişti cazibesini
Göstermeye.

Yarını hangi yörüngeye oturtturmak gerekti
Uykuları kaçtı küfesinde hiçbir şeyi kalmayan
Yıldızların

Vazgeçilmez kılındı masa ve sandalyeler
Derinliklerinden pişmanlıklar aktı bilincin
Keşfedilmesi ertelendi ruh ufuklarının ardına
Gömülen hayallerin
Beş pot daha dedi adam
Gördü onu kadın

Zaman tüketilmek için
Serilmişti buğulu camların gizlediği
Dumanlı salonlara

Saydamlığın yitiren solumalar
Sürdüdü çürümelerini
Pas geçildi tülü açık kalan odalar

otuzbirocakikibinonaltı

Necdet Arslan

Beşik Gibi.

BEŞİK GİBİ

Masal ol gülümse dokunurken siren sesi sertliğindeki
sus dalgaların telaşını çöz ,kalbimdeki çarpıntının çapını ölç
Zamanın tadı tuzu bizden başka kimseler değil.Aşka
Yol düşürmek işimiz gücümüz.
Kumun çakılla buluşmasından suyun kılcalı delip geçmesinden
Kıyamet şarkılarının her uluorta uçuşa geçmelerinin
Daha farklı an'lar vardır.
İliğinden dışarı çıkarmak koca kazıları
Sefaleti kayıtlardan düşülmüş gölgelere dalmak ilkin
Sonra uyku arasında sıçramak gözgrisi,gözmavisi sıçramak
Çekiştirmeden aşındırmak kurcalanmış sokaklarımızdan günbatımlarını

Sanki harabe avlulardan birindeyiz
Duvarın dibini zorlayan o kırılğan sarmaşığın bileğinden kavra
Yıldızların gıcırdayışı karşı kıyılardakilerin neyine
Birbirine baka baka olgunlaşan karadutlar gibi balımsı
Ele avuca bulaşan bu vakitsizliklerde sevişmek kucaklar dolusu
Kıvrıldığıımız yerden tüketmek karanlıkları.
Uçarı nem kokularının yayıldığı aralarda
Birden gırtlığımızda düğümlenen bedenlerimizdeki B planı sancıları
Akasyaların uç dallarına asmanın gönül dinginliğiyle
Şiirlerimize taşıdığımız şeffaf ,duman kokulu aryaları...

Nasıl da hızlı akıyor bazı şeyler
Yorgun düşme pahasına kaçan oğul arılar gibi pır pır
Kutsanmış dakikalar yakamozlar,dilimizdeki şarkılar
Dalgaların tutsak aldığı sapır sapır dökülen çığlıklarımız
Topallayan göz kapaklarımızın altındaki dalışlar
Kendi renginin peşinden koşan rüyalarımız...

Sen şimdi herhangi bir aynanın
Oltasına takılan ,baş döndüren sekişlerinle
Hiç olmadık yerde ilkyazın bu yakıcı sığağında
Yürürken buseleri boğa boğa içimdeki derinliklere
Kendimi bulacağım yere doğru
Damarında kaynayan zerrelere peşinden sürüklerken
Avucunu, yerim yurdum kabul ettiğim için belki
Kaçınıcı düş kaçınıcı gerçek olacaksa
İnan ki...
(....)

onbirağustosikibinonyedi

Necdet Arslan

Beton ivisi Sandığı

Sağ elimde bir ağırlık var.Kürümekten yorgun olsa gerek
Terasta takılı kalmış uçurtma, kuyruğunda son yük katarı
Uzanmışım şiirin üstüne.Sessizliği cebime doluyor körfezin

Yüksek gerilim hattından geçen bütün alt yazıları silerken
Ele avuca sığmayan harflerle didişiyorsun.Kapısı ardına değin
Açık bırakılmış odanın.Bu kapıya,hay Allah, ne yapacağımı unutmuş
Durumdayım.Betonlaşmış uykular akıyor gözlerimden.

Belki bu güz paniklemeden gelir diye bekledik durduk.Köşenin
En ucundaki naylon köprüyü eritiyor ayın şavkı.Cemberinin
Düğmesini ilıştirmek için kuduruyor iğne.Yüreğime saplanıyor
Birden.Uyanıyor düşlerim daldığı son uykusundan.

Sağ elimde bir acemilik var.Açamıyor pembe zarfın kapağını
Haylazlaşan yağmurun yüzüne tükürmek de nerden çıktı şimdi.
Salıncaktan fırlıyor çarpışmalarım.Belki vaz geçer, diyorum da
Başka bir şey demiyorum.Akça bulutlar gülüyor şimdi bize.

Geçtiğimiz günlerin birinde bana
Evet sen gönlü yükseklerde, gözü alçalarda olan Meryem
Yani `.....'demiştin yarı yorgun yarı utanarak yarı pişman.
Birden bire son mektubunu okuyup üfleme nerden çıktıysa
Yakınacak durumda değilim seni sevmelerden...

Paniklemeden geliyor gerçekten de güz. Kuruluyor şöyle bir
Yüreğimi yüreğine teğelleyen zamanı atıyorum dünün
Demiryoluna.Vaz geçmiyorum karıncalanmalardan
Beş yüz üç kez bilmeden dokunuyorum parmaklarına...

onbirekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Bıçakçının Günü

Gün onun, çalımlı mı çalımlı...
Bakmayın üstüne başına
Belini saran bir dolayım kemer, göbek üstü
Bir bıçak, oradan sarkan, parlayan
Kanlı, dışkı, gri çizme içinde hapsolan pantolon
Masatlı, pasaklı
Kaytan bıyıklı, yaman mı yaman!

Helalindendir.

"Ya Allah! Bismillah...Allah ü ekber! "
Diz yerde, sol el belde, serde, okşamaklı
Kınından çıkan yeni yetme ses!
Bir iki defa ensede gidip gelen insanıyet, şefkat
Sonrasında tutulan nefes
İşte o an, havaya kalkan kol, parlayan
Vuruş enfes, an'ı durduran...

"Konuşmak yasak ya!
Can çıkmaz yoksa beyim, böyledir
Seyret sadece, sesini kes! "

"Mübarekler ağır mı ağır, eti biraz yağlı
Semiz, ciğerini yardım işte, yenir, temiz.
Hey! Sıradaki! Sen getir, hadi..".

Ötelerden bir ses:
" Baba biz daha çok bekleriz.. "
"Cıgaram bitsin, biraz insaf! Biz de insanız
Yirmi üç etti bugün ...
Rabbim günaha saymayası
Ne de olsa bizimkisi de bir ekmek parası ...

Dili dışarıda, kuyruk sallayanlar
Gövdeden koparılmış baş, koparılmış ayaklar
İki yüz seksene alınan yirmi üç kilo et
Yedi parça pay
Ve her boğazlanışta boşalan kan,
Önce ılık ılık fışkıran, sonra donan ...
Hepsi bu kadar!

Bugün onun krallığı
Bilek yorgun, gönül kırık, elden ne gelir?
Her darbeden sonra yüreğinde dağlanan
"Hemen parçalanmaz et, beklet biraz, dunsun...
-Yirmi yeter mi kardeş? Al, helal olsun...
Derisini veremem, yeri var..."
Türk Hava Kurumu, cemaatler, yurtlar adına dolananlar ...
Hayırdandır, tuzlananlar...

"Biraz beklet davarı, sıkı tutun yuları, kaçmasın
Başınıza dert açmasın

Geliyorum birazdan, bekle biraz, bekle kurban! ”

Necdet Arslan

Bırakıt...

Hep böyle sürüp gitmedi mi zaten
Kıyım kıtlık kısırlık...
Boy çatışmalarını doyuran korkular
Günah çıkarma seansları

Sürekli biriktirir olduk-yarınların çocukları için-
En koyu renkleri,yıpranık ufukları
Bir gönül daralması bu
Uyuşmaya başlar durduk yere nasırlı el.
Bir yol yarılr birden
Bozular dengeler.

Birkaç başıboş türkü
Dağılıvermişler ovaya doğru
Isırgan otu toplamaya

Sadece havaya toprağa suya
Düşmesi ile anlatılamaz cemreler
Bereketin de keyfi kaçabilir baharda

Nefes aldığımız için şanslıyız -ki almayabilirdik de-
Biraz tuhafız
Şaşkın oluşumuz elimizde değil.
Değişkenlik bütün erinç için
Yürümek korkmadan ve kütür kütür.
Şaşa kalıyoruz.

Garnitür karmak kolay değil
Neler neler gerek değil ki
Kıraçlaşan yankılar belki bir rüzgar süpürmesi
Kılıç kalkan oyunu falan

Geç orayı,geç orayı...

yirmidörtşubatikibinonbeş

Necdet Arslan

Bilboard

aşına,telaşına karıştır yüreğini
aç kaldığım geçmiş zaman yurtlarından
kopup geleyim yanına
diyecektim sana

durmaksızın sus sen
biraz daha sıkarım ahizeyi
acımaz parmakların

tamamlanmamış sözcüklerimi
savuruyorum ateş fırtınalarına
mızrak da ten de suskun
ayraç içinde kalıyor dudaklarım

şaka bir yana da
kimden kaçırdığını bilmiyorsun gözlerini
susmak bahane,değil mi

iskele yalnızlığı işte
yoksunlukları dövüyor dalgalar
rengini unutuyor gül

burada yankılarını terk etmiş boşlukların
alınıp satıldığı yazılı reklam panolarında

Necdet Arslan

Bildiri

Geldim ki nisanı burgaçlayan ellerin
Vakitsizliğe dolalı öylece duruyordu
Göğsüne bastırılmış yollardı ıssızlığı soluyan

'Su üstünde salınımsızdık
İki küflü yaprakla örtülmüştü umutlar
Kaç dönence vardı ki bedduasız
Yoktur gayrı diyordun bana

Beş yerimden bıçaklandığım körfez uykularında
Hadi şimdi biraz daha çekiştir beni
Karanlığın molaladığı göğsümde
Susuyorsun değil mi
Sus parmağınla seni çalıyorum meltemlerden
Aşk döküyorum yasaklara karşın yüreğine durmadan
Şaşırma korkma utanma
Adım(larım)ın iki büyülü çöle dönen
Gözlerine akmasına
Bir sakıncasız serap bu
Kıyısına kenarına değişiyor yüzün
Vuruluyorum ellerinin tam orta yerinde

Yüreğine sokulmaya duran kimin sabrıyım bilebilsem
Say ki kendimi burgaçlıyor diz(e)lerim
Maya tutuyor dilimde her sözüm
Kokundan anlarım kıyısından kenarından geçsen bu taraftan
Bal gibi biliyorsun işte ,neden çıkamadığımı bu araftan

URLA
yirmibeşnisanikibinonyedi

Necdet Arslan

Bilinçaltı yangıları

Kesici ayazlar...Sokak lambaları alnıma şavkıyor.Retinaya ölü pervaneler düşüyor.
Kar taşıyan bulutlar kamburuma yükleniyor.
Kocaman bir hüznü kucaklamaya çalışıyor kollarım...

(delik deşik dumanlar bürür körpe caddeleri
İrmak moloz niyetine aşkları sürüklüyor.)

Karanlıktan sekiyor dilimden düşen sözcükler.
Korkuyu ısırarak mı,elim varmıyor.

Eylül gecesi...kıyı kasabası...Bir yenisi başlıyor ataklarımın. Aldığım her derin nefeste
İnanmazsın ama sen varsın...

İtiraf: bulutların kavgalarını seyretmekten keyif alıyorum bu sıralar .Konuşmaya yeni
başlayan bir bebenin çığlığından ayırık değil şu keman sesi...Gömleğime mosmor
bulaşıyor boğma rakı kokusu.
Nasıl da sevişerek akıyor köprünün altından sular.

Gamzesiz selamlamak zorunda kalıyorum çiçekleri...
Durmadan körüklüyorum voltaları.

Sen bakma böyle olduğuma.

Hep böyle işte yangıları hayalet dakikaların
Dakikaları hayalete çeviren yangılarım

04.09.2018-66

Necdet Arslan

Bilinçaltı Yanılgıları

Kesici ayazlar...Sokak lambaları alnıma şavkıyor.Retinaya ölü pervaneler düşüyor.

Kocaman bir hüznü kucaklamaya çalışıyor kollarım...

(delik deşik dumanlar bürür körpe caddeleri,
İrmak moloz niyetine aşkları sürükler.)

Karanlıktan sekiyor dilimden düşen sözcükler.
Korkuyu ısırarak mı,elim varmıyor.

Eylül gecesi...kıyı kasabası.Bir yenisi başlıyor ataklarımın. Aldığım her derin nefeste
-inanmazsın ama-sen varsın...

İtiraf: bulutların kavgalarını seyretmekten keyif alıyorum bu sıralar.Konuşmaya yeni başlayan bir bebenin çığlığından ayırık değil şu keman sesi...Gömleğime mosmor buluşuyor boğma rakı kokusu.
Nasıl da sevişerek akıyor köprünün altından sular.

Gamzesiz selamlamak zorunda kalıyorum çiçekleri...
Durmadan körüklüyorum dubleleri.

Sen bakma böyle olduğuma.

Hep aynı telden işte yangıları hayalet dakikaların,
dakikaları hayalete çeviren yangılarım...

Necdet Arslan

BİNİR GECE

Ey
tutu

Ne
vakit
rengini
değiştirmek
İstersen

O
an
kara
ol

Çakıl
yüreğime

O
fonda
kal

b/aşka
kal

Sonra sarı
daha sonra başak sarısı

An'la
işle

Sür-
git

İçimin
sıcaklığına
dol

Necdet Arslan

Bir Adım Kala

Albümde duran o resim
Eski desem eski değil
Durduk yere neden susar ki şimdi

·
Oysa adı aşktır onun
Belki çağla badem belki can eriği,
Belki de yediveren karadut
Daha bu sabah kızarmış gibi

·
Beklenmedik anda aynı tat
Kütür kütür düşer damağıma
Dağılmaya başlar sevda demi
İnce belli.
Bilirim ki dağlar yüreğimi
Bilirim körkütük sever
Zır deli...

·
Olmuyor
Onsuz günlerim dolmuyor
Sevdim seveli...

·
Bilirim
Söylenmemiş sözcüklerle
Tazelenir yüreği
Dağladıkça kavurur
Avucumu elleri

·
birhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Bir Ağırılık Var Üstümde

İndir karanlığı yüzümüze
Ankanın ölümlere uçtuğu yer buralar
Tanrıların adlarını gizleyişinden
Daha çileli
Daha yalansız

Şavur küllerini dolunayın
Ürküten zirvelere doğru
Arsız hıçkırıkları kaç yerinden
Boğumlarsan boğumla
Yine de bize ait olmadan
Eksilir sesler

Yüzümüze çarpacak olan
Bıçkın ihanetlerden habersiz kalır kent
Bizi kapkara kumaşlar
Giyinmeye zorlama zaman

Bak dört mevsim kül bundan sonra
Yedi kıta urunu büyüten kölelerle dolu

Kaç tonuna hasretiz mavinin
Kucağımızda çerçevesi kırık boy aynaları
Dilimizde arka sokak notaları
Çöl rüzgarlarından farksız aryalılar

Söyleyemeyeşim
Yazarken sözcüklerimin incinmesinden
Korktuğum için neşelim
Sevdiceğim

Kırılmış direkleri
Sana ulaştığım eski köprülerin
Kör kuyularla dolu uykularım

Kırmaya çalışsam çemberimi
Şükûneti bozulur ölümün
Üryan kalırım yeryüzünde
Ah seni unutturabilecek hiçbir şarap
Yoktur ki avuçlar dolusu içsem

Uzanayım ellerine desem
Çıplak kalır ovalar, suları çekilir denizlerin
Kıvılcımlar üşüşür kum saatlerine
Duvarları yıkık bir avluda
Kalakalırım indirinceye kadar perdeleri
Dünden aldığım
Yoksunlukları doldururum beyaz çarşaflara
Kapına varamadıkça
Bil işte
Seni nisanlara
nisanları umutsuzluklara

salarım

15.Nisan.2018

Necdet Arslan

Bir Avuç Telaş

...// BİR AVUÇ TELAŞ...

Bugün mor renkler içinde
Usulcacık yürürken kaldırımlardan
Gülümse cisil cisil boşalan sulu sepken yağmurlara
Ayakların sular içinde kalırsa kalsın
Öldürmez ki adamı, ıslanabildiği kadar ıslansın

Sabah olana kadar her ize sinen dokunuşların
Düşlerinde bana da uzansın...
Peşinden koştuğum gamzeler duysun ayak seslerimi
Gelip baş ucuma kurulsun
Ve en işveli gülücükleriyle ballansın...

Kim bilir senden başka
Denizin sularını nefesiyle kabartmayı
Yeter ki bir kez üfle
Köpüklü halkalar çocuklar gibi oynasın

Sahi senden başka kim koruyabilir meltemlerden
Maviliklere iz bırakırken üşüyen yakamozları?
Uzatsana şimdi umudumu sakladığım sulara kollarını
Beni sardığı gibi onları da sarsın...

Sen yokken ben uzayan kışlarda kaybolurum
Sınırları sonsuzluğun içine dolan sevgileri
Kırık bir dalın gölgesinde ararım hep

İçimde bir başka depreşip dururken sevinçler
İzlerine bakıp bakıp duran dudaklarım
Şimdi hangi avuntularla susup da uslansın?

Boş ver yakınmalarına sevgili
Avutmak istersen eğer
Mehtabına çağıran gecenin içine azar azar dolan karanlıklara
Dalından sarkan kirazlar örneği dokunuver parmaklarıyla
Her taraf kıpkırmızıya boyansın...

Biliyor musun bu yüzden
Çıra gibi yanıyor içimde çift katlı özlemler
Söndürme ne olursun yansın da yansın...

Ay ışığı oyunları altında kararlı bir gölge olup
Bir adaya sığınır gibi kulaç kulaç sana varacağım.
Çünkü sen sığınabileceğim en tekin limansın

Sedef işlemeli udun tellerinden dökülen
En kostak nağmeleri
Avazın çıktığı kadar haykırmak
Olsa olsa en çok sana yakışır

Bir avuç telaş içinde beni karşılarken
"Buradayım ey sevgili" de yeter ki
Yüzüme, vuran rüzgarla sinsin nefesin
Gönül sesin yüreğimde yankılansın

Necdet ARSLAN

Necdet Arslan

Bir Ayrılık Sonatı

Sevdamızdan arta kalan ne varsa sende kalsın
Gurur bu, belli olmaz
Bir bakarsın ayrılıkların sonatı
Alır aklını başından
Beni anlıyor musun?

Sahiplenme istersen geçmişimizi
Adımın ilk hecesini unutmazsan yeter
Gülüşümü gösterme başkalarına
Yeter ki sakla onu yüreğinin zulasında
Güneşlerde yanmasın, karanlıklarda kararmasın
Seslerimi duyuyor musun?

Sen benim en güvendiğim limanımdın
En ıssız gecelerimde senden özge
Kimselere sığınamazdım
Kimselere atamazdım demirlerimi.
Alır başımı çeker gider miyim?
Kendimdeki ben'i terk eder miyim, bilmiyorum
İşte öylesine çıkmazlardan sesleniyorum sana
Yerimde miyim?
Aç mıyım, susuz muyum?
Yaşıyor muyum?
Var mıyım, yok muyum?
Kimim ben, nereliyim, ne'yim?
Varlığımı hissediyor musun?

Yitirilen en değerli şeylerin yangısından
Daha beterdir
Bir karanlığın içinde kaybolmanın sancısı
Arada sırada aynı adreste bekle beni
Unutma Tatlıcığını
Unutursan bir köz düşer de yüreğine
Aslı gibi yanar da kavrulur musun?

Tanımadığımız bir büyük kenti
Bir başına gezmek gibidir yalnızlık
Yanında yoksam eğer
Çöllerde yorgun kalmış bir bedevi gibi
Kum fırtınalarının içinde izini kaybeder de
Oradan oraya savurur musun?

Oysa serseri kurşunlardan beteriz şimdi
Görmeyiz, duymayız, dokunmayız, anlayamayız
Orada nelerimiz kalmadı ki?
Anımsıyor musun
Çam ağacının dibindeki ayak izlerimizi
Ve sonrasındaki evcilik oyunlarımızı?
Bir akşamüstünün yağmurlarında üşümüştük
Utangaç ve ürkekçe neler neler bölüşmüştük
Önce el ele tutuşmuş
Ve sonrasında

Mahcubiyetlerimizi çürütmüştük

An gelir, dizginlenemez olur da duygular
İki kor, yana yakıla korkusuzca buluşur ya
İşte öylesine, deliler gibi
Volkanlarca kaynamıştık
Akan zamanı hissediyor musun?

Sevdamızdan arta kalan ne varsa sende kalsın
Gurur bu, belli olmaz
Bir bakarsın ayrılık sonatlarının tınısı
Alır aklını başından
İlk tedirginlik, ilk ikiye bölünen an, ilk alışveriş
Yaralanırız, düşeriz aciller koğuşundan içeri
Yön bulur da kartallarca gideriz
Sen de benim gibi yorulur musun?

İçine girdiğimiz kavşaklarda tükenirken zaman
Tünellere çıkıyor tüm yolların sonu
Bunu ilk kez mi yaşıyorsun?
En son orada, o gözler
Tepeden bakakalırken sana
Son kez tuttuğun o eli bırakıp
Ardına bakmadan kaybolur musun?
Çaresiz, dilim damağıma yapışıyor
Tükenen bir günün sonunda kuruyor göz pınarlarım
Ruhsuz musun, acımıyor musun?

Ben de senden farklı değilim işte
Tek başınayım yine bir kış akşamında
Oysa sana getirdiğim ne çok sözüm vardı
Derler ya
Beklemek ahlaksız kılarmış adamı
Öyleyim işte.
Sana hiç yalan söyledim mi ben?
Hiç mi güvenin kalmadı, inanmıyor musun?

Sevdamızdan yana ne varsa sende kalsın
Az sonra alır onları da
Çok uzaklardaki yıldızımıza götürürsün
Bu sana, yarım kalmış bir sevgi için
Son kez ``Merhaba Deli Sevincim! ``değişimdi
Duyuyor musun?

Necdet Arslan

Bir Gün

Bir gün
denize doğru yürüyeceğim
sonsuz bir yolculuk gibi.
dalgaların eteklerinden yakamozlar toplayacağım...
birde şiir okuyacağım kumları kaldıran rüzgara.
umutlar kayacak mavilerin üstünde
saklayamayacağım gözyaşlarımı.
ben hüzünlerimi en yalın haliyle
denizin kollarında ki şarkıya adayacağım.....Zeynep Nilgün Gökçeöz

saklıma kitlenmiş
senli şarkılar
anahtar bir ben bir de tanrıda
ben bende değilim /tanrımdan ödünç alacağım/
dolaşık silüetler zihnim bulanık
eriyor zamanım yalnızlığın koynunda
bitimlere geçit yok bende
ben bitimlerdeyim
en önce
bütün şarkıları
harfsizce
sonsuzluğa fısıldayacağım.....ilhami bulut

Bir gün,
Enginlerde ki yedivereni yüreğine boşaltacağım,
Şarıl-şarıl berrak olarak sende beni yaşatacağım
Salise salise sana doğru yola çıkacağım
Sarmaş-dolaş sarmaşık olup doruklarına ulaşacağım
Tek nefesle duru dupduru
Sana evet sana ömrümü akıtacağım.....RIFAT KAYA

Bir gün
Zamanın bir yarısında apansız
Belki de vaktidir belki zamansız
Önüme sereceğim tüm hayatımı
Hesapsız kitapsız belki delice
Tükenecek sende gündüz ve gece
Duracak tüm evren susacak sesler
Aşkın sesi duyulacak tüm kainatta
Sana aşkın zehrin sunacağım
Sensiz geçen tüm ömrümü bir kalemde silip
Kollarında sonsuza uzanacağım.....Sevilay Şahbaz

..ve bir gün
tam da hayatın en ince hızasında
bu titrek aşkın
yanarken son gür mumu/
yakamozlu yüreğe yaslanacağım
ve mum alev alev tüketince gölgeni
kibrit kibrit

en uzun kez
son kez
aşkımla beraber
mecburen ben de
ben de yanacağım.....ilhami bulut

Bir gün
sensiz kalacağım bu besbelli
yağmurlara karışacak gözümün seli
halin nedir diye sormayacaksın
belki de yeni ufuklara yelken açacak yüreğin
tek tek toplayacağım kırılan umutlarımı
yakacağım ardından bütün mektuplarını
sen yeni aşk besteleri yazacaksın
tutkuya aşka yangına dair
akacak mecraya çoştüğün nehir
bende yaşam pınarını kurutacaksın
biliyorum sevdiğim bir gün el olacaksın
ardından dönüpte bakmayacağım
bükeceğim boynumu yalnızlığımı koynuma saracağım
sana olan tutkumu,sana yanık yüreğimi
ateşlere atacağım.....Sevilay Şahbaz

Bir gün
Senin olmadığı bu kentin en uzak rıhtımlarından
Sana bakacağım
Derinliklerinde kaybolacak gözlerim
Çok ötelere geçen gemilere haykıracağım avazım yettiği kadar
Duymayacaklar sesimi biliyor musun?
Çoğu kez bana şarkılar söyledin
Seni dinlemek bambaşka hazlar verirdi,kendimden geçerdim
"Körfezdeki dalgın suya bir bak göreceksin..." mi diyorsun yoksa?
Duyamıyorum
Yitirilmiş bir vuslatın dalgaları döğüyor içimi
Üşüdüğümü biliyor musun,buram buram üşüdüğümü?
İşte o an öylesine şaşkın ve öylesine kararsızken
Yalnızlığın beyaz mendilini alacağım avuçlarıma
Son güz yağmurlarının ıslatması gibi toprağı
Ağlayacağım,hep ağlayacağım...

Bir günleri toplamakla mı geçecek ömrüm?Necdet ARSLAN

Bir gün,
Dalgın dalgın yürürken, beklemediğin anda
Karşına çıkacağım.
Tarihin yazdığı bütün tabuları
Yıkacağım.
Kimseye aldırma dan, kimseden çekinmeden
Gözüne bakacağım,

Elini tutacağım,
Ve seni;
Hiç olmadığın kadar mutlu yaşatacağım.....Fatma Biber
Necdet Arslan

Bir Irmak Seslendi Yatağından

Hiç gelmesin karanlıklar
İstemiyorum
Ilık temmuz gecelerinin
Esintileri ardından boşalan
sağanakları da
Varsın bu kök
Kendi yarasıyla kavrulsun

Yaşamın kılcallarından inen sızı
Öksüz kalsın
Durduk yere senden medet ummasın

Eğer al götür beni
Sonsuzluğumuzun mahşer yerine dersem
Bütün taş duvarları yık üstüme
Toprağa bele kıvranan düşlerimi
Dinmezse dinmesin sızılı bedenim
Son uykusuna yatsın mehtap
Bir daha uyanmazsa uyanmasın

Susuz kalsın kökler
Yaşam bulmasın dallardaki kızılıcık
Bir ırmak yatağından
Kendi diliyle zamansızca boşalmasın ak sular
Tenhalarda yolunu şaşırırsın arzular
Ortalıkta dolanmasın.

Ne vakit sabah olacak ki bilinmez
Bir çığ usulca düşün isterim şimdi
Yeter artık bu acı yeter
Yüreğim daha fazla yanmasın
Sevdalı gönlüm durmadan kanamasın...

Necdet Arslan

Biraz

Eşlik ediyorum

Yüksek dozda
Suskun kalıyor
Her şey

Bize ait olmuyor
Su
Geri çekiliyor nehir
Çölleşme başlıyor
Boşaldığı yerden

Eniğini cücüğünü yaz
Beni
Uzak tuttuğunu
Söylemeyi unutma
Yörüngenden
Utanma
İçini dök şiire

Birazcık
Hasret vardı sol yanımda
Birazcık sana aitlik

Hepsini de yuvarladım uçurumdan

Şimdi
Senin yerine
Kimle değiştirim
dağı taşı kurdu kuşu
aşkı meşki

İşim zor biraz...

29.06.2018-30

Necdet Arslan

Biraz Aşktan Biraz Düşten

Karıştırıyor falan da değildik biliyor musun ;kaşla göz arasında geceyle gündüzün yerlerini değiştirerek kandırmışlardı bizi.
El fenerleriyle yola çıkmaktan korkar olmuştuk.Yerin altındaki bazı kentleri yok etmişlerdi çünkü.
Adressiz bir yere doğru gidiyorduk.Evlerinden edildiklerine yanıyordu yıldızlar.İşimiz gücümüz sözcük yontmaktı durmadan.
Bulutların kaşıntısının neden kaynaklandığını bir türlü çözemiyorduk.
Aldanmaktan korkuyor muyduk ayaklarımıza rüzgarın dolandığı saatlerde?
Sular ayıklandıkça erken gelir sanıyorduk trenleri...

O akşamı hiç unutamadık.
Birbirimizi nasıl da yarım lamıştık.Türettiğimiz sözcüklerle onarıyorduk birbirimizi.
Serserilerin gösterilerine hibe edilen sokaklarda ne işimiz olurdu adımlarımızın.
Omuz omuza vuruştuklarını söylediler tüm turuncuların.
Tanıklık etmemek için bağladık birbirimizin gözlerini.

Gölgelerimizin yansıdığı her yere barikatlar kuruluyordu.
Zanlılar bizmişiz sanki,uslu durmayan yeni yetmelerdenmişiz sanarak suçüstü yapmak istiyorlarmış meğer.Yankısını bozmak için uğraşıyorlardı gecede söylediğimiz şarkıların.

Çekip gidiyorduk fısıltılarımızı omuzlayarak renklerin alınıp satılmadığı başka yurtlara...
Hiç zorlanmıyorduk kendi kendimizi tüketirken.Hiç zorumuza gitmiyordu birbirimizin kollarında kilitlenirken.Kaç sözcüğü yersizlikten dolayı yırtıp atmıştık acaba?
Kocaman iki ormanın tutuşmasına seyre dalıyorduk ,görüyorduk atlıları yanımızdan gelip geçerken...

Yok edilen yer altı kentlerinin yerine ilkin gecekonduları taşımak gerekti.Avuçlar dolusu kum döküyorduk korkularımızın üstüne.Sözcükleri yontmaktan vazgeçmenin korkaklıktan sayılmayacağını düşünüyorlardı gazeteler manşetlerine.

Unutamadığımız o akşamın tohumlarını serptik kumsala,dalgaların sulaması için.
Bir güzel ödüllendirdik gündüzle geceyi.Bıçkıyla yontulan sözcükleri özgür kıldık.

İyi geldi bize böyle düşler.
Hoş geldi birbirimize böyle aşta kalmalar ...

yirmialtekimikibinonyedi

Necdet Arslan

Biraz Kirlidir Her Hazan

Teklemeye başlamasın aşk
Kıraçlaşan yaz şenlikleri
Seni ölgünlükler yurdunda bekler mi
Bilinmez ikindiler
Uzatsan boşuna
Ellerin boşluğa düşer

Kaçıncı iklimde bu kuşatılmışlık
Kollarındaki ağır sızı
Yolmanın yararı yok
oraya tek başına tutunan erguvanları

Sana bir güz borcu var yaşamın
Havalanan birkaç sığırcığın içine doluştuğu
Haklısın
Damlalar ıslatır iki göze arasından
Kıraç toprakları

Çiy çoğalmaları ki yalın
Gölgelerin içinde öylece kalan çakıl taşları
Neşnesidir kuruntularının
Çağlasa olmuyor
Ağlasa yararı yok

Şonyaz işte son kımiltıları süzen güneş
Öteler hep ötelerde bir yerlerde
Yankısı ne var ne yok tüm sözcüklerin

Bu nazlanan mektuplar
Boyundan büyük suçluluk telaşları
Bütün dilekleri oyalayan avunmalar
Hepsi hırçın
Hepsi oyuncak bebek sarhoşlukları...

Pazartesiler gözaltında
Salılar intikam peşinde...

Kirlenmek için gelir gider hazanlar
Gülüyorum alt dudagımı ısırarak
Yok yapabileceğim başka bir şey...
Yok işte.

üçeylülükibinonaltı

Necdet Arslan

Biraz sığ belki biraz yüksek

korkmak falan
derinliklerde kaç kırık kadar
tılsımlı uykular tedirgin balçıklaşmış gibi
dağıtmış düşleri
küs tutarak göçüp gitmiş bahar serçeleri
hiç gölgeler örtmüş gül dallarını
ne varsa içine atmış
donup kalan gülüşmeler
yine de kendinden yana olmuş
ellerinden tutmamış
ılık ve serince acıların
suya düşen tınısı
yine incinmek yine kırılmak
ah demek ki
durmadan

Necdet Arslan

Biraz Umutsuzluktan Biraz Aşktan

Sana,şafaklarımızın mavi tonlarına
Kanat çırparak giren güvercinlerin
Şen türkülerini özledikçe
Daha da çok vurulduğumu anladım

Acılarla yüzleştik en sonunda
Düşlerimi dolduran ten sıcaklığın
Ve mızrak gibi bakışların
eriyor günler geçtikçe

Sensiz,
Hiçbir anlamı olamaz
Güneşin yedi renginin

Temiz bir şiir çıkarmak ne mümkün
Lekesiz masmavi bir gecenin üstüne
Çöreklenen acılar ve korkaklıklar varken

Sabahın erken saatlerinde ,
Yalnızlık çok katlı duvarlar gibi
Önüme dikilirken sana daha çok
Sevdalandığımı anladım

Yan yatmış ekinleri kucaklarcasına
Sarılmak istedim oysa sana
Kendini bahar esintilerine öptüren yapraklardan
Ayrık olmazdım dudaklarına gömülürken

Oysa
Ağır bir küfüdür
Kırmızılarını benden esirgeyişin

Sapsarı bir günbatımı vakti
En mahrem yerlerine otağ kurmaktan
Elim boş dönerken
En çıldırasıya yenilgilerle yüzleşirken
Acının tadını daha çok anladım

Biliyor musun
Onca yıldan sonra,o tütün kokulu
Kadınımı arayıp durmaktaydım
Kanı kanıma karışan o dilberin peşine
boş yere mi düşmüştüm ben...

26 Nisan 018-5

Necdet Arslan

BİRAZDAN BAŞLAR ŞENLİKLERİMİZ

Körpe sürgünler uzar dalında
Toprağın yeşili birleşir aydınlıkla
Kırılır karanlıklar
Nicedir suskun duran sesler çoğalır çoğalır

Şunun şurasında ne kaldı ki
Yıllar geçer gider
Hani karamsarlıklar
Nerde ihanetçiler
Yıkılmak üzeredir saltanat

Yürü hele sen
Dilinden düşürme yeter ki umudun şarkılarını

Bak bir başka yerde mutlaka açacaktır menekşe
İğde kokuları sarar tenleri
Yağmuru bekler sırlıslık olmak için aşk bahçeleri

Payınıza düşen ne varsa almak için
Çekinmeden uzatınız elinizi
Gürül gürül bereket akıyor yeni baştan
Yok ediliyor yanılgılar farkında mısın
Pıtrak pıtrak çatlayanlar umudun tohumlarıdır dağdan taştan

Nisan değildir kapıda içeri girmek için gününü sayan
Şu sütbeyaz gonca kimi bekler acaba

Dallarını kırmızının beneklendirdiği görkem
Senin gamzelerine düşmüştür kesin
Ne konuşur havada uçuşan kuşlar
Düşleri değiştirecek olan gerçek kesinlikle senin sesin.

Bu salt baharın cömertliğinden değildir
Başka çağrıdır gizine eremediğimiz
Başka bir gerçektir ulaşmak istediğimiz..

yirmialtımartikibinondört

Necdet Arslan

Birkaç Satır

Karatma gecelerinde hep böyle olur işte
Uçuşan gri küller gibi örselenir ses
Sonra sancı çekerek çarpar duvarlara
Dermansız kalan aşk için dökülür göz yaşları

Sanırsın ki yavrusunu kaybeden kuş
Ağitlar döker yana yakıla
Ayazda bir başına kalır da tomurcuk
Bu yüzden pare pare hüzünlenir

Parçalanmış ruhtur bu an'ın öteki adı
Tarihini yok sayan beden sessiz
Feryatlar kimsesiz kalır
Sayıklamalar zehir zıkkım
Başkaldırılar yorgun
Damarlı taşlar gibi tam orta yerinden yarılr umut
El ayak ansızın düğümlenir.

*

Bir çingene çocuğuyum ben
Hazanlardan medet uman çaresizliğe aldırmadan
Dört mevsim yedi iklim
Dudağımda çapkın ısıklar çoğalır

Ey aşk
Ey ışıkta gölge oyunu
Ey beni yıkayan duru su
Seni
Benden daha iyi kim tanıyabilir

Yalnız senin bakışların
Tümlenmiş bir yarının
Sarsılan saydamlığını kavurur

Ufalanmış ürpertili sancıdır çektiğim
Tutsağı olduğu sevi'nin yüreğine karışır
Tuz gibi erir de kaybolur

Unutma ki
Nadasa bırakılmış toprakların
Sulu sepken yağmurlara hasret kalışı gibi
Nefesini bekliyorum.

Ben sensizken
Hangi duayı okusam
Yine umarsız kalıyorum.

Necdet Arslan

Bizim Suçumuzdur Sevmek

Bir unutuluş daha bırakılır
Mahrum saatler gemi azıya almıştır.
İn cin cirit oynar koca caddelerde.
Kenti tanımsızlaştıracak sözcükler aranıp bulunur mutlaka
Kararsızlıklar bir çıkmaz sokağa saplanır.
Karanlığın koyulaşmasına tanık olunarak
Yol alınır sehre doğru.

Çürümüş sevdalar altyazısız yansır
Kapalı gişe oynayan perdelere
Sadece biletler değil yürekler de yırtılır
Karanlığa emanet edilmiş her kırıntı umudun parçası değildir

Bir soluk alıp vermedir başlar birazdan
Yalancıdır dolunay
Ayartmak için adsız bahçelere salıverir
Son umarımız nedir bilemeyiz...

Rotatifler döner
İlk karın yağmasıyla kaça bölünür
Habersiz olduğumuz yarınlar
O bildik denizin dalgaları değildir yüreklerimize vuran
Dalın ucundaki son yaprağı koparmıştır eller

Unutmak insanidir,derler aşk bitince
İki sözcükten oluşan kocaman bir yalandır bu sözler
Oysa bizim suçumuzdur sevmek
Düne geri dönmek için yola koyulabilirsin sevgili
Utanmana gerek yok,kumrular gülüşür peşin sıra sadece...

otuzbiraralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Bodoslama - Curcuna

Kış hiç gelmedi buralara derdim çekinmeden
Aralıktan sonra nisan gelirdi ayları
sayarken...Kezzap dökerdim doksan günün üstüne.
Düzenek yerleştirilmemiş bulvarlarda çember çevirirdi
çocuklar Hiç kimselerden korkmazdı ağaçlar

Başlığını alıp kaçtığım kardan adam unutturdu beni.
Kimseler kafa yormazdı şu oğlan kulağını niçin
deldirmiş diyerek. Son tümcesini yazarken mektubun
çıkagelirdi sevgili,evin içine kuşlar doluşurdu.

Peşine düşmezdik yüzelliikinci sayfadan sonra Jane'nin
Başına gelebilecek bütün olasılıkları azgın dereye savurur
sonra da bir güzel horon teperdik. Kimseler bu akli evvelin
bandocular gününde davulunu neden üç kilo istavritle
değiştiğine bir anlam veremezdi.

İnsanız değil mi,meraktan ya, kalenin burcundan havalanan
kartal acaba kaç turnikeden geçtikten sonra varırdı cehennemin
dibine

Eşek arılarını gördüğüm zaman cinnet geçirmeyeceğim,söz
utanmayacağım sarhoş naraları ezberletmekten.Hatta kocaman
söveceğim namussuz olan her kim ise.

Hadi benim için bugünlük dilencilik yap diyeni
kırmayacak Ha...n, Bir baba, çek lan at arabanı diyemez ki
desin.
Hipodromun ortasına bir sıra ceviz ağacı dikecekmiş
babacan idaresinin orman işlerinden sorumlu hergelesi
Tüm göçmenler onun gölgesine uzanıp pişti oynayacaklarmış.

Mahremin başından na'yı koparana madalya takılacağını
söylemiş cazgır sonra da ulan senin ya baban ya amcan ya dayın
hangisi gelirse..... gözünün yağını yerim,demiş

Sahi neden çalı diliyle konuşmayı yasakladılarki.Ormanlar kralının
sakalını sirkeyle yıkayan haramzade açlık grevine başlayacakmış rezidansının
suit dairesinde.

Sur nere suriye nere...
ıyesi kim seçilecek içi tamtakır edilmiş bu dünya ahiret eski gardaşımızın
yolunmuş tavuklara döndürülen aşiretinin...

Kim bilir ne dümenler çevricek kömürcüler mahallesinde
Şak şakçıların seyisi kimin kışında şaklatacak kamçıyı
Çember sakallıların ayak seslerini duyunca sırra kadem
basacak çember çeviren çocuklar ne olur ne olmaz diyerek...

Sorarsalar eğer ya ondadır ya bunda demek yerine
Kestirmeden bunda demeysel eğer sonraki yıl mayısı

baştan ıkaracakmış Riyacıoğullarından Tilki Efendi...

yirmibirşubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Boşluk Düzlemi

....Sonra başka sözcüklerle
Anlatmak yerine
Yeni öğütülmüş kahvenin kokusu
Bulaştırılır takvimden koparılan yapraklara

Bilinmez
Nasıl edilgenleştirildiği
Bu linç kalkışmalarının

Darağaçlarına gerilen kuruntuların
Öfkesini kumar şafak
Belki uykudan başka yerdesindir

Pusar mı şair
Unutulmuşlar çöplüğüne düşürülür mü şiir
Nutku tutulur mu imgelerinin
Kimse kalmamıştır sorulacak

Ya ben?
Söyleyemem işte
Sen ürkekliğime say

Bahar yeşiline çarpıp seken
Umutlarımızın öksüz kalmaması için şükret...

Bahar kıskanmaz asla
Aşklarsa başının telaşında.

İğne oyası nasıl işlenir
Leyleklerin dönme vaktinde yüreğe
Yitirilmişken bazı renkler
Defolup gitmeden dumanlar
Nasıl kuşanılır sevdalar
Bir bilsem...

dokuznisanikibinonyedi

Necdet Arslan

Boşluklar

Boşuna uğraşma
Her keresinde aynı eksik yakarı
Dili dönmez kilidin
Ufalanmıştır anılar
Geri dönüşümü olur mu hiç yaşamın?
Reddetmeliyiz başkalarının çiziktirdiği
bıçaksırtı avunmaları
Geç kalmış bir
güz akşamının son gurubuna
kollarını aç gülümser belki
Gölgeleri süzülüyor
arzuların
Sen hangi gül yaprağına ağlamaktasın
Zahmetsizce doğuyor alacakaranlık
Rüştünü boca eden
Bu güz'ün sendromu çivileniyor ellerine
Ellerin hangi rüya
Düşerken bir şeyler söylememeye
kur gözlerini
Seçemezsin onca yıldızın içinden
O zerreyi
Ne kadar anımsanacak şey varsa
Geldiğimde bulamayayım hiç birini
Yağmurlar bile gerçeği değildir sellerin
Yorgunluğuna soyunma
dürtülerin.

Necdet Arslan

Boyama Kitabı

Fuşya teraslarda serinlik
Ötelerde birkaç tekne. daha derine düşen adımlar
Pelerinaltı saklambaçları

İlkyazın güne yeniden gelme vakti
Gölgede narçiçeğinden ufarak benek
İnleyerek,yersiz yurtsuz tutsaklıklara
Domur domur eriyişi gözlerin
Karşı sahilde geziniyormuş gibi
İçinde olmak öteki gözbebeklerin

Şen kıyılarda tohumlanan
Mürdüm kokulu anların hararetiyle
Görücüye telaşlı körpe reginalar

Yalıdan aşağılara doğru bir koşu
Bildik acıların yine çentik atması damaklara

Kendinden geçişler kumbeji akşamlarının birinde
Sek rakı ve balık gölgenin erime saatlerinde
Mercan nazlanmalar
En eskisi en iyisi sultaniyegâhların
Demlenirken diline düşmek şiirlere meftun akşamsefalarının

Kaç dubleden sonraysa bu anason kokulu vedalar
Ve kaç solumadan sonra bu kavuşmalar
Hayır,dercesine ama buyurgan titan kapıları
Durma vakti geç artık, ağır akan bir sızı
Öteki dokunuşlarından yalancı ışıkların
Yapraklarını döken sanrılarının sanrılarının sanrılarının...

dörthaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Boydan Boya

Danalarımız
Daha yeni tosuncuklaşmadılardı
Fiyakalarını görmedik ama

Çıkar foyaları

Tahteravallinin öbür ucu
Çökünce aşağıya
Ne duyalım dostlar

Hoppala....

Kuş tüyü yatakların içinden
Bu kışta kıyamette
Hem de tam vakti diyerek
Tan vaktinde

Buyurunuz a dostlar

Nereye?
Atlı karıncalara değil ya

Çöpçatanlık ediyorlarmış meğer
Kimin yanında çiraktılar acaba

Yıllardır
Onca halka
Nasıl geçirilmiştir birbirine

Danalarımız
Daha yeni tosuncuklaşmadılardı

Durmak yok
Devam

Nereye
Ormanlara dağlara
Deniz kıyısına köye kente
Kıyı bucak dereye

Düşük olsılak ama
Bir de batmaya başlarsa kazık
Acır ya

Silinip süpürülmeye geldiyse sıra
Y a z ı k...

onyediaralıkikibinonüç

Necdet Arslan

Bozgun Gecelerinden Biri

Yalnızlığa ilk kez sürüklendiğimi
En kuytulara kaçırılırken tattım

Bir tamamlanamamış şiirin içinden
O ses yankılanmasaydı eğer
Iraklara bakıp durmazdım boşu boşuna.

Kocaman bir sur'un yosunlu taşlar arası
Yüzüme çarpa çarpa
Yersiz yurtsuzluğum olacakmış meğer

Bezgin çöllerden birinde yanık bir kum tanesiyim
Onarılmaz yaralarım var tuz bassam da inleyen.

Aldırmıyorum artık kavrulduğuma
İsyan edemiyorum oradan oraya savrulduğuma

İçimde başka bir humma var şimdi
Dağlanıyor yüreğim köze değen işaret parmağım gibi.

Necdet Arslan

Bozguna Uğradıkça Düşler / Üvercinka 2020 Kasım

İri dalgaların ortasındasın
Dolunayda omzuna attığın şalın sıcaklığında

Kim bilir kaç ben'le birlikte sabahlayacaksın
Uğultulara dalıp düşlemek tutuşmaların en zorlusu
Bitip tükenmek bilmeyen kararsızlıklardasın

Kaynıyorsun
Rüzgarla karışık başka bir şey geziniyor sol yanında
Zonklayan korkular içinde sevdalanışlar
Giz'ini düşürdüğün sulara bir kedi öyküsü anlatıyor
suskunluğun.
Karanlığın ve ötelere uzanan dakikaların gel gitlerine
şakladığın kalbinle sokuluyorsun pıtrak pıtrak
İnatçı ve çekingen,tutkulu ve korkak,etkili ve dayanıksız
kokular sindiriyorsun sözcüklerime
Ne vakit yıldızları söner bu gökyüzünün
Ve nasıl çıkılır bu deli dalgaların vurduğu meyhaneden

Hiç kimseler kalmadı kendini kemiren gecede
Kapkara bir akıntı sesinde köpük köpük ellerin
Kedi nereye kıvrılıp yatar
Neler geldiyse başına toy dişiliğinden ince bakışlarından,
yağmurlu gözlerinden,en şeytani ,demlenmiş ışıltılarından
Mavi taşlı sözcüklerinden,sunduğun gamzeli şaraplarından

Yakalanmamak duyguların bir kenarından
Ve tenime ayak izlerini bırakmadan o kedi
Yok, hayır

Yine gölgeleri dokunuyor şarkıların
Yine yel değirmenleri
Yine kese yollarda kalan gözlerimizdeki o gün dönümü akşamları

Ötelerde daha kilitlenmiş sular daha derin fırtınalar
Sen sustukça gece üşür,kıyıya vurur midyeler
Yine de sen,o portatif yataklardan birinde ince ürperişlerle
Demlenmiş ışıltılarda kaybolurken
Yine de esirgeme parmak uçlarını dizelerden

Avuçlamaktan sakındığımız sulara
çözük düşlerini düşürürüz közlü aşkların
Belki de en güzel aşktır hiç batmayacak bir tekneyle
Bir başımıza yorgun argın tepeleme yoksunluklara sığınmak...

Necdet Arslan

Bozkırda Karalamalar

Anlamına yöneliyorum sabahının
-Ki-sen oradasın,o kuytudañ bana el ediyorsun
Bütün mahremlerin başladığı yol
gerilidir bir kurşunun silueti gibi yüreğinde
tuzuna bir nebze bandıktan sonra
en bıçkın sularını bırakırım denizlerin istemiş olsaydın eğer hevesine
gizleniş tükendi,şancı son tek milde ,kefenim patiskadan
Beni o sonsuzluğa ,üstüne alındığın her şiirden sayarak çivile
Kendine yak bu tanıdık gelen okumaları
Hiç bıkmadan
b/ela kırpışlarını saklayan gözlerin bütün şarapların
kırmızılığını bulaştırıyor dudaklarına
Yeni bir kuşluk doğuyor ve sönmeye yöneliyor.
endişem tohumun karayeli doya doya öpeme yişine değil
koyu mavi,işveli akan dakikalarda
kervansızlığım müebbet bedeli inatçı bir girdap belki de
turuncu, beneksiz ,öfkesiz,kehribar kıvamında bir derin kuyu
Varsın katre katre menekşeler yüzün anılarında
b/ela kırpışlarını saklayan gözlerin bütün şarapların
bir kuşluğu daha aşırıp kesişmeyen yollarda
sendelemeden geçmişe taşıyor umutsuzluklarımız
Kendi koylarına çekiliyor harflerimiz teker teker

k
a
y
b
o
l
u
y
o
r.

ÖTEKİ YARINLARIMIZ

Barikat kurma nefesimin aktığı yere
Ben bir sünger avcısının derdinden
Başka şeyler yazdım sana
Şimdi tükettiğim her sözcüğü yutuyor çıkmaz sokaklarında
Boğulduğum o derin dere...
Necdet Arslan

Necdet Arslan

Bozuk Retina

Orada kaskatı bir çökerti duruyor

Karartılmış mumyalar gibi durağan
Sureti,suları çekilmiş iç göl
Hangi iklimleri çözmeyi düşünür bilmediğimiz

Orada tadı tuzu kaçmış şablon kuduruyor

Verniksiz komodin gibi sığıntı
Kamburu çıkmış kel tepe
Hangi yelkovanı durdurmak ister bilmediğimiz.

Ah keşke
Dokunmaktan ürküntü duymasa
Verandada kaskatı
Kuşatılmış
Yitik
Kalmasa

Bu beşik sallandıkça çelebilik kekreleşir
Her imza taze fosil yanığı olur

Sahi
Kaç günden beri
Ekşiyor maya

Cismi külliye orada
Ruhu yankısız salvolarda

Necdet Arslan

Bozulmuş Gölgeleer İçin

Şiirler yazmıştım-ki-karalamışlar
Harfler nereye sürüklendiğini bilmek olası değil
Dağlar da vurulur mu şahdamarlarından

·
Tohum gm toprağa .her gelen konfeti
Dksn ayaklarına umrunda olmasın
Bisikletinin terkisindeki yırtık

·
Yazın kalbi kırıktır güneşe gz dayanamaz
Kalbi teklese de kış gitmemeye direnir
Baharı hiç sormayın günlerdir a susuz yol gözler
Gnebakanlar sulu gözlü

·
Bakkala olan borç gibi
oğalıyor içimdeki garipliğim
Ntkumun neden tutulduğunu hiç sorma
Ne ki anılarımı bulamadığım için değil

·
Bazı günlerin adını unutuşum ya da
Varoşlarda boğaz tokluğuna serserilik edişimin
Senle hiçbir ilgisi yok

·
Yakama iliştirdiğim yosunu
Kimselerden dn almadım
Gülme yerli yersiz
Henüz kıyametim kopmamışken
Utaniyorum

·
Durup durup eski zaman köy meralarından
Aşırdığın kuzu melemelerini taklit etme
Cümle alem bilmiyor mu sanıyorsun
Haytalığımı
Duymasan da olur gurbetliğimi
Sahi dağlar da vurulur mu şah damarlarından
Sen ondan haber versene bana...

onaralıkkibinonyedi

Necdet Arslan

Bölü Çizgisinin Altı

BÖLÜ ÇİZGİSİNİN ALTI...

Acısına banmak da haz veriyormuş sevdanın
Seke seke yol alsan da almasan da
Ben kokusunun peşinden takılıyorum adımlarının

Yine kendi çiçekleriyle donanmaya yüz tutuyor ekim
Ceplerimdeki sensizliği ısıtmak istiyorum
Mum donuyor yandıkça
Teyellediğim dakikaları içine alıyor bir han
Öyle bir sancı işte donuk puslu ve kocaman

Güneşin terketttiği yerdeki boşluğa düşüyor
Yalnızlığın gölgesi
Sulusepken saçılan cam parçalarına benziyor dakikalar
Adını unutmuş bir kum saatiyle
Eski gecelerden birinin şerefine
Kaldırıyoruz boş kadehlerimizi birlikte

Ne kadar yok zamanlarımız varmış bizim
Loş ve nemli kaldırımlara çöken ne kadar karanlıklarımız
Bunalımlardan kaçarken tuzağa yakalanan
Ne kadar unuttuklarımız varmış bizim...

Alış artık ey dudağım
Acısına banmak da haz veriyormuş.
Yalancı,yaralı olan bütün sevdaların...

NECDET ARSLAN

yirmiikiyekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Böyle İşte

Düşe koklaya
Dizeler yazarken sana
Uykulara gömüldüğüm geceler oldu.

Biz şairler böyleyizdir
Yarım bırakırız bazen şiirleri

Gece sır olur
Dibini yoksul bırakır mum
Son tren de ayrılır gardan

İki hırçın şey kalır geriye
Kopkoyu çarşafa dönüşen deniz
Şafağa kadar kendini bekleyen bendeniz

Necdet Arslan

Böyle midir Demin Koyulaşması

Bir dün tazeliğinin yalnızlığı serili
gözlerimin önünde.
Ondan önceki zamanlar
sarnıç gibi en derinlerde...

Aşka yazdığın, yüreğime kazıdığın sayısız mektup
altlarında nakışlı sen tuğraları
Titreyen parmaklarımla yeniden okuma provaları
yapıyorum
Gri mürekkeple ne çok koku
ne çok ter ne çok nefes ne çok fısıltı sindirmişsin
papierüslere....
Tüy olmuş,tuz olmuş,tortu olmuş

Terk edilen mevsimler divanı adını koyuyorum
derleyip topladığım albüme
Ağırlaştırılmış bir suçun hükümlüsüyüm
Sürçerek yürüyorum yarınlara
Ben seninle güzelleştiriyordum yarınları
Anlamınla çoğalıyordu dokunduğum her şey
Dilme düşürdüğüm şarkılar,daldığım uykular

Tümcelerimin sonlarına
Kimileyin t koyardım,k ile başlardı bir yenisi,
üç g, üç nokta demekti sonsuzluğu anlatan

Kahverengi pusardı sütbeyaz hareli tepelerinin üzerinden
Ve ufacık bir gülümseyişin benim anlık susuşlarımı
yerle bir eden depremlerden ayrıksı olmazdı
Yeşil sözcüklerle göz kırpardın bana
Gül motifleriyle sırınmış yaldızlı halılar sererdim
Her defasında keklik kanı şaraplarla yıkardım
gececeğin yollara

Yıldızları saçlarından yanıp sönerек uykularıma
dökülüyor cemrelerin.
Her busen turnalar sürüsü her dokunuşun deli yağmur taneleri

Böyle çoğalıp selleşiyor işte sana varamamanın çağılıtları
Arzularımı benine düşürememekten hükümlüyüm sanki
Ve sanki bu şiir yorgun bir çınar dalının kırılıyorkenki yankıları

Necdet Arslan

Bu Geniz Sancısı Yok Mu

Çatlamış uğultular uçurumu bu yineleyiş,
Gerili yay,dağlayan şölen kıvraklığı
İçimdeki kanatlı ateş uzağımdan
Mehtap şımarıklığı yarımada telaşı şiir
Kendini doğuran sesinden
Güle oynaya koy(n)uma doluşan bir gondol

Çoğalan terli topuk sesleri yapışkan
Bakırı bozkırı çalgın hücreleri
Bekledikçe o taşrada yüzyıllardan beri
Belki o tufan vakti...
Süt dişlerini toprağımda
Saklamak için

Ha(v)vam oluyorsun birden
Bir goncayı tuz niyetine bastırıyorum
Kronik açlığıma
ve yanaşarak morluğuna
Adımı ilk sen fısıldıyorsun kulağıma
Uzanmak niyetiyle badelerine badelerine
Ekvator çatlağından sıyrılarak...
Kaşla göz arası

Ki tül galası,çarşaf berraklığı
yedi iklim dolunay şakası kum odası
Yeryüzü telaşından ayrıkısı hırçın bahçe
Deli dolu mavzer atımı
Haberin yokçasına
Soluksuz kalarak...

16.06.2018- 24

Necdet Arslan

Bu Öykü Daha Güzel

Sana şiirler yazardım durmadan
Martılar gibi çıldırđım akşamlarda
Şair olmadan

Aşk tanımazdı imgeleri
İmgeler koşardı aşkın peşinden
Yorulmadan
Büyük harfleri kullanmaktan kaçınırdım başlıklarda

Bir dönence dolusu yeşil gülüşüne
Kavuşmak için hep seni arardım kente giren otobüslerde

Birden bir mavi sıcaklık yayılmaya dururdu yüreğimde

Bir heyecan bir sevinç nasıl yakışırsa yüze
Nasıl boy verirse yürekte
Renk renk çiçekler açardı gönlümde

Bizim olurdu artık alınlarımıza düşen dışarıdaki o yağmur damlaları
Çözülürdü tüm mühürleri karanlıkların
Ellerimiz birbirine değdiğinde...

onikişubatikibinondört

Necdet Arslan

Bu Sakinlik Yetti Canıma

.... daha dün akşamüstü
çok hareketliydi oturup yarenleştığımız
saatleri yudumladığımız şu park.

Öyle değil nedense bu akşam
Çekirdek satıcıları, köşeye sokularak
burnunu gösteren metruk konak sakindi
taş fırınınin bacasından kurtulan duman
sakindi.

Geceyi bekleyen anıt da sakindi
Ne ki yalnızdı.

Vanası kapatılınca
ucundaki sular şarppadan yere düştü
Ossaat sakin moduna girdi fiskiye.

Bulvar sakindi
Kuzeyden gelen dağ yelleri sakin

Artık , gecenin koynundayız

Dolunayın görkemi hiç etkilemedi beni
Işık gitti, zifiri karanlık koyulaştı

Kıpraşmalar oldu yan taraftaki
banklarda.
Ama bekçi düdüklere sakindi.

Tanımak istemediğim kimseler
birbirlerine çevirmiş olmalıydılar yüzlerini

Uzayıp gittikçe ikimizin neler
Yapacağımızı düşünmeye dalmışım...

... yine bir haber alamadım senden
Dondurmacının önündeki kuyruğa yine
giremedik.

Uzaklıklar sakindi
Kavuşamayışlar sakindi.
Sakindi yokluklarımız...

Ya sen,
Sen ne kadar sakindin sahi?

Necdet Arslan

Bu Şehirde

Kaçıncı bekletişin,kaçıncı gelmeyişin,kaçıncı feryadım?
Yine yoksun...

Sen olmadığın zaman
Bu şehrin sokakları hep alaca karanlıktır
Üstüme yıkılır bütün bulvarlar,üstüme yıkılır bütün kavşaklar...

Varsın hoyrat bir uzanışla yıldızlara baksın bütün ağaçlar
Parklar,bahçeler esmerliğe boyansın
Boşalsın kendini avuturcasına fısıkiyelerdeki sular sabahlara kadar
Masumdur ay ışığı,masumdur yıldızlar

Polis sirenleri durmaksızın çalışıyor
Ayak sesleri vuruyor kaldırımlara, duyuyorum.
Biliyorum,gizlendiğim köşe başında şimdi beni bulacaklar ...

Onlar ki bir parça sen,bir parça bendir
Tüm biriktirdiklerimi yırtarım,yakarım bir solukta
Olmadığın her zamanki gibidir, yine korkacaklar...

Gölgelerinin düşmediği yollarda tutulur dilim
Apansız düşümleniverir sözcükler birer birer
Onlar ki yeni yetme fesleğenlere benzerler
Kırılgan ve masumdurlar,filiz filizdirler
Karartma gecelerimde hep böyledir işte solacaklar...

Zaman bir nefes alış kadar ötede bencileyin
Kendi yürek çarpıntısıyla giz'ler saçarken
Bir fren sesiyle beni daldığım rüyadan koparacaklar...

Sen olmadığın zaman,
Bu şehrin sokakları hep alaca karanlıktır
Üstüme yıkılır bütün yalılar,üstüme yıkılır bütün konaklar

Bu ölü kente,bu ölü zamanda kendini bekler yıllardır bu istasyon
Korkum yok başka şeylerden
İçimdeki susuşunla beni baş başa koyacaklar...

Yoksun işte!
Sen olmadığın zaman,
Bu şehrin sokaklarında beni vuracaklar,
Bu şehrin sokaklarında beni vuracaklar...

Necdet Arslan

Bugün İki Temmuz

BUGÜN 2 TEMMUZ

O gün de Temmuz'un ikisiydi.

Erkenden kalkmışlardı uykularından.

MAYAKOVSKI'nin bir şiirini anımsıyorum:

“Böyle saatlerde kalkarsa insan ancak,

Çağlara,tarihe ve tüm yaratıklara

Seslenmek için kalkar...”diyordu.Sanki olanı biteni önceden biliyordu..

Onların uslarından geçen de buydu; evrene,tüm insanlığa sesleyeceklerdi SİVAS'tan.

Seslenemediler,seslendirmediler!

2 Temmuz 1993'te Madımak Oteli'nde köktendinciler,çıkdıkları yangınla 35 Can'a kıydılar:

Sustu bağlamalar...

Semahlar dönemedi...

Kitaplar ise bulaştı...

Öldürülmek için tek bir ortak yanı olması yetiyordu hepsinin:

- Aydın'dılar!

Yobazların çıkardığı bu yangın aslında barışa ve

kardeşliğe,evrenselliğe,insancalığa,bilme ve sanata,laikliğe yönelikti.

Bir büyük kalkışma ve gözdağıydı.

Atatürk Aydınlanması'na ayar vermektii!

Gökleri,denizleri,Anadolu toprağını,yelimizi,selimizi;

açlığımızı,tokluğumuzu,uykumuzu,susuzluğumuzu; türkülerimizi,aşklarımızı,bir dilim ekmeğimizi; hasretimizi,sılamızı....burnumuzdan getirdiler..

Kan kömüre dönüştü ...

Ozan Güngör GENÇAY'a kulak verelim:

“Bir çığlık bile olamadı ölüm

Otuz dört can gökyüzüydü artık

Aştı,çiçekti,yapraktılar...”

Yirmi üç yıl ne çabuk geldi...

Emperyal güçlerin arzularını yerine getirmek için insanlarını yakan insanları yazdı bizim tarihimiz.Çoğumuz o günlerin tanıklarımız.

“DÜŞÜNÜYORUM,ÖYLEYSE VARIM!” diyen Descartes'e yanıt bir eylem şeklinde geldi:

“DÜŞÜNÜYORLARS A EGER,YAKIN!”

Diri diri yakıldılar.

Ozan GENÇAY'a bir kez daha kulak verelim:

“

Onlar ki; kalemde,türküde sazdaydılar

Bitiş hüznünü bir yangının

Birbirlerinin gözleriyle soludular

Onlar ki adlarıydılar açık havaların

Gülleri,ateş üstünden

Geleceğe taşıdılar...”

Düşündükleri için yok edilen Madımak Şehitlerimizi anıyorum.

Katileri aramızda dolaşıyorlar ...

Daha geçen gün İstanbul ATATÜRK HAVALİMANI'ndaydılar...Ondan önce

ANKARA'daydılar.SURUÇ'ta gösterdiler kendilerini...Yurdumuzun değişik yerlerinde ayak izleri var,kanlı elleri var...

Onları lanetlemek bir işe yaramıyor!

Sivas'ı unutmuyoruz unutmaya da!

Bir şey gelmiyor elimizden...

ikitemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Buğu

Yıldızları silip tüketti yağmur
Gece sancılar içinde aşk doğuruyordu.

O derin mayışmaları ayartan
soluk alıp vermeler yırtmaya başladı sessizliği.

Cemrenin düştüğü yerde
bir hırçın denizin
kumsalıyla öpüşmesiydi galiba aşk.

Bir yarın yıkılış huysuzluğuydu belki de
İki közün külleriyle karışmasıydı

Kıpkızıl gülümseyişler içinde
kendi tanrısını kucaklıyordu yerle gök
Kıvılcımının alnından öpüyordu orman

Pervaneler habersizdi yıldızlara yönelen
buğuların göçünden.

denklemlere sığmayarak çoğalıyordu
gecede bir şeyler
Bölen de bölünen de kalan da
karmakarıştı.

Ay yemyeşil ortaya çıktı az sonra
Şebnem başını döndürdü gül yaprağının

Kim kimden alacaklıydı
Umrunda değildi Asuri sütunlardaki
koyu gölgelerin....

17.05.2019-141

Necdet Arslan

Bulaşma Raporu

Sevmelerin ruhu hiçe saydığı zamanların
İçinde yürüdüm.
Hoşgörünün anlamsızlaştığı yere saplandığı sevincim
Karanlığın ortasına yolun ötesine attım kendimi
Kaldırımlar tökezledi ayaklarıma
Ne kadar taşlaştım ne kadarını yuttum sesimin
Bilmeden ayrı düştüm düşlerime

Bir daha yüzüme bakmaz oldu bulvarlar
Sustum kuyu sular gibi
Ferahlatmadı yüreğimi hiçbir sancı
Korktum bütün duraklardan
Biraz ötemde yolumu gözlüyordu ölüm
Kahrolmayı unutmadığımı fısıldadım
Yeni yetme kasımpatılarına.
Kimseler elinden tutmadı yüreğimin
Düştüm avunmayı aramak için yollara...

yirmialtıkasımikibinonyedi

Necdet Arslan

Buluş

Şairin heybesinde
Her gün başka bulutsu sözcükler

Yurdun pınarlarından
Arının peteğe döktüğü çiçek tozlarından

Kuşlukta söylenen türkülerden
Derinliği boylayan dip dalgalarından farksız

Bir som elmas yumuşaklığında ipeksi
Bir kristal cam sertliğinde nazenin

Açtı açacak gül rengine körpe
Değdi degecek akrep gibi kaygılandırıcı

Şairin dilinde
Gümrah yırtıcı toy sözcükler

Her gün
Anlamsızlıkları silmeye eylemli
Tortuları kürüyüp atmayı erekleyen ...

23.07.2018-41

Necdet Arslan

Bulut Oyunları

Üstümüze sarkan dallarda
Domur domur incir
Baldan ayrıkçı olmayan hararet
Birleşim çizgilerinin adı sevgi
Tadı sen
Çok şükür geçinip gidiyoruz
Yani bolluk bereket

Birden ballandı dudakların
Bu yangıyı tanımlamak kolay değil
Sanki kızılca kıyamet

Önceleri salkım saçak yağmur
Sonrasında ebemkuşağı
Islanıp kuruyor yüzümüz
Gözlerimiz rengarenk

Ekleniyoruz birbirimize
İşimiz gücümüz uzun koşu
İşimiz gücümüz kulaç kulaç sevişmek

İyisini bulup takmak için yakalarımıza
Güller ülkesine yolculuklardayız.

Necdet Arslan

Bulutlar Gülümsedikçe

Soluyunca ötelerden ney'e üflercesine nefes
Kışkırtır arzuyu o anda heceler
Masallar diyarından çıkagelir ve
Büyülenir sevda
Nina Simone usuldan usuldan mırıldanır

Bulut oyunlarıyla birlikte
Sağılır zaman
Ter tere karışır
Köz közde erir

Soluyunca ötelerden ney'e üflercesine nefes
Yüksek dozda titremeye başlar eller
Güz balkonlarından süzülür güneş
İki martı birlikte havalanır
Köpüklenir ateşin yüzü

Dokunulan yerden yayılır titreşim
Gamzeler mora dönüşür kızılıktan kurtulup
Koylarından geçilir bakir tenlerin

Birbirini selamlayarak
Karşı yönlerde doğru geçip gider
İki yorgun lokomotif...

onikiaralıkikibinonaltı

Necdet Arslan

Bumerang

Ben seni o gece,o fotoğrafta
O terastan kopararak
Geç tanışmanın ve son buluşmanın
Akıntısıyla seni ,durmadan o fotoğrafta
Güz akşamları sağılırken ,zam haberleri ve Coronalı ölümler
Sesini duysam seçebilir miyim , o fotoğraf
Sırası mıydı , gerek miydi ,hiç yoktan mıydı ne'ydi
Koca bir sur zaman.düş kalk yürü.dön bak sen...
Gece çıldırıyor.duman .filtreli kahve,yoklaşan boşluklar
Her şeye karşın o fotoğraftan söz ediyorum kedim pürdikkat
Sonra icracılar baskına gelecek
Üzülür başını okşamadığım şiirler,
hiç yoktan neye boş veriyorum .gecenin kokusu azotun kokusu
Perdeler kısırlıklı,açık unutulmuş ekran siyanürlü şarkılar
Gazlıbez, demlik poşet ,açılmamış kargolar
Ama yine o gece o fotoğrafta
Kaç gece kaçınıcı gece hangi gece
Ayaz.o elin parmakları o akşamdan senin
Sen bir başka sevgili miydin o şarkılar,aklımdan
Geçenleri o fotoğrafta gece nöbeti .insülin hatta o koku
Böyle sürülür tek karta yüreğin tamamı bütün gün.
Noktanın düştüğü yerde o susuş yok hayır o fotoğrafta
Canınız sağ olsun.Yok sayın.kocaman bir aldanış
Delinen kadehler bir dolup bir boşalan gökyüzü o fotoğrafta
Kim kim kim....
İşte,yani,öyle,sanırım,hepten,ateş,yol,aman,renk o fotoğrafta
Kaç gecelik karanlık,kime fısıldadım ben,
kimin kaçınıcı kez tozlanışı
Ben seni o gece,o fotoğrafta
O terastan kopararak...

Necdet Arslan

Burgu

Onca zamanı,takarak kafayı aşka.
Yürü de yürü...

Şimdi adını bile düşünmek
cinnet nedeni.

Kim bilir neleri ıskaladık
tadı tuzu kalmayan şu günlere kadar

Yollar kırık
Yıldızlar şaşı bakıyor artık.

Bir sağanak başladı ki yüreğimde
dineceği de yok...

/.

Yine diyorum içimden,
İyi geliyor şeytana uymak.

Böyle olurmuş
Kendimden yana olmak...

Necdet Arslan

Burgu

Onca zamanı,takarak kafayı aşka.
Yürü de yürü...

Şimdi adını bile düşünmek
cinnet nedeni.

Kim bilir neleri ıskaladık
tadı tuzu kalmayan şu günlere kadar

Yollar kırık
Yıldızlar şaşu bakıyor artık.

Bir sağanak başladı ki yüreğimde
dineceği de yok...

/.

Yine diyorum içimden,
İyi geliyor şeytana uymak.

Böyle olurmuş
Kendimden yana olmak...

Necdet Arslan

Burjuva

Burjuva işgüzarlığı işte.
Bileşkesi bozuk gecede gökyüzü yıldız mı tutar?

Ne dök ne topla duygusalıkları.
Sorma sebebini..

20.11.2018-110

Necdet Arslan

Buzname

O sokaktan geçmek yerine...
Yani egoların hatırı için sırf şiir adına ve sanki
dorukların en tepesinde durma pahasına
Gerekmez bay'ım,iş çok
Abrul'un nesine hayran olalım daha şimdiden
Bak,kılıç gibi kardelenler,kesmeye yeltenirken buzları
Ama inatla söyleyeceğim bunları
Elem yok,uyku yok,rakı yok
Ve varsa yoksa 'has şiir' var; hani ya faturasız olanlardan,
devren depolanan rotatiflerden
Çelik rozetli,altın sarılı kartvizitli dikilişlerden
Hangi kişileri takmalıyız peşimize...
Paket servis,doğalgaz,nasır sancısı,naylon sayı tablosu
garip aşısı,gelen-giden,rendelenmiş kaşar,tahliye borusu,
jan dark'sız bulvarlar,asansör kokusu falan filan ...
Geçen hafta için erken / yarın dün de kaldı.
Ertelenmiş grevler sahil kalabalığı.Harf dediğimiz şey
kuru soğan kabuğu...
Paraşütüm daha yukarılarda,bulutlar amcam sayılır
Hiç, diyorum.Asla, hediye ediyorum
Korkuyor muyum k/uyruksuz dergilerden
renge somurtkan yergilerden...
Sayalım
Son 'ki üç dört
Sıkıştırmasalar da olur beni o köşelere...

Necdet Arslan

Bütün Ala Atlar Senin

Gölgeleri eriten bu beyazlık
saydamlığın direncinden midir
yokluklara karşı

İncinmeyen patikalar senindi
Ve sen güftelerine iliştiirdiğın en bas notalarla
vurup giderdin yokuşlara doğru

Irayan gecikmelerin sancıları içinde
birbirine kırgın bütün sözcükleri
hatta mandaldan korkup kaçmaya çalışan
umutları ilkin mayalar sonra ateşle yogurdun

Kırk haramilerden birinin sırt çantasında
unuttuğu huzursuz ışık alınına vurdukça kırılıp dağılırdı
Benden başkası değildi ortalığa saçılan yontu parçalarını toplayıp
seni ayağa kaldırmaya çalışan

Ne desem yalan şimdi
Sanmakta oldukların koklanmayı bekleyen
narin goncalardan herhangi biri olmasın sakın
Ben miyim şimdi yüreğine yokluğu dar eden

Bu yanık naraların hiç biri bana ait değil.
Her tökezleyiş sonrasında doğrulup
baharın gelmesini beklemekten yorulmaz mı gözlerin
İlk işın sulardaki halkaları toplamak olsun senin

altıocakikibinonüç

Necdet Arslan

Bütün Günler Bütün Őirler

zamanla yamuldu gerçekliğin harfleri
yontuldu kalemlerden
daraldı anlayışlarımız

başka yurtları mı vardı çocuklarımızın
ne yana çekip gittiler
şimdi biz hangi srgnlkleri
konuşmaya koyulalım.

evreleri gayrıresmi çiftleşirken
görmekten bitkiniz.

kimselere çaktırmadan
kabuklarını soyuyorlar şimdi'nin
eksik okunuyor genişlikler
hangi yaşamın içinden geliyoruz
nasıl bir şeydir değişim inancının
derdest edilmesi

-ayırındayız-
bir istenç oynatmış olmalı
yanlış perspektiflerden bakarak
yırtmaya koyuluyor
oğalmak isteyen her dalgayı

kanıttırıyorum sanıyor belleklere kazınan
değişimin ruhunu...

gün gün
iekli nazlı nisan akşamlarının
şiirini doğuruyor umutlar

Necdet Arslan

Büyücü

Böyle bir laşes tutmak da
varmış meğer seninle.

Aynı salkım saçak erguvansın
İçimdeki di'li geçmiş zaman
bahçelerinin

Saçların yakamoz üstü serinliği
Gamzelerin yaldız kokusu

Yine aynı kızılıık gülüşleriyle dolu
göğe yükselen sigara dumanları

Aydın on dördünü takıp takıştırıyorsun
titrek dudaklarına

Çelikten ney döktüm
Şegah üflüyorum geceye...

Sense saten yelkenli adımlarınla
Dolunaya yürüyorsun

Sanki pıtrak üstünde kalıyor nefesim
Dilimde ağır tutukluk
beni gıdım gıdım
başka türlü öldürüyorsun

18.06.2018-26

Necdet Arslan

Büyür Bahar Çağrısı

.....Ben miyim bunları yazan?
..... GİDE

Saklandıkları yerlerden
Bir bir çıkıyor yıldızlar.
Ve ben her birinde
Sana ait güzellikleri görüyorum.
Sanki su gibi duru ve ılık bir şey
Biliyorum
Yine gecenin içine akacak.

Şimdi şuramda, sol yanımda
Öyle narin, öyle alımlı, öyle masum
Bir tomurcuk var ki
Ha patladı ha patlayacak

Binbir renk içinde gelirken gün
Ay kaybolacak
Her defasında berrak bir ferahlık serpeceğiz
Avuç avuç yüzlerimize
Ve sonra sonsuzluğa
El ele tutuşup bir ağızdan
Günaydın! derken
Birden bir gökkuşağı çıkacak

Hep yarınlar olacak bu sevgide
Kimselere aldirmeden
Dakika dakika yaşadığımız
İçinden sokak sokak yürüdüğümüz
Nefes nefese varlaştırdığımız yarınlar olacak...
Gün gelecek
Umudumuz ilkyaz bahçelerini
Serinleten ıhlamur kokularıyla donanacak

Ellerimizde gelincik kokuları
Dudaklarımız nar kırmızısı ve patlak
Sevincimiz körpe başaklar gibi yemyeşilken
Gizemli bir har yüreğimizi saracak

Necdet Arslan

Büyütmek İçin Ölümsüzlüğünü

Mavilerini kuşanmış bir gecede
Binlerce yıldız arasından seni arayıp bulmaya çalışıyorum
Parmak izlerini kokusundan tanıyorum
Gökyüzü nere yeryüzü nere
Yol uzun zaman kısa
Sana ulaşmaya çalışıyorum

Yakamoz oyunları içinde bük
Martılar evlerine çekiliyorlar
Kıyıda o masa suskun
Karşı burundaki fener yalnızlığından dertli
Ben kendimi yiyip bitirmekteyim

Ne var ne yok bütün gülümsemelerini
Geceye taşınan denize teslim ediyorum
Biri duruyor diğeri dönüyor taş plakların
Avazım çıktığı kadar bağıyorum ötelere
Son gemi griliği yara yara uzaklaşıyor limandan
Kalakalıyorum kumsalda

Bambaşka düşler işgal edecek uykularımı
Saat başını beklemeden sözcükler çalacak kapımı
İnceldiği yerden kopacak gece...

Seni ferahlığında gizleyen sahil yeliyle
Kelle koltukta kavgaya girişeceğim
Son damlanın düşmesi gibi toprağa
Dudaklarında dökülen o tedirgin heceyle
Gözlerimi tutuşturacaksın gözlerinde...

onbirmartikibinonyedi

Necdet Arslan

Can Dedim Sana

Doruklarda kaybolmuşum yar
Kavuşmalara çakılan kibrit alevleri gibi fersizim
Sönmüş ocaklardaki küller
Suskun suskun nasıl savrulup kaybolursa
İşte ben de öyle kaybolmuşum
Ruhum duman duman örtülü
Yosun tutan taşlar arasında saklanıyorum.
Korkuyorum ayrılıklardan
Her ayrılık biraz daha yaklaşımdır sana
Yüreğimde orman yangınları
Kavrulurum
Kururum küf tutan terler gibi
Kururum.
Kendi kayboluşlarımızda parelenen geceler boyunca
Bilsen nice adaklar sundum saklı bakışların uğuna
Tutuklu günlüklerime isyanları kazıdıkça
Parelendim
Bölündükçe çoğaldı yüreğimdeki başkaldırılar
Çöllere düşmüş varlığım
Zulada gizlenen günahlardan farkım yok
Masumum utangacım.

Bitsin çığılığı tükenen sürgünlerimin
Geciktirme ver artık firarımı
Arzularım yanarken çorak topraklarda
Yol bulayım haylaz nehirler örneği esmerliğinde
İçimi burgaçlayan seher yellerinin ferahlığıyla
Yalazlanan sinene gönülden dolayım

Gör o zaman yara'dan nasıl ayrılır bıçak
Ya da gizli cennetinde can bulurken arzular
Susturulmuş yarama nasıl basılır tuz
İllegal sokaklarda gezinirken haylaz sevişmelerimiz
Ne olur tutuklasın bakışların bakışlarımı
Bütün çapraz duyguların içinde yalnızca ikimiz kalalım
Çekik gözlü yıldızlar dolunaya sığınırken

Necdet Arslan

CANAVAR İÇİN KODLAMALAR

Kocaman deniz yer değiştirdi kocaman gökyüzüyle
Bulutlar dalgalarla
Islığım göklerden yere doğru
Zamanı çalkalamak lazım şimdi
Rüzgar gülünü çivilemek duvarlara

Hakkım buralarda yaşama yabancı kalmak olmamalı
Bir umutsuzlukla bir kaygıyla belki bir sonbaharla birlikte
Evsemeyen berduşlar gibi yolum uzanmalı çöle.

Çok değişik gündemler yaratılabilir aslında
En gereksiz bilgileri atmakla başlamalı
Göz kırpmalardan sonra öldürülebilecek onca şey için
Bileklerdeki güç katı
Söz edilmemeli ayakdaşların olanaksızlıklarından
Konuşmak için yeni bahçelere gitmek
Ve hatmi çiçeklerini anlatacak başka sözcükler toplamak gerek

Zencefilele bir güzel karıştırılmalı saatler
Bir parça uykusuzluk birkaç malt kokusu
Tepeler nasıl baskılar dereleri
Sevişmeleri ürperten çığlıkları
Yerden göklere fışkıran uğultuları
O çeyrek düşkünlük yok mu hangi peronda
Sa / bah/lar...Hırslı dürtülerin yönetilemeyişi
Daralan damarlardan olsa ne fayda
En baba soruların ortasında döllendir kaygı

şaki olma vakti şimdi
On yıllardır bu saatlerde kuşanır esmer gövdeler
Dirsek temasının üstüne bir kova tuz ruhu
Yeniden toz duman etmek için artçıl depremler...
Kaç öpülmüşlükler sonrasında çekip gider sevgili
Bağışlanmak başka bir korkudur korkuyu törpüleyen
Dar yollar onların uzanışları uzanışların doğurduğu
Anlamlar...İçinde şarapnel sözcüğu geçen
Satır başları
Çandıya gergin tekme atış egzersizleri

Bu şiirin sahibesi sensin çünkü sana bağışlanmıştır
Ne saçma demek elde bir var'ı yırtmak faydasız
Taş üstüne taş koymamak gibi uzunca sus
Nerede başladıysa bu kavrayış
Günler geçmesin günler geçmesin
İhtilal çığrıları çoğaltır içteki kırılmaları ve kapanmış hendekleri
Dengelerin patlayacağı günlerden ol
Dağları ayağa kaldıran adamlardan kalma geri.
Aş kendini ne bileyim ilkin bir güneş ısmarla kendine örneğin
Sürüp gider bu sarsıntılar herkes kendi sakınmalarını arar durur

Bırak sultaniyegahı kulakları patlatılmak için dahi olsa
Her davul kendi dengini mutlaka arar bulur

dörteylülikibinondört

Necdet Arslan

Cendere

Annemin ninnileriyle dalıyorum.
Koyun boğazlanır gibi her gece.
Hep aynı haydutlar

Başka şeyler anons ediliyor gözlerimi açtığımda
Neyin paradoksudur bu böyle

Az acı
Çok can sıkıcı...

beşşubatiki binonyedi

Necdet Arslan

Ceza

Kağnılar birbirlerini geçerek kaygılar
taşıyorlar kapımın önüne.
Geriye çekiliyor gece
Düğümleniyor parmaklarım
Bir kaçış arıyorum bilinmezliğin bordosundan
Bütün alanlarımı çevreleyen anlamsız çözümlenmişlerden

Bir gün bir yerde geri dönüyorsun
Kendini anımsamayı sakın bırakma diyor
raflarda unutulmuş başlı bırakılmış şiirlerim
Hiçliklerden doğan ihtilal bildirimlerini asıyorum
Sarkan zaman bahçelerine

Kalakalmak eski karnaval meydanlarına açılan
bu sonsuz durakta

Ah kağnılar
Nasıl da yanık sesler dökerek yürürsünüz
mesafeleri çoğaltarak
Nasıl da yırtarsınız gölgesi örselenmiş düşleri

Bir yoklukla kesişiyorum şimdi
Kapımın önüne boşalttığınız kaygılara yüzleşmeye koyuluyor
Şeyleşemeyen oluşlarım
Tanımsızlıklardan dışa atmaya çalışıyorum kendimi.
Bu italik harflerle oluşan yük keyifsizleştiriyor
kendime dönüş kararsızlıklarımı
Tizleşen somgri darbeler var şiirin yemediği

Ey gecenin bereketi ey yalınkılıç pus
Taammüden saydamlaştır öznesi olmayan
Şiirlerimi silerek bedenimi
Şile sile alaşağı et beni

yedihaziranikibinonbeş

Necdet Arslan

Cinnet

Bulut altında
Eskilerden kalma
Bir karatavuk taklası

Hoyrat ve kadim
Teneşir taşı

Vişne çürüğünün içinden
Dışa kıvrılan kırk iki ayaklı sümüksü et...
İllet

Yanılsama uzun sürmesin diye
Ay'a ile bastırılıyor göz'e

Sonsuzluğun kapısı orası mı...
Hayret

Güneş altında
Sol ayağı önde
Kuyruğu sağa kıvrımlı.
Esneyen bir mutlu it

Rüzgarı eleyerek
Soluk alıp veren
Kavak dalları

Kaldırım kıyılarında
Kapaksız su şişeleri...

Bu
Yaz
Günlerinde

İşte yol
İşte dönemeç

Ddk ve rj
Ok ve yay
Sonrasında

in
...ti
.....har...

Necdet Arslan

Corona.değınmeler

Günaydın.

Daha kış gitmeden üç beş gün güneş açarsa çiçeğe dururmuş erik ağaçları.Kanarmış hemen.Çünkü ağaçlar arasında güneşe en tutkunu ,en çabucak kananıymış da ondan. Her ayazda da dökermiş çiçeklerini.Gelecek her yalancı baharda kanmaktan geri durmazmış.

Pandemi olarak tanımlanan Korona Virüsü ile başa çıkmaya çalışıyor ülkeler.Baharın gelmesine bir türlü izin vermeden kasıp kavuruyor ortalığı.Yaşlı-genç,varsıl-yoksul demiyor,türlü yönlerden ayrımcığa yönelmeden öldürmek için didişiyor insanlarla. Her gün sanki borsayı izler gibi izliyoruz ikiye üçe katlayan sayıları.Ülkemizde daha on gün önce bu beladan bir olan yaşamı yitiren dün akşam itibariyle yüz ikiye ulaştı.Bugünün rakamları bakalım ne olacak.

Ben ölümün korkunç olduğunu düşünmüyorum,diyor J.L.BORGES.Sahi korkunç değil midir ölmek?Kendi yazgısını yazanlardan İranlı Sadık Hidayet'i anımsadım.Diri Gömülen,Kör Baykuş ...gibi çok sayıda yapıtın ünlü yazarını.

1951'de Paris'te haftalarca doğalgazlı daire arar,bulur.Havagazı musluklarını sonuna değin açar ve ölür.Kendini öldürdüğünde tıpkı Kör Baykuş 'un kahramanı gibi iyi giyinmiş,tıraşını olmuş ve her şeyini yakmıştır.

Çin büyük bedeller ödeyerek hakkından geldi Corona'nı.Şimdi Avrupa ,ABD ve çoğu ülkeler bu belayı yok etmek için amansız bir savaşıma girişti.Ülkemizde de durum farklı değil.

Özellikle İtalya ve Fransa'dan gelen görüntüler çok acı verici.Hastane köşelerinde kıvrılmış halde duran ölüleri gördükçe tüylerim ürperiyor.

Daha bahar gelmeden açan erik çiçekleri gibi virüsün pençesinde ölüp gidiyor insanlar Fransa'da doğal gazlı dairelerinde. Sadık Hidayet gibi değil ama başka türlü ölümlerle yüzleşiyor insanlar.

Her birimiz sanki suçumuz sabitmiş gibi o an'ı düşünür olduk,o an'a koşullandık.Böyle bir psikoloji içinde geliyor geçiyor günlerimiz.

Bir şiirinde :

“ Ay ışığında oturduk
Bileğinden öptüm seni” diyordu Cemal Süreya.

Bu günlerde yaşasaydı eğer böyle bir riski göze alarak bileğinden öpebilir miydi sevgilisinin,diye düşünüyorum.

Ya Edip Cansever :

“Eldivensiz ve sıklımış
Hafif hafif terliyor
Görüyorum karşımda
Burnuyla dudakları arası
Böyledir Tomris'in özel yası...” diyordu Tomris Uyar için yazdığı bir doğum günü şiirinde,Şair .

İnsanlar,gitgide seyrekleşen cadde ve sokaklara eldiven takmadan çıkmaz oldular.Ellerimizin değil terlemesi ,birbirimizin eline değmesi bile sakıncalı.Burun ve dudaklar arası ise virüsün pusu kurduğu en tehlikeli bölgelerimiz.

Güm güm atıyor yüreklerimiz...

Bir görsek güneşi,bir görsek ! Sizin için de bir güzel öpeceğim 'bileğinden' güneşi dostlarım.

Bütün küfürleri savuracağım bizi bu durumlara düşüren belanın yüzüne...

Yine de yaşamdan yana olmak zorundayız her şeye karşın.

Necdet Arslan

Coronalı Günlerden Birinde

Gün ne güzel
Hele de bahar

Bulutları süt mavisi
Bağlar bahçeler yeşil.

tşen kuşlar bilindik sevdalılar gibi

Bir virüs korkusu sarmış aklımı fikrimi
Şaşkınlım, ev hapsine almışım kendimi.

Yaşamak var özgürce deli dolu sınırsızca
Merhaba güzel yurdum
Merhaba güzel insanlar
Merhaba...

Necdet Arslan

Cumhuriyet'in Anı Defterinde Yeni Bir Sayfa Daha

Dostlarım,

Birey olarak ya da ulusça ortak bilincimizi şekillendiren olaylara/olgulara bakarsak ne değin bir varsıllık içinde olduğumuzu; bu günlere hangi zamanların içinden geçerek ve nasıl geldiğimizi az çok anlarız.

Bir an için düşünelim bilincimize yerleştirdiğimiz varsıllıkları...
Daha görkemli bir gelecek kurabilmek için dersler/sonuçlar çıkarırız onlar sayesinde.

Zaten İngiliz Filozof Francis BACON "Bizi güçlü kılan yediklerimiz değil,sindirdiklerimizdir.Bizi bilge yapan okuduklarımız değil,bilincimize yerleştirdiklerimizdir." Diyor.

Evet; 89.yıldönümünü kutlamakta olduğumuz CUMHURİYET ve ATATÜRK AYDINLANMASI'nı sindiremedikleri için,bilinçlerinde yer bulamadıkları için KARŞI DEVRİM bir blok olarak karşımızda duruyor.

Çünkü onlar 1923'ten şimdiye bilincimizde yer etmesi gereken dönüm noktalarını / yaşadığımız döneme uzanan süreci şekillendiren olayları bilmiyorlar; bilmek istemiyorlar.

Atatürk'ün açtığı çığırdan iz süren Cumhuriyet Çocukları ise,KURTULUŞ'a ve KURULUŞ'a ruh katan bütün uğraşları,savaşimleri,savaşları ve utkuları tarihin belleğinden devşirilen insan öykülerinde bütünleştiriyor ve ulusumuzun anı defterinin yapraklarını birer birer açarak okuyoruz.

Bunu yaparken şimdiyi de şekillendiren ulusumuzun acı tatlı tüm olaylarını neden/sonuç ve erek/sonuç bağlamlarında değerlendirerek her birinden dersler alıyoruz.

Türkiye Cumhuriyeti'nin Anı Defteri 'sıradan' bir belge olmaktan öte bir BİLİNÇ'tir!
Ona eklenen her harfin alışımında 'kan' vardır,'ter' vardır; gözyaşı vardır; ateş vardır,barut vardır.

Yaşamın ve zamanın canı sağolsun,diyenlerin özverileri vardır.
Bir yürek buluşmasıdır CUMHURİYET.
Bir kalp ısısıdır CUMHURİYET.

Ne acıdır ki,bizler Atatürk ve Cumhuriyet sevdalıları bugün 89 yıllık bir ömrü geride bırakan bu YAŞAMSAL VARLIĞIMIZI,öz topraklarımızda gönlümüzce ve özgürce kutlamaya izin vermeyen barikatlara doğru yürümekteyiz.

Ve ne acıdır ki bu Anı Defteri'nin yapraklarını, her şeye karşın Cumhuriyet'in yaşıyla özdeş ve onun varlığıyla anlamlanan Ankara- Ulus'ta çevirmek için sinayacağız kendimizi.

Cumhuriyet çocuklarının duru şenliklerine karşın ne yazık ki Türkiye Cumhuriyeti'nin kolluk güçleri sürülerek...

Yarın 'Cumhuriyet'in Anı Defteri'ne' kara bir leke olarak düşmesin istiyorum...

Cumhuriyet'in kuruluşu için Bandırma Vapuru'nun rotasını Samsun'a teslim eden Kaptan Hakkı Durusu'ya,Özgürlüğün Şairi M Akif ERSOY'a,Zübeyde

Ana'mıza,ATATÜRK'ümüze; Anadolu'nun başkaldırısında simge ad Nenehatun'a,Kubilay'a,Tonguç'a,Bahriye Üçok'a,Uğur Mumcu'ya... Tüm adsız kahramanlarımıza doğru panzerler yürümesin istiyorum.

Cumhuriyet Türkiyesi'nde yarım yüzyılı aşkındır çok şeyler oluyor. Ve Cumhuriyet örgüsü bizim öykülerimizle büyüyor çünkü.

29 Ekim 2012'in düşündürdüklerini kısacık anımsatmak istedim. Nice 29 Ekim'lere...

Necdet Arslan

Cupido

....."Beklemek ahlaksız kılar."
.....F.W.Nietzsche]

Uzaklıkları omuzlayıp gelmeni istiyorum
Dip sularını yırtan sesinle...
Gecikme sakın...

Varsın mevezilerde örümcek ağları olsun
Bilirsin dolambaçlıdır yalnızlıklar..
Suskunluğa gömülmüş karanlıklara kurulur pusu
Aldırma.

Kırmızı şarapları andıran gözlerinden
Bir nehir gibi akan bakışlarınla
Halden hale koy beni

Yüzüme çaksın şimşeklerin
Yak,kor/a dönüştür çoğalan anlamınla
Ben sevi'yi senden alıyorum
Yeter ki başucumda ol
Anla.

Necdet Arslan

ÇABUCAK GİT GECİKMEDEN DÖN

Oynaşan sel suları koynumda
Tıpkı bir yılan
Kıvrılarak akar
Peş peşe damlalar
Ve düştüğü yerde ince ferahlık
Sanki dağ çileği kokuları
Kuşluk güneşi kışkırtıcı
İlkyazın baştan çıkardığı tutulmalar
Şaki gözleyişi büsbütün
Gölgeleri som esmerliğin üstüne düşen tepecikler
Doruklarında
Işıyan iki göze
Zarif gelincik süzülüşleri
Buharını salan kocaman bozkır

Ah seni sarıp sarmalamalar yok mu
Tütün acısını çekmek gibi taa içime
Bildik bir çıkmaz sokağa dalarcasına usul usul
Ah binbelâ düş
Bir ömrü ağırlayan bekleyiş
Bulutlardan daha oynak uçarı gönül
İçte özlem dışta sen
Düşüncelerimde turlayan yelkenli gemi
Bulutlar alacasında uykuya duran gülfidan...

yirmidörtnisanikibinondört

Necdet Arslan

Çağrısızlıklar Üzerine Dipnot

Kayganlaşmıştı
`...çiçeği burnunda ` sıkıntılar
Ah ... uzaktan el eden rengârenk anlam
Sus'ca yokluk gibiydi. hep gelensiz idi,hiç tanıdık idi.
Yoğuşmuş muydu ,buruşmuş muydu?
Bilinmeyen idi.
Sanki bir yörünge'nin nazlı sabahı
Ve sanki herhangi bir geçmişten içi boş gece idi
Direncsiz tutunuştun
belki zerreydi koca dağdan ufalanan
deniz küserken
o sonsuz boşluğa...
ki, Güzce'yi çılgınca dillendiren idi.
Oylumlu tutkularından ıramış gibiydi.
`...hiç kimselerin düşmediği' olasılıklar
Ah...damakta tadı donan dümdüz denklik....
Ayan beyan cızırtıydı,hani biraz muğlaktı
Hani ,hangi şiiri açılrsa,eksikti
O son harf kayıp idi...kaybolmuş idi.
Zevkli aldaniştı
Sanki o sonsuz dağdan boşluğa
küserken ufalanan zerreydi koca deniz...

Necdet Arslan

ÇAĞRIŞIMLAR

Kısık aydınlıklı duruma dönüştürdük bulvarları ilkin
Sonra korkar ve köşe bucak kaçınır olduk
Salınık bir beklenti hepimizinki
Son tahlilde abuk sabuk sızılar hepsi

Derin kaygı yoğun olasılık olduğu için
Süzgün gözlerle seyre daldık bilinmezliği

Zekat dağıtılırken ıramak gerek sıcak gecelerden
Başarısız eylemsizlikler tenhalarda kurulur derler
Kocaman bir yalandır gelir öncelerden

Utanmaya koyulmalıydık posası bolluk zamanlardan
Ve susmamak gerekti sindirilmekten

Sen de susmamalıydın bu hengamede
Kükreyen beylik tabancanın kabzasında bir vebalin
İnce izi kazılıdır o ayrıntıyı görmeliydin.

En büyük sorumsuzluklar en kısık feryat figanlardan daha erdemsizdir.
Gökteki inleyişleri bir solukta yok etmek ereğiyle
Düzlüklere in çöp dağlarından
Baktığı yönden utanmamalı gözlerin

Tersi de düzü de değişmeyen gerçeklerle
Yüzleşmek adına kendine dönük övgülerini unut
Daha büyük isyanlarımızı belalara diyet eyleme
Tozlu raflarda indirilmeyi bekleyen nice barış şarkılarımız var oysa
Kahrımız şenlik meydanları için değil
Ahımızın feryatlarını bastırmak ise olanaksız.

Parçalandıkça gündeme yeni bir çığ yıkılır
Ve gelir üstümüze üstümüze
Bir gün sen de kalır ve ezilirsin altında

Düğümleri teker teker açmak değildir çözüm
Anlayabilmek soyluluğunu barışın
'Bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine'
Evet, böyle diyor Nazım,
Sen de unutma bu çağrıyı İki Gözüm...

dörtkasımikibinondört

Necdet Arslan

ÇALINMASIN AYIŞIĞI

Bir çentik daha atılır
Ayrılık kentine adımlar yaklaştıkça
Şeffaf kısaltmaların eksildiğini anlatır çoğu şey
Kavganın ve aşkın ardından da öyledir
Tıpkı beyaz düşlerin çorak ülkesinde
Yani herhangi bir gecede yapayalnız
Aynalara yansırken suskunluklar

Artık açılma zamanıdır kafeslerin
O kafesler ki ot kokuları sinmiştir biraz
Yitik esintilerin ardından bakan yolcuların görüntüleri gelir geçer

Çalacağı kapıyı bilir yangı
En güzel mor içinde sormadan gelir manolyalar

İşte soluk bir takvim
Parça parça ama uzun o çağrılardan en yenisi daha
Mevsim dönüyor olmalı
Ağına düşülen aşksızlık damara dokunur ya

Belinden aşağısı yok olmuş dolunay
Işıldamaz ki ışıldasın çalındığı yerde ay
Eli ayağı buz kesmiş bir yay
Ve perde...

Necdet Arslan

ÇALKANTI

Derinliklerden kıyıya doğru
Açık mavi
Hemen ötede
Yüzünü yırttığın kumsal
Ya-
..ka-
....moz-
.....lar

Derinlikler bir koşu
Dalgaların bittiği yerde
Köpükler
Sere serpe uzanış

Derken
Cilveler
Diş izleri pıtrak pıtrak
Ateş böcekleri

Yani
Şehrazat ve N....
Tipi gibi

Yan-
..gl-

Taşınmak bir noktadan öbürüne
Aşka
Bambaşka

yirmidokuzocakikibinondört

Necdet Arslan

Çapraz Hayaller

Oralarda salaş yapılardan
birine sığinsam bu karda kışta.
Örneğin yarın sabah çıkıp gelsen
tam ortasındayken rüyaların
dokunsan, olmadı bir daha dokunsan
ve uyandırsan.
Şaşakalsam birden
Şuracığa kıvrılıp yanında üşüsem
Sonra dizlerine büzülsem.
Donacaksam da yanacaksam da
Sende donsam sende yansam
Bu karda kışta
Salaş yapılardan birine
Sığinsam oralarda...
Örneğin günün ilk ışıklarının
üzerimize düşmesine izin vermese
şu perde
Duymasak çayları birlikte yudumlarken
sokaktan geçen simitçinin sesini
Görmesek elleri morarmış halde karşı durakta
otobüs bekleyenleri
Sığinsam salaş yapılardan birine
Bu karda kışta oralarda.

Necdet Arslan

Çark

Ötekilerden ayırık rengi var da ondan
Bir şeyler yapılmalı artık.
Yarınları kurmak güç devşirmek demektir.
Geri dönmeleri kırabilmektir

Görüntüsü değiştirilebilir istediklerinin
Kentin sokaklarından birindeyizdir, evlerin yeri
Değişmiş olabilir sökülüp atılabilecek kimyaların
varlığı abanır gibi olsa da baştan
dipten başlamıştır bu ısı
yakıp eritmesi kolaydır.
Bütün iş taşımak değildir dölü,
Doğurabilmektir

Her zerresi çiçek bahçelerinin birine yayılan
Sıkı sancılar yani boşaltılan düzlüklerin ortasında
Yükselen olasılıklar
Belki an'ın kavrulduğunda gönüllüdür
İlla hasar saptaması illa başka bir eylem
İyice şokulmak için geriye dönülürlüğe
Doruğa tırmanma öncesinin abanışıyla
İstenci yontabilmektir

Bir şeyler yapmalı
Kurmak gerek dağılmalar için saati
Bir silkeleniş yönleri yerli yerine koymak yeniden
Toplanmak istiyoruz
Alnımızda güneşler gezinmeli yeniden
Bir eylemliliği sığdırabilmek inancımıza
Yaşamın orta yerinde kalabilmektir

Kan kuvvettir çeliği kıran taşı toz duman eden
Savrulmayı öğrenmek /irkilmek
adına önemlidir bundan sonrası
Bütün sorun ayakta durabilmektir

Bir şeyler yapmalı artık
İlk atılan ilmekle başlar her şey
Kayanın yuvarlanmasındadır anlam
Göze alabilmektedir bundan sonrasını
Bir handan çıkıp topluca yola düşme vaktidir

Bu imeceye yeniden
Hazırlanabilmektir

onbirhaziranikibinonbeş

Necdet Arslan

Çarpışma

Atların yelelerinden tuttuğunda kan damlayan
Çürük bir yaşam ve hiçbiri yokmuş gibi yüreği sesin

Hepsi ufarak parçalarla dolu çiğ tanelerinden ayrık
Kristal bir rakkase yani tenin tene sürmesine doymayan açlık

İzbelerde sütüne yağmur çiseleri karışan oyalışmalar
Değdikçe birbirine ipeksilene gülüşü dokuların

Göçmen düşlerin dönencesinde tek yumurta ikizleri
İç evrenin art alanında kırık çerçeveler

Söylenemeyen bir sürü güruhu iade edemeyen yakıcı bir yenilgi...
Kozalaklar vadisinden seken kurşunlar

Ömür sınırlarında karartmalardan kaynaklanan ürküntü
Geç dense bile abanan bir abluka korkusu

Acı bir nefret
Birbirine karışmış koyu renkler...
Ne değin insansıysa bu katlanabilme olasılığı
Ve bu çarpışma...

onyediekimikibinonüç

Necdet Arslan

Çehiz

Bütün renkleri, sayıları, çiçekleri,
Uykusuzlukları, yorgunlukları karanlığa göm.

İstersen
Denize doğru yürü
Geceyle baş başa kal istersen

Kapalı dursun başlı bıraktığın kitap
Okuduğun bütün romanları, ezberlediğin şiirleri
Anımsama.

Fingirdek bir Acem güzeli dolunay
Bak asmalı çardağın kenarından
Uzattıyor başını

Kime kaptırmış ki gönlünü
başka türlü doğmakta
başka türlü oynamakta

Bütün şarkıları, mevsimleri,
Geçmiş zaman kiplerini, düşleri ,kuşları...
Unut gitsin...

Dilimde acımtırak bir şarap tadı
Yayılsın dağlasın sinsice kılcallarımı
Bütün günahların kabulümdür

Dolunay yalan

Umurumda olmasın senden başka kimseler
İlk seni göreyim
ilk sana sarılayım ben yine ...

10.08.2018-53

Necdet Arslan

ÇEKİNSER

Bulutlar
Aykırı düşler torbası
Süt mavisi rengini damla damla
Damıtır üstüme
Derdi neyse benimle.

Olur ya şakacıktan öfkelensem
Benden daha çok kudurur körükler ateşini
Uymamak gerekir o zaman

Uçsuz bucaksız atlas
Derinliğin içindeki derinliktir
Pes demez dikleşmez
Örneğin bir şey gelse başıma
Kulağımdan tutup hava değişimine yollar

Dikenli otlarla doludur ortalık
Ayağıma takılan sivri taşlar yüzünden ırgat tutmuştum
Nepalin korkusu kokusundan önce gelir

Az gittim uz gittim
Cayılmış kavgaların defteri var avucumda
Söylemeyi unutmuştum

Hep sancı hep sancı
Gecikmiş olsa bile buralara da bir koşu uğrar yaz
Bak rüzgarın içindeki muzır ıslığı duyuyorum
Çok şükür çok şükür

yediağustosikibinondört

Necdet Arslan

Çekirdek

Günlerin akışında varlaşan
Karşı konulmazlığına direnen renk renk çiçek
İklimin yüreğinden

Uygarlaşma yarışı bu de ki mavinin
Ve kızılın gelecek zamanların bungunluğunda
Ellerinde öpülesi nasır
Alnımda yeni çağların ışığı

Bir tırmanış dirençle apaçık
Çoğulluğumuzla
Yer tutarız tam ortasında gerçeğin

İnsan olsun payıma düşen
Onun sınırsız sevdalanmalarının içselleştirildiği emek

Filizin tutunuşu gibi ana gövdeye
Serpilip gönülleşerek dillerde
Güneşi sağan anamın gülümseyişlerinde

Seni nasıl sevdiğimi söylemeye gücüm yetmez
Göğsümün üstünde parlayan ışık bakışlarından
Kadınım
Yaşam gerçeğimde can suyum
Dermanıma katışan koku

Vazgeçilmez döngülerin umuduna sarılırım
Gözlerinde düşüm ellerinde aşım vardır
Alnında ülkeme göz kırpan sevi kazılıdır

Başkaldırımızdaki sevecenlik
Mayıs dalı tazeliğini hiç kaybetmeyen
Yeşilli pembeli
İncecik...

yedimartikibinonyedi

Necdet Arslan

Çelik Düğüm

Sevda yolsa
Tozlar kabul
Ulaşılmayacak herhangi bir durakta bekleyendir kadın

Yönsüzlükle sözlüyüm ben

Ya da

Gönül ki katran kırmızısı
En koyu
duraklar ki pembeleşti
Turuncuyla sözlüyüm ben

Ya da

Oysa beni gülüşerek yok saydılar
Ah o kadınlar

Kalanlarla sözlüyüm ben
Galiba yazgımla sözlüyüm ben

Ya da

Hah işte
tam da bu anda
bulut dersem bakma
Gökyüzü dersem aldırma
Rüzgar dersem kanma

Dizelerimle sözlüyüm ben
Sözcüklerimle

Ya da

Kuzeyde bir köydü.
Boşuna heveslenme dedi yamaçtaki ağaç
Söz -le- ne -mez- miş- im!
Adım yokmuş
Aşklarım
Sobe desem de
Gölge dersem de
Yağmur dersem de görünmeyin

Gölgelerle sözlüyüm ben
Adsızlığımla sözlüyüm ben

Ya da

En hoşlandığım şey dün de kaldı.
Yol tükendi, söz tükendi.
Ben tükendim.
Kimle sözlüyüm şimdi ben

Neden sözlüyüm ben
Ya da...

Necdet Arslan

Çember

Senin inatçılığına körkütük bekleyiş
Günün sonlarına doğru pürtelaş
Yongasına tutduğum ağ.

Kolun kanadın için
Sol yana vuran dalgalarına.

Nöbet sonu topraklı yol gül dalı
birden havalnan kuşlar bulut mavisi
Yelkovanın peşinde turlayan heves
Sade kahve telvesi mahmurluk
Çam sakızı çoban armağanı
Derken geldi gelecek

Dokunduğum küpe ucu üzerine

İnkâr edilemeyen suç uğruna
kervan göçü dağınıklığıyla çöle bırakılan izlerin
Adanmışlığın
Sele kapılmaya gönüllü sözcüklerin

Aşk üzerine
Dahası varken ,bilip bilmeden

Bu kez başka bir kasırga
Başka bir masalını
dinlercesine çingene kızından

Kovalayıp dur
akşam ferahlığını
Hadi işte.

Damıtılan nabız vurmaları
Süt dişleri yumuşaklığına
yenidenmiş gibi her kezinde
birdenbire

Keşfedeceğimiz o ülke uğruna.
Çember çevirir kırbaclarcasına habire topacı

Derken sıcacık buğusuyla
ha bitti ha bitecek gün batımlarının...

14.06.2019-145

Necdet Arslan

Çemberden ve Ateşten...

Barbarca bir eylem seninkisi
Yanık kokusu sinen yollardayım yıllardır
Söndür şu yangını yüreğimdeki

Yaralı başlangıçlara döndü bu aşk
Yedek parçalarının hepsi çıkma
Avutmuyor gönlümüzü

İpin gölgesi olur mu usta
Doğruyu söyler mi acaba cellat
Meydan meydan gezmesem çünkü

Yerime,yenimi koyamam
Böyle sev,seveceksen

Yara içimde
Biraz ince biraz derin biraz kapalı
Kurt olup düş açık yanından
Razıyım mikrobuna

İmbatı imrendiren çoban türküsüydüm
Dillerden düşmeyen
Güney denizlerinden birinde boğuldum
Duymadın mı zayi ilanlarımı

Altı sekizlik güz aylarından birinde doğdum,
diyorsun
Bilirsin yedi dokuzluk sevmeyi

Sen şair olma arkadaş
Girme bahçelere
Tedirgin etme gülleri bülbülleri
Eskitme aşk denen şeyi...

Önce Tanrı vardı
Sonra sen,
Şana da sığınabilirim
İstersen

üçağustosikibinonaltı

Necdet Arslan

Çentik

Dilimizde eskiden kalma şarkılar
Biri bitmeden ötekine
Akşamın serinliğinde

Parkta ,yanık kestane kokuları arasında
Isıtarak aylardır yalnız kalan ellerimizi
Seni ,ayrıldığıımız yerde bulmak yeniden
Dumanı taa içime çekercesine seni...

Buram buram aşk tüterken gece
Yeniden sürmek sefasını son güzün.

30.10.2018-85

Necdet Arslan

Çerçeve

Avucunda sanki defne yaprağı saklı
Baygın bir koku salıyor gülüşün
Yeşile dönüşüyor sesin

Hafiften yokluyor meltem
Başını kaldırıp şöyle bir bakıyorsun
Güm güm atıyor yüreğim
tüye benzer bir şey geziniyor boynumda
Yumuşacık,sıcacık
tutmak olası değil bu karıncalanmayı
Galiba ellerin

./

Karardı ortalık
Yırtıp göğü ortaya çıktı yıldızlar
Yüzüne düştü sanki dolunay
Mehtaba ta ötelerdeki körfeze
Bir de sana takıldı gözlerim

Karanlığın ,suyun sesine doğru
Vurduk kendimizi...

Bu sırlı sıklam sevdalanışlar yok mu
Bu sevdalanışlar
Hadi sabaha taşı beni
Hep sana doğayım.

Avucun baygın bir koku salıyor
Yüzün defne yaprağı
Gülüşünü yeşile boyuyor sesin...

Son yaprağı bende kalan
Papatyaya dönüşmüyorsan eğer
Söyler misin bana
Gerçek misin düş müsün ,nesin?

26.05.2018-13

Necdet Arslan

Çığ

Göremediğin başkaldırlar biner dalına
Onca goncanı kırar belinin tam ortasından
Bırakılırsın enkazlar altına demiştim oysa kaç kez sana

Arpalık tarlasında aynı adımlar
Görüyorsun şimdi değil mi?

.... Onlar, ayırdındayken aldılar seni yolundan
Koydular dişlilerine paletlerin

./.

Kal işte
Git
me
Desem çok geç

Ey yurt
Nereye sakladın ebem kuşaklarına hasret yurt'taşlarını
Kara gölgeleri mi sevişecek bundan böyle yoksa onların

Belki
Yeniden
Kınalı ve çatlak avuçlarındaki tohumları
Bambaşka şafakları döllemek için
Acı çeken toprağına serpmeye hazırlanır umut

Ne ki
Koyları böyle değildi bu dağın...

Necdet Arslan

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞA

Kurumuş kanlı postallarılıyla
Çiğ gibi düzlüğe akarken caniler

Nasıl mutlanırım dağlarımla
Nasıl yok sayarım geçmiş

Şehidine yanmak çok görülecekse analara...
Neye yarar salkım saçak bulutlar

Başını kaldırır mı bir daha
Boynu bükük çiçekler

Onca geçmiş yıl
Boş günbatımları saklamıyor ki sadece
Kim bilir şimdi nerelerde topraklarımıza
Nasıl düşer göz yaşları gizlice..

Nice tamamlanır bu yurttta sevda
Hangi yıldızlar üstümüze yorgan olur geceleyin
Gücü yeter mi yüreğimizi ısıtmaya güneşin

Nereye gömerim içimdeki ağıtları
Gülümser mi bundan sonra elinden tuttuğumuz umut

Öyle soğuk
Öyle korkunç
Öyle soluk
Öyle var öyle yok...

Dokunsanız yüzüm yırtılacak
Gibi ince

Yüreğim çar çur edilmiş bir çöplük
Durmaksızın çoğalan ihanetler
Bile aç açık

Dayatılıyor
İşte öyle
Öyle bir gerçek

Yüzyıllardır uğruna koştuğumuz aşk
Bütün yalanlardan daha alçak
İliklerimi kazıyan keskin bir bıçak...

Hücrelerimi
İlmek ilmek zonklatan
İhanete karşı
Bu şiir Ağrı Dağı'na çarpıp da yankılanan
Masum bir çığlıktır

Tanık ol ey tarih...

Ey çözüm/süzlük

Kimle paylaşıyorsan paylaş o baldıranı

Kanım çekilse de vermem sana yüreğim Van'ı

Mahşer günü gelse bile vermem sana iki gözüm Çaldıran'ı

yirminisanikibinonüç

Necdet Arslan

Çingirak Sesleri

Ey Şair
İşveli sarı bir zambak
Uçsuz bucaksız yalnızlığını
Yok etmek için ansızın
Kokusunu salacak

Yaralı zamanlarının çoğaldığı
O seni kuşatan uykuların içinde
Örtecek misin gözlerini
Çıkmayacak mısın
Seni boğmakta olan karabasanlardan

Unutma ki
Çocuk gözlerine benzer şiir
Yeter ki eline bir çingirak almaya görsün.
Sesi arttıkça bölünür yüzyıllık uykular

Kim bilir
Belki bir tan kızılığında
Bakışı çocuksu gamzesi gonca
Ele avuca sığmaz o ürperti
Bir de bakmışsın ki
Gelip konuştu karşıki dut ağacının dalından
Pencerene bakıyor

Şiir
Biraz da
Aralayıp perdeleri
Yüze vuruşunu seyrine dalmak değil midir
Sana ait o gözlerin

Sahi
Sezmeyecek misin
Gönül kapını telaşla çalan
Yeni günün muştusunu?

Sıcaklığına ilk yaz kokusu gibi sinen
O arsız sevdanın şarkılardan
Bir yenisini istersen haykırabilirsin
Solugun tükeninceye kadar

Ey Şair
Kutsanmış sevi ülkesinin topraklarında açan
İşveli sarı zambağın üstüne
Örtebilirsin tüm şiirlerini
Hiç ıslanmasın diye yağmurlardan

Necdet Arslan

Çıra

Od,havaya bağımlı yaşayan yangı
dağlanır ilişmesin yeter ki obje
Suyun aynasına vuran kızıl sır
Yelin sıkı gölgesi külü damıtan çıplaklık

gri feryat ve yankı
hınzırca sinede dizilerek
Korkunun tenini bürüyen inatçı
andız sürgünü,kaba -ki-
kendini büyüten ur

-belki-
Ömrünü karar kılan bir
Klavyenin italik nal sesiydi dokunulan bam teli
şalgam kıvamlı,partizan yürüyüşleri
ve illegal zaman

yaslı tül ...katran sundurmalardan
savrulan kırık ney
ki-yenilir yutulur cinsten değil bu aralar

Hep boğumlanan örgülü naralar
Oylumlu final.içi boşaltılmış upuzun dün
dönek tur teknesi güçsüz karalamalar

Necdet Arslan

ÇİFT NOKTALAR

İki zeytin tanesi gibi bakarken gözlerin
Kızıl dolunay kıskanır seni seyre daldığım için
Gecenin içinde çoğala çoğala giderken büyü
Uzanır ellerin
Usul usul dokunur bedenime.

Şarabi kokularımız siner karanlığa ilkin
Durmaksızın çözülen baş dönmelerini durdurmak kolay değildir
Arzu nehri kıvrıla kıvrıla ve sımsıcak akar
Derken
Dizginlenemez olur yürek çarpıntılarımız
Eşmer gölgelerin birbirini dağladığı o anda
İşlemeye koyuluruz güzel suçların bir yenisini daha
Çift noktayı gizleyen yıldız örtülerinin altında...

dörthaziranikibinondört

Necdet Arslan

Çile Resitali

Yüreğim kapalı kutu
kontROLSÜZ anlamlar tikiştirilan
bir oda
perdesiz

Soyut bir şehrin en izbe
yerinde yaşıyorum

kendimden daha fazlası olabilirim
iğilip şiirlerle tıkabasa doyursam
yüreğimi

Tam da karar anındayken
kaybediyorum kavramları

Derdim öne çıkmak değil.
Gölgeyle didişmesem uslu uslu
oturacağım.

Perdeyi aralayıp aralayıp
bana yan bakan kim

Yüzüm idare lambası ikisi de
tehlikeli sözcüğü
öpme yarışında gözlerimin

Kesintisiz bir bozlağın
kuyruğuna tutunmuşum
Kepenlerini kendine
kapatıyor ve benimle
konuşmaktan nefret ediyor zaman

Gece
Her yıldız
kıvrılıp uzanıyor
yanı başıma zehir zıkkım sayıklıyorlar

kısrak gibi akıyor dere
debisini ayarlamayı elimden neden
aldılar rüyalarımın

Üstünü örtüyorum solgun gülümsemelerimin
Aşkı küstürmek için
iki puan lazım.

Gücüne gitmesin
Bu kez aynalara yazacağım
son kitabımı....

Necdet Arslan

Çile resitali

Yüreğim kapalı kutu
kontrol anlamlar tikiştirılan
bir oda
perdesiz

Soyut bir şehrin en izbe
yerinde yaşıyorum

kendimden daha fazlası olabilirim
iğilip şiirlerle tıkabasa doyursam
yüreğimi

Tam da karar anındayken
kaybediyorum kavramları

Derdim öne çıkmak değil.
Gölgeyle didişmesem uslu uslu
oturacağım.

Perdeyi aralayıp aralayıp
bana yan bakan kim

Yüzüm idare lambası ikisi de
tehlikeli sözcüğü
öpme yarışında gözlerimin

Kesintisiz bir bozlağın
kuyruğuna tutunmuşum
Kepenlerini kendine
kapatıyor ve benimle
konuşmaktan nefret ediyor zaman

Gece
Her yıldız
kıvrılıp uzanıyor
yanı başıma zehir zıkkım sayıklıyorlar

kısrak gibi akıyor dere
debisini ayarlamayı elimden neden
aldılar rüyalarımın

Üstünü örtüyorum solgun gülümsemelerimin
Aşkı küstürmek için
iki puan lazım.

Gücüne gitmesin
Bu kez aynalara yazacağım
son kitabımı....

Necdet Arslan

Çivi Yazısı

Sokaktan evlere dağılırken
Bir koşu bize uğra sevdiceğim

Grimavi gökyüzü koy sepetine
Salkım taneleri sarkıt dudaklarından
Söyle gümüşi ırmağa
Hiç susmasın serenadı

Otur bir kumsala şiirler yaz bana
Bir güvercin havalansın yaka cebinden
Kokunu bırakıp gitsin buraya

Suareleri boşlat yelkenlerden
Sek şarap dökülsün
Gece yarısından sonraya

Ölümü beklercesine
Seni bekleyeceğim

Bende kayna
Bende sus
Benle ak

Sende kalsın kentin giriş kapısının anahtarı
Boynu bükük kalmasın ağız tadım
Kıskanma beni ay ışığından
Kocaman öpmeyi unutma beni

yirmibeşekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Çoğaltmak Seni

Mor düşüyor bayırlara... yakındır cemreler
Yetmiyor zaman, saatler ıramaya başlamış olsa da
Sesin! Yıldızlı gecelerin ortasında kristal sancak
Bir sim zinciri kalbinden kalbime
Dalgalanıyor dalgalanacak...

Şiirler dökülüyor dudaklarımdan
Sözcükleri en ince gonca en mor en kışkırtıcı tondan
Ufarak nokta dudak izi avucumun orta yerinde
Kıvrımlı dokunuşlar içinde
Yüreğim senle böyle bir aşkta
Dizelerde başka bir duygu başka akışla süslenen
Sol yanımda durmaksızın bir vals
Boynunda kendimi bulduğum ben...

Ah gülüm
Sevdamın sevimli yolcusu
Sinemde tazelenen sen iz...
Barınağına yöneldiğim
İçimde mehtabı doğuran tek deniz...

Hoş geldin günümü ateşleyen incelikli koku
dudağıma, nefesimi, gözlerimi kendinden var eden doku.

Dehlizlerime güneşi çağıran kadın
Sevgilim sırdaşım yoldaşım
Damağımda öylece kazılı duruyor adın...

Başka şehirlerin birinden o bambaşka iklimin
çekiciliğinde...Gerdanını noktalayan ben'de infilak
Ağır aksak bir nağmenin notalarına takılan saç teli
Gözlerinde bir parlaltı dilinden sızanlar gülhatmi şerbeti...

Necdet Arslan

Çok Bilinmeyenli Bir Denklem

Bazen ölü bir denize döner yüreğim
Nazlı,gariip,masum ve suskun olurum
Son yaprağın düşmesi gibi öylesine
Yalnızlığımın kahrolurum.

Bazen sevda türkülerini fısıldar bir ses
En ateşli aşk öykülerini okur yanı başımda
Ellerimden tutar,gözümdeki benim içine doğar
Varsıllığımla avunurum..

Bakarsın en ulaşılmaz şahikalarda dolanır
Bakarsın bucak bucak kaçır gölgelerimden
Anlaşılmayan bir dehlizin derinliklerinde yön bulur
Onsuzluğumla savrulurum.

Dili çözülür kimi vakit,duyumsatır iz bırakan duygularını
Bir yalnızlığı yakarışlara dönüştürür işte o an
Ona adarım kendimi, mutlulukla kapanır gözlerim
Rüyalarımınla uyurum

Hangi zamanda olsam ışığı yansır bilincime
Nabız gibi vurur, damar damar atar öylesine
En hırçın dalgalar gibi döver sinemi
Sonrasızlığımla boğulurum.

Kutsal bir adanmışlık duygusudur benimkisi
Algılayıştır, dokunuştur, ürperıştır sevgiyle yücelen
Ruhumda bambaşka sevinçler filizlenir,yediveren güllerince
Sonsuzluğumla var olurum

Necdet Arslan

Çözelti

Gece,tam da şimdi
bir başka geceyi doğurmak üzere
sancılara katlanıyor

yıldızlar kara çarşafı
delme yarışındalar

Köslü kapıyı açmaya yelteniyor
el, dili dönmüyor kilidin.

*

Şiiri kurtarmaya çalışıyorum
Sokak kedilerinin hışmından

Gündüzün zifiri karanlığında paletime
gül kokusu serpilsin istiyorum

sokak, güneşe kahve ikram edilmesinden
şikayetçi.Pörsüyen yanlarını törpülerken
bön bön yüzüme bakıyor umut

*

Yol veriyorum başkalarının yollarına
Canım burnumda
Aklım,aklımın merkezinde

Öfke mezarlığına götürüyorlar kamburuma basarak
Ateşler çatılıyor nazar boncuklarımı közlemek için.

*

Hem uykuya hem korkuya
önlem alınıyor.kendi canına bürünmekle
kalmıyor kendi kanına da bulanıyor
retorikler...

Necdet Arslan

Çözelti-49

Olsa olsa
yakıştırmadır
Bu sözlerin tümü,
denileceği yok
Damgalanmadan geçmezse kağıtların hiç biri
Gri mürekkebin suçu nedir üstüne alınır
Kapanır çarşıdaki kepenkler
Zarflar belki kurtulur dilenmekten
Eyvallahım yoktur
Gül yanaklı dellenmelere
Derken bir yumruk
ağır ağır iner ters köşe olur karanlık
dokuz doğururum gecede
Nasıl yol bulursa su
Ter içinde yürür ellerimdeki titremeler
Biraz tedirginlik bir parça uyku
Belli belirsiz tortular bırakır şakağıma
Hüviyetlerine yabancı kalırım yarasaların
Birinden bir öteki perona
Yoğrulurum kendimi mayalayarak
Sakin ola ki küsme bana ay ışığı
Kristalleşiyor içimdeki sis çanının
sancıları
Köstekli bir yarın arıyorum...

21.03.018-49

Necdet Arslan

Çözümlemeler

Battı batıyor gece
Karanlığa bakarak konuşmak
doğru değil .ne ki mecburum buna
Sen daha kuvvetli çal viyolayı.

Kendinden yola çıkması zor gelir
bazen insana.
Öteden nağmeler yapıştıkça
duvarlara kendimi kusmayı
daha çok istiyorum.

Beceriksiz değilim aşkta.Şaka olsun
türünden söylemiyorum bunu.
Bir düş dağına çarpabilir bazen aşk.

Bakma böyle söylediğime
Dizelerim sadece imge olmaktan
yana açıyor tezgahını.

Namussuz bir görüntü vermek
istemiyorum yaşama.
Sol yanımda durmadan aynı kıpırtı.
Satsam olmaz atsam olmaz.

Neler söylüyordum durup durup ben
Sevmeyi ve zamanı
kırık bir çizginin üstüne seriyorum.

Ay doğar birazdan.
Soluklan istersen.
Bir yudum daha çek buz gibi şaraptan

Ben defterlerimin sayfalarını
karıştırmaktan yanayım.
Kafa yormaya değmez bu yazgı
dolambaçlarına

Sağ yanım sol yanımla savaşta.
Dilimde ciddi bir tutukluluk hali.
Hasar tespiti yapmak için erken...

08.07.2018-33

Necdet Arslan

Çözümsüz Bilmece

Doruklarında duman var sürgünlerimin
Yosunların tuttuğu yaslar kadar suskun
Renkler düşüyor peşinden
Çatamadığım sensizliğe
En çok da siyah
Simsiyah!
Düşüyor..

Her ırmak böyle mi sürükler
Köpüklerine kısıvrak aldığı
Kabına sığmaz yürek sancılarını?

Ne vakte dek 'H' desem
'G' ile başlayan ağlamaları çakacaksın
Bir kibrit ateşi gibi alınımın tam orta yerine

Dalında üşüyen
Zeytin gibi bir çift göz
Kime uzatabilir şimdi o takati tükenmiş ellerini?

Ben kaybolurken
Kuş sürüleri gibi göçüp giden
Özlemleri de alır götürürüm gittiğim diyarlara
Ve sen
Günlerin düşüyle
Yol beklersin
Bu köhne istasyonlarda

Bilemezsin
Kaçınıcı kez sessizliğe kaldırılır kadeh
Adresi kayıp melek girmezlerde

Kaçınıcı kez
Kenetlenmiş eller üzerine düşer
Gövdesinden kopmuş kırarmış saçlarla dolu bu baş
Ayırında olmazsın
Renksiz acılarımla bir kez daha çarmıha gerilirim yavaş yavaş

Avuntum o ki
Bir hayal bile olsa
Şimdi bizi
Mehtabına çağırıyor gece..

Ah ayrılık ah
Zulasında titreyen elleri saklayan
Ne çözümsüz bir bilmeceymişsin sen!
Bilemedim,bilemedim...

Necdet Arslan

Çukur Ayna

Bu akşam
Bu şiiri yazmaya gücüm yok
Biliyor musun

Yılgınım
Yorgunum
Yönsüzüm

Bir daha bir daha dene
Daha sabaha çok var
der gibisin

Biz seninle...

Bu ilk ve son dize
Biraz beni biraz seni anlatıyor

Başladığı gibi
bitiyor işte şiir.

Çıkışsız kalışıma bakma sen
Aman
Ay küsmesin sakın
Arada sırada aç perdeleri

Sana şarkıları getirir karanlık
Sana ötelere geçen gemileri
Sana tırnaklarını yiyen sevdalılarını getirir

Ara sıra
Akıl da yürek de asılı kalır çitlere
Anlamsızlıklara sığınır şiir

Affola.

onbirşubatıkinonaltı

Necdet Arslan

D ö n ü Ő

Anımsa çakıl taşlarına bakar sonra donardı ellerimiz
Koy'un susuşayla oracıkta
Yan yana kalmanın erişilemezliğı içinde
Sahi...

Kireçlenirse pozlar
Öylece yırtılırken zaman
Aylak adımlı gölgelerimiz bozulurken birden
Buğı altındaki ötelere
Sevdaları sığınırsa türkölere

Bu kaçamak bakışmaların ürkeksi dakikaları

Anımsa körebe oyunundaki çocukların hınzırlığıydı yüreğimiz
Karadut kırmızısının telaşıyla
Elden ele uçarcasına
Sarmaşığın kucaklaması nasılsa
Yani...

Alacakaranlığın kozasından
Hani iç içe
Başka susuzlukların
Ki eşğinden doruklarına dek sevdanın
Körpe tohumların serpildiğı o yerde
Şimdi var yarın belki derken
Güneş mayalamaya hazırlanırken günü
Sonra çilelerimizi boşaltarak zehir zıkkım yumaklara
Çiğneye çiğneye bütün köprü altı yasaklarını
İyi ki...

Küpeştesinde, batık teknelerden birinin
Doludizgin, vahşileşirdik ya birden

Derken kır çiçekleri gibi açardı ya gözlerimiz
Türüm türüm tüterdi ya iki nefes arasında sıkışan vuslat

Hangi gecenin önüne dikilir hançer
Lanet okunan sahte gülüşmelerin güzlerinde
Gırtlığımızı dizilir mi birazdan kaldırım taşları
Gözleri nemli sultaniyegâhlar üşür
Üşür illâ ki

Anımsa nergislere teslim edildiğini
Bir araya gel(e)meyen iki yakamızı...
Uzanırken oracığa fıskiyeden son damla
Hani...

yirmisekizhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

D.n a

Gecelerin en cücesi
Taş
yastıkta
hasarlı uyku
En son sayfası uzaklığın

Söyleyemediklerim

`karanlığa
Derinliğe
Keskinliğe `

Dönemecin tam ortası
İçimi dökemediklerimle dolu

`hafifledikçe
Ağır`

Şiiri kendine çeken serinkanlı bela...
Kendi yanlışını doğru yazan değişim.

Gece'de
Unutulan geçmişin çıplak bulguları

Eşikten geride
Kalan sokaklarda terk edilen bilinmezlikler

Bir sabahçı kahvesine sığınılan
İlk karşılaşmaların yağmurlarında
Ve
Unuttuğum sen'lerin.

Söyleme
Her aşkın bir büyü olduğunu
Korkarım
Bozulur haritalar

Yer çekiminin gücü yetmez
gönüllerimizdeki kırıntıları
yeniden yığıştırmaya...

Geçip giderken Boğaz'dan gemiler
Yaşamın gizleri de yüklenmiştir belki rotalara...

Necdet Arslan

Dağ Yeli

Gül yüzünde parlaklığın
İlgit ılgıt yayla ferahlığıdır
Kuşlukla birlikte en ötelere,
Seke seke vururuz hayıtlara doğru

Zamanı her sabah bizimle kurar güneş
Dökülür dalından kirazlar karadutlar

Sanki bir kahveci güzelisin sere serpe uzanırsın kilime
Geçmiş denen o masal birden gelir yerleşir dilime.
Başığı tartamaz oldu mu toprak
Tepeden tırnağa yeşillenir mehtap

Sonra dizginlenemez olur damarlarımızdaki o hararet
Ey sevgili geçmiş denen o masalı anlatmaya devam et

Her bahar aynı yerde başka bir düşün
Serpilir ortalığa fesleğen kokuları avuçlar dolusu
Bilinmez ,gölgelerin arasından geçip nereye sızar su
Büyür gamzelerdeki dalgaların enleri
Durduramam içimdeki şamatanın deliliklerini...

20.05.018-8

Necdet Arslan

Dağınık Detaylar

Hiç beklenmedik anda tükenirim
Ateşte unutulur cezve
Yangın sonun içinde

Hanidir yok o gözleri kamaştıran saydamlık
Hişirtılarını neden gizler rüzgar

Bir örgünün çözülüşüdür zaman denen şey
Ki kocaman uçurumun dibinde
Tükenir gri

Alışık değildir çünkü gözlerimiz
Artık, solduğu yerde yoktur sardunyalar

O gezegenden aşırılmış kuklaların
İpeksi sesidir duyduklarımız

Hor görmek gereksiz
Her kelebek ömrünü kıt kanaat yaşar

Bir daha keşfetme n'olur beni
Düşkünlüğümü böyle sılanma

12.08.2018-54

Necdet Arslan

Daha Çok Renk İçin Yakarı...

Vardım ki
Ateş burgacındaki ellerini
Göğsümüze bastırmış ilkyaz

Su yüzeyinde salınımsız üç beş yaprak
Bir dönenceye beddua eden üç otuz gün.
Gördüm ki yok kimse.

Uykuları beş yerinden delik deşik eden
İnatçı karanlık her birimizi çekiştirip koynuna
Sus parmağı yüreklerin dış kapısında
Dedi ki
Kalbe ferahlık dökmek yasaklanmıştır bu vahada.

Gözlerimiz iki büyüdü çöl
Bir büyük serap tam ortasında işportaya düşmüş gövdelerimiz
Nazımız kendimize sabrımız yetersiz
Etimize saplanan şiş
Toprakta barut kokuları siren seslerinde çıldırış
Hiçbir tekkeye derviş kılmıyor bizleri yaşam
Dilimiz Yunusun düz tomrukları gibi ak değil
Anladım ki
Ne imbat ne şafak maya tutmuyor yüreğimizde.
Uyanamıyoruz ölüm uykularından
Topraklarımız bilmem kaç katilin anı defteri...

Vardım ki
Ateş burgacında ilkyaz
Göğsümüze fena basmış mührünü
Nereye gidip döneriz gece gündüz
Kaç sözcükle anlatılabilir ihanetin döktüğü tek damla kan
Durult bizi ey yazgı arala perdelerimizi
Çıkmak çok güç bu araftan...

otuzhaziranikibinonlatı

Necdet Arslan

Dalgalar

Merhaba Mrs Claude,

Karanlık bastırmak üzereydi.
Bugün de rahatlık vermedim dağa.
Gidip birkaç yerinden dişledim.
Sonra da bir güzel tentürdiyot bastım.
O sırada bir trenin sesi geliyordu derinlerden.
Ve sen uyuyordun kompartmanda.
Haberin olmadı bu olandan bitenden...
Tünelin içinden daha da siyahtı dışarısı...
Ben nerede kayboluyordum?

12.12.2018-120

Necdet Arslan

Dalya

Şimdiye tırmanıyor seda
Öfke, sonunun zarar olduğunu bilse
ne yazar
Ayaz kendi yoluna düşermiş
Ortalıkta it sürüsüyle palavra
Belleklerde suskun duran sone
Yine kara göllerdeyiz
Bir arşın boyundayız yine

Necdet Arslan

Damga

.Onurumu teslim ettim sana
Camgöbeği parıltısında
yeni günlerden

Yüreğimi teslim ettim sana
Sütbeyaz yarınların
Genişleyen umutları için

Alnın yine kekik kokulu
Saçların kavrulan başaktan kumral

Nazenin kuğu salınılı
çoğalan sevgilerle doyuracağım seni

Bir çocuk teslim ettim sana
Biraz doyumsuz biraz masum biraz huysuz

En ücraların
avuntusunu bağrıma
basa basa şiirler yazacağım sana

Sözüm olsun
Gelecek zamanlara hazırladığım
Gülümseyişlerimi sereceğim adımlarına....

Necdet Arslan

Dara

Doruktan dibe zorlamak kristal şamatayı
Yönsüzlüklerden sakınarak kanyon bunalımlarına
Mayalanan yirmidört saatlerin her döngüsünde
Yerçekimli fahrenheit kırpışmalarının

Ketum oksijensizliklerin formül çıkmazlarına
Belki en ötelere özündeki yakınlığa.

Oranın gerilişlerine azar azar
Ki tanınmaktan kaçınarak
Jelatinden herhangi bir ırmağın çağlayışından
Sığdaki tortuların suskunluğuna öykünen
Soldaki tedirginliklerle

Herkesin kimseleştiği anlamsızlığa doğru
Şimdi varlaştırılmayan varoluşsuzluklardan

ondokuztemmuzmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

Davet

Kristal kumlara basa basa
Yol alıyorsun ufka doğru

Bambaşka bir Mısır prensesinin yürüyüşüne
benzetiyorum kızgın kumsalda sekişini

Arzulamamak elimde değil seni
Nefesimizin birbirine karışması olanaksız
çünkü kör ebe oynuyoruz kendi yurtlarımızda
ve bir türlü bulamıyoruz mendilimizi

İskeleyle varmadan sırtta
Kıyıya yakın sığınaklar var bilirsin

Kavuşmaların en tekin yerleridir oralar
İste ,yola düş yeter ki izini sürerim adımlarının

Herhangi bir akşam üstüne
kavilleşir ve buluşuruz

Say ki
Boşluğa konuşuyoruz ikimiz de
İçimizdeki yanardağları kimseler bilmeyecek
Kimseler göremeyecek düşlerimizi

Zaman ,tüketecek akıp giderken bizi
Korkum o ki üşüseler de
kimselere uzatamayacağız ellerimizi

10.09.2018-71

Necdet Arslan

Davet

Örselendim her zaman tırmandığım
adresinin ilk basamağında
Geçmişte kalan neyim var neyim yoksa
Sen dahil tümü ıskarta

Bilekteki ağrıdan dirseğin haberi olurmuş, derler
Ne kadar saçma.

Suçum sadece insan olmaktı
Çünkü sevmek denen şey insana özgüydü oysa.

Taammüden susacağım unutmaya
zorlanarak

Bir kuşu ,bir çiçeği,dokunduğun ne varsa
hepsini çarmıha gerileceğini bilsen bile
sevme bir daha
Gözyaşlarımızı akıttığın o uzun geceleri,
dudak büküşlerimizi
İçinde renkleri öylece duran eylül sevişmelerimizi
Gece gündüz demeden el koyduğumuz yasakları
Birbirimize karıştırdığımız rüyalarımızı,adlarımızı
Hepsini unut artık

Susabilirsen eğer
Şimdi sen de sus insan kalaraktan

23.06.2018-28

Necdet Arslan

Defol (Alevilere Tehdit)

"...defol!"

içinde bulunduğumuz yüzyılla uyumlu olmadığımızı kanıtlamaya bu nefret sözcüğü tek başına yetiyor.

İnsandan insana en kestirmeden giden bir söz!

Oysa Pir Sultan :

"Eksikliğim vardır ben de bilirim/
eksikliğimle kabul eyle gel beni..." diyordu ve "o olgunluktan" geliyordu,

Bu nefreti duvarlara kusan bir insan mıdır?
Bence tartışılır!

İNSANIN SÖZÜ, HAYVANLARIN DİLSİZLİĞİYLE TANRI'NIN SESSİZLİĞİNE EŞİT
UZAKLIKTADIR.diyor Lois Lavelle,

Bu yarayı kaşımayın...

Bir avuç oy devşirmek uğruna yeni bir Sivas, Maraş, Çorum...yaratmaya kalkışmayın.

SİZ KİMSİNİZ? ÇAPINIZ KAÇ KAÇ AYLIKSINIZ?

KİMİ NEREDEN KOVUYORSUNSUZ?

Oturun oturduğunuz yerde...Ale

Necdet Arslan

Değinmeler

"...Fransız şairi Paul Verlaine'nin hayatını incelediğim sırada,bir yandan cidden iğrenç şeylerle karşılaşırken bir yandan da,harikulade şiirlerini okuyarak hayranlık duyarken,şu kanaate vardđđımı hatırlıyorum :

" Sanatçının kişiliği ve hayatı çukurdur,topraktır.Eserleri ise bu toprakta yetişen çiçeklerdir.Toprağın içindeki en pis gübreler,çiçeklerde en güzel renkler,en güzel kokular haline gelebilir.

....."
Adile AYDA
(Bir Demet Edebiyat)

21 Ekim 2018-91

Necdet Arslan

Değınmeler * Dilimiz Türkçe Üzerine *

Türk Ulusunun bir bireyi olmaktan övünç duyuyorum. Bilincimize düşen o ortaya çıkışla başlayan yolculuk, yüzyıllar içinden geçerek sonsuzlukta yol alıyor. Dileğim o ki, yüzyıllar sonrasındaki kuşaklarımız da benim gibi sevinçler yaşayacaklar ve yaşadıklarını dillendireceklerdir.

Bizim diğer uluslardan ayrı tutan bambaşka özelliklerimiz vardır. Bu özelliklerimizin temelinde "sahiplenme duygusu" yatmaktadır.

Tarihte hiçbir ulus kendine ait olan bir şeyi bizim kadar sahiplenme duyarlılığı içinde olamamıştır. İşte bundan dolayı köklerimizden kopamıyoruz ve işte bundan dolayı kıskanıyoruz.

Sahiplendiğimiz değerlerimizden bir de dilimiz Türkçe'dir.

Bu dil, damarında kendi kanımızın dolaştığını kavrayan ve onu yaşatma bilincinde olan ilk atamızdan başlayarak günümüze ulaşmıştır. Bu bir akıştır durdululması dahi düşünemeyecek olan. Doğal ki her akışta olduğu gibi dilimizin de özünde arınma ve durulma vardır. Bu olacaktır.

Dilimizin kendi kimliğini, özgün yapısını koruyor olması kolay bir olgu değildir.

Çeşitli kültürlerin harmanlandığı, uluslararası iletişimin, sanayileşme uğraşlarının başdöndürdüğü bir ivme kazandığı son iki asrı düşünürsek eğer bunu daha da kolaylıkla algılayabiliriz.

Bir dilin kendi özünü koruyabilmesi, direncine bağlıdır.

Kendisine yabancı olan her "ses birliğini" yapısına almamalıdır.

Olayı dilbilim mantığında değerlendirdiğimizde bu sonuca ulaşıyoruz.

Öz Türkçe'ye yönelişten yanayım. Böyle olmakla beraber, kaynağını bize ait bir 'tabana' yani kök/gövde ikilisine dayandırmayan bütün yapılandırmaları da reddediyorum. Kök konusunda bizi bağlayan temel yapıtlarımız sapasağlam durmaktadır. Bu alanda salt "Dîvânî Lugâti't-Türk'ü" esas almak bile yeterlidir.

Kurtuluş ve kuruluş yıllarının hemen ardından yaşama geçirilmeye başlanan değişim/dönüşüm hareketinde dilimize önceliğin verilmesi rastlantı değildir. Bu konuda Büyük Önder Atatürk 'ün değişik özdeyişlerini ve saygın uğraşlarını burada yinelemeye gerek duymuyorum.

Dil ile düşünebiliyoruz. Düşüncelerimizi en yetkin anlatım aracımız dille kuşaktan kuşağa aktarıyoruz ve bu aktarışla kültürümüzü de canlı tutuyoruz.

insandan insana düşünceleri ulaştırma aracı olan dil, her türlü kültür yoğunluklarının da temelini oluşturuyor. Ünlü dil bilimcilere göre yalnız kendi dillerinde ilerleme yapabilen uluslar gerçek birer kültürün yaratıcısı olabilmektedirler.. Ayrıca, bir toplumda sosyal yapıyı şekillendiren bütün değerler, dil dağarcığına aktarıldığı için bir ulusun kültürel birikimleri, kazanımları kendi dilinde yaşamaktadır. Bu ortak değerler, bir kuşaktan ötekine ancak dil yolu ile geçirilebildiği için, dil aynı zamanda bir kültür taşıyıcısıdır.

Dilimiz Türkçe anlaşılır olduğu sürece kendi kültürümüz de kimliğini koruyacaktır. Doğu ve Batı kaynaklardan Türkçe'mizin yapısına girerek "kendimizdenmiş gibi görülen/sanılan" ve nedeni kavranamayan bir aşağılık güdüsüyle sahiplenilen bütün yabancı sözcüklerin, eklerin, dilimizdeki egemenliğine son verilmelidir.

Bu süreçten geçiyoruz şimdi.

Konu, filoloji'ye doğrudan ilintili olduğu için derinlemesine tartışılması gerekir. Bu kısıtlı koşullarda tartışmak elbette olanaklı değildir.

Sözlerimi Fazıl Hüsnü DAĞLARCA'nın dizeleriyle sonlandırıyorum:

"Unutmuşum ana demesini bile, / öykünmüşüm türküsünü ellerin /
Ağzıma bir kara düşmüş başışla beni, / Türkçem, benim ses bayrağım."

03 Ocak 2008

Necdet Arslan

Değişim

Son günlerde hiçbir şeyi kafama takmıyorum
Yalpalamıyorum zamanın içinde.
İstasyonda durduğunda kapılarına bakmıyorum son trenin
Gözelemiyorum o kalabalıkları
Posta kutusuna uğramayı canım hiç ama hiç istemiyor.
Yaşamın başka alanları da var
Parklar bahçeler içindeki çiçekler börtü böcekler...
Suyun üstünde beşik gibi sallanan sandallar

Adını unutuyorum bazı semtlerin
Saatlerce oturulan pastanelerin...
Çevirmiyorum sayfalarını albümlerimin,anı defterlerimin...

Bazen kardelenlerin buzla didişmesi keyif veriyor bana
Bir kökten dallara yürüyen özsuynun yolculuğunu düşünüyorum

Bozkırların yeni bahara hazırlanması şaşırtmıyor beni
Kız çocuklarının seke seke çizgi oynamalarına
Bir oğlanın burnundan sızan sümüğün
Dudaklarına doğru yol almasını bayılarak izliyorum.

Bulutları,kuşları yağmur sonrası oluşan ebem kuşağını
Yaşama dahil olan bazı şeyi sevmek bile
Yetiyor da artıyor bana.

birtemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Deklanşör

Doluluk oranı atlarda olan gölettir yaşam güçsüz kulaçlı bezirganların
Sığda sivri taşlar ve çökek Angara'nın dağları hoppa düğün dernek
Sınır boyları sinir ucu matarasız bataryalar başta poşu dişte sancı

Yeni yalanlar atarsınız attıkça batarsınız...

Adım adım uzar yollar bir arpa boyu ne ki ney'de şelale taksimi
Kendi ayak izinizde karar perdesi beden dili müsait oynarız ça ça ça
Kabak karşıttan okundukça da kabaktır değiştirmek olası değil

Yeni talanlar katarsınız kattıkça yatarsınız

Iraktan hoş gelir kalayın kokusu,bozulursa bozulsun muhabbet
Kuyruk sokumuna gül suyu ve hasır ve yeleşen üç beş secde
Gerilim mesaisi budur ah aziz kardeşim,cümbür cemaat onarımsız helallik

Yeni alanlar satarsınız sattıkça yutarsınız

yirmibirtemmuzikibinondört

Necdet Arslan

Dem

Seherdir karartıya ışık düşer alındaki kızılca kıyametle gün başlar az sonra
Rengi açılmaya durur tabloların uzayacak bir öyküyü okumaya koyulmak kalır

Lekesiz,duru gökyüzü,erken sabah saatleri yemlenmeyi bekler güvercinler
Şimdi üstüne inen o uzun geceden varla yok arasında yalancı gülümsemeler kalır

Cereyanlı odalarda ararım gözlerimde taşıdığım geçmişin bal sızması kırıntılarını
Amansız bu göçten sonra karayel gazabından gizlenmiş aşk demlerinden birkaç tümce
kalır

Onca anlatılmazlıklar giz kalmazdı haleleri yudumlanan acıların ah dili çözülebilseydi
Dudak zonklamalarıyla yaşamak artık çekilmez olur bana kalemimi kırmak kalır

yirmialtımayısıkibinondört

Necdet Arslan

Denge

Neyi katacağını kestiremiyor yaşama
Yolun başında değiliz artık, diyor
Sihirbaz.

Denizin yüzünü delmekle meşgul martılar

Nasıl da boyundan büyük işlere kalkışıyor ışlık
Dudaklardan tuvale dūřuyor renkler.
Gizli bir el dokunduđu an sehpadan dūřüp
Paramparça oluyor kristal vazo
Başını sallıyor figüran

Sadece bir tabletle kapısı aralanabilir öte dūnyanın,
Diyor Sihirbaz.
Yineliyor durmadan:
-Bir tablettten!

Birden karartılıyor işıklar
Kapıyor perdeler.

Az sonrası gece
Geceden sonrası koca dağ...

birnisanikibinonyedi

Necdet Arslan

Denizlere Ulaşmak

İşte yıllar.
İşte biz
Kıskıvrak sarmalanmak için
Ortak sanrılarımızla birlikteyiz.

Fırçasından ruh bulan
İspanyol ressamların tuvallerindeki portreler gibi
Ocak başındaki gecelerin loş ışığında gülümsemeliyiz

Dokunduğumuz her iz'e sinen eylemlerimiz
Yer bulmalı ertelenmeyen öykülerimizde
Her gecenin büyüü bizi çağırmalı
Bir ömür boyu yurt edineceğimiz kentimize
Her başka sular olmalı orada
İçin için çınlayarak akıp gitmeli sevinçlerimiz
Denize ulaşan sokaklara benzercesine

Sonra bir ürperti yayılmalı ulaşılmaz doruklarına sevi'nin
Dalga dalga vurmali sevda
Ayın öteki yüzünde tenimize

Ağaran günde yıldızların teker teker eridiği saatlere değin
Usul usul büyümeli içimizdeki hazlar
Bölüşükçe avuç avuç parıltıları
Dinmeli sızılar.

Bir ömre
Bir tek yaşamın yetmediğini bilmeliyiz
Köpüklü bir ırmağın suladığı vadimizde
İnadına birlikte filizlenmeliyiz

Necdet Arslan

Derin

Sıyrılmak için umuttan ,perona girmesini bekliyorum trenin.
Karanlığa misillemesi sanki raylara düşen her ses. Birkaç saatten beridir duvardaki
akreple yelkovanın dönüş sesini dinlemekten uyur uyanığım.
Ayaz.Beton kaldırımdan yüzüme vuran soğuk,bir intikamın peşinde.Aşktan yoksun
olanları seçmeye çalışıyorum kalabalığın içinden.
Ara ara gözlerimi kapatıyorum kedi bakışlı yosmalar yanımdan geçerken. Benzimi
utanca çalıyor gibi duyumsuyorum kendimi.
Olmaz olsun böyle bir düş gecesi.

Başkalarının dikkatleri dışında kalsın istiyorum yüreğimdeki kanama. Hiçliği tuz buz
eden o müthiş kasırgayla kucaklaşmak ,dudak dudağa soluksuz kalarak kavuşmaları
özetlemek istiyorum.

Kırk beş saniye sonra şu kapı açılacak.

İlk sayfaya taşıyacağım ilk şiirin ilk sözcüğünün peşindeyim şu an.İçimde gözlerini hiç
yummayan bir özlem ateşi ...
Kalabalık içinde tek'ken birden senle çoğul olmanın mucize bir şey olduğunu
söylemem gerek var mı?
Yıldızların ışıltısı umrumda değil. Karanlığı önümden çekip almanın tek çözümü için bir
iki saniye ya var ya yok...

Bir saat kadar önce varlığından haberdar bile olmadığım şu cafede, camekanın
yanındaki o küçük masaya geçip oturmak ve hiç tükenmeyecek lakırdılarla geceyi
tüketmek ancak böyle kavuşmalarla olası.
Yumruğumu elimde olmadan sıkıyorum. Parmaklarımın arasında eziliyor güzün son
gülleri...

Bir anda unutuyorum neler söyleyeceğimi sevgiliye.
Sahi onun adı ne'ydi? Ben kimim?
Bu nasıl düello?

06.09.2018-74

Necdet Arslan

DERİN OLURMUŞ KAN UYKULARI

O kutlu ince yolun üstüne bir daha
bir daha dökülür intikam
Görünmemek üzere
Örtülen çizgiler bizim ufkumuzdur

Yeğnilir bir yeni hamlede yüzyılın yükünden
Zamanı gelince olur her şey.
Mozağin bile böyle bozulur kasık bağı

Hey gidi daralan çığır hey
Duhul ediyor karanlık
Saat yirmidokuz ekimdir
Aylardan dokuzu beş geçmeler

Gerilen yaylarımızdan
Kırat köpüklerinden
Büklüm büklüm akan ırmaklarımızdan
Deryalarda boğduğumuz
Orospu çocuklarından
Artık kimselere söz etmeyiniz
Destan yıkımlarından

Kordon'da
Bir gece yarısı masa başında
Mahlep şarabından esrik

Yani Türküm/doğruyum/çalışkanım
Çığırkanlıklarından

Boşu boşuna oynayışı değilmiş bak
Son haykırışı hiç olmayacak bu fahişenin
Kismetse bugün
Yarın değil mi ki ikibinyirmiüç

Günlerden bir gündeyiz
Terk ettiğimiz cennetlerde
Kaldı kuklalarımız

Alnımızdakiler kara lekedir
Sözcük sözcük Nazım'ın kaleminden damlayan

Bileklerimiz öfke sürüleridir
Derler ki korkak
Derler ki ceberrut
Ve derler ki suçlu

Ahh ısırganlar

Bir şeyler oluyor içimizde
Bir şeyler ölüyor içimizde

otuzeylülükibinonüç

Necdet Arslan

Derinlik-39

Sabırsızdır çalı çırpı
Eksilen şeylerden çoğalır
Saklanan acılar gibi
Hiçleşir sessizce dağılır

Bir daha geri dönmez göğeyükselen alev
Suyu tavafı unutursa ay ışığı
kırılır öyküsü yüreğin.

Ne yana savrulur gece goncaları
Neden şifresi çözülemez olur uçurumların
Kim kime küstür
Kim kime söyler

Bazen bir aç hortum olur aşk
Seni de beni de içine alır
Çiğnemedenden yutar

Biraz çalı çırpıya benzer insan
Bilinmez, hep böyle mi sürer
baharlarda iç yolculuklar

28.02.018-39

Necdet Arslan

Ders Notları

Üst üste yığıldı bu gündemsizlikler
Yerde ararken gökte bulduğum
N'etmeli bu izlenimselliği
Moloz değil ki kazmayla kürüsem

Kadın bana meftun
Ben İskender kebabçısından gelen kokulara
Güneş altında sorutmak bedava
Sevmek günah

Keşke diyorum keşke şu
U dönüşünün olduğu göbekte
Bilsem de bir süre ateş dansı oynasam
Sonra zıkkımın kökünü boylasam

Tamamen çekilmez oldu bu yalan dünya
Durup durup trip atması yok mu
Güldürüyor beni
Kudurdum galiba...

Derun- i bir bakışla
Bardaktan boşalırcasına bakabilmek gül cemaline
Benim de kalbim var
Onunkinden de büyük...

Telli telli telli...
Bir parça istavrit balığı biraz rakı ve illa ki sen
Ya gerisi
İçin çeker de ...

yirmibeşmayısikibinonaltı

Necdet Arslan

Devindikçe

Bir çiğın yuvarlanması ya da
Bir merminin durdurulamayışı gibi
Gayrı resmi yürüdüm alabora olmuş anılardan
Sevdanın Endülüs bahçelerine

Deliboran zamanlarımdı havalardaydı başım
Gücüm yetmiyordu senden bir parçamın kopmasına
Kaydolmuşum bakışlarına

Kendimde değildim belki
Yoktu gücüm sevdayı sorgulamaya
Sana tükenmeye geldiğimdendi
Kendimi bir türlü kurtaramadığım
Çıkamadığım ocakbaşı küllerinden

Buruk muydum umudumun sıkıştığı
O puslu kavşaklarda bilmiyorum
Ne ki kaçınılmaz kılınmıştı aşk yaşanmaya
Şimdi daha iyi anlıyorum
Bütün şahikalara böyle tırmandığını yolların
Neden hep seni sardığını
Mecrasından kurtulan kollarımın

Buğulu camlara çizilen bir çiçekmişiz
Perdelerin yasaklayamadığı
Meltemlerin silemediği meğer ki...

sekizağustosikibinonbeş

Necdet Arslan

Devinime Dahil Sarmaşık-5

Kimselere bir şey söylemeden
Orada tutunmaya çalış sarmaşık
Bana bakma sen, tutunmaya çalış

Arsız bir güz teker teker tüketecek
takvim yapraklarını ve zamanı
Düşenler şanslı, eskiyecek

Günün birinde yeniden suyu emecekdamarlardan
Su tükenecek
Kurumak bulutsuzluğa işaret

Bulutlar yine dağların doruklarından
aşarak kavuşacak denizlere
yolda kalanlar buhar

Güvercinler inip havalanacaklar
parklardan bahçelerden kafeslerinden

Yanından geçilen şu salaş meyhane
Kim bilir neler anımsatacak eski sevgililere

Durup dururken
kime niçin küfürler savuracak simitçi çocuk
kayıtsızlığın işareti bela taşı

Biz hiç bilmeyeceğiz
Bilmeyeceğiz biz
Bilmeden alfabeleri çözüp geldik

08.11.2018-101

Necdet Arslan

DEVRE DIŞI SAYIKLAMALAR

Okşanır kor ateş
Ki dağlar
Yani kendinden geğirir bazen

Çatışma dediğimiz o menem Şey
Hep trplemez ya
Soluk alıp vermeleri
Karıncaları görüp apışıp kalmak da var
Aldanışlara ad koymak içinse
Erken

Dağlansan
Eriyiği olsan o tekinsiz alanın ne olur
Giz gizi o zaman doğurur belki kendinden

Sabretmek gerek bazen
Dkmeyle kalsa kolay
Kerpiğleri görmek için
Dizili duvarlara bak
Yıkıntı st üste yığılmaların tozlu sesidir
Doldurur üstünde yükseldiği temelleri
Yanmak söz konusuysa eğer
İş içten geğmiş değildir

Unutma ki
Gölgeler de yıkılırken Şaşırtır bazen
Güneşin öptüğü çölleri.

ondokuzağustosikibinondrt

Necdet Arslan

Devremülk

Ne zaman
gözümü yumup birazcık kestirmeye kalksam
şeytanlığın tutuyor

Şimdi sırası değil

Yapma bunu, uyandırma korkunun kraterlerini
Hem kim alacak nereye götürüp de istifleyecek
içimdeki püskürtüleri

Tutturmuş , illa da "....." diyorsun

Elim böğrümde günlerdir bıçak açmazken ağzım
Çıkıp gelirse cellatlar ne yana kaçacağım
nereye sığınacağım
kendi derdime düşmüşken

Donmuş halde kalsın aynalarda bazı görüntüler
Hemen yola düş durma git buralardan erkenden...

onüçhaziranıkinbinonaltı

Necdet Arslan

Devrilen Zamanlardan Notlar

Bir koşu uğramak geçmişe gezinmek için
Unutulmuş olan çoğu yerlerine
Aynı bulvara yüksekte bakan yine o kaldırımlara
O kaldırımlar ki şimdi boydan boya yalnızlık kaynar

Kıvrılmış halde uyur sevgisiz geceler
Mehtaba sorsunuz kaybedilen adresleri
Susar da susar
Zifiri karanlıkla buluşmaya gider deniz
Kasıkları yorgundur eskitilen günlerin
Akıl sır erdiremezsiniz neden böyle pusar

Kırılmış buseler alınır satılır köşe başlarında
Kendini arındırır ötelere dalan gölgeler
Yorgundur güneşi karşılamaya gidenler
Gece sefaları kadim kahkahalar maviler hep özlenir
Sevgililerine sarıldıkları köşe başında çılgın aşıkların
Boşlukta süt mısır gibi yüzleri közlenir

En gözde şarkılar
Taş plaklarda yılanırken
Mozaik duvarlara siner hüzzam yakınmalar

Bir sis perdesi örter üstünü dün de kalanların
Korna seslerine karışır yutkunmalar kimse fark edemez
Bir koşu uğransa geçmişe
Şimdiki zaman kim bilir anılara neler neler söyletir
Yasını tuttuğu için susmayı yeğlerken an
Evet, devrilen geçmişten sızan notlar biraz böyledir

ondokuztemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

DiA GÖSTERİLERİ

Doyumsuzluk zamanlarında açgözlülüğün
Dizginlenemez yürüyüşleri vardır
Kocaman bir dağı pekala yiyip tüketebilir ırmak
Korkudan zangır zangır titreyebilir topraklar

Sürü sürü fincancı katırları gelip giderler kendi evleriymiş gibi
Onlara göz ucuyla bakmaya yasak konmuştur
Mini minnacık bir ayın ıskartaya ayrılma vaktidir
Forsundaki yıldızları sökülmüş saten fellik fellik dalganır

Saatlere ayar çekilmesinden hemen sonra
Bütün adlarının değiştirilmesi olasıdır
Kimileyin kuruyan kocaman bir iç denize dönüşebilir kadim zaman
Paslı kapı tokmağının sürüp giden güm güm sesleri
Katışır boşluğa kimileyin
Ne ki bir türlü duymazlar mışıl mışıl uyuyanlar.

Ortalığı mantar kaplama zamanıdır
Balçık tarlalarında badi badi yürüyen her kimse biraz yol şaşkınidir
Şom ağızlı alaturkacıların dümen suyunda yine mavi boncuklar
Ne yana bakılsa yumurta topuklu köftehorlar
Ne yana gidilse yine sinek kaydı traşlı arsız katırlar...

üçağustosikibinondört

Necdet Arslan

Dik Basamakların Düşündürdükleri

Eski badanalara yapışır güneş
Karanlığa tıklan ne varsa enükleme vaktindedir
Tökezlemeden yürüyen yolların
Portakal çiçeği kokan ayak izleri
Vardır.

Güvenlik görevlileri
Kasaplar
Yürüyen merdivenler
Ve onların dışındakilerin hepsi
Cümbür cemaat.

Pardon
Müsait bir yerde durur musunuz
Emrin olur be ablam

Torniston azizim
Sıfır kilometre bıyık bükmeler
Muğlak.

Üç numaraya ayarlı makine tıkırtıları
Kirkılınca
Kocaman bir kelle
Takkenin düşme vaktidir

Yarılmaya görsün nektari
Bulaşır verir mintana
Çıkmaz ki çıksın izi

Sesi soluğu çıkmayan su
Terk eder dereyi
Taşların çatlaması bundandır

Bir yelpaze
Durmaksızın açılıp kapanıyor
Güya ateşi ferahlatıyor

Jokey uyuyor akli sıra
Kimi kandırıyorsa...

Hadi be
Hoppa....

yirmiikimayısikibinonüç

Necdet Arslan

Diken Şiiri Öperken

..... Victor Hugo ayakta yazıyormuş.... Basından.

Ve her defasında
Oyalı mendilleri bezeyen
Menekşeleri ıslattı göz yaşları

Parmak uçlarında kırılırken kalem
Acıyı dağıtacak yellere
Şirtını dönüp..
Üşümeğe yeğlendi arsızca

Esrik akşamlardan arta kalan
İki oyuktan farksız duran çekik gözler
Karanlığa bağışlandı ilkin
İçine sığılmayan çukurlara doldurulurken beden
Kaskatı susuldu
Hep susuldu

Tükenmişliğe açılan o dar kapıda tökezlerken
Hallerini görmedim ilk adımın
En suskun yeşillere vuruyorken intiharın gölgesi
Gün doğumlarına açmak için bağrımı
Ötelerdeydim
Çok ötelerdeydim

Necdet Arslan

Dikenler

Sayfaları çevirdikçe
Gark ettin hissiyatımı hüznümlere
Acemi bir bakışın koltuğuna tutunmak istedim
Geç kaldım

Tütsü ve maun kokuları
Sindi üstüme başıma

Gri bir yağmura
Beni tutsak alması için yalvardım
Hiç bu kadar katran kıvamında olmamıştı koca kent
Renkli sevdalara dair cinayet haberlerine
Ağırlık veriyordu bulvar gazeteleri

Damlaların inişine benzer sırayla
Akıp gittim varoşlara doğru
Şarkılar çalkalandı içimde

Ehil bir ruhun hüznü vardı sol yanımda
Neşem gurbete dönüyordu birden buralarda
Güneşi tutup yüzüme vursun istiyordum birileri
Olmuyordu

Aslan postuna bürünmek işime gelmezdi
Çünkü ölümden korkmayacak kadar
Şerseriydim

22.02.018-36

Necdet Arslan

Dikey-06

Devren satılır umutların süprüntüsü
Kıyı küçülür gölge saati uzar
Ötelerde bir yerdir
Varılmaz

Kırçıl kasnağa gerilir motifler
İlmeklerle kotarılır
Emek gri kalın bir yoldur
Dönülmez

Dağı,koy'u,taş kınası,duvarı,soluğu
Her köşede sızlanan öyküdür
Kangren doludur harfler
Okunmaz

Parçaları hurdaya atılmış yap boz oyunu
Kıyıda köşede bezirganlık vardır
Yırtık bir mendildir
Dürülmez

Ne asık ne gönül çelen bakışlıdır yüzüm
Belki yayla gülü,biraz hırçın
Sözüne özüne küstür
Bilinmez

Hangi köyden aşırılmış bir çocuktum ben
Boşa mı geçmiştir toyluğum
Elim dilim patlak mıdır ki
Neden kekelerim
Sorulmaz

08.01.018- 06

Necdet Arslan

Dikkat Şafak Kaybolduktan Sonra Bu Kopyalandı

Gecenin içinde kör kurşundur
zamansızlıklar

Tutulmaz ki ,
Delip geçer böğrümü

Tuz buz olur içimdeki o kristal
Haberin bile olmaz

Beni en hırçın sözlerinin içine göm

Neyleyim küf kokan tütünleri
Çakmak taşı ve kavı tutuşturmayınca

Sensizliğin öteki adını
Kazı yüreğime
Kıyametimi ondan sonra başlat

Kuşun kurşun olup geçtiği
Dehlizlerde pusuya düşürülmüşüm

Uzatmanın faydası yok artık sana ellerimi kes at
Her an'ım boşluk her yanım boşluk
bir çırpıda dökülüyor dilimden aynı sözcükler

Heyhat heyhat heyhat...

Necdet Arslan

Dilek

On ikiden vur beni
Hangi günde olması önemli değil
İsterim ki
Sabah yakınken gel.

Sanma korktuğum için
düşecek sol tarafımdan o son damla.

Böyle gönüllü gitmeler de vardır aşkta
Suçlu değilsin
Olmadık yere hayıflanma

Alıp götürürlerken
kaç parçaya bölündüğüne gülüşümün
donmakta olan dudaklarımın
son ifadesine bak

Yeter...

22.05.2018-10

Necdet Arslan

Dili Yok ki Neonların

*****Sunucu Z....'ye,

Gülüşünü getirip
Neonlarda yalazlandırđın saatlerce
Bir örgülü kumral saçta ana şefkatiyle
Gezindi parmakların usul usul

Yabancısı olduğun bu taşra meydanından
Varoşlara sızarken dilinden düşen sözcükler
Sırasını şaşırılmış gibiydi adımların.
Toplama çiçekler avuçlarında örselenirken
Ayırđında olamazdın
Temmuz bulutlarını yerinden oynatan alkışların

Kim bilir nerelerdeydin
Kaçınıcı kez
Küçük balıkları denizin tam orta yerine attığını
Anlatıp duruyordun o adamın
Ve sen kaçınıcı kez
Eğreti bakışların dikey girdiği mesafelere
Kilitleniyordun endamınla kare kare bilmeden
Eşkali belirsiz yarınlara
Sinendeki kurumuş terleri götürüyordun silmeden

Necdet Arslan

Dinmez Bu Tipi

Hangi salınan nazlanış ki ayağa dolanan
Şahlanmış küheylan olduğu için tutulamayan
Sanıldığından daha pes yolu baştan çıkararak bu hangi rüzgâr

Gerisinde kırbacın şaklamasıyla ödüllendirilen
Ağır hasarlı bir gülümseyiş.
Gün kandırıyordur ısırganı
Suyun sabrından şikayetçidir kum.

Kıt kanaat da olsa çoğalır yontulmuş öfkeler
Bütün yeni yetmeleri taş sokağın
Desem ki biraz sonra çadıra sinen nemin kokusundan
Alnımda kabuk bağlayan ateşten
Bir dere akıntısı ki kontrolsüz
Hücreleri donduran karayel ayazı kadar başıboş
Sekiz okka küle belenmiş sahilin ölgün gülleri ...

Sonra kopması salıncak ipinin
Yani gelincik tarlasındaki ayak izlerini silen ellerin
Durup dururken başlayan kulak çınlamaları...

Şimdi nereden salınır nağme
Nasıl ünlenir
Kaç kez aynı perdeden dökülür hüznün
Nasıl keyiflendirir

Bilemem notaları nasıl sıralanır
Bu sıralar deniz şarkılarının

Gözüne baktığımız sevdalar için
Yüzüne taptığımız sevmeler uğruna
Kükreyen kemanın tellerinde
O tını kaç günde kaç gecede kim bilir nasıl demlenir

Derin, karanlık hatta korkutucu olmayan ödünç alınan tekerlemeler .
Ah bu üçüncü peron yolculukları...
Adamakilli korkmalar bazı şeylerden...

yirmidokuzkasımikibinonyedi

Necdet Arslan

Dipnot

Oynama gecenin ayarıyla
Bozulmasın Şu karanlık
Suç üstü yakalanmasın dakikalar...

Necdet Arslan

Diyaloglar

İLK PERDE

(O ağacının altındalardır)

Aşığım be Abi

-Sıkıntı yok

Abi sen de mi ya

-Aynen

- Abi bence de iyi yaa

./.

ARA

(Kendilerinden geçtikleri yerdeler)

Abi be bittimmm ...tekrardan bittimmm

-Sıkıntı yok

Abi yoksa

-Aynen.

./.

İKİNCİ PERDE

(İki kapılı bir hanın bir yerlerindeler)

Ben ölmüşüm be Abi

-Aynen

Abi deme ya

-Sıkıntı yok

Biz adamın dibi değilmişiz be Abi

-Aynen

./.

FİNAL

(Ölüğün köründe ydiler?)

Abim ya tek taşım?

-Sıkıntı yok

Ya Abi

-Aynen

onaltıocakikibinonaltı

Necdet Arslan

DiYALOGLAR...

- Bütün gün seni aradım,neredeydin,diye sordu.
- Sol yanındaki rıhtıma sığındım fırtınanın çıkmasına yakın.
Korktum,tir tir titredim yalnızlıkta.
- Ya... Sonra?
- Bekledim durdum saatlerce,gelmedin.
- Eee?
- Bir eski zaman düşü gibi uykuya dalmışım oracıkta.
Üstümü örtmediğin için üşümüşüm...
- Hay Allah...Ne saçma şey eski zaman düşlerinin üşümesi!
- Biz onlardan olamayacağız,haklısın.
- ...

beşkasımikibinondört

Necdet Arslan

Diyet

Öğrendim,
Sana bir giz olarak kalmak da güzel...
Gitmek,
en ötelere fırlatılan taşın uzaklaşması gibi bir anlamış meğer...

Ama seni hiç anımsamayacağım dersem yalan söylediğime say, inanma.
Unutursan belki günün birinde beni, bilirim ki sendeki mektuplarım çürümüştür.

Bulanan bir göle dönüşüyor yüreğim git gide.

Bu kadar işte
Hepsi bu kadar..

23.12.2018-128

Necdet Arslan

DIZELEMELER

Bir derin çizik daha atıyorsun bu şiire.
Retinada kızılık...üç noktasını senden saklıyor son dize.
Nasıl da yaşlandırıyorsun saçlarına karlar yağdırarak zamanı.
Başka türlü dolaşıma girmesi için
Öteki duvardan atlayıp sürgün olmak da var denizlere.
Henüz erken...

Gülümse biraz bu şiir sana bakıyor yüzüne gözlerine bakıyor bir parça
Güç almak için.Saçma sapan şeyler bunlar biliyorsun
Köpüklü kahve içmek örneğin ölü şurada yatıyorken henüz sımsıcakken
Hay Allah...
Onca kördüğüm hepsi birbiri üstüne hepsi sarmaş dolaş ve katı.
Çözemiyorsun işte.
Umrunda değil masumiyet karinesinin yırtık sayfaları...

Ay batacak birazdan..Bana başka şeylerden söz edebilirsin.
Örneğin aşkı uçurmaktan takla ata ata kayboluşundan
Canını kime emanet edebileceğinden ölümleri esirgemediğin sevgililerinden

O gün çok üşüyordum,diye başlayan öyküleri bitirirken içine ediyorsun.
Çünkü dikiş tutmaz özlemleri serpiyorsun kırağı gibi ayak altlarına.
Gamzeleri kaybolmuş gülümsemeleri pazarlıyorsun öldüm fiyatına.

Ellerinde songüzden kalma silik renkli aşı boyaları Kampana seslerini
Taşıyor yüzüniki acil servis.
Birden yakalanmak var öpücük sağanaklarına
Sevmem kurumuş tütün sarısını derken bir domuz kurşunu
Olasılıktır saplanabilir şakağına.Bu gürültüler küs tutuşudur koca kentin senin için

Gün yüzüne çıkar mı çiçeği burnunda menekşeler
Ah ellerinle yapabilirsin şuracığa katli vacip gömütünü
Doruktan kopan koca kaya lapa lapa kardan büyümüş değildir

Dudakların...Ne kadar yetersiz kılıyor seni,parça parça dökülen harf kırıntılarını
Mayhoş bir gece daha teslim olmak üzere kollarını kaldırıyor
Çekilen setlerin yıkılma kaygısını hangi albüme yapıştırmak istersin
Yasaklanmış gölgelerin yırtılışını aynalardaki depremleri
Yüreklereki baloncuk patlamalarını...Yol ayrımlarında düşürülen
Gece kızılığını öfkeli maviliği...
Ortancaları çilli begonyaları ve fesleğenleri

Neye sayarsan say işte...
Ardından yine ay batacak nasıl olsa
Kayboluş alevlerinin üstüne düşürme bari beni...

onüçocukikibinondört

Necdet Arslan

Dizelerde oğalmaya...

Bildik akşamlardan biri daha kapısını
Çalıyor kadın'ın
Karşıdaki masmavi denizin kızıl cibinliğini giydiği
Saatlerin içinde
Henüz fermuarı kapanmadı günün, diyor kadın.
Gökyüzü ağır ağır kayboluyor

Fırça darbeleriyle kapağı açılıyor tuvaldeki şişenin
Usuldan usuldan yuvarlanıyor alkol kokusu
Göz çukuruna benziyor kadehinin içi

Bir uzun havanın yanık sesi çınlıyor, dört duvara
Çarpıp masaya düştükçe
Bir yıldız kayıp gidiyor ötelere
Su şırıltılarını yok ediyor klakson sesleri
Puslanıyor şehir

Karanlığı en güçlü siyahla boyamak gerekir şimdi,
Diyor kadın.
Yudumluyor yalnızlığını
Denizden bir kadeh dolusu yakamoz daha eksiliyor.

Bütün sokaklara yeniden ad koyuyor kadın
-Aşksızlık Sokağı!
Her adım atışında daha koyu geceye yaklaşıyor

Gökyüzüne uzanmak istiyor kadın
Gücü yetmiyor

Utaniyor
Tepeden bakarak kendisine gülüp alaya alan yıldızlardan
Sıvası dökülüyor yüzünün

Bildik gecelerden birine dönüyor akşam
Bir adım gerisinde sus kalıyor kadının
Bir adım sonrasına hazırlanıyor sus...

onbirekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Doğanlardan ve Ölenlerden Sonra...

Nasıl bir şeyse sevmek
Bumeranglar içinde kala kala sevdik üç can'ı
Yurt boyu
Çapaklı gözlerini
Yalpalayan tedirginliklerle aradık.
Dağlardan dönmüştük onlarla birlikte
Mayıstı günlerden
Nasıl da akardı Şarkışla'dan çelikleşen umut
Nasıl da bakardı Ankara'dan yay gibi gergin öfke.
Teslim olmak zulümdür yüreğe bu gençlikte
Aşktan daha da kutsaldı devrim
Dilimizde leyli leyli ağıtlar
Sağaltmak vardı düşleri yarınlara kadim bozkırlarında
Zulüm epeyce dolduruyordu kendi avlularını
Yitmeye ad koymak hey anam hey...

Kavuşmaların yüzünü kapatmak Deniz'le
Aslan'ım...
Yalanım varsa namussuz olayım İnan...
Ki ben doğruları söylemekten geri durmamayı
Sizlerden öğrenmişim
Uysallaşmayı bir lokma ekmekle değiştirmeyi
Teslimiyeti alınlarına katran gibi sıvayanlara zehir zıkkım olsun yaşamak...

Yarım yüzyıl öncelerin şiirini yazıyor kalemim
Sabah loşluklarından birine düşüyor gölgeleriniz
Devrim sevdalarını sabaha ve ölümlere gönüllü gidişle
Özdeş kılabilenlerin öfkelerini resmediyorum tarihin tuvaline.

Kollarınızdaki paslı çelik kelepçeler çağın intikam şiirleridir
Nefretin kirli suları yürütülmüştür dokularından
Bu şiirle umudun kayıp halkalarını arıyorum
Iraklaşmıyorsunuz yıldız olup bilinmeyen boşluklara
Gönülleriniz dağ lalesi
Sevdayı binlerce çoğaltmak adına
Her tomurcukla yeniden gülümsemek adına
Kahrolası bataklıkları kurutmak adına
Erkeden kalkmak ve yürümek zamanıdır zifiri loşluklara

Ey Deniz'im
Uçurumlardan korkusuzca salınan Aslan'ım
Yönünü bize dönmekte olan Hüseyin'im.
Önce sevmek gerekti ölmeye yatmayı
Seve seve asılmak vardı darağacı rüyalarına
Gri kum tepeleri gibi bir sabrın aksiydi
Yüreklerinizden yüreklerimize yolladığınız
Yuvasını terk eden Yusufcuktu kahpe ilmeklere
Sarılarak...Denizdi dirençli dalgaları

Gözlerini parıldatan
Yetersiz sevdalarda İnan 'ın yüzünde kara yağızdı başaklar
Meddi ve belki de cezirdi güneşin doğmasına yakın saatlerde
Bekleyiş uçurumlarının kenarında ölümleri beklemek...

Yüreklerimizden uçup giden üç serçe
Geçikmeyin artık ...Sevmek yine sevmek ve asılarak
Şiirler yazmak için nidalarımıza
Üstüne siyah örtüler düşürmeyin granit tenlerinizin
Varıp gidin
Kızıl ve direngeç sözcükler eklemeye devrimin şiirine
Güneşi içme vakti gelmeden
Umut ve sevda içindir ki
Üç fidan on yıllardır gül açar da
Kendi mezarlarında gülümser

altımayısıkibinonbeş

Necdet Arslan

Doku

Ötede bir koy
Koynunda dün geceyi sarıyor
Sabahın aceleci ayak izleri.
Kıyıcı dövüyor deniz... kumsalı orada bırakılanları
Dolunayın şafaktan sakladıkları değil giz olan
Bir parça ben bir parça sen

Nasıl değişiyor zaman
Nasıl değiştiriyor içimize attığımız kahırları
Bir anda değişirse her gerçek
Ortaya dökülse saçların
Gel derken uzansa yosun kokan ellerin gel diye çağırsa birden
Aramızda simli iplik inceliği kadar uzaklık
Dürülmüş bükülmüş kayayım sanki
Varamam sana varamam.

Şimdi şurada yan yana iki ada
Belki ikisi de eksik belki ikisi de tamam
Şurada şimdi sensizlik denizi birbirini sıkboğaz eden dalgalar
Günün kimlerden sakladığını bilmediğim şeyler var burada inan
Belki birazcık senden belki birazcık benden

Ötede akşamdan kalma koy öylece duruyor
Neden kıyıcı aynadaki çakıl taşlarını
Kokusunu iskelenin sönük deniz fenerlerini sandal barınağını
İçimdeki masumiyeti dövüyor dalgalar

Sorup sorup durma bana ne olduğunu
Anlatamam anlatamam anlatamam...

URLA/
onbeşmayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Dokundurma

Yalan söylemiyor gözlerin...
ışığı ihlal ediyor kavilleri.
Hadi yüzünü sakla ve barikat kurmaya devam et şiirlere.
Ben kendime döndüm.
Adını unuttur muyum hiç
Sen zaten geç kalmış hâris bir dündün...

01.8.2019-165

Necdet Arslan

Dolambaç

Alnımızın duvarına toslayan
Kocaman gerçek
Neyi ateşlemeye hazırlanır
Parmak uçlarımıza varmadan yarı yolda
Donar kan kibirlidir
Lanet olsun yine payımıza düştü
O antik şarkılar

Bu son a/yazlar hep yırtıldı
Suyun cama hasretliği kadar sert ve sabırsız
Denir hep toprağın derdi
Yarın değildir diye
Lekesiz yüzleşmeler damıtılır
Körkütük mahzen karanlıklarında

Bilsek,
Yelin nerede traşlandığını
Nerede amuda kalktığını krallara karşın
Hava delinmesinden
Yüzüne ölü siyah üflenen cadının

Yansımadan ezberlenemeyen
Aynalara alıp götürme kimseyi...
Gecenin mateminde benzer
Kahkahalar
Kırpma ne olur gözlerini kırpmadan bak
Bana sürekli.

Uyurgezerlik şamataları bir zaman sonra
Senli benli olmayı sınarlar.
Yıldızının zılgdını tut
Koyma kapıdan içeriye...

Yenildim
Yenildin
Yenilmişlerdeniz

Kaçtan kaç çıkınca gerilim altıyı çeyrek geçer
Kaçtan kaçta doğru yürüdük hep.

Şaşırtma beni
Kapılar güzeli hayal
Şaşırtma beni...

dörtaralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Dolaşım

İkınarak vuruyorum ötelere uzanan yollara
Ayırıyor ruhumu soluduğum topraklardan
Her mola verdiğim yer başka durak
Kerpiçten yapılmış tekinsiz sığınak
Ve sevdiğimden ayıran barikat

Sıkılıyorum yol boyunca
Zaman adımlarımı ağırlaştıran pranga
Başımı geldiğim yöne çevirmeye engel koyan bir utanç
Aşkın girdabından kaçırıyorum yüreğimi
Yeni bir yurda mı yürüyorum
Sığınacağım bir adrese mi yuvarlanıyorum
bilmiyorum

Dağlar bozulmuş bahçeler tanımadığım yüzler
İpissiz su kıyıları bomboş raylar önüme çıkıyor
Kırık çizgilerden yapılmış bir köprü geriliyor ufukta...

06.08.2018-50

Necdet Arslan

DON ve TEN

Karda açlık çığlıkları
Zaman akışına koşut söylencelere düşüyor
Yepyeginik ve usulca
Çogalıyor ulumalar
Dinmeyen bir buzul müziği kulaklarımızda
Sabah öğle akşam

Şahane ölümler var
Don'un ve yılanlığın
Baskınlığında
Pıtrak pıtrak mozaik
Eğilip bükölüyor dallar
Kavruluyor an'lar.

Diş diş bir hesaplaşma bu
Suçlular ve güçlüler yer değiştiriyor
Kelebekler kulübelerinde değil
Sus pus oluyor evren
Sürgün işte bu uzun yolda

Kavga ve direnci
Herhangi bir turuncun perakende
Donuşunu izleyerek
Daha yakından tanıyabilir
Ve isterseniz
Bir çöplüğün doluşundaki objelere
Yeni bir anlam verebilirsiniz.

Sözün özü
Yüreklerimizde binlerce Mostar Köprüsü
Yıkık. Katlanmak gerek ayrılıklara.
Hey gidi evren hey

Us karşı koyamıyor
Dönencenin hesaplaşmasına...

onyediocakikibinonbeş

Necdet Arslan

DONMAK MAHUR YOLCULUKLARDA...

Kendi perdesinin gerisinde derin dalıyor çoğu
Dışarıdaki koyuluğu onun irili ufaklı gözeneklerini
O gözeneklerin yorumlanamayan parlaklığını tarıyor

Hep o siyah örtü kaplıyor oysa üstümüzü
Belki de o noktacıklar gülümsetiyor bizi
Onlara bağışlarcasına sevgililere yazıyoruz şiirlerimizi.

Dağın eteklerinde tükeniyor patika.Öteye geçmek olanaksız.
Derin bir kuyu paçamızdan kapmasın yeter ki
Kendine çeker alır derinliklere.
Gitmek istemem,istesem bile gidemem başka yerlere

Soluğun bittiği yer burası.
Avazım çıktığınca bağırısam şuracığa çarpar
Ve dönüp beni bulur.
Ağıştırdık bir kez.Öyle ki her gece beni vurur...

Kendini kaybetmesi ve bulması böyle oluyormuş insanın
Çekilecek tadı tuzu kalmaz oldu artık bu iki kapılı hanın...

Düğüm üstüne düğüm atmaktan başka ne olabilir ki düşlerimiz
Yanıp sönen ne varsa benden asi.
Çoğalan yalnızlıkları ağır gelse bile koynuna almak zorunda kalır köşelerimiz

Patikalar geçilir dağın eteğinde durmak gerekir
Bir yaren beklemek boşuna bir başına sürgünüz kendi yolumuzda
Aşk bir yolculuksa eğer eninde sonunda tükenebilir
Adını her kim koyacaksa koysun ama
İhtilallerin tükenmesi gibi günahsız aşklar da tükenir
Kimleri aradığımızı bilmeden patikaların bittiği yerde
Saplanıyoruz hiçliklerden birine.

Karşıdaki dalda tek başına duran ayvanın dışındaki tüyler akşamleyin
Uçup gidiyorlar altın tozlu yalnızlıklara sırtarak...
Teker teker yak ışıklarını ey gece,desem günah.

Bu vakitten sonra kimler girebilir benimle birlikte şu derin kuyuya.
Hep o siyah örtü,düğüm üstüne bir düğüm bir düğüm daha
Kendi perdelerimizin gerisinde derin dalmak,uzun uzun susmak talanmış
Sayfaları yıpranmış kitaplar,ilk yudumda tüketilen kadehler
Dağın eteğinde tükeniş,ayışığı oyunları
Yanık ısıklarla yayılan adlar,evet ne varsa hepsi yalanmış

Her birimiz başka pencerelerden seyre dalmıyormuşuz
Meğer gökyüzünü...

dokuzeylülükibinondört

Necdet Arslan

Donuk Yön

Bozuk tepkime:kireç
Dağın sır küpü
Kazılır derinliklerden
Darağacına çekilir eylem

Beklenmedik reaksiyon-çığlık
Objeyi eskitir-ufalayarak mı
Yarım bırakılmış tümceyle
Suskun kalır koro

Çağın utangaç elleri
Hırsızlık-yer değiştiren güç
Açar kendi tünelini
Ötesi -devingen o sonsuz kaçış

Petek indirilir ve süzülüş
Polen direnciyle sağılır
İkilemesiz yazım

Kasnağı yarılan saten
Kendine çözülür motif : küs
Küs ki yapmacıksız ahraz

Suyla tavllanır barut : lime
Hiddet doğarsa ki
Soluğu tezden bastırılır objenin

Sözün karamsar görüntüsü
Woolf- yüreği taş ocağı
Göbeğe toplanan mintan

Taşır mı bir başına kendi yükünü
Doğrulamak-tutukluluk içre

Duvarları yükseltenler bıçkıdır
Aşınır dağ-tanığı özdekler
Dinamit okşamalarıyla

Köpürerek sakinleşen beyazlıkta
Hangi kum tanesi sevişir -yükselti...
Ötede durur 'Uçurum'biraz mor serinlik
Görünür yüreğin ta dip noktasından

20.09.2018-76

Necdet Arslan

Dosya İçin

Gece,ay,yıldızlar...'yoksa' diye kekeleydi.

-Sırası değil Şimdi bunların.

Gece siyah bir çarşaf gibi gökte serili duracaktı.Ay nasıl olsa yalnızlığı seviyordu.Yıldızların biri sönerse diğerleri pıtrak gibi serpilirdi karanlığa.

Oysa Şu birkaç saat bir daha geri dönmeyecekti.

Vaktiydi, başka bir Şey için sözü aralamanın;dudaklardan dökülecek o iki sözcük için...

Biliyor musun,se -....

Birden bir dalga kıyıyı sertçe öptü.Feribot son yolcularını almak için sabırsızdı....

Ay ve yıldızlar yine aynı çarşafın zerindeydiler.

18.11.2018-108

.....

Necdet Arslan

Dosya İçin .b

Hangi vakte kadar süreceğ bu özlem?
Kadim bir kente döndüm istilânı gözlemekten.
Gel; içimden geç, su serp yüreğime...

Necdet Arslan

Dosya İçin.1

Hangi yol titrerse, bil ki oradan geçerken göğsümün inip kalkmasındandır.

Yine de merak etme bu yolcuyu ...

Dünümüzün günahlarını fısıldama.
Uyuyan kanım ben,üşürüm...

Necdet Arslan

Dosya.x

Çöpe atın,tâbirini yalanlayan her rüyayı...
Öykü doğurmaz çünkü uykular.

Gülümse.
Yoksa,alabora oluyor imgelerim.

Serüvendir gözlerine doğru yaptığım her yolculuk..

Ödümü koparma.
Ölüm'ü kopar bir kere de.

Adresini vermedin.
Bari bir daha rastla bana.

Ya an beni uysallaşayım
ya sür beni yakınlaşayım..

Senin kışını delen kardelenim
Sana üşüdüğümden iç çekiyorum.

Koyu bir çizgi çek gecenin altına...
İçimiz erimeyi bekleyen ince sızılarla dolu...

Ateşlere bulandım yine.
Yunamıyorum...

Bahar korkusu var aynalarınızda.
Sırsızsınız

-Görüyor musun,pembe çiçeklerle donanmış şeftali.Demek ki erkenden bastıracak bu yaz.

Hoşuna gittiyse bu giriş,birlikte sürdürelim mi öyküyü?

-

-Niye?

Kim bilir nereye gitti gözlerin.
Ancak sen açabilirsin birden kapanan bu geceyi
Işık battığı yerden yeniden doğar.

Böyle yapma ikide bir

Yoksa,
ölümünden de daha fazla yer tutar
içimde yalnızlığın....

Katlanamam...

n.a.

Necdet Arslan

Dosyalık .d

Tamam,
Daha da acılı olsun bundan böyle destanlar...

Şimdi sırası mı
Tavus mavisine gebe bir bahar dururken...

Üşüyen ellerimde kırık pervaneler
Serçeler de uğramaz bir daha...

Granit taşsın sen.Eğilme.
Avunacağını bilsem şiirler dokumaz mıyım yosunlarından.

Ay firari.
Karanlık,geceye teğet geçiyor

Sakin ol...

Ay doğmayacak gibi...
Kördüğüm olmuş bu gökyüzünden ışık dilenmek boşuna.

İçim dışım en ücradaki bir kasaba kirliliği...
Her ipucu pusulara atıyor beni.

Herhangi bir yalnızlık sanatı...

Öğrenmek,
iki kılıç arasındaki içerik kadar heyecanlı...

Unutmak,
Adresini şaşırın birkaç sözcük kadar acınası...

Başkaca tanımını da yok zaten.

sakın gelme!
bu sıralar buzdan farksızım
suşmasın yalnızlığım
ışığını arasın gözlerim..

boş ver
delip geçsin yüreğimi bir kardelen gibi özlemim
volkan olsun
gölgene püskürsün sensizliğim..

İyi ettin,
hiç olmazsa o uzun ağıdını bıraktın bizlere giderken...
Uyu hadi.

Yıldızı bol bir gece çiziyorum şimdi, saklambaç oynadığımız sokağa...

Sen yine yoksun
Hiçlik cirit atıyor
ortalıkta ...

Zaman sahtekâr; ne yapabiliriz ki...
Tutanakların da faydası yok.

mekanlar talan
An'lar yalan

Yalnızlığın sonsuz kuvvetiyim
Dünlere kalansız bölünüyorum.

Geceyi seslere kapatıyorsun.
Nereye sığsın çığlıklarım?
Git,yakomozlarla uğraş!

Duman kırıntıları yüklü bir aşktı.
Masal kadar sürdü ömrü.

Bir masala koy beni
Sonra,yak ikimizi.

Eskimiş bir çekmeceyim
Dokunduğun an tozarım.

Doğurup savuruyorum...
Şiir oluyor sesleri sevdaların.

Bu suç benim.
Hiç kimseye gösterme parmak izlerimi
.....

Üşüdüğümü biliyorsun
Temmuza küs kuşlar gibi üşüdüğümü...

Tuzlu akşamlara daldık
bu saatlerde
Yeni bir öykü kendiliğinden mayalanırdı

Elinde tebeşirle,akşama doğru çıkar gelirdi.
Ben ona her gece şiirler yazardım

Söylemişsin say.
Ben anımsamaya zorlarım kendimi.
Kaç şarkıdaki gerçeğin sen olduğunu.
ve kaç notaya dokunduğunu...

Bir daha bir daha gelirim.
Zaten hiç olmadığım yerdi orası...

Hep aynı dün'sün...
Boşaltıp durduğuma bakma kum saatini aynalara...

Gurup kızılı çiçekler derledim gözlerinden.Kırmızı gülüyordun.
Yine birlikte öptük şarkılarımızı...

Narin bir sezgi olarak kopup gel.
Solumak istiyorum nazlı ellerini.

Sana yarattıkça biraz daha eksik kalıyor anlamın...
Doruğa yürüyen bir karıncayım.

Hatırlanmaların en koyusuna gömülüyüm.
Tozumu olgunlaştırıyorum.

Aralıktan bakıyorum.
Köpükleri koynuna alıyor sis.
Sen el etme sakın...

Taşucu nerede,
başucu nerede...

Kalakaldım iki arada bir derede

Necdet Arslan

Dosyalık c

"Noktalanmayan her şey yarım"dır"
Egoya gerek yok

Kibrini derdest edenin
parmaklarını kırsan ne yazar

Şaftı kaydı kayacak terazinin

Tek başıma nasıl toplarım onca dünü.
Karşıma geçmiş gülüyorsun bir de...
Yapma !

Serptim işte.
Oldu olacak bir avuç buğday tanesiydi.
Toplayamam.

Necdet Arslan

Dönemeç

Tanımı yapılamayan bu sayrılığın üzerine
Gecenin gözeneklerinden damıtılmış anlamlar seriyorum.
Her köşe başında kırık dökük başka bir direk
Onun etrafında fır dolanan pervaneler

Gece yine yıldızlarını silkeliyor çarşafından
Sol tarafımda gittikçe azalan ayaklanma sesleri
Kahrolmak gibi bir şey , kaygıları defedememek

Gözümde paslı uykular
Şiirimden kaçıp gitmek için havalanıyor aralık kuşları
Ne güzel ölüyorum saat başı
İstedığı makamdan çalabilir mızıkacılar

Sahi şafak nasıl söküyor
Aşk nasıl donuyor oralarda
Fesleğenler yine aynı mı soluyor gecelerde
Ayaklarım iz bırakmadıkça
Adı da tadı da başkalaşıyor buralarda bu iklimin

üçaralıkikibinonyedi

Necdet Arslan

Döngü

Senden gelip sana gitmekle
Döngüleşiyor bu yolculuk
Gece
Sen
Ve ben
Üçümüzün dışında kalıyor her şey

Böyle bir yeryüzünü
Hiç kimseler gör(e)meyecek

Aşkı avutuyoruz durmadan
Sen yıldızları toplayıp önümüze seriyorsun
Bense dolunay ışıklarını
Alnına yapıştırıyorum

Karanlığın şafağı doğurmaya
hazırlandığı saatlerdeyiz
Kaçık iki dalga gibi
Birbirimizi dövüp duruyoruz

Merhaba
Yalnızlığımı lunaparklara
dönüştüren
Ve ruhumu sımsıkı saran gizemli yüz

Dil yordamıyla gönül yordamıyla
Düş yordamıyla aşk yordamıyla
Sarıp sarmaladığım
yol ortağım

Suçlarımı yeşile maviye boyayan
Ateşle kavuran,kuşsütü terlerle
Islatan yoldaşım merhaba.

Necdet Arslan

Döngü

Kazılan ve örtülen günlerin
Hatta şimdinin
tortularıyla boğuluyorsak durmadan
Öfke nedir ki

Direnmek umutsa
her yenilgi sonrasında özlemleriyle
boy verir sevda

Söylenmesi güç olsa da
Karanlığın yırtılması
ağır hasarlıdır
bazen

Yol alındıkça daha nasırlanır el
daha ağır sıkılır yumruk

Zulmün koynunda yatmak için
Çok geç

Ölümden dirilmeye
Yola düşme zamanı alнімda
Bir kez daha kurulmuştur

Sırrımı sana haykırıyorum yazgı
Bu kör avluda
durduramazsın artık beni

21.Nisan 018

Necdet Arslan

Döngü/sel

Seviyi meşru kılmayan hangi ürküntü
Bir iblisin örsünde ezilen Samsa'ya dönüşüverir..
Kulak ver sesime,duy beni
Hiç korkma!
Kimseler kökünden söküp atamaz
Sarmaşıklar misali sonsuzluğa uzanıp
Ruhumuzu saran sevgilerimizi

Koruklaşan zamanlarda
Kaldırım kaldırım dolaşmaktan
Tabanları delinip kopçaları çürüten
Ve lostra salonlarında hapsolan papuçlar değildir sevi
Gem vurulmaz parslar gibiyiz biz
Gözü kanlı gibi koşmaktan
Bütün bedenlerinden buğular saçan
Semaverler misali kaynar vadilerimiz

Çoban yıldızının yayla sularıyla oynadığı
Arzuları istifleyen alaca gecelerin vuslat vaktinde
Bir divitten dökülürcesine yayılan
En alevli
Ve en hırcın safirlerimizi
Kıyıları döven turkuaz dalgaların
Kızgın kumsallara doluşması gibi kusursuzca
Giz'i bizde saklı
Mahrem koyaklarımıza nakşedeceğiz

Bütün mevsimler boyu
Gönlümüzde turnalar uçuşurken
Ürkek bir ay'ın şafağa sığınma vakitlerinde
Gözbebeklerimizde büyüyen yangınlarımızı
Kendi ellerimizle biz söndüreceğiz...

Necdet Arslan

Dönme Dolap

Biraz daha aşağıya çekme
Bu gökler topraktan nem kapar
Bu boşluk her zılgıtı mübah saymaz

Kadın kılıklılar caddelere dökülmüşlerdir
Afyon balmumuyla karıştırılmasa olmaz
Rehin alınmış saçlar
Tel tel koparılıp devredilse faize
Ya duyulur ya duyulmaz

Vicdansız dehlizlerden en sonuncusu için
Resmi açılış töreni yapılacaktır.

(...)

Endamına
En ince uykusuzluk saatleri hazırlamak
Konu olmaz

Solgun yüzündeki mor lekeleri imha etmek
Bir rastlantı sonrasında görev verilmiştir
Karartılmış geceler tanıktır buna.

Bastır parmaklarını
Alnının ortasına vicdansız kahkahalar doğurmaya
Solumadan
Kesik kesik ama

Sabitlenmiş mum ışıklarının
Titremesi tükeninceye değin
Her dudak açıp kapayışında
İki büklüm başka bir salyayı
Tükür boşluğa

onaltıkasımikibinonbeş

Necdet Arslan

DÖNÜP DOLAŞTIKÇA AŞK...

Yıllar uçup gidiyor başımızın üstünden
Kıyısından kenarından geçerek yönlerimizin
Sen her koşulda
Buram buram kavruluşumsun toz pembemsin
Anlamımsın en duru halinle
Öylece kal derim sana
Öylece gel

Yağmurlu ve ışıllı bir akşam üstünde
Yine borç alıyorum gölgeni
Güzel zamanlara taşımaya.

Sahi ses nedir senin'çin
Varlaştırdığın, ezgilere katıkladığın nefes nedir
Söyle misin

Son dönencede gonca bakış
Bereketli ve ateşli sığınışlara sahibem
Alnın sonsuz ışıklı vadi iki gök taşının ortaklaşa öptüğü
Doğuş akşamları içinde sabahına yürüdüğüm

Yanaşıp gamzelerinden içtiğim
Ne güzel başolur yangılarımız seninle birlikte.
Öylece gel derim sana
Öylece kal

Gittiğinde
Bilinmez ne diye kararır gündüz ve gece
Bir ur gibi büyür bilmece
Büyür yüzsüzce

Bazen alışılması güç olur ayrılıklara
Zamanı gelince her şey

Neyse...
Beni de kat baharına beni de aşkla mayala...

ondokuzocakikibinonbeş

Necdet Arslan

Dönüş Vaktinden Önceydi...

Kolunuzdaki kirli mor güneşi kaybeden serinlikti
Akrebin tanrıçalarına yelkovanın tanrılarına bağışlanan dualar
Dökülüyordu dudaklardan
Merdiven başı tedirginliklerinde ter vardı
İnce sızıydı sensizliği düşlemek

Uyuyordunuz

Tekerlek izi, sesi kaygıların
İnansı gerçek,Hipokrat'ın
Dağılma soluk daralmasının öteki ortağı
Ve korkunun eko izleri
Değil miydi?

Yüzünüzde evlerine dağılmış kahrı çekilmez bir akşamı okunurken
Bir kılıcın üstünü sonsuz örtecek kasımpatından habersizsiniz

Kırılıp katlanan konfeti çizgilerine öylece bakıp kaldınız
Bir giz bir büyük pay
Ağır nöbetleri kolaçan eden teslimiyet solgun duruyordu alnınızda

Hepsini orada terk edip
Götürülüyordunuz...

Ne ki
Sararan otların içinden boynunu eğip
Yolunu gözleyen zeytin dalı
Hiç olmak istenmeyen yere bakıyordur

Yüreğinizde ne kadar yer vardır
Son kullanma tarihlerini ötelemelere..
Söylemediniz

Tek bir kum tanesi gibiydiniz
Öteki taneciklerden habersiz
Düşüp kalkıyordunuz.

Dizlerinizde kurumuş çöp dermanları
Bir ülkeden başka bir ülkeye son kez sürülüyordunuz

Göz çukurlarınızda kocaman bir han
Bir karakış
Bileğinize yazılan firari okumalar
Ağlıyordunuz

Gerçeğinizde yitirdiğiniz tali yollar
Köstebektiniz üstünüze yıkılan dağın altında ezilen

Vallaha ki soluyordunuz
Ağır ağır kayboluyordunuz

Necdet Arslan

DÖNÜŞÜ OLMAYAN YOLCUYA SESLEYİŞ...

Kömür karası alnında okurum kimliğini
Adın Emek olmuş neye yarar
Sevecensin
Sahipsizsin
Acıtırsın içimi
Vahşi kapitalizmin dişlilerine kapılarak
Sen sonuçsuzlukları çoğalttıkça
Dağlanmışlıkları ve soluksuzlukları yaşarım ben
Kömüre belenmiş bedeninde...

...
Delik deşik olmuş ayaklarından tanırım seni
Nasırları fay hattı gibi yarık ellerinden, dibinden sökülmüş tırnaklarından
Ne ki çatlak çatlaktır
Pamuk gibi hafiftir onlar
Kanundışı umutları kazımdan
Bitkin düşmüşlerdir
Alın terini peşkeş çekenlerin açıklıklarına
Yem oluşundan tanırım seni
Kömüre belenmiş bedenindeki dövmelerinden

...
Zeytin siyahı gözlerinden bilirim seni
Adın Rıza'dır Halil'dir Nafiz'dir
Işığa doğru koşan soluğun
Yorgundur
Ha gayret
Mavi yakarışları
Ve kızıl sabırları nefes nefes içine çek
Sustur yolunu gözleyen yavuklunun ağıtlarını

...
Kömür karası alnında okurum kimliğini
Zift gibi köpürürsün kızgın
Sen tutuştukça gökyüzü kora dönüşür
Adı bile konulmamış bebekler senindir
Gökte birbiriyle yarışan dualar sana

...
Bu dirençler sende
Bu teslim olmalar mı
Hayır
Bu yağız yanık bedenler sende
Seni arar buluruz ömrünün son faslında
Belki derinlerde belki yarınlarda belki arafta
Günlerdir dalgalanıp duran sensin aslında
Yarıya çekilmiş şu Mübarek Bayrak'ta...

onaltımayısıkibinondört

Necdet Arslan

Dördü Beşe Ekledik Etti Yedi Elde Var Altı

Sirasını şaşırmiş sözcüklerde
Ucu tükenmiş
.....kalem izi

Yani
Barut kokusundan hasarlı ilk koşma

Söylenemeyenlerin
İlkinin adı Mualla
Ya kaytan bıyıklı olanınki

Hadi söyle
Hadi söyle
Söylesene be

A-yıp-tır söylenmesi

..... tam da yalnızlığın sesi
.....kökü kurtlu esin
.....renk kırılmaları

.....yaklaştıkça
.....İrak

Güpegündüz karanlık
At sırtında
Kendime u dönüşü

Okyanusça fireler
.....Masa başına
.....Günlerin elinde
..... Ad anmaları

Bol kuşlu gökyüzü altında
Mart karayeli
.....Satırlarda
Yıkıldı yıkılacak
Benzer limanların küpeştelerinde
Keşfettiğim

.....oltaların ucunda
.....kalp çarpıntılarının büyüsünde
.....dur durak bilmeden hecelerde
.....tahkimsiz topraklarında
..... kuş kondururuz biz de ha(l) liç'e

Ömürbillah
.....Başı ve kıcı ziftli uyaklarda
.....Ayrık sazda sözde
.....Parçalı bulutlu
..... Nefeslendiğim

Sürmesine sürelim eşıği de
Niğde'de kalaycı yoksa
.....Gönül koymaz mı bizim valimiz
.....Nice olur halimiz

A kuzucu'm
Sen nerede palazlandın böyle..

Necdet Arslan

Dört

Ulu buyrukta
Dörtlenmeli
Yazılıydı

Dört kişiydiler
Dördü de azılıydı.

Zaman dardı
İşe koyuldular

Dört artı dört
Dört artı dört
Dört artı

Dört günde
Pakladılar

Arka bahçeleri
Akladılar

Şimdi
Ülkenin
Dört bir yanında
Dört duvar arası
Yüz karası

Ön bahçelerimiz
Kan deryası

Çok dertliyiz
Uç dörtlüyüz

Dört
Dörtlük
Olacağız bu gidişle

Değil mi
Gözel Paşa'm?

Necdet Arslan

Dört İşlem

Bana hep eksik kaldın.

Şeytana uyup
Elde sen varsın
Demek güç değil
Ne ki
Sensizliğin iki eli
Fena yapıyor yakamdan...

Gerçi tekindir yolunu yokuşunu gözlemek
İki arada bir derde kalmak

Beklesem ağularsın beni
Çerçevede durur gibi olsan neyse ne...

Sefa gel
Bari
Bu akşam
Toplamada biz kalmak için geriye
İpek böceği olup kozamızı örmeye

Birbimizle çarpılıp
Birbirimizde bölünmeye...

dokuzaralılıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Duman

Dünden ayrılamadı yarınlar
Bozuk paralar örneği kirli
Elekten kurtulan kum taneleri gibi
Elden ele geçip gitti.

Mum olunurdu karanlığa bir zamanlar
Büyürdü gece,uzardı.

Nasıl da sığırırdık ateş böceklerine
Daha yarın gelmeden tipi kırdı düşlerimizi.
Kaybolduk daldığımız tünellerde biz yolu yol bizi şaşırdı.
Ninnisini anımsamaz oldu çocuklar.

Suyun yağmurun tekerleğin sesiydik
Poyrazın içindeydik sürekli
Hiçbir şeyi alamadık akarsuyun ağzından
Sövededik bileklerimize kelepçe vuran şahbazlara

İçimizde yangıları koyultan yalnızlığı evireten ses
Öylece kaldı.
Acı derledik yıkıntılar arasından
Nidamızla ve öfkemizle
Kırgın ve küskün yeşil sabahlara varamadan
Zaman koyulaştıkça koyulduk...

yirmiöcakikibinonaltı

Necdet Arslan

DURMAK YoK

Sandığı kaldırdın
Dünyalar senindi
Başı oldun
Elhamdülillah
Kürt'ün Arnavut'un Abazha'nın
Gürcü'nün Boşnak'ın
Arap'ın Alevi'nin Yezit'in...
Velhasıl bu necip milletin

Aynı binadasın
Aynı balkondasın yine
Dikilenlere karşı
İlahlaştırarak cismini cibilliyetini
Yine gövde gösterisine
Çviledin cumhuru

Attın tuttun
Çatıya
Birleşik yapıya
Yine sen konuştuğun
Koyun sürüsü olup
Yine sorudanlar dinledi

Milletin
Adamıydın
Ustasıydın hani
Yürünen yollardan anlattın durdun
Halleştin

Geçmişten gelecekte
Yeni Türkiye'den
Gazze'den
Arap'ın yağından
Şam'ın şekerinden
Kudüs'ten
Bolluk ve bereketten
Saydın da saydın
Susmak bilmeden
Ah benim Aziz Milletim diyerekten

Sandığı
Balkonda
Göklere kaldırışın
Erişilmeyecek gücün eseriydi
Bu son yıkılışıydı
Çatıların
Birleşik yapıların
Senindi anahtarları artık
Bütün köşklerin
Bütün kervansarayların

Boş ver artık

Tasaları
Kasaları
Anayasaları...

onbirağustosikibinondört

Necdet Arslan

Duruşma

Daracık dakikalardan biri
Elim ahizede

Son damlalarını bırakıyor bulut
Karşı büfede bir telaş.

Taze simit kokuları yayılıyor sabaha
Bekliyorum

Şu anda Üsküdar'dan kaçınıcı
Feribot geçiyor Karşı'ya

Başımın üstümden iz bırakarak
Batıya yöneliyor uçak

F-5 koltuğunda
Üçgen şifon blüzünde makasın
Aralandığı yerde olmak var.

Seni şeytanca
Daha çok arzuluyorum bu sıralar

Nefesinin oyalı tellerine
eşlik edebilsem
Yüksek gerilime kapılmaya razıyım
Zerre dokunabilsem...

Haçer olup saplansan
Birdenbire yüreğime
Beklenti işte

Daracık dakikaların en sonuncusu
Elimden düşüyor ahize.

Kim bilir yeni tomurcuklanan gonca olup
Kokunu nerelere salacaksın

Kutsal kentini yitirmiş bir keşiş gibiyim
Tükeniyor mırıldanmalarım

Artık
....çürümüş suyum / damla damla düşüyorum sanki kadehlerden
Kaç kez ölür ki insan / toplayan kim yüreğimi sızıp kaldığım yerlerden

Haklısın
Neyine gerek ki senin

11.03.2019-138

Necdet Arslan

Duvak

Otların fıskıracağı bu topraklarda
Kaçınıcı baharımdır beklediğim
Bana yine gücenir, biliyorum
Okşamadan yanından geçip gittiğim mor menekşe.

Haylaz damlalar
Düşer durur ben'ime/yen'ime
Islanır pipoma bastığım tütün

Durduk yere
Senin işte bu ellerim,diyebilsem
Ebemkuşağının öte yanında duran sevgiliye.
Bir diyebilsem...

onbeşmartikibinonyedi

Necdet Arslan

Duvar Yazılarından

Algıyı zorlamaya gerek var mı bu kadar
Ne hayran ne hazır eşikteki soğuk savaşa nisan

Çiçek de yaprak da bu toprakların süsü
Şıkboğaz etmeye birazcık sıkılır insan

yirmibirşubatıkinonyedi

Necdet Arslan

Duvar Yazısı

Aklımızın kıyısından hiç geçmese bile birbirimizde fırtınalar yarata yarata var olduk yıllarca.

Kimileyin yeter dememiz gerekirken yan çizdik uzaklaşmalara.

Kendimize dönme mevsimlerimizi kırparak küçülttük.

Şimdi yine suskunluklar yolluyoruz bulunduğumuz yerlerden posta kutularımıza.

Tümcelerimiz bile hüzünlerimize benzedi,gözyaşlarımız nisan yağmurlarıydı.

Ama bilmelisin ki Mrs Claude biz bastığımız her ayrı izle birbirimize yürümekteyiz yine de.

Bende kalan hiçbir şeyini inan sana bile veremem...

Önce kendimden kopmam gerekirdi ; ben geç kaldım buna..

17.11.2018-107

Necdet Arslan

Duvara Düşen Oyalamalar

..•*") SALINIM...

"

..... -Gözün arkada kalmasın; mayınlı tarlaları çoktan geçti sözcüklerim.
.....-Hayır, seni haklı çıkarmaya gücüm yetmiyor."

Kaskatı çimler çakıl tedirginliği
Çok gecikecek ilk cemre kurşun
Paramparçalığım bozulmuş notaların
Ayak ucunda

Zonkluyor parmak uçlarım
Buz vurgunlarından hiçlik kesiklerinden

Hiç kimselerin karasularında
Yaralındım ah

Gökleri deli divane eden kirli bulutlardan
Korkuyor ezgi
Nutku tutuk, suskun,

Kapandı
Dar görüntüleriyle uzlaşamayan sim
Duvara düşen oyalamalar
Soyulmuş bir deniz anasının iki dudak arasından
Veda makamında bir şeyler dökülüyor

Gizleniyor kendini anlatamayan
Arzunun gözlerinden düşenler

Maviyle karayı
Birbirinde eritiyor simyacı
Gökyüzü feryat figan eyliyor gizli yurtsuzluklara

Sensizliğim tekin olmayan dereler kadar haklı
Sürüklenen suların ayak izlerin kadar derin

Erimeden akıyor zaman
Nilüferlerin altında bir bilinmedik telaş
Sinamayı göze alamıyorum ama dokunsam kırılacak har

Ses vermiyor damla
Yetmiyorum kendimi yık(a) maya
Aldatıyorum körkütük
Masal perileriyle

Aldığını geri verse iyi eder diyor da

Başka bir şey diyemiyorum düğümlere

Ah yok edebilsem keşke şu hücre çürümelerini...

//* Y A B A N I L...

Bir beklenmedik anda
Bir kapı usulca aralanır
Bir boşluğu büyüten bir yokluk girer içeri
Her şeye siner o eksiliş.

Gözlerim ırayan ve incelen yoldadır
Ötelerde,en ucunda kaybolan sensin
Senden sonra bütün ıssız yollar dolar içime
Teklemeye başlar yüreğim

Dönüp ardına baksaydın
Görürdün
Bir anda bütün renklerin söndüğünü
Bütün ışıkların sustuğunu
Ayak bastığın bütün yerlerin savrulduğunu
Bütün çiçeklerin kavrulduğunu
Bütün kuşların deli dolu dolaştığını
Görürdün.

Bir beklenmedik anda
Bir kapı hızlıca kapanır
Hiç kimse su dökmez ardından
Tek kişilik gözaltılar başlar terk edilen odalarda

Neyi taşıyım şimdi yüreğimde
Kim örter şimdi akşam perdelerini
Dağı taşı titreten bu suskuda
Kime okurum şiirlerimi

Bir aynaya daha iner yumruklar
Bir derin kuyu daha kazılır
Tükenmek bilmeyen karanlığın içinde
Dinmek bilmeyen göz pınarları
Bir arastağa kilitlenir

Necdet Arslan

Dürbün

Omuzlayıp kalaycıya götürdüm
Bazı sözcüklerini bu şiirin
Kıyı çarşısının arkalarına yayıldı nişadır kokuları
Bahara çağrı yaptım tüm kokularınla gel diyerek

Damarlarında taze öz su taşıyan dallar
Körpe çiçekleriyle eğildiler.
Suyun dilinin
Kadim zamanlardan şimdiye nasıl yürüdüğünü
Öğrendim.

Yukarıda sonsuz bir mavilik
Aşağılarda ona yatak yorgan olan topraklar
İkisi arasında boşluk

Boşluğun iki yakasını nasıl birleştirebilir köprü
Sözcükler bir yakadan öteki yakaya nasıl geçer bizsiz

Kıyıda yüzyıllardır dönüp duran değirmenin
Zoru nedir acaba hangi şiiri tamamlayamadığı için kekeler

Çekip gitsem ötelere yol kokusu yer kokusu yel kokusu
Giderken yavukluya bırakılan ayak izlerinin kokusu

Koyun gözlerinin alaycı bakışlarına aldırmadan
Üstüne üstüne sürüyorum şiirlerimi imbatların...

ondokuzmartikibinonbeş

Necdet Arslan

Düş İzi

İnce sızı
Durmaksızın vurur yüreğe
Yorulur gün
Gece aydınlığa uzanır
Aydınlık gecede aldanır

Korkarım o an
Tanıdık bulutların bozulmasını
Seyre dalmaktan

Bildiğim sınır ötesi o ülkede
Bir cana ışık çarpması
Bir çocuğu öpen annenin sevincinden
Mutlak daha güzeldir.

Saymadım artçıları
Ayağıma vururken depremin
Aslı benim olsun isterim tüm üzünçlerin

Sığındığım o korunağa
Düş durağından merhaba...

Necdet Arslan

Düş Kırıklığından da Beter

Birileri çıkıp da
Nasıl tanıdığını anlatmıyor
Ölümleri...
Giderayak bencillik yapıyorlar

Kendimizle savaşımız koyulaşıyor günden güne
Yeniden kurulamayan bir tarihin içinde figüran olmak
Koyuyor bana

Özetlemek bile gücüme gidiyor
Bu tükenişi...

Kahroluyorum.

birocakikibinonyedi

Necdet Arslan

Düş ve Dem

Düş oldu dem
Demlendi durdu efkar

Kilitlenmiş karlı dağlar
Ardında büyücüler sofrası
Bir tarafta nisana can atan süt dişleri
Öte tarafta homurdanan iri kıyım fırtınalar

Yakma yüreğini ezgi
Seçmece satmadılar ona canı
İpek yavrusunu koyma öksüz
Sağanaklara nasıl karşı koyduklarına
Bak yerli taşların...

N'olur
Gelincikler arasından
Menekşeler de bir arpa boyu
Gülümseyebilsin...

Yasaklanmasın yaşama asılmak
Dillere düşün bildiğimiz o tatlı türküler
Bakışlardan okunabilsin sevinç

Demlensin yine düş
Varsın efkarından irak olsun dem...

yirmialtımartikibinonaltı

Necdet Arslan

Düşlerde Kalmamak İçin

Kaynak ,sel , oyuktaki derinlik
Bozkırı üşüten kırağı
Yüreğimdeki ocak başı sevdanın

Kesme taşlar döşediğim patikadan
Son güzde zeytinlikte
Gölgenin koyulaştığı sularda
Pır pır eden bakışlarımızla...

An'ı ,sıcaklığını işaret parmaklarımızın

Iraklığımızı törpüleyen akşamda
Sımsıcak sararken nefesimiz
Göğün üzerimizi örtemediği
Yolculuklarda

Büyüyen sel ,renge katılan derinlik
Karıncı telaşlarına benzeyen
Çırpınışlar içinde
Kınında rahat durmayan eller

Tam da şimdi
Şiirime ünleyen adımların
Körfezin en karanlık yerinde
Bu kaçamak sevdalanışların

Duyumsadığım en kötü olan şeyin
Şessizlik olmadığını
Ötelerin,adın bittiği kesikte başlayıp sürdüğünü

Arama ve bulma olasılıkları için
Burada çakılı kalındığını
Dellenen tipiye karşın
İçe çeke çeke ayazı
Uyur uyanık nöbetlerde kendimizden geçmeyi...

Göğe baktım yıldızlardan ürkerek
Akışını çevirdim suların
Kurutmamak için uğraştım durdum güz ışınlarını

yirmidörteylülükibinonyedi

Necdet Arslan

Düşlerin Peşinden

Kitaplara koyulmakla, şiirler yazmakla falan olası değil buralarda avunmak
Önceler hükümsüz şimdi lazım bana
Birazdan bu sisin dağılacağını bir meltemin dudaklarıma yapışacağını söyle bana
birazdan

Oyalanıyorum
Dağ taş uykularda akşamın yorgunluğunu üzerinden atmaya çalışıyor kaldırımlar

Dudağımın kenarına ilişmiş o mahcup gülümseyiş
Geç kalan trenler gibi utangaç bir o kadar aceleci buse kırıntıları
Mora çalan notaların aceleciliği

Ah bu aşk
Bu sızı, uçurumlardayken yüreklerimizden yapışan bu bağımlılık
Göz ucuyla baktığım anların kıpırtıları
Ne zaman çalındığımı ve nerelere götürüldüğümü bilememenin acı coşkusu
Her notası tenimi didişleyen hüzzam nağmeler

Başka bir yeryüzünde ve başka iklimlerde üstü açık başka tiyatrolarda
Senle olmak üst üste boşaltmak kırmızı şarap şişelerini
Doyumсуzluklarımızı doyumak akşam sefalarının kiskançlıklarına tınmadan

Önceler hükümsüz bana yarınlar lazım
Yolunu şaşırın karıncaların peşine düşebilseydin keşke
Dirseğin değse kızarmaya yüz tutan kirazların en alttaki dallarına
Yüzünü yapıştırabilseydin yaprak aynalara
Şarkılar mırıldansan utangaçlıklar içinde
Sadece ben duyabilsem sadece ben dinlesem

Canından can katmaktan salınmazdı salıncaklar
Gün kurusu öykülerin yelini çalmak isteyen hırsızları vururdum
Kaçıp gitmezdin taş duvarlardan atlayarak
Gönlüm yerin yurdun olurdu konakladığın

Kaç harfim kaldı ki şunun şurasında sana yazacaklarım için
Kitaplara koyulmakla ,şiirler yazmakla falan olası değil buralarda avunmak
Bir rüyadan uyanmanın gönenci içinde pencerelerden
Dakikaları güzel yönleri hata sonsuzlukları bükelim bakışlarımızla

Derinliklere tırmanarak buzlu bahçelere sere serpe uzanarak
Mor dalgalarda bata çıka kulaçlar atarak...

Direnmenin, sabretmenin ve hatta yenilmenin ödülleri pay ederek birbirimize...
Yoksa yaşanabilir mi böylesi bir umurla

Gül yüzlü günler için
Kavuşma gecelerinin çılgın şenlikleri için
Orkideler gibi açıp şenlenmeler için...
Söyle dağılacağını bu sisin
Birazdan dudaklarıma yapışacağını söyle bana bir meltemin gururla ...

URLA/
onaltımayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Düşsel Veda

-Sen sarsıl yeter ki
tutanağı yakar birileri-

Şair, yaşamın temeline protestodur
Çılgık çılgıdır, derinden
Dizeler sıralar, şiirce
Sevinin ve tutkunun en güzel yerinden...

Duygudan doğan gülüşte büyürken
Birey, kurgudan ötedir, düşte
Derince, yeterince...

İntihar, kaç asırlık çözüm ki inanılası?
Mayakovski'nin, Yesenin'in teninden özge
Bir su damlası, bir dokunuş, bir ürperti
Sonra tütün, sonra duman
Korku, en yabansı
Ürküten yalnızlıklarda dizge
Teslimiyet ve gece
Sessizce...

/
- nereye saklanmalı takvimler
cürmü meşhut olmasın diye-

Ses
Sessiz ve iz
Yoksa
Masumiyet sizce öteye açılan pencere midir
gizlice...

Şafak yangınlarında bir avuç uçurum
Derince
Yüreği kanıyor Pavesa'nın
Ezgin ve nice...

Şiirce sızı / ince
İç yaşamdan kaçıyor Neruda
Her çelişkiden
Evrence, ödünsüzce...

Yazmak; has yaratı,
yani sözcük bahçelerinden devşirilen özgürlük
Aykırı bir us'ta düş
Özgünce, devingen
Öz/günce üretiş

Var oluş,belleğin imgelerinde
Kişisellikte düş
Eylemsizce

Çamus ve itiraf
Öldürmektir bir anlamda kendini
İçselikten soyutlayarak bilinçsizce...

/
-yaşamak
olsun ya isyan, kim ne'yeler-

Kaybolur kimlik,kopan düştür zamandan
Şiir kalır geriye Celan'dan
'Zaman Kırmızısı Dudaklarla'.

'Düşü Ne Biliyorum'da
ölümsüzleşiyor, Marmara
O andan bir nefes önce
Son yapraklarını savururken zaman
Bir klavsenin sesi duyuluyor sinsice

Yokluk, kapanan bir perdedir, gizlice...

Necdet Arslan

DÜŞTEYMiŞ GİBİ DEĞİL...

Evin yolunu gözlüyor.
Tam da kestiremediğin bir sıra özlemine işkenceye katlanırcasına
Katlanıyorsun.
Giderken kimselere veda etmedin değil mi?

Senden ayrı kalmanın çıkışsızlığına katlanmaya çalışıyorum
Kar düşmez oldu toprağa
Tanımsız kuraklıktır katlanmaya alışamadığım
Yani ışsızlığında başka karanlıklar düşüyor buralara

Erkenden uyandın bu sabah.Nasıl da böldün mısır ekmeğini
Yürüdün gittin kalabalıkların içinden
Saatler işliyor sen gülüyorsun

Bulutlara dokunmasaydın eğer toplanıp dağılırlar mıydı hiç?
Kışı uğurlayan mormenekşeleri ilk gören sen oldun.
Yüzündeki ferahlık hiç kimsede yok

Kaçıncı peronda kaldı eksikliğin
Sanki Ilgaz'dan süzüle süzüle inen sendin vadilere.
Yılan süzülüğü içinde geçtin dar yollardan
Çıkıp geldin

Dile benden
Korkusuzca dalacağın yerleri bağışlamaya hazırım şimdi
Kimsenin göremediği bizim renkleri gece ışıklarını
Sıkıca basacağımız şeytan patikalarını
Saatlerin ilerleyişine eşlik edecek olan öteki tıklamaları...

Bir gülücük attın yeniden dönmeye başladı yaşam
Çok sevmeler biliyorsun sen çok ateşliyorsun yüreğimi

Gel otur şuraya
Ne söylersen söyle şimdi bana.Korkma artık uçup gitmez onlar
Hoş geldin Ay Parçası
İstersen öpebilirsin beni...

onaltışubatikibinondört

Necdet Arslan

Düşüncel

Anızı yakılmalı tenimin
Yeniden yeşerene değin tohum
En toy en narin gamzelerin
Irmağın denizle buluştuğu yer sanki
Dudaklarımız çılgın haris
Hiç yoktanmış gibisine yıldırım düşmesini
Andıran telaş içinde
En çıkışsız olduğum anda
Aramaya koyulurken seni...
Say ki körfezin serseri cengaveriyim
Dizeleri gönülleri tutuşturan
Haramdır senden başkasının elini
Dokundurmam sözcüklerime
Ki, yüreğine adının ilişmesine izin vermezken
En serseri cengaveriyken körfezin
Son kardelen buzu çatlatıp uzatırsa boynunu
Dolunaysız son gecesinde kışın
Bercesteler düzersem gönlünü yurt eyleyen
Çatılır yürek ateşleri yükselir dumanı
En derinlerden en yükseklere
Sana yürürüm zemheriden geçerek sana
Yeniden yeşerince tohum
Irmakla denizin köpüklenerek buluştuğu yerdir
En toy en narin gamzelerin
Doruktan kopup ovaya yayılan yele benzer
Yazdığım bu dizeler
Yürek ülkemden sana iltica eden
Karıncaların, kervanların, günlerin yürümesiyle
Tükenir tüm yollar
Kum saati sessizliğinde sevebilmek seni
Çatmak dağ ateşlerini yavaşmak
Diz dize alevlerinden kavrulurcasına
Gidip gelerek birbirimize
Şimdi anızı yakılmış bakir bir tarladan
Ne ayırdı var ki tenimin
Gönlünde kıpır kıpır yurtlayan dizelerimden
Gelmiyor bu gevrek arzular
Şızlandıkça daha derinlerinden vurmak
İstiyorum seni
Kırda yalnız başına yaşayan zakkum kadar
Susuzum sana yönelik bu suskunluğum
Senin yüzünden bu açlığım
İlk ışığı gören kardelen örneği yalnızlığım
Bir ozanca seviyorum bir ozanca
Okşuyorum hayalini
Tutkularımla son kez alıyorum nefesimi
Seni ilk gördüğüm yerde
Bu şiirin son noktasını koyacağım tende

20 Ekim 2018-92

Necdet Arslan

Düşüş

Göz önünde durmasını
İstemedim u'nun
Tanrısaldı öyküsü koca dağın
Bu yüzden sakladım baş harfini

Gittim avlunun bir köşesine çömeldim
Kısacık gezindim orada kendimle.

Çamaşır ipiyle
Aralarından su sızıyor bu sıralar
Mandala tutunuyor çünkü u
Gelen ağamdır giden paşamdır
diyor, kırılğan tonla

Bahar deli dana
Çılgınlaşıp yığıyor üstüme prionlarını
Genliğimi törpüleyen yollara
Kadeh kadeh şarap sunuyorum
Aşk gayri meşru direnişte
U kıskanç
Dağ şaşkın

Pembe ışık yanar yanmaz
ele avuca sığmayan sevdalılar
kol kola karşıdan karşıya geçiyorlar
Yırtılmış zarfların içinden çıkan
Tozları sayıyorum ben

Kimseler koşmuyor yardımına u'nun
Yüreciği burkulmuş halde
Şıp şıp damlıyor böğrüne

Ne kadar u varsa
Köpek dişlerimle kesip parçalıyor
Ve sonra vakumlayıp içime atıyorum
Ketçaplaşıyor öykü
Öbür dağa kavuştuktan sonra
İnfilak ediyor u'suz dağ

Çöküşün ardından sular seller içinde
dizini dövüyor öykü.

29.05.2018-15

Necdet Arslan

Düşüş

Vurulup gidilen yollardan biri
Desem ki sekizinci günü Ağustosun
Çemberin rotasından çıktığı an
Gerildiği yerden fırlaması okun
İklim böyle değişir
Gelir dayanır güz
Elim ahizede
Her defasında yeniden meşgule düşer sesin
Taş düşürmekten beter bir sancı
Güç yazılan türden bir öykü
Geri dönülen yolcululardan biri
Geldiğimden beri
dilimde pas tutan biraz peltekisi
kavuşma kıvamlı bir karıncalanma
Gece gündüze zincirlenmiş
Başka bir nöbete yazılıyorum
Akreple yelkovan yirmibeş kez
tosluyor birbirine
Uzandığım hiçbir dal ellerin değil
Saçların imbattan farksız
Gamzelerin mürdüm olmalı
Gelinip kalınan yerlerden biri
Kasımın sekizinci gününden bir öncesi
Karıncanın taneleri biriktirmesi nasılsa
Özlem mi desem sabır mı desem açlık mı desem
Bir kördüğüm başka bumerang
Hiçbir şey değil
Çok şeyin güçsüz kaldığı tanım çıkmazı
Desem, şu köke su ver yeni tomurcuk
Patlasın dalın en ucundan
Artakalan olur her bölüm'den bazen
Eldesi unutulmamalı çarpımların
Öyle bir problem ki gonca dilinden
Şiir avuntusu yol avuntusu sekizinci gün,
dönenceler, katlanmak sancılara birer avuntu
Alosuz bırakma beni
Aşka bağışla kendini

13 Ekim 2018-89

Necdet Arslan

Edebiyatçı ve Eleştiri

Dr C.Bernard Bildiğimizi zannetmemiz, öğrenmemizin en büyük düşmanıdır. der. Alçakgönüllülüğün ifadesidir bu söz. İletilerimde kendimden söz ederken Bilgilerimi, deneyimlerimi yeterli görüyorum. biçimde herhangi bir iddiayı öne sürmedim. Sadece edebiyatla olan ilgimi ortaya koydum. Bazı arkadaşlarım kimliğimle ilgili tecessüslerini ağız birliği etmişcesine yazıyorlar. Bu konuda Nietzsche'nin bir sözünü anımsıyorum. Bu bilge kişi Kendinden söz etmemek çok soylu bir ikiyüzlülüktür. dememiş miydi? Grubun düzenlediği bir şiir yarışmasıyla ilgili yaptığım eleştiri sonrası kendilerini tanımadığım, adlarını zikretmediğim, olayla doğrudan ya da dolaylı olarak ilişkileri bulunmayan kişilerin Otuziki kısım tekmili birden saldırıları, küçük düşürücü karşı koyuşları, meydan okuyuş içerikli yazıları başladı ve sürüyor. Çeşitli ulusların edebiyat tarihlerinde, Türk Edebiyatı Tarihinde, bazı dönemlerde bu tür çabalara rastlamak olasıdır. Franz Kafka yaşadığı dönemde karşısındaki edebiyat oligarşisine karşı savaşım verirken dik durmasını bilmiş ve bu yüzden Yalnızlık, bana hiçbir zaman eksilmeyen bir güç veriyor. demiştir. Şairim, çok sayıda şiir yazdım; bunlar geniş kitleler tarafından ilgiyle okunuyor; herkesçe tanınıyorum ve haklı bir şöhrete kavuştum... türünden bir iddiada bulunmadım. Nizar Kabbani geliyor aklıma Duygularımız sözcüklerin ötesindedir; utanmalıyız şiirlerimizden! diye haykıran O değil miydi? Sanatçı olmak, onun ağırlığını taşımak öyle kolay bir sorumluluk değildir. Sanatçı eleştiriye açık olmalıdır. Yerine göre Goethe gibi Dilsiz gibi oturup kaldım ve ısırđım yanan dudağımı. demeyi bilmelidir. Pir Sultan Abdalın bütün zamanlara hükmeden Eksikliği vardır ben de bilirim/Eksikliğimle kabul eyle, gel beni. dizelerini sahiplenebilmelidir. Kendimce sorunlu bulduğum bir etkinliği eleştirmeyi; bir meydan savaşı gibi algılayarak, yüksek perdeden atanlara ne demeli? Pablo Nerudanın Biz şairler nefretten nefret ederiz ve savaşa karşı savaşırız özdeyişini anımsatmalıyım sizlere. Sözlerimi fazlaca uzatmayacağım. Evet; Bedri Rahmi Eyuboğlu kadar olmasa bile ben de Zifiri karanlıkta gelse şiirin hasını ayak sesinden tanırım. diyebilirim. Başkalarına kendimi kanıtlamak durumunda da değilim. Bir yazarımız, fıkralarından birinde ancak, kurumuş kış ağaçlarının dallarının ses çıkardığını, baharda ise sessiz sedasız çiçeğe durarak, sonra yaprak açarak ve sonra da olgun yemişleriyle bize gülümseyen ağaçları örneklememiş miydi? Bu güzelliğın ortaya çıkması sessiz ve derindedir, zamana bağlıdır; ümitle olasıdır. Kötücül kişilerin saldırıları beni ilgilendirmiyor... Güzelliğın var olduğu yerde böylelerinin olması da doğaldır. Eleştiriden korkmayacaksınız... Nietzsche: Beni öldürmeyen şey, beni güçlendirir! derken galiba işkenceyi uzatan en son kötülükten, ümitten bir beklenti içinde değildi. Albert Einstein Gerçeği aramak, onu elde etmekten daha kıymetlidir. sözünü niçin söylemişti acaba? Eleştirinin asıl uğraşı, gerçeği aramayı öğretmek değil midir?

Necdet Arslan

Eğer

Yoksan eğer
Gizlediğim kıvılcımlar kaybolur
Pembelerim solar, kırmızılarım tükenir
Zamansız çekilmiş sular gibi çöle döner bedenim...

Varsan eğer
Aşk yer değiştirir tüm tedirginliklerimle
Sevdaları kuşanırım mayıs dalları gibi
Ve adınla başlar tüm eylemlerim

Yoksan eğer,
Eskiyen bir zamandan kalma
Bir tutam gölgene sığınır gözlerim
Kimselere söyleyemem yokluğunu
İstemem, kuşlar uçmasın üstümden
Kıyıları dövmesin boşu boşuna dalgalar
Boz bulanık olur düşüncelerim

Varsan eğer
Sevdamı kuşatır günlerim, gecelerim
Uzaklarda saklı yollardan koşar gelir de.
Yüreğimi sana veririm
Hiç söylenmemiş sözlerle yoğunlaşırken dilim
Göğsüme yaslırsın başını
Tarümar olana kadar saçlarında dolanır ellerim...

Necdet Arslan

Eko

İçimde avaz avaz yankılanan
çoşku'nun sesiydin...

ilkin
Ah, dedin
Ses etmedim

eh, dediğin zamanlar oldu
katlandım

Of, demeni
Kaldıramazdım

Aşkının değil
Var git
çoşkun'un sesi ol artık...

03.12.2018-114

Necdet Arslan

EKSEN

Çam reçinesinin aktığı kovuktan
Dalgasını geçen adsız bir zaman
Pupa yelken yol alır
Geçmişle geleceğin kıyısından kenarından

Oturmuştur küpeşteye Nalan,
İpeksi rüzgarlar sıyrılıp geçerken ensesinden
O mırıldanır lal şarkılarını siz dinlersiniz
Dalgalar içinde derinleşen sesinden

Bir akşamüstü mümkündür bomboş kalırverir atölye
Görürsünüz
Etrafa saçılmış fırçaları pasaklı paletleri yarım bırakılmış tuvalleri
Boylu boyunca uzanmıştır kapı önüne Üstad
Kırmızı şarap şişelerine benzer yüzünün rengi
Dokunsanız tanımaz olur sizi hayalleri

Sombaharın gelmesini beklerken
Farkında olmadan geçip gider günler
Birden diner şarkılar yok olur bütün umutlar yarıda kalırverir resimler

Yaşam bu işte
Duyumsayamazsınız artık
Üstünüze örtülür okunmuş gazeteler
Aşk sonsuzluktur, diyenlere sormak gerek
Ne yapar şimdi sevenler hani nerelerdedir şimdi sevilenler

otuznisanikibinondört

Necdet Arslan

Eksik (resital)

Hadi yanıt ver
Kıskanmıyor mu seni o heykeller
Kal burada dedikçe o köşe başı...

Ne güzeldir şimdi
Güneşle oyunlar kuran o el o objeler
Neden her taraf siyah
Öteki renklerimizi kim sakladı
Söylesene neredeler

Kim kimi yasaklıyor
Vaktimiz daralıyor bu gizi çözmeye

onikişubatikibinonyedi

Necdet Arslan

Eksik Notalar Prelüdü

Ayrılmışlar
Kanları kaynaya kaynaya
Dönmüş durmuş gramofon
Hep aynı yerde takılıp kalmış o fa'ya...

Köprüler yıkılmış
Geçememişler ince sulardan köhne bir sandalla.
Düşünce dalgalara imdat diyerek sarılmışlar cılız la'ya..

Duymamak için seslerini
Kalmamak üzere benliklerinin en derinlerinde
Iraklaşmak için çavlan çavlan birbirlerinden.
Koparmışlar zincirleri

Eşiksiz kapı önlerine
Taş gibi ve kaskatı
Koyuvermişler yüreklerini
Umarsız dualar gibi yayılmış boşluğa acı bir si

İkisi birden sırtlarını dönmüşler geçmiş günlere
O geçmiş günler ki her biri
Krater kuyusunda sıkboğaz edilmiş bir budanmış re.

Karanlığın uçucu koyusu
Ayna yüzeyine düşerken
Baharda güz ortasıymış sanki

Bütün şarkıların sonunda
Hep aynı mi
Dişleyerek yumruklarını
Azaplı sulara bırakmışlar bedenlerini

Karbon kağıdı sarılı hıçkırık sesleri
Yankılanırken Adamo'dan
Dayanılmaz feryat duvarları yükselmiş hep aynı do'dan.

Necdet Arslan

Eksik Şarkı

Zaman daraldı sevgili
Dalgaları kulaçlayarak
Gurubu kirleterek

Yitik bile olsa aşklar
Susarak adressiz mağaralarda bir başına

takılıp duruyoruz yaşama

Serserileşmek yeniden
Çakmaktaşını sürte sürte ufalanarak
Dönmek aynı adrese...

Ney mi olsam
Sus mu kalsam

İnkarın koku duygusu yok
Kan uyuşmazlığı sürer gider
yüreğinde yıllandırmazsa şarabı aşk

Gölgenin ortasında kara bulut
Kendi kendini aldatır durur
Nereye sığınılır bundan sonra
Faydasız kalır katarlara asılmak

Silmek var yolları ıslak mendille
Zamanın kırışıklarını ateşle yazalamak var

Yarasadan ne farkın kaldı ki
hangi geceyi yamasam
Yırtıp darmadağın ediyorsun..

Necdet Arslan

Eksilmek

Uçarıdır zaman sarsar benliğimi
Tükenirim ışıklar ülkemde
Limon sarısı düşlerim çürürken
Geçmişten geleceğe uzanan
Yollarımı kaybederim

Göçüp giden kuşların peşinden
Ağlamak da niye?
Bilirim ki yediveren gülleri gibi
Her gün yeni sevinçleri
Bambaşka güzellikleri biriktirir yaşam
İsyanlarım bayraklaşmalı gönül burçlarımda
Bu yüzden işte, bu yüzden
Artık direnmeliyim.

Bir sevinç ufalanması sonrasında
İflah olmaz bir tamamlanma duygusu
Utangaç ilk yaz ürpertileri gibi
Gelip yerleşir bilincime

Kırılğan kararsızlıklarımı, hüzünlerimi
Damla damla boşaltırım bir sonsuzluğa
Yeniden suya, ışığa, sese yönelirim
Tümlenmiş umutlarıma
Parmak uçlarımla dokunamam inmelerden

Şimdi her adım atışımda
Gölgelerime düşen sırnaşık bir kıvılcımla
Yüreğim dağlanırken
Simsiyah çaresizlikler içinde
Yanar da eksilirim...

Necdet Arslan

Elde Var Boşluk

Kulağım nal seslerinde
Uykular haram
Yine can sıkıntısı yine derinde
Yüreğimde yüzyıllara bedel bir isyan
Sanki ölüme sürükleniyorum göçmenlikten
Sorup sorup durma nedenini
Anlatmam anlatamam...

onaltıhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Elenen Yaz Akşamlarından Birinin İçinden

Yol gittikçe incelen bir çizgi
Homurtuları geliyor tünele girerek
Kaybolan taşıtların

Sarı esmer yeni yetme oğlanlar
Az ötede kumsalda yalınayak
Uzun eşek oynuyorlar

Ufuk çizgisinin tam üstüne
Bakışlarını çiviliyor Murat
İki sevgili
Sırtlarını dalları suya sarkan
Yeşil beyaz yanar döner yapraklı
Ağaca dayamış yan yana oturuyorlar

Kırmızı otomobilin aralıklı ön kapıları
Meltem vurdukça hafif hafif kımıldıyor

Kız utangaç
Avucunda ufacık bir taş
Pembe ojeli tırnak diplerine
Kirli yeşil doluşuyor
Yosunlarını kazıdıkça

Ray üstünde yaklaşan ıraklaşan bir kamera
Karşısında duran adamın sol eli
Birden bırakıyor plakanın üst parçasını

-Şrakk!

Makası kapanmış siyah tahtada
Uçuk bir tebeşir beyazı

PARTİ: LX11
SAHNE: II

Romantizmi yakalayamadık bir türlü
Olmadı hiç beğenmedim, diyor
Oturduğu yerden kalkan
Kirli sarı çember sakallı adam
Ve ekliyor
Son sahneyi yarın yeniden yapalım

Belli ki film çekiyorlar

Gülüşmeler içinde bir hareketlilik
Dağılıyorlar
Kırmızı arabaya doğru ilerliyor
Kirli sarı çember sakallı adam

Iraktan gelen köpek havlamaları
Dağlardan süzülen ve meltemin sevincini

Kursağında bırakan rüzgar
Ortalık sopası yemek istercesine dalgalara doğru koşuyor

Uzun eşek oynayan oğlanların
Daha demin seslerini duyuyordum
Yoklar
Ne zaman kayboldular

Şimdi tek ben varım ortalıkta
Kalemim var
Ve son sözcüğünü aramaktan
Yorulduğum şiirim var

Akıp gidiyor zaman
Benzi kaçık kızıl bir güneşin daha
Gölgesi düşüyor denize..

Necdet Arslan

Elim Sende

Kimindir, hatıra mıdır acaba üç soğanı bırakmışlar
her yerin değişeceğini gzelleşeceğini sanarak
Sakin misin diye soruyor elik, suratının en kuytu
yerine şangır şunur iniyor su. Sndrlyor fke.
Yok hayır siyah martının neyi yutup i ettiği sanki
umrunda koca denizin.

şanslı sayılabilir siyatiği azmış bu sıralar diyorlardı
Her bacak kendini gövdesini srklemekle görevli-
dir. Peşinden nasıl koşsun bu öfkeyle hem her şey
merdivenin trabzanı gibi olsa. Bir oğlunuz daha doğ-
saydı kurutulmuş keiboynuzundan başka neler ne-
ler pişirirdiniz. Kolay yoldan peydahlanmaz bu nan-
krler bu coğrafyada dediler. Ortalıktaki koku soğan
ların hatırına olabilir miydi, yok hayır

Salmayın sokağa gece olunca karanlığı. ortalıkta ne
var ne yok şu narın içine girerse vay geldi başımıza
Işin gücün yoksa günlerce dn babam dn. Naraları
gökten toplamayı başardığı gün saksağanı smokinle
tepeden tırnağa donatmaya razı olur mermer. Hepsi
de yer değiştirmiş. Neyi vardı da yüzü kl oldu. Hurda
bardaklar düştü toz oldu. Irmağın parmağını kestiler
tulumbacı sayfaya gelince... Ama oraya hişirtı koyula
caktı, kim unuttuysa bu gerçeği itiraf etmeli. Ortalıkta
kimseler yokmuş gibi durmak caiz değildir. Domuzluk
geçer akçe.

Kolay sanma uygarlaşmayı.  soğanla omlet yapılır mı
hiç. Bugün tüm yağmurlar kllyen başka kllyeye ta-
şınmış.

Hay aksi.

sekizmayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

EN YAKIN YERDEN YARINLARA

Özleyiş dayanılmaz açlık sınırsız sevda
Barış ki bir zeytin dalı bir güvercin bir sonsuzluk
Bu bahar bu topraklarda türkü türkü
Yüreğimiz soluk soluğa yerden göklere dolu dolu
Gün ağarması gibi gelincik tarlaları gibi pervanelerce

Yürüyüş inanılmaz istek ufuklara heyamola
Varış ki bir harman yeri bir şenlik bir doyunluk
Bu bozkırlarda bu yollarda çizgi çizgi kararlı ülkü
Gözlerimiz can göbeği yalınayak ter salkımsaçak coşku
Yeniden diriliş gibi kucaklaşır gibi evrence

Kurtuluş özgürlük çelengi ışıksal kavga
Yarış ki bir sav bir ant bir olgunluk
Bu inançla bu istençle bu bilinçle bu döngü
Bileğimiz bükülemeyen çelik kaynayan güç soycul tutku
Kocaman denizler gibi dört mevsim baharlar gibi delice

birhaziranikibinondört

Necdet Arslan

Endamına

Kuş diliyle senin endamına
Bilmediğim öpüşleri kondurdum

Gördü kıskandı bizi gül dalı
Konuşmadı bir daha boynunu büktü gonca
Etme yapma desem de
Boşuna

Hem dağ hem bağ düşman çatlatmak için
Kurulmuştur derlerdi inanmazdım
Her ikisi de havlu attırmazmış meğer yüreklerine

Başka söylenecekler yok mu
Suyun nabzını ölçtüğümü söylemediğim
İçin hatalıyım aslında

Savaşından vedasız geçip giden her katreye
Dualar bağışladım

Üsteki taşla alttaki taşın
Boyu boyuna huyu huyuna suyu suyuna
Uygun olmalı
Kafa kafaya verdiler mi dişleri körelene
Kadar dönerler de dönerler

Keşke dedim keşke mısır püsküllü
Olsaydı saçları yarimin
Tarasaydım tarasaydım tarasaydım

Kadınlar çiçeklerden mi çiçekler kadınlardan mı
Daha güzel ne dersiniz

Hiç farkları yoktur der çoğu
Bana kalırsa kimseler yutmaz bu palavrayı
Yalana ne gerek
Hiç kimse gülhatmiye değişmez Gülendam'ı

Rüzgar ekip fırtına biçmeye
Rıza göstermez bundan sonra gönlüm

Arpa tanesinden önce kimi sever karınca
Kimi öper evine varınca

Öğrendim toprağa tutunan her canlının
Bamtelinin olduğunu

Necdet Arslan

Energeia

Söküp çıkarılamayan paslı bir çividir zaman
Ona dokundukça kendi yalnızlığımızı deşmek isteriz
Geri çekiliş yüzleşmeleriyle
Geri çekilir var oluş

Saf kaçışlar edilgendir kimi kez
Ve tutulamadıkça geçmişe öykünür durur ses

Altüstlere dönüştürüldüğünü ansızın kavrarsınız alan açmaların
Basamaklardan inilirken tekil ve sahipsizdir adımlar

Yankısına
Özüne ışık tutarsınız
Eksik seslerin

Çünkü bunlar da katışarak eğirilir yaşam
Kıssız bırakılan yankı boyamaları hep soluk durur içimizde
Ve mutlaka başlı bırakılan bir resim olacaktır tuvalerde

Kasımlar geldiğinde
Nidalarını anımsa
Vahalarına dön ve yeniden kapısını arala kulübenin
Unutuşlarının ayaklanmasına engel olma
Yeniden yürümeye zorla kendini o gergin ip üzerinde
Suya attığın geçmişe hiç dokunma

Çok şeyden vaz geçmekle yer aralanır yaşama
Ve her gelecek biraz da kendisinden öncekileri siler süpürür
Sakin unutma.

Necdet Arslan

Engelli Koşu

Her adımın peşinden mor güvercinler
Üşüşüyor patikaya
Böyledir yaşamın macerası
Zorlanıyor bir vidanjör
Uzandığı duvar dibinde ölebiliyor insan

Bitmez ki masallarımız
Bakışlarındaki çarpınmadan anlıyorsunuz
Başka sulara göç etmeye hazırlandığını uskumruların

Hiç böyle inanmamışken aşka
Elleri buz, meydanın orta yerinde
Birden bire
Kendinden geçiren o ezgiye
Sonrasında buğday tenlinin peşi sıra
Merdivenlerden

Unutulmayan o eski günleri eşe eşe
Cemreler düştüydü düşecekti derken
Yine ısınacak kalabalıklar

Vapurlar gidip dönecek
Kopuverecek başka fırtınalar

Tuttukları kadehleri güle oynaya dudaklarına
Götürecek sevdalılar

Kim bilir nerede kaç lanet okunacak
Kim bilir hangi kavgadan yorgun çıkacak zaman

Hoş geldin zifiri karanlık
Hoş gidin yasaklanmış tüm mavi sözcükler

Sorma kahramanın kim olduğunu
Geç oldu
Çok geç

yedişubatikibinonyedi

Necdet Arslan

ENGEREKLER

Bu kavrayış güzel hava solumalarına od şimdilerde
En kutlu tepeden inerken doludizgin
Tuzkayasına çarpar gibi.

Başına çıkacak var bunca didişmek neyin nesidir yemyeşil gölgeler içinde
Kangren olmak var ağıraksak tepkinmelere bilinen direngelerden
Sürü göç eder ertesinde esasını kaybetmiş bitik yaz tükenir
Tepe diplerinde hevensiz bir direnme
Yön değiştirmiş meltemlerin peşindedir şimdi

Meridyen kuleleri sonra girdap boy ölçüşme peronlarında
Traşları fermuarlı bir yığın yorgun umut vadesi uzatılmış günah
Uğruna hep yerlerde yuva(r) lanan
Yani delikdeşik kolları kelepçelenmiş hükümlü aşk
Toprak altından en yukarılara sedir kokuları sonrasında yurt boyu
Beyaz düşler diyarına altınçağ zamanları için geç

Sıkboğaz olmak vardır mutlak
Kimi körpeler okşanırken eskimiş güzelavrat otlarının kollarında
Yazdır yeni dirilenlere beşik kurma için şimdi sessiz sedasız
Alınlarına birer parmak kına çalınmıştır seyrüsefrler öncesi
Ciğerlerimizde kangren bir yara gecikmeden gelir ağırları

Yasakülke sütlerinden sayılır bozulur bu ağartı ertesinde
Bunaltı retoriklerinin diliyle göğe diklenen gdo'lu Anibal
Antların tanımadığı gerdan değişimleri bilenik ilk günden
Kimselerin kürüyeceği düşünülmemeli olsa bile bizi buralardan
Bu zehir zıkkım açlığın orta yerinden
Bu tekinsiz kan tutmalarından
Engereklerden...

sekizeylülikibinondört

Necdet Arslan

Ertesi Yok

Sen korkulardan irak yaşı diye
Cehennem dibine saldım bu mor yarasayı
Böyle de tekin olur yaşamak...
Uzlaştık nasıl olsa
Bir iki kadeh yersizlik yudumluyorum
Alıp başını giden sevgisizlik yol arkadaşım
Göz gözü görmeyen bir hassaslıkla
tartılıyor artık ayrılıklar
El ele gezindiğimiz şarkılara
bürünmüş gözlerim
Çıkmayacak ansızın karşımıza çılgınlıklarımız
Yağma olacak bundan böyle
Uykularımızı yitirdiğimiz o ocak başı
Ölümcül ruhları sağaltan o veranda
Ertesi ile başlayan hiçbir şey yok artık.
Ertesi ayna,ertesi gün,ertesi sızı,
ertesi gölgelere sarılışlar,ertesi şiir...
Ertesi ben.
Ertesi sen.

Necdet Arslan

Esinti

Direnmek , yaşamımızın her evresinde
Katışıksız bir özdür

.
.
.....öz, yoldaşını arar
.....göz göze diş diş

.
.
Yörüngesine yerleşince umut
Öylesine bir Anadolu deyişi kükrer

.
.
.....pıtrak pıtrak
sevda

.
.
Atılır uluorta
kulaçlarcasına ben'leri

.
.
Ölümcül bir kaçış deli dolu Yeşilirmak sularında
Dekoltesiz başka ateş

.
.
.....arınır günahlarında
tütsüler saçarak

.
.
Ölü toprağı değil
bilinmez
Kaç arşınıktır yeli

.
.
.....ilk güzün
.....yükü omuzlarda

.
.
Yayılır seherin nane kokuları
Körpecikken sığınır camdan odalara

.
.
Kekrer ,o şaraptır çünkü boğazımıza dizilen onca tipiden sonra
Farkında olmadan kaybolur zümrüd-ü anka

.
.
.....dudaklarına emanet bırakılır yangılar
.....yosmaların

Kaç kez aralanır
Kaçınıcı kez örtülür karanlığın kapağı

.

.....Hayır söylenmez olur

.....Çardakta mırıldanılan şarkılar

.

Susulur, hep susulur
Susulur bir daha...

.

07.08.2018-51

Necdet Arslan

ESKİ

Kaç çöplük dağı kurdu bu kent
Kaç hücre yenilendi bölünerek
Bilinmez ki

Kendisiyle konuştuğunu gördüm kadının
Elleri nasır
Elleri kir

Camlar kanatır
Kan akar.

Sızlar
Durduğu yerde kabuk bağlamayan bir yara

Vahşi atlar gibi koşar gün
En kuytu yerleri aydınlatırken
Diz çöker beden
Uzanır sıcak

Alma onları, bırak kalsın
Panjur arkası ses
Alma, kalsın, diyor.

Dinlemiyor
Sürünen yaşam
Rengi soluk gelinlik
Yüreği yettiginde
Dile geliyor

Dile geliyor
Kokuşmuş söylem

Çok dağından oldu bu kent
Çok dinamiti ateşledi bu yazgı
Çok su yandı
Çok keder çürüdü

Akıyor zaman
Akşamlar sabaha
Sabahlar yaşama...

Necdet Arslan

Esrar Sarmal Çevrim

tastamam bu günde
aksak bir buluttan atılmıştın

üstünde gökyüzü yoktu denizin
dirliksiz dizemlerini yineleyip duruyordu kumsal
gece sana uyanmaya hazırlanırken
defne kokularının peşinden kayboldun

iğne ucuyla enlemesine kazıldı yol
öteye geçemedi şiir
bir şeyler yazdım kağıda
ve boşluğun yaka cebine koydum
aksak dalgaları dirliksiz düşlerle değiştim
gece oldum
defne kokularını sürgüne gönderdim yanına

ne ki
kutsanmaktan korktun
oysa ne varsa sende vardı
ovaların çöllere
yıldızların taşlara
umutların fırtınalara dönüşmesinden korktun

susuyordu duygular
utaniyordu imgeler

ötelede bir yerde
karalanacağı kağıdı bekliyordu şiir

unuttun kime ödünç verdiğini kalemi
iğneyle gül kazıdığımız
süt dişlerimizi üleştik gezginlerle

Belki de çok iyi ettik.

Necdet Arslan

Eşik

Bu bahçeler
Cıgıt ezgileri çocukluğumun
Dışlerimi kamaştırırdı narin sular
Üstümü örten gölgeleri korurdu
Yanımdan gelip geçen karıncalar.

Çimenlere uzansam
Kaybolup gider mi ağrılarım
Nermin Hanife Kevser Selvi
Sayamam şimdi hepsinin isimlerini
Karanlığın çökmesiyle birlikte
Elim sende oynamaya gelirlerdi

Ayvanın kestanenin ıhlamurun dallarından
Birbiri ardından sarkardı gülümseyişler
Göğsümde başlardı o masum çarpışmalar

Ah o yıllar o isimler o bahçeler
Geçmişe gömülmüş kıtalardır her biri
Kuğulara serptiğimiz papatyalar
Hiç biri yoklar şimdi.

ikieylülükibinonbeş

Necdet Arslan

ETHİCA

Yağmur taneleri sabırsızdır
Söyler toprağa, buluştukça aklından geçenleri
Tene dokunur gibidir
Yuvalarından kaçıır karıncaları
Ardından düştükçe düşer sonra doğurur güneşi
Her ilkyaz körpelerin kucaklaşma zamanıdır
Zamanıdır dişlemenin buğulu tümsekleri
Ki düşte kabaran ateşinden kavrulur teni samana çalan çocuk

Sevdanın hasat dönencesinin içinde
Irayıp giden gelincik türküleridir
Ya da bir şehir varla yok arasında nefes alıp vermektedir
Bundan dolayı damlaları emen öpücük bahçeleri hep güzeldir
Güzeldir dalgaları gönüllere sığınan güleryüzlü nehirler
O nehirler ki
Mat kırmızısı bir çıldırmadır karınca yuvaları gibi kaynayan
Ve gamzeleri öptükçe günahları çoğalan

Yağmurlar...
Yıkamaktadır gümüş taşları diri taneleri
Teni samana çalan bir çocuk
Koklar durur
Ateşini yok eden gülleri...

üçhaziranikibinondört

Necdet Arslan

Evet,böyle Bir Çekim

Seninle biz
Kaf dağının iki ayrı eteğinden
Uzatarak kollarımızı binlerce kez kucaklarız
birbirimizi

Oysa oranın bir yanında koca Şehir
öte yanda cehennem dibi
yer alır

Bu çağda ne mesafelerin
Ne de saatlerin hükmü vardır

Sen oradan
Ben buradan aşkın merkezine
Yürek yüreğe, gözü kara yürür dururuz...

Böyle midir can cana olmak
bilemem ki.

Uzat ,uzat hadi ellerini...

Necdet Arslan

Necdet Arslan

Evet...Seninle

Seninle
Yeni bir tomurcuğun
Dokunduğumuz dallarda açması gibi
Özlemlerle çoğaltmak gelecek güzel günleri
El ele

Seninle
Aynalara düşen görüntülerimizi
Öncesizlikten sonrasızlığa soluk almaksızın
Hiç eksilmeyecek görkemiyle taşımak
Güle güle

Seninle
Zirvelerden kopup gelen
Ve nereye değin uzanacaksa bir nehir coşkusuyla.
O akışın ritmine bırakmak bedenimizi
Aynı yerden sarmaş dolaş dökülmek sevi denizine
Sürüklene sürüklene

Seninle
Keşfettiğimiz yeni evrenimize önce ad koyup
Ölümsüzlüğün iksirini yudumlayarak orada yaşamak
Tutkularımızı zamanın uzayan kollarında büyütme
Gönül gönüle

Seninle
Özgürlük tarlalarında salınan gelinciklerin ortasından
Uçarcasına koşmak ötelere doğru
Gökle yer arasındaki çizgiden geçip
Bir boşlukta kaybolmak
Nefes nefese

Seninle
Bastırılmış yenik düşmeleri
Kendi doğrularımızla yok ederek
İçimizdeki ışıklı duygularla
Uyanmak yeni bir güne
Göz göze

Ve sonrasında
Oynaşan bulutlar gibi
Kendi içimizde kaybolmak
Yarınları düşünmeksizin
Eriye eriye
Evet seninle...

Necdet Arslan

Ezber

Ne diyeceğini
Gölgenden anlardım
Mavimsi gülüşlerinin ardında gizlediğin
içinden geçenleri

Sana ait olan her şeyi ezberden bilirim
Ellerini
Birkaç ben'ini
Çaprazlama adım atışından
Nereye yöneldiğini

Gözlerimi kapattığımda
Denizleştğini
Gelmen gerektiğinde gecikmeni
İnadına aşk derken
Korkusuzluğunu

Hiç yoktan hır gır çıkarmanı
Giderken içimi kanatışını
Dönerken kanat çırpışını

Hayır, derken kararsızlığını
Evet, derken ne değin çocuklaştığını

Sakarlığını
Vefanı...
Sefanı...

29.09.2018-84

Necdet Arslan

Fay Hattı

Sızım sızım yaklaşıyor sandığın saati
Ağırlığını göğe fırlatıp yere düşüyor tüy
Günlerden nisan güya bahar gelmiş dağa taş
Hava raporuna aldırış etmiyor şehir
Ekin salınışlarını siliyor bulut kumları

Yüzükoyun ağlıyor şimdiki zamanın öyküsü
Yeşilin içinde yarım yamalak bir sarı
T/aşınıyor
İhaleye kaza süsü veriliyor güya
Leke yeni düşmüş gibi taptaze
Böyle mi çalışır şiir doğrama makinesi Usta
Anlaşılmayan da bu işte
Sanki herkes masum
Makamsız çekiyor herkes nefesini

Yıkılıyor belli başlı sorular
Gören yok, duyan yok, bilen suskun
Ardına kadar açık kalıyor enkaz kapıları

yirmiyedinisanikibinonbeş

Necdet Arslan

Fazla

Sadece ben fazla değildim aşkı kuşanırken
Sadece sözcüklerim ve krater kuyusu yüreğim
Fazla değildi kendimle bu yola baş koyarken
Yalpalamadım sana bunları kanıtlarken
Zorlanmadım dehlizlerden sürünerek geçerken

Günde binlerce kez pimini çekebilirsin
Beni delik deşik eden bakışlarının

Sınırsız izin veriyorum sana
Son kullanma tarihimi uzatmaya
Aşkın kölesi olmak kolay mı sanıyorsun
Yetkilisin kafesteki kuş gibi beni alıp satmaya

Kapına kul köle olmaya geldim
Sen yeter ki benim efendim ol
Sen yeter ki benim şakim ol

Fazla sev beni
Fazla ıraklaşma benden

Dokun fazla fazla tenime
Fazlalaştır ürpertilerimi binlerce
milyonlarca kere

Necdet Arslan

Ferah

Sende
Çıkılır kuraklıktan
Sende serpilir
Tohum

Çıplaklığın anız tarlasıdır
Derya diken

Bozulmadan bu gökyüzü
Başka muştularla in düze
Dön geri

Emzir açlığı
Tanrı aşkına

onikitemmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

Ferahfeza

./
Adam
Yeni bir menzile atmak için kendini
Yola koyulduğu zaman
Tutar öykülerin yakasından ilkin
Devşirdiği günahları taşır oraya

(...)
Birbirlerine küs notalara dokunduğunu gördüm adamın
İzledim hiç konuşmadı kimselerle
An'a tutunan tedirginlikler mantar gibi çoğalmaktaydı ruhunda
Karanlıkta ve yalnızlıkta k/üfledi
Kokusunu sırları dökülmüş aynaya saldı
Sonra sonsuzluğa mihlandı

(...)
Akrep kaç kez ve niye şaşirtir yelkovanı
İçindeki dehşetle nasıl hesaplaşır güneş
Çıkamadı soruların içinden

../
Kadın
Yeni bir karşılaşmada
Başka şekilde öpülebileceğini düşündü sevgilinin
Her duada söyleneceklerden ayırık sözcükleri
Sabırla dizdi dilinin ucuna

(...)
Mahşerin yeni atlıları
Hadi alın götürün o bela çiçeğini
Ve sonra uzun uzadıya yayılın yetim kuş sesleriyle dolu o defterlere
İkiye böldürmeden yapın bunu
Çoğalmak isterseniz eğer her yakarıda adını söyleyin usanmaksızın aşkın

(...)
Yol kıyısında yol gözleyen o incir ağacı kimsesizliğini arayan derin sızıdır
Mahzen gibi dalarsa uykuya
Susun
Sakın uyandırmayın...

yirmibirhaziranikibinondört

Necdet Arslan

Fısıltı

Çoğaldıkça günahlar
geceleyin odalarda
Hoş tutulmalı zaman
Serince rüzgarları
Oyalar tül perdeler
uyur
Rodin'in yonttuğu mermer
esmer köşede
Bir bozkırın bacasına
düşerken dolunay
gitme...
Hiç kimselerin
bilemediği o öykü
belki de orada yazılacakken...
Necdet Arslan

Necdet Arslan

Fi Tarihinden Aşırılanlar Üzerine

Gülümseme deliği büyük bir maskeydim ben
Eskitilmiş denizlerin birinde dünyaya getirildim
Ansızın düştü adım nüfus kütüklerine
Kız tavlama için perçem yağladım yaz kış demeden
Biri kötü biri iyi iki söyleyeceğim var size aslında
On üç yaşında kendi başıma yunmayı öğrendim.
Şular donar değirmen savaklarından kılıç gibi buzlar sarkardı o zamanlar
Ötekini söylemiyorum ayıp olduğundan

Derken avcı düğümlerinin imlaları karıştı parmaklarımın arasında
Bir ton sopa yerdim Süphaneke'yi ezberleyemedikçe Taşmektep'te Hoca'dan
Kavgasız gürültüsüz akıp gidenler motorlar ve ırmaklar değildi sadece
Tümseği geçince belirirdi ve hep aynı yerde dururdu kolcular
Mayınların yanından uygun adımlarla geçip kaybolurdu ağalar
Kuşlukta yağız at koştururdu yavuklusunu kaçırmaya yeltenenler..
Adını çıkaramadığım gece yarısına sinerdi fanus kokuları

Dur ihtarı kızgın kızgın yankılanırdı kulaklarımda
Doğruları söyleyeceğine yemin et hadi derdi duruşmalarda mübaşir
Ne'ydim bir zamanlar şimdi ne oldum Allah aşkına
Bu sıralar neden dilime dolanıp durur bu teneşir...

onalatıkasımikibinonüç

Necdet Arslan

F'ida'n

.....Dolunay sularıydı

Duyumsadım aynı gülüşün
tuvaldeki adımlarını
o ulu cazibenin endamını
Saklambaç oyunlarındaki yıldızların
Bir yay gibi esneyişini
Ve şahikaya akışlarını

Yakamozlara göz kırptın
Nasıl da kamaştı gözlerin
Sen akıp geçen şımarık zaman
Sarıyı çıldırtan mavi titreyişler
dellendir deli divane eyle seyirttir fırçaları
bulutlar ülkesinden destanını
aşırın ey azgın ateş
bileğinden yıldırımlar sağdıran aşkın
pırıl pırıl çıplaklığı
sevindirdin sürgünler üzerine
düşen dorukları

.....Tan'ın sancılandığı an

Dokun şimdi sonsuzluğa
Koynuna çek şimdi sessizce kayan ezgileri
Kıvılcımlarını
Göm ege'nin öptüğü yarımada
Sürüp giden o esrarlı uzayışın dizgini çöz
Şarapla mayala şiirleri
Şon sürgününü davet et gizemi
İda'nın kızılığına...

Necdet Arslan

Final

Sevgilinin gelişini bekledim
istasyonlarda
gömdüğüm tohumun toprağı
zorlayışını...
Evlendim güç bela.
çoluk çocuğa kavuştum yıllar içinde
otuz yıl kravat taktım
zaman zaman önüm ilikli gezdim.
böyle böyle geçti yıllar benimle.

Postacının her çalışında
Kapılara koştum
Polislerle aram hiç iyi olmadı
Müfettişler geldi gitti
Ellerinde kırmızı kalem
aslı astarı olmayan bir şeyler yazıp çizdiler
Plan defterlerime...

Hafta sonlarının, tatil günlerinin
gelmesini ipe çektim
Maaş aldığım günlerde daha bıçkın
yürüdüm yollarda
Günler geceler boyu esin gelecek
diyerek uyandım sabahlara
Daha neleri neleri bekledim
Anlatamam...

Şimdi biri var
Mutlaka gelecek olan
Bir salkım üzüm
Bir duble rakı, küflü peynir falan değil
Ölüm sunacak bana biliyorum

O mutlaka gelecek...
Kuşkusuz, soğuk bir kucaklaşma olacak
Tükenecek birden bire bekleyişim...

17.08.2018-60

Necdet Arslan

Firari Sanacaklar Beni

Dalın aralığında
gölgeyle oynaşan bulut
Canımı sıkma öyle

Güneşle kavrulmak istiyor ten'im
Hemen sonrasında dök yağmurlarını gurubuna.
Şimdi ıslanmasın elbisem,yemenim

Dalların altına gizlenen
bir firari değilim -ki öyle sanacaklar-
Sen hiç taraf olma, karışma,hafiften hafiften essin rüzgar

Korkum yok,tedirgin değilim senden.
Şöyle bir göz at yeşil örtü, köknar dalları meleşen kuzular zilzurna sarhoş...
Eksilsin istemem bu güzellikler günden

Aralığından dalın
canımı sıkmak için
beni dikizleyen bulut

-Ki öyle sanacaklar-
ben bir firari değilim...

Bir kaybolup bir görünme öyle
Az ötelere git
Konup göçer biriyim
Ne derdin var benimle
Git,diyorum sana
Git işine...

Necdet Arslan

Formül

Dün. kıyıdaki balıkçı ayhanın yeri orada kalmışlığımdan
Çam denizi kontak sesi ve tuş kilidi...

Yeni bir zaman çalınmıştır kızılıktan.bir ferahlığın kanadına
Tutunmak için gelir eşliğimizi döver dalga
Gözlerimiz fırsatın orta yerindedir.An kaçamaklarının
Adımlarından telaş düşer ve ilişir şeftalinin dalına
Gizin örgüsünü sararız .Fır dolanır ellerimiz

Öncelerin sözüdür ötelere zorluklarından süzölmüş
Terazi dengeleri kırılmış ışık ve ben gülümseyişleri en mavilerden

Desem ki utangaç olmasam bile derinliklerden gözlerindeki
İşıltılardan ve tınısından dokunuşların
Sınayışlar için geniş zamanların mermere işlenen
Sözleşmelerini...

SONRASI İÇİN DİPNOT

Artı uç ulaştıkça karşıtına,işlenmiş deri,gecede unutulmuş makas
Kırmızıdan damıtılmış desenli kokuların ve sonrasının nidalarına...

yirmiikimayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Fragman

-Görüyor musun,pembe çiçeklerle donanmış şeftali.Demek ki erkenden bastırarak bu yaz.

Hoşuna gittiyse bu giriş,birlikte sürdürelim mi öyküyü?

-

-Niye?

-

Koyu bir çizgi çek gecenin altına...
İçimiz erimeyi bekleyen ince sızılarla dolu...

Kalınlaşan çizginin özüne inmişim
Pusunu avutmaya bak..

Ölü değildir ufuklar
Denizin şah damarına dokun,anlarsın

Aşına,telaşına karıştır yüreğini
Köpüp geleyim sana,aç kaldığım geçmiş zaman yurtlarından...

n.a.

Tamamlanmamış yazıları savuruyorum ateş fırtınalarına.
Mızrak da ten de suskun.
Ayraç içinde kalıyor son adımlarım...

n.a.

Tanıdık özneler mevsiminden başka bir şeydin sen
Nereye gömdüler sığındığım barınakları...

n.a.

Rehberin ilk sayfasındaki o numara.
Birdenbire yapamam ki bunu...

n.a.

Hazırlan,serpentinin dizginlenemediği yere doğru gidelim.
Kimseler peşimize düşmez.Şehir birazdan uykuda olur nasıl olsa.
Bedelini ödemek gerek zamanın
Bomboş bırakarak pihtılaşmasın bu kavuşmalar...

n.a.

Bukle buke dökül hadi.

İç denizim;özlüyorum bana tadını tuzunu veren o deli şeyi.
Yonca mevsimi geldi buralara.
İçim de dışım da yerle gök arası günlerdir...
Masmavi.

n.a.

-Daracık bir gökyüzü.
-Duvarlarını yık tuvalin;genişlesin...

Donsaydı zaman,aksaydı yaşam...
Ne olurdu ki hiç durmaksızın gerebilseydik kendi mızrağımızı kendi tenimizde...
Buz yerine köz basmazdık yaralarımıza...

Doldurulmuş güler yüz uzmanı değilim ki .
Ne söylesem yalan olur.
Var git,güneşin kapısını çal.

Necdet Arslan

Fragmanlar

·
Bilmiyorum başımdan neler geçtiğini
Alnım yırtılmadı henüz
Bakmayın hop oturup hop kalktığıma
Kolay mı kalınıyor sanıyorsunuz ayakta.

·
İçe işleyen öyküler toptan alınır
Gıdım gıdım elden çıkarılır
Uyurgezerim bu sıralar
Ruhumu böyle tedavi ediyorum.

·
Gel bu gün de eşliğime basma aşk
Unutulmaz değilim
Başka türlü nasıl görünmez olabilirim
Ondan haber ver bana.

·
Beni yalnızca ölüm tatmin edebilir
Yatağım yorganım serili hazır
Ah bir bilsem ne zaman el edeceğini
Bir görebilsem yüzünü...

·
Kapalı gişe yaşamalardan usandım
Kuyu kazar gibi
Bir açacak arıyorum.

dokuzhaziranikibinonaltı - Nusaybin.

Necdet Arslan

Fuente.

Evet o sokak o numara bildiğin dış cephe renkleriyle o ev.
Kaçınıcı kez hafifçe çaldırıyorsun zili ve sonra kayıplara karışıyorsun.
Kaçmak seninkisi. Kaçmak örtmeye devam etmek demektir bazı şeylerin üstünü.
Her şey birilerine ulaşmak için varken bu kaçış da niyedir.Sahi nereye götürmek
İstiyorsun kendini?
Kaç yıldır dinleniyor sakladıkların söylemeye bir türlü yanaşmadıkların
Sanıldığından da daha oyunbazsın
Sanıldığından daha da masum ve sanıldığından daha da soğuk.

Her kaçış başka bir çıkmaz sokağa çekiyor seni.
Başka bir noktada tükeniyor soluğun.
Gücü yetmiyor seni doyurmaya çıkmazın
Geri dönüşlerin nasıl yapılacağını söyleyen yok kulağına.
Çakılıp kalıyorsun geri dönüşüm kutularının olduğu yerde.

Başını kaldırıp baksan başka bir ev
Altında o salaş meyhane.Parasızlıktan dilenciliğe koyulduğun
O köprüden eser yok.Seni oraya götüren adımlarını tanımıyor
Kaldırım taşları.
Bir fırıncının baltasıyla yıkılmış dut ağacı.O eğri uzun dalın gölgesini de
Kesip kaybetmişler.Yaprakların arasına saklanıp seyre daldığın
Herhangi bir akşama benzediğini sanıyorsan eğer yanılıyorsun.
Sokak çalgıcıları geçiyor sahilde şenlik kurmak için

Bileklerine kim doladı doladı doladı durdu zinciri.Sevmek kesin olarak
Teslim olmak demektir derler.Doğrudur.
Evet o sokak o numara bildiğin dış cephe renkleriyle o ev
Köşesinde balıkçı dükkanı onun yanında sinema.Hiç uslu oturmazdın
Beyaz perdeye bakmak değildi derdin.Tam karartı halinde rahat durmazdı ellerin.
Bilerek iniyorsun dut ağacından.Gölgeleri çiğnemededen yutarak doyuyor
Karnın.Çakılıp kalıyor karşında o elektrik direği.
Her çıkışında unutuyor geri dönüyorsun yolun yarısından.Buğday benizli martı
Çıgıllıklarıyla doluyor kulakların

Aynı panjurun gerisinden geliyor o kahkahalar.Salaş meyhaneye
Bir koşu gidip tepeden tırnağa sarhoş olmak güç değil.Sokak çalgıcıları
Seni arıyorlardır belki de.
Bir duvar yıkılıyor senin için altında kalmak işine gelmiyor
Fötr şapkalı bayanlarla ileri geri ediyor gangsterler.Gücüne gitmese
Közlenmiş mısır somağı gibi ucun ucun kor olmak var.Betona saçılmış
O bitkin soluk alıp vermeler senin.Bir yalnızlık resmi geçit yapmaya
Hazırlanıyor içinde.O numaraları tuşlamaya kalktığın an bir feribot
Karşiki sahile bindiriyor.O gölgenin kaybolduğu yere bir yolluk seriyorsun
Güç öykülerin ara maddelerini derlemek için bu uğraşların.Yasal olmayı
Yakıştırmıyorsun yüzünde bin parçaya bölünen ayna söylüyor bunu.

Bilemem sandığımı düşünüyorsan eğer

Yanıyorsun.Bütün yanılmalar sana sığıyorlar nedense.Nedense
Kalkıp gidiyor yüzüne bakmaya bile gerek görmeden
O köprünün ötesindeki kaldırım taşları.

Bir testere zorlayarak yırtmaya çalışıyor çıkmaz sokaklardan birini.
Canına tak diyor mu bu tuş olma seansları...
Hangi şeyden korkacak kadar yalnızsın söyle.Çalgıcı çocuklar
O meyhanenin önünde senden başka kimi beklerler acaba
Hiç düşündün mü bunu kimle oturup kalkabileceğini o gangsterin
Sen yine de kimseye söyleme o fötr şapkalı kadınların
Unutup da geri döndüğünü o yoldan
Bilinse istiyorlar ve herkes gibi ben de duymak istiyorum kime aktığını

yirmialtıekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Füme

Eksilteli günlerin sarkacı
Takılı kalıyor pervaz uçlarında
Susuşun kaçınılmaz krater sancısı
Ruhum formülü keşfedilmemiş denklem
Savrulmuş ilkyaz rıhtımlarından

Bu pençe zorluyor
Kaskatı gerilen bedenimi
Bir ihtilale yol veriyor köprüler
Bir ihmale kurban ediliyor arzu

Saklamaz oluyor hiçbir şey artık kokunu
Yalnızlığın gölgesini örtüyor içimdeki zılgıtlar

Beni izle beni yakala beni sürü
Beni vur
Bu yitirilmişlikler fihristinden adımı sil
Baharın sularına sellerine sal gerginliklerimi

Damağıma saplan dantelli sızıdan farkın yok ki
Şenle sen arasına koy beni
İstersen pışpışla,şımart
İstersen birden çekilen kepenkler gibi
Son kez kapat çenemi...

ondörtmayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

Gizem

Gökte dolaşan en korkak yıldız
Utangaç mı utangaç
Of gece of...

Kendini geriyor kasnak
Motifler kulak asmıyor yer çekimine
Kibrini görücüye çıkarıyor iğne

Yolunu şaşırıyor ay
İşinde gücünde karanlık
Mızrak hırçın
İnadına gerili duruyor yay
İçin için ağlıyor gece
Tortusunu bırakıyor düne gece...

Neyse ki ol dendi bir kez
Aşk yapıştı paçamızdan
Üstün kılındı her şeyden
Delice sevmek bize
İki çılgın ırmak
Aynı yerden karışarak
Aktı durdu aynı denize...

ikiağustosikibinonaltı

Necdet Arslan

Gurur

Böldüğün sakızın öteki yarısını
Bana uzattığın o akşamı
Metroda birbirini arayan tedirginlikleri
Yüzündeki morlukları iskeleye bırakmaya çalışanları
Suçüstülerle dolu ağustos günlerini
Anımsa...

Deklanşöre takılan bu görüntülerde
Başkaları da var bize benzeyen
Şu karşıdaki çiçekler ne zaman başladı kurumaya
Kim aşırıldı patikanın taşlarını
Dağlar neden yerlere serilmiştir
Kim bozmuştur karşı parktaki salıncağı
Bal gibi biliyorsun.

İşin özü şu ki
Hepsi de umursamazlığımızdan
Hepsi de yasakmeyveyi koruyamadığımızdan
Kendi günlüklerimizi yazıp
Adam akıllı oynayamadığımızdan

Dank ediyor mu senin yüreğinde o klavye sesleri
Gözlerinin kamaşmasını istiyor musun
Perdelerin gerisinde kalan aydınlıkların...

Derin bir nefes al
Bir şeyler yapmayı geçir aklından
Aylardır aynı yöne kilitlendim ben
Ne duruyorsun
Kimi bekliyorsun?

yirmiüçeylülükibinonaltı

Necdet Arslan

Garip Adam

Garip adam
Kuşları ürküttü
Uçup gittiler deniz yönünde
Bir avuç dolusu buğday yerlere saçılı kalırken
Gülümsedi peşlerinden.

Sonra
Bir ayrılığı bir yalnızlığa karıştırarak yudumlaya yudumlaya
Zil zurna sarhoş oldu garip adam

Yabanıl bozgun akşamlarından birinde
Yanıp sönerken biriken mor özlemleri büyüttü içinde
Gözledi durdu kuşların geri dönmelerini

Garip adam
Yıldızlar uğul uğul düşerken alınına
Neden beklediğini bilmeden sabahı
Yıkıldı suskun kentin uçurum çıplaklığına
Dağ gibi yıkıldı

Necdet Arslan

GARNİTÜR

Koruluğa bir koşuluk ıraklıkta,düz tabanlılar meydanı yönünde sağda.
Ormanın has adamları çıkar gelirler,elinden alırlar nacağı.
Gölge tanıktır buna.Gölgede esneyen mollalar it sürüsü
Karşılarında bir hırka yarım lokma yüzlerce hödük el pençe.
Bu yurt senin.Kurdu kuşuyla,dalıyla yaprağıyla.
Aslında sen doğurturdun onu
Çağlar ötesinden şimdiye getirdin
...Kolcular toplu intihar edip adreslerini
kaybettirdiler.
Yüzün bir güneşe çıkmaktan bir rüzgara çarpmaktan
kavruk.
Fosillerin delikanlı zamanlarından beri bu böyle.
Pudralanmış bir kömür gibi olmanın rolleriyle
Ne yapmak gerek senin için şimdi.Yeraltı kazılarından anlamam.
Bütün yolları boydan boya beşik derinliğinde eşmek
bir olasılık olsa bile neye yarar.
Bu toprakları koruyan dedendi yedi düvelden.
Adım attığın her yerde yayılır çira kokusu
Bu düzen birden ve toptan devredilmiştir bezirganlara
Raptiyesiz olur ama zaptiyesiz olmaz,dediler senin için.
Berrak suları üşütmez seni beni at kestanelerini ve yayla güllerini
Yüzyıllar ötesinden alıp getirmiştin buraya güneşi.
Hükümsüzsün şimdi...

yirmidokuzocakikibinonbeş

Necdet Arslan

Gayrı Safi Bireysel Hasıla.

Dünden bu yana
Aynı istasyonlardan
geçip bir tur
dağa yapacaktı
akreple yelkovan

Ben olmasam da
Cüneyt Hasan Saffet
kesin, şeytana pabucunu
ters giydirecekti..

Müberra gönlü isterse
yine sevecekti

İkinci bir emre kadar
-olasıdır-kalkmayacaktı
sokağa çıkma yasağı

Sarımsak almak
her babayığide nasip
olmayacaktı ben olmasam da.

Sahi
Ben henüz ölmesem de
Bir baltaya sap
olabilecek miydim ?

Necdet Arslan

Gece ve Sur

Söylesen yutkunmadan birden
O akşamdan kalma gibi
Deli dolu
Sahilin boşalmasına tanık o odada
Kabına sığmazken içindeki o tutku o arzu
Alaz alaz
Her erteleyiş bir geç kalmadır
Her duraklayış geri adımdır biraz
Kırılısın yükselirken dumanlar
Bir sarmaşık uzansın gölgelerde
Sal gökyüzüne gece kuşlarını
Mor düşler içindeyken
Ertelenecekse tümünden ertelensin
şarabi uykusuzluklar gönüllere

Necdet Arslan

Gecede Söylenmiştir

Gecedeyim.
Başaklar yeni güne
Doğmak için yarıştalar

Ve ben sensiz kalmanın
Vurgunlarıyla
Adını koyamadığım
Pörsümüş goncalar örneği
Başım öne eğik
Suskunum

Avuçlarımı açıyorum
Nar kırmızısı düşüyor karanlığın ortasına
Bir de kurumuş yapraklar gibi
Dürüm dürüm dudak izleri

Seni yazmak
Sana yazmak
Dağ geçitlerini aşmaktan
Daha da güçmüş meğer

Aynalarda tutuklu bir bakış
Uzayan bir karakişta
Donduruyor bedenimi

Kurtlar sarıyor sanki çevremi
Korkuyorum
Parçalanırsam buralarda
O şarkımızı söyle ağıt yerine
Sana ayak izlerimi bırakıyorum sadece
Unutma beni...

Necdet Arslan

Geceyarısı Karalamaları...

Bu acı çığlık ufalanarak sana geri dönüyor
Saplanıp kalmak çamurlu yolda
Bir istasyona ulaşma tutkusu ağır basıyor
Ağır basıyor bir disketi silmek
Yaşlanılan gecenin içinde
Ocağın başında seni kimler bekliyor
Ne bilem
Ayaz ipek perdeler ne güzel yakıştırmış meğer
Loşluğun merkezinde ıssızlık
İssızlığa teğet geçen yarasarlar
Her soluk alıp veriş koca ömürde bir taç yaprak
Gecenin kıyısında görüyor musun
Yer değiştiriyor şaşkınlıkla acılar
Bir sandalın çırpına çırpına geri çekilişini izlemek
Ne korkunç
Şurası yankısını arayan sesin çarptığı sarp kayalıklar
Şurası son sedanın inleyerek düştüğü klube
Şaşkınlık içinde arayıp bulmak seni
Sözcükleri silindirleyen dilsizliktir
Bir yol verişe boyun eğen boş oda
Seni arayıp bulan
'Gecikmeden gel' çağrısı
Söylemek istediğin belki de buydu senin
Haklısın her şey bir lokmacık bir dolu tanesi
Ah sonuçsuzluk...ah sis...gözlerdeki sendeleyeyen bakış
Çivi gibi bir kamaşma
Anlatılamıyor anlatamıyorum işte.
Bağışla.

yirmiikiaralıkikibinondört

Necdet Arslan

Geciken Şeyler İçin

İçine ilk kez düşülen oyunlardan biri miydi
Şarmpol sırtlarındaki kesik taşlar mıydı
Sürülse kentin son izleri şeyler kendi olmaktan çıksa mıydı
Görünmese miydi tablolarındaki yapmacık bakışlar

Ya çukur aynalar derinleşirse
İki cüce birbirini ihbar edebilir
Böyle anlarda yeryüzünün gökyüzünü kışkandığı
Örnek alınabilir.Kimliğini kuruntular uğruna
Savurabilir çok söz etmeye yasak koyabilir gölge
Kimin kapısına dayansın bu fısıltılar
Alt dudağındaki zonklamayı nasıl bastırsın tavşan
Yol yolundan çıkarsa
Sıcağını herhangi bir zulada unutursa maşa
Azar azar mı büyür kireçteki çatlak
Nabızda sensizlik var serçe ölüleri için
Yakılan ağıtlar sarkıyor değirmen oluklarından
Ödünç alınmış ufuklara yapıştırılıyor eski zamanlardan
Kalma sevdalanmalar
Kasımpatılarına dokunmak yasak
İmbat üşütsün müydü şimdi rotasını şaşırın dereyi
Ah bu kuruntular
Şuracığında sol yanımızın
Gözümüz gibi sakındığımız sürü sürü yılların hatırına
Şiirsizlikleri ferahlatan yırtık yelpazelerin anlamsızlıklarına

Sırası değil artık
Var olanların hallerinden dem vuralım birazcık
Bakışlarını sakınanların kösnüllüklerinden
Sırası geldiğinde kızgın gözyaşlarının dolduğu gamzelerden
Yatağı yorganı havalandırılan mutsuzluklardan...

onbeşkasımikibinonaltı

Necdet Arslan

Geç/erken Susuşlar

Öfke
Tıpkı akrep
Yalnızlığın çemberinde
Kendine bilenyor

Olur Şey değil
İkiye bölünmüş pusularda
Düşler suskun,
İşaret fişegini görmek için
Hazan üşümelerinde

Özenli tahrik duyguları
Hiç olmadık yere
Her saat başı
Aymazlığın duldasında
votalarda

Mayıs akşamlarından
Sabırsızlık boşalıyor
Harf harf
Sözcük sözcük
Dize dize

Boşlukları ikiye bölen Őeytansı dokunuş
Bir közden daha beter
Dağlıyor filiz yaralarını
Uzanıp da tutulamayan o sonsuzluk...
Bucak bucak kaçıyor işte

Yıldızları tükenmiş gecenin içinde
Kendi diliyle konuşmaktan bile yılgın dalgalar
Alıp süpürüyor Şiiri
Adresi bilinmeyen yere

Taşrada akşam dip sularına gömölüyor
Sensizliğe direngen yalnızlığın
Bir örümcek ağını yırtıyor
Beyaza gölge düşüren bakışlar...
Yanımda olmalıydın bu gece,demek teselli değil

Altın sevinçler kırılğan
Uzun nöbetler paramparça
Bir limanda bekler gibi
Yüzlerde sıla kalıyor geriye...

Necdet Arslan

Geçilir Duyguların Sokağından Günlerden Akşamü

Olgunlaşır...öyle değil midir
serpilir aşklar,oyuna koşan çocuklar
örneği,yüreklerde

kilometreler an içinde erir gider
bir adım nedir ki,kocaman uzaklıklar gocunsun
Her zamankinden daha tensel açar gonca,
her dönenceden başka nazdadır bahar
El diğer elin üstüne kalır
Sensin,denilir birden
Gözler bağlı olsa da
O sensindir
sen...

Kıvılcımların deli dolu uçuşkanlığı vardır yanaklarda
Yelde bir su dalgası tende bir çingene düşlenir
genişler genişler
Sellenir yeşilin orta yerinde
gülhatmiye boyanır gün

kor'la girdap karşı karşıya
kim kimi tutuşturur boğulurken nefesim
gözlerimdir oğul veren arılar gibi
terini yalayan
canımın yongasıdır

Söylemişizdir günlerdir biriktirdiğimiz
yutkunduklarımızı,bir çırpıda söylemişizdir.
Haylaz bir öğle sığınının orta yerindeyken

kıyı köşe dut dalı ardıc kuşları ebemkuşağı
sonra ahmakıslatan yağmurları dalgalar
gözlerde fosfor
hırçın dudaklar

Ben yok
Senin ellerin tastamam tüylü şeftali tadındayken
senin adıdır içimdeki tekerleme
damağımdaki şekerleme
başka türlü nasıl söylesem
fidanın körpe dalına tutunmaya çalışan sığırcık
yarısı damağımdaki elma
an la ta mam....

Kıpkızıl arayışların orta yerinden
aralanır perde
Rakıyı aratmayan cilvelerinle
Evet,başlar birden bire söndürülmüş
fenerlerin gölgesinde ayın

Sonra sen

ve hep yalım yalım o sarsıntılar
Hep duyumsuyoruzdur
peşi sıra yeni düşleri uykulardayken tekleten

İnceltilir aşka dönüştürölmek için
sen her şeyken...

27.06.2019-151

Necdet Arslan

Geçilir Duyguların Sokağından Günlerden akşamüstür

/* GEÇİLİR DUYGULARIN SOKAĞINDAN
GÜNLERDEN AKŞAMÜSTÜDÜR...

Olgunlaşır...öyle değil midir
serpilir aşklar,oyuna koşan çocuklar
örneği,yüreklerde

kilometreler an içinde erir gider
bir adım nedir ki,kocaman uzaklıklar gocunsun
Her zamankinden daha tensel açar gonca,
her dönenceden başka nazdadır bahar
El diğer elin üstüne kalır
Sensin,denilir birden
Gözler bağlı olsa da
O sensindir
sen...

Kıvılcımların deli dolu uçuşkanlığı vardır yanaklarda
Yelde bir su dalgası tende bir çingene düşlenir
genişler genişler
Sellenir yeşilin orta yerinde
gülhatmiye boyanır gün

kor'la girdap karşı karşıya
kim kimi tutuşturur boğulurken nefesim
gözlerimdir oğul veren arılar gibi
terini yalayan
canımın yongasıdır

Söylemişizdir günlerdir biriktirdiğimiz
yutkunduklarımızı,bir çırpıda söylemişizdir.
Haylaz bir öğle sığınının orta yerindeyken

kıyı köşe dut dalı ardıç kuşları ebemkuşağı
sonra ahmakıslatan yağmurları dalgalar
gözlerde fosfor
hırçın dudaklar

Ben yok
Senin ellerin tastamam tüylü şeftali tadındayken
senin adıdır içimdeki tekerleme
damağımdaki şekerleme
başka türlü nasıl söylesem
fidanın körpe dalına tutnmaya çalışan sığırcık
yarısı damağamımdaki elma
an la ta mam....

Kıpkızıl arayışların orta yerinden

aralanır perde
Rakıyı aratmayan cilvelerinle
Evet,başlar birden bire söndürülmüş
fenerlerin gölgesinde ayın

Sonra sen
ve hep yalım yalım o sarsıntılar
Hep duyumsuyoruzdur
peşi sıra yeni düşleri uykulardayken tekleten

İnceltilir aşka dönüştürülmek için
sen her şeyken...
27.06.2019-148

Necdet Arslan

Gel

Bir duraktayım
Yalnızlıkların dolambaçlarından
Suskunluğumu almak için gel...

Gözlerimde
Özlemin kök salan kolları var
Tedirginliğim
Halden hale sokuyor işte..
Beni kaybettiğim ben'den çalmak için gel..

Tuzaklardayım
Acıyor yüreğim
Bir nefes alış kadar kısa da olsa
Bende kalmak için gel..

Dursun zaman
Son rüyama dalmak için gel...

Necdet Arslan

Gel desen,iyi desen olmaz mıydı

Karanlığa küstüğüm yerdeyim
Çağrışımın soluğuma savruluyor
derinlik kaplamış her yanını
bir anaförün portresinden ayrıksı değil yüzün
Savrulmuş gece kuşlarına benzeyen dakikalar
Hiçliğin yoğunluk varlığın kesintisiz aralık
Dilimde bir tekleme bir sakarlık
Sus denen şey nasıl bir kimyadır
Nedir şakağında çivilenen eylemsizliğin gizemi
Hangi daldaki goncadan sinsice sızıyor
İçimde durmadan dönen şarkılardaki çılgın koku
Çünkü senden beslenir benim tekerlemelerim
Gülümseyişinden,duyurduklarından,tutunuşlarından
Avuntularından
Evet hepsinden...
Dolaştım durdum kanat çırdığı sonsuzluklarda
Kendimi buldum nasıl doğuverdim oracıkta bilemedim
Biliyor musun
Masalların yırtılma vaktinde
Kendime sığamamaktan buruluyorum
Şimdi tükenmeyen bu püsarik iklimde
en dibindeki bulutum
Sana ıslandıkça içimi dövmekten yoruluyorum.

Necdet Arslan

Geldiğin Yollar Yabancı

Yollarını özledim senin
Adım adım bana yürüdüğün yolları
İmkansız kılınmış bir uzaklık var şimdi aramızda

Yüreğim akıyor biliyor musun?
Gözlerim her nefes alışımında o yöne bakıyor
Yüreğim akıyor
Solgun bir yüz kalıyor geride...

Ne sevimli sözlerin vardı senin?
Şimdi gittikçe çoğalan özlemlerle
Ürkek gecelerimde arıyorum seni.
Neredesin?

Hazırlıksız bir zamanda bir başımayım
Suskun yüreğimde
Kıdemli hicranlar tutuşuyor zamansızca
Akarken kuruyan dereler misali
Bir hıçkırık kayboluyor nefesimde...
Çiğliklerim kördüğüm
Tarumar olmuş sevgileri
Uçuşan takvim yapraklarında arıyorum.

Şeni kaybolan düşlere teslim etmek ne kadar acı
İçimde garip bir yalnızlık
Bir eksilen kızıl aydınlık ki sorma gitsin
Tek bir damla nasıl ürkekçe düşerse gözlerimden
Öyleyim işte
Bil ki adın gerçek, ayrılığın yabancı....
Hüzünlerim gerçek, geldiğin yollar yabancı...

Necdet Arslan

Gerçek ve Düş

Akşam, erkenden indirdi perdelerini buralarda. Nusaybin, kendi macerasını yaşamak üzere bir kez daha sustu. Simsiyah ortalık. Gecenin içine hiç alışık olmadığımız sesler düşüyor, ne ki beklediğimiz sesler değil bunlar. Çünkü bir süre daha yüzleşeceğiz bu gerçeklerle..

Keşke bu akşam yazısını aşağıdaki görselde sessiz sedasız duran evde yazıyor olsaydım. Ötelerden gelip kıyıya yanan seslerle buluşabilseydim.

Güçlü bir düş, değil mi benimkisi...

Kimileyin bir ses bekleriz; değişmek isteriz o sözcükleri duyunca. P.ONAY'ın şiirinde olduğu gibi. O zaman kendi sesimiz duyduğumuz seslere karışır:

“sesin sesime düştü

seslendin / ses verdim

sesli harflerle kuruldu cümleler

sesini sevdim”

Duyduğumuz her ses sevindirir mi bizi acaba?

Radikal'in 12 Temmuz 2002 tarihli KİTAP ekinde notlarıma taşımışım aşağıdaki alıntıyı:

“Bukowski'nin kalbinde herkesten sakladığı mavi bir kuş vardır; pır pır havalanmaya çalışsa da sadece geceleri uçmasına izin verir; herkes uyuduktan sonra. Mavi kuş kederlidir, insanı ağlatacak kadar ve Charles Bukowski sorar: “Ama ben ağlamam, ya siz?”

Kapalı Bir Kapıdır Cehennem / Şiir

Charles Bukowski

Apansız açarız gözlerimizi; irkiliriz. Neler gördüğümüzü anımsamaya çalışırız şoktan kurtulduktan sonra. Derken rahatlarız, taşlar yerli yerine oturur:

- Amma da saçmaydı, deriz.

Sahi, saçma mıdır Bukowski'nin sorusu ve aldığı yanıt? Sesi, Mavi Kuşun sesiyle bütünleşmiş midir?

Oysa biz o düşün içindeyken ya da kıyısından kenarından geçiyorken, ürküntü duyduklarımızın benzerleriyle gerçek yaşamda da karşılaştığımız olur.

Akşamınız ve uzantısında sizi uykunuza çağırarak olan gecenizin içinde, zamanınızı ve mekanlarınızı kaybetmeyeceğiniz güzel düşlerin peşine takılınız.

Örneğin Ömer TURAN'ın Kimya Meselesi'nde dediği gibi:

al bu sesimi

sür saçlarına

düşle gerçek yer değiştiresin

hikayene gelirim belki

kapıları açık tut sevgili...

ağzında ihlamur çiçeği yetiştiren kadın

seni seviyorum

suçuna ortak et beni. ”

Ne güzeldir böyle suçlara ortak olabilmek, değil mi?

Size Murathan MÜNGAN'ın ilinden; MARDİN'den yazıyorum. Böyle olunca MÜNGAN'dan bir alıntıya yer vermeden de olmuyor. Hürriyet'teki röportajında şöyle diyor Şair:

*Şiir, gerçekten güzel yalan söyleyebilmek midir?

- Felsefi olarak öyle. Şiir bir hakikat sanatıdır ama yalan söyleyerek yapılır. Bir şiirinde, “Geceler yalnızdır” dersin, öbür şiirinde, “Hiçbir gece yalnız değildir” dersin. İkisi de doğrudur, çünkü şiirin doğrusu hayat gibidir, değişkendir. O yüzden, bilim dili değildir, yalanlaştırılmış hakikattir. Temel malzemesi odur. Bu da paradoks ama yaşam da böyle bir şey. ”

Saygımdasınız.

Hepinize iyi akşamlar/geceler diliyorum.

yirmidokuznisanikibinonaltı

Necdet Arslan

GEREĞİ DÜŐÜNÜLEMEDİ...

Şimdi günlerden taşra
AŐkiya alınmiŐ aylar tozlanıyor raflarda
Sabaha uyanalı ne kadar oldu
Kaçınıcı saniyeden sonra gelir ötekisi
Bil mi yo rum.

Yüzüme su serpmesem de olur
Klavveye her dokunduğumda
İŞaret parmaklarıımın ikisi birden kayboluyor
Nefesim Şaşkın Şaşkın dolaŐıyor ortalıkta

N'olur birkaç tane ödünç sözcük verin bana
Anlamsız kalacak yoksa cepsiz aşk
Asılı olduğum yerden kurtulamayacağım...
Bordo ters taklalar
Küflü nar tanecikleri
En ötede yolumu gözleyen durum belirteğli katarakt...
Siz bakmayın böyle yazıldığına

Kimin için ya peki?
Kim kurtaracak beni bu Şiirin için den
Nasıl sürükleyecek kıyıya doğru

Yalnızlığım büyük
Ücralardan akıp gelen sel sularına
Yalınayak dalmak var

Ruhumu düşünüyorum
Olmuyor
Ne yapsam üşüyor üşüyor...

yirmimartikibinonbeŐ

Necdet Arslan

Gerek yok beklemeye baharı

Bakınıyorum

Dedesakalı sürgünleri
takılıyor ayaklarıma
Dilimde durmaksızın dönen
aynı şarkı
bakınıyorum, imbatın suları köpükleniyor

nerdesin?

Soluyorum
Yeşil daha gür daha canlı düne göre
Alnımdan süzülüyor akşam güneşi
Saklambaç oynamaya hazırlanıyor yıldızlar

Bekliyorum
Bir kez çalıp susuyor telefonun zili
Çakılıp kalıyorum yaya geçidinin ortasında
Güneş karşı dağın doruğundan
el edip kayboluyor birden

Öteye geçseydik birlikte

Çise altında sinemaya sığındığımız
o akşamı anımsıyorum
Gözüm
Vitrinlerde seni arıyor

Şimdi yanımda olmalıydın

Mayıs gelmeden
leyleklerden önce gel.
Bademler dişe dokunmak üzereyken gel.

Yüreğimizdeki sevda ateşi zonkladıkça
Hangi güç kavuşmalara olur ki engel...

17.04.2019-139

Necdet Arslan

Gereklik Kipi

Ayrık sevinçler olmalı
Büyür sevgiler dağlaşarak çağlara
Gereksiniriz başka şeylere mutlaka...

...Bir çıra tutuşturulur ısınmak için ama üşürüz
...Sapa yerlerden gelir bizi bulur ip dokunur üzüntüler
...Nal seslerinden tanısak bile yüreğimizi

Ayrık-nabızsız evren
.....ezgisiz düğünler
.....Aşkız dokunmalar
.....Umutsuz kızlar kızanlar
.....Sarı sabırsız gömütler

Ayrık sevinçler olmadıkça
Yeşilsiz yaprak nedir ki
Kilim motifsiz neye yarar
Öznesiz şiiri kim okur

Ayrık-nabızsız evren
.....Göz yaşı dökmeyen ağıt
.....Birbirine küs duran enlem boylam
.....Adlarını anımsamayan Ferhat ve Şirin
.....Karabulut çöreklenmiş bahçeler

Ayrık sevinçler olmalı
Derin sulara vurur ay ışıkları
Haritalar çoğalır güncelerde
Yıldızlar dinlenilir seranadlarda

...Tüy gibi uçulur zamanda
...Sürüyüp götüremez hiçbir fırtına isyanımızı
...İncirin balı damlar bileklerimize
...Denize salarız yeşil bahçelerimizi

Ayrık sevinçler olmadıkça
Gamzesini gizleyen yüzü n'edelim ki
Şıvgasız kucaklanan köpükleri
Adım attıkça batan patikaları

Ayrık-nabızsız evren
.....Şairini reddeden dizeler
.....Gerçeğiyle düşlerini takas eden us
.....Tatsız tuzsuz yer çekimi
.....Kimliğine 'benim' diyemeyen sahiplenme

Ayrık sevinçler olmalı
Önemsizliğini büyütmemesi için dostlukların
Kahrını çekebilelim öteki parçalarımızın
Uzanabilelim kendimize uyku tutmayan gecelerde
Evler kuralım gönüllerde dişimizle tırnağımızla...

onbeştemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Geri Bildirim İçin Notlar

Gündüzden kalma gölgelerin
Üstüne düştü gece
Sonra yıldızla karışık yağdı durdu yağmur
Üşüyenler oldu

Kadimliğini unuttu su
Vahşice kuruttu değdiği dudakları
Bozuldu kırlangıç yuvaları
Emprimeden perdeler teğellendi odalara

Kabardı deniz
Aşkın keyfi kaçtı birden
Kıaldı gülüşmeler...
Cümle kapısının yönü değişti
Ne var ne yok
Silip süpürdü ortalığı
Sabahını kaybeden dakikalar...

Kelepire düşmüş
Aynalara takıldıka parçalandı
Bakışlar...

Can çekişen dalgalar oldu
Can çekişen bir zenci kızdı gece
Kuzeye doğru yürüdü gitti roman kahramanı

Ben'ini aradı aynadaki iz
Aynılaşan yazgıların diliyle
Yazıldığına hiç ama hiç gocunmadı şiir...

yirmiikihaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Geride Kalanlar İçin Hayıflanmalar Üvercinka 2021

geçip giden yılları bir bir geri çekiyorum
derdim tasam kuşkusuz bu değil merak işte
kaç ufku gücendirmişim, hangi yalıyı takmamışım
en son dün'e 'demin' derken içimde dizginlenemeyen
pişmanlıkları anlatmak dile kolay. bir adım sonrası neden yarın
rulet masası kaç köşeli her hücrelerini kaç kılcal damar sular
kaça kaç pay eder zaman. ben kaçınıcı bölümdeyim
kaçınıcı hoşnutsuzluğa gömüldüğüm için övünmeliyim

herkes sonsuz hiçliğin baş oyuncusu kendisinin öznesi
avını ayartan da elleriyle ölümü kucaklayan da aynı

'....masa üstünde yine o resim var. Duras'ı yine gözyaşı dökerken
görüyorum. arada sırada ağlamak, yaşamak demekmiş. bana kim
yardım edecek gözlerim sulanırken
geceyi gündüze kata kata yaşamak ne kadar kolay
yüreğimde doludizgin akan öfke sesleri dilimde sessizliğin öfkeleri...."

hangi sözcüklerle şiir yazmaya koyulsam
daha yolun sonuna çok varken
sol yanımda bir sızı peydahlanır. belki biraz umuttan
belki biraz aşktan, çılgınlıktan yırtılır gövdem sancısına katlanamam
hınç suyuna batırılıp gerilen yamalar yapıştırırım
sesini yitiren gerçeklere

öykülenemem bir türlü . yıldızların saçıldığı gecede
karanlık damıtıyor özümde akan yel ırmağı
ses olamam , sus olmak öteden beri yasak
kolay hecelenemeyen alev dolu çığlıklardan usandım
silme yalanla doldurulmuş kağıtları istifliyorum yaka cebime
saatimin kadrını mağrur. aşk mı kaybediyor yoksa
kırmızının yeni bir yanığı mıdır bu
gerçi iyimser-kötümser, eski-yeni , az- çok
sahici-yalan ikilemlerin tek'e dönüştüğü yerdeyim
ellerimde Ferhat'ın güz seslerinden bulaşma yaman kronik geriliş
ve ansızın kasıkta sinme cehennemine dibine doğru bir geri çekiliş

dirseğime vuran taşın ürkütücü telaşı duyumsadıklarım
şımarık bir sevgili gibi kışın bahara evrildiği bu sokaktan geçmeyi
son kez yasaklıyorum unutmalarım . oyuncaklarımın hepsi yalancı
kalemimin ucu yürürlükten kaldırılmış bir yasadan hüküm giymiş
son noktanın konacağı yerin tam ortasından geçiyor fay hattı

ah inatçı ütopya ah kronik poetka
çeşitliliğin sonsuzluğuna tırmanırken birden
sonsuzluğun çeşitliliğine ulaşmak istiyorum
uzak sularda herhangi bir damlayım şimdi
ne iyi olur hiç kimse görmese nasıl kaynayıp nasıl durulduğumu
tuza bastırıldıkça dilini eriyen hep ben oldum
habersizdim dışarıda ne olup ne bittiğinden
çünkü ben hep kendime kırılmışım çünkü ben hep kendime yabancıyım
acıнын damarına bastığım günden beri zamansızlığa sürüldüm

ütöpik bir poetikadan kışlama dönmüştüm
ki, alçakgönüllü olmayı çoktan silmişim masallardan
altüst olmuş bir arzuyu omuzlayarak poetik bir ütopyağa gidiyorum
yüküm ağır, hadi unutmak üzere
son kez kucaklaşsın gözlerimiz

yıllara avuçlar dolusu unutma tohumları serpiyorum
kim ayrılır yeryüzünü gökyüzünden üşenmeden
yollar gıcirtılı yurtlar kırık dökük .nutku tutulmuş
kağıtları savurup savurup duruyorum
közün üstü buz, dilimin ucu batık bir gemi
gülün derdi aşktan benim derdim incecik poyrazlardan

Necdet Arslan

Geride Kalanlar İçin Hayıflanmalar.

Geçip giden yılları bir bir geri çekiyorum.
Derdim tasam kuşkusuz bu değil.Merak işte,
Kaç ufku gücendirmişim,hangi yalıyı takmamışım...
En son dün'e `demin` derken içimde dizginlenemeyen
Pişmanlıklar mı var?Bir adım sonrası yarın.
Rulet masası kaç bacaklı,kaç kaç pay eder zaman!

Herkes kendinin öznesi.
Avını ayartan da elleriyle ölümü kucaklayan da
Hangi sözcüklerle anlatmaya koyulsam
Sol yanımda bir sızı peydahlanır.Yırtılır gövdem.
Hınç suyuna batırılıp gerilen yamalar yapıştırırım
sesini yitiren gerçeklere.

Kolay hecelenmeyen dişi çığlıklardan usandım,
silme yalanla doldurulmuş kağıtları istifliyorum
saatimin kadranı mağrur.Aşk mı kaybediyor yoksa
kırmızının yeni bir yanığı mıdır bu!
Gerçi iyimser-kötümser,eski-yen ,az- çok
sahici-yalan... ikilemlerin tek'e dönüştüğü yerdeyiz
Ve ansızın kasıkta gerilme.Bir geri çekiliş.

Dirseğime vuran taşın unufak telaşı gördüklerim
Şımarık bir yosma gibi , yazın güze evrildiği bu sokaktan
Son kez yasaklıyorum unutmaları. Oyuncaklarımın hepsi
yabancı .Kalemimin ucu eski bir yasadan hüküm giymiş.
Son noktanın konacağı yerin tam ortasından
geçiyor fay hattı.

Yıllara avuçlar dolusu unutma tohumları serpiyorum
Nasıl ayrılır yeryüzü gökyüzünden üşenmeden
Yollar gıcırtılı yıllar kırık dökük nutku tutulmuş
kağıtları savurup savurup duruyorum
közün üstü buz. Dilimin ucu batık bir gemi.
Gülün derdi aşktan benim derdim incecik poyrazlardan...

Not :

Şiir ÜVERCİNK'A'nın EYLÜL/EKİM 2020 Sayısında yayımlanmıştır.

Necdet Arslan

Gerince Çekince

Apansız
Sarsıyor gün depremi
Gölgesi soluyor kentini

Bir ömür
An'a sığınarak
Bir tutam korku
Oluyor

Bir tutam kan
Ah'larla bulanıyor ilkin
Ve düştüğü yerde donuyor.

Günahsız sevdaları
Tenin tutkusu aşkları
Kararsız özlemleri
Birlikte yürünen yolları
İçin için kaynayan kuyuları
Her güne yeni sayfalar açan yaşamları
Çoğalan/azalan umudu
Maviye doluşan kuşları
Asi özgürlükleri
Çağlarca güle,gül uzatan barışı
Yok etmek için gönüllü bir beden
Zamana ayarlı kuruluyor

Gök kurşuni bir duman
Kent buruşuk bir fotoğraf
Aynı yerde tutan tüm güz çiçekleri
Can evinden vuruluyor

Vurulan sevinçler kaynayan katran
Ve şimdi kendini savuran ger/çek
Yitik zamanların sam yelleri

Necdet Arslan

Gezgin

Ulaşılmazların iklimine vardım senden tutunarak
Gönülde kalmanın yurtsamanın
Öykünüşlerini ezberledim
El değmemiş arzularımı sundum sana

Nasıl bağışlandığımı
En çılgın körfezlerine doğru kırk gün kırk gece
Kulaçladığımı
Yönüne nasıl durduğumu soluklanmadan
Bilemezsin

Sana dil dökerken
Zırhlarını kırıyorum usanç duyduğumuz yalnızlıkların
Birikmiş keşkelerimizi öldürüyorum bir yerlerde bıraktığımız
Neleri uyandırdığımı bilmiyorum içinde
Aşkın sularında yeniden doğuruyorum seni...

Eşiğine
Durulmuş zamanları birlikte sağalım demeye
Mahmur sabahlarını imhaya
Senden günahkar sözcükler dilenmeye geldim

Şimdi sende daha çok yürüyor içimdeki ses.
Şimdi daha çok sars beni.
Hepten sars beni...

sekizeylülikibinonbeş

Necdet Arslan

Gibi

Bir gün bile geçmeden
Başka hınzırlıkla ama hep
İçimdeki sessizliği ayartan...

Ben koymadım ki adını
Söylesem

Karşı ülkelerden sökün eden
Lodos sağanağı
Tam ortasındaiken düşlerin
Koptu kopacakken patırtı
Güz çiçeklerini öperken ayaz
Sessizliği dokuduğu sırada sesli harfler
Hepsi onun mu olsaydı bu kahkahaların

. / Ne sevindirirdi peki sizi
Elleri kınalıyken çok güzeldi gece
Desem?

Kopkoyu kırç ıl şilte
Açılamayan avlu kapısının ardında
Seri dururken

Terlenmiyor bazı şeyler karşısında
Boşuna büyötmeye bilmem
Gerek var mı ki gözü

Urgan ve sehpa
Biraz hırçın biraz isyankâr biraz kaba
Biliyorum ama

....

otuzbirekimikibinonyedi

Necdet Arslan

Giderayak.....////

Çalışma günleri her sabah otogara arabamla gidip dönüyorum bir iki yıldır.
Bu sabah bir yenisi...

Trafiğin kilitlendiği kavşakta önümde duran minibüsün arkasındaki yazı dikkatimi çekiyor:

“Boşuna dostluk sevdası peşinde koşma
Bu yolda gidenler geri döndü.”

Çok düşündürücü bir söz!

SORAKİN tüm insani yönlerimizi kaybettiğimiz bireyler olarak birbirimizden iraklaştığımız,adeta kaçarak kurtulmaya çalıştığımız ve bütünsel olarak her alanda yaşadığımız kokuşmayı bunalmalar çağının bir getirisi olarak değerlendirirken aslında minibüs arkasında okuduğum yazının imlediği bir sosyal gerçekliğin de doğruluğuna vurgu yapıyor gibiydi.

İnsanlığın güzel eylemlerinin bir bir yittiği bir süreçten geçmekteyiz.
Çoğu değerlerimiz ölüyor.Dostluklar da.

P Kearney gibilerinin “Öldürme hissi bana iktidar hırsı veriyor.”diyebilen katillerin yaşadığı ve toplumsal histeriler türetenlerin içinde olduğumuz sürece galiba dostlukları da arıyor olacağız.

Vedat Günyol’un bir denemesini anımsıyorum.Ölümünden birkaç yıl önce yazmıştı.Sekizi sekizle yer değiştiriyorum yine 88 oluyorum.Günler geçerken yine de dostluklar arıyorum...türünden şeyler söylüyordu.

Eve dönerken “Kentın sabah ıssızlığında şu kahvelerden birinde bir dostumla sabah çayı içebilir miyim? ” sorusunu sordum kendime.
Kimseleri göremedim.

Nasıl bir oyunun içindeyiz biz?
Giderayak GÜNYOL bile anlayamamış bu gizi.

Mustafa FIRAT’ın bir şiirini anımsıyorum:

“Bütün oyunlar bir çeşitlenmesiye şayet
Oynamak fiilinin yaşamak fiiline denkleştirmesi çabası benimkisi
Ayaza vurmuş bir kiş gün vagonlar dolusu özlem getiriyorum
Uğursuz günlere aldirmeden hani...
...”

Günaydın Dostlarım.
İyi ki varsınız.Sabah sabah arayıp da bulamadığım dostlarımdansınız ve çoksunuz.

Minibüs kapılarındaki yazılara inanmamak gerektiğini düşünüyorum şimdi.

“Bir at çekin benim altıma
Her gece gideyim aya kadar
Yükleyip yükleyip getireyim
Sevinç,işık bahar...”

Diyordu KÜLEBİ.

Ben de sizlere sevinçli,ışıklı,baharı anımsatan güzel bir gün diliyorum.
Dostlukla kalınız.

Necdet Arslan

Girdap

Utangaç zamanların
Suç ortağıym senin gibi
Titreyen parmak izlerimde kazılıdır sevi

Dip sularında bir başına ve suskun
Ayna tutarken yalnızlık
Hüzünlerimle kavrulur
Yıldızlardan daha çok olan özlemlerim

Örümcek ağlarıyla sarılı
Pusulatsız kör mevzilerde
Öncesizlikten sonrasızlığa yazılı yeminlerimizi
Avuçlarımda saklayarak
Öylece kala kalırım..

Utangaç zamanların
Suç ortağısın benim gibi
Sesime koşup
Kurtar ve uzak ülkelere götür beni

Necdet Arslan

Giz

Kandırmak benim işim
Maviyi taylorı ırmağı...
En iyi ben kandırırım
Kolay oluyor güvercini arpa tanesiyle kandırmak
Sabahı bir acı kahveyle sepetlemek
Kolay oluyor

Şu kocaman dağı,baz istasyonunu
Yirmi sekiz Dolar'a razı ediyorum halı sahayla
Pet şişe,geri dönüşüm kutusunun,at jokeyin
Minare leyleğın kadrini bilmiyor
Keşke birazcık kafa yorabilselerdi
Kolayca kanmazlardı

Kaneviçeyi ekstraforla
Ferhat'ı Kamber'le Züleyha'yı Temel'le
Kandırmak istiyorum bazı kereler
Kimin gönlü kime meylederse
Verdim gitti diyorum
Bitiyor işte.

Denemeyi öyküyle kandırabilir miyim
Hiç denemedim
Roman çoktan razı şiirle yer değiştirmeye
Peşimden koşanların ayak seslerini
Duyuyorum
Yürümesinden seçebiliyorum postacıyı..
Postacıyı sokak adlarıyla kandırıyorum

Başka...
Balonu bulutla
Sesi ışıkla
Yarımlık rakının
Birkaç nektari,bir iki dilim peynir
Ve bir kase yoğurtla gönlünü alabiliyorum.

Sevgiliyi herhangi bir çiçekle bir gün kandırabiliyorum
İyice bakmak yetmiyor gözlerinin içine
Kızkulesi gibi hareketsiz duramıyorum gönlünde
Ormanı okyanusu güvercin sürüsünü
Ebemi börekçiyi saatin zembereğini
Gözünün içine baka baka şu necip milleti
Tüm efâr-ı umumiyeyi
Hatta kendimi kendimle kandırabiliyorum
Kandırmak kolay olmasına kolay da
Ama biri var ki...

onikitemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Gong Sesi

Yolları aşındırarak
Arsızı yıldırarak

Güç olsa bile eylemler
Direnerek yarınlara

Sarp yerlere uzansa da
Pişkinlikle kızarsa da

Sürüp sonlanacak bu kamaşma
Gömülecek bencil heves

Limitsiz
Dinamitsiz

Yolları adım adım yutarak
Arsızı gıdım gıdım yontarak

Az gitmeden
Uz gitmeden
Güvercin gösterileriyle dolacak gökyüzü

Bu sel hangi engeli dinler
Tepetaklak olacak yapay kâşâneler...

27.05.2018-14

Necdet Arslan

Göç

Kırmızı ışık ve gözlerin
Duvar kocaman barikat.

Hareketsizim
Fırsatlar-ki-
Anıların kesik tümceleri

Yaz geceleri
Uzun bunaltıcı
İlk sözcüğü bulmaya koyuluyorum
Hep koruk dizeler doluşuyor şiire
Gri ipince bir körfez dalgası

Şehir bitki hayvan oynuyorum soyadıyla
Yenilen hep ben oluyorum
Kulağım bir telefon sesinde
Hamlaşıyor zaman
Üstüme başıma sınıyor tütün kokusu

Güzün dönmesini gözlüyordum nicedir
Gökyüzü leylek göçleriyle dolu

Peñcereme vuruyor bulutların damıttığı
Yağmur damlaları
Yaka cebimi tıka basa dolduruyor
Cumbasını rüzgarların yıktığı yalnızlıklar

Acı bir şarap olsa şimdi diyorum...

22.08.2018-62

Necdet Arslan

Göç Yollarında Tükenir Zaman

....."Yarın,geri kalan ömrümün ilk günüdür."
.....Nietzsche

Her boz bulanık yürek atışı
Göç öncesinde bir susuştur

Tekleyen bir şey var
Yüzlerce yılın yorgunluğunda
Şiire dökülüveren
Belli.

Kaç mevsimdir eskir
Zeytin yeşili gözler?
Şimdi düşler
Birer birer uzakta.

Bir başka ülkeye konmak
Güney kuşlarınca
Ve göç öncesi susuşları
Özgür kılmak.

Yedi iklimi yeniden yaşamak
Sürüler indirmek
Ceylanlar misali derin sulara

Ansıtmak,
Var olduğunu sonsuzluğun...
Anlatılarla
Varsillaşmak!

Her boz bulanık yürek atışı
Bozulmuş bir saat gibidir..
Akrebin peşinden koşan yelkovan misali
Başı döner de
Tekler.

Bambaşka diyarlarda
Sonsuzluğa dikey vuran bir güneş
Göç sonrasında
Özlemle yolcuları bekler.

Necdet Arslan

Gölgeler

İki karartı
Karanlığın içinde
Meltemle yürüdüler
El eleydiler

Bölük pörçük ak mermerler
Alev alev tutuşuverdi ilkin

Asuri sütunlara
Yansıdı silüetler
Sımsıkıydılar
Titrek ve heyecanlıydılar

-Sen hiç,diye sordu biri
-Evet; ama...dedi öteki
Anlaştılar..
Tonozlarda eridi fısıldaşmalar.

Ansızın
Ötelerde
Kayboldular.

Uzak solumaların
Tek tanığı
Geceydi...

Neler neler uçuşmadı ki ortalıkta
Toza dumana gitti her yer
Fırtınadan...

Necdet Arslan

Gölgeler solunca

Daha düne değin
Dolaşıp duruyorduk gecelerin kıyısında
Benim oluyordu yaşadığın yer bu yüzden
Sana gidip dönerdim hep
Umurumda olmazdı derinliği bu kuyunun
Son nefesimi harcardım.

Daha düne değin
Şu sesi eksik olmazdı uykularımızda
Üveyikler uçmasa olmazdı başımızın üstünden

Şimdi yine...

Daha düne değin
Pervaneydim dönerdim ışığında
Bilirdim sevdanın çileli yanını.

Aitlik demek sen demekti
Yaren demek sen
İçimde akıp duran nehirdin

Derken kıyıda ayrılması teknenin
Baltayı bile bile taşa vurmalarımız
Ve sonra hiçbir şeyin üstümüzü örtemediği
O masum hallerimiz
Közleri soğutan dalgalar
Bir ateş topundan farksız ellerimiz

Kadim bir düşü saklar gibi
Albümlerimize sığınan bizim olmayan gün batımları

Son'dur

Renkler ,sesler tükendi artık yıkılır günler
Kahkahalarda yapmacıklık gökte duman...
Yürekte...o ki yazlar baharlar tükendi

Dün yok yarın yok...
Daha düne değin, diyerek başlamak bir şiire
Yok , yok işte....

01.08.2018-45

Necdet Arslan

Gönül Çelen...

Fena bozuluyor yere inen her damla
Islaklığı iteklemekten başka bir niyeti yok aslında utangaç yelin
Bir şeyler oluyor baharın bu ilk günlerinde ortalıkta, belli
Sırılsıklam aşk kokuyor tomurcuğa dokunan elin

Sadece meltemlere değil sana da açık yüreğim.

yirminisanikibinonaltı

Necdet Arslan

GÖRÜNÜRÜN ARDINDAKİ GİZ...

Öteki sulara seferdeydim
Güneşi kucakladım her gece.
Parmak uçlarıma basarak yürüdüm dalgalar uyanmasın diyerek
Tek yıldızı almak için avuçlar dolusu kum verdim araçılara

Köşeli ayraçların içine sıkıştırdım rüyalarımı
Şiirin kalbinden gelen sesleri can kulağıyla dinledim
Unutulmaz geçmişin zerrelere dönüşmüş yaşam
Anladım dün de kaldığını her şeyin.

Kim getirir beni bu çökelmiş boşluktan alıp
Yeniden cisimleşerek öylece kalması güçken insanın
Kim götürebilir aldığı yere

Emanet bahçelerin önünden geçmek kolay mı sanıyorsunuz
Dünlerin sonralarını düşünürken
Camlara yansıyan yüzümü kapatır buharlar
Bakmayın alıcı gözüyle öyle
Bir parçası olmuşumdur yokluğun

Göremezsiniz

yirmialtımartikibinonbeş

Necdet Arslan

GÖRÜYORSUN DEĞİL Mİ

Seninle ırmaklarında kaybolmak sevgiyle yıkanan geçmişin
Ardıçlardan güvercinler kaldırmak gökyüzüne
Tavşanların peşinden bahar şarkıları söyleyerek koşmak gibi örneğin

Ne güzeldir adımlarını bıraktığın çığırlardan izini sürmek
Şahikalarına düşmek bir renkli uçurtma gibi
Yenilenen zaman içinde yurt yaratmak bambaşka umutlardan ne güzeldir...

Seninle köy harmanlarına serilen kızgın samanlara basarcasına
Koyun sürülerinin peşinden gidercesine tenlerimizde
Ateşlerimizi söndürmek köpüklü dalgaların içinde
Mutlak güzeldir.

Ne hoştur seninle her şarkıya nota olmak
İlk kez okunacak şiirleri aşk kokan harfler dizerek donatmak
Uçsuz bucaksız bozkırlara tohumlar serpmek
Ve terlerimizle sulamak filizleri
Işkınların kanattığı parmaklarımızı ferah sular içer gibi emerek kanmak örneğin

Dönüp dolaşıp yine
Mayıs'ın çiçek bahçelerine seke seke geliyor sevda
Kapımızı çalıyor yine aynı yürek atışları

Görüyorsun değil mi nicedir yanıp tutuşuyor ellerimiz
Görüyorsun işte etle tırnak gibi birbirinde kaynıyor kızıl bedenlerimiz

onaltımayısıkibinonüç

Necdet Arslan

GÖZALTI LARIN İÇİNDEN

Buruşuk vakitlerden biri değil
Tanıyamadığım başka bir şey inan
Gece gelinciklerinin bile
Yerlerinde yeller esiyor şu an

Gelecek günleri hayra yorabilir miyim?
Hangi sözcüğü söylesem yalan olur
Üzerimde ziftli sokakların ağırlığı
Bedenimi kısıkvrak saran kolların değil
Tanımını yapmakta zorlandığım başka şeyler var

Kısılmış lambalarda belli belirsiz görünüyor gözlerin
Don kesmiş çiçekler gibi ölüveriyoruz erken
Usanç veren ertelemeler var loşlukta
Yüreğimize çelme takıyoruz mevsimler gibi çekip giderken

Kösnül tangolarda birbirine karışıyor ayaklar
Sen bir yana ben bir yana sürüyoruz atlarımızı
Bir kuru dal üzerinden bize sırtıyor bütün tanrılar
Irak durabilirsin şimdi bir yerli kaya gibi görkeminden
Ne ki unutma dudağımıza yapışan o eski aşk şarkılarını
Huzursuz olduğuma bakıp da kıyıda durmana gerek yok
Buralarda sensiz de kavrulur kabukları sevdaların

Yıldızlar düşüyor yüreğimize ki yüreğimiz ölü yıldızlar tarlası
Bahçelere sinen şen kahkahalardan eser yok
Kayboluyoruz galiba yitik köylerin dolambaçlı sokaklarında

Seni bilmem olası değil ama
Benim yüreğim şimdi gözaltı uykularında...

yirmisekizeylülükibinondört

Necdet Arslan

GÖZCÜKLER

Fenerler yanıp sönüyor ve alışılmadık buzul gecelerinden
Kim çaldırıyor telefonunu silgili kalemin / şiirini yol ederken neden açılmaz kapı
Ateş külle değişiyor yerini / bacası yıkılıyor üstüne bileklerin / dil dökümü üşengeç bir
sedir
Seslenen mendirek sağır / atölye bahçesinde kurumuş dut gölgesi / küt gamzelerde
yalan

Çapraz ifade özetlerinde pusula / hükümlüsünü arayan nevrotik saat meydanı
Ne ki topluca sünnet ettirilecek pastorlirikler derken perdeleri çekilecek hiçbir şeylerin
hepsi
Usuldan kaynakacak postal yarası ve yırtılmış sertifikaları geri dönüşüme götürecektir sızı
Bu kaçınıcı mahzen üşümesi / yine çürük et / satılık retina şapkaları / demem o ki
lordun

Ne zaman mı / söylense tevafuk yani alışılmadık buzul gecelerinden / yani ifade özetleri
/ çarpık
Elindeki eli sıkıyan sen olma sakın esas duruş / gözleri çapaklı sübyanlarla sabah altı
baskınları
Belli değildi çok sallanacağı ufkun / öyle ya pulu yok şimdi istidaların / anlatırken neyse
ne
Birkaç mililitrelik acı biber gazı / beş ton bölünmüş yol / elli metre saman nezlesi / bir
kase güneşli zam

Ne kaldıysa geriye hepsini arşive hibe et.
Azına da çoğuna da bereket.

Onbirocakikibinonüç

Necdet Arslan

Gözle Kaş Arası

Gecenin aşağısında değişik şeyler
Rüzgarı doğrayan makas badem şekerleri antre

Hangi sözcükle asansöre binsem
Şiirin kıskançlığı tutuyor o da biliyor
Karda kışta sokaklardan elin ayağın çekildiğini

Bir geometri sorusuna takılı kaldı pusulanın
İğnesi.Sol yanımda kımıltılar
Sülfatla demir öpüşürse ne olur acaba
Karanlık birden kaybolursa
Yandık demektir yedeği de yok ki sahaya
Süreyim.Karşiki ev bir horluyor ki

Suçluyum bunu sağır sultanın dayısı
Bile biliyor oda buz gibi az sonra
Leyleği havada görür müyüm acaba

Bağışlarsa beni sıkıntı yok
Kimselerin vazgeçemediği yerde
Ne yapsın yani iki eli yakamda

Yarın gelince bu gece yaşanmamış olacak
Kürünüp atılacak çöplüğe Seni arıyorum
Telefonun o anda meşgule düşüyor
Bu yaşam çekilir gibi değil bu aşk su alıyor
Mu diyorsun yoksa
Hep yoruyorum biliyorum.Neye yorarsan
Yor gece bedavidir gelir geçer

Kara kışın şakası olur mu hiç
Güneşten yanmamak için ne sürsem acaba
Elime yüzüme bulaştırmadan...

Taş dikiş tutmazsa n'aparım
İp atlayabilirim eşkalini yırtabilirim mızıkaların
Mühimmatları şapur şapur bulutlara indirebilme
Olasılığını sorabilirim teraziye

Biliyorum bal gibi biliyorum pilin zayıfladığını

Kum elerken nikah kıyılmayacağını
Karaköyün karası silince halicin keçileri kaçıracağını

Bağrıma kül basmak varken

Hey gidinin gençliği diyorum arada sırada
Ayda yılda kaçamak yapıyorum
B/aşka yazıyorum aczini bile bile jetonların...

sekizocakikibinonaltı

Necdet Arslan

GÖZLERİNİN İŞİDİĞİ YERDE

Ötelerden süzülüp gelen meltemler
Kayboluyordu gecede
Yıldız oyunlarıyla avunup duruyordum sensiz
Siyah iki kılıcın sesi karışıyordu karanlığa
Yüreğime bastırıyordum hüznüleri
Yalandan ağlamıyordu badem ağacı inan
Ötelerden süzülüp gelen meltemler kokunu alıp götürüyordu ellerimden

Bir iki kadeh rakı bir parça peynirdi akşam
Ve açelyaları kırmızıya boyayan Afrodit'ten başka bir nefes oluyordun
Kendi tarihini yapıyor gibiyken sen.

Uyurgezer bir çığlık adağında karanlığın vurduğu yerde
Işıklar kaçır gider buralardan sular yutar adımlarını bütün kuğuların
Sapanlılardan başka kim kalır suçüstü yapıp
Sonra birer birer kurşuna dizilecekken

Kimsesizliğim terk edilmiş bir bağ kulübesi kadar dilsiz
Her boşluk peşimize düşmek için arıyor işte bizi

Yaşamı koparmak için çocuksu çığlıklar atmalısın
Ve dolmalı bütün yönsüzlükler

Kimi beklerim ben
Bil mi yor sun...

Yalnızlığın patiskasına hangi suskuları teğeller avuçlarımdaki dondurucu sıcaklık?

De hadi
Hadi de

Bir göktaşı düşürmeliyim senin için bu şiiire
Çünkü bilebildiğin her şeye dokunabilmen
Aklından geçenleri koruyabilmen
Bir telefon numarasını anımsayabilmen
Tüm soru işaretlerine borcunu ödeyebilmen
Bir adrese ulaşabilmen
Ve çünkü son kez gülümseyebilmen için bana

Derin mavilikleri gizliyor gözlerinde deniz
Korkuyu gözetiyor sesin
Bir düelloya giriyoruz sanki
İnatla yok etmek için birbirimizi
Eksiltmeye çalışıyoruz ikimizden birimizi
Aptalca ihtirasları şımartıyoruz

Ne ki noktasız ünlemler aşkın ayak izler
Fena vedaları mı düşünülmüştük
Galiba düşünülmüştük bile yersiz

Açılıp kapanan kapılardan geçip gidiyoruz evcilik oynarken
Neler neler boşalmıyor ki küflü göklerden

Yurtsuz suçlar doğuruyoruz satranç odalarında aynalara baka baka
Her şah dediğimizde su topluyor ciğerleri sevdanın.
Öteki gecelerden bir yenisini emziriyorsun
Milini geldiği yollarda bırakarak mavilerini döküyor denize ırmak
Kuş olup havalanıyor sönmüş ateşteki küller
Aşk olsun dediğini duyuyoruz işte işaret fişeklerinin
Yine ağıtlar düşüyor düello gecelerine
İspanyol şampanyaları ıslatıyor baştan aşağı her yerimizi
Utanmaz oluyoruz nehirler şöleninde
Bir kuytuda aç bir kurt gibi büyütüyorum seni
Ötelere kulaçlar atıyorsun kimi kez
Bir ilahenin çağrısına koşuyorum sanki
Dört bir yanım leyli leyli
Dört bir yanım sen
Bir granit yontudan ayrıksı değilsin
İnan öpüp kokladıkça dimdiksın...

ondörtşubatikibinondört

Necdet Arslan

Gözümde Yalazlanan Yürek Çarpıntıları

Sıcak günlerin düşünüy kuruyorum.

Loş aydınlığı sahile bıraktığım o akşam üstü
Ötelere sızan ıssızlığın peşine düştüm

Gurubun yalnızlığı tutsak ettiği o akşam üstü
Gözümde yalazlandı yürek çarpıntıları

Senin içindi yazdığım öykülerin tümü
Hanımeli kokan gamzelerini
koymak istedim en sonuncusuna
Olmadı.Yazamadım.

Ah hüznü, ah nedeni belirsiz özlem
Senin yüzündendi bronza dönüşen inleyişlerim
İçimdeki hırçın huzursuzlukların çoğalması
Senin yüzündendi.

Kıyısız sularda uykulardayım.
Belki yanımdan geçtin / belki görmezlikten geldin
Belki kendimi arıyordum bilemedim

Sahil loş aydınlığı damla damla yudumladıkça
Nerden bilecektin tam da o akşam üstü
Birden kora dönüp de kavrulacağımı
Serseri bir yıldız olup savrulacağımı

Necdet Arslan

Gri

Geceyi devredemiyorsun
Yüzümdeki kırık çizgilere bakıp utandırma beni
Duyup gülümsüyor bize bu gri kaldırımlar
Doğurma sancularına kaptırıyor parmaklarını sis
Kalmayı katlediyor gri ışıklar
Durakladıkça üşüyoruz azar azar

Sonra
Ötelerin kokusunu getirip oracığa yığdık
Yoksunluktan kopup hiçsizliğe nasıl taşındığını
Anlattı gri gözlerin
Gözlerinin içi egenin çöküşünü mırıldanan
Gri karanfillerin kokusuymdu

Bir veda da fiskiyenin gri şırıltısına borçluyum
Bakışlarından yakaladığım gri kesişmeleri sobelerinin
Damla kokularını içime çekerek bıraktım kendimi
Çakıl taşlarına gece mavilerine gri yakamozlara...

Örselendiğine yandım
Ürktüğünü mırıldanıyor gri dudakların sürüklenen yıldızlardan
İpi çekilen gri liriklerden aşırıp
Telaşlanışlarına taşıdım seni.

Gri soludum gri üşüdüm gri sustum
Gri düştüm söyleyemediklerime...

URLA /
onsekizmayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Gri Üşümler-4.kitap

Apansız kaybolduk bilmediğimiz boşluklarda
Terk ettiğimiz yerleri tutuşturuyordur
Alev alev yalnızlıklarımız.

Nereye aktığını bilmeden
Bozkırlar gibi upuzun bir gecenin içindeyiz
Düşler yorgunuyuz her ikimiz de

Ezberleri bozan hırçın bir rüzgar
Adlarımızı nasıl da savurup attı bilincimizden
Yüzyıllar gibi uzayan suskunluklarımız
Varsın şimdi intikam alsın sevincimizden

Yol uzun
Yürek suskun
Gözler uykusuz
Ben o yorgun adamım bu gidişte

Durağansın orada sen
Bir göçmenim burada ben
Sırrı dökülmüş aynalar gibiyiz işte

Necdet Arslan

Gri/kızıl Ve Çırılçıplak

Kırılan son uyku
nefes
kesiği
Son damlası gözyaşının...

Mavi mavi değil
Bıçimini değiştirmiş bir titreyiş
Ölü ışık dedikleri aynı çileden

Döküldüğüm yeri unutan bir ırmağım
Yaklaştıkça az öteye sıçrayan
bir uzaklıkla doluyor içim dışım

buhar'da
Ve yenilgilerde son yaz algıları

Geçilen her dakika
dünün aynısı
Unutulmuş şarkılara siner saçlarının kokusu
Günahtır seni
Güzel düşler gibi korumak

“ Kır çiçeklerinin
Sararmaya başladığı
Bu günlerde
Şeni anlatmak istersem
Öykülerde izin ver
Öpmelerime...”

Son uyku kırılan

Yinelenen son bozgunun
ayak sesleri kapımın önünde
duymazlıktan gelemediğim
gri/kızıl ,çırılçıplak....

Necdet Arslan

Gri'p

Adını unutturma bize
Söyleyemediğimize say mumun telaşını
Betonu ve demiri üşütür yel
Nicedir sevdaları yırtta yırtta tükeniyor seyir defterlerimiz
Taşın üstündeki kınaya hüznünü bırakmasan olmazdı sanki
Karanlıkların arşınlandığı dehlizlerdeyiz
Üstüne üstlük duldasında gözleri kartalların
Utandığımızdandı yanar döner parmaklarımızı saklayışımız.
Iskalansaydı şu gözlerdeki derin kuyulara bakışlarımız

Unuttuğumuzdan değil adını
Söyleyemediğimize say anlamını ondurmayan
Kan kesiği bu dizeleri.
Elinde olsaydı keşke savunmasız akması yaşamın
Şimdi hayal zamanı değil
Kuşlarını dağıtmak için didişiyor bulutlar
Dışarıda rotasını kaybeden tekerlemeler
İlan- aşklarını sahipsiz bırakan günler...

Unutturmak yetmiyor adını
Kurumuş çiçek sapını tutarmış gibi yapma öyle
Bak zılgımız kekeliyor toyluğundan o zaman

Hoş gör acemiliğimizi sen
Derleyemediğimiz için yaşamının yan anlamlarını
İzin vermez ki vurup gidelim
Saman nezlesinden ölüp ölüp dirilen yollar...

Unutturma adını yine sen

yirmialtıağustosikibinonaltı

Necdet Arslan

Gurur

Ben mi bozdum tarlakuşunun yuvasını
En dehliz günlerimde
yayılm ateşine tutuyorsun gözlerimi
Mührünü vurmadañ gönderdiğin
bu insafsızlıklara ne demeli

Belli ki sözünden utanan bir sevdalısın
Esip de neylesin yüzüme poyraz
Sen ateş damlaları katmayı sürdür ısıklarırma

Körkütük işkilliyim desem faydasız
Hem sana açım hem senden nefret ediyorum bu sıralar
Fazla söze ne hacet
Sustum işte,sustum.
Hepsi bu kadar

12.07.2019-154

Necdet Arslan

Gurur

Ben mi bozdum tarlakuşunun yuvasını
En dehliz günlerimde
yayılm ateşine tutuyorsun gözlerimi
Mührünü vurmadañ gönderdiğin
bu insafsızlıklara ne demeli

Belli ki sözünden utanan bir sevdalısın
Esip de neylesin yüzüme poyraz
Sen ateş damlaları katmayı sürdür ıslıklarına

Körkütük işkilliyim desem faydasız
Hem sana açım hem senden nefret ediyorum bu sıralar
Fazla söze ne hacet
Sustum işte,sustum.
Hepsi bu kadar

Necdet Arslan

Güle Güle Rüyalarım

Bu yaz aşk bizde konaklayacaktı.
Yitirmedik zamanı
Sırtlanıp çöplüklere boşalttık kalp burukluğunu

Daha gür anımsadık toyluğumuzun
Boy boy aşan ağırlığını

Avuntularını kurak yönsüzlüklerden herhangi birine
Bırakmanda hiçbir sakınca yok
Çünkü iyi tanırım senin tüm nidalarını.

Merakım çok şeyi ıslatan pupa yağmurlarının
Çimen kokularını telefon tellerine
Taşıyıp taşmayacağında
Yanıtsızlıklar pusuyorsam durmadan
Sırf bundan.

Bambaşka ayrıcalığı vardır can öpüşmelerinin
Sıkıntım senin rotalarına ayak uyduramamaktan değil.
Boşluğundan

Hızla akıp giden bir hınzır zaman var
Sinsi odalar var sundurmalar var cümle kapısı var
Utancın var, sularım var surların var
Ama sen yoksun
Sarılmak istesem de
Sarılamam.

Bu yakada mavi ışıklar bildiklerimizden
Daha bitkin yakamozlar daha somurtkan
Yıldızlar daha fersiz

Anımsanmamak niyetine bu uzun yürüyüşler
Bağıra bağıra bu tüm susuşlar

Bu yaz aşk bizde konaklayacaktı.

dörtağustosikibinonbeş

Necdet Arslan

GÜLÜMSEMEK BÜTÜN MAYISLARA...

Her gelişinde bana gökkuşakları getirdin,
Salkımsaçak sevgiler getirdin aşk getirdin bana gelirken
Yüreğine konduğum zaman oyunlara daldırırdın

Karanlık bassa bile sokaklardan kopamayan çocuklardan farksızlaşmıştım çünkü sende
olduğumda
Birlikteliğin masallarıyla dalardık uykulara seher gülüşlü ferahlıklarla açardık gözlerimizi
Birbirimize ırak diyarlarda
Bir başka dinginlikleri mayalayarak içinde kalırdık rüyaların

Hüzünlerimize tuz bastığımız sürece yıldızımız ortak olurdu
En koyu gecelerde birbirimizi düşünmediğimizi sanarak ağlardık.
Her defasında ipleri uç uca ulayarak mehtaba nasıl ulaşabileceğimizin hesabını
yapardık

Yıllar geçtikçe daha çok yoksunluk içinde olurduk
Bir yanımızın gecelerce eksik kalması soluklarımızın yetmeyişi bundandı
Üşürdü ellerimiz ayaklarımız sokakta kalan çocuklar gibi
Dindiremezdi içimizdeki hüznüleri bütün şarkılar
Ayrı kaldığımız zamanlarda ağıta dönüşürdü her türkü ve selleri boşaltırdı
gözlerimizden

Gönül hırsızım oldun her zaman
Ellerimi gözlerimi yatağımı yorganımı geçmişimi geleceğimi
Bencilliklerimi kıskançlarımı gururumu omuzlayıp götürmen için neyim var neyim yoksa
hepsini gönüllü bıraktım sana

Puslu geceler sonrası gelen düş sabahlarına taşıyoruz gülüşlerimizi
Nelerden vazgeçmiyoruz ki aşk uğruna biz
Hiç ayırında olmadan akıl almaz şeylerin yapılabileceğini
Elde avuçta ne varsa savrulup atılabileceğini
Bedenin kendinden kopanları yitirdiği sürece
Aşkın bir yoksulluk içinde yaşamını sürdürdüğünü öğreniyoruz örneğin

Biz seninle oğul veren arılar gibi deli mayısların çoğaldığına tanık olduk
Yürek sendelemelerinin içinde aç susuz kaldığımızda aşkla doyulabileceğini öğrendik
Kaybetme ve kazanma olasılıklarını hiçe saymakla
Ve kimi kez kumar oynar gibi
Ellerimizdeki bütün kartların gücünü sevgiden aldığına inanarak
Karşımızdaki kartlara rest çektik yıllar yılı
Bir ömür harcaya yaptık bunları

Özgürlüklerimizi bağışladık karşılıklı birbirimize
Kendi küçücük kalplarımızı büyüttük içine doluşmak için
Tutsağı olduk birbirimizin
Gülümseyen bir çift dudak olmakla yetindik
Güzel baktığı için hiç ayırmadık gözlerimizi gözlerimizden

Yazığımız her şiirde yüreğimizin başka yerine bağlandık
Bambaşka anlamlar kazandırmak için süsledik durduk sözcükleri

Uykusuzluklar içinde kapanmayan gözlerle sabaha doğru yolculuklarda düşündük
bazen
Sayısız geçikmelerin açıklamalarını yapmaya zorlanmadık
Birlikte olduğumuzda birbirimizi seyre dalarak bitirdik günleri
Ve çok uzun uyuyuşun içinden kalkmış gibi dimdik başladık yeni güne

Başımızı omuzlarımıza yaslayarak hayallere daldığımızda otobüs camlarına izler
bıraktık
Gün oldu hiç bilmediğimizi semtlerde bulduk birbirimizi
Hiç bilmediğimiz durakların adreslerini vererek
Sağımızdan solumuzdan geçenlerin kimler olduğunu düşünmeksizin sokaklar boyu
yürüdük durduk o buluşmalarda
Yelkovanla akrebe küfürler düzdük zamanı dondurmadığı için

Yoksunluktu bizim için aşk
Bedenimizi kalbimizi ve ruhumuzu birbirimize emanet ettiğimizde
Düş tarlalarını bezeyen çiçeklerle yetinmekti
Her dönencenin tadını çıkarmadıkça özümüze dönmemektir
Birbirini anlayan iki çift kalbe sevmeyi yeniden öğretmekti
Her baharın tam ortasında sürgün kokularımızı salmak
Gonca gonca ten tene sarılmak
Ve her kezinde birbirimizde kalmaktı...

Necdet ARSLAN

onaltımayısıkibinondört

Necdet Arslan

Gün Dönüşleri

Simsiyah bir akşamın hırpalanmış gölgesinde eriyordu zaman
Sancı yüklü yüreğimle bir hükümlü gibi
Zincire vurulmuş adımlarla bildik yönleri çoğaltırken
"Güle güle git" bile diyemedin..
Son ayrılışımızdı
Yalnızlığa teslim olduk ikimiz de

Çakıl taşlarıyla bezeli kaldırımlara gözlerimizden düşen
Masum sağanakları bıraktık sadece..

Suların ay ışığıyla oynadığı saatlerden beri
Şana uzanan yollardan
Özlediğim yüzüne doğru koşuyorum şimdi
Uzayan sessizliğimden kurtulmanın telaşı var içimde.
O gün ayrılırken çoğalan hüznünü
Birkaç saat sonraki vuslatın sevinciyle değiştireceksin

Bu yüzden
Sınırları belli olmayan
Kocaman bir şafak büyüyorken sevdadan yana
İlk sıradan listeye girmiş o şarkının
Notaları dökülüyor dudaklarından
Seslenişlerin geliyor kulaklarıma
Duyuyorum..

İçsel evrenine adadığım buseler
Günün en hareli renkleri gibi bir bir düşerken gül yüzüne
Güneşin ilk parıltısıyla görünen gülüşünü barındırıyor olmalısın
Biriktirdiğim yalnızlıkları geldiğim yollara serperek
Kollarına koşacağımı biliyorsun çünkü

Sana biraz daha yaklaştıkça
Günlerimin üstüne çöken eksikliklerimi
Bir tamamlanış arzusuyla ruhumda çakılı kalan ve
Nice sonra mutluluğuma katık edeceğim nefesini
Gizimin düğmelerini gevşetecek utangaç parmaklarını
Yaşamın kendisi olan kararlı kokularını...
Dilediğimce koklayacağım tenini hissediyorum..

İğne oyalarıyla bezeli bembeyaz örtülerimize dökülecek
En mahrem terlerimizi bırakmayı öylesine...

Necdet Arslan

Gün/demin Rengi

Hangi sabaha girsem
Taptaze bir yeni yaşam
İçinde çok şeyler barındıran
Güne düşen ilk ışık
Kaybolan bir ay
Yudumlanan birkaç bardak çay
Telaşlar peşi sıra...
Ötesi karmakarışık...

Hangi kuşluğu aralasa zaman
Kocaman belirsizlikler evreni
Simitçiler, kapkaççılar
İp atlayan çocuklar
Yolcular...
Ölüm ilanları
Duvara dizilen sıra sıra tuğlalar
Dalından yere düşen ilk dut
Trafik polisleri
Anlamalı kılıyor çevremi

Öğle araları kayıp
Gizlenen
Görülen, duyulan...
Tanık olunan binlerce ayıp

Bir çocuk ağlaması gibi ikindiler
Beş çayı
Peronlarda koşuşan yolcular
Siftahsızlıkla suskun kepenkler
Ve çöplerden nasiplenenler
Az ilerideki parkta
Biraz suskun biraz mahçup
Bir adam, bir kadın...

Akşam
Hafif hafif esen bir yel
Gün batımlarıyla başlayan hüznün
Tadı kalmıyor artık gündüzün...

Kızılca kıyametle gelen gece
Karanlığa havalanan son uçak
Vitrinlerde yanıp sönen ışıklar
Denizi eşen son vapur
Yakamozlar
Bir yabancı
Bir dere akıntısı
Bir sirenin acı sesi
Ötelere gizlenen bir bilmece

Ve yıldızlara bakmadan şiir yazan şair
Karanlığa teslim edilmiş düşler..

Ertesi güne aranan sevda sözleri
Bir ad'a bağlanış..
Gecenin içine giren fısıltılar
Boşluğa düşen sayısız haykırış...

Necdet Arslan

Günce 1

Merhaba Dostlarım.

Nasılsınız?

Bir şeyler söylemeye geldim sizlere.

Şiirle başlayalım ve onun üzerinden sürdürelim:

“Suyunda denizleri bulduğum
bilmediğim yerlerimdeki sancı..
bana bir şey söyle güleyim
bir şey daha söyle
inandır”

*Turgut UYAR

Bir şeyler söylenmesine ne değin gereksiniyoruz değil mi?

Güleceğiz hemencecik.

İnanacağız ona,bağlanacağız.

Çünkü kendi gerçeğimizi göreceğiz belki o gülüşte.

“Başka birinin gerçeği sizin de gerçeğiniz ise ve o bunu sizin için dillendiriyorsa müthiştir.” tümcesini okumuştum Charles BUKOWSKI'den,Ekmek Arası adlı yapıtında. Yüreğimizden sessizce çıkan çığlıklardır söylediklerimiz.Ve bizi güldürebildikleri ölçüde sevgi barındırırlar...İnsanın,bir sancıya katlanması bundandır.

O bize söyler.Biz güleriz...

İnanırız ona.

Belki kendisini sevdiğimizi bile bilmez.

Rengi,dili,inancı,kimliği... ne olursa olsun bütün insanlar için de düşünebiliriz bunu

Tüm insanlık ne değin gereksiniyor aslında bu sancıya...

“Sevgi insanın yüreğinden çıkan sessiz çığlıklardır. Bazen bunu sevdiğimiz insanlar bile duymaz.” diyordu Khaled HOSSEİNİ ve bu olguyu “Bir Muhteşem Güneş ” diyerek tanımlıyordu aynı adlı yapıtında.

Gizemli bir imden söz ediyorum aslında size.Tıpkı Kürşat Başar'ın Başucumda Müzik'te dediği gibi:

“ Çünkü hangimiz günün birinde karşımıza çıkan beklenmedik bir rastlantının,masallardaki küçük kahramanımızın karşılaştığı ve bütün macerayı başlatan o sihirli işaret olduğunu anlayabiliriz ki ”

Büyük maceraların başlaması için daha fazla geç kalmadan bir şeyler söyleyiniz.

Güldürünüz birilerini...

Kendinize inandırmak için yapınız bunu.

Sizi sevdiğini bilmeseniz bile yapınız bunu.

Evrenimizdeki büyük çoğunluk birbirini tanımamasına karşın birbirini seven insanlarla dolu aslında.

Savaş çığırkanlarının ve savaşların daha da çoğaldığı bu günlerde diyebiliyor muyuz

Nazım gibi:

“ Yasamak bir ağaç gibi, tek ve hür,

Ve bir orman gibi kardeşçesine

Bu hasret bizim! ...”

Bütün maceranızın sevgiye koşullu olmasını diliyorum.

İyi akşamlar/geceler...

Necdet Arslan

Güncel.değınmeler

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN DOSTLARIM

Bayram ne de olsa,varıp ellerinden öpeyim büyüklerimin,demiş olmalı ki erkenden geldi Bebek.

Yol yordam biliyor demek ki... :)

Duru'un kız kardeşi ; yani dördüncü torun iki gün önce bizlere katıldı.

Adını bilmiyorum henüz.

Sevinçliyiz ...Çoğalıyoruz...

Keşke yaşamımıza her gün başka güzellikler katılsa ve daha da çoğalabilsek.

Ama adını bir türlü koyamadığımız başka bir gerçek daha var.

Bizim kuşak adına konuşuyorum,dersem sanırım hak verirsiniz bana.

Yıllar geçtikçe başkalaşiyor her şey,yeniden tanımlanması gerekiyor zaman,kentler,sosyal doku,ilişkiler.

Çocukluğumuzun geçtiği kayıp sokaklar,parklar,bahçeler...Yavaş yavaş yok olan güzelliklerimiz.

Damağımızda kalan o eski tatlar

Ve mutlaka bayramlar...

Yaşamdan geri istediklerimiz o değin çok ki,hangisini sayayım!

Giderek yalnızlaşıyoruz .Galiba belleğimizde yer tutan adları,o sevecen geçmişimizi çaldılar göz göre göre.

Değıştirdiler bizleri de.

Şimdi daha da çok özlüyoruz geçmişimizi.Murathan MÜNGAN'ın 'Doğduğum Yüzyıla Veda' adının o kitabına ne güzel yakıştığını düşünüyorum.

Yıllar geçer,durdurmak elimizde değil.

Ne ki,yaşamımızın temeline oturan o geçmiş zaman bayramlarını nerede yakalayacağız ve nasıl getireceğiz şimdiye?

Sorun bu bana göre.

Ziyaret ettiğimiz evlerdeki o sınısıcak karşılaiş şimdi hiçbir evde bulamıyoruz.İtiraf etmeliyim ki bizler de sınısıcak karşılayamıyoruz konuklarımızı.

Evet,bizler de değıştik!

Kazara bayramda bir yakınımızı,tanıdığımızı evinde ziyaret etmezsek boşluğumuz bırakırdık,öyle düşünürdük.Yüzümüz kızarırdı bayram geçtikten sonra onlardan biriyle karşılaşırsak.

Galiba başka türlü bir ayrılık bu.Geçmişimizden,geleneklerimizden ayrılıyoruz.Şimdiki kuşağın dilinden düşürmediği bir sözcükle anlatmamız gerekirse eğer,daha cool bir yaşama yer aralamak adına eski'ye ve onun tüm güzelliklerine kıyıyoruz.

Nasıl okuyacağız şimdi'yi,şimdinin bayramlarını?

Güç değil!

Geri istediklerimizi alamamanın hüznü içinde 'buna da şükür,demek mi zorundayız acaba?

Bilmiyorum.

Zaman her şeyi yeniden öğretmek için kuruyor zembereğini ve bizler yeni durumlara ayak uydurmaya koşulluyoruz kendimizi.

İç içe geçen ne çok bayram günleriniz vardır,şimdiki bayramlara çok yabancı duran,değil mi Dostlarım?

Kendi evrenimizde izleri duran geçmiş zamanların bayramlarını arıyorum.Bir bayram günü Arnavut sırasıyla komşu kapılarını çalmak için Arnavut kaldırımlarda yürürken tökezleyip yere yapıştığım ve hiçbir şey olmamış gibi ama acı içinde kıvranarak şuraya buraya saçılan şekerlerimi toplamayı özlüyorum. Gittiğimiz kimi evlerde köpüklü kahvelerini hüpletirken gözleri büyüyen büyüklerimizin edalarını arıyorum.

Güzel yaşadığımız bayramların yerinde şimdi neden küllerin ve yıkıntıların sahne aldığını düşünüyorum.

Kendi kişisel albümümdeki birkaç bayram fotoğraflarıma durup durup bakıyorum.

Adına 'Bayram' dediğimiz ayrıcalıklı bir olgunun bu yazıya böyle malzeme oluşundan dolayı üzülmiyorum,dersem yalan söylemiş olurum.

Günlerinizin esenlik içinde geçmesini dileyerek Ramazan Bayramı'nızı kutluyorum...

yirmidörthaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Gündönümü Kapımızda

Elediğim boşluğa dökülen kırıntıların korkunç hiçliğı
Benzer sayıklama nöbetleri.
Karanın küfü salıyor kokusunu,bir dal kırılıyor dışarıda,bir cellat
Neden dolaşıp duruyor orta yerde...

Yine eylül
Yine

Göğün mavilerini eriten tümör,üstümüzde bulut mahşeri gri derinlik
İçinden sızan ten kokuları ve sonrasında sen sevdiceğim
Soluğun yeni yetme sürgün saçların tavlı toprak ...

Her attığın adım taşları parçalayan örs,uzaklığın zamanı köze dönüştüren
Öfke..Soğumaz ki eylülün harareti sussun dil boşalsın bulutlar...

Kadim çocuğum benim aşk için belediğim oğul arım
Gergefime terlerini işlediğim ırgatım

Bölünen karabasanlar için yetmez mi bu yanılığ
Kaç şakiyi boğdum bir bilsen
Sana saldım sülün sürülerini
Ahh ısırganlar..
Kesmeyin voltalarımı

Ne var ne yok topladım tüm notaları
Eski plaklardan birinde dönen o bildik şarkı
Avuçlarımda kurumuş ırmak yatakları
Adlarını unutan adamlar gördüm otogarlardan kaçan
Böğrümde üşüyen bir öksürük.
Yol gözleyen gri duman gölgeleri.

Yosunlar ne güzel kokarlar büyürken
Gecenin içinde,bir anımsayışımla bölünür ikiye alaca karanlık.
Ay'a bakan yönüm sen
Sana yönelmek bir başka dönenceye dalmak düşüncesidir
Kavlinde durmaz korkular sarar içimi gözlerindeki duman selini düşündükçe

Ah ...buğday esmerliğı teninin
İşaret parmağını uzat hadi bu yöne
Aşır da götür beni dizelerimle..

Kaçıncı bozgun boşaltmalarından arta kalmış bir yurttur burası
Ateşler yak yarınlara
Nerede soluk almaktaysan sürü beni o adrese...

Ondörteylülikibinonüç

Necdet Arslan

GüNER

Ekim şafakları gecikerek geliyor
Bozulmaya başlıyor metal aydınlıkta bağlar
İş başı yapıyor kesiciler
Salkımlara veda eden taneler cam bilyeler gibi
Yer çekiminde parçalanıyor.
Toprakta,üşümüklü şıra kristalleri

Kaşalar doldukça
Bağırları boş kalıyor asmaların
Kurumuş kahve rengi sarısı yapraklar
Ayaklar altında ağlamaklı
Aç kuşlar alçaktan uçuşuyorlar.
Doya doya bağrımıza basıyoruz güzü

Bir şeyler söylemek geçmiyor içimizden
Dağların ardında kalıyor deniz kokuları
İradıkça kırılan bir şeyler var
Tanımlayamadığımız

üçekimikibinondört

Necdet Arslan

Güz Düşleri

Bir kent yangınından püsküren
Dumanlar yontuyor yüreğimi
Derin bir dehlizin içine gömülüp duruyor özlemin
Sonra
Küskün şafaklar büyüyor
Çiğ gibi büyüyor içimde...
Suskun
Ve ürperten dalgalar
Üst üste vuruyor sığığma...

Çabuk dağılan bulutlar gibisinden
Benim olmayan nice kısa günlerin
Ertesinde sana ulaşmak için terk ediyorum dehlizleri

Sarı kurdeleli perdelerini araladığın
Songöz akşamlarının birinden
Bir gülücük yolla yüreğime..

Sana durdum işte..
Sözüne, bir çift gözüne durdum.
Kutsanmış mitolojiler yazmak istiyorum
İçinden yaşamlarımız geçen
Sevi geçen
Sen geçen
Mutlaka okumanı isterim
Günün birinde.

Bilirsin değil mi
Güz güneşi alçak gönüllüdür
Yüzün gibi
Ben ışığıma karışırım
Sendе eridiğimde..

Şimdi bir kent şenliğinden yükselen
Şesler içinden seni tanıyorum
Fırlattığım her halkayla
Seni bir kez daha vuruyorum..

Ve ben her yürek atışımda bir kez daha
Senin oluyorum..

Necdet Arslan

Güz Günleri

Birbirine vurarak şarkılar söyledikleri
Geçmiş günleri arıyor kuru dallar
Sığ çukurları derinleştirmek için düşüyor damlalar

Gözü dönmüş bir bıçak sanki ayaz
Kavuruyor unutamadığımız şafakları
Gülüşünde çözümleniyor intikam

Kopkoyu kara bir çarşaf örtüyor mavileri
Dalgaları üst üste sahile bindiriyor deniz.
Çalkalandıkça üşüyor güneş

Boş yuvalar tek tek düşerken kaldırımlara
Tedirgin adımlarda tükeniyor gün
Makyajı silinmiş doğa ölgün

Kısa konaklayıp terk ediyor
Umudu omuzlayan yolcu
Adını bile koyamadığı şiirlerini bırakarak

Acısı ağır bir yumruk şimdi sonbahar
Ya sonrası
Heyhat...

Necdet Arslan

Güz Seli

Günler yazılamayan şiirlerle geçiyor
Duraksayış bu
Herhangi bir derin dalış
Bir soğuk duş.

Apaçık başka başlangıç
Başka setlerin çekilişi aramıza
Yere serilmesi salkım söğütlerin

Yurtsuzluktan alıkoymak gerek kuşları
Kapı dışarı edilmeli ihanet
Ürpermeden açmalı dalında gonca
Deşildiği yerinden
Kan yerine sevgi fışkırmalı
Dağın taşın
Uzanmalı boylu boyunca

Yüreğimizde tedirgin bir bekleyiş
İki martı vuruştukça
Kıraçlaşması umut denizlerinin

Din artık ey sancı
Senin olamaz bu kimliksizlik
Taze gözbebeklerine körpelerin
Yığma köpüklerini deniz

Ey dirlik düzenlik
Tavımızı yeniden getir koy avuçlarımıza
Yeter, silinsin barut kokusu yıldızlarımızdan

Biz toprağın sabrıyız
Yeter ki çekilip gitsin sancımız
Gözyaşları sellenmesin analarımızın
Biz aç susuz da bekleriz

yedieylülikibinonbeş

Necdet Arslan

Güzelleme-50

Yağmurun nazar boncuğu ebemkuşağı
Kucakla boşluğu
Konfeti döküyorum başından
Gülümseyişini çok görme
Bir dakikacık olsun görmezlikten gel
ki altından geçelim şakıyarak

Seninle biz ne güzeliz
Bulutlar ötelere yürüyor kabına sığmayarak
Mavili yeşilli
bahar şarkıları çığırıyor doğada her şey
Gönüllerimize göz kırparak...

Tükenmez umudumuz hiçbir zaman
Toy martıların kanatlarına iliştiğimiz renklerin
Boram boram yanar içimiz dışımız
Dalgalanırız bayrak bayrak

Gonca dönencesinin şehnaz ecesi
Kloş eteklim yedidallım
Bıçkın bülbüle sevdalım
İçine çeker gibi ışınlarını güneşin
Var git seke seke, bolluğun kapısına dayan
Yalınayak...

24.03.018-50

Necdet Arslan

Güzelleyiş

Kaçınıcı dün de unuttuğunu sor
İtilmişliğini şaire.içli dışı olduğu sözcüklerinin
genetiğini
Güç müdür canı her sıkıldığı anda
yırtıp attığı harfleri yarım göbek sonra
mıknatısla toplanması

Son şiirine sürdüğü morun boyu
-Devlet sırrı değilse -kaçtır sahi?
mecazsız sor
mecalsiz dinle

Ah bir kez olsun kulak zarımı
patlatır şekilde fısıldamanı istiyorum
aşkın nasıl keşfedildiğini
Ünlemin kaçınıcı boy abdestinden sonra
başı göklere değer

- hazırım-
duygunun gettosunu vurmaya
- ki-
ikna ettim dilimi kırpmadan yapacağım bu ritüeli
ışır birkaç güne kalmaz ukalalıklar

-En iyisi mi-
Kalemimi imge hurdacılarının
en sosyetesine bir porsiyon temennaya
bağışlamalıyım
Ben toslamaların kare kökünü
şaşırp başka çöllere düştükçe
kendimi ezberden bildiğimi,Şağır Sultan duysa
ne çıkar

Bir ömrü sıkboğaz ede ede sürünerek
geçmişken aliterasyonların çitlerinden
Şimdi beni kaçınıcı haydut,
anasonlu uyak beşiğinde ırgalar

En iyisi mi
Çağrışımın düztaban olmadan
İğdiş edil(e)mez bir sus kiralayın bana
Şakşakçılığın sütbeyaz fermanını asın boynuma

Necdet Arslan

Güzelliğinde Yarınların

Karanlığın en gerisindesin
Kömür tozları içinde yolculuk bu
Bir türlü ulaşamadığın yollardan ötelerde
Uykusuz sapa derinliklerde tutsak

Hiç tanımam seni içinde tutan o sahiplenişleri
Seni dönemeçlerde savuran o kasırgaları

Bilirim karanlığa kesilmesini umudun
Daracık uykulara bile hasret kalmasını bedenin
İlkyaza dokunmayı umut eden ellerin kırılğanlığını

Haydi sıyrıl bu dişlilerin içinden
Her şeyi göze almakla başlar sevmeler
Serinliğinde yürümek varken sabahlarda
Dalgalara kulaçlar bıraka bıraka
Kavuşmak varken sevgiliye
Mavi kolyeli gülüşlerle ışığa boğmak elindeyken
Dört bir yanı
Bir düğün alayında oynarcasına şenlenerek

Ah bir körpe iğde ağacını
Kucaklarcasına sarılabilsedim sana
Üstüme bütün yağmurlarını boşaltan
Bulutı öper gibi öpebilseydim gözlerinden

Zıplayabilseydim minnacık kuzular gibi
Çocuklaştığım zamanlarda çayırlarında çimenlerinde

Yeni bir kentin limanına
Varırcasına
Kuşlarla lalelerle konuşurcasına

Böyle bir şey işte yüreğin gümbür gümbür atması
İz bırakarak yara yara yol alması gibi bir teknenin.

Geciktirme
Dolunayların doğma zamanını n'olursun

onyediaralıkikibinonyedi

Necdet Arslan

Hal ve Gidiş

Güzden bir günün öğle sonrasıydı
Uzanmıştın ya dala
Güm güm atmıştı kalbim
Gülümsemişti ayvalar

Uğrak yaptığımız
Yer oluvermişti birden buralar
Köprü yerinde duruyor durmasına da
Eski sundurmalardan başka tek tük şeyler var şimdi

Beni görünce şaşırmış
Yüzün kızarır gibi olmuştu birden
Galiba
Şuracığa ilişmiştik ilkin
Sonrası daha dün gibi
Kırk yıl hatırı vardı ya bir fincan kahvenin
Birlikte yudumlamıştık

Neleri neleri anımsatmıyor ki
Bu mahalle şu çıkmaz sokak
Karşı kaldırımlar
Köşedeki ev
Sussak biz onlar konuşsa

Tıpkı şimdi gibi
Güzden bir günün öğle sonrasıydı
O dala uzanışın var ya

Sahi ne olacak bu öykünün hali

onaltıekimikibinonyedi

Necdet Arslan

Hamiş

Değerini bilmek gerek bazı Şeylerin...

Ben

Uykusuzlukların

Suskunlukların

Hele de sensizliklerin

iyi bilirim değerini.

Kusura kalma boş bulunduğum için.

Necdet Arslan

Har Mektubu

Kırılmış köpüklere bırakılırken
Ötelerde bitkin durur narin bakışlar
Kardelen değilim ki derdim olsun dondan

.....Neyi taşırsak yarına alacaklı kalırız dünden
.....Değiştirmeli artık, rengini bu ses görüdüğünden

Serpilmiş titreyişlerle yuva arayan gölgelerin
Vortalardan yorulan kesme taşların
Gurup alışkanlığı-hırçınlığı vedaların
Kaç haykırışı vardır saymadım

.....Ulansa da uç uca sicimler
.....Kurdun girdiği yerden çürümeye başlar cisimler

Daralma anları yok mu törpülenmiş yontular gibi hassas
Unutulduğu yerde karahumma kesilir dil
Yüreğinde göç sancısıdır hepsi de beneklenmiş serpintilerin

..... Yamulmuş yaşamların tozunu silkeler dallar
..... Aslı astarı olmayan lakırdılara sadece sözcülük eder fallar

Bozulmuş antların şenlik meydanlarından aşırılan
Nağmelerdir yönsüz kurşunlar gibi şaşkın
Yağmalanmış bahçelerin kökleri -ki -büklüm büklüm yarınlar

.....Kendini dalına asarsa assın dokunmamalı gizlere
.....Kurusa o kadim okyanus yalvarıp dursa bile düzlere

ondokuzaralıkikibinonyedi

Necdet Arslan

Hareler

Özünü bulurum sevilerde
Ulaşırım sana usul usul
Uçucu salgısı kaplar dörtbir yanı sende kalmanın
Yeni günün muştusunu duymak için dolarım dudaklarına

Bir kutsanmışlığın büyüğü gölleri olur gamzelerin.
Birlikte yıkarız seslenişleri donduran bütün duvarları.

Bir de bakmışız ki ak bir zambak boy vermiş yanı başımızda
Yumarız gözlerimizi
Karanlıktan korkmayan bu telaş sağanaklardan ayrıkıdır
Bir gonca açılır geceye karşı
Sevda dokunmak olur birden

Ah...yaniğa çalan buğday rengi yüzünde ilkyaz kokuları
Alevlerine al yüreğimden tutuştur yak beni...

yirmibirocakikibinondört

Necdet Arslan

HARMAN YAĞMALARINDAN SONRA

Ayırındasın bu sinir savaşlarının
Geceleri gökkubbeyi kirleten dumanların
Su ve ekmek kamyonlarının
Bile isteye yakılışını okulların
Ve yok edilmesini geçmişini geleceğine
Bağlayan yolların

Zamanla mutlaka tanıyacaksın
Namussuzları
İhanet soytarılarını
Bezirganları
Talancıları/yalancıları

Damarlarında dolaşan soycul kana güven
Açlıktan gebersen de
Onlardan olma sakın

Yüzünden uyku akan tüm uyurgezerin
Gözlerine karabiber serpmek fayda vermez
Kolay değildir gölgelerimizi taşımak
Düşlerine inanmaktan vazgeçme
İnadına kendi renklerini gönder yarınlara...

sekizekimikibinondört

Necdet Arslan

HAT TRICK

.....O.Ç'ya....

1

Dikiz aynalarını ayarlayıp
Farları yakınız
İlkin kısaltarı yerine göre uzunları
Yol çizgileri biraz silik
Kavramak gerek direksiyonu

Sağa sola manevra yaparken aman dikkat
Ön camın içi boydan boya buhar
Karşılığı neyse ne

2

Boy ölçüşmeye kalkışan bütün tepeler
Korkarlar üstlerindeki dağlardan
Akşamın nasıl geldiğini gecelere sormak gerekir
Soralım hadi
-Tay gibi,dese ne alaka
-Eşek gibi anıra anıra,dese yalan sayılmaz
Ama gelir bir şekilde

3

Pekala
Sessiz harflerin tümüne 'gürültü' derler
Bir daha bir daha
Ama kar üstüne düşen karlara benzerler
Yığıştıkları yerde
Adamın
(.....) bellerler...
Tövbe tövbe tövbe

4

Olur a
Kayış kopar da
Aplansız yoldan kalırsanız
İşte numaralarımız
Bir alo,deyiniz yeter
Kökleriz gaz pedalını
Göz açıp kapayınca dek oradayız

5

Servisimiz gece gündüz açıktır Bayım
Her kimi alıp götürecekseniz yurtluğuna
Hizmet için varız
Malın derdinden anlarız...

yirmimayısıkibinondört

Necdet Arslan

Hay Aksi...

Songüzün dönekliği bu,yeniden yollara koyulması,gelip bulması bizi.
Aynı yerde duruyor zaman.Dizginlenemeyeceği yalanmış akreple yelkovanın.
Hiç beklenilmeyen anda nasırı böyle çatlıyor demek ki unutulmuşlukların.
Saat kaç diye sormayacağım

Yüreğimin en dibi yaralarının sarılmasını bekleyen sabır çiçeği gibi..Yüzümde perdeler
var kat kat görüyor musun? .Sökerken acısına katlanmanın olanaksızlığını
Nasıl anlatabilirim bu kurşunun sıyırıp geçmesine hiç benzemeyen sıyırışların...
İstemem,hep sende kalsın o neşter...

Hep böyle olmuştur zaten.Birden yenik düşmek! Vurgun yedikçe derinlere dalmak geniş
anlamlı sözcüklere benzemiyor.Toprağa düşen bir damlanın kaybolurken sızısını
duymak insani değildir bazen.
Korkuyorum benzer gündemlerden.Kolay olanını seçiyorum belki.Yeryüzünü seçip
umutta kalıyorum. Umuda sarılmak doymak acılara,sonra yeniden başlamak ölüm
orucuna.

Olmadık yere gülme karşımda.Hırpalama kopuşlarımı.
Oralara bardaktan aktarırcasına yağmıyor demek ki kaygılar?
Acıyarak bakma bana öyle.
Songüzün dönekliği dememiş miydim sana
Ne var bunda Allah aşkına...

yirmialtıkasımikibinonbeş

Necdet Arslan

Hayâl

Aynı an
yine olacaktı.
Ben olmasam bile
Akış sesini duyuracaktı su.

Akrebini yitiren yelkovan
Boşuna dönecek
Dalgalar kıyıyı öpme yarışına
tutuşacaklardı.

Dokunaklı ezgilerin
Başı dönecekti
Bir daha bir daha çalındıkça

Çiğdem, nergis, biberiye, lavanta
Patlattığı yerden toprağı ,
Kapağı dışa attıkça özgürleşeceklerdi.

Yine olacaktı
Aynı an
Hasan, Ali, Turgay sapına kadar sövecek
Gönülleri isterse konu komşu görmeden
Müberra ile Hidayet aşna fişne yaparlarken
Şeytana pabucunu ters giydireceklerdi...

İçimde tanımsız çoğalma arzusu
Bir goncanın gülümsediğı yerde gülücüğüm
Dilimde tutukluk yapan sözcükler

An yine aynı
Kalkmasına dur denen bir
Uçak gibi hangara çekilmiş yüreğim

Kurcalanmış bir köstekli saatim
Ve sanki zamanı ileri geri saran
Uyur uyanık bir rüyadayım

Necdet Arslan

Hayâl Değil-46

İlerlemezse su
Uğuldar harabeler
Kırık dökük sütunlardan farksız
Göğe bakarım

Yüreğine öpücük kondurmaktır seni sevmek
Beni zamanın katletmesinden önce gel
Yeter yıkma şu kilometreleri
Uzaklığında titrerken yalnızlığım
Kırma döngümü ki kızarmasın yüzüm

Ateşten kopmazsa cınga
Usanır bacalar
Dudaklarım yalnızlığın içinde
Acılardan kavrulur

Eksenindeki eğrilerini bozarken ay
Aşkın şarabıyla yoğur tenimi
Çıraya dönüştür gözlerimi
şimdi
şeni küflü bir tütünün dumanı gibi
İçime çekmeliydim...

14.03.018-46

Necdet Arslan

Hayalimden Çık Git

Aşk şiirleri yazmayacağım bir daha
Anlatmayacağım, büyütmeyeceğim seni hecelerimde
Bir güvercin sürüsüyle gelmeyeceksin ötelerden
Yavaşça girmeyeceksin imgelerime
Yerleşmeyeceksin dizelerime...

İçine aşkını koyduğum tüm şiirler bana ait değil artık
Ellerimde büyüyen, dilimde şarkı olan, çağla erikleri dişleyen
Saklambaç oynayan, ip atlayan, kaybolan, ortaya çıkan
Ve uçsuz bucaksız vadilerimde arsız yediveren güllerince büyüyen
İçten ağlayan çocuksu bakış
Dışı gülen yüz bana ait değil

Bir keşiş sabrıyla geceler boyu en kuytu yerlere taşı şiirlerimi
Kanatlarını kır dörtlüklerimin, parçalara ayır beyitlerimi
Sil sözcüklerimi, noktaları savur dalgalara
Sonra hayalimden çık git, solan gökkuşaklarınca
Usul usul, geriye bakmadan, mağrur ve utanmadan...

Hasretinden soluksuz kalan düşlerimin yangısını
Bir ilkyaz akşamından sızan yalnızlığımın sancısını
Bütün sokak lambalarından korkup kaçan içimin yabancısını
Damarlarımda dolaşan ateş böceklerinin sevimsiz hancısını anlatma bana!

İyi bilirim, kül rengi şafaklarda dağlarımın içinde üşüyen ateşleri
Ve hasrete hasret akan ırmaklarımda yanan köpükleri
Seni sende kaybetmenin yükünü sırtlandığım kadar
Beni sende unutmanın tarifsizliğindeki gizleri de bilirim.

Bu yüzdendir ki bir daha aşk şiirleri yazmayacağım
Hayalimden çık git, solan gökkuşaklarınca
Usul usul, geriye bakmadan, mağrur ve utanmadan...
Boşuna arama, kendini bulamayacaksın mısralarımda.

Necdet Arslan

HAYDİ PROMİYERE

Günün yedi dünündesiniz
Kimisinde itir kimisinde ısırgan kimisinde som delilik
Ki yazdan sayılmayan bir temmuz
Ah unutulur mu hiç onlar
Benim sadık toz bulutlarım.

Darp edilmiş halde kıvranıyor şiir
Herhangi bir ağustos için yetmiş iki kısım tekmili birden
Çıldırma vaktinin arifesinden
Küçümen sandık içlerinden büyük şeyler...

Bilmeyecek ne var,
Zilzurna sarhoş olduğu için peşrevsiz öter zurnalar..
Az kaldı sonsuz uykulara

Dünün yeni günündesiniz
Ölümü bekleme vakti gelip çatıyor
Haydi doluşun duvarsız odalara...

Yönümüz yok artık
En can yoldaşımız siz olsun
İyi yürekli incir ağaçları

Yanıyor yanıyor yanıyor
Gri sılalar ki
Perisini kaybeden kocaman ülkülerdir
Boram boram yanıyor...

onyeditemmuzikibinondört

Necdet Arslan

Hayret

Bu benim şaşkınlığım
Sabahın köründe kalkıp ötelere baka dururken
Kaçırveriyorum avucumdan denizi.

Göğe diklenen sis dağları
Açılan boşluğu görür görmez burnunun üstüne kapanıyor

Saklambaç oynuyor sanki balıkçı tekneleri
Kıyıya çarpan dalgalar enkaza dönüşüyor
Nasil başkalaşıyor an
Ve nasıl baskılanıyor sızısı yaşamaların
Bilen yok,gizine eren yok,çözüm yok...

Bu benim şaşkınlığım
Küf tutuyor sevdam tutunduğu ipte
Demleniyor birbiriyle düelloya girişen sorular
Acı acı vuruyor karayel

Bu benim şaşkınlığım
İçin için güldürüyor kendine
Kendimi bildim bileli
Güldürüyor yine...

yirmidokuzaralılıkikibinondört

Necdet Arslan

HAZAN ÖYKÜLERİ YOK ARTIK...

Unutulacak gibi değildi meltem
Yalnızlık kendini nasıl yükseltiyordu öyle
Usuldan tene değip sonra süzüle süzüle giderken

Gördük ki kapris değilmiş,kaçış değilmiş,harflerden oluşan bir hiç'lik değilmiş.
Palmiyeler anladı
Onların gölgeleri anladı o gölgelerin içindeki boşluklar boşlukların tozları anladı bunu

Derken kıyıyı dövdü dalgalar tenhada salınan naralar çoğaldı
Rakı kokuları ve gülüşmeler
Terk edilmiş masalar

Korku nedeni olmayan bir yürüyüşle en uca sarktı tedirginlik
Saçları çözüldü yolların
Yarım ayın şehla bakışları sonra baş dönmeleri
Yokluğun izi bir göstericinin sokağa düşüşünden başka uzandı
Hani hiç gereği yok gibisinden salaş hıçkırıklar
Limansız gemiler gelir ve geçer ve yine susulduğunda ıslanır gözler...
Sonra yakamozların üstünde ilerleyen sonra usulca geri dönen yay gölgeleri
Korlaşan ney sesleri
Yine doldurulmayı bekleyen boşluklar
Yine ıraklarda deniz fenerlerinden biri
Birinin yolunu gözler gibi yanıp sönüyor sessizce

Depreşen kalp sızıları yabanıl mor düşler yani kısır bozgun geri çekilişler
Unutulacak gibi değildi meltem...

yirmiüçmayısikibinondört

Necdet Arslan

Hep Katı Hep Uzak Berfin Bahar

Hangi bulutu, hangi gurubu , hangi elleri
ve hangi kızıl uzaklığı soluduk ki biz
Kokusu sınıyor saçlarına taktığın
Karanfilin ...
saçların baharda ekin tarlası
André Rieu çalıyor şu taraflarda bir yerde.
Canevinden yazılamazken şiirler
Eyvah...
Biz unutmaya kalkışırsak birbirimizi
Sustukça her şeyi söylüyor bakışların
Yatak yorgun uykusuzluklar
Ah biri ağlarken diğeri gülen gözler....
Dar sokak aralarından geçip
denize doğru yol alıyor şaşkın kuşlar
İçimizi titreten o mektuplar
Şiirimde aynı hoyratlıkta bir güz örgüsü
Üstüme üstüme yürüyor koca şehir
İşte kendi mumunu söndürüyor
zifte bulanmış mühürsüz bu son veda
Artık,
Lekesiz bir şafakta erkenden düşmeli yollara...

BERFİN BAHAR
MART 2021 SAYI 277

Necdet Arslan

Hep Yüreğimde Kal

Irak yollardan dönmeni beklerdim senin.
Gecikirdin bazen
Yurdumu yönümü şaşırır da
Kaybolurdum işte o an

Ufalanırdı evren
Silinirdi zaman

Oynaşan beyaz köpükleri usulca avuçlamak isterdim
Sana dokunur gibi olurdu onları tuttuğumda
Duymazlardı ki sesimi
Düşlerimi anlatsam...

Apansız bir siyah perde boydan boya kaplamasın diye
Korkardım gökyüzünde oynaşan yıldızlara bakmaya
Bir sevi tanrıçasının ellerinden farksız ellerini
Arar dururdum ellerime uzanan

Duysaydım sesini
Bir kalıcı mühür olurdu
Yanık kağıt sesleri gibi yüreğimde çınlayan

Bir meltem eserdi sanki birden
Yüzünü kapatırdı saçların
Coşkun ırmaklar gibi akardı dudak uçlarına doğru
Aralandığında gözlerini görürdüm dalgalardan..

Irak yollardan döndüğünde
Bir hırsız gibi gizlice girerdin yüreğime
Ayak seslerinden tanırdım göksel varlığını
Sarılırdım bir kutsala sığınırçasına
Arınırdım korkularımdan...

Necdet Arslan

Her Adımda Aşk

Düşlerimde kimi kez ateşle oynuyorum
Bakıyorum yanıma yöreme hiçbir şeyler yok.
Uykularım kaçıyor
Sonra mektuplar yazmak geçiyor
Duras gibi içimden
Yazmayı öğrenmeye çalışırım sanıyorum
Ama anlamıyorum yanıyor birden
Elimdeki kağıtlar yanıyor.

Kandırmak mı dersin
Hayır
Asla

''Yazarken /Değdirir gibiyim/Yüzünü /Senin yüzüne ''
Diyordu Dağlarca

Sonra
Derin avunmalar içinde
Karanlıklarda buluyorum bukle bukle saçlarını
Uçsuz bucaksız sonsuzluğa bakan gözlerinden aydınlanıyor odam
Sende yaşadığıma yeniden inanıyorum.

Bir kez daha duyumsatma bana yanımda olmadığını
Kapıma gel ki ışıldığını bileyim günün.
Bir sabah düşün penceremden içeri.
Sabah getirsin seni bana.

Gel ki.
Düşlerimin /mektuplarımın dışında
Yüzümün yüzüne değdiğini bileyim

Ben ilkin yanmayı sonra kavuşmayı
Ve tüm zamanlarda sevmeyi senden öğreneyim.

Necdet Arslan

HER ŞEY YOK OLSA BİLE

Hercailiğın
Bir kez saplanmıştır yüreeğime
Eskiden beri durur
İşim olmaz Züleyha ile...

Her günden önce
İşim gücüm seninle.

Ellerin
Çehizine motifler dizen heyecan
Alnın göçebe çadırlarına vuran tan ışığı
Soluğun bahar ürpertisi

Terin kuğuları apak parlatan duru su

Sinen
Oğul veren arıların fısıltı bahçelerindeki
Bal süzölen petek

Sen
Aşk ölkemdeki özgürlüğüm
Seyrine doyamadığım orman yangınım
Tenin Afrodite'i kiskandıran
Bereket.

Kokun hücrelerime sinen kızıl menekşe
Beni baştan yaratan
Başka bir hararet...

Gözlerin
Mavnalardaki Eftelya'ları boğan
Köpöklü hırçın deniz

Başka ne'm kalmazsa kalmasın senden
Yeter ki adını düşörmeyeyim delilik saran şiirimden...

otuzmartikibinonüç

Necdet Arslan

Heyet Raporu

Kav tutuşturucu
Çakmak taşı srtlmesin yeter ki ötekine
Benzin yakmak için

Patlamaya hazır mağma
Günlerdir
Depreşik

Alo sesi
Ertesinde ucu açık uzunca bir es
Bitkin

Benzer yangı ucu ucuna
Yerçekiminin kollarına
Başıboş bırakmak mı
Yok hayır olmaz

Pes eko
Karıştırıcı sanki
Kurumuş goncadan kalan son yaprak
Kokusu ağır ekşi

Orta yerde kocaman meydan ateşi
Etrafında dönen iblis
Sırnaşık bıçkın gz dönmüş

Çakmak taşı ötekine
Kıvılcım taklaları
Kocaman gövdeler
ki tutuştu tutuşacak

Zifoslar
Sadece ayakta paada değil
Elde yüzde gzde

Hasarlı solumalarla
Daha
Dahaa
Dahaaaaa....

onşubatikibinondrt

Necdet Arslan

Hiç

Yeniden öleceğim...
dilimde polen kürleri.
Yüzüme çöreklenmesin bakışları
Beni benzettiği birini bulması daha kolay

Korkmaya ne gerek ,mıhlanmaz günbatımları

İçimde egzotik rüzgarlar
İllüzyonsuz çekiç darbeleri

Beni baştan yarat ,demeye yüzüm yok aşka

Oda susuyor
O da susuyor...

15.08.2018-58

Necdet Arslan

HİÇ ZAMANLAR ve

Noktaları koparılmış sesli harflerden
Yoluna gül yerine azap serilen kaygılardan
Ovula ovula örselenmiş ömürlerden
Keskin yıldırım düşlerinin üstüne sabır serpilten gecelerden
Yana mısınız

Lal siyahlık nedir
Kekre nasıl siner şiirlere
Anlat denilse
Neler söylersiniz

Acısı unutulmayan kuşatmalar
Boğma şarapların üvey kardeşidir
Durmaksızın geceyi kürüyen bir gizli el olur
Gelir güzbağlarından

Çorak topraklarda büyüyen çocukluğum
Giderken açık bıraktığın kapı önündeki gölgen
Alnında oynaşan güneş küskünlükleri diken

Ezip geçen bir hortum daha gerilerde kalırken
Yalnızlığın umarı olamıyor hiçbir şey.

Şeddeliyor
Parmak değdikçe silkelenen
Ham elma kokuları
Menekşe dakikaları

yirmiikinisani kibinonüç

Necdet Arslan

Hiç'lik

Beklenmedik bir suskuya dönüşüyor her şey
Yük oluyor işte o an yaşamak
Bilincim parçalanıyor

Uzun mu uzun bir fay kırılıyor yıllardır
Bir ürküntü
Ürperişe dönüşüyor
Sonra
Bir durakta nedensiz bekleyişlerle
Avunmaların benzi sararıyor

Şimdi sesiz geçişler
Yüreğime yönelen hançerin darbeleri kadar keskin
Tüm acılardan daha beter
Derlenip toparlanamayan sızılarım
Apansız başkaldırıyor

Hiçbir şeyden utanmayan masumiyet okları
İçimdeki hedefi vurdukça varlaşırken
Ben tükeniyorum

Bozulmuş patikalarda
Kendi tuzaklarıma düşmekten korkarak ilerliyorum
Geç kalmış bir cinayetin bastırılmayan arzusu
Bölünmüşlüğümde büyüyor da büyüyor.

Her yıl koparılacak takvim yapraklarından birine
Ödünç kimliğimin yazılması kalıyor geriye...

Necdet Arslan

Hurdacı

Bay Hurdacı
At arabasına
Ölünün kataraklı gözlerini
Dar kesim akşamları
Dönme dolabın küflerini
Yükledi

Hatta

Çorak yüzlü günahları
Kuytu yarıklarını
Kırık aynadan yansıyan tenhaları
Virajsız nirengileri
Boduçları
Köz ütülerini

Velhasıl
Bir parça cenabet bulaşmış ne varsa
Hepsini yükledi
Kimi kez
Üç beş kuruşa
Satın aldı ucuz olanları

Eski gecelerin zıvanası kırık kahırlarını
Yığdı da yığdı olanca öte berinin üstüne

Sonra
Zanaatkar elinden çıkmış
Yosma tekerler
Dizginleri
Eline doladıkça
Dönmeye başladı bilya gacırtılarını yayarak

Her kezinde
Virane evlerin önlerinden geçti
Bir işe yaramayan köşeleri dönerek...

Necdet Arslan

I/sıtma Nöbetleri

Son sözünü kendine sakla
Mimiklerin de karaborsaya
düştüğü olur.

.
Ketumluk işte,diyebilirsin
Sadece o anlar ne demek istediğini
Senin anlatmak istediğin gibi

.
Kendine, zehrini
Akıtmaya yeltenir toy akrep
Daralıp daralmadığını kestiremezse
çemberin
Ateşe mi yoksa küle mi basar
Dumandan görür mü göğü

.
Usul usul akıyor zaman
Bir aşk kaç türlü imha edilir
Ağır çekimde göstererek

.
Yığıldığım yerde üşürsem
gökyüzünü çift kat yapıp
katlayın ve örtün üstüme

.
Son rüyanın kapısından
Çıkar çıkmaz çekip gideceğim buralardan

.
Tıka basa yıldız doluydu gece
Salkım saçak anason kokusu sinmişti
Yollara
Rahatı kaçsın istemedim
Güneşin, bu vedasızlıktan

.

Alt çenemde bir titreme
Soğuk algınlığından falan değil.
Alınanım bu sıralar
Kimselerin bilmediği kadar

.
Hamam aynı
Tas,o tas değil.
Şiirin söylemek istediği de
başka bir şey zaten.

Necdet Arslan

Irak Kalsın Çağrılar...

Dokunma bu sancıya
Yayılmalı inceden inceye

Gerebildiğince yüzümü göz bebeğimi
Sarabildiği kıskançlıkla

Başucuma yan gelip yatmalı hüznün
Yaşlanmalıyım bilinmeyen tül duvarlara

Nicedir kendimden göçlerdeyim
Çağrısız yankılardan ürküyor nefesim.

Dokunma bu sancıya
Kıyıcı dövercesine dalga dalga vursun alınma
Ağlamak ne değin masumsa
Acıya katlanmak da var

Şimdi dağlanma zamanı
Yürüme dakikaları içimdeki alev kanatlı denizlere
Bıraktığı izlerini örtüyor adımlarımın bu nöbetler
Bir tanyeli burukluğu çörekleniyor uykumda ellerine

Dokunma bu sancıya
Gece atılan ağlara takılan susku içinde
Hep onunla baş başa kalayım

Çekip gitsin bütün muştu postacıları
N'olur n'olur çağrılmayayım...

yirmiyedihaziranikibinonbeş

Necdet Arslan

Islak

Geçenlerdeydi.Kiminle yalnızsın dedi.Taş ocağına
Benzetmiş olacak ki dudaklarımı sordu.Ödamın
Duvarlarında uykusuzluklarım var.Uykusuzluklarımın nabzında
Senden başka biri atamaz. Hem de bu aralar sürekli tosladığım
Duraklar bir bir yıkılıp kaybolurken

Nereye çekip gitti bu sersem dolunay? Bu kıyı kasabasındaki yatağım
Dikenden daha beter.Dipnot düşülmüş mü son sayfaya diye bakınıp
Duruyorum boşluğa.Sırf beni kudurtmak için damla damla akıyor çağlayan.
Yıldızların hangi aynaya düşüyorlarsa bir el anında derdest
Ediyor.Back tuşunu arıyorum perdelerin.Sendelemeyele karışık
Belimden kavriyorsun bilmeden. Son düşen yaprak dönüp ardına
Bakarken kahkaha sesleriyle dolup taşıyor bulvar.

.../ Üstüne yıkılıyor duvarlar yolların.
Marinaya altı sekizlik şarap almak için bir koşu gidiyorum
Kayıplara karışıyor bütün büfeler.Üstünü örtüyorlar eylemlerin.
'Aşk belki de hiç olmamıştır, ne kadar aptalca söylüyorum bunu..

Ne değin de gözü yükseklerde bu dakikaların,sancılanıyor
Akrep,oralı bile olmuyor yelkovan.Neydi o şarkının adı,hani
Notalarını beraber işnelemiştik ya. Aksiliğe bakar mısın?
Başbaşa kaldığımız o akşamı kimin yırttığını bilmiyor gece bekçileri
Silinmiş ayak izleri diriliyor kadavrasını kaptırmamak için.Maria
Oluyorsun salıncakta sallanırken.Amazon geçiyor gergin kollarının
Arasından.

.../ Alışıyorum kendimi zuklamaya ... Siparişimi unutma sakın
Diyorum dilsiz uğultuya...Kendi anlamımı özetlerken uçuyor harfler.
Hiç kimsenin bana bir zamanı vaat etmesine gerek yok ki.Çünkü
'Aşk belki de hiç olmaktır,biliyorum.

Biraz daha yavaş konuşmam gerekecek, duymuyor,duyuramıyorum
Taş taş üstünde kalmıyor son kadehten sonra şişemde...
Şırank diyerek üstüme düşüyor karanlık...

Lapa lapa yağıyorsun neredeyse,görüyorum kristallerini
Omzundan sarkan şalı çekiyorum habire. Elime naftalinle karışık
Kokun bulaşıyor.Dudaklarımın donmasını nasıl gideririz acaba?
Aldırmıyorsun.

Geçenlerde (....)

onbeşekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Islık sesi

Çıkıp gelir gün
Çoğalır eylemler
Özenirim.insanca
arınmaya

Yürür gider gün
Olgunlaşır dâlda güz
Tatlanır dilim.insanca
yaşamaya

Aşar gider gün
Şuda dinlenir nilüfer
İmrenirim.insanca
barışa

Söylenir durur gün
Yankılanır ezgiler
Şiirlenirim.insanca
paylaşmaya

Aşıp gider gün
Birden eksilir gölgeler
Hüzünlenirim.insanca
çağrılmaya

Var olmak
Aşkla yoğrulmaks
ve yürektense

Hele de
Şu evrende
İnsanca yaşamak denen şey
duruşmuş bir suyu
Avuç avuç içerek kanmak kadar
bize
haks...

05.11.2018-99

Necdet Arslan

Işık ve Boyut

Hiç yüz verme bana
O zaman şiirlerimin seni anlatmaya gücü yetmiyor
Ateşleyip durma öyle...
Kıyıda köşede kalırsam günlerden bir gün
Yap boz parçacıkları gibi dağılırsam şuraya buraya
Aşka hakkını teslim etmek için
Topla dirilt beni...

·
Yargılarımız üç aşağı beş yukarı aynı seninle
Kıvrandıkça seveceğiz sevdikçe kıvranacağız
Söylemek istemem ama birtanem
Sonra çekip gideceğiz günün birinde
Aşk nem kapmayacak bu hengameden

·
Gıldırıcık bir sevme değil bizimkisi
Ağır aksak ve mesafeli öl,derse içindeki herhangi bir ses
Külliyen yalandır, inanma
Devam et beni körkütük dağıtmaya...

·
Ne gerek var dışarıya çıkmaya sinemaya gitmeye
Dondurmacıda oturmaya
Ne bileyim avm'den ötekilere taşınmaya
Yani, yığım yığımken arzular
Evimizde kalıp çekerek perdeleri
Aslında....

·
Dün akşam lunaparkta gezinirken
Görüp güldüğün palyaço bendim
Yani ardında bıraktığın sevgili
Yetişemedim sana

·
Ruhumun yalnızlığı kaç asgari ücret eder acaba
Neden yanlış adreslere geliyor bu melankoliler

·
İmha edilemeyen bir travma bu
Yüreğimizi büküp duruyor
Aşk diyorlarmış adına
Elimi tut hadi...

·
Usandım kendime gidip gelmekten
Hicret bu, bir çemberin dışına atmak yani kendimi
Bilemiyorum, belki dönerim günün birinde
Hiç olmazsa bir kerecik olsun çekip gitme
Yok olma bir kerecik dahi olsa günahlarımdan...

yirmialtıhaziranikibinonaltı

Necdet Arslan

İç Kulakta Çınlama

Nedir mi aitlik

Tutkuları kendine çeken şarapların
Kışkırtıcılığı içinde boylu boyunca uzanan
etrüsklü dilberin uykusuzluğudur
Gök gürültülü sancılarıdır

Bazen dizilip dursa da
Bir hıçkırığın belki bir serseri gülümseyişin
dilde bıraktığı acı rayihadır
Lanetlenmiş yıldız akşamlarına küfreder

Bir parmağın kesliğinden daha acı veren bekleyişlerdir

Hıncır seni
En iyi sen bilirsin
Bilirsin bunu

O akşam üstü kudurmuş gibiydin
Kendine soyunmuş olamazdın
Lodosu elinin tersiyle nasıl da itiyordun
Üşengeç değildin
Tüy bitti dilimde sana gülümsemekten...

ondörthaziranikibinonaltı

Necdet Arslan

İçi Boşaltılmış Yaralar İçin Karalamalar (adalya)

Sıcak bakmasan da olur bu şiire
Olağan değil kulak vereceğin sesler
Katar katar zindan
Kucaklar dolusu iç daralması
Sağ tarafım çıkmaz sokak sol tarafım kırsal

O oyuğun içine döküldüm
Birkaç söz kalmıştı geride.Onlar da törpülendi
Gittim gibi,ürkekçe.

Geceyi pazarlayan bir usturanın
eğreti sabahından aldım kırılğanlığı
Sen de kabul etmelisin payına düşeni

Zaman,bıraktığımız yerde öylece duruyor
Yolların sonu hep uçurum

Öyledir mutlaka
hep aşk fosilleriyle doludur sokaklar
En tenha yerinde lades oynayanlar mola vermişlerdir

Ne ki bitmez bu yolculuk
İmgeler şakiliğe soyunmuştur
Kokusu bulaşmaz notalara karanfilin
Her durağanlık başka bir yanardağdır

Bir avuç kalp sussa kimin elmacık kemiği zedelenir
Her ufuk denizden şikayetçi
Yazılmaz olur artık,acıısı baskın renklere şiirler

Boynuna çelik gerilmiş günahları saklar uykular
Bazı şiirler gibi acılarla çoğalır rüyaların çoğu

Yorgunluk hayra alamet değil
Suya düşer kadim şehrin surları
Sen alınında gelinciklerle hep oradasındır

DERGİDE YER ALMAYAN BÖLÜM
Gongu boşu boşuna vurur duvardaki saatin
Harflerin yakasına sus kilitleri takılmıştır çünkü
Tuşlarına beton dökülme vaktidir klavyelerin.

ADALYA 22.Sayı
2021 Nisan Mayıs Haziran

Necdet Arslan

İçten İçe

Ekol mü dediniz?
Hay Allah
Sıkıldım bu yapay sorudan

Çünkü hep böyle başlıyor
Çapraz sorgulamalar
Onun için gülüyorum yine

Efendim
Kendimi anlatmak için siyah önlük üstüne
Beyaz naylon yakalılık mı takmalıyım

Varsa yoksa ekol
Ve varsa yoksa
O KUL!

Yaşamın bu büyük dolaşım karmaşasında
Engbelerini aşmak, engellerine dalmak için
Bir başımayım.

Yönsüzüm
Zincirli kabul görenlerden olmadım
Körlüğüm kendime
İşime gelen sesi istersem duyarım içimde

İzin verilenlerin yanı sıra
Kalemim dönük ağzıma
Dokunulmayacak tüm araçlar benim
Mavi sarı kırmızı beyaz akua
Paletimde ne varsa hepsi alın terim

Kendi ruhumu keşfetmek için
Fazla söze ne gerek var
Özetleyeyim:

De/rin/lik/ler/de/yim

Uğraşım arınmaya
Ereğim hep eyleme

Kaybedebilir miyim
Ya da nasıl söyleyeyim
Çamura batar mıyım
İnsanım, olası

Somuta soyut katmayan
Sözcüklerim varsıllığım

Gogol'un paltosundan çıktığımı sanmayın
Juan Rulfo duysa
Kulaklarımı çeker vallahi

Özgürüm
Muhafifim
Usta değilim daha
Toyum
Ne'ysem o'yum

Gündüz gözüyle elinde fenerle dolaşanlara
Koordinatlarımı veriyorum
Beni başka yerlerde aramayın

Söndürebilirsiniz şimdi ışıklarınızı
Aydınlatmakta olduğum tünelden geçmektesiniz

Buradayım

Necdet Arslan

İflas

Herkes biliyor sana olan nefretimi büyüttüğümü
Kuşlar, çiçekler dağ taş gündüzler geceler
Ezberimde tutuyorum çapını
Evine yorgun argın dönen babalardan sanma kendini
Ağıtlar düzeceğin hazirana el ense çek son kez

Sana aboneliğim tükenmiştir. En dar yollarda karşılaşmalarımız
Aynı masada benzer derinliklere bakmamız göğü yudumlama olasılıklarımız
Piyasadan çekilmiştir bundan sonra.
Kendine imrenme hakkını kullanırken gösterme bana cismini
-Cellada izin ver- kesip biçtiği gömleğin provasını yapması için
Herkes gibi sen de kervan geçmez yollardan geçebilirsin
İn'in cinin bildiğini saklamaya gerek yok.
Altı sekizlik voltaların atıldığı avlu önlerinde
Kıyametin kopacağı saat bekleniyor artık
Zipçinin sesine ipoetek konulmasına az kalmıştır

Kıçını dönme kimselere
Çoğaltma tövbelerini durduk yere
Dahil etme beni kendine

üçhaziranikibinonbeş

Necdet Arslan

İki Mandal Arası Kadar

Alaycı gülümseyişler dökülüyordu güne
Saganak yağmurlar hilesizliğinde

Martılar dalıp batıyorlardı maviliğe
Birbirlerini sobelercesine deli divane

Her akşama doğru oralarda bir kıyı kahvehanesine
Birbirimizi görmeden gelip
Ayrı yerlerde çaylarımızı yudumluyorduk

Bir hüzünlü şarkı usuldan usuldan yayılıyordu
Güneşin çekip gittiği saatlerde
Kıyıya sığınan köpüklerin dinlediği

“Bir yaz gecesi Çamlıca mehtâbına geldin
Billâh o gece sen iki mehtâba bedeldin...”

Hiçbir şey demiyorduk kimselere
Ben ağaç masalardan birine kurulup
Öyküler yazmaya koyuluyor
Sonra kalkıp mehtâpla birlikte kayboluyordum

Sadece benim duyduğum aynı ses
Bir daha bir daha yankılanıyordu içimde
Ama kim bilir sen nerede
Derin uykulara soluksuz dalıyordun

Alaycı gülümseyişler dökülüyordu geceye
Çoğalıyordu bu kadim aşk
Başımız belalarda kalıyordu
Biz martılar kadar bile olamıyorduk

onikihaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Necdet Arslan

İki Porsiyonluk Ölçü

Malzemeleri şöyle Tatlım

Birazcık....bir iki...yarım...
karabiberle kaya tuzu
Dalyan köftesi değil ama

"Tanımsız."

Anlatabildim mi?

Necdet Arslan

İkibinonyedi Gिरerken...

Evrenimizi yerinden oynatmaya çalıştılar 2016'da da gizli güçler. Oysa yıllar geçtikçe uygarlığın gelişeceğine, bilincimizin daha da parlayacağına, insanlığa zulmedenlerin tahtlarının yıkılacağına inanırdık.

Öyle değilmiş!

2016 bizleri çok acı gerçeklerle yüzleştirdi.

Ezgilerin sınır tanımaksızın bütün coğrafyalara yayılacağını düşünemiştik.

Büyük bir yanılsamayla karşı karşıya kaldık...

Her kurguda yaşamı kolay kılmayı ereklerken, her gün bir başka yerde savaşların hortladığına ve yıkımlarına, ölümlerine tanıklık ettik.

Doğayla aramızda bir yaşam bağı kuramadık. Ayna olup gülen yüzünü göstermekten kaçındı evrenimiz.

Damarlarından kanları gürül gürül akan bilinçlerin soludukları can burunlarından geldi.

Öldük...

Öldürüldük...

Toplu katliamlarla imha edildik...

Savaş baronlarının ve onlar adına iş yapan taşeronlarının, işbirlikçilerinin, eli kanlı terör örgütlerinin yüzlerine tüküremedik, tanıklık ederek yaşadığımız tarih önünde.

2016'da Prometheus'un ateşi kül altında kaldı. Arşimet'ten güç almaya yüzümüz

tutmadı. Picasso, Şarlo, Neruda, Yaşar Kemal, Nazım, Pir Sultan Abdal, Neşet Ertaş, Ruhi Su bir umut olmak istediler; ama sırtımızı döndük hepsine de.

Ne yazık ki 'yanlış atlara' oynadık.

Anaların ve çocukların ağlamasına izin verdik!

Kaybettiklerimizin suskunluklarını bile bulmaya cesaret edemedik.

v

...

Yaşamak kök salmaktır hayata

Yine de kendinde düğümleme kendini

Kibritin fitile değıdiği yerde duran

Dermansız mevsimlerin ağlamasından

Dikelmiş halklara bak..."

Yaşam Çavlanında, adli yapıtının bir yerinde böyle der Güngör Gençay.

2016, yüreklerimizde binlerce acının tuttuğu uğursuz yılın adıydı. Ve biz bu gerçeklerin özneleriydik/nesneleryidik.

Evət; karanlıkların ve acımasızlıkların birer parçasıyız. Bu kırılğan soluk alıp vermeler daha ne değıin sürecek, kestirmek olası değil ...

Yeni yıla, emperyalizmin acımasız kucağında umutla umutsuzluklar arasında med cezirler yaşayarak giriyoruz.

Umarım insana ve yaşamaya yönelik düşlerimiz bu yıl gerçek olur.

Evrensel boyutta savaşım, karanlığı ve acımasızlığı yok etmeyi de içeriyor.

'Dikelmiş halklara bak', derken bize yön gösteriyor Şair ve en başat ödevimizi anımsatıyor.

Yaratıcılığımızı görünür kılmaktan başka bir umarımız da yok zaten!

İçimizi sıkan kaygılardan arınmış bir yeni yılda, esenlik içinde yaşamınızı diliyorum.

otuzaralıkikibinonaltı

Necdet Arslan

İleti

Mecbur musun ?
Yazmaya zorlama kendini.
Yokmuşuz say;gelip gidip kaşıma yaraları.
mazi çıkıyor bu kangrenin altından.
Hem hiddetle minnet yan yana nasıl durur yürekte?

Necdet Arslan

İleti

Farzet ki
Ç ı r a y ı m...
Şende tutuşsa özüm
Külümü nefesin savursa

Farzet ki
T o p r a ğ ı m s ı n ...
Şende doğsam
Şende serpilsem
Yalnız senin uğruna çıksa
Canım çıkacaksa ...

18 Ekim 2018-90

Necdet Arslan

İlk Bildiri

Pus yükselerek eriyecek.
Karşı kendini görücüye çıkarıyor süslenerek
Irmak kıvrımından sıyrılır
Birazdan sarılır ormanın eteğine

Dalın sesi duyurur yaşamın döngüsünü
İşlerinin başına geçer herkes
Koltuğuna yaslanır kedi
Kendine baktırır fren sesi.

Kent başkalaşmıştır, kalabalıklaşmaktan
Açar hasır yaygısını esmer kız
Tutunur kozalaklar okşar sırtını dalların
Taş merdivenlerde deli dolu çiğ
Rengini arayan meltem
Dökülür firçanın kristal telleri arasından

Çalı çırpıların dibinden boynunu gösteren mor
Nazlı kıvrak üşengeçtir
Baharın ayak sesleri bu ucundan tutunur umudun
Esmer yarık avuçların içinden atlı kovalayan tohum
Serpilmek için durgun toprakların kucağına telaşla
Yüz görümlüğüne kopup gelen gizem
Sıyrılır gözaltıların dirsekleri arasından
Gridemir ve fincan salınan türküler
Kıvrımına vurup vurup duran aynı damar

İzinsiz yol alışlar yasağı kaldırılan sevişmeler
Yurt özleyişleri gibi bereketli ve sevecen

Damla damla çoğalmaların sarhoşluğunda
Bulut peşinden koşan kuş çılgınlıklarıyla
Aşklaşarak çözülen sürgün coşkuları içinde...

yirmiyediocakikibinonaltı

Necdet Arslan

İLK GÜZ HASADI

Alçaktan geçmeye başladı saatler
Adını tüketiyorsun ve durduramıyorsun ana gövdeden
Ortada kadim bir dere yüzyıllardır kıvrıla kıvrıla akar.
Kocaman bir yarılma sarılı yeşilli yanında kırmızı,
Üçü birden kırmızıya, Ay'a ve yıldızıma karşı...
Kanın kuruyuşunu seyre dalan şey nedir
Acısına katlanmaya alıştırmıştır yurt boyu ciğerim

Öptüğümüz mermerlerin bahçelerinde gül açmamadadır şimdi.
Ayarı bozulmuş bir yüksek uçuş hattı karışır bulutlara
Ciğerimizin üstünde güneş ışıldaması yani haykırış ve kudüm
Payımızın şavkı vurur acıyla yedeğimizden usulca çekilir aşklar
Neyi yitirmededir yüzyıllar neden eko yapmaktadır
Sormaya dilim varmaz ama kol pekala kopabilir der mi omuzdan
Yan yatırılır elvedalar yasaklanır tümceleri emmi kızının fistanında yel olur
Eser durur kahır suskunluğun katran yüzüne tükürerek
Derin batar tene çuvaldız gurbetten sayılır şimdi kaçmalar
Uyağı yalpalayan dizeler, bilinmez ki kimlere vadesiz borçlarını öder

Dağlanmak iyidir der gibisin ay şafağa vurgundur
Ki yüzükoyun serpilir günler mavi göl sularında duman duman
Sarıdır ay, çiçek tarlalarından beter. Paraf atılır gibi uzun bir ıslık
İlkin duyulur duyulmaz sonra vitraya yapışıracasına ökseli
Alçaktan geçmeye başlar bütün saatler
Ölümün uykusuna yatmak için diyemem erken
Karın gövdesini yarmaya duracaktır nasıl olsa kardelen
Sökün artık neyim varsa yüreğimden
Sırtlanıp götürün varsa yoksa hepsini giderken...

altıeylülükibinondört

Necdet Arslan

İlkyaz Gözaltıları

Teker teker yok ediniz bütün düşünceleri bütün aydınları evrenden
Yıkabilirsiniz bütün tiyatroları,şenlik yerlerini
Kurutabilirsiniz bütün pınarları.
Çöpe atınız geçmişi anımsatacak bütün fotoğrafları,taş plakları
Geldikleri diyarlara gönderiniz barışın güvercinlerini

Şu dağın eteğinden kaynayan göze alın terimizdir
Yüzyıllardır seherlerde serinleyerek kaynar
Dolunaylar düşer geceleri üstüne
Yıldız yıldız akar.
Avuç avuç yüzümüze serperek ferahlarız.
Bu kervanlar bizimdir
Bir sel gibi gelip gitmek de var yarları yıka yıka.
Şu salkımsöğütler yalandır
Koroğlu'nu,Zaloğlu Rüstem'i,Pir Sultan Abdal'ı
Ve Nazım'ı
Ve Can Yücel'i,Aziz Nesin'i...
Veysel'in sazına kulak verseydiniz eğer
Parça parça peşkeş çekmezsiniz Anadolu gibi kutsal bir beşiği

Üstümüzden gelip geçmekte olan bulutlara bakıyor musunuz
Hepsi de ağlamaklı.
Kendi gölgesini yakanlara tanık oldunuz mu hiç
Hangi çağla hangi bahçede küs durmaktadır bize
Gözlerimin önüne sırasını yitirmekten şaşkın dönenceler perde oluyor
Şurası güneşin doğduğu yön değil.Yolu düşmez oldu artık batıya akşam kızılıklarının
Bu yeryüzünde kim cezalandırdı körebe oyunlarındaki çocukları
Türkülerimizde gizlenen kasırgalar ne der durur acaba
Ur kocaman otağını kurmaya durmuştur nefesimizde

Ey zulmeden gerçek
Boynumuza sıkı geçir yağlı urganı
Meydanlar salkım saçak bozgun dağda taşta kurt sürüleri
Yabanıl pusular nerede gizlidir ne bilelim
Dört yanımızda üniformasız koleralılar

Bundan böyle gece ateşlerinin üstüne tuz serpilmektedir
Topuklara sıkılan kurşunlar aynı marka mavzeri kavrayan katil ellerinden
Kim iraklaştırır buralardan şimdi bizi
Adsız bırakılan çocuklarımızın yürekleri delik deşiktir
Kim açar bu mağaranın ağzını bizleri buyur etmek üzere Nesimi gibi
Kör kuyulardan süzdüğünüz kezaplarla yıkayınız bedenlerimizi
Ellerinizden kayıp gider çünkü zeytin sabunları
Say ki haramiyiz say ki düzenbazız say ki anasını arayan körpeleriz
Bu yaman dağlardan ihanetin düzlüklerine inmeyeceğiz
Milyonlarca kelle versek de
Bahar aşkına
Şevda aşkına
İnsanlık aşkına
Emek ve özgürlük adına korkmayacağız sinmeyeceğiz

Yasaklanmış cennet bahçelerinden biridir avazımızın kısıldığı yerler size bize

Dozu artırılmış zehirlerle doyurmaya çalışıyorlar gece gündüz halkın çocuklarını
Gel, deme zamanı çoktan gelip geçmiştir
Künyeleri okunmalı sonra da birer birer lanetlenmeli bu kadim kentin tüm süvarilerinin
Biliyorsunuz ki aynı notalarla yazılmıştır tüm ağıtlar ve türküler
Boram boram koktuğuna hatta bozgunlar içinde kol gezdiğine bakmayın bu aşkların
Munzur'dan gönderilen kükreyişli selamlar bizdendir bizden
Bir elmayı dişlemekle yarı öpmek aynı şeydir kimileyin
Barut kokusundan ayıksı değildir kimi kez Zöhre'nin Meryem ve Zeyno'nun,Aslı'nın
kokusu
Ölüm dirim günlerinde yanaklardan süzülenler şebnem olagelmiştir yurtseverlerin
Günü geldiğinde süngülerden geçirilerek telef edilebilir ozanlar
Bazı dizelerin okunamayışı harflerin üzerini kaplayan kan örtülerindendir
Düğün alayına katışır gibi vuruşmalara koşanlar için nedendir sorusunu sormayınız
sakın
Çünkü aşk muhalif olabilmeyi de emreder kimi olasılıklarda.
Enel hak yürekli hazır bekleyişlerimiz belki de bu yüzdendir
Mutlu olmak vazgeçebilmektir çoğu kez kör olası tiryakiliklerden
Ölüm payımıza düşse de düşmese de bekleyeceğiz buralarda
Vakti saati geldiğinde tüm barikatları ezip geçmek üzere...

üçmayısıkibinondört

Necdet Arslan

İllüzyon

Köz katılaşıyordu
Ve sen yine beklenen oluyordun

Farkında mısın bilmem bulutlardan
sımsıcak kahkahalarını toplayıp büyüttüğümü
Koca bir çocuk doğurduğumu düşlerimden
Adını sen koyduğumun
Sen olduğunun

Son güzün en taze şarkılarından birini
yaptım sana / kasımpatı gibi serpiyen notalar
dizdim gamzelerine
Titrek bir mil çektim dudaklarından alnıma

biraz daha narinleşti su
ve sen biraz daha

Ah beni aforoz edip şaşkına çeviren
kor ateş /zerresinden dermansız kaldığım gönül yokuşum
Haylazım ,başıma bela billur zincir
Sırdaşım....

Boğulmaya destursuz rıza gösterdiğim
Vebalim katlanırlığı

Sevip sevip de gözlerine korkarak baktığım
Sürgünüm...

Necdet Arslan

İlsiz Şiir

Nasıl söylesem
Dolaşımı sürüyor damarlarımda
Varlığının

Sağımdan sol yanıma kaçınıcı koşu
Orada kalış
Sondan başa sayar gibi
Bu bağlanış

Dokunsan bir yerime
İnan ki
Zangır zangır tutma arzusu közü
Dudaklarımda acısına doyamadığım o dış izi
o benzer yanık kokusu
Anlatamam nasıl bir dağlanış

Günün her anında
Sıcaklığını içime çekme isteği
Beş kere beşin kaç ettiği
Önemli değil

Adın dilimde başka bir tat
Başka bir su
Başka yudumlayış

Ellerin gözlerin saçların
Titreyişin gülümseyişin hatta şımarıklığın
Sadece benim ezberden bildiğim
gizli çarpım tablosu
Başka sayılarla sağlayış

11.06.2018-22

Necdet Arslan

İm(h)a

Bir yanlışlıkta düşündürüyorsun gözlerimi.
Sürüp gidiyor suçluluğun...

Kaç adım ötede ne var?
Kim koydu beni buraya?

Biliyorsan eğer
ima et
imha et

Necdet Arslan

İm'gece

Gecedeyim...
Gölgesini yitiren bulutlar çoktan kavuştular sevdiklerine
Bu an korkunç, bu an yığın bu an çaresiz
Dalıyorken alçalıp yükselen ezgilerine zamanın
Ruhumda ne varsa soluyor...

Yine kaldığım yerden giriyorum med/cezirlerime
İçimde bir sızı, bir yenik düşme korkusu var...
İçimde adın büyüyor...

Kim bilir, kaçınıcı şiirini yazmaktasın yıldızlara bakarak?
Buruk bir kızılılık tadındayken dilim
Aşk, yağma göçünün kırıntılarıyla seslenmek değil midir sevgiliye
Sana yine söylüyorum
Benim sonsuzluğuma bulut ol da gel, diye
Değil midir ki umuda yolculuk vaktidir geceler

Yalnızım
Adresleri yitik göçebeler gibi yapayalnızım
Bırak bitmesin, başlı kalsın yazdığın son şiir
Ah duymuyorsun sesimi, duymuyorsun.
N'olursun at artık o kalemi elinden
Bir başka buse getir
İmgeler aşırıldığı o yerlerin birinden...

Necdet Arslan

İmgesel İkilem

Bir sürü gizemli sözcük
Karmakarışık...
Akıl mı bırakıyor bende!
Tutsağiyim onların
Her gece.
Umarsızca.

Of! .. Bu imgeler yok mu
Beni çıkmaz sokaklara götürüp
Bir başıma bırakan
Ve kaçıp giden?
Toplasan birkaç sözcük
Her şiirimin içine
Bir hırsız gibi sessizce girip
Bilincimi darmadağın eden!

Hesaplaşmalıyım onlarla
Ama neden?
Biliyorum
Suçları yok onların.

Bana kayıtsızca bakan
Karşımdaki yüze ne demeli?
Elim kolum bağlı
Ağlayamam
Gülmek isterim ama
Gülemem.

Korkak biri miyim ben?
Kendime mi?
Yok, hayır... hayır...
Allah korusun
Kıyamam!

Suskun ve soğuk bir gecenin içinde
Ağır aksak ilerleyen
İçimi üşüten
Üstüne üstlük
Kalemimin dizginlerini çözen
Beni del'eyleyen
Ansızın
Gecenin bir yarısında
Yanı başımda duyduğum bir sese
İhanet edemem.

Şusarım
Öylece kalakalırım.
Karşımdaki yüz de
Benden farklı değil ki...
O da susar...

Bir sürü gizemli sözcük
Karmakarışık...
Onların tutsağıyım.
Bir küskünüm, bir barışık
Umarsızca...

Necdet Arslan

İNAT

İnce hastalık saklamak yersiz
Oturduğumuz yerden toplayamayız bulutları
Duvardaki kirlilik can sıkırsa da
Bir şey gelmez elimizden artık, bileklerimiz fersiz

Hadi şimdi başka günlere yürüyelim
Bakmak gereksiz Ay'a büyümesi bizim değil
Dişlerini keskinleştirdiğimiz testerenin
Çimlenen tohumlara gücü yetmiyor artık
Alnımızdan sarkan terleri dindirmek için
Kat kat meşine dolanmış muskalar yazdırmak
Gereksiz

Mengene sıkıştırır yılları zamanın kucağında
Bağdaş kurup oturan kaçınıcı yaşımızsa anlamı yok
Neye sevdalansak menziline varmaz
Yüreğimize kör acı oturmuştur bu bela çöllerinde
Çoğalır azalmaz

ikinisanikibinonbeş

Necdet Arslan

İnce ayar

Senden yerine koymanı istiyoruz
bazı şeyleri
Yeniden yerine koymanı

Yaşama sevincimizi barışı
Unutturulmaya çalışılan utkularımızı
Sesi kısılan türkülerimizi
Barışı kardeşliği

İhanetten ,yalandan talandan arındırılmış
Ne varsa hepsini
Kararsızlık yok korkmak yok duraksamak yok
Tüketme umudumuzu
Ancak seninle yırtabiliriz biz
Bu kokuşmuş düzenin
kara perdelerini
Hak hukuk ve adaleti
Aydınlanmayı özgür düşünceyi
Evrenselliği kucaklayan taze umutları
Yerine koymanı
Yıkılım alçıdan yapılmış tüm kuleleri
Hadi...

31.05.2018-17

Necdet Arslan

İnce Suların Öyküsü

Kristallerin uçtuğu günlerin birinde
Titrek bakışlı o kadına fena vurulmuştum.

Geceydi galiba
Erkenden iş başı yaptık
Bütün bulutları kelepirci niyetine sattık.
O bana kur yapmak için borçlandı

Dilimizdeki ısıkları nereye düşürdüğümüzü
düşünmekten dolayı sevişmeleri unutmuştuk
Kimse bizim kül tablalarımıza izmarit
Basmasını istedik kimse kan ter içinde
dokuz doğurduğumuza şaşmasını istedik

İki at bulsaydık fena mı olurdu sanki
Yalım yalım kesen kıştan kıyametten kurtulurduk ilkin
Yığılırdık taş avlulardan birine

Salepçi dükkanlarından birini düşlerdik
Veresiye çitir gevrek almak için duralardık simitçinin tezgahında
İsteyenin bir yüzü vermeyenin iki yüzü karaydı nasıl olsa

Yokluktan kederlenmezdik
Sevgi olduktan sonra
Altın yüklü gemilerin yara yara yol alması gibi
Ötelere giderdik

Eğriler doldurur dururduk
Parmaklarımızın en iyi bildiği yerlere
Sabaha doğru sürüp giderken yıldızlar
Başka türlü edemezdik

onbeşaralılıkibinonyedi

Necdet Arslan

İNCE UZUN YOL ÇİZGİLERİ...

Senin adım atışınla ışıır bağı evlerinin avlu kapıları
Dallardan damla damla sızan çam balları uzayarak incelen yol çizgileri
Bayırlar günebakan tarlaları gelincik dalgaları,köylü kentli senin gelişinle şenlenir

Bir çift kiraz tak kulağına,saçlarının arasından görünsün o kırmızılar
Vuslatı taşıyacak yolları ellerinle aç, ebemkuşakları çiz gökyüzüne
Kuşlara darı taneleri serp,gölgelere uzaniver şuracığa
Nazım'dan Neruda'dan aşk şiirleri oku
Dingin kıyıların sularla nasıl seviştiğini en yasak tümcelerle anlat bana
Karıncaya yürüyüşlerinden söz et daha sonra

Kapkara kıvrılmış incecik yalnızlıkları
Yok edebilir mi Zühre Yıldızı?
Taş döşeklere serildiğimiz zamanlarda
Sedef incilerle donanır mı son gölgelerimiz

Nasıl bulurum sabahı seni bulamadıktan sonra
Bir sokağın özlenmesi nasıl biter
Neresinden başlanır kurulmaya
Sana varabilmek için köprüler
Nereye gömülür bulutlar gibi değişen öfkeler
Yalnızlığın dibinden hangi kol çekip çıkarıverir türkülerini

Olmadığında
Gece büyür sevdiceğim
Gece uzar yarım
Kadim zamanların harabelerine döner yüreğim

Karanlıkta boyun büken siyah delikler var
Sonuca varılamadıkça yeniden çözülen denklemler var
Canıma tak diyen yalnızlıklar var sevimsiz yıldızlar var fersiz sokak lambaları
Sen olmadığında çözemediğim üst üste atılmış düğümler
Ve bir türlü öldüremediğim ıraklıklar
Ağır gelen kent korkuları var sen olmadığında

Seninle biz sevdanın sularında neleri doğurmadık ki
Ve tütünü tutuşturan ateşin hatırına
Nun ve Sad'ın aşkı hatırına
Eyyubun sabrıyla bir yerlerde neleri öldürmedik biz seninle

Soğumayan yüreğine her üşüdüğümde sığındığım güller döşeli kafes
Geri gelmeyen günlerimin saklandığı kadim rıhtım
Bir yerlerde kaybettiğimiz günleri bulma
Aşkı yolundan alıkoyan tüm sözcükleri yok etme zamanı şimdi

Birbirimize görkemi, mehtabı,; çiçeği,kokuyu,doğayı,
Ve bakir bulduğumuz her şeyi daha çok bağışlayacak yeni yaşamlar için
Yollarda olmalıyız biz

Yürek atışım kadar yakınımda bir yerde düşünürüm seni
Yolumuz uzun,daha da uzayacak gibi

Ben yollardayım
Hadi ömrüm bitmek üzere
Düş peşime
Hadi.

yirmialtımartikibinonüç

Necdet Arslan

İncesu Tılsımları (Üvercinka Şubat 21

Tamam,
Daha da acılı olsun bundan böyle sevmelerimiz

Şimdi sırası mı
Tavus mavisine gebe keskin bir kış
dururken ,aç susuz doğurmak geceyi

Olsun
Serçelerin bile uğramaz olduğu bu yerde
sevişmek,bir daha,bir daha sevişmek
tufanda kor birikintisi..

Üşüyen ellerimde kırık pervaneler
Granit taşlarla dolu sonsuz bir gökyüzü
eğilmişim hançer gibi
Avunmak için şiirler buluşturuyorum
Körfezdeki yosunlardan yılki uykularına şimdi.

Sakin ol...
Operken seni kulak memelerinden
Ay doğmazsa şaşırma
Kördüğüm olmuş bu gökyüzünden
Atlıkarıncalar gibi ışık dilenmek boşuna.

iki kılıç arasındaki içerik kadar heyecan içerisinde
bu gece sende tutacağım nefesimi
Adresini şaşırın birkaç sözcük kadar
Sığınyorum dudaklarına
Acınası bir diş iziyle mühürle günlük güneşlik arzularımı...

Buzdan farksızım bu sıralar
Suşmasın yalnızlığım
ışığının peşine düşsün parmaklarımın arasında gözlerin
boş ver delip geçsin yüreğimi bir kardelen gibi özlemim
volkan olup gölgene püskürürken sensizliğim
uyu sen,hadi
hiç olmazsa o uzun ağıdını bırakırsın bizlere giderken
Yıldızı bol bir gece çiziyorum şimdi,
saklambaç oynadığımız sokağa...

Sen yine yoksun
Hiçlik cirit atıyor ortalıkta
Sana yarattıkça biraz daha eksik kalıyor anlamın
Kim bilir hangi yüzyıldan kalma bronzdan doruksun
Bense gölgene yürüyen şaşkın bir karıncayım.

Necdet Arslan

İncir Çekirdeği

Bu Şehir bu sabah öldü
Bilemediler,ince hastalık deyip
Üstünü örttüler
Yıkamadılar
Tuz ve su ziyan olmaktan kurtuldu

Minarelere çıkan olmadı
Çıldırmağa gereksinmedi kuşlar
Gördüm iğne deliği kadar
Bir çukura salıverdiler
Centrum levhasını diktiler
G/öbeğin üstüne

Kına yakanlar çok oldu
Öteki Şehre doğru kaçmaktan
Ayakları ŐiŐti bozacının

Son sözünü söylemeyi unuttu
Bu sabah ölürken bu Şehir
Ne diyecekti acaba
Diye tutturdu ağlamayı bir nine

Geldikleri yöne doğru
Ters akmaya koyuldu ırmaklar
Duman çürüdü
İŞte kahverengi veda buna denir
Dedi bir yeniyetme

bu Şehir bu sabah öldükten hemen sonra
Dellenmek demode oldu.
ihtiyati tedbir kararı konuldu
tüm mal varlığına

yirmialtıtemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

İnfaz

Yazgısız infazları kokladım,gurme yarışması mı
Akşam alacası ve azrail kuşları ve cellat ulumaları şarapnel,barut ve yaşam sıvısı
Petrol mü arıyor haydutlar ne bu toz duman
Kan emiciler tanrısız, kan emiciler tanrısız,tanrısız kan emiciler
Ölüme doymadılar öldürmeye kanmadılar
Hep kalleşçe vurdular
Hep kalleşçe
Hep

Bize henüz lambalarını yakmamış bulvarların birinden vahşet ritüelleri
Ebembaşı canı, oyunbozan alçak,can alanlar kadim vahşi
Ki her birimizi paramparçalayarak ateşe ve betona çıkarlar

// Kin güneşi isiyle sıvadı,böğrüne sancı sapladı son sefere çıkanlara
Ah ANKARA
Anka
An

Albümlere yapışmaz sanısız vesikalık fotoğraflar nüfustan düşülür künyeler
Biz neydik bir zamanlar hey osmanlım hey...
Korkunç
Korku
Kor

Bu karda kışta cemreleri görmeden ol menekşeler topyekün intikamlar için
Belki gençliğimizin kırıldığı yerde belki kaçamak sokaklarında belki...

Acı sızı şimdi
Acı tanıklık dünden
Acı gerçekler yarınlara
....

onyedişubatikibinonaltı

Necdet Arslan

İpotek

Kırılğanlığıdır bu mayısın
-hiç yoktan-
hainlerin pususuna düşmüştür yaşamak
Bundandır açmazı baharın.

Suyun yüzüne el konulmuştur.
-zamansız-
döner,döner çirkinlikler
Düşüncelerde
maskesi sahte,cüce korsanlar vardır.

Yapay maviler/eğreti begonviller
Sevdaları boca eden mevsimlik şiirler
Suç ortağısınız...

Hakkı kalsın
Nazlı balonunu iğneleyen
her kim ise bu mayısın

Bedenim ovada ruhum kayalıktadır
Huzursuzluğa durmuşum

Gökte ip atlayarak
Süzülen sığırcıklar var
Elime
iraktan bile eli değmeyen
insancıklar var

Sizin yüzünüzden kırılğanlığı
bu mayısın.

Necdet Arslan

İpuçları

Oda müziği bitince kalkarız.Akşam yaklaşıyor
Haklısın-ne de olsa-sürgünüz sonraya.

Sonra susuyorum,deme bana.Dönemeç gelmeden tıka
basa söndürürüz dudaklarımızı

Dudaklarımızdaki bütün sözcükleri şimdi silkelemeliyiz y ile başlayanların
düşmesi için.

İçindeki harfleri silinmiş bir akşam var,yüzleşmeliyiz ilkin.
İlkin yağmur düşer tenlerimize.Sonra ötekiler:

Öteki olan her şey uçucudur
Uçurtma ,bulutlara dalıp çıkmaktan hükümlü

Hükümlü kuşlar da vardır ve hep hercaidirler,silme doluyken
ağızlarını lehimleyen onlardır çünkü zamanın.

Zamanın gerçekte düş arasında kısıkvrak edilmesi bizim
İhmalliğimizdendir. Bakıp bakıp kendimize güldürüyoruz mermere
yansıyan silüetleri. Geçmek varken kendimizden

Kendimizden sürgünüz son sayfasına son öykümüzün-Örneğin-
nasıl avutabiliriz elimizden öykümüz alındığında ne söylersin
ilkin bana. -Saat kaç oldu şimdi? -Hani yorulmamış olsaydık
tanık olurdu konuşmalarımıza bu aynalar bu duvarlar bu karbonlu oda

Oda müziğinin biteceği de yok ya...

Neyse...

Necdet Arslan

İsim Şehir Hayvan

Bu sabah ,bir önceki günün
başlangıcından farklı değil.

İnsülin vurma sırası sol kolda.

Peşinden tuzsuz üç dört siyah zeytin,
kibrit kutusunun yarısı kadar beyaz peynir,bir iki dilim
domates,salatalıklı kahvaltı,yanıda demli birkaç kase çay

Biraz zorlanıyorum yıllar boyu kuş gibi
uçup gittiğim lokala doğru yürürken.

Bir zamanlar dağ bayır demez nasıl da çevirirdim
bisanın pedalını.

Çivi gibi olurdum iki tek atıp
çıktıktan sonra melekğirmezlerden.

Yetmişe yaklaşıyor ömür.
Otobüse ,trene , iç hatlara parasız biniyorum artık.
Berber zorlandığını söylüyor saçlarımı keserken.
Asansörün her tarafı aynayla çevrili
Ama bir türlü kendime bakmak istemiyorum.

Bir maçı, filmi heyecanla izlerken dalıp gidiyorum uykulara
Şikayetçi yol arkadaşım,konuşacak kimse
bulamadığı için

Keyfim yerinde olsa da
bir şey var bende anlatamadığım
Çekip gitmek gecenin içinde ötelere
İslanmak gün dönümü yağmurları altında
Yok ,hayır istesem de
Geçti artık bizden diyorum
sırılsıklam aşık olmak...

Günlerdir bir türlü ilerlemeyen
taslak şiirimle didişip duruyorum:

BU ÇÖL İŞSİZLİĞİNİN ORTASINDA
SENSİZLİĞİN DEPREM,YOKLUGUN MAHŞER

.....

Sahi kime söylediğimi de bilsem?
Yok gerçi ,ötesi yok da

Hep böyle mi olacak ahir zamanlarım
Anlıyorum, bundan sonra hiç tükenmeyecek figanlarım, el aman'larım...

11.06.2019-144

Necdet Arslan

İşlemsel Çıkmaz

83-İŞLEMSEL ÇIKMAZ

Salıncak
Duvardaki akreple yelkovan
Kolların sinir uçlarıma dokunarak
tenimi bölen iki köşegen
Seni sevebilme olasılığım
artı sonsuza yürüyen çizgiler kadar çok
Adını ne zaman ansam
Düşlerime teğet geçiyorsun

Hesaplayamadığım havuz problemi
gibisin
Ne vakit kaçır ve nereye sızarsın
Sağlamayı nasıl yaparım
bilemediğim...

27.09.2018-83

Necdet Arslan

İşte

Ne çok şey unutuluyor
Sadece seni anımsıyorum
aklımdasın,işte

Çiçekler gibi soluyorum
Sorma bana nedenini,
Sonucusun,işte

Nerede o gerçek
Yön yolun yol yönün içinde
Çözülüyor,işte

Uslucacık açılır gökyüzü
Bir usta işi bu
O sensin,işte

Bir perde daha aralandı
Ortaya çıkıyor çakıl taşları
Farklısın,işte.

Uyutma beni
Yıllar akıp gittikçe
Erteleme,işte

30.06.2018-31

Necdet Arslan

İtaat

Öngörülemez aşkın peşine düştüm
Sahi neredeyim kimim ben
Dilimde yine o aynı koku
Yine on yedisindeymiş gibi çılgın
Yine dolu

Asiyim
Gelip yüreğine dayanmam bundan
Elim boş göndersen bile
Utandığım içindir
İçin için susarım ağlayamam

İstersen ustura ol ince ince kes doğra
Şeni okşayan ellerimi
İğne ol dik istersen iki dudağımı
Söz söyleyemem sana
Kıyamam

onhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

İtiraf

....." İnsanın kendini feth etmesi zaferlerin en büyüğüdür."
EFLATUN

Bütün dürtülerimi tek karta versem bile
Onu harçayamam
Onsuzluğa katlanamam

Tek bir yangın yeri görünürken ufukta
Rüzgâr eser toz dumana bürünür bilinç
Boylu boyunca uzanır bir esmerlik
Tükenir varsılığım tipiler gibi tükenir
Hüzün ne umudun peşine takılır
Ne de üç arşın geri kalır
Ortalıkta dolaşır durur öksüz bir sevinç

Şimdi yakalayın yaka paça onu
Duruşmalara götürün insafsızca
İsterseniz
Nasırlarıma kök salan andızları
Çarmıha gerin
Aldırmam

Yol çizgilerimi kim siliyor güpegündüz
Köprülerimin payandalarını kıran hangi kuşku
Belli değil
Hiç değil

Ben ki tüm sorguları ezbere bilirim
Kırılmış ışıkları bağlamayı sorun bana
Yüreklere dağlamayı
Neden çılgınlar gibi güldüğümü
Ve kuşkularımı
Tam orta yerinden nasıl ikiye böldüğümü
Bir bir söylerim

Bütün dürtülerimi tek karta versem bile
Onu harçayamam
Yoksunluğuna dayanamam

Onunla tutunurum Samanyolu'na
Ve yalnız onunla kırarım zincirlerimi
Güvenirim varlığına
Sesim odur
Nefesim ondan gelir

Takaslara korkusuzca girerim
Servetime değişirim ölümü
Sıkıca saklarım avuçlarımda
Namerdim harcarsam eğer
Dermansız kalırım işte o an
Dilim tutulur

Œirim susar
İmgelerim alır başını gider uzaklara
Yokluğunda kahrolurum.

Necdet Arslan

İtirazım

Ayaza durmuş dallar gibiyim,caresizim
Sürgünlerim,çiçeklerim,yapraklarım ölgün
Bir bilsen sol yanımdaki yangıları bir bilsen
Duymuyorsun,bilmiyorsun,görmüyorsun,yoksun!
Gittiğin yöne tutsağınım diyorum sana,gittiğin yöne tutsağım,
Öz su'yum çekildi damarlarımdan
Bakışlarım ürkek,nefeslerim solgun

Bu yüzden işte,
Bu yüzden ölümcül terk edilisedir itirazım...

Hep tozlanmış duygularda mı saklıdır hüznün?
Ey benim çağlayanlara dönüşen sessizliğim
Dibe vurmuş dalgalarda örseleniyor artık yüzüm

Yüreğime saplandın,kızgın bir oksun
Çık da gel öylesine,çık da gel bir dakika sonrasındaki asırlarımdan
Öncesinde vardın,şuramdaydın,gerçektin,aldatmazdın
Şimdi,kaybettiğim avuçlar dolusu tenhalarımdaki çoksun

Bu yüzden işte,
Bu yüzden bir ölümcül bekleyişedir itirazım...

Necdet Arslan

İz

Kim bilir nereye gitti gözlerin.
Ancak sen açabilirsin birden kapanan bu geceyi
Işık battığı yerden yeniden doğar.

Böyle yapma ikide bir

Yoksa,
ölümden de daha fazla yer tutar
içimde yalnızlığın....

Katlanamam...

Necdet Arslan

İz

Ağır işçisiydi-düzenin
Dişlilerinde ezilerek tutunmaya
çalışıyordu
Hak edemediği yaşama
-Ki -yüklenildikçe üstüne
Yılmadan
umudu arıyordu

Onuruydu insanlığın-dilinden
Şiirler dökülüyordu
Bir serçeydi
Belki üşüyordu
Tortuların içinden kurtulup
Varını yoğunu
Kanat çırpmalara adıyordu

Doğmuş doğmamış önemli değildi güneş
Gece gündüz demeden
Yüreğini kaybettiği yerde oyalanıyordu

Aylardan giz dönümüydü
Yeni baştan öpmeye tutuklu
Ertelenmiş sevdalardan yanıyordu...

09.06.2108-21

Necdet Arslan

İz Masalı

Katıksızsa
Karanlığına katlanmak gerek
Karanlıktır aşk

Dumanı derinlere sızan ayrılıklardan eksik
Söz et bana
Anlık yıkılışlarda öldürülen tanrım ben

Anlık yalazlanış ki katı siyah
Sanki sokağa çıkma yasağı konulmuş ağrılar kadar yasaklı
Sırası karışmış bir ertelenişin
Vurgununda kalmışım ben

O sevimler ki söküp kelepçelerini
Migrenlendirir yüreğimi

Yalçın boşlukların şakisiyim ben
Bir atımlık öpülüşlerden yenik çıkmışım

Yok hayır
Geçmiş zaman bahçelerinden koşup gelen
Esmerliğine sığınmışım
Sende günah çıkarıp sende arınmışım
Ten rengine sözlenmişim ben

Ey yontulmuş yazgım
Suş dersem susturma
Çağırma dersem aldırma

Nasıl tükenecekse bu öykü
Ey aşk
Beni o son karanlıkta çoğalt...
Binbir ateşlere bağışla.

beştemmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

İzin

Cesaretle söylemeliyim ki çok sevimsiz bir dönenceden geçiyorum.

Seni aynı metruk yerde buluyorum .
Burada tıpkıbasım anılar yazacağını düşünüyorum,tıpkıbasım yalnızlıklarını anlattığın.
Bana sirayet ediyor bu sara nöbeti.

Seni hep aynı şekilde anımsamaktan dolayı yoruluyorum.

Her defasında eline yüzüne ve hatta yüreğine don vurması nasıl bir şeydir insanın?
Oysa ben yaş aldıkça gençliğin kitabını okumayı daha çok isterim.
Daha fazla yorma gözlerimi.

Birazcık olsun başka türlü dokunabileyim bakmaya alıştığım yerleri boşalttıkça sana.

Kalbinin etrafında döneceğim yeni bir yörünge yarat bana.
Başka yerlere çıksın yolum ve ben seni orada bulayım.
Şaşırayım.

Henüz başladık, diyebileyim gönlüme usanmamasına.
Sağın kendini, sevimsizleştiren şeylerden.

04.12.2018-114

Necdet Arslan

Jenerik

Tek senin adımlarının izi kaldı içimdeki basamaklarda.
Tek senin albenin yenik düşürürdü beni.

Bir daha gel
Bir daha sına.

Necdet Arslan

Joker

Geceyarısının batısında,derin doku
Nasıl bir keşif nöbeti
Katı,som yeşil çitlembik,nabzım
Darmadağın

3 saniye geçikme, birkaç kase monarch
Biraz sayıklayış
Sakın dokunma insin damla
Damla oldu olacak ıslak-

Nedensizlik üzerine kurulu seyrelti
Hiç yoktan
Tanımsızlık belki sonraya

Herhangi bir dala tutunmak
Gibidir bazen gelmek.Şenlendim
Sen yine her zaman hoş gel-

Aynı o akşam aynı o şehirdeyizcesine
Dalğanın içinden,göz süze süze öteki
Derinliklere

Taze,bir nedenimiz için
Kırların çağırma zamanı bizi.
Bulutlar geldi gelecek maviliklerimizin

Hepimiz aşklaşacağız
Sürmek terli atları o viyadüklerin
İçinden ...

Kavuşmak gerekiyor gerekecek

Dünden tam kaç gün sonra mıydı
Önce miydi tam kestirilemiyor ama...

Hiçbir sellenişin yıldönümü
Şenliklenemez

Böyle biliriz kendimizi bildik beri
Kara kaşın kara gözün bir tutam perçemin
Peşine düşeli.

Direnilse de bulaştığı yerden silinmez
Korkusu

Kal bi kerecik daha
Kalbim yine o çarşambalardan birinde
63. gece

Bedenlerimiz sel yatağı kıvılcımların
İzini saklayalım parmaklarımızın

Dolunaydan

Çıplak,kendi ipini çeken aynalardan
En güzel...

Kayıp tüm gecelerin başı gözü
Sadakası için
Beş dakika daha eklenebilir suya
Huzur dilediğimiz bu fay hattında bu firdöndüyü
Tuttur hadi....

ondörttekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Jöle

Zincirlerini
Kopardı yırtıcı el
Son damla da
Sürüklendi bulut önü sıra mavilerin içinde
Bir yanda cılız gürültü
Bir yanda boşluk
Öylece
Kalakaldı

Bozgunlar yurdunun arka yüzünde
Hicrana kurban verilen
Ama anlatıl(a) mayan
Eksik çokça şey vardı

Dondurucu sis içinde
Kaskatıydı.

İrkilmedi toprak
Üzerindeki ince çentik ıslanmadı
Ferahlamadı bile

Ne ki
Daha çok dövündü
Daha çok sancılandı

İç çekti ilkin
Ve gerinip kıvrımlarına ulaştırdı
Onca öfkeli meniye.

Ses
Uzunca çınladı
Ağrı
İçin için sustu

Utangaç kızılıklar
Ürküntüyle
Tek tek düştüler
Gölgelerini kapatmak için yerlere

Değildi
Bakırın bakıra sürtünmesinden
Yüzündeki kızartıları
Benliğin

Hangi çılglık çoğalmazdı ki
Küllenen ruh öykülerinin peşinden.

Necdet Arslan

K o z a

*

Bana birbirimizi demleyecek birkaç aşk sözcüğü
Fısıldar mısın?
Yanık kahve kokusu kıvamında
Çam sakızı çoban armağanı olsun...

**

Öfke boyunun aşmış senin
Benim saflığım yine üstümde

Aşığım mor gamzelerine

Biliyorum
Bu akşam bir ok gibi saplanacaksın
Yüreğime

Acıtsan da olur
Sevmezsem çürüyorum ya...

Al yanaklı bu çığılıklarına katlanamıyorsun değil mi?
Avutmasan olmuyor parfümlü sözlerinle beni

Biliyorsun ki
Aşk bir dalgakıran gibi olmalı
Vürmalı da vürmalı yüreğime
Geri kalanı başkalarının olsun her şeyin...
Kurtulmak istemiyorum dertten
Kime ne

ondörtağustosikibinonaltı

Necdet Arslan

K ö ç e k ç e l e r

Kimindir,hatıra mıdır bilmem ki
Her yerin deęiŖeceęini gzelleŖeceęini sanarak birkaç yaŖanmıŖlıęı bırakmıŖlar
Sakin misin diye soruyor elik,
Suratının en kuytu yerine Ŗangır Ŗungur iniyor su.
Sndrlyor fke.
Yok hayır siyah martının neyi kursağına indirdiği
Umurundaydı sanki koca denizin.

BoŖ verin Ŗimdi bunları
Bir oğlunuz daha doğsaydı
KurutulmuŖ harnuptan baŖka neler neler kaynatıp iirirdiniz.
Kolay yoldan peydahlanmaz bu çağda bu haramiler bu mahallede dediler.
Ortalıktaki kokuya neyin hatırına katlanmak gerek bilmediler

Salmayın sokağa gece olunca karanlığı
Bu karmaŖada ne var ne yok hepsi
Ŗu bulutların içine girerse vay geldi baŖımıza
BaŖka derdin yoksa günlerce dn babam dn.
Onları gökten toplamayı baŖardıęı gün
Saksağanı smokinle tepeden tırnağa donatmaya razı olur maestro.
Hepsinin yer deęiŖtirmiŖ olması yeni moda
Neyi vardı da kaybedince yüzü kle döndü Ŗaklabanın
Irmağın kollarını kestiler tulumbacı sayfaya gelince
Bilmiyor muydunuz oraya yarım es konulacağını
Kim unutup ıskaladıysa bu gerçeği itiraf etmeli
Ortalıkta baŖkaları yokmuŖ gibi durmak caiz değildir.
Domuzluktan daha geçer akçe var mı ki günümüzde

Kolay sanma böylelerini dalaŖıp da kndeye getirmeyi
 dört öfkeyle omlet yapıldığını gördün mü hiç bayım
Bugün tüm yağmur tozları külliye baŖka külliye taŖınmıŖ
Hay aksi Ŗey,farkındayım...

ontemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

K r i z

Seni etimde kemiğimde
İliğimde duyumsadığım an
Oturup şiirler yazmaya koyuluyorum

Adamakıllı dışa vuruyor dizelerim
Derken
Karnıma saplanan ağrı dinliyor birden

Neler neler gelmiyor ki aklıma o an
Anlatamıyorum aslında
Bir grizu patlıyor
Öyle san...

Ne ki yazdıkça bir şeyler deviniyor içimde
Başka bir gövdeye başka iklime taşıyor bizi zaman

Seninle ötelere koşuyorken örneğin
Birlikte yüzükoyun kapaklanıyoruz yere
Kaniyor kırmızı bir goncaya benzeyen sol elin

Acı çektiğin için
Kendimle dikleşiyorum
Senle cebelleşiyorum

Bulutları ebemkuşağını martıları
Issızlıkları köyleri pencereleri bacaları güz düşlerini
Sabahı reçine kokularını sureleri değil
Seni anımsıyorum yine
Yine gölgen düşüyor harflerimin üstüne...

onaltıağustosikibinonaltı

Necdet Arslan

K u m s a l d a

Şuya atıyorum taşı
Önce ufacık bir nokta sonra birbirini yutan halkalar
Ve birden sen oluveren deniz...

Kolunda sarı boncuklarla bezeli bilezik
Boynunda lacivert bir zincir zarif incecik...
Ne güzel gülümsüyorsun öyle.
Gidiyorum, diyorum sana duymuyorsun

Birden bozuluyor düş
Kımıl kımıl ediyor sular
Kayboluyorsun...

Seni yüreğimde taşımak
Sende ıslanmak sende kurumak
Ne güzel.

Yollara düşüyorum boydan boya dolaşıyorum koca kenti
San ki biraz önde yürüyorsun tanıyorum adımlarını
Sağı solu tarıyor gözlerim kokunun geldiği bahçeleri

Bazen bir dala uzanıp
Bir kayıyı koparıyorum
Sen oluyor birden
Damağım da ballanıyorsun..

Yanımda oluyorsun bir dolmuşta giderken
Dizim dizine dokunurken İki de bir gülümsüyorsun
İçimde bir kıskırtıcılığın baş döndürücü kokusu...
Geç kalınmış bir zamanı yine arzuluyorum
Anlıyorsun.

Bazı geceler seni bir şezlonga uzanmış
Dalgın dalgın sallanırken görüyorum.
Koşup geliyorum yanına
Ürpertiler içinde kumsalın yıldızların dokunuşlarının tadına varırken
Ferah esintileri süzen siyahı saçlarını örüyorum.
Alnın ateş gibi yanıyor.

Omuzlarına tutunarak birlikte koşuyoruz ötelere
Ayak izlerimizi ve terlerimizi bırakarak sere serpe uzanıyoruz yerlere...
Aşk bitmeyen bir leyladır diyor sanki gözlerin
Susarak anlatıyorsun.

Yanı başımızdan havalanan kuşlar
Adlarımızı taşıyorlar bilmediğimiz sonsuzluklara...
Mutluluğun resmini birlikte nakışlarken kumlara
Ay düşüyor deniz feneri gözlerine
Yanıp söndükçe parlıyorsun...

otuzaugustosikibinonaltı

.

Necdet Arslan

K/aya ve S/el

Dip dalgaları tükenmiyor
Böyle sürüyor artçı sarsıntılar
Kırık dökük örenlerden biri oluyor
Sızının dokunduğu her hücre

Birazcık heves
Birazcık umut
Alıp başını giden sığırcıklar örneği
Umarsızca
Savruluyor

Kavrulmuş topraklara
Yırtılmış bir cılız ses düşüyor.
İki de bir düşüyor

Örtüyü
Boydan boya serme zamanı
Deri üzre çünkü
Bir can üşüyor

Ve neşter
Ve kemik
Ve acı.
Ve gözyaşı

Tek tek koparmalı
Yaşamakla koşullu
Akan dalgaları..

Gök ağustos kızılı
Yer kabuk bağlamış yaralar gibi
Kirli

Ahh
Acının tanıdık kimliği
Üçüncü dereceden bir yanık şimdi
Dağlıyor savunmasız sol eli.

Can yanıyor.
Güneş vuran tepelerden de beter yanıyor

Dellenmiş ağustos güneşi bıçak
Ufaladıkça ufalıyor kaya'yı...

Parmak parmak düşüyor çan
Yapraklarını güze vermiş ağaçlar örneği
Öksüz bırakıyor aya'yı

Utanır artık hükümsüz muskalar...
Utanır artık beyazı kızıla bulayan kan...

Umut
Ve sancı
Kol kola

Ne değin gerekse
O değin yalancı...

Necdet Arslan

K/imlik

....."Kanın tadı hep tuzluğur."
.....Aslı ERDOĞAN

Bunlar
Beyaz
Global
Adamlar

Önceliklerimizi
Ters yüz eden
Dip dalgalarının
Prototip
Süprüntüsü

Post modern
Burjuva dilleriyle
Başındalar
O/dağın

Her biri
Yaman
Üşüşüyor
Topraklarıma
Çatışık duruyor
Görüntüsü

Kırma
Bir yabancıllık
İdeolojisi
Gönencin
Özeğine
Günbegün
Şaplanıyor
İşte
Şon
Örüntüsü

Arkaik
Al mı al
Tanları
Var

Hepsi de
Numaracı
Hepsi de
Okült

Bunlar
Başkaldırıya
Taraftar

Piyasa
Bozuntusu

"Big Brother"
Gol attıkça
Topluca
Bağırıp
Çağırıyorlar
Sözleri
Amigo
Gürültüsü

Necdet Arslan

Kâbus

Delik deşik sayfalardan birinin kenarındaydım
Söndürülmüş sigara kokularıyla doluydu yüzüm
En güzel ağlanabilecek başka yerim yoktu

Günlerden yirmiikitemmuzikibinonyediydi,vurulup
yüzükoyun düştüğüm...haberini yoktu bundan.Sen
uykuda derin soluyordun,bense posta kutusunda
solmayı sürdürüyordum

Dağın ardını aşip sokak çocuklarına karışmak vardı
Hırçın temmuzda kayıverdi ayağım ne ki başkalarının haberlerini
geçti ajanslar

Senden yeniden kodlarını isteyecektim yaşamının başka
kokularının sinmesini yüreğime ...bölüşendik teklifsizce
gelip gidebilirdik ya

Sahte değilse eğer bu sınımsız parıltıları sarabilmenin
geçmiş pişmanlığıyla öpebimeliyim seni i
Delik deşik sayfaların bir kenarından
Söküp yüreğine ilıştır şimdi beni.
En farklı gönenebileceğim yerin burası olduğunu
fısılda kulağıma, fıstık çamlarının hisırtısı
gizler neler konuştuğumuzu nasıl olsa.

Susa susa sana olan susuzluğumu anlatmanın
telaşı içinde yürüyorum sahilde.Sakladığım yarım
kalmışlıkları savuruyorum denize, yüzüme çarpan
geç kalmışlıklar var gelip yerleşiyorlar alınma sere serpe.

Anı defterimin son sayfasına kocaman bir
teşekkür düşünüyorum.Ortadan yarılmış kocaman
sabahın öte yakasından eğiliyorum sesine doğru
Bülbüllerin uğramadığı bu çiçeksiz temmuzun
her yanını neden yeniden kucakladığımı
bilirsen eğer gözüm arkada kalmayacak
Gözüm arkada kalmamak üzere arayıp bulmadım mıydı seni

Kimin çölleştirdiği umrumda değil alfabeleri.
İşim yok karıncalarla.kadehimde sırasını bekleyen
yudumlar var ,şair olsam bile yan etkilerine
Bir türlü akıl erdiremediğim.

Hepsi o kadar...

yirmiikitemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Kaç Göç Çıldırmaları

Bu erguvan akşamında yine seni orada bekledim
Kıvılcımında yakutlaşıyordu gözlerim
Bilemezdin.
Sana uzanmaların doyumsuzluğuna saplandım
Soluk soluğa kalmalarımıza öykündüm.

Aştı cumartesi,daldı çiçekte yüreğimizde halkalanan
Duru suydu dalga dalga köpüktü gülümseyen körpe buluttu

Yer altı takvimlerinin son yaprağıydı
Gönül yolculuklarımızın dipnotlarını bağışlayan
Maviçalığı yıldızların peşinden sürüklenişimdi yalınayak...
Aczini imha etmekte senden söz etmeyen notaların
İşgalsizliklerimin susturuluşuydu

Meridyen nöbetlerinde derin uykulara düştüm
Bu kahroluşun törpülenik sözcükleriydi dilime pranga vuran
Göğsümü zonklatan dip sarsıntılarıydın
Gelmedin
Şeni kayganlıkların takipsizliğinde keşfetmenin ah'ıyla
Örselendim.

Kızıl uçuşumun yaylarından siliyorum ferah rüzgarları
Birlikte dokuduğumuz gökyüzünün küskün beneklerini
Silip süpürüyor sitemlerim

Irmak ırmak akamıyorum sana
Yeşeremiyorum ekinler gibi akmiyorsun kavrulmuş dudaklarıma
Öyle bir boyutsuzluk içinde kaybolmaktayım
Öyle bir salınımsızlık sisi ki kopkoyu acı ve büyük ...

Necdet Arslan

Kaçak

Donmuş bir ırmağa dönüşüyorum
Kıvrılarak uzuyor uzuyor ve çatlayıp paramparça oluyor gecenin bir yerinde yalnızlığım
Yanıp yanıp sönüyor kentin ışıkları
Bir yolcu geri dönmemek üzere kaçıp gidiyor otogardan
Dilimde şeffaf ağırlaşmalar,
yüreğimde sapık teklemeler var
Tut elimden diyorum karanlığa.
Kaskatı, içten pazarlıklı kopuşlardan dolayı unutuyorum sevişmeleri
İlk işim sana sarılırcasına sıkıca sarılmak düşlerimdeki
o kadına ve onu öldüresiye öpmek olacak, diyorum kendi kendime
Sırları delik deşik olmuş aynaya bakıyorum
En insanca sevmelerimi değil saltça
Etimi kemiğimi dökerek gidiyorsun
Acımasızlığın kadar hiçbir şey sarmıyor artık beni ...

11 Ekim 2018-88

Necdet Arslan

Kaçak Bir Gece

Eşkâli belirlenememiş
Kaçak bir gecenin suç ortağı gibiyim
Sevgiye dair ne varsa iz düşümlerini
Acımasızca katleden bir derinliğin...

An'larımın asıl tanığı olan
Gök mavisi düşlerimi tarumar eden
Ve müebbede çarptırılmış mahkûmlar gibi
Sabahlara kadar ora senin bura benim
Tükenmek bilmeyen voltalar atan
Biri mi olmalıyım?

Hayır, hayır!
Mümkündür, eksik kalmış öteki zamanlara
Adanmak, sonsuzluklara doğru sabırla
Kararlı ve vakurca uzanan bir su şırıltısı edasıyla
Samanyolu'nu gözleyerek
Sevdaların içinde yaşamak...

Kalemimin kollarını sıvama vaktidir artık
Dolunaya inat çalan hüzzam şarkıların nağmeleriyle
Kırpıklarime yıldızlar düşürerek
Esrarengiz bir şehrin sokaklarında dolaşmalıyım saatlerce...
İçimdeki salkım söğütlü parkların
İnce ve aydınlık sonsuzluğuna kurulup
Aşkın o görkemli varlığına adanmış
En güzel şiirlerini yazmalıyım

Bu gece hiç bitmemeli...
Varsın örselensin uykularım.
Yollarını şaşırmış tüm sevinçlerimi
Birer birer toplamalıyım gönül haneme
Eksik kalmamalı içimdeki uçsuz bucaksız adanmışlıklar.
Yakamozların kaybolma vakitlerine doğru
Yeniden açarken içimdeki rengârenk çiçekler
Bir sevi gibi farkında olmalıyım
Gönلümü dolduran imbatların...

Eşkâli belirlenememiş
Kaçak bir gecenin perdelerine
İlk gün ışığı ürkek ürkek düşerken
Sevgiye dair tüm güzelliklerin iz düşümlerini
Biraz daha büyütme için
Hasretine kokumu bulayarak yazdığım
Şiirime son noktayı koymalıyım
Ve öylece gözlerimi kapamalıyım.

Necdet Arslan

Kağıt Fener

Daha yolun sonu değil.

Değil de...

Ama bu gurbetler, bu yağmurlar yok mu?

Gerilere bakmak, koyuyor bana.

Fena ölüyorum bu geçit vermez dağlar aramıza girdiğinden beri..

Gelsen, diyorum hiç beklenmedik bir anda

öteki adınla gelsen

n.a

Necdet Arslan

Kalbur

Güdük bir zamanda içe işleyen sesine
yürüdüm .
Tıksoluk,aşınmış eşiklerde
Ortalığı birbirine katarak
Doğallaştı içimdeki gedikler
Dönüştürsüz buselerin kırılğan duruyordu aynalarda
Boğaz akşamlarından birinde adın titreyen bir sest
Senin dışında kalanların tümü yalın kattı,herkesti
Şimdi yıldızları bozulmuş bir kristalsin
Pırpırsız ,daha derin yaralı kalbin
Yokluğunun üstünde taş kesildi ellerin...

Necdet Arslan

Kalıt

Kaç yıl önceydi
Şimdi çıkaramıyorum

Henüz çiçeği burnundaydım
Salkımsaçak aşkıttım sana
Bir konuyordum dalına
Birden pırr diye havalanıyordum

Derken günlerden o gün
Uç bacaklı merdivenden düşüp
Fena kapaklandım gökyüzüne
Havaya böyle girilir işte,
Dedin.

O gün bu gündür
İnemedim bir türlü yeryüzüne...

Gün tükendi
Ne kârda ne zarardayım
Yine yırttım yazdığım şiirleri
Yüreğimde yine sen kaldın

Üstüme bulaştın
Nasıl bir dökülme ise
Çıkaramıyorum ki bir türlü
Çıkma yine de.

Hadi yoluna gir,
Geçme bir sağımdan bir solumdan
Fena toslatırım sana
Dizelerimi
Gücü yetmez kaskonun
Bedel ödemeye.

Mahvolursun

Kaybede kaybede
Seni buldum
Gerçi düşürmem seni bir daha
Kip dur ama yüreğimde

onyediekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Kan Tutması

Güz kapıda.
Bağların bozulması başlar birkaç güne kalmaz
Gittikçe boyu kısalıyor günlerin.

Ahtapot dizginlenemeyen intikam duygusuyla yanıp tutuşuyor
Avuçlarımızı iyice sıkmaktan başka bir şey gelmiyor elimizden

Bütün tümceler canileri tam olarak anlatamıyor.
İtiraf etmeyi unuttuğum hiçbir şey kalmadı. Çünkü günlerdir varsayımları
çoğaltmakla meşgul Ortadoğu'nun katilleri.

Varoşlara benziyor vahşi kapitalizmin
Kol gezdiği yerler.
Hangi çiçeği yüreklerimizde büyötmeye kalkışsak
Kavgaya tutuşmak için önümüze dikiliyor bakireler.

Bilincimizden daha tekin bir barınağımız
yok işte,yok

Kardelenin buzla hesaplaşması gibi bir şey güçlünün
Güçsüzle olan çelişkisi

Kehribar harflerle us'un özgürlüğü için şiirler yazıyorum,

Darağacı ırgalanıyor.
Sol yanım günlerdir ayakta.

Ölüm kapıda.
Meydanlara toplanır suskun kalabalık
Vahşet çığlığı yarına kalmaz sınır falan tanımaz vurur alnımıza
Gittikçe kangren oluyor yarası insanlığın...

05.09.2018-67

Necdet Arslan

Kangren

İteklendik çok
Yanılsadığımız geçmişin
çöplüğüne küründü umutlarımız

İç kanamaları
durduramadık bir türlü

Kaç yaraydık ?

Yenilgilerin ağıtlarıyla
uyandık sabahlara

Bindi üstümüze koca dağlar
Yüreğimizden ne yöne havalanıp
Kayıplara karıştı sürü sürü martılar
Sormadık

Gülüp geçtik her defasında
yanmadık ders almadık ağlayıp zırlamadık...

İmbatsızız yine bu sıralar
Koca yurt boydan boya harap
Yüreklerimiz kirli kara

Yılgılar,kaygılar,inatlar,sancılar
Boy boy ,kat kat,salkımsaçak

Darmadağın oldu oklarımız
Sustu baharlarımız

Çapımız kaç ki?

Ellerimizle üstümüzü ihanet toprağı
serpiyoruz

Kendi kendimize kesiyoruz nefesimizi...

09.08.2018-52

Necdet Arslan

Kaos

Bilinmezliğin üzeri o denli kalın örtülmüştü ki
Kestirilemedi akan zamandan salınan korkular
Gece nicedir uykusuzdu ve yummamıştı henüz gözlerini
Nefret legal isyanımı çok görmeyin der gibi homurdanarak
Koyuldu işine

Bir başkaldırı
Beklenmedik anda kasıp kavurdu ortalığı
Sonra şaşkınlık sonra bilinç bulanması sonra kin
Kan utanca utanç umarsızlığa sızdı daha sonra.
Oysa yakındı sabah
Çivileme dalış yeterdi katlanmaya

Soramadılar hangi güne yüründüğünü
Soramadılar yalnız mısınız diye

Kronik bir korkuyla
Gözlerin boşluğa nasıl teslim edildiğine tanık oldular
Sustular susturdular...

dokuzocakikibinondört

Necdet Arslan

Kapalı Vedalaşma Kapıları

Dağ yeliydi sesleriniz
Çırlıçıplak saydamlığına yarınların
Kısılan gün ışıklarına benzeyerek eridi

Hangi çiçeğe sorulsa
Martıların ötelere taklalar atarak
Gidişlerinden söz edişinizi anlatırlardı
Kekremsi gülüşlerimiz kucaklaşırdı ilkin
Yeşilin tonları süslerdi
Sonsuzluğa açılan kapılarımızı

Kanatlarırdı birden türkülerimiz
Üşümezdik deli dolu karayeller
Çarptıkça sol yanımıza

Yüreğinizden havalanan sevgilerimiz
Gelir bulurdu düşlerimizi
Gökyüzü olurdu avuçlarımız
Arınırdık

Herhangi bir delikanlı akşamın
aynasına damla damla düşerdi sevdamız
Şiddetlenirdi böğrümüzdeki sarsıntılar

Ufalanmış bir taşın sancısı nedir ki bizimkinin yanında
Nedir ki
Birazcık avutulmayı beklerken
Gözlerimizin önüne
sonuna dek gerilen bu perdeler

Şimdi bizi kimler hangi ırak yurtlarda azıtmıştır
Bir bilseydik ah
Küser miydik kötülük tanrıçalara
Küser miydik hiç

20.01.018 -16

Necdet Arslan

Kapışma

Başıboş ellerim teninde
bir ateş çıplaklığında yakıcı ellerin
bir zakkum gibi inatçı ve yoğun

Soyunmasam eğer bu çıplaklığına
Karşı konulmaz kılcallarına
duraksız soluklanmalarına

sana dolmak seni sağmak
ve birlikte erimek temmuz öpüşleriyle
Sicilimizi kazımak en mahrem yerlerimize

Kocaman bir hortumun
Yok olması gibi saplanmak kızıl derinliklerine

Arzular düşler adına
Kuımlar kuyular adına

Bir zakkum gibi yoğun ve inatçı
Ateş çıplaklığında ve yakıcı memelerin

Tuncunu oymaya gelmişim
Kılcallarından bal süzmeye gelmişim

Mahremimsin...

Necdet Arslan

Kapris

ertelenmişliklerin katlanılmayan
işkencelerinden

son hecenin duyulduğu an'dan ötelerde
hep terk edilen yurtlardan

Neden takıyoruz ki çelişkilere
küs olsun harfler önemli değil

Okunaksız kalır mürekkebinden yoksun
olan kağıtlar

Telaşlanmam.
Bilirim çünkü sabrı eridikçe
tutuşur kül olur orman.

Dilimdeki yapraklar
eskir
Dolandıkça gövdeme zincir tükenir halkaları azar azar

İş güç vakti şimdi,
tıklatıp tıklatıp durma boşuna
hayal kapılarını
aralarsa şeytan aralar
Cismim yok,ismim meşgöl.
Gelme üstüme gelme
Haddimi bilmez oldum zaten bu sıralar...

Necdet Arslan

Kara Delik

Nerden gelir nereye gider bu yol
Niçin birden bire derinleşir içindeki uçurum insanın
İşte yankısı susuşların işte çıkmaza saplanması
Yolcunun....
Bir bela süprüntüsü bu
Kırılmış bir divit

Aynada parçalanan bir ateşten kehribarım ben
Suretim bir gül yaprağına çizilsin isterim
Tez canım ben
Ruhumu herhangi baharda unuttuğum
Bakakaldığım kelebeklere...

Yakınlaşamıyorum bir türlü vuslata
Yol bul bana geçit ver bana....

Kara deliklerdeyim.
Yüreğim körpe değil...

Necdet Arslan

Karabasanlar Resmi Geçidi

Otuz nisandan sonraki gün.yirmisi
rendelenmiş iki binin. Yaşıyorum.
Tanımıyorum ara sıra çektiğim
vesikalık fotoğraflarımda kendimi.

Dışarı üç kere indim.portakal kabuklarıyla
açmak kapıları.Asansöre kırk beş gündür hasretim.
Sol kulağımda zonklama. Şiirlere pay ettim
sözcüklerimi.

Upuzun yolları düşündüm,ilk adımı atmak
yasak.ye ye otur /otur otur ye.Çirozdum
şıştım. Bunaldım.
Sürgününe küs gonca.eskimiş el halısı çimenlik.
Gözümde trahom.c/ismimle eyreti duruyor sıfatlar.

Aşkı düşerken tutmak da var. yedi yirmi dört nöbet.
Parmaklarım ebonit çubuk. İki öfkeli körük
sanki kulaklarım.Rüzgarın dağıttığı kimya ile
yaptım silüetimi .kimin kapısını çalmayı düşünsem
doğduğumdan beri taşra.

Dirliksiz seli bekliyorum. gelsin getirsin
zamanın tortusunu .bir artezyenin
çıkamaz sokakları gurbet.
Ateş otuz dokuz santigrat,bir adım sonrası tuzak.
Henüz üretilmemiş beni mutlu resmedecek maske.

Yalnızlığa gark olmak ne demek.
Ödünç bir gökyüzü istiyorum günlerdir
nefesimden,
O ise yüreğime günlerdir virgül atıyor zahir...

Necdet Arslan

Karaborsa

Katlanılır gibi değil ayazlar
İlk kar düştü, kentin tüyleri diken dikendi
Üşüdüğünü gördüm kaldırımların
Derken dudaklarınız kısacası iki kışkırtıcı
Karşı yamaç olmaktan iraktılar titriyorlardı sanki

(Söz gelimi iki manga vuruşacak sanki canımızı
Dişimize taka taka çağlar aşacağız.Olacak gibi değil.
Bu yel değirmenleri kaygılıyken hele de)

Durmadan çayırdan çimenden hoplaya zıplaya
Küs taşıyorlar sonsuza karıncalar.
Soyu sopu tükenmiş olmalıydı hakim
Sınıfların.Tepedeki ev inkar ediyor durmadan

Ah saflığımız
Kispete dar gelen baldırlar burnumuzun direğiyken

Kaygan gecelerin en soytarısı kapısını aralar
Buyur eder serpilmeye yosmalarla
Tüm yıldızsız karanlıkları dürüp ilişirmek nehrin koltuk altına
Sonra tuhaf notalı melodilerle düşmek saatlere
Hani bazen safında yer tutmak
Katli vacip olur ya böyle keyfiyetlere.

Buzlar erimiyor söz yokuşlarında
Karşı yamaç habire gülüyor küs taşıyan karıncalara
Felsefe olmasaydı dilim dönmezdi bunları söylemeye...

dörtaralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Karanlıkta Yazılan Satırlar-25

Bir çığlık şiirin bozkırlarından
Yalazlarından yalancı şafakların
Hiç tükenmeyen rüyasızlıkların
Ufalanışlarından
Gonca gonca salkım saçak sızışlarından
Kopup giden zamanların

·
Belki bir düşüşün poetikası
Belki kırık parmakların klavye yaygarası

·
Sözlerine inansam yalan
Yankısına sorsam haram

·
Köpüklerin kumları utandırdığı yerde
Söndürülmüş ışıklar vardır
Gamzeleri bulutsu
Açık alınlı aşklar vardır

·
Ah körfez dalgınlıkları
Yıldızlarını tek tek düşüren gece
Ah karakış ayazı
Yutkunamadığım nefretleri
Yüreğimi eze eze geçen al basanları
Merak etmesen olmaz mıydı

·
İçimde kollarını sonuna kadar açarak
Gidip gelen bir sarkaç
Ki her dokunuşu
Ejderhaların yumruğu kadardır...

·
Bir gün batımının
Bir ağarmayan isyanın
Böyle meczup ayrılışların,
Kavuşmasız vedaların sonundayım
Belki de...

01.02.018 -25

Necdet Arslan

Karar anı

Hazır mısın gönül yurdumda yeniden çimlenmeye

Say ki nadaşa bırakılmış
Sevda toprağıydım.

yeşil bir denize döner yüreğim sen içimde salındıkça.

Say ki kuruyan bir iç denizdim
Yağmurlarına hasret

Daha fazla bekletme şu yorgun gözlerimi kapı önlerinde.

Say neye sayarsan
Say işte..

11.12.2018-119.

Necdet Arslan

Karar perdesi

Nasıl bir yamaysa
sökülüp yerinden başka yaralara

Ayakları yontulmuş bu köprü /korku saçar
geçilmez öteye.
Havlayıp susuncaya kadar sokak köpekleri
Ölünür
ve ayrı kuyulara çekilir cesetler

Şorma nedenini
Üşenmek daha kolay
Azıcık esnerse pörsür bazı şeyler

Kolay değil her şiirde aynı kıvamı tutturmak.

:..... bir arpa boyu es
sonrası mı :

ikibinyedide doğmuşum
kaç yaşındayım
Kaç mayıs gelip geçmiştir o günden beri
şimdi'yi bilmeden yapılmaz bu hesap

Gerçek kendinden bihaber
Yarın nerede başlar
İfadeye çeksek yersiz.Sussa haram
Kimi kimle dengelemeli
Islıklar sudan ucuzken
anlatamam

Çok geç kalmadan
tepeden tırnağa yolmalı şu anızları

24.07.2019-160

Necdet Arslan

Karar Perdesi

Nasıl bir yamaysa
sökülüp yerinden başka yaralara

Ayakları yontulmuş bu köprü /korku saçar
geçilmez öteye.
Havlayıp susuncaya kadar sokak köpekleri
Ölünür
ve ayrı kuyulara çekilir cesetler

Şorma nedenini
Üşenmek daha kolay
Azıcık esnerse pörsür bazı şeyler

Kolay değil her şiirde aynı kıvamı tutturmak.

:..... bir arpa boyu es
sonrası mı :

ikibinyedide doğmuşum
kaç yaşındayım
Kaç mayıs gelip geçmiştir o günden beri
şimdi'yi bilmeden yapılmaz bu hesap

Gerçek kendinden bihaber
Yarın nerede başlar
İfadeye çeksek yersiz.Sussa haram
Kimi kimle dengelemeli
Islıklar sudan ucuzken
anlatamam

Çok geç kalmadan
tepeden tırnağa yolmalı şu anızları

Necdet Arslan

KARARTI

Yan yana sarkık noktaların
Rüzgarın geldiği yerden kokusu gitti ötelere
Kıvrımlı nazlı yellerde ferahlarlarken
Bir zenci kadının kollarında uykudaydılar
Acı çeşnilerini ortalığa salmak için uyandılar

Işık düştü aralarından
Esmer gri mor renkler vurdu sinelerine
Dilini dinleyip durdular dışarıda olan biten her şeyin

İç içeydiler
Yavaş yavaş elleri yüzleri cilalandı
Birine parmak ucuyla dokunmaya başladım
Utanarak araladı üzerindeki tülü

Hayır,üşümedim
Üşenmedim

O sonsuzluğun üstünü kuşatan
Kalburdan geçirilmiş şebnem
Ay'ı ve son domuz sürüsünü kovaladı

Derken ağardı ortalık
Işık tarlasının içinden hepsi gülümsedi etrafa
Yapayalnız kaldı kır evi

Bir derenin içinden uyur uyanık akmayı sürdürdü sular
Damağımdan nedendir çıkmıyor acı tadı
Gönlüm oralarda kaldı...

yedikasımikibinondört

Necdet Arslan

Karbon kağıdı

Anımsadıklarımızın çoğu eskimiş
bir geçmişten sıyrılmıştır.

Ölen doğa değildir sadece
kervanın halkalarına bakıyorum,
durmadan eksiliyor zincirin sesi

Yolladığım her mektup zarfı
seviyor u dönüşü yapmayı.

Herhangi bir aşk gecesi herhangi bir vuslat
ne bileyim herhangi bir kaçıp ötelere ıramak

daha hoyrat
daha bayat...

Bu tavırsızlık gün gün koparır bizi sevdalardan
Zedelenir sözcüklerimiz

Kiminkine benzemeye başlar
izini aç susuz bırakarak kaçan adımlarımız.

Karartılmış zamanların
taş plakları gömülür en derinine toprağın.

Olmaz olsun böyle bağınaz hayat

Köşesinden tutsak ne faydası olur ki güneşin
Yazıp yazıp ne dururuz
Avuntusu can mı katıyor canımıza bu enenmiş şiirlerin....

Necdet Arslan

Karbon Kağıdı

Anımsadıklarımızın çoğu eskimiş
bir geçmişten sıyrılmıştır.

Ölen doğa değildir sadece
kervanın halkalarına bakıyorum ,
durmadan eksiliyor zincirin sesi

Yolladığım her mektup zarfı
Aldığı artık,seviyor u dönüşü yapmayı.

Herhangi bir aşk gecesi herhangi bir vuslat
ne bileyim herhangi bir kaçıp ötelere ıramak

daha hoyrat
daha bayat...

Bu tavırsızlık gün gün koparır bizi sevdalardan
Zedelenir sözcüklerimiz

Kiminkine benzemeye başlar
izini aç susuz bırakarak kaçan adımlarımız.

Karartılmış zamanların
taş plakları gömülür en derinine toprağın.

Olmaz olsun böyle bağınaz hayat

Köşesinden tutsak ne faydası olur ki güneşin
Yazıp yazıp ne dururuz
Avuntusu can mı katıyor canımıza bu enenmiş şiirlerin....

Necdet Arslan

Karbon kağıdı

YAŞADIK HER AŞAMADA AŞKI
EN SINIRSIZ ÜLKELER AÇILDI ÖNÜMÜZE
DUYDUK BİZİ ALIP GÖTÜREN O İNCE ŞEŞİ
YENİDEN YARATIP YENİDEN ARITTİK YÜREKLERE
ŞİİRLERİN ESİN TEZGAHINDA
DALDIK YORGUNLUK SONRASI UYKULARA

İÇİMİZDE SALINAN MELTEMLERİN
DOKUNUŞLARIYLA UYANDIK BÜTÜN SABAHLARA

HER İKİ YAKADA DA AYNIYDI AKREPLE YELKOVAN...

25 Ek,m 2018-94

Necdet Arslan

KAREKÖK YIKINTISI

Renkleri ürkütüyor bu görünürlüklerin
Tökezleyerek kaçıp gitmeyi yedekte tutuyorum
Sağanaklarla birlikte olmak
Bir duvara yapışmayı kurtuluş sanmak
Kolaycılık belki
Ama olasılık

Katıla katıla ağlamak mı
Devriyeler görürse yüzüm kızarır
Düşünülmüş olmalıyım birilerince
İblis olup gelmeli şuracığa

Koklamak bir güz zambağını
Mavi ve kibirli gölgelerine yanaşarak
Düşle gerçeğin o ince çizgisinde tutunarak
Benim de hakkım herkes gibi elbette.

Ne görürüm ne duyarım
Bir yerlere gömülü olduğumu
Uyuşturulmuş bir denizin ortasına
Atılmış olmak sadece bir ayrıntı için aslı
Yol yordam bilmez bir çıkmaz çünkü burası...

yirmidokuzkasımikibinonüç

Necdet Arslan

Karınca Yürüyüşü

Tüm zamanlarda açsın isteriz tan çiçeği
Ertelediğimiz umutla her doğan yeni güne
İşveyle gönençle diri...

Bizim için her sabah
Sokağa çıkma yasağının kaldırıldığını gördüğümüz
Yeni bir kalkışmadır aslında

Kaygıları yükleyerek başımızdan savmak için eskiyi
Yüreğimizde yılmalar kadar çok özlem
Önümüzde geniş ovaları bereketlendiren özgürlüğe aç sular
Ve onlar üzerinde kurulu küçük büyük yol köprüleri var

Bir sonrakini eskitse de bu görüntü
Günün üstünde inceden uzun hüzün
Seslemiyor ki seslesin
Yok bugün de apak bir türkü

Belki yakınlarda bir yeredir
Işıklarını devşireceğimiz şafaklar....

Necdet Arslan

Karnaval

Kanyonun bel verdiği yerden
Kaçmak var, anlamsızlaşan ne varsa
Hepsinden tek celsede kurtulmak en iyisi.

Gereksiz bir imlayı
İmha etmek için didişip duruyorum
yıllar yılı.

Dün yarınla
Al gülüm ver gülüm

Yatalak aynalara düşüyor yüzüm
Alnımda burukluk gözlerimde toz bulutları
Kimden ödünç alındığımı bilsem

Kırıntılarımla domuzlara vasiyet ettim
Vesveseli bir külüm

Ah hayal
Her rakamına ipotek koyuyorsun yalnızlık katsayımın...

Heyelan gibi birdenbire hatta hiç yoktan
Kurumuş zakkumlar gibi karışmak toprağa

Öyle ya

Elde var hiç'lik
Dilde var hiç'lik...

Necdet Arslan

KARŞILAMA

Sevi düşkünü gönül
Terasta büyüyen çiçekler gibi
Usulcacık kokular saçar
Gönül düşkünü sevi
Koklar durur çiçekleri...

Başka bir maceradır sevi

Seveni sevileni
Ağlayanı güleni

Teklifsizce gireniyle
Ve veda etmeden gideniyle

Yedivereni ateşböceğini
Kelebeği devedikenini

Cam göbeği
Kızıl ötesi...

Necdet Arslan

KASIM GoNG'LARI...

Kökünden koparılmış moloz yığınlarıydı
Siyah beyaz fotoğraflar ki onlarla dolu doluydu albümler
Parazitli iç çamaşırları yırtıp atar gibi yaptık
Manşetler yaza yaza çoğalıyorken tam da orta yerde yağız delikanlıların
Beşinci çocuğunu doğuracak Jasmine'sini kutsadık.

Barmen meşin deri içindeki şampanya kadehlerine nereden aşırıldığı
Bilinmeyen rayihalar katıyordu.Kaç gülümseme oracıkta çetleşiyordu
Miadı dolmamış gecelerde.

İkibinondördün kasım sonlarından bir gün.
Bezirganlığı uykuya yeğleyen bozkır ortasındaki başkentte.
Durmaksızın anlatılabilecek yarenlikler stoklanmalıydı
Ölüm sonrası çekilen kurada yedekten çıkan aziz peder'e.

Ve dirlikten el ayak çektiren süslülerin at kişnemeleriyle şaşalandırdıkları
Topraklarda ölüm kol gezmedeyken ve hatta aynı saatlerde kuzeyle güneyin
Sevişmelerini kan boyarken...

İngelerin yaldızlı kaldırımlara ayak basmasının yasaklandığına
akşam suları tanıktır
Vip patentli düzenbazların `al gülüm ver gülüm'leri,yalancı gülümseyişlerin
Şükredilmiş yaşamları da tıpkı öyle sitayişle düşülecektir
Esas duruşunu kaçınan yalancı tarihe.

Çoktandır alışık olmadığımız temennaları derledik topladık gökleri delen
Şerefelerin, asırlık çınarların medeniyet ışıklarını yansıtan görkemlerinden
Şaray bahçelerimizi akşamsefalarıyla beneklendirdiğimiz için şükrettik.

Açlığın kol gezdiği merdiven altı loşlukların yüzüne indirdik peçeleri.
Seslerin kestik sokakların kanat çırpmalarına izin vermedik güvercinlerin
Gazete kağıdı bile bulamadık şarmpole savrulmuşların üzerine örtmek için...
Bir süreliğine dilimize düşürmedik duaları

Yalım gövde gösterilerini seyre mahkum edilirken susturulduk hep birlikte.
Edemedik,bastık ağızlar dolusu küfrü dilimiz döndüğünce
Şiirlerimizin yerine...

biraralıkikibinondört

Necdet Arslan

Katık

Birden unuttum
Sana söyleyeceğim son sözcüğü
Darılma

Neydi....neydi...neydi
Durmadan zorladım kendimi
tık,yok
Belleğimi kaybettim

Son nazlanışınla
İlk şımarışın arasında
Bir yerdeydi
mekanları kaybettim

Beni hep böyle hırpaladın
Hep böyle böyle sevdalandırdın

Hınzırlığın ateşini
Çatmak istedim
Kav çürüktü
Kibrit ıslaktı

Ağız dolusu köpürdün
Hamken t/aşırdım sütünü.

Necdet Arslan

Katran

Yansımasını kendi aynamdan
saklıyorum güzel duygularımın.Zamanın
baş edilemez akışına kapılmışım
Aşkçekiminden ürküyorum

Hiçbir şeyin yapılamadığı alçak gönüllü
nedenleri kim pazarlıyor bana

Bil
mi
yo
rum

Şiir yazdıkça tövbelerim çoğalıyor
Sabitlenmiş acılarımı havalandırdıkça
kocamanlaşıyor yüreğimdeki uğultular

Gelmiş Bulundum,ezberimden çıkıyor birden
Koşar adım gitmiş bulunuyorum

Binlerce dizeyi yekpare bir Isfahan gibi
ayak ucuna sereceğim,diyorum

i
nan
mı
yor
sun

Tam da o sırada kayboluyor dolunay
Notalarını suya serpiyorum Dört Mevsim'in

Ne düşün ne aşkın elleri
değmesin istiyorum ellerime

Zaten kabuk tutmaz oldu şimdilerde yüreğimdeki yaralar
Beni aynı yerimden
bir daha bir daha delsin artık kurşunlar.

Necdet Arslan

Katre

Bir katre belki de yaşam

Aşk acı /
Aşk güzel
Aşk sevindiren/inciten
Sıra dışı
Bir oyun
Bir kurgu
Belli ki
Bir bilinmezlik
Peki
Biz neresindeyiz

Yine sarıl bana gökyüzü
Mavi derin
Mavi umut

Aşk iyi
Aşk yaşatır

Yaşamak güzeldir

onbirmartikibinonyedi

Necdet Arslan

Kavrayış

Bilincimiz her şeyden önce kendini fethetti
Eylemli kıldı var oluşuna ait her şeyi
Düşlerindeki düşleri
Ele geçince sahici olan tüm güzellikleri

Tüm gücümüzü harcamakla mümkündür
En can sıkıcı olana
Hasrete uzanmak
Sarılmak ve sarsılmak
Sonsuzlukların ummanında yüzmek
Isınmak, ferahlamak...

Kaç zaman ölür
Kaç oturum kapanır
Adam olmak için?

Yengiyi zor olana devretmek
Son yolculuğun sonundaki umutla
Eksi birden artı bire
Kulaç kulaç ulaşmak
Oradan sonsuzluğun teğet noktasına varmak...
Bütün mekanlarda kalmak

Ve sonrasında
Göreceli olan albeninin
En ürkünç ve en esrarından
Güç almak
O'na sığınmak,O'ndan olmak,kavramak...

İnsanın yüreğinden
Savaş meydanları kurmak
Vuruşturmak içimizdeki şeytanı
Fazlasından arınarak Onu bulmak
Algılamak, armağanımızı sunmak

Bilincimiz her şeyden önce
Bulduyuyla yetindi sonsuzluğunda
anlayarak, anarak...

Necdet Arslan

Kavşak

Cana büründüm
Söze büründüm
Gün geldi süründüm
Sürüldüm...

Tutsağı oldum yaşamın
İzinsiz kaldım kuytularında...

Gücümü yerle bir eden
Azap dolu
Öyküler okudum

Dipsiz
Ve karanlık bir kuyuydu
Bilmediğim renkli rüyalar

Kuralları belirsiz bir oyunun
Devre aralarında kavruldu durdum
Çiğlikler attım
Yoktum kimi günler
Vardım mevsimler geçerken

Çoğaldım nar taneleri gibi
Azaldım kuruyan pınarlara bedel
Kum saatine döndüm.
Aktım durup dinlenmeden

Bir kuşun yuvasına girmesi gibi daldım
Yolumu gözleyen akşam üstlerine
Sonra
Tutamadım dilimi
Yazdım çizdim...

Yaşamı seviyorum
Sevi'yle koşutlanmış ruhum
Doruklarında dolaşırken
Söylüyorum şarkısını sevginin
Yaşıyorum.

Onlarca yılın yıpranmışlığında
Şimdi yüreğim tekliyor
Kendi depremimin enkazında
Ezilmekten korkuyorum.

Kulaklarımda bir hasret uğultusu
Bakışlarımda her gün biraz daha büyüyen umut
Ben tükendikçe
Sevi çoğalıyor.

Şimdi
Gecikmiş bir itirafın
Söylenme zamanı

Adadığım türküler kısılrken
Duyumsuyorum yükselen tansiyonu
Ama geç
Ama erken
Us'umdan hiç çıkmaz oldu
İlahi kredisiz yurtlar kurumu pansiyonu...

Necdet Arslan

Kaybolmuşluklar Üzerine

Ah bir tunc gibi parıldayabilseydi dakikalar
Siftah yapılmadan el değmeden cezalandırılıyor bazı şeyler
Biliyoruz ki ötelere şurada duruyor
Beri dediğimiz yer birbirimizden fersah fersah ırak

Neden kesişen raylardan farksız değiliz neden karmakarışığız
Adlarımızı hangi çekince bozuyor
Neden anlamsızız
Her soru ayrı bir sayfa her sayfada başka cinnet

İzin versen sınıma
Ela gözlerine inen gölgelere kurulacağım
Yasaklanmış bir tadımlık solumalarını çekmek için içime
Bu mayıs günlerinden birinde kokuna bulanacağım

Susma donmuş bir fesleğen gibi durma karşımda öyle
Bir aşk bağışla yeter ki bana

Söyle, bir şey söyle bir şeyler söyle....

URLA/
dörtmayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Kaygı

Sol yanın anız anbarı

Bir dolaysız alan
Gel desen bile giremem.Göze alamam.

Şimdi nerden çıktı bu 'niçin'
Biraz daha yaşlanmalısın bana hikaye anlatmak için

Ben zemheri divanı okumaya koyulurum bu mevsim geldiğinde.

Ölümüne sevişirim taş liriklerle

19.12.2018-125

Necdet Arslan

Kayıp kayıtlar üzerine

Yanılmış değiliz
Şüphe yok ,çoğalır yıllar
Uzar gider,hayır eskir zaman
Çocuklaşırız ,oyuncaksız, heyecansız

Bir kaygı silindiri ,
Yuvarlanır ,ezilir içimiz
Yaşamanın kaçır tadı.
Kuş nereye doğru uçar ya biz?

Karmakarışık anlamı vardır değişen
her saatin, suyun dağın taşın
hayır güneş değil ateş topudur
geçip giden ,arsız.belli belirsiz

Su yatağı ve yağmur
Damla damla sellenen...
Günler de öyle dakika dakika
Kim kimi yutup tüketir

Şekerin tadı bulaşır damağımıza, acı
Bıçkınım bıçkındım
Buradan ötesi yok bu çekimin

Korkunun anlamı yok artık
Yol ,yokuşlaşır git gide
Bir daha bir daha kaçırsak uçağı
Ve zilzurna sarhoşluğa kaldırsak kadehleri

Bazı olgular yalan
Aşkın sevdanın vuslatın hicranın...
Tükürsek mi yüzüne

Yitirmişiz kendimizi
elimizi dilimizi belimizi
eskimişiz

İyi hoş da
Şimdi hiç yoktan
neden havalanırız nereye konarız

19.07.2018-38

Necdet Arslan

Kazılar

Ruhun küçük şeyler
Gözlerini kısmış sarmaşıklar akşam güneşi
Taşlıyatak'ta karşılama
Anız, karartı
Sağa sola bakma pişmanlıkları

Delleniyoruz
Sökülmüş yamalıklar gibi içimizde oturan gelmemiş zamanlar
Yorgun dizeler, devşirilmiş taşralar gibi delleniyoruz
Vildan kayıp

Şiirler yuvarlıyoruz teraslarda
Uğramış olmak için güya
İkinci kez geliyor buraya dolunay
Kudurup duruyor elimizin değmediği
Çiğdemler.

Havalanır es geçtiklerimiz
İnsansızlaşmış boşluklar
Gelen giden geç kalmışlıklar
Dilimize tutunan müjdeler
Kuşlar terk edilmiş yatak yorganlar havalanır

Hepimiz oraya taşınacağız
Uçucu harflerimizi yumaya götürüşümüz bundan
Kaç ölü yangınımız var sahi
Kaç boş işimiz kaç kum tanesi kaç deremiz var

Biliyorsun her zaman dört etmeyeceğini
İki kere ikinin
Kaybolmak için keşfettiğimiz kortizonları kaosları

Hareketsiz duran her şey moloz her şey hurda
Çiğlık ata ata tükeniyor aryalar

Yok mu bu tebeşir yazıları...
Yok mu bunca kıyı köşe
Uyanışlarımız birbirimize

yirmibirmayısıkibinonbeş

Necdet Arslan

Kelebek Etkisi

Bazen ulaşılmaz özlemim oluyorsun
İşte o an ruhumda
Dirilişler ve yok oluşlar hesapsızca vuruşurken.
Yıldızlar sönüyor birer birer,ay dörde bölünüyor
Sen olmayınca kesintisiz süren bir ürkü
Bir yalnızlık yangısı derinden derine ve hırçın
Susturulmuş bir çığlığın göz pınarlarından
Boşalan sağanıklar kuruyor ansızın

Güröl güröl akan ırmakların aniden kaybolması gibi bir şey
Kapkara gölgelerin şiirimdeki nesneyi boyaması ya da
Sularla cilveleşen ay ışığının küsmesi gibi örneğın...
Adım adım takipsizlik mi desem bilmem ki..
Geçmiş zaman düşlerinin yetmediğı
Derin bir yalnızlık kalıyor geriye
Ne ses ne koku ne renk
Her şey hükümsüz her şey yanılığı
Senin salınarak gezinemediğın ülkemde
Yıllar tükenir aylar kaybolur mevsimler değişir
Küller savrulur günlerime.

Hep böyle midir kısacık ayrılıklar
Kim söyletir tüm şarkıları bülbüllere
Kim tutuşturur gülleri ellerime
Kim boyar evrenimi cam göbeğine...
Söyler misin senden özge
Kim söyler
Kim tutuşturur
kim boyar
Kim... kim?

Anmamak mümkün müdür adını
Dikey girmek boz bulanık saatlerin içine
Ve kaybolmak belirsiz yörüngelerde
Hiçbir şey olmamış gibi
Duygusuzluğa terk etmek her şeyi

Hayır hayır..
Bu son tedirginliğı olsun kalbimin
Son kez kaybedişim
Son kez yenilişim ve tükenişim

Biliyorum ki geldiğın zaman
Sevinçlerim bir sarmaşık gibi boy verecek
Bir duyumsayış,bir ruh ayaklanması ki sorma gitsin
Gizemli dokunuşlarla, anlamlı bakışlarla
Yayılacak dalga dalga
Damarlarımda dolaşacak sevginin sesi
Bir ses ki tansığı kalbimin
Özüme dolan kelebek etkisi

Necdet Arslan

KELLE KOLTUKTA YÜRÜMEK...

Alfa generalim
Hemen şimdi
Turnaları havalandır
Sürü olup gitsinler çöllere

Gün ortalarını
Karanlık eyle
Başardın en sonunda
İftihar edebilirsin kendinle.

Şafak bakışlı çocuklara
Zehir zıkkım kıl lokmaları
Karanfilsiz ve sapa yollara
Pusular kur
Kıyısız nehirlere at onları
Başkası için yaşat öz çocuklarını

İnsan olmaya ne hacet var,derler
Doğrudur.
Kendine göre zalim ol
Yeter.

Ne mi düşünüyorsun
Biliyorum
Gel iki bin yirmi üç yılı
Gel pisi pisi...

Torba kanun da çıkrsa
Gelmiyor,hemen gelecek gibi de değil

Hey Gülnur,Ali
Kezban, Hidayet...
Yetmiş yedinin milyonla çarpılan çoğunluğu
Topyekün sizler
Lanetli içgüdülerin
Kesin denetimindesiniz artık
Nereden geldiğiniz önemliydi
Nereye gittiğinizi unutunuz

Karşıdaki sırlı cama dikkatlice bak çocuğum
Ne gördüğünü
Teker teker anlat bana
Deme sakın
Bir öcü nasıl girebilir aynaya

Artık
Teşrih masası yol gözlüyor
Yarınlarınız mübarek ola...

yirmisekizağustosikibinondört

Necdet Arslan

Kenar

Yılığ giderek ölümcüllüğe yürüyor
Kapıların tümü ardına değin açıktır

Sessiz harflerimiz sayrılanmıştır
Utançtan arınmaksızın
Tıkanan sirkülasyonun ortasında
Kekeler durur

Eskiyle yeninin vuruşmasıdır bu
İki ayrı cepheyi terk etmenin yüzsüzlüğü
Düşmanlığın tanımsızlaştırma kaçışıdır
Bu pruvaların

Kırk kilit vuruyoruz yüzsüzlüklerimize
Emekleyemedikçe
Alacakaranlıklar kaplıyor şen bahçelerimizi
Bu görünürlük bozkırın bozgunudur
Tipi (si) nden belli eder kendini
Çoğalır durur ana avrat pasmalar
Çöker yosun tortularının kokusu
Şayıklar durur çitkırıldım gölgeleri

Gül suyu saltık zehre dönüşüyor
Git gide

Ters köşelerde
Yaman türküler yakılır yine

Kan ter içinde binicilerini aramaya koyulur
Tüm yıldı atları...

yirmisekiztemmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

Kenarda Işık Oyunları Dergi

Yeşille boyadım resmini
Kol kola yürüyor seslerimiz
Aç kalıyor sen olmadığında
Kıskanç yüreğim
Sanki toprağım
Suyumun sesini arıyorum
Çağılıtları içimde
Gece
Demlenme an'ıdır
Bastırılan isyanların
Yıldızlar akarken
Petunya olup açsam
istiyorum
Yeşile- endamına bir de inceliğine
Tamamlanmamış bir tuvalin
içindeki süzgün gözlerine...
Dokunuyorsam bil ki
Körkütük sevmelerimdendir
Öyle bir çağılıyor
Ve öyle bir köpükleniyorsun ki
Pervane cılız ışığın etrafında
Ben senin yürüngendeyim
Yeşile boyadım resmini
Bakışlarının çoğaldığı yerde
Rüzgar gibi bir sarılış
Dudaklarımın kenarında
Gümrah bir dalga titremesi...

Necdet Arslan

Kendine sen olma yarışması

kimin öyküsü olabilir
bu şiirleri kuşatan-
tinin adaletsiz bölmüş karanlığı
alınan bir ay gökyüzüne efelenen
ateşin fırtınayı yırtışındandır bu ölü görüntüsü
bal dudakların eskiyen öpüşleri diriltiyor
son tortusunu damıtırken bir sülün

pitoresk tablolardan çık
camgöbeği bir kırsalın bitim yerinde
dağılsın yapboz makamındaki saçların
biraz tuz biraz naz
sağmak varken yediverenlerden
sudan nedenlerle değil
köz saplı özlem parıltısı

sen bütün yengiler uğruna
açan dem çiçeği
sürülmüş dağlardan firar eden uçurtma
son kale'm,
kuşkonmaz dalı
tek kalpli ipek etekli kırlangıç sürüsü

anızlara aldırmaksızın nasır nasır
aralanan son gecelerin büyüğü
başka öyküsüne yorgun uzansın ellerin
teklesin ara sokak lambaları
ben teyellerim paramparça dakikaları
kurduğumuz pusulara
teslim olurken düşlemin dili

hoyrat yengiler
tarasın -sen ki böyle cevvalken- kuş bakışı ateşleri
bilemezsin
ve nasıl eriyecekse buzlanan yüzü
kanlarımızı süzen senfonilerin

suyun hatırına benim yönümü çevir
bir defne dalına sıkışan
o yaprağın hismında bilenen mızraktan

Necdet Arslan

Kendisi İçin Değildir Bazı Şeyler

Beş yıldızlı bir özleyiş miydi
Kötürüm zamanlardan kalma
Hıncır tınılı bir suskunluk
İ geçire geçire soluduğun uykulardan
Sıyrılamadıkça çoğalan
Silik izlerinden parmaklarınının

Gecenin bir yerinde gelip
Habersizce dayanmak var kapına
Ay vururken süt beyazına dönüşen tenine
Sevecen ve körpe mırıldanışlarına

an kaybetmesine izin vermemek için sevdalanmaların
Öpmek derin ninnilerle seni
Kudururcasına yayılmak iimizi saran ürpertilere...

Nasıl katlanacağız bu incecik yasaklara
Sen bezgin ben deliyken
Aşkta geç kalma olur mu ki sevgili
Sorarım
Hiç yorulur mı dalgalar denizi parsellerken

yirmisekizmartikibinonyedi

Necdet Arslan

Kervan

Guruba dalan akrebe tutundum
Düne sürgünüm.
Omzuna hangi göçü sırtlanmış
Nereye taşır yelkovan

Sarsıntının içinde
Tepetaklak oluyor zaman

Beni karşılamaya
Dünün vakti olmayacak

Yorgunmuş yarın
Görüşmeyeceğiz

Dan ...dan ...
Diye üst üste vursam
Cama
Aralanmaz perde

Yamaçtan atlayıp çıksam geçmişe
Kendimi koysam boşluğuma

Boşuna

Ağlayanım da gülenim de yok
Sirra kadem basmış sıla...

onikieylülikibinonbeş

Necdet Arslan

Kesik Uçla Çizgiler

Telaşı dikkatlerden kaçmayan arılar
Kovan darlıklarınız çözülecek
Kurnalar kupkuru
Kapılar ardına değin açık

Loş yolların kıyıları
Daha tedirgin belki daha dolambaçlı
Taç yapraklarda polen
Belleklerde başka bir kuraklık

Bu göç ne zamana biter
Bir şarapnel çakılı kalmasın şiirin sol böğründe
Nabızsız bırakmayın bizleri tozkoparan korkular
Kesiklerimize yüreğini koy umut
Yetmez mi bu bekleyiş
Sürgüsünü çöz artık, sevdalanmaların...

ondörtmayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

Kesişme- 4.kitap

Herhangi bir zamanda gelmezsen
Hiçbir zaman kapımı çalma

Olmadık yere gel
Durduk yere gitme.

Hiç kal
Hep gitme

Birkaç nefes çekimlik
Hep değil
Hiç kesinlikle

Çok mu tedirginsin ne
Bakıp durma sağa sola

Şimdilik
Azıcık mola

yirmitemmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

Keşke Rüya Olsaydı

Şimdi
Dilimde donuk bir ezgi
Her notası farklı unutturuyor seni

·
Şimdi
Yüreğimde alabora bir gemi
Her dalga farklı sürüklüyor seni

·
Şimdi
Belleğimde silik bir portre
Her albüm farklı başkalaştırıyor seni

·
Şimdi
Anılarımda yabancı bir gölge
Her gün ışığı farklı eritiyor seni

·
Şimdi
Dilimde yüreğimde belleğimde anılarımda
Donuk alabora silik yabancı bir sen var

·
Şimdi
Unuttuğum ezgilerden
Batık gemilerden
Başkalaşan portrelerden
Eriyen gölgelerden farklı değilsin...

·
Neylersin...

28.01.018 - 21

Necdet Arslan

Ketçayonez

Uçakların kalkış saatleri başka
Bir yarına ertelenmiştir.
Köşedeki baba direği şikayetçi değil bundan

Kime ait olduğunu anımsayamadığım sözler var bavulumda
Onları nereye taşıyacağımı
Bunu neden yaptığımı bilmiyorum.

Arka koltuklardan birine sinmişim
İçimde yüzde doksan bir panik var
Bazı şeyleri ıskaladığımı
Hatta seni unutmak zorunda olduğumu
Söyleyebilirdi paramparça olmadan önce
Şu karşıdaki tümsek ayna

Uçaklar yükselmiş olsalardı eğer
Uç nokta mı döşerlerdi gökyüzüne
Olasılıklar üzerinde durmak lazım.

Bana feda edebilme oyunlarından bahseden
Tüm eskimiş sözcükleri kürüyüp atıyor dilim.
Dilsizlik kimileyin iyidir

Neden üstü açık uyuyor bütün yıldızlar
Çözmeye çalışıyorum
Doğru söylemek gerekirse onca dert varken bu bir sorun değil

Kulağımın dibinde rap rap sesleri
Ayrıca girmemeye ayak direyen merhametsizlikler mangası
Gayr-ı nizami adımlarla geçip gidiyorlar

Sen yokken çöllerden aşırımtım bu yasak meyveyi
Belli ki onun peşindeler
Kırmızının tüm ara tonları içimi işgal ettiler
Provasız kişiyorlar ne yapayım ne yapayım....

onsekiztemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Keyif

Yedeğimizde çıkmaz sokaklar olurdu.
Tıpkı böyle bir aralık ayının herhangi bir gecesinde kopardık sevgililerimizden.
Ayın buluttan çıkmasına kadar helalleşirdik..

Şenbeşlerin hemen ardındandaki o kambur dolambaçtan kurtuldun mu iş
tamam demekti

ikinci şubeden sidikle karışık salep ve tütün kokuları sızardı aralıklara.

ensemizin dibinden dilenerek geçen şeyler olurdu

Ay geçip bulutlara girerdi.
Kim çalar ve nereye serperdi onca yıldızı bilemezdim

Hele şu barikatlardan bir sıvışabilsem bir sıvışabilsem
Ne mümkün
Sen ayazla öpüşen köpüklü suyun altında ellerimin gezdiği yerleri çitilerdin...

Çıkmaz sokaklar -ki kömür kokulu- endişeler yüklüdür
dahası yeniyetme bıyıklarına yapışan zamklı afiş parçaları elvermeye yeterdi bizi...

Saat kaçtan kaçta ulanırken uyuz bir kedi gibi sinerdim eteklerine.
Keşfedemezdim...
Egzoz boruları sabahı uyandırmak için caddelerden sürtünerek geçerdi devriyeye çıkan
polis ciplerinin...

Şenbeşlerin önü yavuklularla kaynardı ...
i.g.d'liler nanik yaparlardı manitalarına yaranmak adına oportünistlerin arkalarından...

Necdet Arslan

KIRIK AYNA GÖRÜNTÜLERİ

Düşlerken kendi okyanusunda ıslanan martıyı
Ellerin boşluğa düşecek
Ayırında olmayacaksın belki de
Herhangi bir neon kaymasının gözleri kör eden aydınlığına
Umutların kilitlenecek son kere

Usuldan sokulduğum
Gözlerimden gülüşünü esirgemeyen susuz çeşmem
Titreyen ellerimdeki umutsuzluğum
Terimi sildiğim oyalı mendilim
Dudaklarımızdaki mayıs buselerini
İçinden çıkamadığımız sevda denklemlerine katarken
Gölgesini arayan ağaçlar gibi ruhsuz
Karşıda bir yerlere takılacak bakışların yok yere

Can gözüm
Gelecek zamanların vaz geçilemez çarpan yüreği
Kırık aynalar nasıl yansıtır acep ışıkları
Dayanmayı kışkırtan bir susku içinde bunu
İstersen adı konulmamış durakların birinde
Sen de dene...

Gözlerinde ikindilere alıştığım
Gün vururken kavru lan yanaklarına katıştığım
Düş cennetimin meleği
Hiç yokken
Neden boylu boyunca uzanıverir kocaman çınar
Ya da gece gündüz demeden neden çağıldar durur dere
Zemherinin ortalarında
Bulutlardan firar eden yağmurlar gibi
Göz yaşları neden damla damla süzülerek iner ki tene?

Kızarmaktayken
Bir dolu tanesinden yaralanırsa o akpembe kiraz
Yüreğindeki yakıcı acıyı nasıl duyar dal
Sevda taşın altına iki eli birden sokmak değil midir biraz

Göçmen kuşlar neden havalandılar geldikleri yöne
Neden basılır tuz kangrenden lime lime olmuş bedene
Sen bunlardan söz et bana
Söz et hele...

altışubatikibinonüç

Necdet Arslan

Kırık Bir Aynadan

Aşk topaç çevirmektir
Kamçı kopmadığı sürece

Yağlık kispet ablak kısmet
Ta ne zamandan anladım bunu
İki tarih arası

Çıkındaki azığı tadımlık için
Aşk Adem'le Havva'yı gurme yapmaktır

Bize ne der geçmiş zaman öyküleri
Merak denilen yüzsüzlüğe
Salınıp kulak misafiri olmaktır

Yetmektir her şeye bilip bilmeden

Çevirin artık haydi rüzgarı
Ötelere uzansın çayırın kızı

Kuru kaysıya lokuma çereze
Şekere şerbette bittere Arap atına
Çekmecelerde sabun kokan mektuplara
Ardından leyleklerin ilk yaza
Evirdik ya yürekleri nasılsa

Ay! Doğurup boğdurduk kendimizi
Yüzerek geçmeye koyulurken denizi

altışubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Kırık Bir Kukla Üzerine-5

Peşin sıra ben de taşınmışım oralara
Kaybolmuşum yıllardır
Saflıkla, ondan geri kalmayan
Yoksunlukla birazcık

Dağların nasıl bel verdiği
tanık olmasaydım inanmazdım
Sevda nedir ki onun yanında
Unutuluşum belki bundandır
Yıkılışım serilişim bundan

Boyu var huyu var suyu var
demiştin aşk için, haklıymışsın

Bu karıncalanma gelir geçer türden değil
Boşuna adını koyma telaşındaymışım her yana
Meğer her ırmağın kendine güzelmiş akışı
Her güvercin kendi taklasına hayrandır
Güze direnen son erik kadar hiç kimse
gururlu olamazmış. Kimseler bilmesin diye
rengini değiştirmiş yalnızlıklar

Adımız eskidi artık
O küçük köprü değil sadece
biz de gömüldük ateş sularına
Aldırma. İşine gücüne bak
Yalan yere sayıklıyormuşum san adını
İnanmasam da boş yere kendimi kandırıyorum
Seni yeniden yaratacağım diye yüreğimi

Necdet Arslan

Kırılğan

Kırık dökük
Erkenden çalardı gong
Kül rengi sevdalar alır başını giderdi
Umutsuz haftalar başlardı
İçimizdeki güneş ülkelerinde

Ünleyen yeller savururdu
Dudaklarımızdaki yangıları
Denizler çekilir karaya otururdu gemiler
Gidenler gelmezdi.

/*

Kıvrım kıvrım tırmanan
O arzular kayıp şimdi
Ne öfkenin ne üzücün sesi
Usulcacık olsun yanaşmıyor yüreğimize

Buruk renkler bırakarak
Uçup gidiyor her şey
Yosun kokuyor dört bir taraf
Yıldızsız kalıyor gökyüzü ay'sız kalıyor
Yarınını düşünen karıncalardan bile
Artık utanıyoruz

Yıkılan bir köprünün enkazı altında
O yana bu yana çarpa çarpa
Derin sularda sürüklenerek
Kayboluyoruz.

ondokuzaralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Kırılma

-1-

Haziran
Uykulardan
Ansızın
Doğar

-2-

Gecenin
Zifiri karanlığı
Seni
Bana getirmelerle
Düşer de durur
Eskiye.

-3-

Ne tükenir
Ne uzar yol
Yontulur durur dakikalar
Çalkanırken aydınlıklar

-4-

Dallarını kaç kez
Kırsanız andızların
Daha gür ışınlarla
Kaplar
Yürek
Deltalarını

-5-

Dışarıda
Yeraltı sancıları
İçeride
Pörsümüş kırkikindi yağmurları

Sız(l) ar durur

-6-

Bir goncaya
Dokunmaktan
Ürkersiniz
Çentik
Yemesin diye
Parmaklarınız.

-7-

Gör işte
Kısa konaklamaların
Nefretinden
Vurgun yemiş
Son yolcu
Kocaman bir kaya gibi
Karşıda
Boylu boyunca soluksuz
Duruyor

-8-

İzler
Belirsiz
Eller kördüğüm
Göklerde Anka kuşları
Aşmaya çalışıyor
Soyulmayı bekleyen
Ufukları

-9-

Ey nilüfer
Tanıksın işte
Bengisu da
Nasıl çürütürmüş
Akarken
Yatağındaki
Yosunları

-10-

Hoş doğmadın be haziran
Kırıp dökmeden
Gelmeliydin
Yakamozları

Necdet Arslan

Kırlangıç Hüzünü

.....Kızım Fatma Burcuya

Şimdi hiç'liği
Şimdi girdabı düşünsem
Ne gelir ki elden

Uç kırlangıç
Sen de uç

Bir ırak gidiş için
Bugün senin gününse
Çırp kanatlarını
Ve havalan
Ben bakakalayım
Ardın sıra
Burcu'mdan

Sanmam ki
Damlalarla
İslansın bu karanlık
Ağlasam fayda vermez
Çünkü bütün gözyaşları
Boşuna.

Bilirim
Hiç sönmeyecek
Yüreğimdeki tanımsız
Bahar özlemleri
Estikçe
Sam yelleri
Yakıp kavuracak
Beni bu sahra alevleri

İyisi mi

Uç
Kırlangıç
Uç

Bir de sen
Köz
Et beni

-

Dost Kadir TOZLUya nazik jestinden dolayı şükranlarımı sunuyorum.

KIZIM OLSAYDI

Uçsa da izlesem derdim...
Biraz buruk bir mutlulukla
Gözyaşı döker...
El sallardım...
Sanki kalmasını isterdim içimden...
Ama onun mutluluğu değil miydi istenen.
Kim bilir belki de...
Onun da içinde kalmak isteği vardır derinden
Söylenemeyen...
Mutluluğa koşarken kalbin derinlerine gömülen...
"Uç bebeğim uç"
"Mutluluğa uç"
"Babacığı unutma" derdim...
Kimisi sessiz... kimisi sesli...
Mırıldanarak içimden...
KIZIM OLSAYDI....

Kutluyorum Necdet Kardeşi de Burcu kızını da...
Mutluluklar sizlerle olsun...

Kadir Tozlu
10.10.2011

Necdet Arslan'ın "Kırlangıç Hüznü" başlıklı şiirine yorumumdur.

Necdet Arslan

Kısa Vade

Gönül tutuşacaksa eğer
Sokulmak gerek.
Şimdi kardelenin buzu öptüğü andır...

Sana yanaşmak için
Uzuyor gün,kısalıyor yollar

Yağmurlara dalaş
Postallarının izi kalsın dağlarda
Bana kıyma

Ellerin yansısın sularda
İyi ki kırık solumalarının izi var
Bir başıma kaldığım o kara akşamlarda

Çiçeklerden ibret al
Nasıl dönük tuttıklarını düşün
Yüzlerini güneşe...

Sol yanımız harlanacaksa eğer
Göze almak gerek
Şimdi tohumun toprakta çimlendiği zamandır

Necdet Arslan

Kısır Döngü

Ürkek bir ardıç kuşu gibi gelirsin ötelere
Abrul bulutlarında kaybolan utangaç güneşler gibi
Göz açıp kapayıncaya kadar gittiğin yönde kaybolursun
Şaşkına dönerim adresini karlı dağlara sorarken

Önce atardamarlarımda donuverir yalnızlığından üşüyen bakışların
Uçuk griden daha koyu bir esmerlik
Kabus olup dört yanımı sararken bir umman gibi
Bütün varlığını benden alır
Ve sonra hurdaya döndürür yüreğimi
Yerleri belirsiz dipsiz kuyulara salarken

Tedirgin bir göç saatini aralar zaman
İngesal iç yolculuğum çıkırık oluyor içimde
Birbirine hiç değmeyecek yaşamları sararken

Nice sevda sözlerim öksüz çocuklardan farksızdır, o an
Bildiğim nehirler mavisi gözlerin yıldızlar gibi
Sendeki her şeyimi alıp, kaybolur
Yılgınım, örselenmiş ve suskun
Yalnızım bağ bozumlarından arta kalan gazellerimi toplarken.

Üzülme yaralarım, kanama boşu boşuna,
Dermansız kal öylece...
Varsın iflah olmaz bir geriye dönüş olsun, yaşam
Dalında sessizce solarken.

Bilirsin ki
Mağrurdur başlarken her aşk, tutuşup kavrulurken...
Mahzundur sönen her aşk, kül olup savrulurken...

Necdet Arslan

Kıt'a

Bir tarcini gz yaprağına gç tutunuyor ellerim
Kalabalıkların adamı değilim gel deme bana
Acı nasıl büyür ne zaman unuttur beni bilirim
Gerçeğimi sıkıştırdım buraya üç nokta arama

Necdet Arslan

Kıtlık 2

Mutsuz ve soğuk durmasın gözlerimiz.
Zaten vampirce yaklaşıyor zaman.
Kolay değil nevrozlarla uzlaşmak
Dursun artık bu temaşa

Su yüzüne çıkmışım
haberim daği yok.

Oysa varlığım hiçbir şeyin arkasındadır.
Yöne kılavuzluk etmek tehlikeli.
Beni koru.
Seni yeniden doğurabilmek için
yap bunu.

Bir gün saflığım tutar,
o soruyu kesin sorarım sana.
Söylediklerime ister inan ister inanma.
Kum tanesiyim ben.
Oysa koca dağ ateş altında...

Necdet Arslan

Kıvılcım Öyküleri

/.
Sürgünler vurur beni
Aşk şarkılarının söylenmediği yürek yurdumda
Örter doruklarımı duman
Düşer içime damla damla korkular
Sen de bilirsin küskün duyguların
Dinmiş sulara benzediğini
Köpüklenmediğini çağlamadığını
Devrildiğini yüreğe ket vurulmaz yolculukların

Böyleyim şimdi
Kayboluyor tüm harflerim
Yazılamıyor şiir.

Ellerim tutuklu
Gözlerim kör
Dilim lal...

Kim demiş ey sevdam söyle
Şair hiç ağlamaz, diye

/..

Uzun karartma gecelerinden birindeyim
Yüzümde kırlangıç fırtınaları
Dinmeyen sızılar
Acı bir çay gibi içime akan
Kokunu buluşturduğın ah'lar...

Yeniden dokun ateşli ellerinle şafaklarıma
Düş alacaklarını örten perdeleri aralayıp
Yitirdiğim koyu renklerin sırrını
Fısılda ne olur kulağıma

İstersen eğer
Yeniden çıkarız yolculuğa
Uzanır bozkır öykülerimiz sere serpe önümüze

/...

Hangi çatlağı iyileştirmez ki sevda
Hangi gecenin bağırını yanıp sönen yıldızlarla bezemez ki sevda
Hangi tende tutkular mayalamaz ki sevda
Hangi çift kat özlemleri susturmaz ki sevda
Hangi sırlı aynalara iltica etmez ki sevda
Hangi katarların peşinden koşmaz ki sevda

Halkalar eklendikçe uzayan

Öteki çınlamaları çoğaltan sevdam
Hoş gel n'olur
Hoş gel n'olur....

Necdet Arslan

Kıyamet

-1-

En unutulmayacak eylül

Çelikte
çalınmış su
damlacıkları

ilk ayartılışı tutkunun
gırılçıplak uykulardan

Söyleyemediklerimiz
kaldı dilimizde bir sarısıcağa bir
güneş esmerliğine

"zamana
....tutkuya
.....açlığa

kurşun yağmuruna tutulmak
gibiydi.
Bir balad içimi süren
gönül uçurtmalarında

söz geçiremediklerimiz

'kavdan sıyrıldıkça
tek'ledikçe
yürek
yakın'

Ten'de kaynayan
biraz delice özleyiş biraz
ayrıkse sevdalardan
çalınan

-2-

tam bir ay sonra eylöldük biz

şelalede
köpüğünde
akışın
buhar dağlanışları hep zinde
hep perde gerisinde dururken güneş
an'ın dipnotunda

durur daha dün gibi
peluş odalardan sonra
gözüpek
ve dişil

eylülün
varoşlarından
dörtköşe
doğunluklara
yürürüm sarhoş ısıklarım öksüz
bulurum seni.

'karanfilin ve kafainin
büyüleyici densizliğinde
karmakarış
kayboluşların sonu gelmez
söylencelerinde
aortları
patlatan
sarılışlar içinde'

- 3 -

yani
en aykırı geçmişin
o us'a ve tin'e düşen eylül gününde
yoğurduğumuz
zevklerle....

Necdet Arslan

11.08.2019-169

Necdet Arslan

Kıyamet

En unutulmayacak eylül

Çelikte
çalınmış su
damlacıkları

ilk ayartılışı tutkunun
gırılçıplak uykulardan

Söyleyemediklerimiz
kaldı dilimizde bir sarısıcağa bir
güneş esmerliğine

"zamana
....tutkuya
.....açlığa

kurşun yağmuruna tutulmak
gibiydi.
Bir balad içimi süren
gönül uçurtmalarında

söz geçiremediklerimiz

'kavdan sıyrıldıkça
tek'ledikçe
yürek
yakın'

Ten'de kaynayan
biraz delice özleyiş biraz
ayrıkse sevdalardan
çalınan

-2-

tam bir ay sonra eylöldük biz

şelalede
köpüğünde
akışın
buhar dağlanışları hep zinde
hep perde gerisinde dururken güneş
an'ın dipnotunda

durur daha dün gibi
peluş odalardan sonra
gözüpek
ve dişil

eylülün

varoşlarından
dörtköşe
doygunluklara
yürürüm sarhoş ısıklarım öksüz
bulurum seni.

'karanfilin ve kafainin
büyüleyici densizliğinde
karmakarış
kayboluşların sonu gelmez
söylencelerinde
aortları
patlatan
sarılışlar içinde'

- 3 -

yani
en aykırı geçmişin
o us'a ve tin'e düşen eylül gününde
yoğurduğumuz
zevklerle....

Necdet Arslan

Kıyı Kapmaca Oyunları

·
Erkenden kapanan kepenkelerin sesi
Yırtıyor akşamı.
Belirsiz dağ geçitlerine yöneldim inceldim yorgunluktan
Yüzünde şeytan ayazının morluğu
Genişleyen ve riskli bir derinliğe gönüllü
Yol gözledin masalsı çekiciliğinle.

·
Bilmez miyim seni kendinden alacaklı
Yanı başında duran karanlıktan daha hırçın daha sabırsız
Cehennem ateşinden yakıcı bir buse
Ay altında su damlalarıyla ferahlayamamak gibi bir sevda
Devredecek güne saklanan gülümseyiş
Bütün tutkuları kamçılaman bitkinlik

·
Kendisiyle küsleşmesi bu ıssızlıkta yüreğinin
Çileli olsa bile sınıyorsun yaşamayı
Şoyunuyorsun mısır püskülü saçların bir şelale
Gibi dökülüyor omuz altı tümseklerine
Belinde kemer kesiği kızarıklık karınca yürüyüşü tenin
Yapışkan kum tanelerini avuçluyor sanki ellerin

·
Herhangi bir karanlık değil bu gecenin koynuna saklıyor
Solunmaları...Bağırışlar kendinden geçercesine çılgınlık
Yerlerde şampanya lekeleri duvara sinen sigara dumanları...
Losyonun ve alkolün silemediği suçüstü olma telaşları
Önlenemeyen humma nöbetleri...

yirmiüçsubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Kıyı'm

Çattığın ateşlere sürüldüm
Acılara ilmek attım gece gündüz
Bütün öznelerini,okuduğum şiirlerin
Seninle yaşadığım bütün dehlizleri unuttum

Kasırgaların yakıp yıktığı enlem ve boylamlarda
Arıyorum şimdi taze kireç kokan ellerini

Yer nedir
Yön nasıl bir şeydir
ve nasıl bulunur,bilmiyorum.

Rüzgarını düşürüp
Fatmagülleri kurutmaya terk edip
Gittin buralardan

Baharı denize taşıyan yağmurlardandım
Kopkoyu uykusundayken geceler
Kendimde sendeledim
Durmadan dinlenmeden hep sana aktım

Bulut nedir yağmur nasıl ıslatır toprağı
Bahar ne zaman gelir ne kadar durur
Deniz nasıl niçin hırçınlaşır
Kimselere soramadım bir türlü
Ama kafama fena taktım.

Kırık bir dal uzattın yine bana
Uzanamadığım tutunamadığım
Kırık bir dal uzattın

Gülümseyen bir yıldız ol bana
Dağınık dizelerimi toplamaya izin ver
Bir çürüme kaygısı olmasın
Çiğliklerin düştüğü vadilerde
Yakaları iliklenen sevdamızın

Denizleri soyma artık
Çıplak ve iklimsiz kalmamalı hiçbir şey
Rüyalarımın aşırıldığı sevişmelerin
Usulcacık dilini çözdüğüm bu yer kaymalarının
Suçuna ortak etme beni....

Yol nedir
Nereye değin uzar gider
Sen neredesin Şimdi
Nerdesin sahi bir seslesen yeter

ondokuztemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Kızıl/ayaz Sincan İst

çiçekleri kavurdu ayaz...üşüme!
gökyüzünü kaybeden
yıldızlar gibi sevişmesiz
silüetin, Omphale kadar kızıl

susma zamanı. utangaç sonatların sesleri kısılıyor
çünkü susmak nedensizliklerde durulmak demektir
kızıla beş kalıncaya değin tık nefes susmak

düş kırıntılarını taşıyor karıncalar-kuşanmak kuyuları
kuruyan bir nehrin yatağına boşaltmak onca kızılığı
biçilmemiş ısırganlara basarak yalın ayak
ulaşmak için fanusu sönmüş mehtaba , faydasız

kumların sesiydi, hışırtılı ...imge dağılması!
ne hiçbir akşam düşmesi. bir avuç kaçış
ne defne dallarından aşırılmış nida
ne de sürgünlere işleyen belleksiz ayaz

yine mi mayınlar yine mi pusu bataklıkları
bir yerlerdeki narin karanlıkları dağıtmaya çalışırken güneş

neyi çıkaralım ki ayazdan sancısı dinmiş olsun kızılın
neyi katalım ki kızıla sancısı susmasın ayazın
evet
korlaşmış bir bozlakçasına
ilkin sinsin sonrasında dinsin bu serpilmeler

dalın ucundaki son sürgün gibi kızıl
körpe yaprak masallarının görüntülerini....saklamak !
öteki baharlara
öteki surlara
ötelede olan her şeye

(sen hiçbir zaman öteki şey olmadın/olamazsın)

yüksek dozda ıskalamalara
rehin bırakarak adlarımızı gövermeleri
için başka rıhtımlara

çabuk boylanalım yollardan çizgiler solar
adresler silinir adlarımız eskir buharlar delinir
zamansızlığı taşır kızıl garlara katarlar

şimdi uzakta kalırken onca tuzaklar
şimdi iflah olunmazlık bir dönüp dolaşıp içe-
çözerek dumanların şifrelerini kıyarak öteki kızılıklara

kanda infilak tende sarmal ... Suç !
kahrolası / başka büyülerden göçüyor gün

sonraki titreyişlerde çalkalanan iki nazlanış
kızıl ayaz

ancak böyle çekilir an'ların yükü
karanlık böyle kırılır kuytu sularda
alev alev çalkantı ulanır yamaçlara
sürsün taşıdığı anlamla o sızı
o tekleyen istem
damıtılsın son akşamın yankısı- çözülüş !
soyunalım artık,önümüzden geçen şiirlere
en ince yerlerinden ten yokuşlarına vurmak

kızıllaşan
salınışlarla
ayazda
sarılışlarla...

Necdet Arslan

Kimle KonuŖur Damlalar

Biliyor musun
Nasıl da öpüyoruz Ŗiirlerimizi
Nasıl da kucaklaŖıyoruz durup durmadan

Kaç çağlanın tadı karıŖıyor suyumuza
Karanfiller derliyoruz üŖümesinler diye
Soğuk teraslardan

Seninle birbirine karıŖan iki ırmak olup
KoŖmak güzden bahar evlerine doğru
Deli taylor gibi soluk soluğa

Bir kırlangıcın kanadına bağlamak
Sevda Ŗarkılarımızın notalarını
Demlenmenin doruklarında
Gezinmek çılğınlara dönerek

Düş kendini geceye bırakır ya
BakıŖların damlasa geleceğın yöne
Dolasam seni serinliğime

Olmuyor işte

ÇıkıŖsız gecelerden bir yenisi
Ödamda gölgeni bıraktığın duvarlar
Elimin altında kapalı kapılar sözlüğü

Her sayfasında girilemeyen bahçelerin adı sıralı
Her sayfasında doğamayan aynı güneş var yaralı

Sayamam
Kaçı kaçaya katlamak için vurur bu çile mızrakları beni
Toplayamam
Kırk parçaya bölerek delik deşik ettiğı Ŗu bedenimi

yirmibiraralıkikibinonyedi

Necdet Arslan

Kişisel Fotoğraf Sergisi

Bilmediklerim sınırsız
Okyanuslardan da büyük...
Dalgalara göğüs gererek
Öğrenmeye çalışıyorum...

Bazen sessizlik
Ağır bir yük bindiriyor omuzlarıma
Korkunç mu korkunç bir boşluk büyüyor o an
İçimdeki yalnızlıklara karışıyorum.

Kendimden haberim olmadığı zamanlar
Türlü türlü sorular sökün edip geliyor
Bir sıkıntı ki sorma gitsin
Verilecek yanıtlar çok
Ama nerden başlasam söze
Ayırdında değilim
Us'umla savaşıyorum...

Mevsimler değişiyor usul usul
Sonra renkler de yitiriyor canlılığını
Neresindeyim zamanın?
Alıp götürüyorlar benden bir şeylerimi
Uzun bir koşu bitmiyor ki
Bilmeden yarışıyorum...

Ansızın sıkışıp
Teslim olma an'ı içinde
Kilitleniyor tüm eylemlerim
Öfkem kabarmıyor
Dilim dönmüyor
Göremiyorum
Çizgileri değişmiş
Bir başka yüz sırtıyor aynalardan
Bu ben miyim
Çaresizlik yaman mı yaman
Alışıyorum.

İki ile üçü topluyorum
Beş etmiyor
Avuçlar dolusu tohum serpiyorum toprağa
Yeşermiyor bitmiyor
Bir taşı fırlatmak istiyorum maviliklere
Yere düşüyor gitmiyor
Yaşam giz'leri barındıran bir orman
Kaybolma korkusunun telaşıyla
Kuytulardan gelen seslere doğru gidiyor adımlarım
Kurtlara çakallara ulaşıyorum

Şiirler yazmak geçiyor içimden
Olmuyor bir türlü olmuyor
Duygularım vurgun yiyor ilkin
Sözcüklerim sönüyor birer birer

Biliyorum ki bütün suç bende
Kendimle dalaşıyorum.

Giriştiğim tüm kavgalardan
Yenik çıkıyorum.
Çekip gitmek pahasına da olsa
Haramilerle uzlaşıyorum

İyi ki varsın ey sevgili
Yalnız sen anlıyorsun dilimden
Benim bütün kuşku boşluklarımı
Yerli yersiz sıkıntılarımı
kocaman bir hiçe çeviren sensin
Bu yüzden işte yaşamak adına
Işığa koşar gibi sana koşuyorum
Evreni yeniden yaratmak
Koklanacak bir gülü bulmak
Ve tüm hislerimi tamamlamak adına
Sonsuz bir sevgiyi seninle paylaşıyorum.
Ben özümü seninle paylaşıyorum

Necdet Arslan

Klavye Dokunuşları

Yasağım kendime
Yollarıma
Kollarına
Yine.

Hani bazen oluyordu ya
Öyle değil
Nasıl anlatsam acaba
Tanımsız
Adsız

Neden böyle, diye sorsam
Yüzümde patlıyor tokat
Kapıyı kapasam
Bu kez bacadan giriyor
Arsız

Yasa koyucu benim
Sadece kendime
Her maddeye göre
Gözaltına alınabiliyorum
Sorgusuz sualsiz

Sana varmak için
Kulaç atabileceğim bir nehir
Tekin bir rota arıyorum
Dikensiz sazsız

Ulaşmam gerek adresine
Yoksa yaşanmıyor
Harsız
Yârsız.

onbeşkasımikibinonbeş

Necdet Arslan

Klavve hatası değil

İlk harfinden son harfine hecele aslı yitik olana
Zifoslarını sıyırdıkça ęentiklerinden
ihanetinden sıfır altı yüzsüzlüğünün

Taslak halinde terk edilen
aşk şiirlerinin pejmürdeliğinden

Yitirmek katlanılabilir sancularına
kristal kesiğı bir beden depreminden
lavanta suyuna katılmış kezzabı gökçe kupalarda
sun, soluklanmadan
dalarken en dibine geçmişin

Vur git çöreklenen yokuşlara.
çünkü hükmü yoktur artık
farkındalıkları sömüren
diligeçmişzamanşarkılarının

27.07.2019-162

Necdet Arslan

Klavye Hatası Değil

Gözlerimde kıvamı koyu dem tuttun.
Gülüşüm esmere döndü

Bundan dolayı güzelce çözüp şiiri
özgür kıldım sözcükleri
Köçekçe oynayan harfleri seyre daldım.

şimdi hangi yerde köşe taşıyım ki ben?
Sorsalar bilemem özgöl ağırlığıımı

./.

Uzandım dala
Yüreğinde pıt pıt sesleri kızılıcığın
Acıdım

Haber vermeden kimselere
Taş suya çivileme dalmayı sınadım
Yığılıp kalmışım adamakıllı
Senle uyandırdılar beni.

Sahi kimdin sen,nerden gelip nereye gidiyordun
Haberin var mıydı aşkın dilinden

şakaklarımda o gri zeytin izleri

Necdet Arslan

Kodları Kaybolan Topraklarda

İlkin yokluğun içinde dolaştığını
Kavrarsınız akreple yelkovanın
Ayak basılmadık yerlerde aradığınız
Gül kurusu melankoliler
Kötülük tarlalarında durduk yere linç edilmiştir
Bilemezsiniz

Peşine düştüğünüz
Şessizliğe direnme egoları
Ölüm kararlarına sırtan cellatlardır
Yanılmadınız

Her sabaha
Yarım bırakılan mevsim umutlarıyla girersiniz
Evet uykularda törpülenir kimi şeyler
Eksik kalırsınız

Kınından çıkarır sözcüklerini şair
Neden döşer boşluklarına kaldırımların onları
Anlamak istesenez de
Anlayamazsınız...

Akreple yelkovanın
Yokluğun içinde boşu boşuna dolaşmadığını gördükçe
Biraz daha artar tedirginliğiniz
Bir başka işkencenin ruh yansımasıdır bu
Katlanamazsınız

Nedensizce takılırsınız o devingenliğin peşine
Susuzluğunuzun feraha hiç dönüşmez
Kavrulup yanarsınız

Bilinmeyen kiblelere doğru
Gölgelerini bozarak yok eden albatrosların
Yarım bıraktıkları oyunların öteki adıdır aşk
Başka türlü tanımlamak istesenez bile
Lal olur dil
Tanımlayamazsınız.

Yürekteki girdaplara bir kemandan
Mutsuzluk çığlıkları döküldükçe
Ötelerde
Sınırları yok edilen bir yurdun
Yavaş yavaş gömüldüğüne tanıksınızdır

Artık geceler hep sürgün
Gün hep ilticadır

Umarsızca ağlarsınız ağlarsınız

Necdet Arslan

KoLAJ

Gönlümü çelen güzellerle
Delicesine gezinirdik buralarda bir zamanlar...
Ben yokum
Onlarsa birer birer terk ettiler
Kaybolduk işte

Ötelerden gelen keman sesleri
Hüzünlü, kırık dökük nağmeler
"Körfezdeki dalgın suya bir bak göreceksin..."

Oysa
İri güller solgun mehtaplar lâl
Geçmiş geceler mi hepsi de koca bir yalan
Bu akis yabancı o rüyalar yerli yerinde değil

Meğerse
Hırçın dalgalar öpüp duruyormuş
Yıllardan beri o kıyıları...

yirmiikimayısikibinondört

Necdet Arslan

Koltuk

Sana ulaşınca birden çiçeklenir mavilikler
Kulaç kulaç genişler gökteki köpükler
Bir güvercin gelir yüreğime konar

İçimdeki ateş yağmurları yakar...

Elinden tuttuğum an uysal denize dönüşür
kılcallarımdaki kan
Sol yanımda bir uğur böceği usul usul dolaşıp durur
nazenin gonca umut olup açar

Eflatun gecelerde
Ilık iklimlerde
Sonsuzluğa bakan o minik pencerede
İlk güzün uğuldadığı esmer tepelerde

Seni yaşarım

Karadut likörü içerim ateşe çalan gözlerinde
Özlemek bir vida gibi yer eder en derinlerimde
İstesen de istemesen de

Sende yaşayamamak var ya
Kavrulmaktır kızgın çöllerde

Savrulmaktır şimdi ile sonra arasında bir yerde...

12.08.2018-55

Necdet Arslan

Komplolar...

Koyu karanlık...boş duraklarda
Fırtınanın telaşı
Şarsıyor...hızla
Ürpere ürpere sokuluyorum

İstemesen de sana
Mecbur kalışımdan

Düşünsene: kudurtucudur fırtına
Jilet atan köstebek simsarcılarının
Yeraltına girmelerini beklemeden
Gelir vurur camlara

Barutun parçalanması
Tozlanması cilalı taşların
Alınganlıklar
Nikel korkular
Silinen sarı çizgiler...bunların hepsi
O kükreyiştir

Atlıkarınca gibi hızla savuruyor fırtına
Nisan gecelerinden herhangi biri
Denizin taa ötelerinde korkudan üst üste
Cigara tüttürüyor balıkçılar
Kaçının sevişmelerini götürüp getirir dalgalar

Şimdi sen uysal güneşliklerin kapattığı
Loş odada geceyi soluyorsundur

Küt küt atıyor kalbim
Bir sana br rüzgara bakıyorum.

Koyu karanlık...yollarda
Vınlayan pencereler...boş duraklar
Kulak memelerinden ısıriyorum uyatmadan seni

Bu dağlar bu viyadükler bu fırtınalar birbirimizden
Iraklaştırılmak için hınzırca imal edilmiştir

Bu vaha bu varoluş bu kilitler
Bu olanaksızlıklar tanır yüzümü
Susmuyor fırtına
Uyu sen...

dörtnisanikibinonbeş

Necdet Arslan

KONUŞUYOR OLABİLSEYDİK KEŞKE

Samanyolunun şu anda yazılan bir şiirle selamlaşmakta olduğunu düşünüyorsundur
Belki de acı çekmekte olan tek canlının biz olmadığını da...
Kim bilir daha neleri neleri...
Kendini birazdan darağacında sallandıracak son yılı son günü o günün son saniyesini.
Ardı arkası kesilmeden yudumlanan vermutu, kullanılmamaktan ıskartaya düşen
sözcükleri
Deklanşöre koşar adım yanaşan bu dizeleri
Hatta mincık mincık edilebilecek her yeri
Örneğin
Aşkların hepsini,zakkumlu kır bahçelerini ve kirpileri,ayazları yıkayan dalgaları

Çiy damlalarının çiçekle öpüşmesini
İkiden bir çıkınca hiçbir şeyin kalmayacağını düşünüyorsundur

Ben mi?
Aynaya sinen kokularını bırakmasaydın eğer bana düşkünlüğünü
Nasıl yorumlayabileceğimi düşündüm sadece.

Özlemler biriktiriyorum senin için demiştin değil mi?
Haklısın
Tutuşurken sönen bir ateş olacaktın az kalsın
Tükenmeden çoğalan bir yanardağ oldun bilmem ayırdında mısın!

birocakikibinonbeş

Necdet Arslan

Korku Yolcusu

.....Yaşam,yankılandığı yerden sürer.
.....M.Mazhar ALPMAŇ

Susarsam duyulmaz olur sesim
Ağlarsam yırtılır gök kubbe
Kararsızım

Törpülenen anlar teker teker
Bu yaz gecesinin içinden akıyor

Bak nasıl da patlıyor kahkahalar
Nasıl da içiliyor
İntikam yeminleri bedenim üzerinden
Ve bir cinayet daha nasıl işleniyor
Kimse görmeden

Sussam
Alıp götürdüğün yerde kalır yalnızlık
Ve Sinatra
Yok eder yollarımı
Notaları bozulmuş
"Sus! "kalır payıma

Sende biriken suskun adamım işte
Bir artı bir'in eşitliğindeki birim
Neden kayboldu parmaklarım
Nerde kaldı ellerim

Ey aşk
Gelme kapıma
Yeter ki bir haber gönder
Sana bütün bedelleri öderim.

Sonra
Son sözcüğünü bulamadığım
Ve bitiş noktasını koymadığım
Bu şiirin hatırına
Avuntumu ateşi üfleyen bir nefes gibi
Tüketerek
Beklerim.

Yanıtı verilmemiş sorulardan
Pul pul dökülür
Tuğlu arınmışlığı
Hep sana
Uçsuz bucaksızlığı hep sana
Ser kanımı ayak bastığın patikalara
Donmaya razıyım
Donarım

Kaskatı kesilmiş tanrıçaları

Bu parmaklarla
Teker teker
Yıkarak geçtim vadilerden

Siğınağımsın
Sakla beni yüreğinde
Yoksa ağlarım...

Necdet Arslan

Korkuya yolculuk

Susarsam duyulmaz olur sesim
Ağlarsam yırtılır gök kubbe
Kararsızım

Törpülenen anlar teker teker
Bu yaz gecesinin içinden akıyor

Bak nasıl da patlıyor kahkahalar
Nasıl da içiliyor
İntikam yeminleri bedenim üzerinden
Ve bir cinayet daha nasıl işleniyor
Kimse görmeden

Sussam
Alıp götürdüğün yerde kalır yalnızlık
Ve Sinatra
Yok eder yollarımı
Notaları bozulmuş
"Sus! "kalır payıma

Sende biriken suskun adamım işte
Bir artı bir'in eşitliğindeki birim
Neden kayboldu parmaklarım
Nerde kaldı ellerim

Ey aşk
Gelme kapıma
Yeter ki bir haber gönder
Sana bütün bedelleri öderim.

Sonra
Son sözcüğünü bulamadığım
Ve bitiş noktasını koymadığım
Bu şiirin hatırına
Avuntumu ateşi üfleyen bir nefes gibi
Tüketerek
Beklerim.

Yanıtı verilmemiş sorulardan
Pul pul dökülür
Tuğlu arınmışlığı
Hep sana
Uçsuz bucaksızlığı hep sana
Ser kanımı ayak bastığın patikalara
Donmaya razıyım
Donarım

Kaskatı kesilmiş tanrıçaları
Bu parmaklarla
Teker teker
Yıkarak geçtim vadilerden

Sığınağımsın
Sakla beni yüreğinde
Yoksa ağlarım...

20.07.2019-159

Necdet Arslan

KÖÇEKÇELER

Özlemek ve terk edilmek kısılcacında
Bir yaşam
Son kartı sürer gibi

Kaybedebiliyorsun kazanacağım,derken
Elinde olmuyor bazen
Bozuk para gibi harcanıyoruz azizim harcanıyoruz.

Sevda mı dediniz?
Duvarlarda kopyasını aramak boşu boşuna
Kıyıcı bir kavganın objesi olabiliyor kimi kez
Vereceklerimizle alacaklarımızı karşılaştırıyoruz
Yıldızları yerde süründürdüğü hiç.. daha başka nedenlerle
Sev mi yo ruz...

Aynaya bakıp bakıp şarkılar düzmek
Sonra jölelemek peltek dilimizi
Ne saçma şey.
Yatacak yerimiz var mı el kadar da olsa
Kedi gibi kıvrılmaya
Eyvallah

Yaşamın getirip bizi bıraktığı bu güvensiz çizgiden
Öteye bir adım atabilene aşk olsun
Hadi hauki yazalım seninle tam kırk dört dizelik
Kırk bir kere maşallah desinler bize.

Tık tık tık
Her vuruş kaygı
Gidip kırmak gerek bu diyapozonu

Bir şey eksik ama ney?
Genzi müthiş yanıyordu siyah pelerinli kadının
Yakamozları kimin bozduğunu bilmediğinden
Kulağında küpeler belinde ince kemer
Aha şurasında pır pır eden saksağan

Bir göz yaşı sokağa düşse
Hükümsüzdür
Aşkı iki insan nasıl paylaşır
Anlamış değilim

Senden tiksindiğim için
Şana aşığım
Önce insan deme hakkımı kullandığımdan
Yapıyorum bu açıklamayı
Çıkmaya var mısın?

O terk etmedi aşlında seni
Denizin çıldırdığı gece
Söyle bakayım
Neden sustun kaldın öyle

Kristal vazo düşüp darmadağın oldu birden
Ruhumda anglo-sakson bir katliam
Eşiği aşındırılmış bir otel odası
Gireceksen gir işte.
Git gel Konya altı seat değil

Ormanda odun kes şiir yazacağına
Baltayı nereye vurursan vur
Bitip tükendim sözcük aramaktan
Sol yanımda tenis hastalığı
Nerde kaldı Stéphane Mallarmé'
Şapkaları değişebiliriz bayım...

Horluyorken
Uyandırma beni
Yüksek olasılıkla
Düşümde görebilirim sevgilimi...

onocakikibinonbeş

Necdet Arslan

Köpük

Bu sesler de elbette çürüyecek bir gün
Terk edilmiş o şehirleri saklamak için parelenecek bu dizeler

Perdenin gerisinde bekliyor muydun kim bilir
Yetişemediğim soyunuşlarının kokusuna yeryüzü bağışlardım
Ben hep ıssızlığa adanmış gibi sanmasaydım kendimi

Çılgınlığın kısıtıldığı zamanlardan mı kalmaydı unutulmuşluklar
Çukurdan korkan adımlara benziyordu nakaratlar
Sabahın berraklığına göz kırpiyordun.Eteğine yapıştığında
Sağaltılmayı yalvarıyordu sanki arzuların.
Yıpranık bakmalarına bir kırık halka daha attın.Bir bulutu
Daha yırttın çılgınca bağırışlarınla
Ötekilerin dilini çekip aldın koynuna

Kuruyan göl kıyılarının etrafında sıralanan gönül yorgunu
Mezralardan beterdin Sana sevdalanmaktan suçüstü olacaktım.Fayları
çatladı böğrümün ama umrunda bile değildim çelişkilerinle birlikteyken

Alnımda bir gecede belirdi çizikler
Şahlandırıldı içimde taylanan gölgeler
Yol verdim tayfalara,bakmayın artık bana,dedim içimden
Nereye gizlendi sevdanın şifreleri bulamadım
Ne yana yönelsem rotasızlaştırıldım

Sahi Ferhat kimdi
Sen kimdin?
Bir bilebilseydim

Bu sorular da mutlaka tükenecek bir gün
Unutulmuş sevdaların üstüne serpilmek için çoğalacak bu küller
Aşk var deniliyor denilmesine de
Bir varmış bir yokmuş içinde boşu boşuna geçiyor ömürler...

Necdet Arslan

Körebe

Hep aynı kalıp
Hep aynı beden
Hep aynı çevre
Hep aynı zaman

Hantal/yıpranık/usandırıcı/yüzsüz bir kreasyon...

Yönü belli
Yolu belli
Adresi kayıp bir kombinasyon

Aynı kalıpla belli yöne
Aynı zamanda belli yola
Dön efendim dön
Alışılmadık bir sirkülasyon

Adres
hırçın/çıtkırıldım/inatçı bir regülasyon.

Alan belli veren belli olmasına belli de...
Kim kime gebe
Nasıl bir enformasyondur
İçinden bir türlü çıkılamayan bu körebe.

27.10.2019

Necdet Arslan

Köstebek senaryoları

Eskide kalan günlerin hurdaliğında aç susuz epeydir bekliyorum. Ötelerdeki tuz çölü yolumu gözlüyor. Postallarımın tabanı düştü düşecek...Arka cebime koyduğum kimlik kağıdımı nereye bıraktım, bilmiyorum. Yakıyor güneş. Çıplak, çırılçıplığım...
Günlerdir söndürülemeyen ormanın içinden köpek ulumaları geliyor. Korkuyor muyum; hiçbir fikrim yok. Çömelip toprağı biraz eşeledikçe yaşamışlıklarımın kokusu geliyor. Boşluğa sarılmaya çoktan razıyım ;boşluk moşluk yok.
sinema şeridi gibi akıyor yenilgilerim.

Bir günah yağmuru koyu ve yoğun ,dolaşıp duruyor üstümde. Yağsa, diyorum ;bir güzel yağsa da ıslatsa beni.

Gece. Gökte mangal ateşleri. Kilitlendiğimiz uykulardan uyanma zamanı...
Yüzümüzdeki maskeleri çıkarmamızı telaş içinde emrediyor nerden geldiğini kestiremediğimiz bir ses.

Şımarmanın nazlanmanın oynaşmanın ve sonrası şeylerin sırası değil şimdi.
Korkarım kendimize hiç yakıştıramadığımız kahramanlar olarak yazacak bizi tarihler.

Biraz kımıldasa dakikalar, kör düşüncelerimizle neşter atsak oraya buraya.kurtulsak şu saplandığımız dehlizden.

Şimdi git ve nerden bulursan bul,bir tutam kav ve çakmak taşı getir bana
01.09.2018-65

Necdet Arslan

Köşegen

Çünkü ben
Gözlerindeki narin sese katık olsun diye
sevgimle doldurmuşum gönül heybemi.

Yıllar yılı hep sana b/akmışım
Bir gemiyim. rıhtımımsın, sana sığınmışım
Ne varsa ne yoksa sana sunmuşum
Yüreğimin içindekileri

Öyle bir köşegeniz işte

Sen bende sevgili
Ben sende zırdeli...

Necdet Arslan

KÖŞEGENLER

Burnumuzda rutubeti örtmeye direnen nişadır kokuları
Parkın yan tarafında apansız önümüze çıkan iri kıyım hendek
Kara benizli şairle sen
Ve soğuk algınlığına yakalanmış bir akşamüstü

Hadi biraz daha sokul bana

Bir yaz günü akşama doğru seninle
Şuracıkta oturup kahvelerimizi yudumlamak
Jelatinlerinden çıkarıp çıkarıp okumak
Asaf'ın Altok'un Uyar'ın dizelerini
Ne güzel

Bir yerlerde bekleyeni olsun yeter ki insanın
Denizleri yara yara koşup gelir
Uzak ışıklar ülkesindeki sevdiğine kesin.

Hoş geldin

Aynı anlardan birini daha yaşıyoruz seninle
Yüzlerce binlerce yaşadığımız gibi.
Şiir olarak neler neler söyleriz acaba birbirimize...

Açılmazsa kapıları şiirin
Düelloya girişmeleri yakamozların
Hatta düşüp paramparça olması olasıdır yıldızların
Bir kara kedi usulca geçip gidebilir
Geceye sinen ihlamur kokularıyla neva şarkıların arasından

Biz de yenik düşebiliriz cümle aşıklar gibi
Gece oyunlarını bozan gölgelerimize

Avuçlardaki açık yaraları üşütmemek
An'ın ötekilerden ayrı olan şiirine şimdi dokumak gerekir
İstemesek bile seke seke geçip gidiyor zaman
Görüyorsun işte her tarafta başka bir nar
Tükenmesin hiç bu itirler bu karıncalar...

ondokuzağustosikibinondört

Necdet Arslan

Kronik İleti

Rötarlı trenler gibisin.
Nerede beklediğini ne bilsin yüreğim ?
Ama bir gün geçeceksin bu istasyondan.
Mutlaka geçeceksin...
(.)
Mecbur musun ?
Yazmaya zorlama kendini.
Yokmuşuz say;gelip gidip kaşıma yaraları.
mazi çıkıyor bu kangrenin altından.
Hem hiddetle minnet yan yana nasıl durur yürekte?

Necdet Arslan

Kronoloji

Çakmak taşı
İle
Kav

ilk salisede
Altüst
Oldular

Son salisede
Ne dost
Ne post
Kaldı
Ortada

Ne ilkti
Ne sondu
Bu

Büyüdü
Belki
Sürdü
Gitti.

onbirkasımikibinonbeş

Necdet Arslan

Kulaçladığımız Sulardan Bir Şair'e

..... Barış Erdoğan'a,
Karşı caddede bir Şair-Barış
Deniz eylerken gördüm toprağı taşı
Yere indirirken göğü...

.
Dilimin ucunda
Bilincinde aydınlıkların
Yüreğinde sevgilerin
Köşegenlerin kesiştiği yerde dizelerin
Aşkın koylarında
Şalkım saçak sevdalara kulaç atarken
İlkyazlarda...
Duruyor adı

.
Sözcükleri ekin birikimi
Temmuzu boyarken turkuvaza
Bıçkın,insancıl,deli dolu

.
Aha şu selvi dalının gölgelediği an'da yine o Barış - Şair
İmbatları yıkarken
Kabuğundan ayırırken cevizi
Göz aşısı yaparken umudu şiire
Sevgilim derken güvercine
Tanık oldum

.
Bir yıldız akınının ilerisinde
Düş yüklü yolların sonsuzluğunda
Buğulanmamış nağmelerin bam telinde...
Uşuduğu kışta
Budanaçağı bütün baharlarda
Oynaştığı yazlarda
Gönüllü olduğu nadaslarda

.
Işığın ve suyun
Ve mehtabın,yakamozların,ormanların
Sıkı sıkıyayken Ege'yle Karadeniz'in...
Ve yakmasındayken sevdaları
Çoban ateşlerini çatarken
Unuttuğu eskileri atarken
Sesini duydum
Çıkış yolumun üstünde aynı Şair - Barış...

.
Şiir Adam kalmak güzeldir, kendi sesiyle ortalıkta dolaşarak
Sıkı şairdir,tanır şarabın hasını, tek damlasını yudumlayarak ...

onikitemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Kum Saati

Günler sonra başladı yağmurlar
Bahçelerdeki ekili tohumlar
Lale soğanları bir korkuluk gibi ayaklandılar

Fırtınanın sürüklediği yağ tenekesi
Sese boğdu ortalığı
Taş plakta takılı kaldı Hafız Burhan'ın sesi
Tir tir titredi kadehlerdeki
Fena korktu sokak

Kurbağalar
Özsuyunu görücüye çıkararak badem
Birkaç at sineği
Koca karılar destursuz ortaya çıktılar

Bir tomurcuk gibi narindiniz
Denize yakın uçan martılar kadar
Özgürlüğe vurgundunuz

Oralı olmadınız.
Süzülerek geçtiniz yanımdan

Yağmur silip süpüremedi gözyaşlarımı
Başını öne eğdi söğüt dalları utancından

Sanki ruhsuzdunuz kılınız bile kıpırdamadı.

Onbeşşubatıkinonaltı

Necdet Arslan

Kumsala Düşen Sızı

Deniz körpeliğinden sıyrılırken
Bir esrik düş büyür de büyür
Ve güneşten daha çok kavurur bizi
Upuzun olsa da gece
Uykularımız şafağa varma telaşına teslim olur

Ve iki ayrı ürperiş
Usulca çıkar uzaklardan
Sarmaşıklar gibi dolambaçlıdır özlem
Ilık ilk yaz sabahının birinde
Kavuşma sevinciyle parlar gözlerimiz...
Bir bulut beyazlığı altında buluşur ellerimiz

Hangi şehir
Sıcaklığında konuk eder bizi
Ve hangi esrarlı dokunuş
Böylesine apak yapar
Geceden arta kalan esmerliğimizi
Hangi şairin şiirlerinde vardır böylesi vuslatlar?
Hangi ressamın tablosunda
Birbirine bakan mahmur gözlerden
Lime lime dökülür yaşlar
Sevi başlıbaşına bir tümlenişse eğer
Bizden başka kim bilebilir
Nerden gelir ve nasıl başlar?

Sesler ulaşır zambak kokuları gibi usuldan usuldan
Sonsuzluğa doğru birlikte dolanır akreple yelkovan
Dalgalar can bulduğu yerden vururken körfeze
Islanır ayak
Rengarenk çakıl taşlarına düşer gölgeler
Kızılılıkta belirir iki silüet,
Arzuları sivriltiyorken kutsanmış sözler
Sevi'nin sağanaklarından ıslanır tüm bölgeler

Kaç günlük uzaklıkta saklanır durur ayrılık
Kaç arşındır yol gözleyen nar kırmızısı yakınlık.
Bir duman seli kalkmaya görsün
Bir tını cömertçe kurar sofrasını
İşte o an sunulur ötelere tutunuşlara katık

Ordaydık
Ağırdan ağırdan yırtılırken yalnızlık
Bir çarpışma anıyla büyür demlenişler
Bir var oluşla dile gelir hiç söylenmemişler
Alçalıp yükselirken iç çekişler
Gün kurusu kıvamından alırız haz
Yeni bir muştuyla avutulur yaz
Bir kıvılcımla başlar ya orman yangınları
Biz de öylesine yanarız biraz

O ses bizimdir

O kıvılcım biziz
Odlarla kavru lan hevesi barındırır nedenlerimiz
İlk seherde yaralı yürekler demlenir
O yerlerden semaya uzanırken eller
Ertelenen zaman için kimsenin bilmediği
Göklere uzanan bir yakarı filizlenir

Sen ne soylu can eriğisin ey gülüş
O öyle bir mayadır ki sevinin gizine bulanır
Tüm dereler boz bulanık akarken
Gerçeğin ritmiyle bezenir diriliş...

Uzanır boylu boyunca efkar
Kumsala düşer sızı
Oyuna kanmaz çocuklar gibi afacan
Tutuşur iki gönül hırsızı

Uğradığı yurtlara bereketler sunan his
Sonrasızlığı barındıran nankör sis
Gölgede yürüyen düş
O şarkıyı çalan ıslık
O son öpüş...
O olan her nefes
An biterken suskunlukta yorulur
Odlarda kavru lan iki heves..
Eşkalini bırakmadan kaybolur

Artık
Deniz işvelidir, kumsalda oynaşır
Ortalıkta öksüz bir güneş dolaşır
Ortalıkta öksüz bir güneş dolaşır

Necdet Arslan

Kuple

"Gözlerimden koparıyor seni sitemin...
İnce diken sızı vermez oldu çoktandır.
Açma bohçanı artık...

Rötarlı trenler gibisin.
Nerede beklediğini ne bilsin yüreğim ?

Ama bir gün geçeceksin bu istasyondan.

Mutlaka geçeceksin..

09.11.2018-102

Necdet Arslan

Kuple

Sormadım niçin geç geldiğini
Çünkü senin olduğun yere düşüyordu gölgelerim
Donsak da yansak da
Birlikteydik

ikimartikibinonyedi

Necdet Arslan

Kupleler

Yarını ele geçirme gibi sıkı bir derdim var
Birisi açık tutsun pencerelerini...

Düşün taşın
Ne gerek var düşmeye.

Renkleri denetlemeyi istiyorum.
Sarı,taş gibi küs duruyor maviye.

Birisi neyi dert edineceğimi söylesin bana..

Yarını ele geçirme gibi sıkı bir derdim var
Birisi açık tutsun pencerelerini.

Aslından nasıl çevirebilirim kendimi
Bir yol gösteren yok mu?

Harmanlanmamış tütün gibiyim
Canıma okuyacağım ...

Uyumsuzluk liyakatini kim çiviliyor
rüyalarımıza?
- Hiç fikrin yok,değil mi?

Olağan bir nedeni yok
Sabahın dizginlerini toplayacağım.

En prestijli bir ödül mü almak istiyorsun?
Beni benden kurtarmaya bak...

Taş,nasıl anlatsın alevin yangısını.
Kuş tüyü yastık mı sandınız?

Çokma !
Çomak da çelik de bizim olacak mutlaka.

Eldivensiz alkışlayın beni.
Kaçar giderim yoksa buralardan...

Dört köşesi de dert köşesi olmuş yurdumun...
Yeniden gelir mi o dingin günler?

Işığını yanık tut,perde biraz kısıruk kalsın.
Sana karanfil yolladım dolunayla.

Tek tek boşluğa çarpıyorum saatleri.

Bu ince gecede

kalın bir yalnızlık...

Sana, kavrayabileceğin
bir gökyüzü getireceğim unutma..
Döneceğim yöne bak, umutla.

Dağım ben
Hakkım yok darmadağın olmaya...

Kardeşlik güya.
Kalles oluverdik ...

Yüküne kara çalma gökkuşağımın.
Yedi rengine razıyım ben...

Suç bende değil.
Ne gezdiriyorsunuz yazgımı kuytularda...

Begonviller kül olacak.
Ateşini tez düşür şu toprağın...

Yaşamak zordur savaşmaktan...
İşim olmaz korkaklarla...

Ben yine de o sabahı bekleyeceğim.
Maviye boyanacak başaklar.

Beni uzağa taşı.
Gölgemden korkuyorum.

Eline gül alıp da ne yapacaksın.
Git,şiiir yetiştir.

Hâl-i pürmelalimiz :

Umutsuzum
Umursuzsun
Umutsuzuz

Necdet Arslan

Kur

Nedir bu kalabalığı tek kılan
Savrulmak istersen
karşıda kocaman uçurum
Ayrı durma yazgınla
İnatlaşsan da
Takmaz seni ,düşer bir anda egolar

Sonu bilinmez kalır
eksik bitirilen bazı öykülerin
Söner birden
palazlanan kılcal köklerin harareti

Yolun tükendiğine sayalım
Kuruntuların eskimesine
kırılmasına sayalım bu ceberrut iklimin

Kavın kavruluyor
Yıldandın
Artık,yalan oluyorsun...

09.06.2018

Necdet Arslan

Kur Bakalım Çilingir Soframızı...

Merhaba Dostlarım,

Cahit Sıtkı TARANCI'yı anımsıyorum.ABBAS adlı şiirinde:

“
...
Akşam diyordun işte oldu akşam...” demiyor muydu?

Gün çekip gitti ötelere ve sonra ufuk çizgisinin ardından kayboldu.Kaybolurken oluşan kızılılık tıpkı bir ocağın sönüşü gibiydi.Kül rengine dönüştü ötelere.

Birazdan gökte dolunay görücüye çıkar...
Hava sıcak.

Gündüzle geceyi gerçekte düşe benzetiyorum.Belirsizlik kısa sürüyor bu yer değiştirme sırasında.Karanlığın keskinliği sahne alıyor birden.

Neler nelere karışıyor ki!
Şu küçük kente kendini kahraman olarak gören her kişi bu birbirinden kopuk dolaşımın bir parçası oluyor.Anlatıcılar onların birbiri içinde eriyişini öykülerine taşıyorlar belki de. Kimin kim olduğu önemli değil.Birbirimize sokuluşumuz bundan dolayı.

Gün tükendi.Şimdi zarlarımızı başka şeylerden yana atmaya koyulacağız.
Değişik gecelere,değişik zamanlara bölünmüş labirentlerinde gezinti bizimkisi.

Şu anda ne uzak zamandayız ne de geçmiş zamandayız.
İlkyaz bahçeleri dolunayın altında dinleniyor olmalı.Yarın uzandığınız bir daldan koparacağınız bir avuç kiraza kırmızılığı us erdiremediğimiz bir gizli çalışma verecek...

Kimsenin bilmediklerini devşirmeye koyulacağız.Çünkü durdurmak ne değin olanaksızsa zamanı,kuru kuruya oturarak ıskalamak da doğru değil yaşamı.

Bu yazdıklarımı çıkışsız bir söz kalabalığı olarak görebilirsiniz.
Haklısınız.

Ne ki,dolunay tam üstümde bu tümcelerin sıralanışını dikiz ediyor.
Susup izlemeliyim bu eylemi...

Sonra kitaplar kitaplar kitaplar...

Elimin altında Neslihan SU'nun YERALTINDA GÜLME KRİZİ adlı yapıtı var.Artshop Yayınlarından çıkan kitabın 59. sayfasında aşağıdaki şiir var:

“Gel şöyle otur yanıma kız kiraz / k u r t l a n a l ı m..”
Kurtlanmak nasıl bir eylemdir sahi?

Size de “Kur bakalım çilingir soframızı...” diyen biri oldu mu acaba?

İyi akşamlar/iyi geceler dilerim..

onaltımayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

Kuraklık

Nasıl minnet duymayayım sana,nasıl
Çıkmaz sokakların,kaybolan maviliklerin,sesi kısılan harflerin nağmeleri
Çiçekleri yolunmuş bahçelere kemanından
Yıllardan beri gece gündüz süren
fasıl fasıl...

A-
Ar-
Ara-
Böyle çoğalmasın Tanrım sözcükler
Bir çöplük oluşacak birden
Korkuyorum
Kara-

Uçurumları da ojelediler artık...
Pasta cila tutmuyor ama
Aşağıyı boylamak içindi bu kayganlık
Kullanılmış bir bedenim kırık döküğünüz haberiniz olsun
Ellerinize sağlık...

Karmakarışık bir şey bu
Denizi kim kuruttu hani kulaçlarım nerede
Bir an önce kapansın şu ayraç
Ölmek istiyorum delice...

Ünledim
Uzadı gitti çılgılığım
Nar düştü naramdan
Bir dere sızıntısız sanki
Kan akıyor yaramdan...

Unutma e mi
O son akşamda ikimizin de az kalacağını
Şimdiden temin et makası kurdeleyi havai fişekleri
Vedalarımızı taşıyacak arabayı...

23.09.2018-79

Necdet Arslan

Kuş Saati Bana Gel. Deneme

Bir şeyler yazmayınca, söylemeyince eksik bırakıyorum sanıyorum yaşamın bana sunduğu zamanı. Zaten aylardır daracık mekanlarda yaşamaya koşullandık. Ruhumuz yavaş yavaş başka bir patolojiye dönüşme kaygısından mıdır nedir bir çift sözü sahiplenmek için şiirlere yükleniyorum bu sıralar.

Hoş; Gilles Dleeuza bu sıkışmışlığı 'her yaratımın sınırında, ufkunda mutlaka mekan - zaman vardır' iyimserliğine bağlıyor 'İki Konferans'ın satırları arasına düştüğü notta. Şiirle başlayalım ve onun üzerinden sürdürelim :

"Suyunda denizleri bulduğum bilmediğim yerlerimdeki sancı...

bana bir şey söyle güleyim

bir şey daha söyle inandır"

Turgut UYAR'a mutlaka bir şeyler söyleyen olmuştur. Belli ki birileri bir şeyler söylerse inanıyor.

Birilerinin bizlere bir şeyler söylenmesine ne değin gereksiniyoruz değil mi? Güleceğiz hemencecik. İnanacağız ona, bağlanacağız. Çünkü kendi gerçeğimizi göreceğiz belki o gülüşte. Kimileyin o gülüşü boşuna bekleriz. Oysa karşıdan gelecek olan o bir sözcük neler neler anlatmaz ki! Çehov'a biraz da bu nedenden acıyorum. Kırgın ve karşılıksız kalan bir aşktan başka zamana ve başka bir mekana taşınmak için kaçmayı göze almamış mıydı Cehennemden de kötü bir yere; Sahalin Adası'na.

Tam da burada sorumuzu sormalıyız?

Siz de beklediğiniz bir gülüşten yoksun kalırsanız başka yere ve başka zamana taşır mısınız kendinizi?

" Başka birinin gerçeği sizin de gerçeğiniz ise ve o bunu sizin için dillendiriyorsa müthiştir." tümcesini okumuştum Charles BUKOWSKI'den, Ekmek Arası adlı yapıtında. Yüreğimizden sessizce çıkan çığlıklardır söylediklerimiz. Ve bizi güldürebildikleri ölçüde sevgi barındırırlar... İnsanın, bir sancıya katlanması bundandır. O bize söyler .Biz güleriz... İnanırız ona. Belki kendisini sevdiğimizi bile bilmez. Rengi, dili, inancı, kimliği... ne olursa olsun bütün insanlar için de düşünebiliriz bunu Tüm insanlık ne değin gereksiniyor aslında bu sancıya... "Sevgi insanın yüreğinden çıkan sessiz çığlıklardır. Bazen bunu sevdiğimiz insanlar bile duymaz." diyordu Khaled HOSSEİNİ ve bu olguyu "Bir Muhteşem Güneş" diyerek tanımlıyordu aynı adlı yapıtında. Gizemli bir imden söz ediyorum aslında size. Tıpkı Kürşat Başar'ın Başucumda Müzik'te dediği gibi : " Çünkü hangimiz günün birinde karşımıza çıkan beklenmedik bir rastlantının , masallardaki küçük kahramanımızın karşılaştığı ve bütün macerayı başlatan o sihirli işaret olduğunu anlayabiliriz ki " Büyük maceraların başlaması için daha fazla geç kalmadan bir şeyler söyleyiniz. Güldürünüz birilerini... Ne değin maço olursa olsun, birileri Hemingway'dan yüzünü güldürecek sözler hareketler beklemiştir. Kadın düşmanı sayılan Saul Bellow'a kaç kadın gönlünü kaptırdı acaba? Ya eşcinsel olduğunu söylemekten gocunmayan Truman Capote'nin tutkunu olanlara ne demeli?

Birilerinden bir söz , bir gülüş beklemek! Turgut UYAR'dan söz edince Tomris UYAR'ın adını anmazsak olmaz.

Tomris Uyar'ın, bir söyleşisi sırasında kendisine "İnsan, sevdiği biri için de yazmalı Canım'dediğini anlatır Feridun Andaç. Tomris'in sözünü ettiği kişi Cemal SÜREYA'dan başkası değildir. Hatta SÜREYA 'bu şiiri senin için yazdım.' Demeden de edememiştir Tomris UYAR'a.

Zamanı ıskalamak istemiyorsanız bir kağıt parçasının kıyıcığına birkaç sözcük yazmayı deneyin ve birlerine gönderin.

Kendinize inandırmak için yapınız bunu. Sizi sevdiğini bilmeseniz bile yapınız bunu. Varsın eksik, aksak yönler olsun yazdıklarınızın. Okuru altını çiziceği satırların peşine düşür. Mutlaka bir iki sözcük yakalar.

Evrenimizdeki büyük çoğunluk birbirini tanımamasına karşın birbirini seven insanlarla dolu aslında. Bunu yaparken bir yazar olmadığınızı düşünmeyiniz lütfen. Ingeborgh

Bachman'a kim ,nasıl hak verir bilemem.Ben Dostum Barış ERDOĞAN'a göre `taşralı mıyım' bilmiyorum? Ama ikimiz de yazmadan edemiyoruz. Bu nedenden dolayı `İnsan yazar olmayı düşünemez,özellikle de taşrada yetişmişse,sözünün doğruluğuna inanamıyorum.

Şu anda birilerinden bir şeyler yazıp göndermesini bekleyebilir,pekala bir gülüşüne gereksinebilirsiniz. Sizlerle konuşurken Barış ERDOĞAN'ın neden bir şiirini buradan paylaşmayayım ki :

uzun mu sürer iki kaşın arası
adı nı he ce le mek ten ge li yo rum
seni sayıklıyorsam bir eksiğiyle
bir fazlasıyla ödeşiyoruzdur
belki biraz sendin biraz bendim emirgan
cumartesi yalnızlığına kalabalık
dün buralarda bir dağ vardı
seni görmeme engeldi, kaldırdım
gül resmi işle göğüs boşluğuma
bahardan bir alacağım var
kuş saati bana gel, sevişelim
içimizdeki ayrılığı deşelim
sabahları kuş çiz, hikâye anlat
insana bağlanma
ırmağa özenenler akıp gitti
ben sende donup kaldım"

Güneyimizin en ucundaki bir taşra ilçesinden KUŞ SAATİ BANA GEL diye sesleyen Barış ERDOĞAN Anamur'a gelmesi için herhalde Ingeborgh Bachman'a yapmamıştır bu çağrısı.

Savaş çıkırtkanlarının ve savaşların daha da çoğaldığı bir sırada aniden yaşantımızı darmadağın eden Covid'e karşı amansız bir savaşım içerisindeyiz evren olarak. Aylardır daracık odalara hapsedtik kendimizi.

RİLKE'nin dediği gibi ` Hepimiz ölümü,bir meyvenin çekirdeğini taşıması gibi içimizde taşırken' okuyup yazarak avunuyoruz biraz da.

Fari FARJAD'ın,güzel insanları aramakla insandaki güzelliği aramak arasında derin fark vardır,sözünü nereden duysun ki EİNSTEİN!

Bir denemesinden anımsıyorum Feridun ANDAÇ'ın.Olay şöyle :

Evini değiştirmiştir Einstein. Akşamüstü,sokağına gelir; ama döner durur,evini bir türlü bulamaz.Oyun oynayan bir çocuğa : Evladım,Albert Einstein burada hangi evde oturuyor acaba, diye sorar...

Kendimi büyütme,ünlenme için yazmıyorum.Bu yolda uğraş verenlerden yana da değilim.

Her sözcüğü ,her duygusu,her rengi,her sesi,her gülücüğü insanca olanlara ; KUŞ SAATİ BANA GEL diyen sese selam olsun...

Necdet Arslan

Kuşatma

Durmaksızın epriyor gece.İçindeki
sabır hazırlanmaktadır yarına.
Gözlerimi tutuşturan göz kırpmaları
buruşuk düşlerini çöpe atan kadının
Kaybedemeyeceği umutlarından başka
Ne olabilir ki...

Akşam sefası ölgün yaralı bereli
öykülerini sessizlikten korkan ırmağa
serpmiştir Başını kaşımaya hiçbir
vakti kalmamıştır parmakların.Büyük
bir korkuyla kapanmıştır dudaklar.
Gürültülerle altüst olmuş haberleri
birazdan getirir tül.Artık şubat iyice
çekiştirilir.Kendi kendine donu çözülür
karanlığın.Kara yelin önünden imbatı
kaçırır kadın.Sokaklar yol vermez olur
aşkların renklerine

Yaseminle kaktüs arasında dönüp
durur yelkovan.Nedenine us ermeyen,
haksız yere toplu gözaltılar vardır. Sonra
aynı celseleri ayaklandıran çığlık.Nefesi yarına
varmadan sönecek bedenlerimizin.Küçük
burjuva ayaklanmalarının sesleri korkutacak
yüreğimizi.Bir testereyle doğranacak sırma
saçlarımız.

Kardaki izlerin belli olmadığı saatler.Eriyor
yalnızlıklar.Öykülere katık ediliyor nakaratsız şiirler
Hiç uğramaz oluyor yanımıza ırmak.Yıkılıyor bütün
köprüleri aşkın sonra yeniden kuruluyor

Rengini ayarlamaya çalışan gecede ışığın tonlarıyla
çarpışıyoruz durmadan.Pek yabancı olmadığı
öpüşmelerle öykülerimizi birlikte donatıyoruz
Dönüp dolaşip aynı dakikalarda gelip dokunulmaz
oluyor eşikte duran suretlerimiz.

Sonra sinyaller...Ellerimiz buz gibi ve en ateşlerde
kıvranan çıplak yerlerimiz tutuşturulmaya gönüllü.
Bir büyük okyanusta karşılaşmanın şaşkınlığı içinde
apışip kalan gemiler gibi hasretliklerimiz

Oysa hep aynı yerde kendini seyre daldırıyor Kadın.
Renkleriyle deseniyle çalımlarıyla yan gözle bakan
kışkırtmalarıyla...

Konuşamıyorum anlıyor olmama karşın.Bitmeyen bu

sürgünün başlı kalma pahasına yine nedensiz dalınıyor
sevişmelere...

dokuzşubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Kuşların Gececeği Yollarda

Akşamı kuşanışım senin için
Dört yanım yüce dağ olsa bile
Yolumu kesen yıldızlara yüz vermem

Alnımı eze eze öpmene darılır mıyım hiç
Gözün bende olduğunda
Alev saçan güllere bürünür yüzüm

Ne kadar çocuk olabileceksem sana
Sarı pırıltılar içinde uyanırım uykulardan
Sığırık olur kirpiklerim
Havalanırım

Ellerin çiftetelli
Maviler uykuya dalar dalmaz
Su yollarından ılık çala çala
Sakin akşam yellerine götürmek için aşır
Usulca öğüt sevincimi

Yakaladığın yerden başlasın günüm
Biliyor musun sen olmayınca
Gecesi gündüzü unufak olmuş dünüm

Ey yüreğimi ısıtan gülümseyiş
Ey kendimi gözlerinde aradığım
Düşürme bu son isteğimi
Güldürme ele güne karşı beni...

06.02.018 -28

Necdet Arslan

Kutup Öyküleri

İki küçük balık gibi oynastık
Pır pır etti yüreklerimiz
Oynaşmamızın sesi dalgalarını
Kıyıya yığdı durdu.

Deniz çocuğu olmamıştım
Oynamamıştım kimselerle böyle
Ne ki
öpmek vardı seni
Gece ikiye böldü denizi
Kılıcın öteki yanındaki köpüktüm

İki yıldız gibi gülümsedik
Dalın ucundaki iki kirazdık kırmızılaşan
Utancımızın tanığı oldu aşk
Göz kırpan iki deniz feneriydik durmadan
Körkütük yalnızlaştık

Temmuzun oltasına takılan ilk geceydik belki de.
Kıyıda eğri ağacın altında
İlk utangaçlığımı yırttığın
Son gelişim olmadı bir daha sana...

beştemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Kuytu

Sabah üç nokta
Varılacak herhangi bir ülke
Belki tohum
Belki gölge
Belki düş
Sanırsız ki delikanlı
Sanırsız ki yosma
Kocaman bir belirsiz ünlem
Karanlık üstünde ışık altında

Delikanlı da yosma da
Sekizgen yamuğun herhangi bir yerinde
Birbirlerinden irak ya da yakın
Belki umut
Belki somut
Belki yanılığ
Sanırsız ki bembeyaz
Sanırsız ki simsiyah
Kocaman bir soru imi
Eller ayakların yerinde

Aynı silindir tabanında
İç içe iki noktasız virgül
Hangisi yosma hangisi delikanlı
Seçilmiyor
Çarşı pazar iş güç aşk meşk derya deniz savaş
Belki yalan belki yanlış
Belki körkütük gerçek
Belki aldanış
Sanırsız ki dellenen bahar
Sanırsız ki salkımsaçak yalan
Kocaman bir ayraç
Bıçkı/n gibi yürekte

Gün taslak resim
İs pas toz duman çiçek böcek ileri geri
Boram boram acı
Çoluk çocuk dram
Pespembe bir öfke
Iraktan yakından dan dan dan...

yirmişubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Kuytuya Düşen Yapraklar

O sözler ki
Nehirlerimi tıkıyordu
yüreğimi parsel parsel sulayan
Omuzlayıp hepsini
Aşırdın hiç okunmasın diye
Uzadı da uzadı eksilteli tümcelerimiz
Dalgınlık mıydı, kasıt mıydı
Ne'ydi ,bir anlam veremedim.
Ne ki, hep eksik kalıyordu içimdeki gölge
Tanımadığım somurtkanlıklar vuruyordu alınıma.
Demesem yük olacak bende
Her mevsimi senin sıcaklığından, kahverengi
düşlerinden ,serin ellerinden derleyip
şiiirlerime imge diye taşıyordum
Birden kocaman bir ova seriliyordu yarınlarıma
Bütün kırılğanlıklarımı en kuytu yerlerine
savuruyordum bozkırların
gece gündüz demeden kafama estiğinde sende
havalanmaya, bütün kılcallarında dolaşmaya geliyordum
Nasıl da tükenirdi yangılarım, sancılarım
çoğalan iç çekişlerim
Yaprak aralarına gizlenen gökyüzüydü sesin
Koynuma destelediğim rüyalarımı örerdi bakışların
Suları kavuran körpe kıvılcımlar serpilirdi bedenime.
Nasıl da harelerdin beni saatlerce
Öylece vurup gittin
Çölleşen dağ başlarından topladığım
İncecik anılarımızla beslediğim acılarımı
Oysa her şey başının altından çıkıyordu
İçine siniyordu demek ki tutkuların
Hiç kıpırdamadan
Ve hiç harf bırakmadan rolünü biçiyordun aşka
Şikayet dilekçeleri yazıyor yırtıyor yazıyor yırtıyordum
Kime göndereceğimi bilmediğimden
Burkuldukça yüreğim
daha derinden sürüyordun hasretimi
Bilmiyor muydun
Duyumsamıyor muydun ürküttüğünü
Ve nereye sürdüğünü damarlarımdaki tayıları?
Kaçınıcı yaprak kuytuya düşüyordu baharlar gelmeden?

Necdet Arslan

Kuyu

Boşluğa düşüyor üç noktalar
112'lerin ulaşamadığı derinliklere.
Ne sesi ne gölgesi var yokluğun.

Ada yitik
Adların kaydı yok hiçbir yerde
Kim bağışlıyor bu adakları
Alnından öptükçe öpüyor celladı birileri...

yirminisanikibinonaltı

Necdet Arslan

Kuzu Gibi

Yalnız şiirlere
dizildi sevda sözcükleri
Bir çoban ateşiyle külleşti
Zerresi bile okunmayacak artık
Kimselerin olmadığı
O yokluk için kör kuyu
Eski, birden eskidi
Zaman kendi arka odasında ıslak
Doğurduk, yürüttük, boğduk
Anladık bu parmakların yıldız doğramaya
yaradığını
Tükenir sabır
Ormanın avuntusu yok
Kimildamazsa da olur bulutlar
Yalnız kalırsa şiirler
Kavrulmuş bir gecenin sıcaklığı
Bu hangi öpüşler
Dokunulan ürpertiler de
dizildi sevda sözcükleri yerine
Son trenin ayrılması bu
Son kez uyuya kalması ellerin
Çöktüğü yerde devşirilmesi umudun
Yazılmasa da olur
Kimildarken bitmesi yangı/nların

Necdet Arslan

Küçük Kaos İklimi

Bir çağrışım bir çağrışım yangınlardan uyanık
Dayanmış kimi damarlar kendi akışlarından bezgin
Bir tutunma ereği kadrana saplanan duraklara
Sonra erken gelen yıl dönümleri
Düşünen Adam'ıyla söyleşen birkaç kalabalık,Rodin'in...
Sezgilerle dokunma isteği kara kutulara
Sonra Faulkner'dan dizeler ,Zola'dan sürdürülen satırlar
Saltça katlanarak yol almak çalınmayan kapılar ardı
loşluklarda
Şimdi nerede sabah oluyorsa yırttığım
çocuk şarkılarından

-.-

Buraya değin bir açmaz
Ne ki bura ses değil / fosforsuz im'ler tüneli.
Niçin merak edilir bu alegoriler
-ki-düşler seçemiyor kime yabancı olduğunu
Kokusuzluk ve üsteleme dilim susuz yine o masaldaki kara yıl.
Yaşamı suçüstü yapma uğraşı – kanıtsız karanfil kırmızıları
Durup durup dilini dışarıda unutan kalemler
Kime teyellenildiği bilinmeyen bu boş günceler.
İçinde Baudelarié ortasında Sylvia Plath dışında Nadar...

-.-

Bir yanda gece kargalarının üşüştüğü avuç içi kadar zindanlar
Ötelerde yaşamla düş arasında sıkışıp kalan vedalar...

Necdet Arslan

Kül-3

Öyle bir geçmiş zaman sundun ki bana
Tarih denen yılan ayağıma dolandı

Şiirlerin arkasına sakladım yaşadıklarımı
Bu kez delice sarıldığım boşluklar yandı

Adın gitti, öğüttüm gölgeleri birer ikişer
Dilimde sadece korlaşan gamzelerin kaldı

Ket vurulmaz dalgalara bıraktım kendimi
Anladım ki aşk hiçbir şeydi , kocaman bir andı

04.01.018 / 03

Necdet Arslan

Küle Serpilen Tanımlar

O yola girmezdim senin yerinde olsaydım
Bahçeler öylece kalırdı.bensiz
Ne var ne yok bütün ışıklarını toplayıp
Ötelerde bir yerlerde kayıplara karışırdı güneş...

Uzaklardan düşünüyorum, bir adam
bastığın yerlerin yakınından geçerek
Seni süzüyor
Telaşla hırçın
Öylece kalırdı bahçeler uzandığın yerden
Boylu boyunca kıpırtısızlıkları kışkırtırcasına
diken çiziklerinden kurtulmaksızın

Su yürür yanı başından
Avuçlar dolusu içmek için yanmaya
yürüyor suyun yolda oluşu
ve takılıp kalması gibi bir çöpün

ben olsaydım diyorum içimden
ki anımsamıyorum kimin adının yerindedir o adam
Sabırsız, tatsız tuzsuz ,ac
Onu aradığını söylüyor
gölgelere kadın

Yerinde olsaydım
girer miydim o yola senin
Kocaman hasreti avuturdum belki
Dalları suya uzanıyor kızılıcığın
Yaralanıyor gül yaprakları
O adamın yerine kendimi koyuyor muyum
bilmiyorum

Ama belli ki
Ötelerde kalıyor her şey
Bir o yolu bir seni düşünüyorum ...

16.07.2018-34

Necdet Arslan

Küle serpiyen tanımlar

O yola girmezdim senin yerinde olsaydım
Bahçeler öylece kalırdı.bensiz
Ne var ne yok bütün ışıklarını toplayıp
Ötelerde bir yerlerde kayıplara karışırdı güneş...

Uzaklardan düşünüyorum, bir adam
bastığın yerlerin yakınından geçerek
Seni süzüyor
Telaşla hırçın
Öylece kalırdı bahçeler uzandığın yerden
Boylu boyunca kıpırtısızlıkları kışkırtırcasına
diken çiziklerinden kurtulmaksızın

Su yürür yanı başından
Avuçlar dolusu içmek için yanmaya
yürüyor suyun yolda oluşu
ve takılıp kalması gibi bir çöpün

ben olsaydım diyorum içimden
ki anımsamıyorum kimin adının yerindedir o adam
Sabırsız, tatsız tuzsuz ,ac
Onu aradığını söylüyor
gölgelere kadın

Yerinde olsaydım
girer miydim o yola senin
Kocaman hasreti avuturdum belki
Dalları suya uzanıyor kızılıcığın
Yaralanıyor gül yaprakları
O adamın yerine kendimi koyuyor muyum
bilmiyorum

Ama belli ki
Ötelerde kalıyor her şey
Bir o yolu bir seni düşünüyorum ...

16.07.2018-34

17.07.2018-35

Necdet Arslan

KÜLLERİN ÜŞÜME VAKTİNDE

Ayıışığı sonralarında
Yarım bırakılmış dizelerin
Üstüne düşerdi bengi gözlerin

ilkin
Kendini tutuştururdu bakışların
Ve yanıp yanıp küle dönerdi

Tüm ağır yalnızlıklar üşür
Kaskatı kesilirdi
Kendisi olmaktan çıkardı gece
Tuz buz olurdu
Beni almaya gelmeler...

Şimdi
Tuzlu ıssızlıklardasın
Ne söylesem az kalır
Göze alamam bir daha
Gözlerini anlatmayı

Elim varmaz artık
Bir kahrın böğrüne
Bu mührü basmaya

ondokuznisani kibinonüç

Necdet Arslan

Küpeşte

Kesilmesin bir kere
Kıyısından kenarından
Kanar

Cinayet
Saatlerinin
Salaş masallarıdır ki bunlar
Şehrazat yalanlarıyla sulandırılmaktadırlar.

Gök gürültülü sağanakların
Verdiği huzurla
Kalmak karşıI gibi biraz koyu laciverttir...

Ah bu azaplandırın sonları bildik tümcelerin
Arkası yarınlara vasiyetleri az ya da çok korkunçlaşır
Paramparça edilmedik şehvetlerden
Kor'un ve sabırsızlığın şifreleri
Küllendirildikçe

Yerüstü gizlenmeleriyle
Göçük vakitlerinde
İnce ince yol almak yerine
Kurbağalama dalmak da var
Bir ışılının mahzenine...

onsekizekimikibinonbeş

Necdet Arslan

L e k e

Neyime yarar bundan sonra kuş bakışı
Varsın ellerin olsun
Kendime saklamayı hiç iyi bilmem çoğu şeyi

Uçakların kalkış saatleri başka bir yarına ertelenmiştir.
Tahmin edemezsiniz apronlarda eli kolu bağlı oturanların çektiklerini

Kime ait olduğunu bilmediğim
Sözler var bavullara tikiştirilmiş
Her biri dağılmış mozaik parçacıkları gibi
Ayrılığa alışmaya çalışıyor

Arka koltuklara neden sığınmış olabileceğini
Düşünüyorum tüm şeytanların
Yüzde doksan bir panikten kaçmıştır, demeye gerek yok.
Devam zorunluluğunun çitası sözcülük yapmaya
Yetkili kılınmıştır çünkü.

Seni unutup hesaba katmadığımı itiraf edebilir
Paramparça olan tümsek ayna.

Uçaklar üç nokta döşerler gökyüzüne bazen
Hırçınlığı bundandır bulutların.
Her şeyden habersiz sabahı öpüp koklayarak
Sana kaç oyun çalabileceğimi söylesem yalan olur

Bu gece üzerlerine yorgan çekmeden
Uykuya dalacakmış bütün yıldızlar
Kulağımın dibinden vızıldayarak geçip gidiyor
Paranteze girmemeye ayak direyen merhametsizlikler.

Bir gözüm açık bir gözüm kapalı
Zamanı bileyliyordum
Hiçbir işime yaramıyor kuş bakışı
Katlini bekliyorum yayvan şehirde gün saya saya şeytancıkların

Ne yapılırsa yapılsın hiç çıkmayacak bu leke
Bu şiir böyle yaşayacak....

dokuzeylülükibinonaltı

Necdet Arslan

Lades

..... Vazgeç paralel gitmeyi yerle
Korkum,gözlerim son hücrenden kurtulacağı
İçindir.

....Biliyor musun
Sana hiçbir şey söylemeden
Umrumda olmadan hiç kimseler
Türbülansın diline düşmeyi arzuluyorum
Bugünün yolculuğu nasılsa
Bulutlar her dağılış ertesinde
Şekilden şekle nasıl giriyorsa

Yüreğine iltica edip
Sende bütünleşeceğim

.....Vazgeç artık paralel gitmeyi yerle diyorum sana
Dizginleyemiyorum bu sevdayı
başım göklere uzanmak telaşında

Kendime çevirdiğim namluya
Katlanmak pahaşına
Sana oynayacağım

Gebereceğimi bilsem de
Yine senle.
Anlamıyor musun

birekimikibinonyedi

Necdet Arslan

Lav

Gün batımına dokunan yel
Alçaldıktan sonra öptü fiskiyenin sularını
Ferahladı kor karanlık atlas bürümcüğünün içinde
Mavi ovanın cıgıtları dalgalara üşüştü
Issızlıklarsa fısıltılara
Hiçbir şey duyulmaz oldu
Kulaktaki çeşitli çınlamalardan başka
Gizemli gülümseyişini dağıttı dolunay
Sundu nağmelerini ney
Yandı zaman
Durağanlığın saçlarında olsam, dedi arzular
Kulaktaki o çınlamalar
Değişiverdi ilkin
Sonra bütün yörüngeler kucak açtı aşka.

./.
Güçlükleri özdeş kıldık dokunamayışlarla
Sönmeyen kıvılcımlarla çoğaldığımız için
Kendimize çevirdik namluları
Ölümüne dedik
Ölümüne
Körpeliğinde gezinilen dar geçitli ovaların tüm
Yükünün eşit dağıttık iki kıyıya da.
Alevli gölgelerin narin solumalarının
Küllerine uzandık boylu boyunca
Kendini kaybeden yel
Dindikten hemen sonra düşürdü fiskiyenin sularını
Parçalandığını duyar gibi olduk akrep ve yelkovan
Paslı kadrânının üstünde
Günün adı ne'ydi
Saat kaçtı
Bilmiyorduk

./.
Kızıl saçlarından anladık dem kokularını
Dilimizin ucunu dağılayan yangılardan
Ateş böcekleri som bozkırlara üşüştü
Alçak sürünmeler mayın tarlalarına...

onsekizekimikibinondört

Necdet Arslan

Linç

Eylüle geç kalmış
Kekeme bir şiirdin
Fırtınaları körükleyerek girdin
saraylara
Utandırdın tüm harfleri

Huzursuzluk damlıyordu gözlerinden
Nasıl bir öfkeydi ki
Kıyıya yanaşamadı bile imgeler
Yüzü kızardı denizin

Güz yağmurları kadar
Suçluydın
Ateş yığıldı ufkun önüne

Bir avuç koyu gri aşksızlık savurdun
Sonsuzluğa
Rüzgarlarını bile çok gördün
Toprağına...

16.09.2018-75

Necdet Arslan

Mağma-29

Bir damlalık ferahlığı
Çok gördü cimri umut
Kurudukça
Geriye sarılıyor zaman

Ne tutuşur
Bozkırın özünde
Sürülmez ki ilkyaz
Ya kahırla kavrulursa goncalar

Kimde dövülüp
Tavlanır ayın göz kırpmadığı akarsular
Çeyizini nerede yitirir geceler...

Ufalırız
Kördüğümün ardı sıra
Boy atar yüzümüzü yırtarak diken

Küsse ne çıkar
Gövdemizdeki yassı patikalar
Ezilip büzülürken
Ölüm tüyden bile hafif gelirken

Değişiyoruz
Yutkuna yutkuna
Dilimizde tüy bitiren kahırları...

Böyle mi çevrilir
Ateşler kitabının sayfaları
Niçin donar parmaklar

Kırılınsın artık kapanlar
Bitsin şu yıkıntıları kucaklayışlar

07.02.018-29

Necdet Arslan

MAHUR GÖZALTILAR

Ezik ve büklüm ara yollarda ve orada dönencelerden yaz ortası
Kobalt daralması sarar etrafı arar dururum her yanda seni,gizlenirsin
Ki turkuvazdır gözlerin

Durak tedirginlikleri sonra apar topar koşuşturmalar
Bir basamakta burkulan ayak bileği saat ondokuzda ondokuz bile kalmamışken
Tedirginlikler otomatik kapı önlerinde sürer gider

Doyulamayan kaç buluşmanın filmi kopacaktır acaba?
Beklerken biraz sonralar birikir gölleşir
Nöbeti devralmaya gelir sönük lambalar
Ne ki ötelenen sevişmeleri alır ıraklaştırır peronlar

Ötekinin üstüne abanan binaların yıkılışına benzer yıkılırız biz de
Kurumakta olan frezyelerden ne farkımız vardır sarmaş dolaş olduğumuzda
Ter basmıştır üstelik
Kösnülüşmeleri tükenmek bilmeyen menevişlerin adları imha edilmiştir
Kuşatılmış mevzilerden herhangi birinde ya sen kalsan ya da ben
Fark etmez ki...

Umursamazca bağrışmalar ayıkmazsa da olur yürüyüşlerin içinde
Yıpranık kalınmışlık durumudur, belki de dinlediğimiz son şarkıdır kulaklarımızda kalan
Beraber tükettiğimiz için dansları ortak suçluyuzdur
Yapışır ziftli yollara ayak izlerimiz
Bir şeylerin kaldığını söyler izbelerdeki kaldırımlar
Mağcup bir iç çekişin sesi düşer omuzlarından akan saçlarının üstüne
Hep böyle olagelmıştır zaten kısırlaşır bulutlar
Boşalamaz ki boşalsınlar

Bir bozgun yerinden kaçışın resmi çiziliyordur tuvale
Güneşi kavurmaya gücü yeten yürek yangılarından devşirilir renkler
Uçuk kayboluşların hemen ertesinde şerefe kaldırılır kadeh
Egsoz dumanları haşlanmış mısırlardan salınan buharlar bir parça tiner kokusu
Rüküş yürüyüşler köşe başlarında yine suçüstü yapılan sarılmalar

Ezik ve büklüm ara yollarda ve orada dönencelerden yaz ortası
Kobalt daralması sarar etrafı arar dururum her yanda seni,gizlenirsin
Ki turkuvazdır gözlerin

Leyla'sızlıklardan biridir ki kadim kentin orta yerinde saklıdır
Kapama göz kapaklarını tanınamazsın tanınmak istesen bile...

Yıldızlar dolmaya gelmez içimize
Teninde isilik lekeleri gibi durur gecenin
Durak tedirginlikleri sonra apar topar koşuşturmalar
Bir basamakta burkulan ayak bileğinin acısı depreşir
Saat ondokuzu ondokuz geçmiştir zulasındasındır rengi sönük bir bilmecenin...

otuzbirtemmuzmuzikibinondört

Necdet Arslan

Martılar...

Yıldızlar gibi geceleyin
Bir başına ve hazırlıksız
Bana dokunmaya gel
Yasaklanmamış sözcüklerden
Tadımlık şiirler dök dudağıma

Saçların fesleğen
Gamzelerin adresini ezberden bildiğim
Erguvan bahçesi

Tüm kokularını
Sal benimle düşlerinde sevişirken
Martılardan örnek al
Çünkü böyle böyle sonsuzluğa taşınır sevdalar
Unutma...

onaralıkikibinonaltı

Necdet Arslan

Masallar

Kendi topraklarında tuttu köklerini
Ve emzirdi kocamanlaştırdı kodamanlaştırdı
Sonra boz emrini vereceklere teslim etti onu

İlkin kundak bozuldu sonra pınarlar kurutuldu
Ocak ateşlerine kül serpildi daha sonra

Binbir surat zat-ı muhterem
Yalınkılıç yürüdü her defasında
Yakasına gül takarak
Gözünün içine bakarak
Yürüdü cümle alemin

Havanın küflendiği bir lokma ekmeğin haram sayıldığı
Gözü kara mangaların zıvanadan çıktığı
Her şeyin eskitildiği günlerdi

Tekinsizdi.
Zamansızdı amansızdı
Yaban /sızdı yanına

Alansızım, dedi
Allandırıldı
Pulsuzum çulsuzum yolsuzum dedi
Fail olmadan nail oldu her şeye
Tepe'den düz/e indirildi

On altı patiskaya bir gecede püsküller takılıp
İki koldan dalgalandırıldı
Yapma etme Bayım
Diyen çıkmadı tanrının kullarından

Kükredikçe çoğaldı her yerde şakırtı
Dellendi öfke
Belirsizliğe ramak kala
Yıl ikibinden onbeş fazlaydı

Her şey kendi topraklarından koparılırken
Sürüp gitti boz emirleri...

onyedieylülikibinonbeş

Necdet Arslan

Maske/Siz Sevi

Bir papatya
Su şırıltısına düşüverdi
Tutulacak nice dileklere ihanet ederek
Uzaklaşıyor şimdi

Sesini arayan bu gece de
Karanlığın içine doluyor her şey gibi
Belirsizliklerle anlamsızlaşan
Tedirginlikler
Teker teker yıldızları vuruyor
Derken
Onlar da düşüyor sulara
Paramparça oluyorlar

Bir soru ki
Alçak perdeden çalan şarkıların susması gibi
Küstürüyor sözcükleri
Yan yana gelemiyor harfler
Kayboluyorlar birer birer

Öteki olan her şeye
Teslimiyet değildir yaşam
Ürkekçe nefes almak bana göre değil..
Bir ucundan bir ucuna
Tutuşsa bile evren aldırım
Yüreğimin dağlanmış yerlerine
Dokunsun yeter ki sevi

Varsın papatya suya düşsün
Varsın her şey karanlığın içine doluşsun
Yıldızlar vurulsun...ötelerdeki yıldızlar
Yan yana gelemesin isterse harfler
Önemli değil
Hükümsüz günahlarımı kaybederim sadece

Bir duygudan bir başka duyguya akışımı
Kendimi tutuşturup yakışımı
Acılarımla hesaplaşıp
Sevinin iflah olmaz girdaplarına
Bir yıldırım gibi yeniden çakışımı
Bilsinler yeter..

İmgesel düşler ülkemdeki
Uzun ve ince kenar süslerime dokunmayın
Hırpalanmış her şeyle uğraşmak varken
Benimle oynamayın.

Herkes kendi olgunluğuyla kalsın
Dilimlemesin bakışımı
Sırnaşık başkaldırıları

Barındıran kısır bir ceylan

Gözkümrütüm bana yeter
Sancılı arzular kendi gizinde taht kursun
Çırlıçiplak yüreğim var benim
Harmani acılardan beterdir kin
Sevdamı kuşatan alaca gölgeler uzak dursun benden
Boş sözlere karnım tok
Söylemeyin... susun... istemem...

Soluk soluğa
Uykularımda büyürken sevi
Kimseler uyandırmasın
Verilecek diyetim yok benim
Sözün ötesi neye yarar
Kızıla boyanacaksa ad'ım
Gururumu yıkayamazsa damla
Neden akar

Bir papatya
Su şırıltısına düşüverdi
Hoş
Tutulacak nice dileklere ihanet eder gibi
Gittikçe uzaklaşıyor
Ötesi boş...

...

Necdet Arslan

Masmavi- Üvercinka Mart 2020

Bir Melih Cevdet ANDAY şiirini anımsattı bana bu "seyir" durumu...

Şöyle demiş Şair :

"Gözlerimden çıkıyorsun

Sokağa

Mavi mavi..."

Yaklaşık üç ay sonra bu sabah kendimi sokakta buldum.Yaşamın "sıfır çekme"olasılığı'ndan dolayı evimde kendimi göz hapsine almıştım.

İtiraf etmeliyim ki "mavi mavi" değildi ortalık.

Haziran sabahlarını anımsatan o yoğun sıcaklık da bastırınca dışarıda kalmanın bir anlamının olmayacağını düşünerek eve döndüm.

"65 yaş ve yukarısı" denilen düzeyde konuşlandığımız için olacak "Hele bir serbestlik başlasın..." diyor ve içimdeki o çocuğa tepe tepe kullanacağı bir zaman vaat ediyordum.

Güne bir yanılısamayla giriş yaptım ne yazı ki.

Haklıymış Attilâ İLHAN :

"Görünmez bir mezarlıktır zaman

Şairler dolaşır saf saf

Tenhalarında şiir söyleyerek

Kim duysa /korkudan ölür

-tahrip gücü yüksek-

Saatli bir bombadır patlar..."

Uzunca bir zaman geçtikten sonra kişinin şimdi'nin içine girip yaşamdan bir şeyler devşirme umudu, sonrasındaysa aynı kapıya geri taşınması çok zor,çok kolay...

İsteyerek yapma ve elde olmadan yapmama gibi iki seçeneği gözden çıkarıp köprüden savuruyorsunuz.

Açık havaya çıkacak,park ve bahçelerde soluklanacak,bir iki eş dostla selamlaşacaktım.Bu bana bambaşka dinginlik verecekti.Olmadı.

Oysa birçok şeyin bir araya gelmesidir,diyordu kentler için İtalo CALVİNO. Yazısını

"...Anıların,arzuların;bir dilin işaretlerinin... kentler takas yerleridir;tıpkı bir bütün ekonomi ekonomi tarihi kitaplarında anlatıldığı gibi;ama bu değiş tokuşlar yalnızca ticari takaslar değil;sözcük,arzu ve anı değiş tokuşlarıdır..."şeklinde sürdürüyordu.

Post modernizmin yaşamın bütün alanlarını denetim altına almaya çalıştığı bu yıllarda yarım yüzyıldan beri yaşamakta olduğum kentimle nedense uzlaşmadığım düşündüm.

Henry MILLER'in, Orta Çağ'da doğmak isterdim,demesinin nedenlerine yanıtlar aradım

durdum. Mussolini tarafından yedi yıl hücrede tutulan Antonio GRAMSCI'nin yerinde ben olsaydım acaba gizlice ele geçirdiği cezaevi başlıklı kağıtlara nelerle yazardım ve onlardan oluşan yapıta hangi adı verirdim?

Doğup büyüdüğüm, yaşamımı sürdürmekte olduğum bu kentin sokaklarının mavi mavi olmadığını görmek bu değin mi dokunacaktı bana? Sözcük,arzu ve anı değiş tokuşu

yapabileceğim insanlardan hiç olmazsa biriyle karşılaşmayışım günümün en büyük düş kırıklığıydı.Birden Robert WALSER'i anımsadım.Yaşamının kırk sekiz yılını tımarhanede geçirmişti WALSER. Bir yerde 'Düşsel yaşamı, gerçek yaşama yeğlerim,demiyor

muydu?

Günlük güneşlik zamanları bile böyle تنها olan bu kentin akşamları nasıl olurdu acaba?

SÜREYA'nın o ünlü dizelerini yineledim usulca :

"Ayışığında oturdum

Bileğinden öptüm seni....",

Sonra Turgut UYAR'ın Tomris'e yazdığı şiirinde soluklandım:

"seni sonsuz biçimde buldum o biçimi almıştın

sandviçlerle, kötü şehirle, terle başbaşa kalmıştın

...

yeşili bozup suya çevirdin, akşamı sonsuz uzattın

ne buldunsa o akşama uygun, ne buldunsa ona kattın”

Sevilmenin ne değin ayrıcalıklı bir üstünlük kattığını düşündüm bizlere.Farklı kişilerin yüreğinde yer ettiğini bilen bir kadına yaşamın sağladığı huzuru,gururu; o `mavi mavi` sevinci...

SÜREYA :

“Ayışığında oturdum

Bileğinden öptüm seni...”derken FAULKNER gibi sessizliği mi yeğlemişti acaba?Şiirindeki bu sözcükleri ve onlarla sağlanan anlamı sessizlikle mi var etmişti acaba?

Uzaktan bakanların beni kime benzetmiş olabileceklerini taktım kafama evimin yolunu tutarken. Münap MİYAPOGLU, uzaktan bakınca bütün insanlar birbirine benzerler,derken ne derece haklıydı?Yoksa ben de Sermet Muhtar ALUS gibi ansızın bayılabileceğimi düşünerek dışarıya hiç yalnız çıkmayanlardandım?

Zamanı ıskalamak böyle bir şey işte.‘Saf saf dolaşan şairler’den biri olduğumu düşündüm bir süre.Duvarın dışına çıkmanın bana bu yüzden mi fena abandığını duyumsadım.

Şubatayız. Peşinden mart; derken nisan; yani bahara akan günler...Simone de Beauvoir ekim ayında Roma’yı hiç görmediğini söyler bir yazınsalında.İçinde olduğum kentin bunca sıkıntısından kaçıp bir süreliğine İstanbul’da kalmayı o değin arzuluyorum ki! Şimdi anımsamıyorum. Cemil KAVUKÇU’nun bir öyküsünde kahramanlarından biri, “gitmek” eyleminin altını çift çizgiyle en güzel trenler çizebilir,diyordu.

İstanbul bana biraz da Hakkı ÖZKAN’ı anımsatır.Bu yüzden ikinci bir erikle gitmeyi düşünürüm bu kente.

Kitaplığında korunaklı yerinde duran ŞİNANAY adlı kitabın ilk sayfasına Necdet Arslan’a merhaba,diye yazmış ve altını imzalamış Hakkı ÖZKAN. Düşülen tarih: 19. 6. 1996.Bu mayısta çeyrek yüzyıl olacak.O günün sabahı Ortaköy Meydanı’nda gezinirken kalabalığın yoğunlaştığı noktaya doğru yürümüşüm. Sıralı masalar vardı üzeri kitap yığınlarıyla doluydu.Bunlardan birine yanaştım.Adamcağız başını hiç kaldırmadan kitaplarını imzalıyor,ara ara sigarasını yakıp soluklanmak üzere sandalyesinden kalkıp çevresindekilerle konuşuyordu.Kendimi tanıttikten ve bir süre diyalogları izledikten sonra boş bulunup “Nerelisiniz?” diye sorunca “Anadoluluyum ben.Bir şaire nerelisin diye sorma yetkisinin kimden aldınız...” tümceleri yüzüme keskin bir tokat gibi inmiş,fena halde bozulmuşum. Uzun boylu,yaşına göre genç görünümlü,spor giyimli olan Hakkı ÖZKAN birden koluma girip beni o kalabalıktan koparmış az ilerideki bir lisenin yaz aylarında çay bahçesi olarak kullanılan mekanına götürmüş, oracıktaki bir masaya oturmuşuk... Küçük iki kahvaltılık tabağı getirilip kondu masamıza,biraz sonra da buz gibi iki bira.Söyleştik.Kendisine bir bira da ben ikram ettim,kabul ettiler. Kitaplarını %15 kârla sattığını, bu gelire geçindiğini anlatmıştı. “Daha fazla zamanım yok. Oraya kadar gidelim.” sözü şimdi bile kulaklarımdadır.Masaya varınca iki kitabını imzalayıp verirken sıkboğaz edercesine sarılmıştı bana.Ayrıldık.Ertesi yıl gittiğimde ‘Hakkı ÖZKAN geçtiğimiz günlerde kansere yenik düştü,dedi oradakiler.

Kitapları armağan ettiği günün akşamı kentime dönmek üzere İstanbul’dan ayrıldım.Merakla açtım paketi Öteki kitabının adı GÖKYÜZÜ PARKI’ydı.Onun ikinci sayfasında ise aynı ‘Necdet Arslan’a güle güle’ diye yazmış ve günün tarihinin altına imzasını atmıştı.Kütüphanemden ödünç kitap alan okurlarımdan biri ne yazık ki bu yapıtı geri getirmedi.Şinanay’ın 35.sayfasındaki MASMAVİ’adlı şiiri bir kez daha okudum

‘
N’OLURSA OLSUN BE
ÇEKİLİR Mİ LAN BU ÇİLE
ZİNCİRLERİMİ KIRIYORUM İŞTE
KARANLIKLARA TIKSALAR DA BENİ
PRANGALASALAR DA ÜSTÜSTE
GÜNEÇ BENİM İÇİMDE

DÜMENİMİ KIRMIŞIM LAN,KIRMIŞIM
MASMAVİYE..."

Şubat hiç bu değin kurak geçmemiştii.

Bu kentler...Bu günler...Bu yağmurlar....Neler neler yazdırmıyor ve kimleri anımsatmıyor ki bizlere....

Bir de Geothe'nin beni ürküten o sözünü : "Sanat ne kadar uzun Tanrım.Hayat ne kadar kısa!"Hakkı ÖZKAN'ın,"DÜMENİMİ KIRMIŞIM LAN,KIRMIŞIM/MASMAVİYE..." dediği yer neresidir acaba?

Ekranda bir kadın solist "Akşamın olduğu yerde bekle diyorsun, gelmiyorsun!" şarkısını nasıl da dokunaklı söylüyor şu anda...

Necdet Arslan

-

Bu deneme, Üvercinka'nın Mart 2021 sayısında çıkmıştır

Necdet Arslan

Mat

Birkaç dakika daha uzatılacak gece
Bu şiir bitirilince yırtılmamış hiçbir şey kalmayacak
Eskimiş olacak okuduğın dizeler.

Yüzün hiç kızarmıyor sana yalvarmalara
Seni kodlayışım bil ki günleri kaybetme kaygımdan öte
Kendi şarkılarıyla sulak yurtlarında yaşamalara
Fazla geliyorum galiba
Ve açamıyorum sana bunları, sözlerim gece kuşları
Kaçıyorlar
Aklıma zarar cemrelerden daha çok
Kızıl ağlamalarla avunuyorum

Bu koparılmaların saydam keskinliğinde
Arsızlıklarım nefret
Sövmelerim kutsal
Yok oluyor her şey aşk yok olunca
Tutuşmuş saklı kentlerin katık olan küllerinden başka
Bilinmezleşiyorum anlamsız kalıyorum gücüm tükeniyor
Susarak ıraklaştıkça...

yirmibeşocakikibinonbeş

Necdet Arslan

Mavi Gökyüzüm Bekle Beni

Biz birbirini tamamlayan o görkemli aşkın
Çekimiyle bütünleşmiş ayrılmaz iki kutup gibiyiz...
Her nefes aldıkça derinden
Denize hasret nehirler gibi
Sabırsızca sana koşup da
Başımı göğsüne yaslamak isteyişim
Bu yüzden değil midir?
Olmuyor bir türlü, olmuyor işte...
Kavuşmayı imkansız kılan yolları
Paramparça edesim geliyor içimden
Gücüm yetmiyor, gücüm yetmiyor...

Bilmelisin ki varlığından yoksun kaldığım her eriyen günün
Saatlerinde, gölgelerinde, esintilerinde, inleyişlerinde,
Alaca karanlığında, guruplarında ve de suskunluklarında
Sen varsın;
Yalnızca sana adanmışlığım var...

Kaç yılı, kaç mevsimi, kaç yaş gününü erittik böylesine
Birbirimize hasret,için için yanıp kavrulurken
Uzak diyarların birinde varlığını saklımda tutarak
Dudaklarımda her daim o şarkıyı mırıldanmak
Ve milyonlarca kere "Sana muhtacım, gözümde nursun
Başımda tacım,muhtacım!" demek kolay mı?

Çıkmaz sokaklarda bir başıma ve bitkin kalışıma,
Tül perdeyi aralayıp da yüzünü göremeyişime,
Ellerinden tutamayışıma, gözlerinde doğamayışıma
Her şeyden ötesi, yenik düştüğüm bütün vuslatlar için
Beni bağışla...

Masmavi bir atlas gibiyken gökyüzü
Dolunay suskun, yıldızlar karanlığın koynuna akarken
Erguvanların kokusunu yaydığı kördüğüm olmuş gecelerin birinde
Son sürgününün tam ucunda patlayan bir tomurcuk misali
En ötelere düş yollara
Nasıl geleceksen çık da öyle gel...

Eğer bir ömre bedel kılmak istiyorsan sevimizi
Çaresizliklerimin çekilmeze boyandığı
Tenhalarımın birinde yanımda ol
Su şırıltıları gibi masumca ve için için gülümse
Bilincimi doldur boydan boya, sesini sesime kat
Hasretim sana uzak ülkeler gibi...
Derinden bak gözlerime
Üşüyen ellerimi al avuçlarına
Ve hiç konuşma ...

Ey gönül bahçemi rengarenk süsleyen sevda çiçeğim
Ey yanımdan ayırmak istemediğim adanmışlığım
Ey ürpertim,işığım,göz nurum,gizli sevincim,her şeyim
İşte senin kollarında sana böyle hasretim

Biz seninle utkulu bir aşkı var kılan ve
Her sözcüğü sevgimizle yüceltilmiş
Bir şirin ilk ve son dizelerinin bileşkesiyiz.

Her sabah bizle başlar güneş yangınları
Her akşam yeni bir yaşama yakından göz kırpar bakışlarımız
Tüm eskiyen zamanları kıskandırırçasına
Sevginin delişmen yetkinliğini
Birbirimize müjdeliyor yürek atışlarımız...

Necdet Arslan

MAVİ NÖBETLER İÇİN DİLSİZ SÖZLER

Hesaba dahil edilmesi düşünülmemiş bir kayboluş olursun
Hiçkırığın boşluğa attığı gizi çözemediğim anlarda...

İblis kaçmalarından farksız bir dumana
Karışır bulut
Eşik arasına düşer avucumdaki anahtar.
Şimdi sen gizlice gelmelisin ve bakmamalısın bir daha geride bıraktığın ayak izlerine...
Bulmaca doldurmaktan ürken bir kalemi tutar gibi hiç değildir
Kına taşlarına çizik atan parmaklarım yolunu beklerken

Sanki emeklerken düşen bir çocuk gibi ağlayıp duruyor
Seni ararken gözlerim

Hızlıca salla şiirin kampanasını
Belki susarım korkumdan
Hangi niyetle gelmek istersen gel ama
Gözünde büyütme kendi ıraklığını

Üzümler kızardıkça durmaksızın çağırmalısın beni
Bağ evlerine
Güneşin kızılığına bırakmalısın tenimin beyazlığını

Nehrin kavuştuğu yerde üşüyen deniz gibiyimdir
Suların ardı kesildiğinde
Ad vermeye kalkma bana eksik kalır bazı harfler yokluğundan

Offff...
Ne olsam da hakkından gelsem uykularımı yırtıp atan ejderhanın...

Parasız pulsuz melodilerin içinden dökülüyor notalar
Bir bir toplayıp yüreğime taşımak onları
Sahi çok mu zor geliyor sana

Ezilmiş büzülmüş bir gökyüzü
Sıkıp duruyor mensesinde parmaklarımı.
Yeni şeyler öğrenmek için katlanıyorum aslında bunlara.

Bütün çuvaldızlar paslı
Dikilemiyor yüreğimdeki yırtıklar

Neler düşünüyorum ki
Keşke bizi birbirimize taşıyan bir ırmak olsa zaman diyorum.
Hınzırca solusa ve yaksa tüm ışıklarını gece vakti güneş...
Hınzırca yanmak ve soluksuz kalmak için örneğin
Hadi kapat gözlerini dalmak üzere içine mavi bir nöbetin...

yirmidokuztemmuzmuzikibinonüç

Necdet Arslan

Mayın

//*MAYIN...

Şiir paletinden öpücük konturları imha edildi
Kaçı kaç geçiyor şimdi tezgahdaki saatte
bilmiyorum

Kavuşmaların suçlusu olduk sevap işledik durduk yere
Ortasından nedensizlikler geçen
Düş bahçelerine daldık,
Dalında kırağı çalmış zeytinlerden farksızdı gözlerimiz ,
Şaşı baktık

Arıyla kovan arasındaydık
Utangaçtı turuncular
Bütün ırmaklar ayaklandı bütün ova taş kesildi,
susuzlukları bastırmaya şans tanımadı zaman...
Bulutların içinde rehin kalsın istedim güneş
Kapısı zincirlerle bağlanmış tek odalı bir baraka
yeter de artardı.

Siyaha batırıp çıkarılan
Bir meltem oldum
Yüreğimi kötü yazgılara zimmetleyen
Tanrıçalara kustum ahımı
Aşkla oynaşamadım. buruşturulup atılan
boş bir kimlik kağıdına senin adını yazdım
Tık nefes oldun birden .
Sen yeniden ayaklandın imzaladığım öyküyü
ocağa fırlatıp, kendimi sokağa atarken

Her defasında sana yönünü gösterdim
başı dumanlı yollardan geçerken elinden tuttum
Teninle, terinle ,ben'inle birleştim depremlerde

Sayısız çarpım tablolarından söz edecektim
Kalmayı denesek yeniden,dedim sana
Anlatamadım.
Hiçbir anlamı olmayan rakamlarla oturup ağlaştık

Gerçeğimizin ucunu mu kaçırdık
Neden kendimize yabancı olduk,bilemedim.

Necdet Arslan

Mayınlı Tarlalar

Uğul uğul sızar tadı alınamayan kan
Bir daha patlar ihanet yanardağı
Serpilir o yaman endişe yeniden
Belki diner bu filizkıran dedikçe
Daha da yabancılaşır umut

Bozgun yiyen ordular gibi
Geri çekilir sevinçlerimiz
Pusar korkularımız

Daha kaç parçaya bölünür bu gri kızıl ürperti
Dalında yanarken kızılıcak çiçekleri
Sızar uğul uğul kan
Kuşatır kenti arıyalar
Bülbülün ahı siner ışıklara

Sanki deniz fenerleri gibi
Yanıp sönerken gözleri
Depreşir meydanlarda ölümler

Haydar, Barış, Selvi, Leyla, Arif, Su, Öykü...
Her biri benim yüreğim
Hepsi benim iki gözüm
Donakalırım ateş ateşi yakarken
İs gibi kaldırım taşlarına karışır özüm
Evet, çökerken içimizde yine akşam
Boyunlarını büke büke ıraklaşır güvercinlerimiz
Yine gölgelerinin üstüne serilir kardeşlerim

Bir pazar akşamına daha siner
Yanık ıtır ko(r) kusu
Çoğaltırım yüreğimdeki çentikleri
Ayak sesini duyuramaz olur yorgun bahar

Gücüm yetmiyor bu şiiri teyellemeye
Bir düğmesi daha ilikleniyor dilimin...
Yine dolaşıp duruyorlar yükseklerde kartallar
Bağıramam peşlerinden
Bağıramam...
El aman el aman el aman...

onüçmartikibinonaltı

Necdet Arslan

Maziye Gömdüğüm Şehir

Bir ucundan bir ucuna bizimdi her yer
Doğup büyüdüğümüz topraklarda
Vakar içinde ve masum yaşamak varken
Olmadı yenik düştüm umuda
Ardıma dönüp bakmaya
Son kez olsun doldura doldura ciğerlerimi
Bir nefes bile alamadan
Dağlarımı ovalarımı ve ırmaklarımı
Gerilerde bırakarak terk ettim

Bir güz mevsimiydi...
Bizim oralarda eylül
Senin kadar soğuk değildi
Gecelerinde yıldızlar kaynardı gökyüzünde
Sabahlara değin oynaşırdu Samanyolu
Oysa bir ana şefkatiyle sarıp sarmalayıp
Hiç mi ısıtamazdın beni

İşte sana o kaçış günlerimin birinde
Sabaha akarken uykular
Kendime biçtiğim rolü oynamak için
Bir karakolun rutubet kokan sessizliğine sığındım.
Yenik düşmemek adına
Ve inadına asılmak için yaşama
Tedirginliklerimin üstüne çöken şafağı yırtarak
Üstüme üstüme gelen
Tanımadıklarım bir şeyler sormuştum.

Gün ne zaman başlar ve ne zaman biterdi buralarda
Nereye götürürdü beni ayaklarım
Kimdi etrafımı saran bu kalabalık
Rehberim kimdi
Satar mıydı beni öldürür müydü acaba
Yasını tutmaktan yorgun insanlar gibi sustun
Hiçbir şey söylemedin

Biliyor musun yıllar yıllar geçmiş aradan
Konuş artık hiç durmaksızın konuş
Neler bırakmadım ki sana
Anlat onları birer birer
Böyle durma

Senden gizlemişim kimliğimi
Başkası olmak evet çok güçtü ama
Mecburdum
Öyle gelmeye
Güvendim sana
Ve tutamayıp dilimi her şeyimi anlatırken
Yüreğime vura vura bağrımı deldim
Yıllar süren kasvetli tedirginliklerimle
Senden şekillendi geleceğim

Düşlerini uzaklarda bırakıp
Son göçüyle kaldırımlarına kapanan bir bedeviydim
Hiç belli etmeden sana mahcubiyetimi
Peşimden getirdiklerime şaşkın şaşkın baktıktan sonra
Kulağına fısıldarken benden ayırık değildin
- Beni anlasana!
Diye söylenebildin sadece

Yaşam bir başka akıyordu o gün
Özgürlüğe tutkulu bu yüreği.
Günahlarıyla kabullenecek kadar başkaydın
Farklılığımızla örtüşen bir yazgının
Birbirinden habersiz iki ortağıydık.

Kalabalıkların gölgesine sığınmaktı uğraşım
Ve kendime çıkış yolları aramakla geçen
Tutuklu günlüğüme
An'larımı senden habersizce kazımak..
Kolay değildi.

Ekim günlerinden birinin öğle sonrasıydı
Güz gülleri salkım saçaktı parklarda bahçelerde
Bayraklarla donatılmıştı boydan boya bulvarlar
Kalabalıktı
Genç kızlar ve oğlanlar
Közde yeni pişmiş mısır koçanları ellerinde
Turluyorlardı

Öfkeliydi bir anne
Bir çocuk peşinden sürüklenerek ağlıyordu
Annem gelmişti aklıma o an
Bu ses yüreğimi dağlıyordu

Ekim gecelerinden birinde
Kurtuluş Mahallesi'ne akan
Kıvrım Sokak'tan yırtılan çığlığımı
Ayak izlerimizi kızıla boyayan cam kırıklarını
Ve yıldızları paramparça eden o sesi?
Anımsıyorsun değil mi?

Günlerce bir boydan bir boya voltalar attığımı
Kerpiç duvarların sınırladığı
Toprak zeminlerde aç ve susuz yattığımı
Bir varoştan kaçıp
Başka bir varoшта battığımı
Biliyorsun değil mi? ,

Ey şehir
Kaç yıl oldu seni görmeyeli
Kaç yıl oldu kaç yıl

Sahi Küçük arşı duruyor mu?
Saat Kölesi yine zamanlı zamansız vuruyor mu?
Anlatsana bana teker teker sende kalanlarımı
Ne olur susmasana
Anlat işte anlatsana....

Necdet Arslan

Mecra

Koca okyanus
Bir yelkenliyi taşıyamadı
Bundandır seni çoğalttıkça
Eksilişlerim

Ara sıra
Cömert devinimler
Pulluyorum postaya vermeye
O zaman zehir zıkkım öykücüklerle
Bir yenisi ekleniyor
Güç olsa da büyütüyorum
Bendeki cüce imgeni

Acının tadını
yadsımamak için
Göze alıyorum tüm bunları
Yok oldukça bir şeyler
Çok oluyorum

Yine de
Andızlara paçasını kaptırmadan
Uygun bir yerde dursa
diyorum şu şiir
İyiden iyiye
Çürüyor çünkü yollar...

10.01.018-08

Necdet Arslan

MELANKOLİ

Kayıp giden sesler hep kötürümdür
Bak acılarımızın ortak paydasında
Özlem ve pişmanlık var

Eksiğiz işte

Aramızda kocaman bir okyanus
Bir yakasında sen öteki yakasında ben
Diz dize değiliz
Kadim bir grikıızılık içinde
Güneşi arayan çiçekler gibiyiz

Sönüyor
Kora dönüyoruz

Yirmiyediaralıkikibinonüç

Necdet Arslan

Merdiven Altı Aşkları

İyi kötü
Ufak tefek
Akça pakça
Bir sevdalı işte...

Adını
Kekeliyor
Saçma sapan
Zehir zemberek hecelerle
Zurnanın o zırt dediği yerden

Yıllar yılı
Gri masum
Tam takır aşıkmiş
Deli doluymuş gönlü

Sevinçten
Pır pırlanıyormuş
Haraç mezat varacakmış sevdalisına
Geyik burcu öyle yazıyormuş bu günlerde

Şinsiymiş biraz
İnatçıymış çoğuna göre
Sırtı pekmiş karnı zil gibiymiş
Gözü gönlü beş mevsim ilkbaharmış ama...

Ama'sı var işte.

onaltıkimikibinonbeş

Necdet Arslan

Metruk

Önceden gidersem eğer
Giriş kapısının önünde seni bekleyeceğim.
Öteki odalardan birine kaçırmaları diye
Gözümü dört açacağım.

Çukura koyulduğunu
Tahtaların uçları kaybolana değin
Üzerine kürek kürek toprak örtüldüğünü
Duyumsayacağım

Dışarıda huzursuz olanları
Hemen kaçıp kente dönmek isteyenleri
İçten içe gülümseyenleri
Ağlayıp sızlayanları
Taş taşıyanları su dökenleri toprağına
Birer birer not edeceğim...

Bir fırsat kollayıp seni koluma takarak dar yollardan
Geçireceğim.
Ortaliğı kolağan ettikten sonra
Bir kuytuda yanaklarından öpebilecek miyim
Sarılabilecek miyim sana sıkı sıkıya
Kokun aynı koku mu
Deneyip merakımı gidereceğim.

Yanımızdan kimselerin geçmesini istemeyeceğim
Buraları eni konu anlatacağım sana
Burada ikimizin neler yapmakta olduğunu
Örneğin ateşin içinde yanarken içimizde başka yangınların
Sürdüğünü kimselere söylemeyeceğim.

Nerede akşam orada sabah etmek için
Kaçırıp başka yerlere götürmeye çalışacağım seni.

yirmiöcakikibinöndört

Necdet Arslan

Mineral

Yüzümü çevirdim.

Söz

Güçsüzlüğümü bir daha canlandırmayacağım
gözlerimde

Bağlılıkların hepsi ince tüy

Yola çıkış o parçalanışın tortusu

o eski moda

Farkında değiliz

Şuraya konulmuş bir taş ne zamandan beridir

öylece durur

İçimizde onlara benzeyenlerden ne kadar kalmıştır

/ ve /

kendimize bile açıklayamadığımız o şeylerden kaçıyla

ölürüz.

Dudağın boşuna kımıldamasın

Parmaklar hiç olmadık nedenlerle da titrer

Bak ben hiç

ke- ke -le-li-yor- mu-yum

toplanma zamanı bazen şaşırtıcıdır

Bir başka yere çıkış gibi

sürgün gibi...

Necdet Arslan

Mor Benekli Ay

Mor benekli bir ay
Her zamanki devingen yolculuğuna başlayarak
Durgun bir ırmağın üzerinden
Uzaklara doğru salına salına akıyor
Gökte yıldızlar oynaşıyor.

Gecedeyim.
Avuçlar dolusu sessizlik
Karanlığın içinden
Dalga dalga taşarak
Kül renkli suskunluğumda büyüyor...

Perdeyi aralayıp dışarıya bakıyorum
Erguvanlar, frezyalar, mimozalar suskun
Serçeler, üveyikler, sığırcıklar derin uykuda olmalılar.
Her gün bir ipekli atlas gibi önüme serilen
Ve beni dalgalarıyla coşturan, falezlerine çağıran
O cilveli deniz kucak açmıyor
Susuyor, hep susuyor.
Yerlerini ezbere bildiğim
Ötelerde yanıp sönen deniz fenerleri kayboluyor.
Ne yakamozları görebiliyorum
Ne de onları yara yara ufka doğru açılan balıkçı motorlarını...
Bir sis siliveriyor tüm silüetleri apansız
Karasız ve şaşkın, bir başıma kalıyorum.
Ardından hüzünler doluyor gecenin içinde
Korkularda yok oluyor ruhuma vuran aydınlıklar.

Bütün zamanlarıma hükmeden
İç dünyamın hiç bitmeyecek sandığım heyecanlarını
Yitirdiğim mekânlarda, zamanlarda arıyorum.
Ne ansızın terk edip giden seviler
Ne de onların dudaklarımda alevden izleri kalıyor geriye.
Bulamıyorum.

Kimselerin tanımadığı bu kentte
Bir yağmur tanesi gibi yalnız kalmak
Veya aydınlık, şafaklarda eriyirken
Ayrılığın acısını kara kara düşünmek
Ne değin güç şey değil mi?

Oysa ben, bitimsiz acılardan sarhoşum şimdi
Güçsüz bir öfkenin parıltılarıyla
Sen, kendini beğenmiş sıkıca düşlerin
Anlamsız coşkusunu şarkılarda söylerken
Damarlarıma yalnızlığın korkunç işkencelerini çizen
Gözyaşlarıma bakıyorum ben.
şimdi dumanları tarıyor, korkuyla diz çökmüş göz kapaklarım.

Bir çığlık, gidince hüzünler bırakan
Kaybolmuş bir sevgili için
Marguerite Duras'ın yaptığı gibi

İngiliz Sevgili'ye benzer bir romana
Çılgınca tüketilen bir geçmişi
"Onun ilk gülümsemesini ve son ihanetini
Birlikte yazmalısın! " diyerek haykırıyor.

Bu gece ellerim bağlı, duygularım yitik...
Bu gece ıstıraba doymalıyım!
Bu gecenin ilk cümlelerini böyle yazmalıyım.

Gecenin sonunda
Avuçlar dolusu sessizliğin seslerle buluştuğu anda
Başka bir ben olmalıyım.
Mor benekli ay'a
Bu ayrılık, olağanüstü bir romana dönüşmeden
"Beni almadan gitme! " diye yalvarmalıyım.

Necdet Arslan

Mor Zamanların Ötelerine

Aşkın aşkınlanmasında diri parlak yürek sesleri
Yıllardan özenle taşınmış güneşin tükenmeyeceği yere

Yine orada olacaksın bu yıl da
Bütün çiçekler yolunu gözlüyorlar.Bütün polenler kıskançken üstelik.
Aldırmamak gerek onlara.
Koyulduğu yerde yine kem gözlerden ıraklaşmaya

Her şey yeniden başladığı anın bir parçasıyken
Geri çekilmek korkmadan kalmaya bağışlanıyorsa hele de
Yörüngelerin öpüşmesi ocak başlarının ara duraklarında,arzuyla
Sarılmak en kronik inceliği ayaklandırarak
Arsızlaşarak her bir dokunuşa
Yazgının içinden geçmeye dağlanmış susuzlukların vurulmasına

İçimizde gözelerinden döne döne avuçlanan dualarla
Sana binlerce kez baş tacı kokular ki endamına
Eğil biraz soluyarak düşürmeden mutluluk kalesinin güllerini
Kıvrımlı dokunuşların parmaklarından omuzlara
Baştan çıkartırcasına elden ayaktan avunmalara

Beni mecbur bırak aşkın peşine düştüğüm taşralardan sana
Beni mecbur bırakma titrek gönül ufkuyla derin sularda boğulmaya

beşâğustosikibinonbeş

Necdet Arslan

Morarma

Yurdum
Yağma ve yalan
Yaşama sevdasız
Cilvesi eriyen hasretim
Sütgri köknarım
Bölük pörçük mor düşlerim
Kırık dağ eğik deniz
Şarsıntılı bilincim
Öfke tüten toyluğum
Kara örtülü sevdam
Yurdum
Sonsuz acıların ilmeğinde
Salınır yenilgilerim
Serilir
Körpe tomurcuğun
Düştüğü yazgılara
Keskin gerçeklerim
Ah bu gayrimeşru günler
Öyle üşür ki şiirlerim
Öyle ürker ki zerrelerim

Necdet Arslan

Motif

kristalim
yansıyışın senin
bütünleniştir

ansızın
alnıma dokunuşun
yeni bir şölenin başlamasıdır
kırılganlığım da keyfim de, varsıllığım da
seninle varlaşır senden ibarettir.

menekşe saçılışlarına inat
dönüşümü bekleyen
en bıçkın gül rengi
titreyişlerimi örten serinlik

soluklanıyorum o mesafeleri eriten şehrinde
dilimden hiç çıkmayan habis bir tatla
kapanırken gün
ben sende kayboluyorum

kristalim,şenliğim,ormanım ,huyum
benim ardı arkası kesilmeyen tutkum
can suyum...

Necdet Arslan

Mumya

Düdü.
Zamanın kırılma yerinde seni...

Esrarengiz oyunlar içinde bir Kudüs yosmasıydın.
Karanlığa öykündün ,gördüm

Ömründen bir evhamı daha attın okyanusa
Okyanus, terbiye edildi birden.

Kafası karışınca anıları didiklendi az öncenin
Ben tek ,sen heptin
Boşaldı zaman.

Yardım et bana demeye utandım yanarken...

Çünkü asiydin
Tehlikeliydin yıkılsa bile fark etmeyeceğin bir gece
nefesini kesiyordu.

Başka gözle bakamadım gözlerindeki dalgalara.
Baksam üşürdüm.

Sürü(y)dün kendine katmamak için beni.
Geri dönemedim orada kalan rüyalarımın
altüst olmasından korktuğum için

Kaç yüz yıl sonrasının güncelerini yazacaksan
Ben'dim soyutladığın herkesten
Aldırma sen benim çağrılarım

Zamanın kırılma yerinde seni...

ondokuzocakikibinonaltı

Necdet Arslan

Mutlu Masallar Kurabilmek İçin...

"...ve sonsuza değin mutlu yaşadılar..."

Tüm masalların vargısı böyle midir?

Hiç sanmam.

Çünkü türü önemli değildir masalın.Onlardaki anlatı azıcık da dinleyiciye göre biçimlenir.

Ve çünkü masallar saltça miniklere yönelik, büyük mekânlar içindeki sıradışı karakterlerin başından geçenleri konulayan anlatılar değildir.

Bazı masallar vardır ki onları yaşama yeni adım atanlar değil, uzun bir zamandır bu yolda yürüyenler dinler.

O masallarda bir anlatıcı olarak 'her şeyin güzel olacağını' söylemeye kalkışmayınız lütfen.

Saf bir yalancı olmamak istiyorsanız eğer yapın bunu.

Kimi masalcılar size güzel şeylerin,doğruların bu dünyada barınamayacağını anlatır. Doğru bir tavır bu.Bir çocuğun uğratılmış olduğu düş kırıklığına biz uğramamış oluruz ve yaşadığımız evren herhangi bir ütopyanın kötü kopyası olmaktan çıkar böylece.

Ne ki,içinizde uçsuz bucaksız altlarda,ince bir sızı duyumsarsınız.

Öykülerimizi kendimiz kuruyoruz aslında.

Boğazımıza sıkı bir düğüm atsa bile onların içinde bizim yaşamlarımız duruyor.

Us dışı beklentiler içinde olmaktan şiddetle kaçının dostlarım.

Bizi kanatlandıran masallar biliniz ki yalandır.Bir yerlerde ansızın rüzgarın kesilme ve yere çakılma olasılığımız vardır.

Gerçeğin peşine düşmekten başka umarımız var mıdır sizce?

Hepinize içinde masal öğeleri olmayan,sizleri herhangi bir yere düşürmeyeceğine inandığınız güzel bir gün diliyorum.

Günü mutlu yaşayabiliyor musunuz,sıra dışı mekânlar üretmekten irak mısınız; bu yetiyor artık.

Kendi gerçeğinizi kabullenmektesiniz o halde.Ve başkalarına onu olduğu gibi aktararak yalancı olmaktan da kurtulmaktasınız.

Hem yalan söylemek bir günahkarlıktır da..

Osman Serhat EREKLİ'nin dizelerini aktarmadan edemeyeceğim:

✓
Eski bir sevdayı bıraktım
Ölü bir kelebeği rüzgara bırakır gibi
Denizler kirlendi
Ben de kirlendim.

İşte birlikteyiz seninle
Ama yalnızlığın güneşi bir ağaç gibi sarkıyor üstüme
Şimdi seninle sevişiyoruz sanma
Yalnızlığım ile sevişiyorum.

Günahkarım
Cehennemdeyim
Sevgilim
Bana şiir gönder..."

Kimi şiirler bir masaldan başka bir şey değil midir?
Neden sevgililere şiirler gönderir dururuz acaba?

Günaydın...

Mutlu yaşamlar efendim...

yirmibeşocakikibinonüç

Necdet Arslan

Mühür

Buselerin çavlan ferahlatmalarını andırırdı telaşına
Karıştırdı herhangi dökülüş uğruna
Aşının kıvamını bilirim kopup geldiğim zamanlardan bütün
Karıncalar gibi birikerek
Bu ateşle beslenmiş ben/in deli poyrazlardan almıştır siyahlığını
Bu kaçaklık durumu, bu derinlik, bu kulaçlanan şey
Gezinmek bir şiir gibi gerinerek iç denizler kadar enginleşerek

Her şeyin kazındığına tanıktır saçların, dokunduğum yerde
İzini saklayan gerinişlerin en çıplaklığıyla tümseklerin
Doğrultulan namluların son öldürmelerine en yaralı yerinden
Bir gönüllü gibi jizofren uçurumlarından savrulurcasına hazır
Öyle yalnızlık nöbetlerinden birine dalıyorsun, hırçınlaşan odalarda

Sanki bilmez gibisin kokladıkça yamaca yürür sen çiçeklerim
Şimdi en düşlük uzaklığım kendini yakar kavurur sana serpilmek için küllenir

yirmibirtemmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

N/için

Bu sıralar gözlerinden söz ediyorum ya
Dağlanmam içindir
Korlanmam içindir.

Konuştukça içime attıklarım içindir
Sakladıklarımı yitirme korkuları içindir
Sen aynı oldukça ve sen ayna oldukça
Kendimi senleştirmek içindir.Sende görünmem
Ve kalmam içindir

Sana baktıkça kekeleyorum ya
Düşüp paramparça olan bir kristale
dönebileceğimi düşündüğüm içindir

Sen ötelerde süzöleduruyorsun ya
Bir arabesk şarkının nağmeleriyle
avunmam içindir
Kanatlarına sığınmayı düşlediğim
Durup durup sana sivrulduğum içindir
Dalgaları yırtarak sana yol açmak istediğim içindir
Bomboş kaldığım içindir
Yaşlandığım içindir

Ne yapsam ne etsem uykularımda
açılan perdeleri örtemediğim içindir
Gülüşün şehnazlaştıkça fattanlaştığın içindir

Sen süslendikçe ölüp ölüp dirilen
Afrodit'leştğini gördüğüm içindir
Adını ne zaman hecelelemek istesem
Bir mahzenin içinde tek tadımlık şarap olduğun
İçindir .yudumlayamadığım içindir seni
sana sarılamadığım içindir

Ah o gözlerin yok mu senin
Bir pervane gibi etrafında döndüğüm
Yüreğimi tam orta yerinden sana uzatmak için böldüğüm
O gözlerin yok mu
Sende saklı kalmasını istediğim bu şiirim içindir
Bir aşk okyanusuna çivilemesine daldığım içindir

Azla yetinmeyip
Tüm yükünü ve tüm suçlarını göze aldığım içindir
Bir bakışın uğruna sana her şeyimi rehin verebileceğim içindir
Ruhumu elinde tuttuğunu bildiğim o masum bakışların içindir
Ağrılarımı ancak sen durdurabildiğin içindir.

Senin adını besmele saydığım içindir
Bana ışınladığın cilvelerin içindir
Nedense ne demek istediğimi
Bilmediğim bir çıkmazda kalakaldığım
Ve yönümü yurdumu şaşırdığım içindir

25.07.2018-43

Necdet Arslan

Nabız Gibi

Biliyor musun ey sevgili
Her susuşunda bakışlarım
Işıkları sönmüş iskele boşluğunun içinde tökezler durur
Ellerime tutuşturduğun yalnızlığın
Yaman mı yaman azabı
Tüketir beni senden habersiz
Başka sorular biriktirim seviye dair...

Oysa
Gün aşırılığına dönüşürken zaman
Bir teslimiyetin
İnceliğini duyumsamak isterim sadece...
Aynı duaları okuyan
Kelepçelenmiş aynı sözler
Kıyıya vuran dalgalar örneği
Tüm bedenime köpük köpük yayılsa
Ne güzel olur...
Ne güzel olur

Al götür beni şimdi o dilediğin yerlere
Çünkü seninle paylaştığım zamanlar
Yıllanmış bütün şaraplardan daha da hoş..
Çünkü sen
Masalsı ülkelerin bütün tanrıçalarından daha güzelsin
Ve çünkü senin gözlerin maral gözleri
Haydi usul usul, inceden ince
Söyle sevda şarkılarımızı
Gönül ülkemizin sınır ötelindeki
Bildik bilmedik kimseler duymadan sesini
Yüreğini avucumda saklayarak
Sadece ben dinlemeliyim gizlice seni..

Sanma ki yalnızsın
Beraber geçirdiğimiz yaz akşamlarında
Gün batımlarının şavkı yüzlerimize vuruyorken
Bulduğun yerdesin

Farkında değil misin
Seninle erir içimdeki karanlıklar
Çok boyutlu anılarla donanmış
Kıvılcımlar sarkar zaman ötelere
İlman rüzgarlarla birlikte boşanan yağmurlar sonrası
Bulutlar nasıl değişiyorsa
Ve sınırsız bir güneş nasıl doğuyorsa apansız
Uslu bir çocuğa dönüşen bakışlarımın içindesin

Umudun dallarından sarkan gül yapraklarına benzer
Cilvelerinle, günlerime dolmalısın
Göğsüme yaslayarak başını
Bir imbat ferahlığıyla solumalısın

Seni

Çok iyi bildiğim nefesini
Bu durağan zamanın sonsuzluğunda
Bitmeyecek an'larımızın öykülerine
Giz gibi saklayışım gücüne gitmesin

Delişmen yıldızlar
Ilık ilk yaz gecelerini
Sevda kuşatmalarıyla nasıl hecelerse
O unutulması olanaksız nisan çiseleri hatırına
İşveni, rengini, bakışlarını
Yasak tümcelerini sevi'yle değişip
Baştan başa ben olmalısın...
Tuttuğumuz dileklerin tanıklığında
Yüreğimin en ücralarında kaybolmalısın
Evet....Buradasın ey sevgili
Damarımdasın, kanımdasın
Sol yanımdasın..
Sesin sessizliğin içinde yankılanıyorken
Bir nabız gibi attığın tendesin...
Bendesin ey sevgili
Bendesin....

Necdet Arslan

Nal

Kabul edilebilir ölçüleri yırt,kendince
Ölç biç ,kabul.
Kibrini bulutlara boşalt taşısınlar.
Yitmez gitmez tufanlarla

Kablosuz yayınlara yükle şımarıklıklarını

İki hançer nasıl konuşmadan
Küflü bakabiliyorlarsa
Yaftasını kaldırmadan pelteleştirmeliyiz
uzaklıkları.

Yüreğimizde eski zamanların onursuz
masaları / rüzgarları söndüren kırık dökük
tütsüler

Ne güzel yakıştılar
Öylece kalsın inkarlar

Biliyorum,böyle didiklenmez yazgılar
Çünkü maziye bölüşmeyi sevmez şiir.
Kibir, cüce bir çocuk olarak
hep sende yıllanarak.

Alçaktır ayak basılan bazı yerler,aldatır.
Düşme,düşme,düşme...

Necdet Arslan

Namrun

Günün araladığı maviliklere sinen
Çimen kokuları.
Hiç tükenmek bilmeyen daracık yolda
Kıvrımlı dik çizgiler
Kanyon arasından Bolkar'a kanat çırpan kuşlar
Yollardayım

Tulumlu kara benizli yoksunluk
kocaman bir yıkılmış sur
Yüz yıllardır kalakalmış

Bulut oyunlarına son veren şakiler yok
İnler bomboş

Namrun
Pare pare evler
Benzi kara insanlar
İri diri
Hepsi birbirlerinden habersiz...
Ayırdındayım

Çuval çuval yeşil zeytin
Ve çürük kokuları
Ve teller

Sarkan bir dalın ucunda
Yaşmağını çözmüş kara incir
Yaprak arasına saklanmış
Zor tutunuyor..

Çamlıyayla'da mola
Şıkma
Şalgam suyu
Oradayım

Bir yosma
Köpek dişleri kırmızı.
Dudağında yapışkan sütlü yeşil kabuk
Karnındaki sabe sekiz aylık

Ötelere bakınca
Uzanan yer örtüleri
Gölge tutmayan yorgun ağaçlar
Ve direngen son güz
Kırmızı topraktan fıskıran benek benek hüzün.

Sarıkavak
Bakir özgürlüğün
Öteki adı...
Duyumsamaktayım

Suskun dere yatağında kırılan gölgem
Hangi beklenti içinde olduğu
Kestirilemeyen it ulumalarından tir tir titriyor
Korkmaktayım

Hey Eshab-ı Kehf
Sen şükret haline...

Doğup büyüdüğüm topraklarımda
Bu yıl da uzun olacakmış kış
Tüylerini erken dökmüş ayvalar söylüyormuş bunu

biraralıkikibinoniki

Necdet Arslan

Nar ve Ney

Sayfaların içinde yer değiştiriyor renkler
Birden elimden kayıyor fırçam
Turuncu karşı iki yakaya takılıp kalıyorum
Sesiz bir davetle birbirimizden habersiz
Sanki okyanusun dalgalarını ateşle yarıyoruz
Kendimizden geçtikçe köpükleri yarıyoruz

Bronz sallantılardan utanıyor mu acaba balıklar
Zamansızlık işte istesek bile soramıyoruz
Meltemler avuç avuç yağmur serpiyor üstümüze
Derken kurumuş ter kokularımız sınıyor yosunlara
Sanki çölde son damla yetmiyor ferahlayamıyoruz.

Günün perdesi düştü düşecek yine
Son kızılık telaşla yansıyor tuvalimin üstüne
Korsan oyunlarına yurt veriyor sanki sular
Herhangi bir düşün son sayfasına
Bildiğimiz kızsarı noktalarından birini koyuyor fırçam

O fırtınada bile karşı iki yakadan kopamıyorum
Yüreğime paslı demiri atılıyor vuslatsız yap bozların
Derken bir neyden kopup sulara düşüyor
Düş akşamının içinde o hicaz nağmenin notaları
Yine nazla salınıyor sinesinde şıpsevdi yakamozların

‘Nazende sevdiğim yâdına düştün...

.....

onbeşocakikibinonaltı

Necdet Arslan

Nar Vitrinleri

Tuvale düştü gözleri
Gizledi neşesini zaman
Kuş cıvıltıları eksikti
Kadıncaydı

Gerdek gecesiyle perde girdi araya
Yanağındaki donmuş öpücüklerin
Kıvrımlarına döküldü allık.

Aynalar yasaklandı duvarlardan
Işık aynı ışığı güneşten süzülen
Geçip gitti endamına vurmadan
Aışmalıydı

Baharlar yazlar kışlar
Nice şebnem nice bora nice sağanaklar
Usulca geldi geçti.

Yok oldu yürekteki o sarsıntı
Perde aralandığında
Gülücükler gözaltı edildi.

Kasıp kavrulmaya hasret
Bir kırlangıç
Hareketsiz kaldı çalı dibinde
Suları çekildi tümsekteki gözelerin

Neyi düştüyse tuvale
Uzanıp alamadı
Ağıtlandı ah'ları...

beşaralılıkibinonbeş

Necdet Arslan

Narin

Kestiremezdik
sürüp gider sandık sevdalanmaları
meğer ara sıra el elde baş başta kalırmış

yaşamın herhangi rengini
savuruyorduk hiç olmadık yere çöplüklere
aklımız başımızda değildi ki

ne olduysa oldu
sol yanımızdan vurdu ikimizi de
inmeler

siftah yapmadan desteledik
iletişimsizlikleri
goncalığına doymadan küle bastık gülü.

acının tadıyla körelmişti dilimizin ucu
kaşla göz arasında ısırğan dağladı ellerimizi

dudaklarımızda paslandı mart dokuzundan
kavrulan sevişmelerimiz

üzülmek yok,
geri çekilmek mi,asla
gölgelerini kalplere bıraka bıraka yürür aşklar
alaca karanlıklar aşılır gün yenden başlar

Necdet Arslan

Nasıl Bir Vuslattı Ki

Bana geldiğin vakit
Sular gri yalnızlıklarımı alıp götürmüştü
Ruhumdan.

Zühre yıldızının son gölgelerini eleyen
Bir sihirli çiyin ıslak kokusu
Gülümsüyordu.

Kuşluktu.
Sürüsünden kopan bir sığırcık
Senden önce gelip
"Güneş yeniden doğuyor." diye fısıldadı bana
Ve sen bunun farkında değildin.

Her vuslat öyle midir?
Birden aydınlatıverir mi ortalığı?
İşte o an
Yüz yıllık yalnızlığım adına yemin ederim ki
Yüreğime saplanan bütün hüznler
Engerekler gibi kayıp gitti sessizce.
Sevdaya dair bütün şarkıları
Birlikte söyledik seninle.

Bozkırlar kadar umarsız
Çöller kadar susuz
Yılkı atları kadar huysuzdum
Yanımda yokken.

Gök mavisi gözlerle gülümsedin bana
Gönlünde taşıdığın bütün çiçeklerin
Kekiklerin, fesleğenlerin, kuşkonmazların
Kokularını sürdürdün tenime
Yaprak yaprak yeşillendim yeniden
Akdeniz oldum, duruldum
Bir yanardağ patladı içimden!

Yepyeni bir pazartesi,
Getirdiğin günün akşamıydı
Yoncalar nazlı nazlı salınırken
Ve birbirine karışan terlerimiz
Henüz kurumamışken
Son dersten kaçan liseliler gibi
Kayıp gittin avuçlarımdan.

Yanımdayken
Durgun denizlere dökülen
Bir hırçın nehir olurdu da
Sana boşaltırdım ruhumun ak köpüklerini.

Şimdi adlarımızı, tenlerimizi, terlerimizi
Ve cümle çifte kavrulmuş sevinçlerimizi gömeceğim
Bir dehliz doğuyor içimde.

Bir karanlık
Tükenmiş ve kararsız bakışlarımın odaklandığı ufuklara
En koyu perdelerini çekiyorken
Panayır bozgunlarından sonraki meydanlar misali
Darmadağınık yüreğime
Hüzünler bırakarak gidiyorsun, bilmediğim yöne.

Necdet Arslan

Nedense...

Arım tepesine bırakıp gelmiştin beni
Geceydi bir ton siyahlık
Bir o kadar da yoksunluk vardı
Karanlıktan korkarım demiştim, çıkaramaz
Uğraşsam da kimliğimi anımsatmaya
Kuşku kulaçlarca aşağılarda akan nehir kısa

Vaktiyle bu dağlarda karatavuklar uçardı
Babamın avcılık yıllarıydı
Bir gün lastik ayakkabılarım
Delik deşik olmuştu
Şehirde lunaparklar kurulmuş
Öyle derdi tapucunun kızı
Bazı sevdalar dilsiz bir o kadar da soluk
Dallardan sarkan buzlar yanık türküler kayıp

Geçmişin yankısının nasıl olduğunu
Herkesten daha iyi bilir şu virane değirmen
Koca çark kendi yasını tutarak tutarak
İki kocaman taşın bir zamanlar yatak yorgan sevişmesini
Anlatamıyor olması
Birazcık sıkıntılı belki onun kadar nasırlı

Uzundur dilsizlik katlanılan yalnızlık ağır

otuzbirmartikibinonbeş

Necdet Arslan

NEFES NEFESTEN IRAK KALINCA

Sanıyorsun ki
Susmanın ne gölgesi ne de kokusu vardır.
Ah yüreğime boydan boya yurtlar kuran yoldaşım
Az değilsin sen
Bir tipi gibisin yağıyor yağıyor diniyorsun
Islak bir toprak kokusu oluyorsun kimi kez
Hücrelerime sınıyorsun
Taylara vurulan organlardan ayırdın yok
Çünkü çözülüyor dudağıma üst üste atılmış düğümler
Ben çözemedikçe sen daha fazla büyüyorsun...

Suları çekilmiş sevdanın
İnfaz kararlarını getiriyor şimdi cemreler
Aşk kuşkuyu içtikçe sen günlerimi kırıp döken bir kasırga oluyorsun
Tekleyen yüreğime delleniş ve dokunaklı şarkılar gibi doluyorsun...

Nereden bilebilirdim ki şah damarıma inen yumruğun sen olduğunu
Sen ki sevdalı eşkiyamdın gönül evimde uçan yaz kuşu
Şimdi seninle ölümsüzlüğe doğru yol almak düş
Kim yıkıp yok etti avuçlarımızdaki patikaları
Hangi nedenden dolayı bir türlü aşamıyoruz bu yokuşu

Gidişine engel olamadıkça kahroluyor tanrılar
Meğer bulutlardan daha çok büyüyen bir urmuş hüzün
Gidişin kağrı sesleri gibi yanık yol türküleri gibi acı
Birden bire yabancı oluyorsun
Tepeden tırnağa yabancı...

ikinisanikibinonüç

Necdet Arslan

Negatif

Köklerimiz
Mavileri yarıp geçen kıvılcım
Köpüklerin çıplak dili
Ölümsüzlüğü alt eden tomurcuk katarı
Ya yüzlerce kuş sürüsünden kopmayan
Ya derinlerde bir yerde
Açılıp örtülen kapı

Kaldırmak istemiyor muyuz
Üstümüzdeki ağırlığı
Bir parmak bal sürmek güne
Bir çocuğun gülümsemesi kadar uysal

Ellerinizi
Bir sıyırğı kadar acımasız
Ayaz vurmuş anızlar kadar suskun
Ölmekle kalmak arasında soğuk ve mor

G/iz peşinde.

dörttekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Ne'o Yolcu

Yalancı bir geçmişı reddedip
Karanlık bir yöne saptı
Gergin teller üzerine tüneyen ikiyüzlülük

Tecavüz edilşin
Tersi'ni düz'üne
Düz'ünü tersi'ne
Kim bilir kaçınıcı kez çevirdi

Kendi içinde öldürdü
Kaskatı elleriyle.
İlkelerini

Kadim günleri hiçe sayarak
Erkenden uyandı
Tık'lamayan saatini bir kez daha kurmak için

Çabucak düşen bir çıtayı
Yeniden yerine koydu...

Sanki
Dağ geçitlerini aşarak
kayıp bir ülkeye
Ulaşmanın rahatlığı içindeydi.

Egosunu ürkütmek pahasına...
Mayınlara basa basa ilerliyor şimdi

Necdet Arslan

NEREDEN ALINIRSA BU SESSİZLİKLER...

Soluklardan dökülüyor yolculuklar birer birer
Freni patlamış korkular var bu topraklarda
Tersinmiş düşünceler ve ay ışıkları var

Konuşturmak istedikçe kaçıp ıraklaşan
Kaygı silüetlerinin her biri tavşan canlıdır.

Uc uca ekleniyor büyük kuruluyor barikatlar
Bıçkın bir kalkışmanın gülü dalında solgun
Bir gücü yetmezliğin koyu kalabalığı içinde yalnızlık
Tanık olunan her cinayetin saatini iyi belleyin
Ve düşümüzde sakladığımız paslı bıçakların masumiyetini unutmayın sakın

Bu kentten taşıyor artık inleyişler
Bu kente bağışlanıyor tüm adaklar

Ne ki yeniden kazma vurmak gerekecek dağlara
Yeniden kurmak için gelecek günleri.
Ek seferlere bindirilmeli bütün bütün kuşatılmışlıklar

Teslimiyeti doğrayan ağır işçilerin yakalarında sürgün dönenceleri
Ölüp ölüp dirilmek için yaratılmış aşklar
Çözemiyorlar üzerinden silindirlerin geçtiği yüreklerdeki bilmeceleri

Mahzun bakışlı umut çıkıp gelir yüzyılların kovuğundan
Sonuna koyduğumuz tüm üç noktaları toplar birer birer

Kendi cinnetini yaratan figüranlardan olmayınız n'olur
Anızlara korka korka basarak yürüyenler gibi rol yapmayınız n'olur...

Yirmibeşeylülükibinonüç

Necdet Arslan

NİSANLAR BANA GÖRE DEĞİL

Mart da tükenmek üzere
Yağmurlar yağmaya başlar ve
Kollarım şemsiyenin gönlünü almaktan yorulur
Ebemkuşaklarının renkleri düşer ayırık otlarının çimenlerin üstüne.
Kiraz çiçekleri sevişmeye kalkışirlar özlemlerini bastırmak için imbatlarla...

Beni sana götüreceğ yollar bomboştur
Parmağımın dokunduğu her tuş kırılıyor
Kim olduğunun nerede yaşadığının hükmü kalmıyor ki
Adını biliyorum bilmesine ama sana varamıyorum
Sesimi taşıyamıyor evine telefon telleri.

Sözcüklerime el koymak için kim izin veriyor sabah baskınlarına
Ben Blaise Pascal değilim
Yazdıklarım Taşralık Mektuplar değil
Kim yakıyor meydan ateşlerini yüreğimin orta yerinde kim

İşte yaklaşmakta olan ilkyaz günlerinin ayak sesleri
Senden bana benden sana gelip giden
Ve yüreklerimize hükmeden netameli ürpertiler
Sımsıcak bir gülümsemeyle birlikte esmer tene
Efsununu konduran dudaklar

Geniş bir teras ...yemyeşil bahçe ve çite tırmanan sarmaşıklar
Dilimden damağımdan firar etmeye kalkışan ağırlaştırılmış
Ömür boyu hapse mahkum bir tat.

Nicedir biriktirdiğim sokak sesleri dalların salınışları sabahsefalarının kokusu
Bülbül taklidi yapan kırgınlıklar lale kırmızıları
Yok ama yok bu böyle olmayacak
Bir gariplik var, bulsam gözümü kırpmadan öldüreceğim bir gariplik var

Peşim sıra gelen yok
Bu mevsim de yüreğim bir başına kalacak
Geç anladım her yıl her nisan
Dördüncü çoğul kişilerin kapılarını çalıyormuş meğer..

yirmiyedimartikibinonüç

Necdet Arslan

Niyet

Avuçlarını kayalardan yonttuğum kınalarla
doldurdum
Kiskandı dağ çiçekleri çılgına döndüler

Bize bambaşka bir ad ver diyerek
Irmağa yalvarıyordum ki
Gülümsediğini gördüm.
Sen kıpkırmızı ellerinle dallara uzanıyordun

Geç kalsam da haber salmalara
İzin verir yazgım birkaç dakikacık olsun
Karadut lekeli alt dudağından
şarap niyetine tat almalara...

Necdet Arslan

Nokta

Duraksar gülümseyişin,
Yıldızları boğazlayan karanlıkla hesaplaşmaya tutuşur gece.
Salınır daldığın rüyalarda eylül öyküleri...
Korkmasın sesini her seferde anımsadıkların
O gün geçmişte kalsa da
Yaşandı bir kez.Alın yazısı gibi çakılı kalır yüreklerimizde.
Hangi yoldan nasıl geldiğimi biliyorsun.
Odadaki bu fesleğen kokuları.yüzünden, ellerinden ta yüreğime....
Şimdi durmaksızın korlaşan o aşkın şerefine kaldıralım kadehlerimizi.
Dışarı ayaz.İçimizde bir parça acı,etimiz kemiğimiz boydan boya özlem...
Perdeyi hafifçe arala ve dışarıya bak
Utançlarından başlarını eğiyor hüzün çiçekleri...

Ufka yürüyen bir derinlik değil ,sanki bir keskin bıçak deniz.
Yıllanmış mor şarabı sahile taşıyor dalgalar.
Toprağın susaması nasılsa ben de sana öyleydim işte.

Çılgına döndürsün beni ellerin.Çatlayan dudaklarımın ferahlamasını
Görmese de olur ay ışığı.
Ay gibi düş şimdi avuçlarıma...
Mehtabı yüklemek için yollarda olalım ışıklar ülkesine doğru seninle.

Çember çeviren çocuklar gibi
Dolaşıp duralım birbirimizde...

22.09.2018-78

Necdet Arslan

Noktalı Virgöl

Aşkın karizmasını sancı tutmadı henüz
Boşuna uğraşmasın jetokain
Yıka döke duruyor yüreğimde sevda
Anladınız değil mi?

Şiirin aşk sorunu olduğunu söyleme bana
Neyin nereye gittiğinden haberdar değilsin
Söyle kaleme,fısıl fısıl etmesin kağıda.

Bölük pörçük verilen bu yanıtları n'etmeli
Al götür,içinde ukte kalmasın
Yağmur yerine kıvılcımlar damlatırsın toprağa...

Öksürdükçe yer açıyorum şiire
Kıskanmana gerek yok
Belki gün gelir senin ruhuna da sinerim.

Sahtekar değilim.
Pısrıklık mı,asla!
İssızlığımdan fayda yok kimseye
Girdabına çekebilirsin beni
Fırsat işte
Sıradanlığı yok etmeyi dene...

Yakabilir misin beni
Haydarpaşa değilim ama
Sadakatliyimdir
Sende kalır çünkü külüm

Tam bir asır oldu bana sevdalanalı
Vaz geç artık bu furyadan diyeceğim çünkü
İade-i itibar sorunu bu...

Ölümü sevmek güç
Şeni ölesiye sevmek kolay
Öl,demene bağlı her şey
Yalınayak gitmezsem namerdim

Seni yar etmezse bana
Haşa...
Bil ki yanlış yapıyordur Tanrı...

Hadi birazcık otur şuraya
Bir şiir kaynatabilirim
Sen yeter ki ayırma gözlerini

Keşke suya sabuna dokunmasaydın
Sevmeseydin beni
Paylaşmasaydık kozlarımızı keşke...

yirmiüçtemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Not defterimden

"Değersiz olarak kalan bir şey,değersiz olan bir şeye tutunmamıştır, diyen Cervantes'e hak vermek lazım.

Onca insanı içine nasıl sığdırıyor bu şehir;ben kendi içime bile sığamazken?

Ben neden gülümsetecek bir anı bırakamadan öteki günlere taşıyorum?

Dışında kalan ve burada yaşayan herkesten çok daha fazla mıyım yoksa?

Değersiz geçiyor günlerim.Birbirine tutunamadan kaybolup gidiyor anılarım.

Yine de adettendir bir selam vermek :

-Günaydın... Yoksa o kent de sana mı dar geliyor Mrs.Claude..

18.12.2018-124

Necdet Arslan

Nötr Zaman

Bir uçurum
Ya da yanibaşından geçen bir daracık ırmak,
El kadar
Öyle birden bire gelen
Mümkünlerin demirbaşı
Belki de
Yorgan döşek uzanmak
Kurutmak ekmeği, terk etmek sofrayı
Dökmek çorbayı, aşı
İlerken kavuşmak
Atlas Okyanusu kadar us eksikliği
Ve dalgalar...
Deklanşör tutsaklığı
Ve de kesilen bir cereyan
Hiç bitmeyen ciro
Her zaman erken olan
Şamatanın soslu çığlığı
Herkesin tadacağı
Aslolan...

Bugün git yarın gel diye söyleten
Sonu gözyaşı...

Necdet Arslan

O Gerdan O Gümüş Düğme-5

Uyuyan herçai sessizliklerle
Duvarlara sığınıyor bu aymaz geceler
Umduklarımı, uğultularında gizliyor fırtına
kaygılar kan revan içinde sarmaşıklaşıyor
gögün en dibinde çiseye yakalanıyor düşlerim

Gerdanındaki o gümüş kolye
ansızın dağılıp saçılıyor
o anda başlıyor perişanlığım
Üzülme, ellerimi uzatıyorum bak sana,
demeni bekliyorum ürkerek
Sense kıs kıs gülüyorsun
Farkında mısın bilmem?
Avuçlar dolusu işe yaramaz kara gül
rendelenmiş saatlerin kokusunu salıyor odama
Uykuya uzanmak zor
Dikenler dikenler dikenler
Sonra, ölü doğmuş bir çocuk sanıp
umutsuzluğa gömüyorlar aşkı
Bağlandığım yerden neden kopuyorum
Koptuğum yerden niye bağlanıyorum sana
bilmiyorum
-çünkü aşk içindir şiirler, yazıyordu bazı kitaplarda
Tutamak olur belki yine yüreğin, beklentisiyle
neler yazmak istiyor canım neler
Selleşen şaşkınlıklara kapılıyorum

Necdet Arslan

O gün

O gün,
Tam da bu saatlerde
Şurama kondurmuŐtun
o pcŐ...
Duruyor karadut lekesi gibi öylece.
Kiskaniyor herkes...

Tam da,baŐlantı kurdum,derken
H/uyum kayıplara karışıyor
Bir yararı yok bana bu işin.

Eskimiş bir ekmeceyim
DokunduŐun an tozarım.

Bir masala koy beni
Sonra,yak ikimizi.

Duman kırıntıları yüklü bir aşktı.
Masal kadar sürdü mr.

25.06.2019-150

Necdet Arslan

O Tek/ne

Güz yapraklarının düşüşü gibi geçiyor zaman
Gözlerinde bulduğum sonsuzluk
Ufukları yutan bir deniz olup
Bozkırlar gibi uzanıyor ötelere

Güneş,rüzgarlar,yükselen buğu,hayal,avuntu,kokular...
Her şey karmakarışık

Kendimi kaybettiğim yerden
Ben'den ben'e uzanıyorum
Bütün yolculuklarım sana varırdı
Şimdi boşluğa yapışıyor adımlarım
Yüzümde donuklaşan eskimiş üşümelerle
O el'i arıyorum

Kaçıncı kez yenik düştüğümü bilmeden
Bastırılmış susuzluğum yer değiştiriyor ağularla

Gölgemi yalnızlığın dip dalgaları yutuyor
Maviye iz bırakıyor Kız Kulesi
Enginlere çarpıp parçalanıyor bakışlarım
Derken onlar da
Martılara teker teker yem oluyorlar

Bir ses,bir gülüş usuldan usula kıyıya düşüyor
Başka yönler...başka yollar...başka yaşamlar ne değin çok
Sırrına eremediğim bir gün batımı içinde
Bilincim benden kaçıyor

Biliyor musun,
Utandığım çaresizlikte yankılanıyor gülüşmeler
Ne'yim?
Neredeyim?
Sahi kalabalık içinde yalnız kalan o tek ne?
Yoksa ben miyim?
Neden yan yatmış da günlerdir suskun durur
Salacak sahilindeki o tekne!

Necdet Arslan

O y u n

Bir başka masalı anlatırken
Kucağında hafifler can
Kendi toyluğuna yaklaşırsın

Tart istersen
Her gecenin yükü
Farklı olur ötekilerden

Bu geceninki sanki daha da ağır
Neden

Masal bu ya uydur uydur söyle
Bitmez.
Kıvırcık saçlarını ölersiniz
Samanyolu'nun

Aklındasınız

Kurt kuzuyu aramaya koyulur
Tilki horozu.
Ben
Uykunun peşinden gider
O çocuğu ararım

Ninni başlar ve tükenir
Karanlık derinleştikçe uzar gece
Yıldızlar saklanır duvarlara siner solumlar

Ağır mı ağırdır sokaklar
Bir gizemli karanlığın tedirginliğinde
Tekleyen yaşamların belirsizliğine doğru
Yürür ayaklar

Kaşkırgalar dinmez kaygıların ardı arkası gelmez
Ölümlle dirim arasında bir sarkaç
Gider döner

Yüreğimizin dikiş tutmadığı bir güne
Taşır bizleri ay ışığı...

Başka şamatalarla yüzleşirken
Bir kaygı çakılır bilincine
Sorarsın yarınlarımız ne olacak, diye
Bilinmez
Gökten kaç elma düşer
Kimler çıkar kerevetine

yirmialtıtemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Olasiliklar

Işık ol
Aynadan yansır gibi
Kırılmadan

Rüzgar ol
Yüzümü ferahlatır gibi
Savrulmadan

Renk ol
Palete düşer gibi
Dağılmadan

Koku ol
Bayıltır gibi
Uçmadan

Ses ol
Şarkı gibi
Susmadan

Su ol
Gönlüme akar gibi
Durulmadan

Çocuk ol
Oynaşır gibi
Durmadan

Yaprak ol
Dallarda salınır gibi
Solmadan

Hep yanımda kal
Aşktan hiç usanmadan
Ama n'olur gitme
Ömrüm dolmadan

Necdet Arslan

ON KASIMLARDA

10 KASIM'LARDA ...

Anadolu insanının simgesiydi.

Anadolu'dan yükselen güneşi o yönetmişti.

O güneşin aydınlığında insan öyküleri vardı.

O insanlar ki O'nun önderliğinde yıllar boyu Cumhuriyet öykülerini örmek için uğraş verdiler.

Türk yurttaşı O'nunla umutlara yürüdü.

Çok özel bir 'kimlik'olarak uygar evrendeki hak ettiği yeri aldı.

Kadim toprakların merkezinde Cumhuriyet coğrafyasında serpilip gelişti Türk Aydınlanması...

Ülkenin yöneleceği yönü O açıklamış ve 'Çağdaş Uygarlık Yolu'ndan yürüyeceğimizi duyurmuştu bütün insanlığa.

Asya ile Avrupa'nın kucaklaştığı bu topraklardaki devletin adı Türkiye Cumhuriyeti idi.

Biz 91 yıldır Cumhuriyetle yönetiliyoruz...O devletin kurucusu idi Mustafa Kemal ATATÜRK...

Güçtür ateşin,kanın ve göz yaşının içinden bir yurt yaratmak...

Güçtür bir ulusu yarınlara taşımak...

Cumhuriyetimizin öyküleri bu nedenle değişikliklerle dolu doludur.

Yaşam değişir.

Evren değişir,doğa değişir,insan değişir...

İklimler değişir,çevre değişir,sosyal olaylar değişir...

Ekonomiler,savaşlar değişir...

Çünkü değişim esastır.

Sabah kalktığınızda düne benzemeyen yeni şeyler görürsünüz.

Aynaya baktığınız an kendinizde de ufak tefek değişikliklerin olduğunun ayırına varırsınız.

Bugün 10 KASIM...

Cumhuriyet,en büyük hesaplaşmalar yapılarak kurulmuştu.Bir AYDINLANMA DEVRİMİ idi çünkü.

Bu tarih 20.yüzyıla adını veren,çağdaş dünyadaki ulusal bağımsızlık savaşlarının önderinin,bir halk kahramanının sonsuzluğa yürüdüğü günün adıdır...

Cumhuriyetimizi ören öyküler de değişiyor.Varlığını ortaya koyan koca bir karşıdevrim Cumhuriyet'le hesaplaşarak bu öykülerin içinde yer alıyor.

Tüm kazanımlarımızı teker teker yok ederek geçmişle hesaplaşanlarla hesaplaşıyor...

Laik,demokratik çağdaş hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin bütün kurumlarını değiştiriyor.

10 Kasım 1938

TAN Gazetesi manşetini:

'BABAMIZI KAYBETTİK'' şeklinde atıyor.

Öteki gazetelerin manşetleri de simsiyahtır.

Çünkü o tarihte ülkemiz '20.Asrın güneşi'ni kaybetmiştir.

Saat 9.05'tir.

Atatürk'ü sonsuzluğa uğurlayalı 76 yıl geçti.

Değişmeyen bir şey var ki her 10 Kasım'da, bu ülkede bir gerçeğin DEĞİŞMEDİĞİNE tanıklık ediyoruz.

Acı tatlı günler içinde geçmişini çoğaltarak 21. yüzyılın belirsizliklerine yürüyen bu ülkede insanımız Ata'sına olan bağlılığını O YÜREGİN DURDUGU SAATTE bir granit kesilerek ifade ediyor.

Evet,biz yine binler,on binler ve milyonlar olarak Anıt Kabir'e yürüyeceğiz.Atamızı selamlayacağız...

Değişim sürüyor yurdumuzda.

1938'de sonsuzluğa yürürken Büyük ATATÜRK yüzyılların gerçeğinden arınmış Genç

Cumhuriyet'i bırakıp gideli 76 yıl oldu.
Giderken saltça

....
Beni hatırlayınız."
Dedi.

Ne ki O'na ihanet edenlerle iç içe yaşamaktayız bu günlerde.O'nu yok saymak isteyenlerle,adını unutturmak isteyenlerle, 'Yeni Türkiye' şablonuyla ortalığı toz duman edenlerle...

Çankaya'ya alternatif olarak yeni fildişi saraylar dikenlerle...

Evet,dikenlerin içinde yaşayacağız bu yurt Cumhuriyet topraklarında...

O'nu Anımsıyoruz.

O'na olan sarsılmaz bağlılığımızı haykırıyoruz...

Yaşamımızın ve tarihimizin bütün öykülerini kendisine borçlu olduğumuz Büyük ATATÜRK'ü saygıyla,şükranla anıyorum...

onkasımikibinondört

Necdet Arslan

Onlar Diri Çiçek Kaldı-5

13-7.Onlar Diri Çiçek Kaldı TAMAM

-anneme, çocuklarımın annesine, cümle annelere-

Onlar
Yeryüzünde diri çiçek kaldı
Evreni çekilmez kılanlar bizdik
kirleten zamanı nefesiyle

Ki onlarla uçlandı evrensellik
Onlardı emeği üstün kılan
Ana olup bu yurda dolan

Dün bugün yarın
Yıllar ki yüzlerce binlerce akıp gidecek
Onlar dünleri yarın edecek

Genç olan dinç kalan doğuran,
Kızını kızanını toprakla yoğuran
Tüm soylu oluşların ön saflarında
Tam orta yerinde barışın
Yalansız dolansız çıkarsız sarıp sarmalayan

Serpilen serviler gibi
Çağlayan nehirler gibi
Mavi mavi yeşil yeşil al al açan
Gonca güller gibi

Onlar yüz akımız
Onlar baş tacımız
Kötülüklerin kol gezdiği evrende
çeliğe su verdiler
kayaları un ettiler

Onlar
Dirliğimize dirlik kazandıran
Yer tutup yüreklerimizde
Yana yana ağlayan
Gülerken alınlarında promete ateşi
Güneşin kapılarını aralayan

Onlar
Diri çiçek kaldı
Evreni yaşanılır kılanlardı
Bizdik onlarla var eden yaşamı

Necdet Arslan

Onur'a

.....Can Kardeşim Onur Bilge'ye

Sessizce geçen zamanı ele verir yüzlerdeki izler
Kim bilir hangi sevdalardan yanıp tutuşmuş suskun özler

Ey kalbim ıstırabı savur gitsin ruhumun boşluğundan
Ne yapsam anlamaz gönlümün feryadından o yosun gözler

Her aşk yıldızlarca akarken usul usul esmer gecelere
Oysa bizi çoktan terk edip gitti baharlar yazlar güzler

Her sevgi biraz sabır ve merhamet işidir, derler lakin
Esmez hafif bir seher yeli gülşende açılmaz gül yüzler

Deseydim ki al götür beni mazinin güzelliklerine
Çözülür biter miydi acep aşkıyla ruhumdaki gizler

Ay yüzü mehtabı getirir, gözünden renk alır yeşiller
Güzelliğiyle aydınlatsa silinse yüzümdeki izler

Sermest olurum yalnız O'nun şarabından ona dönerim
O Nurun önünde çökerek yalvarsın kırılınsın bu dizler

Necdet Arslan

Ortağım Ol

Bütün gecelerimde dert ortağım ol benim...
Durgun ırmaklar gibi suskun
Bitirilmiş bir sevdanın hasretiyle mayalanmış
Şarabı kırmızı yudumlanan
İçtikçe kanmayan
Ustanmayan...

Bütün zamanlarımda suç ortağım ol benim...
Baygın bakışlar gibi yorgun
Yitirilmiş bir kavganın dehşetiyle tozlanmış
Kara tûraplarımdan harlanan
Yandıkça yanmaya kanmayan...
Uslanmayan...

Bütün gecelerimde suç ortağım ol benim
Andıkça anmaya kanmayan...
Bütün zamanlarımda dert ortağım ol benim
İçtikçe yanan, yanmaya kanmayan...

Dert ortağım ol, ağyâre yaslanmayan...
Suç ortağım ol uslanmayan...

Necdet Arslan

Ortak Payda

Sen gerçeği anımsamıyorsun Julia
Aslında büyüü bir güzel karalamaya gelmiştin
I Want to Hold Your Hand'ı
Birlikte dinlemiştik The Beatles'tan
Öldürmek yok bazı şeyleri

Kuşlar bu ayraçlardan kurtulmalıdır
Bir fincan kahveyi yapıştırabiliriz büyükenmelere
Karşiki yakada sahipsiz pınarlar acı zeytin pıtrak pıtrak yeşil
Günün çıldırma vakti yaklaşıyor
Çeker ip atlamaya gidereriz

Bu öykü kitabı burada akşamlayacak
İşin garibi odada biz yokuz
Vahşileşmekte olan iyilik dakikaları yorgun
Göçük içinden maskesi çıkabilir aşkın
Neden sonra geç kaldığını anlarız mümkünsüzlüklerin

Ne olabilir giderken ikimizi de huzursuz kılan?
Aslında bir ipucu bulmak gerek
Belki de böyle bir şiir
Ki tekrar tekrar döndürür ilk sözcüğüne
Ne güçtür kaybolan aşkların
Adlarını ezberlerimizden düşmek

Sen güneşi utandırmak istiyorsun anlaşılan
Ah ölsek mi şu klavyenin ayak ucunda
Ya çizemezsek düş kaçırın saatleri

Bazı yazılmayan şeylerden biz kesinlikle
Arınmış olmalıyız değil mi

Sahi biz nereden düştük bu balonun içine
Tozun sesi neden açık değil
Ya bu sırtlanlara ne demeli
Söyler misin alçıdan yapılmış heykellerimizi
Kim kırdı Doktor bey

Sen gerçeği gördüğünü sanıyorsun
Kara kedi her zaman kara kedi değildir
bırakmak gerek bu körü körüne ayak diremeleri
Biz ikimiz çoktan sönmüştük Julia

onsekizhazirianikibinonbeş

Necdet Arslan

Oryantal

Yabancıydın...

Artık, fesleğen kokuları yoktu gözlerinde.

Her adımını bir yılanı yol açmak için atıyordun
Geceyi ayışığından gizlemek için miydi gözlerinin karası.

Sen
dilinden lanetli melodiler düşürerek dolaşan
kuytu sevdaların son tanrıçasıydın.

Yabancıydın...

sahiplendiklerinin hepsini
ihanete yem olarak savuranlardandın

sevdayı,
darasız yaşamlara ne güzel peşkeş çekiyordun

Ansızın patlayan bir volkanın lavları
altında kalmıştı gamzelerin

Baştan sona yapay anlamlarla doluydu
bakışların
Donuyordu sana kim bakarsa olduğu yerde

Geçmiş zamanları, biberiye kokuları sinik o metruk
eve tikiştirmiştin ve öylece çıkmıştin karşıma

Bir gökçe ormanın dehlizlerinde
tavşan ürkekliğiyle tepinerek etrafındakileri
kandıran zavallıydın

Aşkın sana uzanan ellerini bilerek ıskalayan oryantaldın
Çekip kurtarmaya çalıştıkça balçığa
daha çok saplanıyordun

Bu yüzden yalancıydın.
Bu yüzden yabancıydın...

İyi de
kimdin sen?

08.08.2019-167

Necdet Arslan

Oryantal

Yabancıydın...

Artık, fesleğen kokuları yoktu gözlerinde.

Her adımını bir yılanı yol açmak için atıyordun
Geceyi ayışığından gizlemek için miydi gözlerinin karası.

Sen
dilinden lanetli melodiler düşürerek dolaşan
kuytu sevdaların son tanrıçasıydın.

Yabancıydın...

sahiplendiklerinin hepsini
ihanete yem olarak savuranlardandın

sevdayı,
darasız yaşamlara ne güzel peşkeş çekiyordun

Ansızın patlayan bir volkanın lavları
altında kalmıştı gamzelerin

Baştan sona yapay anlamlarla doluydu
bakışların
Donuyordu sana kim bakarsa olduğu yerde

Geçmiş zamanları, biberiye kokuları sinik o metruk
eve tikiştirmiştin ve öylece çıkmıştin karşıma

Bir gökçe ormanının dehlizlerinde
tavşan ürkekliğiyle tepinerek etrafındakileri
kandıran zavallıydın

Aşkın sana uzanan ellerini bilerek ıskalayan oryantaldın
Çekip kurtarmaya çalıştıkça balçığa
daha çok saplanıyordun

Bu yüzden yalancıydın.
Bu yüzden yabancıydın...

İyi de
kimdin sen?

Necdet Arslan

Outlet

Bu Őir
AŞk deęiŐiklięi
Nedeniyle
Devren satılıktır

Takas
Kabul edilmez

onŐubatiki binonüç

Necdet Arslan

Ovasız Nehirler Tarihi...

Toprak tohumundan bilir ardıcı
Bir nedeni vardır rüzgarın kabına sığmamakta
Öfke bilip bilmediğimiz sayrılıklardan
Kozalak dalında
Şıra demlendikçe yudumlanır
Zaman oburlaştıkça

Çakıl serpintileri gibi uzaklara düşen sevdalılar
Kurulamaz sevmelerin dengesi bazen
Üveyikler kanatlandıkça durduğu yerden sürer oyun
Sunar kılcallarından özsularını koca gövde
Kurtlanır yurt taşları bazen

Bir kez değildir yirmidört saat
Takvimlerden kaçınıcı temmuzu damıtmıştır bilinç
Yüreğimin tepesinden yükselmez güneş
Kapanmaz göz kapaklarım kaygı bedenimdeyken

Limon rengi saçlar somgri tenler kararmaktadır
Ölüm gösterilerine hazırlanır çelik geceler
Önce turkuvaza peşinden griye durur yüreğim
Yinelenen öpüşmelerin kesildiği yerde
Sanıldığından daha fazlasını gizler bilmeceler
Beni çağırma unutma su kenarlarından
Ekmegin ve cevizin
Ve namlunun
Hatırına

Sen aldırma geride kalanların ayak izlerine
Damla damla nasıl da boşalıyor koca atardamar
Ölünür vurulur vurulmaz
Sürülür sesini yutan kasırga
Oysa
Saydamlık
Durduk yere
Örtüsünü üstüne çekmez silikon gel gitlerde

Karayel tutuşmalarını anlatan
Ovasız nehirler tarihinden herhangi bir yaprak değildir bu
Çapı ölçülemeyen
Kamçı yedikçe topaçları gibi
Kendileri de dönen maço çocukların...

Serilirim habis bir ur olup bütün gözlerin tanıklığına
Köprülerini bir kez daha üzerinden atarken koca nehir...

yirmiağustosikibinonaltı

AÇIK TEŞEKKÜR...

OVASIZ NEHİRLER TARİHİ,09 Aralık 2016 tarihinde 'Günün Şiiri' olarak okurlarla buluştu.

Çıkışı güç olan yaşamlar içinde kimileyin kendimize soluk alabileceğimiz bir alanı çok görebiliyoruz.Okuyarak yorum bırakmak inceliğinde bulunduğunuz bu şiirin yazılışı bundan başka bir şeyi ereklemiyordu.

Bu şiiri Günün Şiiri olarak Antoloji Com'un vitrinine taşıyan Sayın Seçici Kurul'a sonsuz teşekkürler ediyorum.

Ovasız Nehirler Tarihi'nde ağırlamaktan kıvanç duyduğum aşağıdaki şiirseverlere şükranlarımı iletmeyi bir ödev biliyorum.

İyi ki varsınız:

Sayın Necla KÜÇÜKHURMAN,
Sayın Ömer YILDIZ,
Sayın Alaaddin UYGUN,
Sayın Nazır ÇİFTÇİ,
Sayın Canan AKPINAR,
Sayın Bülent BAYSAL,
Sayın Ömer GÜNDOĞAN,
Sayın Orhan ASLAN,
Sayın Önder KARAÇAY,
Sayın Mustafa BAY,
Sayın İbrahim KURT,
Sayın Cevat ÇEŞTEPE,
Sayın İbrahim KAVAS,
Sayın Zeynep Nilgün GÖKÇEÖZ,
Sayın Mine KUL,
Sayın Nermin SEYRATLI,
Sayın Çamlı Hamdi ORUÇ,
Sayın Osman AKTAŞ,
Sayın Naime ÖZEREN.

Necdet Arslan

Oyalanışların Peşinden

Damla toprağa düşünce
Ezelden beri
Bir tohumun sancısını duymuşumdur

Tohumsa belki tanır belki tanımaz beni.

Eğilip en ince yerinden öptüm toprağı
Gözbebeğine kilitlendim

Avuç avuç alıp yüzüme sürdüm
Yudum gamzelerimi

Baktım kendini süslüyor
Kıskandım
Kınaladım saçlarımı allıklarımı süründüm
Gelene geçene gülümseyerek
Bir o yana bir bu yana savurdum saçlarımı

Gülümsedi filizler böğürtlenler içdeler

Gözden ırak tutmuyor cismimi
Eylemliliği ondan
Bolluğum bereketim akışkan

Ana oğul sevgisi sanki aramızdaki
Telaşım ölümsüzlüğe çekiyor
Oysa ezberden söylüyor ismimi.

Gönlümde sür git ilkbahar
Bilincimde ödünç duruyor sonsuzluğun yerçekimi
Alnımda ateş şavkımaları
Bir yanda toprak bir yanda nabzım
Bir yanda ateş böcekleri

Gece de gündüz de kendince
Yanıp sönüyor yanıp sönüyor yanıp sönüyor

Damla toprağa düşünce...

yirmibeşmayısıkibinonbeş

Necdet Arslan

Ödül

Bazen sokakları karıştırılmış
Şehirlere benzer aşk.
Hangi gruptan olduğu
anlaşılamayan kan damlalarıyla
düşer mektuplara duygular
Taş kesilir eller
Dünün ve şimdinin çılgıdır onlar
Sert bir kayaya çarpar geri döner

Bu günlerde asi bir çocuğunkinden
daha da katı ellerim
Gelme üstüme ,gelme işte
Çoktan unuttum isyanın ne olduğunu
Bilemem başka türlü
Nasıl feryat edilir

Peşine düşme yeni düşlerin
Sende kalsın o ateşli kucaklaşmalar
Yaşanmamış sayıldığı olur geçmiş denen o şeyin
Hem ne fark eder kendi gizinde kalsa
Alışılır nasıl olsa
kan uykularından da ağır unutmalara

Durmadan şarapnele benzeyen sözcükler
göndermekten vazgeç masallara...

30.03.018-55

Necdet Arslan

Ödüllü Sürgünler Göçmeni

Zamana bıraktım sözcüklerimi
Günü ağartan şiirlerimi
Çünkü kül olmamalı imgelerim

Ötelerde var olan gözlerine atıyorum özlemimi.
Billursuz aynalarda kırılıyor seslerin
Sensiz geçen her akşam
Yüzlerce kez açan ateş çiçeği.

Çıra oluyor yaşam
Tutuşturuyoruz iklimsiz yollarımızı
Sesimin yok olduğuna bakıp kısılmasın gözlerin
Ebem kuşakları kadar oynaklaşıyorum fotoğraflarda

Bütün odalarda yine o eski şarkılar
Başkalaşıyorum kendi rüyalarımda
Bir bakışınla bütün kışları yakıp kül edişini
Ufkunda izin verdiği dolaşmaları
Bir gelip bir giden vuslatlarını
Beni aşka akıtmalarını özlüyorum.

Ey ödüllü sürgünler göçmeni
Sana seni seviyorum demek yeterli değil
Gözlerime karanlık çökerken
Kayboluşuna katlanamıyorum
Ah kurtulabilsem keşke bu ağırlıktan
Gösterme özlemin tenindeki gri çiziklerini

Köpük köpük salıverme yüreğimi araflara
Bir karış ayak izin kalmasa bile dağlarımda
Şaki ol gülümseyerek öldür beni
Bırakma bu bölünmüş yalnızlıklar diyarında...

onbiraralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Ödünç Bir Dünya Bırak -5

Değişiktir her zarfın içine giren tümceler
Daha başka türlü açılanları vardır
adresimin kapısını çalmadan mektupların,
sevemez misin sen?

Onlardan farklı değil bu sıralar
öykülerin başıyla sonu, içindeki harfler
üç noktalar, için için çekilen 'ah'lar
Kim kimden ödünç başka dünyalar
aldı da geri getirmedi, çözedim ki
Yayın gerilmesine bağlıdır
okun yol alıp hedefine saplanması
Sen yay olunca ben ok oluyorum
Birbirimize geriliyoruz
Birbirimize varıp saplanıyoruz

Yanar döner mıknaşsız aslında ikimiz de
Sen beni çektiğin zaman
sımsıcak iklimlere soyunuyoruz
Ben senden uzak düştüğümde
yeryüzünün her tarafı aynı cehennem

Mektuplar pullanıncaya kadar
yokluğundan yoruluyorum
İçime çektikçe adını
Oyunda kaybeden bir çocuğa dönüp
kahroluyorum

İki odanın ışığı da yanmıyor işte
Sanırsın ki Basra'dan, Roma'dan da uzak
Kim kime sığınır bu gece söyleyemem ölsem bile

Necdet Arslan

ÖLÜM DİRİM GÜNLERİ

Mesafeleri yürüdüm
Ateşe verdim ormanları ama
Kavruldukça daha çok üşüdüm
Koca koca kayalara dinletemedim derdimi
Gök suları kurumuş denizlere bıraktım mektuplarımı

Şiddetim kum kutsalım kül
Feryadlarım lal zamansızlığım lav
Eksenimi yitirdiğim
Hiçbir yerdeydim

Kezzaba bulanmış çiğ
Damla damla akıyor gözlerimden

Dilim yanardağlardan savrulan harflerle dolu
Dilim dipsiz duvarsız bir uçurum...

Kokunu sürdüm kefenime
Sensizliğin cehennemini öteki ucu olduğunu
Şah damarıma yansıyan gölgenden anladım
Topla yollara dökülen adımlarımı
Ölümlerden korkmayacak kadar yalnızım işte
Hiç durma yok et artık yurtsuzluğumu

sekizşubatikibinonüç

Necdet Arslan

ÖLÜM İÇİN ŞEREFİ

Hadi en acı olanına şerefe

Bildiğimiz dönencelerden değildi bu kez
Rotaya uysak kendi kuyum
Katlanmak gerek desem ölüm
Kerpetenle kanıttırmak içinse geç

Sevdalarımız hurdada
Yalakalık üç beş öpücükle tamam
Konuşmasam
Yok hayır tövbe...

Karşımdasın birden bire.
Yüzünde solgun bir astar
Biraz önce bomboştur buralar
Zulüm buysa eğer hafif
Ölüm ise aklımın ucundan bile geçmedi.

Neler iniyor şimdi yüreğinden
Avuçlar dolusu yalaz kokusu parmak ucu kadar yakıcı
Kahkahalar serpiliyor orta yere
Her biri diyetli

Süzüle süzüle eski zaman düğünlerinden
Yivi yalama olmuş dudak uçlarından
Seyrekleşen kirpiklerinden

Yazık olan ne varsa
Yarınlara adımlara aşklara...
Kaskatı bir ölümcüllük kayış gibi sert.
Ay'ın saçlarına
Toprağa düşen son tohumun ayrılık şarkısına
Ve saçlarına deniz kızlarının

Ağa düşüyor aşklarımız
Törpüleniyoruz toz duman ola ola.

Neyi gömdüğümü bilmeden yüreğime
Evet, bizde kalan en acılara
Ölümlere
Bir kadeh daha
Hadi şerefe...

ondörttekimikibinondört

Necdet Arslan

Öncesiz Seviler Söylencesi

Kış karartılarının tüneğinde
Siner bumerang
Şimdi
Dip sularımın içine sessizce dalan her şey
solgun yapraklardan farksızdır
Kocaman boşluklara teker teker düşüyorken

Öksüz kalmış bir yürek çarpıntısının
Med cezirleri yeri göğü inlettiği an'lar içinde
Bir örümceğin ağlarını sarmasına benzer
Sarmalıydım usul usul seni
Gamzelerin güze küskün yapraklar
örneği sararırken

Ulaşamadığım sensizliğe her defasında
Derin bir çukurun içinde bakar bakar dururum
Elim kolum yerinden oynamayan
kocaman bir taşla dönüşürken

Ah kurt kapanından ayıksız ayna boşlukları
Alır duldasına yürekteki hacizli umutlarımı

Karadut lekesi değil ki aşk dediğin
Kuzgunun akıttığı gözyaşlarıdır
Katreleri,yıllanmış şaraplara maya olup doluşurken

Utandığım zamansızlıklarımnda her seferinde dinlediğim
Yeni bir mağmanın yatağında için için yankılanan
Lili Marleen şarkısıdır
Çiğliklerim ufuk eğrilerini delip geçerek
Sonsuzluğun saklı bahçelerine ulaşırken

Bir de bakmışsın ki,
Melez adımlarını gere gere şiire gelmiş Aslı.
Kerem eşliğinde tiz perdeden başlamış
"Yine Bir Gülnihal"
Alıp da gönülleri giderken

Hey Dionysos dem vaktidir
Gölgelerin gezindiği mekanlarda
İçelim başımızı döndüren köz rengi şaraplardan
Yıldızlar samanyolu'na sığınırken...

Necdet Arslan

Önemli Değil Saatin Kaçı Vurması

Susadık.ipincecik bir teldi sözlerimiz,derinlere
düşürdük seslerimizi
Burkuldu dilimiz,sonrası bir misli daha güzelleşti
gözlerimiz.
Her geç kalmışlık için yeni bir çıkıp geliş yeni bir öykü
yeni bir şarkı olup dolaşmak
Dala konup gözetlercesine an'ı
Kaç iç çekişi unuttururcasına
Sanki....
Taşan ırmaklar değil şimdi dillerimizden
Bir eski bağ evi bir taş seki bir menekşe öbeği
Sarmaşıklar ardından yüz görümlüğünü bekleyen ben
Ki şehnaz gülüşmeler en titrek yerinde utangaçlığın
Ferahlanmaya gönüllü
başka bir gökyüzü ateşi En tepeden yuvarlanıp
hücrelerimize dolan gürültü
Yeni mevsimin
eskimeyen düşsel ısırığı
Günle deşilen hayal yağmurları
Son damlasına değin sol yanımıza doluşan ıslaklık
Varmak sana aslında
bütün akşamlardan habersiz uzayan anlam
Susarız.koskoyu bir demi yudumlarcasına
En ırayan hasretleri boşaltırcasına üşümelerden
Önemli mi ki saatin bilmem kaç vuruşu
Ortalık zerdali kokusu,kara gül tarlası
dellenmiş yasakların türküsü
Ellerimiz yaylalara illegal dağılan kuzu sürüsü

Necdet Arslan

Öneri

Hadi çoğalalım
Bize ne kimselerden
Sonsuzluğun ufkuna
Dayanmak çoğalmaktır

Böyle zamansızlıklarda bile
Yola düşelim
Karanlıklar yaren olur bize
Herkes
Kör uykulardayken
Bir o yana bir bu yana
Devrile devrile
Varmak kente

Bölünmez olmak için
Bilinmez olmak adına
Seyrek seslerin içinde
Bulmaya kendimizi.

Başka vadiler yaratalım biz
Başka öpüşler ekleyelim
Bilmem nerelerimize

Rotasız ıssızlıklardan
Sevda meyhanelerine
Hadi yürüelim

Kuralsızlığımızın dümen sularında
Başboşluğumuzla
Kurmaya kendimizi.

yirmidörtşubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Örgü

Yalan söylemiyor gözlerin...
ışığı ihlal ediyor kavilleri.
Hadi yüzünü sakla ve barikat kurmaya devam et şiirlere.
Ben kendime döndüm.
Adını unuttur muyum hiç
Sen zaten geç kalmış hâris bir düdüdü...

Necdet Arslan

Öteki Dönenceye Kadar

Bütün dizelerin üstüne toprak serilirdi
Sen ıraklaştığında buralardan
Trenler makas değiştirdi geldiği yöne yeniden
Yönelmek için
Kuşlar kaçışmaya çalışırlardı bulutlara dala çıka.
Yıkılırdı geceler.yıldızlar söndürürlerdi ışıklarını
Ben hep kuzeye bakardım.
Bir deniz kurur,çöle dönerdi.

Huzursuzduk.
Kolay olmazdı her geceyi sabaha yuvarlamak,
Her gece öfkemi avutmak kolay olmazdı.

Her gün nereye giderdik
Nerede yolumuzu şaşırırdık her gün

Unutmayı unutmamak ne değin güçtü
Parmaklarımızın aynı rakamları tuşlarken donmasından
Anlardık bunu.
Bir baharın daha gelmesini beklerdik çözülmek için
Aşına değildi bize bu iklimin en gözde çiçekleri

Yüzümüz parçalanır,dağılırdı her yöne
Nasıl gülümseyeceğini şaşırması bir insanın
Nasıl konuştuğunu bilmeden sıralaması sözcüklerini
Karanlığın ağırlığı bundan dolayı mı tükenmezdi
Unutmaldan mı alınırdı ödünç yaşamak
Her akşam paydos çekmek sözcük aramalarına
Korkmamak köpüğünü taşıyan suyun hiddedinden
Neyin nesiydi sahi

Nusaybin,Yirmibirkasımikibinonbeş

Necdet Arslan

ÖTEKİ YAMAÇLARDAN BİRİNE

Karşılarız.
Daha dün değil miydi gidişi
Geçen her saat bize dönüşü
Düşündürür
Nazlanır belki

Her ayrılışında
Gözlerimiz gittiği yödedir
Birazdan gelir
Kuşluk kuşlarının
Akşam sefalarının
İkinci titremelerinin
Ve aptal ıslatanların
Yüzü güleçtir

Ellerimize değdiği an
Ferah bahçelere dalarız
İşte şingir mingir gökyüzü
Akşama
Rengini bırakmak için
şetaretlidir

Ah o kalp atışları
Geceye dizilecek rüyalar
Şen şarkıları mırıldanan
Küheylan
Ve meyhane
Bekleyişleri

Çoban Yıldızını
Taşıyan netameli yollar
Kıvrılış bütün gece boyunca
Kıpraşmalar
Sonra
Ayak sesleri ki
Adımlar ritmsizdir
Siner odalara

Geçiyor ağustos da
Bahçe sarıları içinde
Tutuşan yekpare telaşlar
Kurur köprüsünü
Boşlukların

İç içeyiz yine
Dün olmaya az kalmıştır
Geçer gider birazdan
Bir vuruşluk sus'tur aşksızlık
Kudurtur ince istekleri

Sevi
Kendi gönlüyle

Gelir ve gider

Dolunay
Hırçın sıcaklar
Gibi bizsiz.
Ama tavlı
Körebe oyunları

İstemeyiz
Irak olsun bizden
Ne Arap'ın yüzü
Ne Şam'ın şekeri

Çarpışma
Geldi gelecek
Yine paramparça
Yine arzuların zerrelere...

yirmibirağustosikibinondört

Necdet Arslan

Ötelerde Kalan Değirmen

Üçüncü sınıf vagonda
Bir başınaydı şair
Biliyordu ki kara kışın
Ayaza durmuş bu gecesi upuzundu
Karnı açtı

Acıma hissi kamçılanan
Aşkın umarsız yüzü
Ötelerden koşup gelerek
Bayat soslarla süslenmiş
Kızartılmış orfozlar
Getirdi ve sundu ona

'Biliyor musun
Onu anlatmaktaydım'
Dedi şair
'Çıkıp gelmemeliydin
Büyüyü kendi ellerinle yok ettin
Birazdan tökezlerse dizeler
Tek suçlusu sensin'
Diye söylendi daha sonra

Kadın
Yarılanmış şiire göz ucuyla bakıp
Eliyle itti kağıdı.
Yerinden kalktı şair
Kollarından tutup sarstı onu
Hırpaladı bir güzelce
Ve boşluğa bıraktı
Etten bir etiketi
Yapıştırdı
Kayalara sancısızca

Yedeğindeki anlamsız kalan hiçlerle
İndi ara istasyonda

Kendisine ve etrafındakilere aldırmadan
Dağların ötesinden gelecek
Bir sonraki treni beklemeye koyuldu

Aşılmaz geçitleri gerilerde bırakıp
Bucak bucak kaçarak
Ulaştığı yerden
O sonsuz an'lara hükmedecek
En güzel şiirleri yazmak
Ve aşkı yüceltmekti
Aragon gibi

Kara kışın
Ayaza durmuş bir gecesiydi
Soğuktu

Yapayalnızdı
Donmuş biri vardı
O'ydu

Necdet Arslan

Ötelerden

Delik şarkılardan birini daha kırparak yürüyorum
Kendini saklayamayan geceye
Ortañcanın ekşiyen gölgesine
Soluğumun yokuşla didiştığı son durağın yıkıntısına

·
Neye bağışlandığını bilmediğim başka bir dinlenceye
Kristal yokluklar takılıyor
Uzaklıkların ürktüğünü fısıldıyorsun suya

·
Masanın kime küs olduğunu biliyor deniz
Katı bir iç çekiş bu yılan gibi kaygan
Bir daha sınıyor çemberden firar etmeye
Şifrelerini kumsala gömüyor bir el
Kaygısını kalbinde unutarak sahile düşüyor kuşlar
Yağmur ıslattığı gülü anımsamıyor
Karışımını inkar ediyor soda
Dolup dolup boşalıyor liman
Senden kaçıyor muyum durmadan
Bilsem
Son dalgaya telaşını sormayışım utandığımdan değil
Dilimin varmayışından
Vura vura yalnızlığa endamını merak ettiğın
Özlemlerle dölleniyorum.

Acıları bağışlanmıyor dumanların
Tuzu eksiliyor baharın
Kocaman bir iç deniz cinayete kurban ediliyor

Bir türlü dizginlenemiyor ötelerin şiirleri
Sustukça donuyor kanımdaki çocuk...

URLA /
onmayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Öyküsünü Arayan Karalamalar

Ayaklarıma engel oluyor zaman.Onda kalmak anlayabilmektir yaşamı.Kekelediğim hecelerin her biri bir ağıdın parçasıdır, seken kurşundan ölümlere yol almasıdır bir gencin.Genellikle teni dağlamasıdır korun

Çiçekleri kavruk sürgünleri kısır asmanın gün ortalarına neyi anlatmak istediği bilinmez olmuştur.Bulutların arasında yurt edinmeye koyulur kararsızlık. Bir kartal yavrusunun pençesine yapışmıştır sorular.Herhangi bir yer çatlağından sızıp gitmez bu giz.Burnu karnında nisan çekip çekiştirir meltemlerin sakladıklarını.Kentin içinde cirit atar yeniyetme kız çocukları.Sevdaların kokusuna doğru kürek çeker miknatıslar.

Dövünüyor yilkısını kaybetmiş bir tay,.Kime sorsa heyelanın olduğu yere gelip saplanıyor.Zonkladıkça alınılar, daha kuvvetli esiyor kasırga.Böyle eritilecek gün. Karşıya çarpıp başka türlü sendeliyor yankı.Kızılığın boyası koyulaşmak üzereyken bozguna uğruyorum. Her seferinde başka yerinden kırılıyor atar damarlarım.Köksüz kalacak su kenarlarındaki gelincikler.Avuçlar dolusu ağlayacak sevgili.

İklimsizliğin bıraktığı yabancı renklere karışıyor nefesim Karşıt anlamlarını yok ediyorum derin kuyuların Gönümde sere serpe uzanıyor çivit sarısı çöl.

Kadrini kıymetini bilmiyoruz dakikaların.Göze göz diş diş girişirken birbirimize bu aylak gülüşmeler de neyin nesi.Çok daha anlamsızlaşıyor iyice öpemediğimizde birbirimizi an Bir günaha sarılırcasına kendimize karıştıkça yasak bölgelerin son konuklarıyız artık.

Kalplerimizde başka türlü bir erozyon.Bir ayartılmama kabusu.Başka dile çevrilmesi güç hasret. Herhangi bir yer çatlağına takılıp kalan tortu.Boyası bitmek üzere olan bir kızılık.Gömülmek üzere sırasını bekleyen bozgun...

otuzbirmartikibinonaltı

Necdet Arslan

Öyle Arzu İlk Tüneyiş

İlk sana yürürdüm ötelere
Kokladığım senin ellerindi ilkin
Deniz kıızıydın ayışığında saçlarını okşadığım
Kumsala sere serpe seninle oturdum
Köpüklü dalgalara karşı birlikte yürüyüp
Ferahlamayı seninle tattım ilkin
Martılarla selamlaşırken
Yıldız gölgelerini toplarken tek eldik tek yürektik
Bir taneydik birlikteydik.

Dilimde sabahı karşılamak için sabırsızlanan
Senin notaların vardı

Yaz şenliklerinin birinde
İlk sana tutuldu gözlerim

Gamzelerine güneş parıltıları doluyordu
Bambaşka bir sıcaklıkla akıyordun yüreğime
İlk goncayı sen koklatıyordun dallarının en ucundan
Kıvraklığında en davetkar anlamlar saklıyordun
Sana ayılıp tek sana bayılıyordum durmadan

İlk sen çıkıp geldin götürmeye
Islak anızlarda adımların kanaya kanaya

İlk sana söyledim vurulduğumu
İlk sana söyledim yorulduğumu
İlk senin körfezine sığındım sabahlamaya

Tuz tadı vardı sözcüklerinin sesinde
En güzel senin teninde ıslanıyordu renkler

İlk sana alıştım aşk olarak
İlk sana karıştım toy bir ırmak gibi
Egenin maviliklerinde daltılarak

İlk senin yüreğine tünedim
Şımararak...

birağustosikibinonbeş

Necdet Arslan

Özeleştiri

Sahi hangi gündü
Samanyolu'na yürürken yolumuzu
Şaşırmış da bilinmezliğe toslamıştık...

Kaybetmek pahasına
Biraz başımıza buyruk biraz savurgandık
Yazın başka güzün başka esiyordu
başımızdaki kavak yelleri...

İlk celsede anlaştık belki ama
Son celsede uyuşamadık...

Biz henüz
'Yağ satarım bal satarım...' diye diye
Gece gündüz oyunlar kuruyorduk sokaklarda
İlkin kimin cıldığı önemli değildi
Çünkü
Aşksızlık vardı aynalarımızda

Ne pişiyor
Ne de yüreğimize düşüyordu elma...

05.03.018-42

Necdet Arslan

Özeleştiri

Yaşamı boşuna suçladık durduk

Gözlerini bütün suç
Yüklerini.
Parkların bahçelerini
Buluşma yerlerini
Sevenlerini
Gonca güllerini
Bölüşüp paylaşmayı
Sarılmayı mübah saymayanlarını.

Yaşamı boşuna suçladık durduk

Gökyüzünde takla atarak sulara dalan
deniz kuşlarını bütün suç
Balıkçı teknelerinde sabahlayanlarını
Yerin kaç kilometre derinliğinde
Kömür çıkaranlarını
Uçağı kaçıran yaşlı teyzelerini
Kardelenlerini.

Yaşamı boşuna suçladık durduk

Zalimleri alkışlayanlarını bütün suç
Onların işbirlikçilerini.
Cebimizden her gün bir kuruş daha fazlasını
aşırarak isteyenlerini.
Rantı emekten üstün görenlerini.

Yaşamı boşuna suçlayıp durduk

Fincana bakıp yalan yanlış şeyler
Söyleyen falcı kadınını bütün suç
Geçmişini yok sayan ihanetçilerini
Vefayı erkenden unutanlarını
Dostunu arkadan hançerleyenlerini.

Yaşamı boşuna suçlayıp durduk

Kararlı yürüyüşler karşısında barikat
Kuranlarını bütün suç
Hakça bölüşmeyi reddedenlerini.
Hayvanlaştıkça insanlığını unutanlarını.
Acılar karşısında gülebilenlerini.
Bir günü dört mevsim yaşayıp da
devrimden demokrasiden insan haklarından
Söz edenlerini
Yatağını değiştiren derelerden
taşan sellerini bütün suç

Yaşamı boşuna suçlayıp durduk...

İnsanları sevmeyi salık veren
Şiirler yazamadığım için ben suçluyum
Güzel yarınların gerçek sahipleri olacak
çocuklarımızı yetiştiremediğimiz için
anne ve babalar olarak biz suçluyuz.
Tarihin akışını değiştirmek için yola
düşenlere 'dur!' diyemediğimiz için
Hepimiz suçluyuz...

15.09.2018-73

Necdet Arslan

Özge Alanlar

Bulut güneşin abisi
Körfez kumsal limon bahçeleri
Hâlâ karanlık içindedir
Bir ağacın gölgesine
Boylu boyunca yaslanır sesin

Rüzgar başağın kardeşi
İlkyaz buluşmaları
Dilimizden düşmeyen düşler
Hep agradır
Kırlangıcını çırpınışına
Bakar durur rakkase gözlerin

Taş bayılabilir
Kağıt, çakırkeyfliği dün gecedен ödünç almıştır
Bahçe pişer
Dağ daha ötelere kaçabilir
Gamzeler susarsa birden
Haziran kırılır

Ah bu bir nefes kadar irak aşklara
Geçmişe takılan uçurtmalara
Zamansız dokunuşlara

Heyecanlarımıza/sancılarımıza/yazgımıza aldırmadan
Yüreğimi,içinde kaybolacağım odaya dönüştürür ellerin...

yirmidörttemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

ÖZLEYİŞ KOLAJLARI

Bizi şimdiye çağıran öyküler suskun
Bir yaban tavşanı ölüme yakın
Akarsulara eğilmek yasak
Taze gül kokuları yitik

Soldurulan zincir anlarıdır uzayıp uzayıp giden
Sahile birer birer cam gibi düşen ardıc kuşları gibiyim
Vurabilsen beni
Yaralansam yarım kalsam

Tüm sensizliklere lanet tüm umutsuzluklara ağızlar dolusu küfür
Kaçıp kurtulmak gerek dibe çeken bu girdaptan
Yaşamaktan daha başka bir şey çünkü aşk...
Kavuştuğumuzda bitir ser sefilliğimi
Şakağımdan öp beni...

Yirmidörtşubatikibinondört
SAMSUN

Necdet Arslan

PALETE VURAN IŞIKLAR

Cebelleşen ayazlar,içinden çıkılmaya çalışılan kısır döngü
Yeşilin tüm tonlarını sağan bahar
Melankolik boyutlarından öte başka gerçek
Bir derinlikten sızan delikanlı umut

Parlaklık ve çıkış
Altının çizilmesine gün sayan muştı
Akışkan dokunuş
Yeni diriliş en büyük rüyalardan süzülen
Şol ışıkların özgürlüğüne doluşan kan

Minik ve yumuşak milyonlarca ak güvercin
Ölümler tarlasını süren karasaban
Çelik kapıları kıran pulsuz şifreler sağanağı
Bereket hareket
Şifa reçetesi beşiklerin / eşiklerin...

Rengarenk bir yelpaze
Oy'larla dolu dolu
Balkon deliliklerinin üstüne yıkılacak kocaman sur

Yıldız yıldız parlaklık
Kınalı avuçlarla dağıtılacak bereket
Parıldayan türkülerin can bulması alınlarda
Sonsuzluğa yürüyen yazgı

Yüzeyine ferahlık yayılan dualar
Yani kurtuluşu mahzenlere tıklanan
Pıtrak pıtrak gün ışıklarının

Ne korku ne aşksızlık
Kabuğunu çatlatan bir tohum yani
Yırttığı yerden toprağı
İşte menekşeler işte erik dalları işte dalga dalga
Billur deniz

Dağılıyor dört bir yöne çocuk gülümsemeleri
Değiyor sıcaklığına teslim olacağımız bütün yerlere

Bizi bize getirecek yeni zaman
İğde dalları arasında huzurlu pınar
Suları aşka aşkla karışan ...

onaltımartikibinondört

Necdet Arslan

Panik Atak Puntoları

O
S/es
Otelin içinde
Bir başına kalmaktan
Ç/ılgın

O/telin ortasında
D/üşüyor
Z/amanın k/ara öykülerini
Y/azdırmak için yoğunlaşan ç/ağrı

D/ellenen anarşist g/ece
Ve piponun pis kokuları
Kameranın koynunda
Gün/ahlara b/akarken
D/üşüyor

Aslında
Gökte
Yıldızlar
Y/ürüyorken
Kameranın içinde
S/aklanan her ş/ok dalgası
B/aşka bir komplo

Irak
Noktalarda
Aynı paydalı iki yürek
Ayırdında olmaksızın
Birbirlerinin
Yüzlerine b/akıyorlar

Öte yakanın
Orta yerinde
Kar
An'lık
Donuyor

Gül
Tende
S/oluyor....

Umut
Kutu oyunları
D/eğil

O/zan da
Y/anılır oldu...

Necdet Arslan

Panorama

Bu tarih beni ne yana götürür
Yüzüme her gün kim serper
Sancı tohumlarını

Ömrümü döngüsünde kıstıran zaman
Kaçınıcı barikat bu tül perde gerisinden
Bakmak korkunç
El aman el aman el aman

Yol yoldan alacaklı ses rengen düşman
Dur duraksız ruhunu soyunuyor intikam
Derman yok ferman çok

Bir anda saksafon trombet çengi çalgı
Aynı gırnata aynı kaygan zemin figürleri aynı oryantal

Kaysam tutunacağım dallar kuru
Ne yana baksam domuz sürüsü it sürüsü
Elinde asasıyla en orta yerde duruyor kanguru

Yokluğun faturasını kesmiş acı el
Davacıyım desem sesime kulak mı verir binler
Sussam yumamam gözlerimi vicdanım inler

Dönüp dönüp geliyor bumerang
Taş duvarlara tosluyor gönüller...

yirmiikiocakikibinonaltı

Necdet Arslan

Panorama - ikinci kez mi?.

u tarih beni ne yana götürür
Yüzüme her gün kim serper
Şancı tohumlarını
Ömrümü döngüsünde kıstıran zaman
Kaçınıcı barikat bu tül perde gerisinden
Bakmak korkunç
El aman el aman el aman
Yol yoldan alacaklı ses renye düşman
Dur duraksız ruhunu soyunuyor intikam
Derman yok ferman çok
Bir anda saksafon trombet çengi çalgı
Aynı gırnata aynı kaygan zemin figürleri aynı oryantal
Kaysam tutunacağım dallar kuru
Ne yana baksam domuz sürüsü it sürüsü
Elinde asasıyla en orta yerde duruyor kanguru
Yokluğun faturasını kesmiş acı el
Davacıyım desem sesime kulak mı verir binler
Sussam yumamam gözlerimi vicdanım inler
Dönüp dönüp geliyor bumerang
Taş duvarlara tosluyor gönüller...

Necdet Arslan

Parıltı

Bu sabahla başlar her dün
Uzar derinleri zorlayan kökler gibi
Anlarım ben'inden yarınlara niyetlendiğini
Bulutların gelmesini bekleyen çölüm sanki
Sol yanıma düşse bile sürüp gider bu sıra
Zerrelerime dek işlesen de kasıla kasıla
Doymam,doyamam sana inan ki

Canıma can kat
Gel ferahlat gönül ülkeni ak bulut
Demek yeterli değil
Öz suyunum
Sadece sana yürüyen tek damarım
Gece gündüz demeden ben sadece sana akarım
Rengini bağışla dağıma taşıma ey gonca
Çünkü kekremsi bir tat bırakmandan korkuyorum
Aç susuz kalıp solunca

Sadece senin elinden alsam diyorum ilk lokmayı
Bana da öğret nasıl şeyse bu yüreği yakmayı

onüçhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Parmak Dokundukça Köze

Yalnızlık, açık bir yaranın kangren rengidir
Akutlaşır u dönüşüne izin verilmeyen yollardan
Geçildikçe

Kılcalların, suyu boşu boşuna beklemesidir
Kıraçlaşan toprakları emmek için

Kim kat kat dolar bileklerine paslı zincirleri
Günün ve gecenin bilinmez

İrkilir ölü gövdeler üstüne basa basa yürümeye us.

Gri zamanların ilikleri
Kördüğümle kaskatıysa eğer
Çocuksu dolaşımarda devingenleşmez kan

Hüzne bulanmış girdapların arsız şafaklarında
Uykularından başını kaldıramaz bir şiir

Hangi em uyuşturabilir ki
Ezberindeki dualarını bir türlü anımsamayan göbek kordonunu?

Ve hangi ku(r) şun çığlığı
Yırtar yurtsuzluk ininin örümcek ağlarıyla gizlenmiş perdelerini

Necdet Arslan

Parsel makamı

Toprağın kaçınıcı katından gülümsüyor babam
Aramızda ufala ufala dağlardan da kocaman bir duvar
Köstebek yol açıyor sürekli ,zakkum soğanlarını
Öpüyor zaman
Ellerim nasıl açılıyor ve nasıl kapanıyor
Görmüyorum bir çınar eğiyor başını
Sana soruyorum
Ne diyor diye durmadan...

Segahlarla yıkıyorum elimi yüzümü
Bahar serpiyorum mermere aşırđığım her
Anıyı çitin ardına saklıyorum
Yaşama göz kırpmak da nerden çıkıyor şimdi
Yalvarıyorum içimdeki görüntüye
Gideceksen gelme,geleceksen gitme diye...

Boşluğa veriyorum
Anlamsızlığa sayıyorum
Buluşmayı arıyorum.

17.06.2018-25

Necdet Arslan

Paslaşmalar

Sana doğmuştum sanki
Sevgiyle söz nuruyla kaydı acı kahvelerimiz.
Terlerimizle köpüklendi.

Sonra...
Fallarımıza bile bakamadık.
Tükendi birden zaman.

Ateş alımlık kavuşmalarda oldum olası hep arkamdan vurulmuşumdur.
Bunda suçun yok.
Keşke denize,martılara,dalgalara inat oracıkta taş kesilseydik.
Olmadı.

Yandan çarklı öpebildim seni giderken.

Damağıma sıcacık helva kıvamında bir tat bırakıp gittin...

Şimdi vapur düdükları siliyor
Boş iki durak arasına bıraktığımız o ayak izlerimizi.

Ben sırlıslık acım
Darmadağın
bir inci kolye gibi,kadife ellerinle dizilip boynuna dolanmaya muhtacım.

Evet;sende ölmek istiyordum ben.

Ya sen,
Sen iyi misin?
Söyle, bir şey söyle dilin teklemeyen...

Necdet Arslan

Pastel

Yokluğunda yarenleşiyorum.

Neyi devşirdiğimi bilsem çıtlatırım.
İlk çıkan menekşeye tutunsam
Karanfildin sen, darılırsın
Samyeli ayaklanır
Büyüsü bozulur dağın.
Zaten çitkırıldımlaştı bu sıralar mavi

Yalnızlığımı saklıyorsun değil mi içinde

Hep atlıkarınca gibi etrafımda dön
Rüyalarında alnıma dokun, hemen dirilirim.
Güvertede yudumlayalım gurubun yandan çarklı kızılığını
Şarkılara yakın ol
Sonrası olmayan bir aşkın hatırına
Beni...

31.01.2019-132

Necdet Arslan

Perasma

Söndürülmüş uykularımda kahrı çekilmez bir öte yaka
Bir dehlizin içinden arsızca sıyrılıp
Sızar düşüp parçalanan kendi gölgelerine

Bu aralar
Hangi şiire başlasam kalemimin elimden düşüşü
Bütün kutsallar üzerine ant içerim ki
Başka bir nedenden değil

Adlandırılmaz üşümeler
Yani adı bile konulamadan buharlaşiveren ne varsa
Ölümcül oluşuna say.

Çünkü
Şiirin girdabında bir Anka
Bir kızıl dolunay
Koruyucu düşleri içdiş eden
Yelkovanından irak ama acı veren
Ama anlatmaya gücümün yetmediği
Başka bir akrep var.

Varsın olsun

İtiraf etmeliyim ki
Dizelere getiremesem gamzelerini
Yırtılıp geçse de günler
Yüreğimde çöreklenmiş halde duruyor

Sevgili
Gün gün kora dönüşen seni öpme heyecanımı
Yüreğimi örseleyen
Bakir dalgalardan biri say

Korlaşsın istiyorum şiirlerimde yüzün
Yarasaların öttüğü sonsuz derinlikli
En koyu gecelerde bile
Kozasında ölsün lal
Ve sen
Güneşi hiç tükenmeyen gündüzlerimde
Tümlenmemiş bir resim gibi öylece kal

Necdet Arslan

Perde

Nasıl sıyrıldı o aydınlık
Kanın suyu yuduğu anda
Kayganlığında sendelemedi ayaklarımız
Sınır ötelerinde
Ateş barut rahvan
Lanetlidir kimileyin o aydınlık
Ufkunu deşemediğimiz

Gazabın kuyusunda zehir
Can çekişmekteyiz
Yaşamın güzellenmesinde
Kaygı düşer payımıza
Koşutlanır öfkeler
Tan kızılığının kaybolduğu
Coğrafyalarda

Sormayın zamanı
Seyrelmez asla h/içlenmeler
Yakılmıştır dönenceler
Çekilmiştir bir yol tetik
Damlaları kor kızıldır bahar yağmurlarının
Toza belenmiştir bir kez güneş
Batıktır zamanımız
Sınırlar sınırlar sınırlar
Her kalkışma
Cennette bir enkaz
Her ölüm bir paslı matara

Sonlanmaz bu gökçesini yitiren
Musa'nın kahırlı masalları
Ne yana baksan acımtrak bir veda gülüşü
Ne yana taşınsan arap saçına döner ibrişim

Yuvasından seker mi yıpranış
Ad konulmaktan ırak bir yakarı
Parseller böğrümüzü
Topuktan kesilir kum taneleri
Yiter gider karış karış...

Necdet Arslan

Perdeler Ne Diyor

Geçen yıl bugünden kalma bu yeşil
Şöyle bir uzanınca ovaya doğru
Yüreğimdeki salıncak nazla salınır.

Dağ yolundan biraz sapada kalır su değirmeni
Döndükçe taşın üstündeki taş
Başlar içimde bağdaş kuran özlemin sesi
Sanırım damağıma yapışan un kurabiyesi

Dilimde eski zamanlardan gürül gürül bir türkü
Akar durur,notaları erik çiçeği pembesi

Günün sönme vakti
yansıyor alnıma gurubun kızıl tonu
Sanki sevgilinin kokusunu getiriyor
imbatın yitip giden soluğu

Ah işte yine aynı ezilmişlik
Örseleyici buluşmaların eksik adresi

Hayal bu ya
Al gamzenin yanında
Bıçkın bir edayla bakıp duruyor ateşli dudaklar
ki soluk soluğa durmaksızın öpülesi

İşte böyle yazılıyor avare dizeler
Peşinden pervasızca arzular ki
Dilime bıçağın ucu gibi dokunmaya başlar
Evet hep böyle sürüp gider
kutsala taparcasına aşklar...

02.04.018- 54

Necdet Arslan

Pergel

Taşı yırt
Soyuta kıskançlığı öğret
Aşkın dokunulmazlığı vardır
Kent ,sokaklarına kūs olsun
Ben hem nikotinin hem efkarın
olarak kalırım yüklenirim çözümleri
Kimseli bilsinler şiirlerimizi
şarap renkleriyle boyayalım yalnızlıkları
-ki -nazar değmesin

Kirpiklerin dokundukça
Serseri bir hazirana dönerim
Tren katarlarının geçtiğini sanırım tenimden

Zaten canım daralıyor bu aralar
Dem'in çürüdüğü yerdeyim
gölgelerin silindiği göklerden geçmişim
de/ haberdar değil uçurtmalar.

Dumanı soyarsan soy
Güneşi çarmıha ger
Ama izin ver alev alev tutuşan gözlerime
Gövdene taşınınsınlar.

Hep peşinden aksın ömrüm
Şiirimde kuş nehri olarak aksın adın
Sensizliğin ağrısına katlanırım,dersem yalan
Ziyan olayım kül olayım karanfil olayım sana
Altını çize çize yazdığım bu dizelerden
sesimi süpürürsen süpür eşliğimden

Kapıma dayanır başka bir karartı
Söyleyemediğim sözcüklerim var aşka
Birazdan başlarsa başka bir bunaltı
Beni bağışla

Necdet Arslan

Pıtrak

Külden yalı yapıyorum sana
Sessizliklerle döşüyorum bahçeleri
Nehir darılıyor

Minnacık seviyorum ,dersem
İnanma
yalan

Bulutlarla kavgaya giriyor yıldızlar
Ben hep senin tuttuğun taraftan
yana oluyorum

Ateşli gözlerine çivileme dalıyorum
Kavruluyorum
Durup durup sadece orada kavrulsam

Ben böyle bir kıskançlık görmedim
Hangi şehre gitsem
Hangi yöne baksam
Hangi şarkıyı dinlemeye kalkışsam
Hangi adrese yönelsem
Hangi... hangi....hangi...
Hepsini bir kaşık suda boğuyor
Her birinde sen oluyorsun

Aşk
Böyle bir şeymiş meğer
Ne yapsam ne etsem boşuna
Unutuyorum kendimi hep
Sen sanıyorum
İnciden yol yapıyorum yüreğine
Zümrüt darılıyor
Güneş orta yerinden yarılıyor

Çaldırma ay ışıklarımı
Susturma kuzey rüzgarlarını
Dökülmesin dönenceler durduk yere
Hiçbir zaman susmasın akşam nağmeleri

Artık
Şaşırtma beni...

21.07.2018-40

Necdet Arslan

Pik

Natürmortu bozmuyor arı
Karanlığın rengini açmaya çalışıyor sirenler
Bir körpenin parmaklarını acıtıyor zil.

Saksıdaki frezya, kartlaşma şaşkınlığı
Kasnak kenarında testere sırtması
Adalet terazisi kıyırık bilgelik
Zonklayan çibanda kurdele kıvrımı

Kaskatı itaatsizliğin eşiğini öpüyor körpe
Sızıldıkça alnında çukurlaşan kir
Kimin nesiyse soyulurken kabuğundan
Beni kayboluyor boynundan
Bir sızıntıya yüzükoyun yanaşınca dudaklar
Parmak uçlarına yığıyor selefon kan

Körüğün öteki kanadında kirli hava
Kurum yığınlarından birine dalıyor kara kedi
Bağlandığı topraktan koparıyor kendini kök
Linç edilmiş öfkelere pazarlanıyor gece

Dikkati çekiliyor uykusuzlukların
Dilindeki kemendi yağlamaya çalışıyor körpe
Gün aksi zaman kuş palazı
Değişiyor gerdanlığın ağırlığı sızlıyor tepeye vuran kızılık
Dolduruyor kadehine zehri körpe

onaltımartikibinonaltı

Necdet Arslan

Piramit

..... 12 Eylöl Akşamının Düşündürdikleri...

Eylöl gölge oyunlarında
Gördüm o'nu

Bir atmacaydı

Kol diplerinden geriliydi kanatları
Ve upuzundu.

Bütün masal kahramanlarını
Tek kalmak için öldürdü.

Yenginin ne menem bir şey olduğunu
Karanlığa koyulaştıran
Üç boyutlu ellerini uzatarak anlatır gibiydi.

Güneşin çoktan söndüğü saatlerde
Acı çekmenin öteki adını aradım

Anladım hiç gelmeyecek sabahları boşa beklemenin
Gereksizliğini.

Ateşin çağrısına kapıldım

Yıkılmış piramitlerin üstünden
Okyanus ötelere doğru uçuyorken mağrurdu.

Oy, dedim
Hadi oy, dedim
Gözlerimi.

Necdet Arslan

Pleasure

Şişeleri parçaladığımda
yarım bırakılmış bir kadeh
kıpkırmızı çakmak taşı
teklemeli yürek
gong sesi

Mora dönüşüveren mermer kırıntıları rakkase ve topuk sesleri keskin
Sanki Petersburg'da eksi ellidokuz sonrasında don adresim sevdiceğim

Kokusunu
damıta damıta saçan
kuş sütü
bildircin yumurtaları taze
ve iri
nevbaharlarda doludizgin har
süreğen yaşamışlıklarım

altışubatikibinonüç

Necdet Arslan

Potbori

.....Tuz da kokarsa!

Göbek kordonunun nidası
Kırılma noktaları görünmeyen bir şisin ardında
Doğurma öncesinin sancılarını dağıtır durur yine gökyüzüne
Tiksinirsiniz ama bir şey gelmez ki elinizden!
Yol görünür taşralara doğru
Son yolcu gibi kaçarsınız.

Ki onlar
Yaptıkları her düşüğe bir çentik atmak ereğiyle
Soğuk su oyunlarının donduğu an'larda
Çekerler sürgülerini çekmecelerin
Arar dururlar fütursuzluğun çetelesini

Yeniden tanık olursunuz suça

Gövdelerin derinliğine doymayan
Ve acıyı kanırtan
O ışıldayan çelik bıçağın keskin ağzında
Çırpınışın gazabı parlamaz saltça
Çinayet mangalarının
Öfkeleri de metro grileri gibi sıtırır

Kabuk altında
Kıvamında durur kan
Boydan boya örter tüm gölgeleri
Fail-i meçhul bir körebe olmadan

Bulanık sularda
Yüzleşmeyi kucaklamaya direnen düşlere muhaliftir zaman
Çok sesli yorgun adımlarla birlikte
Sonsuzluğu dağıtmaya bilenir

Yok edilemeyen bir fışkıya bulaşmamak için
Bir kez daha ıraklaşmaya durur vicdan

Günlerin düşü yollardadır
Anadiliyle
Yürür bildiği adrese doğru
Yürür de...

Kim bilir

Necdet Arslan

Poyraz

Goncalar patlar birden
Eller dokunur, sever
Köpükler, kıyıyı öpen dalgalar
Sahile düşen dolunay patlar

N'olur koş hemen gel der yürek
Sarmaş dolaş olur gecede kollar
Yakamoz uykuya dalar
Düş, gerçek olur
Gerçekse düş olur patlar

Gönül,gönüle kurulur
Gözler gözlere vurulur
Gülümsemeler nazlanmalar
İncecikten nağmeler patlar

Şurada konaklamak var sevdiceğim
Uzanıp kuytuda, o koyda
Günahlar tene vuran har lacivert poyraz
Kıpırtılar yasaklar yer gök
Gizemler içinde tutkular
Velhasıl gamzeler dudaklar patlar

dörthaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Pozitif Ayrımcılık

Oryantal ortalıkta fır döndükçe
Ayağını direr yarına uzanan dakikalar
Loşluğu zil zurna edemediği için mahcuptur
Kadehler.

Güçleşir militan arzuları dizginlemek
Bir çığ yuvarlanacağı yatağı aramanın telaşı içinde
Saldırganlaşır

Lavanta kokuları serilir yerlere
Yıkılır duvarlar

Sapına kadar kahraman kesilir iki eliyle bir çiviyi
Doğrultmaktan aciz sübyanlar

Kimliğini sere serpe uyku duvarına asmak için
İki ayaklı merdivene gereksinir levha
İzbede alçak perdeden öpücüklerin dağıtılması
İçin tek maddelik geçici yasa çıkmıştır
Konu komşudan habersiz.

Labirent kapıların zincirleri çözülür
Dişlemek için saldırılır nar bahçelerine

İştaha gelir derya kuzuları...

otuzaralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Puslu Anlatı

Bey'ciğim dışarıdan başka
İçeride başka konuşur
Küflü bir hamaset...
Yarım porsiyon asude gözler
Duygu/saldır
Deruni bakar!

Güç verir
Pergel bacaklardan dökülen
Hamiyet...

Bu yüzdendir işte
Efeli yürüyüşler
Açılın, dedik ya!

Şak-şak'lardan
Eller kirlenir
Ve dinler benim çileli
Vatanda/ taşım..

Savrulun bay'ım
Savrulun!
Bu gelen talihindir
Bu her gelenden başkadır

Çok yaşa
Yüzde üç buçuk büyümeli
Benim necip milletim
Böyle tarak yakışır böyle başa.

Ve borsadan lot toplayanlara
Ve kapalı kapılar ardında
Bir ihale kapatınca
İşler şahane,diyenlere bin selam olsun.

Kim demiş hırsızlar çoğaldı diye
Birazcık iftira
Gerisi bahane!
Fakirin,fukaranın,gurabanın...
Rızkına göz koyulur mu hiç?

Meydanlarca kalabalığımız var
Şükür...Çok şükür!
Geçim,seçimse eğer..
Bir torba kömür
Ve toz şeker, bir teneke yağ,nohut...
Neden verilmesin oylar..

Erken doğan zamanın
Veletleri aç kalır mı hiç?
Ne mümkün efendim!
Çoğalın ey ahalim çoğalın

Sağdan sayalım
Bir,iki, üç ve dahi dört,beş...
Bu senin
Zenginliğindir
Acep aç kalırlar mı, dediniz?
Tövbe ya! Duymamış olalım

Sandık sandık doldurduğun
Oy'lardan...
Bey'in değişir..
Senin'çün...
Bu,böyle biline...

Necdet Arslan

Pusula

bir uzansın ellerin
ellerin alnıma dokunur

nasıl büyülenirim nasıl
değişik zamanların aynı sıcaklığı
dün az önce şimdi ertesi gün yarınlar
sevinci yüreğimi saran
bambaşka sevmelerle

nasıl bir geziniş nasıl
gönül bahçemde taptaze adımların
kıpkızıl şarap yandan çarklı kahve taptaze dem
yudum yudum tattırdığın

bütün dileklerim düşlerim dirliğim senden
bir çini işçiliği bir kızıl yakut mor atlas deseni
gözlerimi düş pınarlarında açmama neden

yeminliyim vazgeçemem
salıncağında havalandığım bu seviden
gül şarkılarıyla yunduğum bu denizden

eksik bir begonvilim olmadığında
dokunursan salkım saçak olurum
öpersen pembeleşir yapraklarım birden
tamamlanmaya dururum

bir mırıldansın dudakların
alevdir dudakların,alevdir
sönerse kahrolurum...

Necdet Arslan

Püf Noktası

İlk sayfadan önceyle başla
Son sayfadan sonrayla devam et...
Böyle sökülür sol yanımızda duran
Aşkın alfabetesi..

ondokuzağustosikibinonaltı.

Necdet Arslan

Randevu -5

Sen aklımın kenarında konaklayan
O izi uzatıp duruyorsun
Sonrayı büyötmek bu

.../ karmakarışıklaştırarak sesimi soluğumu

Görünmezliğini
süzölüşlerine eşlik ettirmek bu,
ğıldıracağımı hesaba katmadan

Sen dilimin ucunda salınan
o lütüfkâr endamını gösterip kayboluyorsun
Meydan okumak gibi bir şey bu

.../gönüllerimizi tutuşturmak
Değişmezliğini
narinliğine bulaştırmak, hem de iç sıkıntılarımaya aldırmadan

İlkmişçesine
kıyılarında yalın sonsuzluğun
Daha açken yudum yudum buruk kadehlerden

Sarkmak karadut dalı gibi sana uzanan kollarımaya,
Kendi ormanımaya gezinircesine gözbebeklerinde
Geri dönen meltemlerden ayrıksı olmadan ferahlığınla

Yeşile çalan körpe yaprakların örttüğü gölgeliklerde
ardıçlarla kızılçamların sevişken buluşmalarımaya benzeyerek
saatlerce öylece

Sen alımaya düşen sarı perçem
o kışkırtıcı kokunla gel, geç kalma

yirmialtımayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Rant

Gözlerimde kıvamı koyu dem tuttun.
Gülüşüm esmere döndü

Bundan dolayı güzelce gözüp şiiri
özgür kıldım sözcükleri
Köçekçe oynayan harfleri seyre daldım.

Şimdi hangi yerde köşe taşıyım ki ben?
Sorsalar bilemem özgül ağırlığıımı

./.

Uzandım dala
Yüreğinde pıt pıt sesleri kızılıcığın
Acıdım

Haber vermeden kimselere
Taş suya çivileme dalmayı sınadım
Yığılıp kalmışım adamakıllı
Senle uyandırdılar beni.

Sahi kimdin sen,nerden gelip nereye gidiyordun
Haberin var mıydı aşkın dilinden

Şakaklarımda o gri zeytin izleri
Körşeytan mısın mahsun durup susma öyle
Cıvıl cıvıl, menziline karışıyorum şerrinden...

26.07.2019-161

Necdet Arslan

Rant

Gözlerimde kıvamı koyu dem tuttun.
Gülüşüm esmere döndü

Bundan dolayı güzelce gözüp şiiri
özgür kıldım sözcükleri
Köçekçe oynayan harfleri seyre daldım.

Şimdi hangi yerde köşe taşıyım ki ben?
Sorsalar bilemem özgül ağırlığıımı

./.

Uzandım dala
Yüreğinde pıt pıt sesleri kızılıcığın
Acıdım

Haber vermeden kimselere
Taş suya çivileme dalmayı sınadım
Yığılıp kalmışım adamakıllı
Senle uyandırdılar beni.

Sahi kimdin sen,nerden gelip nereye gidiyordun
Haberin var mıydı aşkın dilinden

Şakaklarımda o gri zeytin izleri
Körşeytan mısın mahsun durup susma öyle
Cıvıl cıvıl, menziline karışıyorum şerrinden...

Necdet Arslan

Rapor-53

Sana doğmuştum oysa ben
Kaygılarım ölümlerden de ağır
Çoğullanan acılarla tutuşuyorum

Rahvan sayıklıyorum
Uykulardayken bile ,kazdığım dağları
Yalancı baharlara avuç avuç savuruyorum

Bir bilsem
Kaç çölle kardeş oluyor yüreğim
Dilimden sessiz ülkelere
Akın ediyor sesli harfler
Hece desem küs tutar bana,susar kül
Masalı bozulur rıhtıma sığınan çocukluğumun

Sana çağrılıydım ben
Şimdi durmadığım ihtarlarda
Gece gündüz demeden vuruluyorum

01.04.018-53

Necdet Arslan

Raptiye kutusu

Kollarını arkadan bağlıyor gecenin yarasalar.ağzımda eşkiya gibi bir pastil girip çıkıyor boğazımdaki varoşlara.
Perdenin gerisinden 'çıt...'diye bir ses ritmik olarak iğdiş ediyor kulaklarımı.
Ay,ceketini omzundan sarkıtarak çıkıyor meyhaneden.

sol elimden başlıyor otobanın kapıları.Sözüm söz diyorum kendi kendime
Neye söz verdiğimi bilmeden yapıyorum bu erkekçe salvoyu.
ikide bir değişik görünürlükte önüme çıkıyor hayalet.
Destursuz bu sıra geceler.
Sabah hangi yönden doğacak acaba güneş? uykumun konusu bu.dakikaları,altını
kalınca çizerek tüketmek üç beş nöbetinin parolası.

şu karşı yolun dibindeki tekel büfesinin önünde alçak sürünme yapıyor serseriler...

Boğazımın varoşlarından geçip gidiyor pastil.
Ay inatla haracını istiyor bulutlardan
şelalenin sesine karışarak kayboluyor kendine kral olanların gerdeğinden sızan sesler...

Bir parlaklık var gökyüzünde nerden vurduğu belirsiz...

Neden korktuğumu söyleyebileceğim çok şükür şu kediye.

Sol yanımdan peydahlanan bu tipi şimdi neyin nesi...

09.12.2018-118

Necdet Arslan

Rendelenmiş Metinler Mezarlığı

Kırık bir merdiven ,gölgesine vardım
Küçük rüyalara yalvardım sopsoğuk
Kuzeyinden geçtim kirli taylarla,çıplak ve kurak
Boy verdim bulutlar görmeden dalgalarda
Issız caddelerde
Her sabah boşuna aradılar parmak izlerimi
Geri döndüm bayat aşklardan iyice işsiz güçsüzüm
Unutmuşum şimendifer işçisi oldum mummyadan
Adımlarımda yalpalama dilde pelteklik eskiden kalma
Dalgın akan ırmaklara düştüm yüküm yalan
Şahlanan ne varsa
Kurşun yerine beton gezdirildi başım gözüm hatırına
Dalda takılı kaldı klavye .söküp atamadım ay'ı.gök kıskanç
Sese sarıldım,arıları yoldum güllerden.
acılarımı tattım ,topuzu düştü kantarın.
Her akşamüstü adam akıllı ürktüm
Hangi iklime güvendiysen yığınlarca zılgıt
Son elde sürdürdüm tüm düşlerimi masaya
Biraz yabancı güldüm biraz şehla uykusuzluk
biraz şaşkın okşadım ağıtları
Düşman eyledim şiirleri kaleme çelik soludum odalarda
Yüreğime doladım tezgahları bileğim isli kova.
Hayret,siz görmediniz ve çünkü dilsizdiniz diz boyu
Yengilere çağırdım ihtiraslarımı,gelmediler.
Eşyaya işledim içimden geçenleri .aynı karabasanlar
Sancı oldu ayak ucuma kıvrılıp yatan istasyonlar
Şey'lerin kayıttan düşülmüş adreslerini
bağışladım aşklara
Her taraf mezarlık ,her taraf tozlu büstler vitrini
Küflü yalanlar pazarladım alt geçitlerde beylik yalanlarla
Unuttuğum acılar kim nereye gömdü bilemedim
Nadassız serpildim gönüllere.aksak baharlar uğruna
Buz'la çarpıldım,ateş'lerde yalan oldum
Uzadı da uzadı duvarlara yapışan mızıka esleri
Herkesin kendi deltasına yığıldı yalnızlıklar
Kaç parça herkestim ,anlamak boşuna.
Günlerin gecelerin kaskatı gerilişlerinde
Kucaklar dolusu asılı kaldım eğreti okumalarda
Kavımdan soyuldum.Yıldız yıldız susadım.
hep aynı yolcu hep başka köşesinden kırıldı kalp
Ne için kimde kaldığımı söylemedi herhangi bir işgal
Söyle eskiyen gözlerimi kime taşıdı
cumartesi rüzgarlarının önünden kapıp aşırın bu raylar
sanki sendin tacını tahtını terk edip giden
Sana susarak ekşi kırılğanlığın hatırına ağladım durdum ben...

Necdet Arslan

Rengi Yoktur Ölümlerin...

Zamanın örteceği çok şey vardı ama çoğaldı ölümlerden ölüm seçenlerden
Sonra sonra hepsini birden kürüyecek süpürgeler kopup geldi bir yerlerden

Henüz ad konmamış çocuklar vardı güney'de yıkılmış kentlerde aç susuzdular
Bizimkilere benziyorlardı iki gözleri iki elleri vardı ayakları çıplaktı.uykusuzdular

Korkuyu yüzlerine bulaştırmışlardı kara kuruydular.güneşi tanıyorlardı
Ne kuş resimleriyle donatacakları duvarları ne de dönleri vardı utanıyorlardı.

Acıyor demedi hiç biri utandılar kasıklarındaki şarapnel yaralarını göstermeye
Aynı tasa parmaklarını batırarak aldılar suyun tadını muhtaçtılar bir dilim ekmeğe

Albümlerdeki bildik çocuklardandılar ama siyah bir ışık düşmüştü bedenlerine
Uykudayken öldürülenleri toplayan ambulansların sirenleri ötüyordu ellerinde

Mat bir kızılık vürmuştu alınlarına en hafif ya da en ağır rüzgarda üşüyordular
Baktıkları yön kan lekeliydi çöl toprağında gonca güldüler kuruyup düşüyordular

Yaralı yerlerine doğrultulmuş namluların gölgesinde durmadan çürüyorlar asılmadan
Aslında şiirler türküler kadar masumdular yurtlarında vurulup ölüm kusturulmadan

onyedişubatikibinonaltı

Necdet Arslan

Retina

Orada kaskatı bir çökerti duruyor

Karartılmış mumyalar gibi durağan
Sureti,suları çekilmiş iç göl
Hangi iklimleri çözmeyi düşünür bilmediğimiz

Orada tadı tuzu kaçmış şablon kuduruyor

Verniksiz komidin gibi sığıntı
Kamburu çıkmış kel tepe
Hangi yelkovanı durdurmak ister bilmediğimiz.

Ah keşke
Dokunmaktan ürküntü duymasa
Verandada kaskatı
Kuşatılmış
Yitik
Kalmasa

Bu beşik sallandıkça çelebilik kekreleşir
Her imza taze fosil yanığı olur

Sahi
Kaç günden beri
Ekşiyor maya

Cismi külliye orada
Ruhu yankısız meydanlarda

dokuzhaziranikibinonbeş

Necdet Arslan

Ritm

...// RİTM...

Beni şeytanca...
Gibi gerektirmeyen
Bir şeyle
Hedefime

Kaçılamaz ki
İnceltilmiş kendimizi
Terk etmelerden

Bana kıyı kenar uçuran sensin
Dilencin oldum desem yalan değil

Kurulursa ancak uykularda
Yüreğimizin en çılgınlıklarında

Durduk yere asi
Olduğundan daha da uğru
Tanımlayamadığımız eksiklerden

Olmadı yuvalarına
Olmadı mermere

Çünkü
Karanlığın rengi sarı
Bazen sarı eksik kalır taklalardan

Bize konuşmaya
Kabzasından

Öğütüle öğütüle
Sırların yüzeyinde
...madan
Hiçbir şey dar geliyor bu
Yanıp sönmelere

Kuyu göz ediyor ozana
Ozan bileğinden kavırıyor derinliği

Ama
Açılmazlar açılmazlar
Açmazlar...

Ufalanan bir
Tanrıçanın
Geçmişte sağılan

Sütünden

Uyuşturulmuştur
Kızgın bir lehim gibi

Hedefime
Bir şeyle
Gibi gerektirmeyen
Beni şeytanca ...

Her nasılsa-

birtemmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

Rölans

Geç kalırsam
Ertelenmiş sevişmeleri
Zamanın zulasında saklamalısın.

İstersen
Delişmen avuntular yaratıp
Ad koyabilirsin onların her birine

İlkin hangisini öpeceksen öp ama
Ötekiler küs kalmasın sakın

Nefesinin bıçkınca dolaştığı
Çıplak düşlerimi ırayan geceye
bırakıyorum şimdilik

İnfazımızı teslim edeceğimiz
Başka yarınları rahminde
Nasıl olsa büyütür ve doğurur zaman

Haydi şimdi yeni gizlerin ılık dokunuşlarını
Toplamak için düşlerinden
Yumabilirsin gözlerini
Alnına tan ışıkları vuruncaya değin
Hiç uyanmadan

Necdet Arslan

Ruhlar Acıyınca.

Gün battığında/dağların yükü
Kaşla göz arasında
Yıllanan mahzenlerde
Belki de kimyasından utanıyor aşk

·
Dalın en ucuna takılan gri bir iç çekişti yeminler
Raylar arasında kaybolmuş heyecanları
Gölgesini yok ettiğimiz oyun odalarında
Aramak boşu boşuna tüketiyor beni

·
Ufarak /nazlı / kaskatı bir acı
Rutubetli akşamları bekleyen ayrı avlularda
Tokmak gibi tokaç gibi tokat gibi...

·
Bu kara kışta
Ne suçu olabilir ki gökyüzünü
Özleyen kardelenlerin

·
Ayazların içinde buza beleyerek yıka beni
Varsın sağım solum sobe desinler

·
Hükmü yok nasıl olsa ezaların...

dörtaralıkikibinonyedi

Necdet Arslan

Rulet

Sızım sızım yaklaşıyor
Depremiñ saati
Ağırlığını göğre fırlatıp
Kendini yere atıyor tüy.

Hava raporlarının hiç birine aldırış etmiyor bu şehir.

Yazdıklarını silerken
Yırtıyor vahanın kumlarını ceylan
Yüzükoyun ağlıyor şimdiki zaman

Yeşilin içindeki sarı
Yarım yamalak taşıyor
İhanete kaza süsü verilerek lekeye
Orta yerde kokmaya bırakılıyor mavi arasıcak

Böyle mi çalışır
Şiir doğrama pistonu aşçıbaşı
Herkes masummuş gibi makamsız çekiyor nefesini

Yıkılıyor belli başlı sorular
Ardına kadar açık kalıyor enkaz kapıları...

altınisanikibinonbeş

Necdet Arslan

RUMUZSUZ SAYIKLAMALAR

Söyle ey aşk
Ağaçlar da ertesi bahara sensiz girerler mi?
Çünkü bildiğini yaparmış her dönence
Sensizlik bir çivi izi midir ipince?

Taşlıkta unutulmuş günceler yerinde durur mu dersin?
Nereye taşınmıştır şimdi ateş başında geçirilen o geceler
Her geçmişin gölgesi bir yere düşermiş
Düşlerde de sabah olur mu ayın öteki yüzünde

Beni sonsuzlukta öptüğünü söyleyen fallardan
Anlatır mısın bu akşam bana
Sahi seni öpmek bir gül dalına gülümsemek değil midir?
Bir ben bir başıma kalabilirim söylemezsen
Sen hep 'sus' oralarda istersen

İçimde ince bir sızı var o yara'dan
Kabuk bağlamayan
Acıların da çatlar mı kabuğu senin yurt edindiğin topraklarda
Daha ne kadar vardır ayrılığın pıhtılaşmasına

Bilmiyorsun işte bu mavi yenilgilerin
Solmayacağını
Şahi mehtap olmayınca nereye saklanır yakamozlar
Özlem, bir içimlik nehirlerden geçmek olmasaydı
Bu yitikliğin öyküsünü yazabilir miydin?

Kim söyler bana, içimdeki zenci kadının doğum gününü
Her soru bir eksiklik midir senin için de

Hep başka sulardır yanıma uğramadan akıp giden
Zamanın deltası yoktur, derler doğrudur
Yüreğim kıraçlaşıyor çünkü buralarda

yirmibirocakikibinonbeş

Necdet Arslan

S e  i m

Hep sende kalacağım
ve hep sana lanetleneceğim
İmha etme bu sözcüklerimi..

onikiağustosikibinonaltı.

Necdet Arslan

S.o.S

Kendi korkusunun şiirini yazmadan gidiyorlar...
Şamdanımı saklıyorum bir türlü diklenemediğimiz eşkıyalardan
Olağanüstü karanlıkta kalan ben oluyorum yine
Gelecek zaman nerede başlar, nerede biter
Bilmeden çağın krizlerinden nefes alıp vererek
Solu'yorum.
Sol'uyorum

üçocukikibinonyedi.

Necdet Arslan

Sabahta O Var

Gecenin yorgun gülüşleri
Sabahın uykularında kelepçeli
Bilmez ki
Şafak mavi bir türkü gibi
Gün alacasına umudu mu hüznü mü devrediyor

Bir başına çocuk
Kolları ağır
Biraz yılgın biraz mahçup
Kimselere aldirmeden
En uzaklara bileniyor adımları

Kuşlar uçuyor üstünde
Kim bilir yeni gelen güne
Hangi çığırımları besteledi acep akşamdan
Dünden farklı olmalı.
.....Taze bunlar...Sıcakkkkkkkkkkk!
Ürkek ve utangaç bağırımlar bir bir düşüyor dudaklardan
Fırından yeni çıkan
Bol susamlı gevrek simitler..
Teraslardan sarkan sepetlere konmalı

Upuzun bir aydınlık başlarken
Bahçelerdeki rengarenk çiçekler sulanmalı
En güzelini yaşamak adına
Masa kuş sütü ve,Anzer'le
Ne bileyim ben
İyice donatılmalı
Bir semaver buğusu
Ortalığı sarmalı

Hanımlar,beyler
Ve yüreği çırılçıplak çocuklar
Uyanıp doluşmalı bahçeye
Bir müzik çalmalı
Dallardan sarkan kıpkırmızı bir erik
Uzanılıp koparılmalı
Gülüşler mutluluk kuşatmasını yarıp
Ötelere akmalı...

Fırlatılan bir çekirdek sepeti bulmalı
Derken bir zabıta düdüğü çalmalı
Kaçmalı ara sokaklara ve kaybolmalı
Bir yanılısama değilse yaşam
Bu film
Yarın yeniden oynamalı..

Necdet Arslan

Saçma sapan ekinokslar

Ekşimiş kirecin kuyusuna sallayın beni
Kurumuş köklere tutunmaya çalışayım
...../Ötedeki masada rakı kadehini kaldırsın ellerin
Nefes alıp verdiğimi
Görmeyin, anlamayın

Çamurun yola dolgu oluşuna
Uykulara saklanan kırık dizelere
Kulak asmayın
...../ Ah sevgili sırnaşıklığım
Alıkoy duyularımı hissettiğim şeyden

Sus istemiyorum yarım adım bile yaklaşılmasını
Tutsunlar kantarın topuzunu
...../ Kapatuka'dan aşırınsınlar korkularımı
Suç bende ,kimselele sataşmayın.

Kocaman bir meşin sürahiye
Suya sokup çıkarılmış kocaman çöle
Değirmen taşında ezilmiş rüzgarlar serp
...../ Endişelenmesi tükenmesin zamanın
yavaşlamayın

Kül tablalarına batırıp çıkarın beni
Kırık saçlı ilaheler yuvarlansın taş merdivenlerden
...../ en sonuncusunu peronda unutmayın ölülerin
Emekleyerek doğup batmayı öğrenir ay
Asıl suçlu benim
Yel değirmenleriyle savaşmayın

06.06.2018-20

Necdet Arslan

Sadece Gözlerin Kalsın Geride

Karanlıklar vuruyor içime, hak etmediğim kadar
Eksik öyküler bırakacağım tam orta yerinde, geceye
Yitirilmiş bir sevdaya dair eksik öyküler bırakacağım

Biliyorum ki
Sevda sözlerimi aydınlatmak için
Ne saklandıkları yerlerden yıldızlar çıkacak, bir bir
Ne de kış uykusuna yatmış bir dolunay çalacak kapımı.
Son cümle, son noktasını arayacak
Hiç bitmeyecek aşkımızı anlatacak, öykünün yaprakları

Bilmelisin ki
Durgun ırmaklara savurdum, gizemli gülüşlerini
Türküler büyütmeyecek artık, umutlarımı
Sen gidince hatırlamaya korkacağım, adını
Kopardın işte, son gülümü
Tükettin iç evrenimdeki alevli masallarımı
Bir gecede ağarttın şakaklarımı

Biliyorum ki
Eski bir şarkıya yenik düştü, suskun bakışlarım
Ne terk edip giden turnalar
Ne de aşklar dönüyor geriye
Ruhuma vuran güneşler sönüyor, birer birer
Bir udi en oymalı hüzünleri gönderiyor uzaklardan
Bir hüzzama dönüştürüyor şafaklarımı

Bilmelisin ki
Sadece gözlerin kalsın geride, bana yeter
O isyankâr bakışların kalsın, ruhumu avutacak...
Belki aydınlık sabahlar bulurum, seni kaybettiğim yerde
Göçüp giden allı turnalar, isterse bir daha dönmesin geri
Öldürdüğün uykularım dirilmesin
Sadece gözlerini bırak geride, yeter
Viranelere döndürme, konaklarımı!

Necdet Arslan

Safranbolu

Gecenin koyulaşma sürecindeyim
Yıldızlar sanki birlikte çizdiğimiz bir gökyüzünde
Oynaşiyorlar

Bu sessizliğin koynu kilitliyen
Nereye koyayım, nereye sığdırayım bunca görkemi

Yürekleri tırmanmaya çalışan asma dalları
Taşın üstünde başka bir taş
Enis Paşa'nın bıraktığı gibi.
Dilsiz
Vakur
Ama bağı yanık

Bodoslama bir dalış zamana.
Her an'a,
Sadrazamı İzzet Mehmet Paşa'yla birlikte
Kozasını patlatan o gong sesinin yırttığı şey'e.

Süs olmaktan korkmayan her konak gibi
Memişler Bağ Evi de
İlk halkadan doğan başka bir zincirdir

Kemerli karartılara gizlenen
Muşabak susmalarına benzeyerek
İtrı gibi, bir şarkıyı dinler olayım ud'undan

Kozasını patlatan nedir bu loş sokakların
Sımsıkı bir ürkeklikten azadedir duyumsama
Ah anlatmaya gücüm yetse bu su yolunun nerden gelip nereye aktığına

Demirciler Çarşısından yankılanan çekiş sesleri
Süs olmasından korkmadığım
Düş işte.

Yüz yüze düşmek konak aynalara
Ve pismamak
Bir dehşeti sayaya işlerken sabırla
Seyre dalayım ben glistede

Aşkını yalnızlığın içine yıkarak
Soluksuzluğa sızmak
Siyaha biraz sarı katmak değil midir?
Güneşi nişanlamak için tan vaktine sığınmak yani...

Neyin ılıtılmasına doymadın sen
Ey Hıdırlık Tepesi
Çeşni çeşni dök içini

Göğüs kafesinden başka
Hangi tuvale sığar aşırılmış maviler

Sormaya ne hacet var

Bir safran çiçeğini koklayarak
Gezineyim Yemeniciler'de
Sen olduğun yerde öylece kal bu gece de.

Necdet Arslan

SAĞANAKLARLA.

Solgun yüzlü şarap tanrısına götürüyorum geceyi
Birkaç dik yokuşlu cam gamsız
Kadavra yalnızlığında demleniyor evlerinde
Ta ötelerdeki kadim çığlığın susmasına gönlüm çoktan razı
Ama ...

Karanlık rüzgarlar karanlık kapılar ve karanlık boşluklar kol kolalar
Teslim olabilmek onlara bu işin gücün arasında

Bir sayfa daha açıyorum buluttan...
Onca sözcüğün içinden birkaç tanesinin başını okşuyorsun görüyorum.

Gece derinden derinden ilerliyor.
İçimde 'hayır' denilemeyecek yoğun arzular var. Duvarda suskun duran
Dörtgen tablodaki bu başkaldırıya gülümseyen portreye
Ulaşmak büyük zorluklardan bir yenisi
Sonsuza dek çoğalıyor olması soru imlerinin kendi yarattığımız yanılısamalardan...
./.
On dört yaşlarında taze sulu tepelikler
Şefkat barındıran bambaşka bir masalı önümüze seriveriyor birlikte okumak için

Seninle dile düşme korkusu ya da o gizli anlam üzerinde yol alma heyecanı
Koskoca ünlemlerden bile daha güzel.
Pervazın kenarlarından giren damlacıklar gibi ritmik,heyecan gürlüğü altında damıtık
Oluk oluk sızıntılardan doyması dudakların.

Birbirine soluk soluğa koşan gizli yüzün kısma düşüncesi tüm ışıkları
Her biri ciğerlere dolan sigara dumanları gibi hırçın med cezirler
Karanlığa örten camlara üşüşüyor

Sağanaklar...
Çekip çıkarılan bakmalar...

sekizkasımikibinondört

Necdet Arslan

Sahi Nereye Çıkar Sevdanın Sokakları...

Sensizliğin bile noksan
Bari son otobüse atla gel
Ortalık çiçeklerle donanır
Kente ayak bastığın zaman
Yeter artık kendini saklayışın benden
İlkyaz dilleniyo buralarda
Yeşil kendi tonlarını yapıştiriyor
Dört bir yana dur durak bilmeden

Teninde kaybet beni
Sen olmadıkça her şey eksik
Berbat bir çıkışsızlık ağrılarımı durduramamak

Seni sayıklamak sonra yine dudakların gözlerin
Bütün seherlerinle gel gökkuşaklarınla
Adlandıramadığım bütün yangınlarınla yangınlarınla gel

Öyle bir gel ki
Aşk başka şekilde şenlensin dilimde
Gamzelerinle anlat bana sevmeyi
Sınayayım ekmeği öper gibi seni lokma lokma öpmeyi

Delice seveyim seni diye çağır beni eşiğine
Senin olsun ellerim beraber tutalım gonca gülleri
Azalsın ağrılarım
Tükensin birden bu hazan
Kıyılarını yiyen denizler gibi aşındırarak bitir beni...

beşnisanikibinonaltı

Necdet Arslan

Sahilde

Suya atıyorum taşı
Önce ufacık bir nokta sonra birbirini yutan halkalar
Ve birden sen oluveriyor koca deniz...

Bileğinde sarı boncuklarla bezeli bilezik
Boynunda lacivert bir gümüş zincir
Ucunda kolye zarif incecik...

Ne güzel gülümsüyorsun öyle.
Hadi diyorum,adını söyle

Birden bozuluyor düş
Kımıl kımıl ediyor sular
Kayboluyorsun...

Seni yüreğimde taşımak ne güzel
Göğüslerinin arasında kalarak sana tutunmak
Ne güzel.

Dışarı çıkıyorum bir dala uzanıp
Bir kayısıyı koparıyorum
Sen oluyor birden

Yollara düşüyorum boydan boya dolaşıyorum koca kenti
San ki biraz önde yürüyorsun tanıyorum adımlarını
Sağı solu tarıyor gözlerim kokunun geldiği bahçeleri

Yanımda oluyorsun bir dolmuşta otururken
İki de bir gülümsüyorsun bana dizim dizine dokunuyorken...

Seni bir şezlonga uzanmış dalgın dalgın sallanırken görüyorum.
Koşup geliyorum yanına
Ürpertiler içinde kumsalın güneşin ve dokunuşların tadına varırken
Ferah esintilerin süzüldüğü o gece siyahı saçlarını örüyorum.

Omuzlarına tutunarak birlikte koşuyoruz ötelere
Ayak izlerimizi ve terlerimizi bırakarak sere serpe uzanıyoruz yerlere...

Mutluluğun resmini birlikte nakışlarken kuşlara
Kuşlar üşüşüyorlar oracığa
Yanı başımızdan havalanırlarken
Bir ağızdan söylüyorlar ikimize

-Rastgele...

21.09.2018-77

Necdet Arslan

Sakin Kavga

Orada gürültü yapan kim ? Hangardaki rutubeti ve
talaşı karıştıran
Eski devirlerden birinden kalma ağırlık,yıpranık yorgun
Suyla kumu dövüştüren hangi dere
Bilsem sıkboğaz edeceğim.

Yarın ısırğanla eylemsizliğe soyunur duman
Mayalanmıştır sabır ham ceviz yeşili bulaşır alçaktaki buluta
Gölgesini kaldıramaz durumda kalır zakkum

Yol üstünde aynı endamla durur durak,egzoz kokulu masa
Uç sek rakı
Vadinin bütün tütün tarlaları gündeliğini yitiren kadınlardan yanadır
Yıldırım korkusuna fay hırıltılarına
ve işaret parmağındaki sancıya katlanır açlık
Alçaktan usul usul okunan tütsülü yakarılarla

Aynı karahumma
Deler yabani gül gibi umutları
Eler dünden arta kalmış lodoları
Şerefe diye haykıran tek taşlılar...

yirmisekizmayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Sakin Telaş

Orada gürültü yapan kim ? Hangardaki rutubeti ve
talaşı karıştıran
Eski devirlerden birinden kalma ağırlık,yıpranık yorgun
Suyla kumu dövüştüren hangi dere
Bilsem sıkboğaz edeceğim.

Yarın ısırğanla eylemsizliğe soyunur duman
Mayalanmıştır sabır ham ceviz yeşili bulaşır alçaktaki buluta
Gölgesini kaldıramaz durumda kalır zakkum
Köz olur düşer nağmelere sessiz harfler

Yol üstünde aynı endamla durur durak, egzoz kokulu masa
Üç duble sek rakı
Vadinin bütün pancar tarlaları gündeliğini yitiren kadınların
Ayak izleriyle doludur
Yıldırım korkusuna fay hırıltılarına
ve işaret parmağındaki sancıya katlanır açlık
Alçaktan usul usul okunan tütsülü yakarılarla
Yalnızlığı emzirir zaman
Yanılmadığını anlatır durur şair

Yine
Aynı karahumma
Deler yabani gül gibi umutları
Elenir dünden arta kalmış lodoslar
Şerefe diye haykıran tek taşlıların
Kuşatması altındadır kent...

Orada güne not düşmenin ağırlığı içinde
Masum duran kim
Başım derde girsin istemem

Neden
Perdeleri indirilmiş halde suskunluğa gömülür teraslar
Başka bir aynanın yüzeyinden kırılarak neden yansır durur bu seanslar

otuzmayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Saklambaç

Kutsanan saklı bahçelere
Götürür sevda taylorı çifte iz'i.

Boşluğun tam orta yerinde
Açılırken başka bir boşluk

Sütbeyaz gölgelere
Bırakılır dudak izi...

Necdet Arslan

Saksafondan Çıkan Akort Sesleri

Boğulduğum sulara en dibinden kestim tırnaklarımı
Bu kan parmaklarımın ucundan ince damlalar halinde
Düşüyor mahzenlere.

Fırlattığım zarlarda
Mini minicik çokça delikler

Biri yek
Öteki tek

İkisi de tek tip
Cansız
Kavgasız
Kaygısız

İki ayrı noktadalar
Yani kendi fildişi kulelerindeler

Nedendir bilinmez ama onlar
Sapla samanı birbirine karıştırarak asılmazlar yaşama
Sevimliler.

Dekolte akşamaların doğurganlığında başlayan ve
Tenzilatla satışa sunulan ara mallara uzanan üşengeç ellere benzerler

Yek'i de tek'i de öteye fırlatan
Onlardır.

Görürüm tırnakları ince ve uzun
Görürüm tırnakları ince ve mor

O az, bilinen nişadır artığı kuyruk
Bir söngeye bulaşmak için bozulmuş üç beş desteden erkenden
Fırar eden ince ip cambazlarından biri gibidir

Biraz o dala konar
Biraz bu/dala

Tünek yerleri börtü böcek olunca
Anlaşılır mı hiç buğday karasına benzeyen incecik ten

Nerden bilebilirim ki ben

Orta yerde kocaman bir mukavva kutu
Yanı başında ince jelatine sarılmış al karısı durur.

Açtırma kutuyu.
Söyletme kötüyü

İşim bu değil ki...

Aynı olmak, aynı olmamanın
Ve belki de kendine ulaşamamanın
Doğru tanısıymış

Çekülleri sarkıtmaya kalktığımda
Ellerimin titremesi demek ki bundanmış

Yani
Üzerinde inciler sıralı ucu demirli ipin
Er ya da geç ama mutlaka
Bir o yana bir bu yana salınışımdan
Ne anlarsan anla işte

Yenilenebilsem kanatmayacağım tırnaklarımı
Tüm mahzenleri boşaltmaya gelecek sonra da sıra

Nişadır gibi inceden inceye akacak bir kösnüllük için
Yanaşma şiirlerim olmayacak

Boğulduğum sularda en dibinde
Remil atmaya direnen zamanların tortusu
Mutlak öyledir

Ey belagat
Böyle yazıldığına bakma bu şiirin sen
Daha ince ve ar damarını çatlatmayan şiirler yazılabilir değil mi?
İstersen...

Necdet Arslan

Salıncak

Boncuklu zincirlerine
Doluşuyor kum tanecikleri

Bir ufak adanın hemen yakınlarından
Pupa yelken geçiyor kurşunkalemim

Güneş süzülüyor
Dövmeli tümseklerinin arasından

Boyundan büyük işlere
Kıpırdaştıkça

Ve şarap
Ve akşam kızılığı
Ve dağılıp dökülmek tuzlu hırçınlıklarına

Esirgesen de yokluğunu
Yanımdaki salıncaktan sızan
Kokun değiyor gölgeme...

Necdet Arslan

Salınım

Salkım saçak menekşe şaşı bakarken hercaiye
Ayak sesin gezinir şuramda
Tomurcuklanır gece
Ay ışığına ilişen yıldızlardan biri misin yoksa sen
Duyumsamazsam sesini
Denizleri sahile taşır içimdeki dalgalar...

Tablolardaki asi imgeler arasından
Çekip çıkarırken yüzüme vurur ateşin
İnatla didişirim seninle

Tut beni
Başkalarının aşırmasına izin verme
Sözcüklerimi.

Şimdi tam zamanı
Kıyıcı bucağı
Kekik kaplı yayla otlaklarını
Diri eyleyelim yorulmadan

Gözbebeklerindeki iki gonca gülün
Kokusuyla bayılayım
Derken
Nasıl edersen et
Bir fırçanın tuvale dokunması gibi
Sürün tenimde
Sıcaklığının dağlamasıyla yayılayım...

Salkım saçak menekşe şaşı bakarken hercaiye
Ayak sesin gezinir şuramda
Tomurcuklanır gece
Ay ışığına ilişen yıldızlardan biri misin yoksa sen
Duyumsamazsam sesini
Denizleri sahile taşır içimdeki dalgalar
En büyük suçtur sana dokunmamak
Şarap lekelerinin olduğu yerlere sığınmamak
Dil'i geçmiş zamanları birlikte çoğaltmamak...

Aşka en büyük ihanettir
Seni serçemmişsin gibi sahiplenmemek...

onaltıkasımikibinonyedi

Necdet Arslan

Salınmak

Tut artık kokusu bulaşsın
Beyaz karanfilin
Bir görün sokağımda
Yer yerinden oynasın...

Anlatırken geçmişten gelecekte
Sakin dokunma dalgalara
Köpükler çıplak ayaklarımızla oynasın
Bir ferahlık katmak istersen yüreğime
Kumral saçların omzumdan
Hırçın çağlayanlar gibi aksın

Mırıldanırken sevda şarkılarını
Sam yeli olsun ellerin tenimi yaksın
Sadece bakışın yeter bana
Yeni bir tufan kopsun isterse
İsterse bütün güneşler batsın

onaltıaralıkikibinonyedi

Necdet Arslan

Salvo

Neden dolaşır durursun o küçük bahçelerde.
Gölgeleme patikaları,usancını düşürme adımlarının
Vallahi tatmin etmez seni bu yapboz oyunu.

Tanımlanamaz bazı eylemlerin nedeni...

Zamanın gerçekliğini kucakla.
Gerçekliği çeşitlendir öteki zamanlarda
Ne için yaşadığını düşün
Sus
Gerekirse ölmeyi dene
Sen vuruldukça ben durulurum...

Yetmez mi?

13.11.2018-103

Necdet Arslan

Sancı

Keskin bir iz bırakırken tükenen kızılığına gündüzün
Vuruşurdu içimdeki yabancı arzu
Göklerde yalnız kalırdı
Duyumsayışlarım
Haydi tut ellerimden, demek gelirdi içimden
İşte o an duyamazdın sesimi
Paramparça yıkılışlarla bana geri yansıyan
Tozlanmış bir yalan olurdu

Bazen bir yanılsamadan daha buruktur sevi
Esintilere bırakılan bir sevinç misali
En uzak kentlere koşar da koşar
Eskitir tüm ikilemleri...

Ey beni varlaştıran derin kuytu
Ve hiç bir şiiire dahil olamayacak kadar
Mağrur sözlerim.
Yanık yüzlü düşlerim
İlk keşfedişim, döngüsel son tavım
Eksik kalıyorsam, aşınmış bir damar gibi atıyorsa nabzım
Bil ki nisan yağmurlarının bereketinde kuruyan
Kolu kanadı kırılmış bir sonbaharım

Mümkündür, sana adanmış düşlerimi gecelerce saklamak
Ve özleyişin bitimsiz işkencelerini uzatmak mümkündür
Çok görme çaresizliğimi
Her vurgun yediğimde yalnızca iki damla yaş süzülür gözlerimden
Mahur bir bestenin yanık keman sesinden aşınır yüreğim
Süreğen bir yara gibi kanarım da kanarım

Şimdi, yalazlanmış serin sularda
Kıyıları döven hırçın dalgalar misali
Kendimleyim bir başıma ve mağrur
Yeni doğacak güne hasret
Ertelenmiş fakat bakir bir umudu taşıyan gecedeyim

Öyle işveli salınışlarla uzanırım
Derinde duran tenhalara
Ay parlarken susarsam
Utandığımdan ya da yitirdiğimden değildir sözcüklerimi
Ey kahrolası tutku, dinmeyen esinti
Ey özleyişin gökçe ve vakur öz'ü
Ey bekleyiş, sonsuzlukta demlenen önemseyiş
Ardına kadar ger yayını, uzağa fırlat oklarını
Mayalansın bilincime yayılan kokuların
Fırlat ki öfkemi unutayım,
En çıplak bir dönemeçte vurulursam eğer
Delik deşik olsa tüm bedenim
Tanık ol hallerime
Eğer ağlarsam kahrolayım

Korkum yok acının iksirini yudumlamaktan

Bilirim böyle sancılarla doğar eksik kalmış arayışlar
Ansızın
Alır boz bulanık düşlerimi
Götürür zapt ettiğim ülkemin başkentine içimdeki Nil
Gün uyanır, dem tutar göğsümdeki sevinç
Kuşatma vakti mağrur ve muzdarip
Öylesine sevecen ve öylesine garip

Kutsamak muazzam bir şenliği
Birlikte varlaştırmak ve birlikte özümsemek
Ad koymak gibi yeni doğan bir çocuğa
Oynak dillerden süzmek bakir düşünceleri

Bıçkın bir ilkyazın şavkı vururken yüzüne gündüzün
Tutuşur içimdeki evrensel koşu
Beni benden alır özleyişlerim

Bütün dönenceler tanıktır şimdi
Yüreğimde sancısız bir çaba
Onulmaz bir derde tutsak
Bir tomurcuk gibi patlar
Sevgilerde yediveren güllerince açar sözlerim...

Necdet Arslan

Sangı

Her yüzde düzgün durmaz allık ve fondöten
Altında kıpraşır vicdan
Zaman, kimileyin böyle yüzleştirir kalemle maskeleri
Yenilir şair.
Çünkü eşitsizliklerin dipçik saldırısından kaçanları
Büyük harflerle yazar tarih.
Görülemeyen kirden lekelenir bembeyaz kağıt
Benden senden hiç kimseden fayda gelmeden
Bir yanılğı kendiliğinden de boylanabilir

Hangi yalana hangi talana hangi bozguna
Ve hangi yok oluşa ipotek konabilir böylesi
Dışbükey günler akıp giderken
Şıgılığını tartamaz olur kavgalar bir kavşağın
Üstüne üşüşüverir iki yüzlülük
Sözlerin sözcüklerin nidaların anlamları yiter gider
Asıl suçlu olan yokuşlar değildir
Asıl suçlu olan paydos zilinü susturan değildir.
Bazen elvedalar kendiliğinden kuruyan iç denizler gibidir
Bunu bilmeni isterim çocuğum
Bunu bilmeni...

onyedimayısikibinonaltı

Necdet Arslan

Sanki

Kıyısında kızılıcık ağaçları
Karşı bahçenin
Uzun bir günün sonu.Güneş düşüp kayboluyor ötede
Herkes görüyor gece görücüye çıkacak olan yerdeki ateş böceklerini.

Aynı sevda büyüyor içimde
Aynı sevgilinin çıkıp gelme vaktine
Birazdan diyorum
Gözüm dalların arasındaki boşluğa sıkışan yolda
Hiç kimselerin izin vermesine gerek duymayacak
Kadar bildik buralar ona.

Şimdi ıpıssız bu vadinin bir dokunuşta
Rengi değişebilir
Çünkü onun dallardan birine uzanıp
Bir kızılıcığı koparmasına bağlı her şey
Şiirin inkar edemeyeceği gerçeklerden biri bu durum.

Sol yanımdan güm güm atışlar
Adım başı bir yıldız gölgesi.Her gölgenin üstünde aynı
Ayak izleri.

Kum saatinin bilgisi dışında
Yolların uzayıp kısalışı zamanın sarkması

Karşı tepeden kaçıp kurtulan esintinin
Gamzelere doluşmasını yasaklıyorum
Dikkate almanıza gerek yok
Adamdan saymasanız da olur beni
Menzilime o bakışların girmesinden başka bir şey istemiyorum

Sesimin nereye uzandığını merak etmeyin
Taşın irisini toprağa gömüyorum.
Kaşın incisini sevsem bana yeteceğini biliyorum

Ateş böceklerinin telaşlı kımıltılarına benzer kımıltılar var
Avuçlarımda çalkalanan

Değirmen gibi dönüyor içimdeki arzular..
Bir kediyi severcesine...

yirmibireylülikibinonyedi

Necdet Arslan

Sargı

Geç kaldınız
Vurur giderdim suyun yüzünde
Seke seke / taşın en kalın sesiyle
Bölerdim aynaları

Sen çevirirdin dalgakıranların
Yönünü sataşacak hiçbir şey olmayınca

Erkenden uyanırdı güneş
Yüreğimdeki küfü sırtlandı mı gölge
Tükenirdi çivideki sancı
Aksiliğim tutar birden ağlamaya girişirdim

Sığınacağım en tekin yerde bile
Eğreti durursam yüzün kızarmasın
Hoş.
Çok katlı kaygıların
Koynuna sığınıyorum şimdilik

Sen de kendi içinde dolaş
Ateşi geç kalma be(l)lemeye
kollarını çöz sözcüklerimin
göz yum
varsın kaçarlarsa kaçsın şiirlerden.

Necdet Arslan

Sarı Nokta

Orada değilsin,fotoğraf eskidi çünkü.ne zaman
öldüğünü kestiremem.
Yırtıldı mozaikler,herhangi bir sayının küpüyle karesini
kaç kez toptasak blmem kaçta bösele soluğumuz yetersiz
Kendi sesinden rahatsız dere.çırpınmak işe yaramaz
Zaman oranın ortasından sağa sola çarparak
süzülür. Bir kurtabilsem kendimi
gözyaşlarımı şaşırtabilirim.
Son diktatörün boynunun kırıldığı o heykelin
yerlerde sürüldüğü yıldan epey sonrası
ama yaşımı söyleyemem.
İkibinyirminin ekim ayının kaçınıcı pazarıysa
akşamın beşbuçuğu.Parkta sünepelemedim.
Kedim evde aç susuz yolunu gözler.
Sol kulağımda kalınca bir kaşıntı.
Hoş.Tükeniyor sözcüklerim.
Tükensin.
Sürdüğüce tozlandı toprak.Akşam serinkanlı.
Bir kıyım tütün tomarı.işsizlik maaşı almak için
Kuyruğa giren belirsizlik zamiri.
Akşam .Gruba trahom tanısının konulduğu an.
Kaba denizler...
Yine de aklım bozulmuş tarlalarda
Bir indirebilsem şu maskemi
Yok ,hayır tanıma yine de bu taşralıyı..
Orada değilsin,fotoğraf eskidi çünkü.ne zaman
öldüğünü kestiremem.

Necdet Arslan

Sarkaç

(*)

Girdap zamanlarını anımsatan ney sesleri
Korktuğumuz ara yönler klavye dokunuşları ve harap acılar

Ne ki bir kanca dalmıştır derinlere
O kesif karanlık çöker birazdan
Perdelere gerek yoktur göğün yüzüne çekmeye
Karamsarlığa çeyrek kalmıştır.

Küf kaplar mı günahların üstünü
Bilinmez ki.

Organize cinayetlerden söz etme bana
Korkarım çünkü.
Öfkelerim baskın olsa neye yarar
Alçaldıkça alçalıyor burada sular...
Kimleri almadı ki içine
Beni de boğar

(*)

Tükenmekte olan bu gece bizden yana oy kullanmamıştır.
Umudu hasır altı etse de replikler
Dönenceler hep ilk yazdan kalmadır sanırdım
Şimdi aynı safta olmak yersiz deme sakın bana
Yanıyorsun

Tanısı konulmamış akut yakınmalardan ufalanan heceler
Altılarının çizilmesini beklerken
Bu kara kalem neden kaçır iraklara...

(*)

İskalanmışlardan mısın
Uzat n'olur elini ama dokunma bana...

Yani ürküntü duyulacak hükümlerden biri
Gizlenir eksilteli tümcelerde
Özne kimdir zaman nasıl çalınır nesne neredir

Onun kokusunu bulacak olan senden başkası olamaz
Hem akşamlardan en kirlisi bu infazı gerçekleştirmek için yollardadır
Kara saplı hançere korkarım ki birazdan bulaşır kan...

İz tutmayan pencerede birinden birine yer vardır

Ya topyekün yok oluş öykülerine
Ya da kutup palmiyelerine

yedişubatikibinondört

Necdet Arslan

Sarnıç

Antika oluyor sokaklar
Günde kaç kez yokladıysam yoksun
Nasıl bir ikilemse,
Hiç aramamak karşısında
Eritilmiş kurşun dökülüyor güpegündüz.
Bıçağın ağzı zaman
Sessizliğin benim budanmış halim.
Dilimiz beton
Kaç yerimizden yaralıyız
Bilsek?

Bak yine mozaiklerini
sokaklara dökerek kaçıyor güneş.
Birbirimizden habersiz
Yollara düşmüşüz.
El ayak çekildikten sonra
Yalnızlık kasnağına kaneviçesini
Geriyor zaman.

Hangi gölün üstünden süzülen
Üveyik yavrususun
Nereye uçarsın hüznün mızrağını
saplayarak böğrüne

Dudaklarımda bir kuruluk bir peltelik...
Derin bir çukurun dibine serili ıslak döşek

Korkak bir keşişim
Ayışığından bile ürken
Gel ,diye el etsem kucak açsam sana
Ne yöndesin kestiremem
Yaralıyım gözbebeklerimden

03.09.2018-68

Necdet Arslan

Satıyorum.satıyorum Satt

Sahil dış biliyor bahara
Dondurma külahından uçak yapmak
İçin ter döküyor kız çocuğu

Gizli aşklar birer ikişer yırtmaya çalışıyorlar
Sokağa çıkma yasağının sayfalarını

Hangi sayfayı çevirsek
Onların anlamlarını taşıyor eşe'öğlü harfler
Gagasını unuttuğu yeri
Anımsamaya çalışıyor serçe

Şeytanın şerrinden sana sığınmayayım da
Ne edeyim diyorum o aşüfteye

Hoşlanıyorum izmarit kokmasından
Bir koşu yaklaşıyorum yanına,tınmıyor bile.

Akşam olsun, akrep saat dokuza varsın
Başlar balkondan balkona nanik yapan alkışlar

Kime derim ki 'Hele Gülüm'
Dolaşırken başucumda bu zulüm

Orta halli emmiler gadiler,konu komşu
Cümle alem Tokat Sarması oynarlar

Vay yedi göbeğine tükürdüğümün
Aşk sancısı rehbersiz gelip kuruluyor
yine nefesime

Görünür görünmez dosta düşmana ey şiir
Beni kötü tanıtmaya durduk yere

Tarçinsız kokuyor şehrin parkları
Azrail herkesten alacaklı herkes kendi derdinde.

Necdet Arslan

Sav/söz

Empati kur
Usunla değiştir kalbini
Ve öyle düşün istersen..
Us'unda algıla ya da

Erim sonlanır
Çıkarsama kurur
Limit tükenir

Ama
Duraksamaz yaşam
Devingendir
Umut dillenir

Bakarsın bozkırlar kurur
Gün gelir bu bozkırlara
Diriliş uçurtmalarının
Gölgeleri vurur..

Yıkım emri
Geçmişi derleyip toplasın
Bir coşkuyu
Kendi cazibesinde boğsun karalar
Varoluğu
Geri taşısın makaralar...

Evrime uyanır
Çevrim kaldığı yerden ve yeniden başlar
Dirim için bir fanzin
Aydınlığa
Uzandıgınca gerer öfkeyi...

Anlarsın saat durur
Gün gelir bu bozkırları
Yok oluş uçurumlarının
Çiğlikleri doldurur

Her susku
Barındırır bir masum retoriği

Necdet Arslan

Savunma

Göz seğirmesi , yeldirmesiz dakikalar
Güvercin ağırlıklı kerpiçten baca ve Sümer yazıları

Artık sakın bir alın terinden boşalmayacaktır yarınlar
Çivit lekeli yaşama
Namussuz sabahlar gönderilir
Yüzde kaç pişmandır bilemediğimiz kırılğan sabahları
kaça alır kaça satarız umrumuzda değildir

Yol içimizdedir ,uyanmak üzeredir
Daha da güçleşir güzellikleri anlamak

Olsun

Can sıkıntısı .ihata duvarlar ardında lakırdılar ,
Karşıda gülümseyen sazlık güneşe doğrudur cilveli.
Kendi kendine konuşsun dursun zakkum ,ilişmek yasak sayılmıştır
güneşin batışına

Başka tanıma gerek yok
Karasızlığındandır yangıları o körfezin
Tanık olmasın hiç kimse kıyılmasına dağların

-son söz -

Başlangıcı unutulmuş olur bağışlanmanın
Ruh pörsür
Sapı yarılmış bir ateş küreği ,bayat toz duman
Her biri nasıl yığışır emin olamadığımız yön gibidir

Zor olsa bile
Ben yine sana geliyorum beni yine doğru demeye geliyorum
Bir daha bir daha yap bunu...

31.07.2019-164

Necdet Arslan

Savunma

Göz seğirmesi , yeldirmesiz dakikalar
Güvercin ağırlıklı kerpiçten baca ve Sümer yazıları

Artık sakın bir alın terinden boşalmayacaktır yarınlar
Çivit lekeli yaşama
Namussuz sabahlar gönderilir
Yüzde kaç pişmandır bilemediğimiz kırılğan sabahları
kaça alır kaça satarız umrumuzda değildir

Yol içimizdedir ,uyanmak üzeredir
Daha da güçleşir güzellikleri anlamak

Olsun

Can sıkıntısı .ihata duvarlar ardında lakırdılar ,
Karşıda gülümseyen sazlık güneşe doğrudur cilveli.
Kendi kendine konuşsun dursun zakkum ,ilişmek yasak sayılmıştır
güneşin batışına

Başka tanıma gerek yok
Karasızlığındandır yangıları o körfezin
Tanık olmasın hiç kimse kıyılmasına dağların

-son söz -

Başlangıcı unutulmuş olur bağışlanmanın
Ruh pörsür
Sapı yarılmış bir ateş küreği ,bayat toz duman
Her biri nasıl yığışır emin olamadığımız yön gibidir

Zor olsa bile
Ben yine sana geliyorum beni yine doğur demeye geliyorum
Bir daha bir daha yap bunu...

Necdet Arslan

Savunma

Göz seğirmesi , yeldirmesiz dakikalar
Güvercin ağırlıklı kerpiçten baca ve Sümer yazıları

Artık sakın bir alın terinden boşalmayacaktır yarınlar
Çivit lekeli yaşama
Namussuz sabahlar gönderilir
Yüzde kaç pişmandır bilemediğimiz kırılğan sabahları
kaça alır kaça satarız umrumuzda değildir

Yol içimizdedir ,uyanmak üzeredir
Daha da güçleşir güzellikleri anlamak

Olsun

Can sıkıntısı .ihata duvarlar ardında lakırdılar ,
Karşıda gülümseyen sazlık güneşe doğrudur cilveli.
Kendi kendine konuşsun dursun zakkum ,ilişmek yasak sayılmıştır
güneşin batışına

Başka tanıma gerek yok
Karasızlığındandır yangıları o körfezin
Tanık olmasın hiç kimse kıyılmasına dağların

-son söz -

Başlangıcı unutulmuş olur bağışlanmanın
Ruh pörsür
Sapı yarılmış bir ateş küreği ,bayat toz duman
Her biri nasıl yığışır emin olamadığımız yön gibidir

Zor olsa bile
Ben yine sana geliyorum beni yine doğru demeye geliyorum
Bir daha bir daha yap bunu...

31.07.2018-44

Necdet Arslan

Seçenek

Viyadükleri yıpranık
Otoyollar
Çöker zamanla

Sürersen atını
Şaplanırsın mayhoş düş sandıklarına
Üç beş gram testesteronun
Üstünü örter duman

Su verilemeyen çeliklerden
Yapılırmış kalleslerin bıçakları
Daha iyi saplanırmış çünkü arkadan

Ben bilmem öyle diyorlar.

Umutsuz mektupların yok oluşu gibi
Geri dönmeden
Bok yoluna gider
Paklanırsan
Ben karışmam

Aman dikkat et
El ense çektirme kendine

Hıncın kaynayan suya ise
Tek tatlı kaşığı kahveyi
Bir köpük kaynat ve döküver fincana
Bir diğil şeker koymayı unutma yanına
Al işte sana yandan çarklısı
Piyer Loti'deymişsin say
Tepeden bakıyorsun değil mi Altın Boynuz'a
Yarasın bayım

Yiğitlerin olmadığı yerde
Aksırıp patlasa da bir yerin
Neyi uyandırır ki beden

Dikilip durma karşısında
Lorca'nın

Boynun kıldan ince
Kılıçtan keskin
Git hadi işine

Haberin var mı
Uykusunu unutan ay
Neler söyler öyle bilip bilmeden
Elsa'ya

Sahi
Çalıntı senfoniler

Neden dönerek yükselir
Kurtuba göklerine doğru

Yine tutamadım dilimi
Hay Allah!

Necdet Arslan

Selfie

Çürümeyi son çıkış yolu olarak görenler
Yaşamdan hep alacaklı giderler.
Kadük kalır sevdasızlıklar

Öyle bir aşk işte
Kendinden yana olan kim varsa
Süpürüp atıyor.
Boş kalıyor çerçeveler.

Keşke arkasından pat diye
Fırlayıp açığa çıksaydık
Aynaların

Herhangi biri yanıma gelse
Biraz kalsa
Ve hiç konuşmadan çekip gitse
Yeni bir roman yazıldı, sanırdım.

Senden kim çıkarsa
Ben mi kalırım acaba geriye
İkiden bir çıkınca bir kalıyor da

Yorgunlukları aşk dindirir diyorlar
Yanlış teşhis kimi ondurmuş ki

Bir kadın
Bir erkek
Belki hep aşk belki hiç aşk

Şuracığa birlikte uzanalım istiyorum.
Yatak odalarımız buzhaneye dönüştürülsün
Bundan böyle

Tek celsede
Sana seni seviyorum demek
Kolay mı sanıyorsun
Kendini unutması gerekiyor ilkin
İnsanın.

Oluyor oluyor oluyor,
Diyor da başka bir şey demiyor sevdalı
Olmadığını bile bile
Orijinal değil demek ki yedek parçalar

Ama hiç kimsecikler kalmıyor orta yerde
Yerinen yeksan sevgililer

Çoban yıldızı akşamdan beri avaz avaz ağlıyor
Jurnallemek demek ki tek derdi
Kimi kuzum,kimi

Son sözün ne, diye
Arka odadan fason sorular getiriliyor
Çapraz sorgular boşuna
Organize aşıkta işte
Zaman aşımındayız çoktandır

Ortalıkta in cin top oynuyor
Hadi biri gelsin de yırtsin bu ihbar mektubunu...

Parmak uçlarımız
Arzuların topyekün saldırılarıyla
Delik deşik ediliyor
Şartnameler biriktiriyorum uykuda
Ten tutuşturmalariyla ilgili

Lekli şiirleri
Çöpe atmak gerek
Di mi şekerim

dokuzekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Sen Benden Daha Çoksun

Bozuk çalan plaklar albümüdür
Fıskıran umutsuzlukların gölgesinde saklı hüznün
Ama
Bulmuşuz birbirimizi bir kere, bir kere
Deli dolu ,uzun yağmurların ıslattığı günler
Bitti derken solar sevda renkleri güzün
Fazlasına ne gerek var
Yetiyorken bunca sıkıntı yüreğime
Mavinin üstüne durmaksızın düşüyorken leke
Dökülür parça parça yüreğimi okşayan o parmaklar
İsli bir fotoğrafta susar, tanıyamadığım yüzün
Geceleyin ruhumu öpen bir gerilla
Sanki gözlerin.
Arzusu bastırılmış kumlara
Gidip gelmekten yorgun düşer dalga
Kaybolur birden.
Çalma bir daha kapımı desem bile sana
Vefasız bu aşktan dolayı suçu yoktur gündüzün
Ah bu mahmur adımlar ah bu azalışlar
Hep aynı hep aynı...

Necdet Arslan

Sen Düşersin Şiirlere

Daracık dakikalar
Elim ahizede

Son damlalarını bırakıyor bulut
Karşı büfede bir telaş

Taze simit kokuları yayılıyor sabaha
Bekliyorum

Şu anda kaçınıcı
Feribot geçiyor Karşı'ya

Başımın üstümden iz bırakarak
batıya yöneliyor uçak
Kimleri kavuşturmak için telaşlıdır

Hayal bu ya
5-F koltuğundayken
Üçgen şifon blüzünden, makasın
aralandığı yerden girmek var gülşene.

Biliyorum
Ayakların akşamdan kalma ıslak
Şeytanca güldükçe
Hainleştikçe
Daha çok arzuluyorum seni

Nefesinin oyalı tellerine
Bir buse kondurabilsem keşke
Yüksek gerilime kapılsam
zerrene dokunarak...

Nerden düşer bilmem ki bunca dize dilime
Hangi iklime kaçsam
Hangi çöle bıraksam kendimi
Hangi bir gözede yuyup seni
Serpsem kök kızılıTürkmen kilime

Haçer olup saplansan
Tam ortasından sapansan
Birdenbire yüreğime.

Daracık dakikaların en sonuncusu
elimden düşüyor ahize.

Kim bilir bir imbat olup
Nerelerde esip duruyorsun

Kentini yitirmiş bir keşiş gibiyim
Tükeniyor mırıldanmalarım

Beni tükettikçe kuduruyorsun

Bile bile yapıyorsun bunları
Bile bile kahrettiriyorsun insana...

14.09.2018-72

Necdet Arslan

Sen Orada Öylece Üvercinka Ocak 2021

------(Hiçbir şey söylemedi
o gece o resim bana)

Gurubuna daldım şarabi hatunun,kızıl
Akşamı dinlendiriyordu gözleri, sesine koştum
Güz kristali, kızıl

Suya değdi gözlerimden usulcacık
Gevrek teninde sesim tuz,saklanmış ,çırılçıplak
Dalgın parmaklarında,arzularım kızıl

Şimdi
Ay firari
Karanlık,geceye teğet geçiyor
Her ipucu pusulara atıyor beni. İçim dışım
en ücradaki bir kasaba kirliliği

Nefesim uzağında, kokusu begonvil giz
Tutkularım çarpıldı kara kumsal saçlarından
Titreyen hislerine tırmandım kızarak

Kabaran ateşli derinlikler ateşli gülümseyişler
Bağrına çağrıldım balıksırtı koy,endamı araf, dalgalı şuh denizin
Dilimde bir çigan,sinemde baş dönmesi

Var olmak bir gecenin içinde
tekin,yeni bir günce,aç ,çırılçıplak
Evet,tam da bu işte
herhangi bir yalnızlık sanatı olan tanımsızlık
gölgene püsküren sensizliğim.sensizliğim sende kül

Bir aşk yangınım ,yangınım bir aşk kıpkızıl
Vurulduk,dağlandık,sustuk
Son çarpışmanın sütliman çağrısında kokusu sanki

Delik deşik edilmiş bir şakiydim
Mahşeri ve çılgın ten'inde gül'ün , kızıl.

Yıldızı bol bir gece çiziyorum şimdi,
saklambaç oynamak istediğim sokağa,marinaya

Hiçlik cirit atıyor
Sen yine yoksun ortalıkta

Bir masala koy beni
Sonra yak,yak ikimizi

Şiir oluyor sesleri bu tanımsız akşama dolan her şeyin
Bu suç benim.gözlerinin, belki de delidolu söyleyemediklerimizin
Hiç kimseye gösterme parmak izlerimizi

Œimdi uykular bile kızıl,gece ortası
Zaten hiç olmadığım yerdı orası...

ÜVERCİNKKA: Ocak 2021 75. sayı ,sayfa 13

Necdet Arslan

Senaryo

Korkuyu korkutursak
Gülümsediğini görürüz ormanların
Düzün yerine geçer tersi.
Ürkmek,yabancılaşmak kendimize
Tanınmazlığı yeğlemek durduk yere
Gümüş kapaklı albümü kapatmak birdenbire

Sabah akşam aynı şarkıyı düşürmek dilimize

Her yerin,
Her yönün,
Her zamanın
Her gençliğin....
Bizi kötürüm bırakan başka izleri
Kazılıdır şakağımızda

Akıl erdiremem
Niçin ocağa yığılsın dünlerin tamamı
Neden çırpınsın ki içimizdeki umut
Niye soğuk ırmaklarda yitirilsin aşklar...

Diyeceğim
Kuş seslerinin, kahvenin köpüğünün
Aynaya düşen görüntülerin,zonklaması toprağın
İlkyazın giriş kapısında bekleyen şiirin
Döllemesi yorulmak bilmeden savaşımı
Boşuna değil

Bütün titreyişimiz günlerimiz sayılıyken
Yolumuzu gözleyenlerden utanmamak için
Kurduğumuz cehennem boşluğuna
Salıvermeyelim diye midir kendimizi
Bilinmez
Ama oy'uz işte...

dokuzhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Sende Kalmak

Hayran kalırım bulutsuzken gözlerine
Kalırım kalmasına ama
Birden bire kopar fırtına
Yarısı yok olan aynada bölünür yüzün
Düşsel bir rıhtımda burkudur içim

Bir yanım çiçeklerle dolu
Bir yanımda paslı bir bıçak

Tedirginim
Ferah,kötürüm,umutsuz dalgalardan

Yani
Bilindik o sokağın kokusu
Yayılmalı ortalığa
El ele çıkmalıyız tiyatrodan
Yolumuzu gözlemeli oda

Örneğin şubatın
Koyu gecelerinden birinde
Gökyüzünde kırmızı mavi yeşil ışıklar yanıp sönerken
Birbirimize kalmalıyız

Gamzelerin nar renginde ışıl ışıl olmalı
Işıl ışıl olmalı yine....

altışubatıkinondört

Necdet Arslan

Senden Bu Akşam Kitap

Senden bu akşam ,demlenmiş
Bambaşka yüz kokuları istiyorum
Çağiltısı tenimi ürpertecek maviler
Esintilerin körüklediği
Kekik salınışlı cilveler istiyorum.

Bu akşam senden beni
Bin yıllık ateşli uykularımdan koparan
Avuç avuç su
Şarabi kızarıklıkları çoğaltan
Bir çift el istiyorum

Biliyor musun bu akşam senden
Yüreğimin bordosunda bağdaş kurmuş
O nazlı sarıkızın gülümseyişini
Yasaklı kavuşmaların nağmelerini istiyorum

Ansızın bastıran uykumu dağıtacak
Bam telinden daha huzursuz naz
Eyyam-ı buhurdan daha yakıcı haz istiyorum
Bu akşam senden

Kilometrelerce ötelere hırçınlıklar
Kıskançlıklar telaşlar istiyorum

Dört köşesinden gamzelerinin
Defalarca defalarca iç geçirerek
Açlık sınıırımı ihlal eden
Közden çağlayanlar

Senden bu akşam...

ontemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Seni Düşlerken

Düşlerken seni
Yıldızlar tamamen kapatır gökyüzünü
Işık denizi düşer gözlerine
Yedi rengin hepsi de sen olursun
Seçemem

Seni düşlerken
Yüksek gerilime takılır tüm uçurtmalarımız
uzanamam

Düşlerken seni
Bir giz(em)li dudaktan beneklenir
Elim yüzüm
Silemem...

Seni düşlerken
Kum saati eller durur zamanı
Durduramam

Ki düşlerken seni
Yeni bir şafağı doğurur gece
Tamamlanamaz bu şiir...

Necdet Arslan

Seni hiç özlemedim

Sabredemem
Ne vakit sesin kısılrsa ben kendim olamam
Uzayan kışlara benzer suskunluğun çünkü.

En olmadık zamanlarda bile
alacakmışsın gibi gözüm sürekli
Sensizliğe açılan kapılarda kalır

Derin düşlere dala çıka sabahları beklemek
Ve sonra yine geceye ulaşmak
Katlanılır şey değil

Alıştım alışmasına da
Bir kez olsun yanıltsan beni.

Beklerim
Herhangi bir gece vakti pencereme atacağın o taşı,
Şarkılarımızı mırıldanan dudaklarının
Duvarlarda yankılanmasını

Ocakbaşına kurulurcasına gamzelerini
Hayın ormanlardaki uğultunun
O iki sözcüğe dönüşerek diline düşmesini
Hiç aramıyorum dersem eğer seni

Yalan olur

26.09.2018-82

Necdet Arslan

Senin İçindi

Senin içindi açtığımız yollar
Senin içinde kirışlere taktığımız umutlar

Toprağa gömülen soğan
Panjurları gölgeleyen sarmaşık
Senin içindi

Kıpır kıpır eden yüreğimizdeki sancı
Taze gülümsemelerde yazılı olan mustu
Süt maviliğinde dökülen ter
Türkülerle avunduğumuz acılar
En çıkmazdayken bile bizi uğraştıran sevdalanmalar
Senin içindi.

Bazen çölleri erinçle aşılırdık
Bembeyaz bir buluta dalan turna oluyorduk
Güz yağmurlarına yazılırdık dileklerimizi bazen
Tepede dalgalanan bayraklardan
Farksız dalgalanıyordu damarlarımızda akan

Yedi iklimi unutturdular birden
Kimi nehrin kavuşmadan kuruması gibi
Utangaçtı gündönümlerimiz
Kıpırtısız duruma düştü aşklarımız

Senin için olamadı sokaklarımız
Senin için doğmadı hiçbir kez şafaklarımız

Tek atımlık saçmayla öldürüldü
İnce oyali perdelerdeki güvercinler.

Senin için çöktü sol yanımıza tortular
Senin için terk etti alevini kıvılcımlar...

yirminisanikibinonyedi

Necdet Arslan

Senin öykündür birazcık

Sıkma kendini öyle

Geceleri almaz yüreğin zorlanacaksın
Sıkışacak şah damarın
Bir sızı dolaşıp duracak koyu ve hırçın
Katlanacaksın
Duvarlara yansıyan gölgendir
Korkmana gerek yok
Sokağından geçmesine engel koyma kara kedilere
Hakkın yok buna,yasaklayamazsın

Sıkma kendini öyle

Hangi uyku vakti gelse bir eşkıya gibi
Çıkıp gelecek ,ve önüne dikilecek anılar
Şimdi'ye teslim olmak kolay değil
Geçmiş'i yırtmaya elverir mi gururun

Eskisi gibi kavuşturmayı dene ellerini
Yeni bir şiire başlamak üzere izin ver kalemine
Alnında gözlerinde saçlarında gezinsin
Kaleminin ucu karışma dilediğinde yazsın

Sıkma kendini öyle

Koca evrende minnacık bir nokta olan bu kentte
Sana koşup gelen o sevgiliyle kol kola
Merdivenlerinden çıkıyorsundur o çorbacının
Birazdan ekmeği senin gibi bölen o yabancıyla
Yıllardır yapmakta olduğun yolculuğu ...
Hatta
Günübirlik kavgalarınızı
Herhangi bir pasajda kaybolmalarını
Ayrı yattığınız mekanlarda geceyi bekleyişlerini düşün

Sıkma kendini öyle

Aynaya bak
Ağlarken bile güldüğün zamanlardaki kadar
Şirinleşirsin sen
Dank eder her gün her sabah her an
Şehirlerarası otobüs terminalinin 103 no'lu
perondan yolcu ettiğin aynı yolcuyla uğurlayışın
Aynı vedalaşmalardan dolayı
Havaya kaldırdığının sol elinin usuldan usuldan
düşmesi

Sıkma kendini öyle

Ama böyle sürmeyeceğini bu yaşamın
Böyle geçmeyeceğini bu günlerin
Aşksızlıkların

Yalnızlığını korumak için attığın voltaların
Hiç ara vermeden sabahlara değin süreceğini

Durup durup bir közü avuçlarcasına anılara dalmanı
Araladığın her sayfada yanıp tutuşmanı

Kavrulduğumuzu
Savrulduğumuzu
düşün

Sıkma kendini öyle

Kim bilir ayırdında olursun yeniden sevmenin
Bir olasılık olduğunun...

Sıkma
Kendini
Öyle

25.09.2018-81

Necdet Arslan

Sensiz Yollarda

Biraz geciktiğinde
Yüreğim dolanır geçeceğin yerlere
Bezeleri bozulur patikaların

Son damlanın düşüşü gibi
Biraz daha tedirginleşir biraz daha eksik kalırım
Kayıp gider elimden kavuşma heyecanım
Eski Mısır tabletlerine benzer yüzüm

İçimdeki kıpkızıl yangın çılgınlığını
Kim susturur avuçlarında bilemem
Kart bir ısırğan acısı
İnce ince dâlar dokunduğu her yerimi

Seni bekliyor şimdi yüreğim
Su üstünde yüzen çöplere benzetme beni
Gel, erteleme kelepçelerimi çözmeyi

Şimdi deli dolu uğultulara aldırmadan
Adını sayıklayarak bakıyorum yollarına
Hadi dördüncü cemre oluver birden
Çılgınca atıl şu kollarıma...

24.02.018-37

Necdet Arslan

Sensizlik Yasak

Yokuştur sonuna çeker her şeyi zaman
Ve biz inatla sevdalar diriltiriz baharlardan
Sol yanımızı boş bırakamayışımız
Bu sancıdan.

Düşleniyoruz
Yüreklerimizle çelişik olmadan
Yitirmeden güzelliklerimizi

Canımızı yakmalı bu aşk
Dolunayın göz kırptığı terastan
Yine ayırma gözlerini

Kaçan bir öpücüğün peşine düşen
Ellerim kapına sırılsıklam yaşanmaktadır.

Yapraklardan kesip biçerek gönül giysilerimizi
Yine has şiirlere doğru yollara düşeceğiz
Birazdan

Ancak böyle çözülebilir bu koza
Karanlığı ancak böyle yıkar içimizden
Geçen nehir...

Kayaların altına gizledim aşkı
Çünkü Ferhat'ım ben can suyunu özleyen
Taşın toprağın telaşına değil umudum
Çünkü çılgınlığım sensiz olduğum an başlar

yirmibirhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Sensizlikler ve Akıntılar İçin Sone

Alnında yeni sarkmış bir saçın
kumrallığı

Soğuk anılar,sardunyalarda,dolup taşan öyküler
Koca şehirde ve birdenbire gerilen yalnızlıklar

Paramparça olan kristal bir dize :

Akşamüstleri ve reçine / bazı günler var ki
adlarından da uzun

duygusuzluğun us çatisına abanan kusurlu öyküleri
bilince saplanmış,benlikte yön bölü yıl sorunu,
bir kabul edilmişliğin izleri durur.Beyhude
uğraştır silmek o izleri,not defterlerinden

Unutulmaz ki asla akşam üstlerinin; taşlan-
mış sahillerindeki başı bulanık gerilimler kusan dinginliği
o sevdalanmalar ki yatkındır cinayet işlenmesine
kavuşmamak sevaptır,ayrılmak mübah
yürekler sağanak sağanak kusar şimdi
artakalan iklimleri

üç dört sararmış siyah beyaz fotoğraf
birkaç pişmanlık bir o kadar vefasızlıklar
Evet ,tam da burasıdır işte Unutulmuş Öpüşmeler İstasyonu...

Nasıl onarılır şimdi
Kırılan o kirazın dalına takılı kalan ilk gençlik yılları
O gölgeler, bir kaynayıp bir donan savrulmalar
Ortasından nedensizlikler geçen turuncular
Tırpandır dakikalar köpüklerini biçer denizin
Henüz terk edilmemiş ağustos gecelerinden birinde
Ah, orada öylece yalnız bırakılan takım adacıklardır bu ferdalar
Nedense arzular karşısında suskun kalır
Siyaha batırılıp çıkarılan bütün akşam üstlerinden utanan sevdalar

Şiir biter,savurup yakamozlara bütün imgeleri
Öylece kalsın
Dilde hiç unutulmamış bir büyüünün
Çözülemeyen şifreleri...

Necdet Arslan

Serap

Hırçın aydınlığa siper ediyorum elimi.

Seni mi arıyorum çölün öteki tarafını gözleyerek?

Sonu olmayan bir tekdüzelik içinde suskun duruyor yakıp yıktığın vahalar şimdi...

Bütün pusulalar yanlış, bütün haritalar yalan ve bütün iklimler toz duman olmuş,çürük.

Bari bir işaret koyaydın,bir iz bırakaydın.

İnanmam artık,az ileride kollarını kavuşturmuş halde beni beklesen...

Düşten de kötüdür bilirim bazı gerçekler...

Yalandın zaten sen...

16.12.2018-122

Necdet Arslan

Serüven-35

Döşediğim yolu rasgele kesiyorsun makasla
Ayrılık bırakıyorsun her yarığın koynuna,sonra
geri çekiliyorsun büyük oyunbozansın sen
Dar zamandayım ben,gönülçelen yalnızlıklardayım
Kurdun önüne sürülmüşüm
Her bölünmüşlük başka türlü kemikleştiriyormuş acılarımı
bunu sen söylüyorsun gülsem mi ağlasam mı kararsızım
İlk darbeye kalbim duruyor,adsız kahramanın
suç ortağı oluyor yol kenarında sıralanan selvi kökleri

Kaç paydaya bölündüğünü anımsayamayacağımız
çocukluk dönemlerinden bir gün.bir öykü odasının
girişinde kenetlenmişiz ilkin.Merdiven utancından olacak
terk etmiş sokağı.Kusursuzca akmış zaman ,enikonu yufkaymış
yüreğimiz tramvay sesiyle irkilmiş soluğumuz.
Pervazı kurtulmuş kapısından.Sütçü kadını ısırısın köpekler,
müzenin önündeki heykelleri haraç mezat hurdacılara satsınlar
umrumuzda mı.Biz yerimizde beton çivisi gibi çakılıyız ya

Oldukça yeteneklisin.kendinden başka hiç kimseyi
İhbar etmemek gibi bir huyun var.Ötede dursam da
ne yapıp edip beni bir daha bir daha öpüyorsun. Balmumuyla
yapıştırıyorsun bedenimizi birbirine.Binbir gecenin yıldızlarını
topluyor çöpçüler.o saatlerde endişe döküyorlar romanlarına
yazarlar.Kim tarafından salındığı bilinmeyen haylaz balina
penseyle bozuyor yakamozları.

Miadı dolan her gün için bir çentik atıyorum aşkın vadesine.Düşle
gerçeğin arasına kâbus girmesin yeter ki.Babil Kulesinden bakanlar
seçemiyorlar bizi, öpüştüğümüzü.Ağır başlı yolculuğumsun sen benim.
Gözlerindeki şaşkınlık kadar sev beni.İri yarı kalacağım hep sana..

Hiç anımsamamış gibi uyanacağız sabaha ...
Neler olduğunu soracağız birbirimize.Yazı masamdaki,başlı kalan
dizelere birlikte dokunacak parmaklarımız...
Serüven adını koyacağız bu şiire,kulağına üç kez fısıldayarak...

21.02.018-35

Necdet Arslan

SESİNDEN ÜRKMEDİKÇE SES

Surlar,azaplar,buzhanelerin ötesinde
Tekinsiz köprü geçer,batık altından düş akar
Geçeriz mesafeler apansız erir uzanırız sevilere
Neyin sesinden yankılanır,o şakıyış,nereye çarpar

Kış eriyor.duralım.beklediğimiz belki bu bahar
Bak,menekşelerden sonra umut zamanıdır
O gülümsemeler yansıdıkça yüzümüzde bir har
O sevişmeler ki işvelidir gölge sonlarına uzamalıdır

Özüm ve sen, kor tutuşmalarının burçlarından aşarak
Cennet ötelerine dalmak isteriz; tüm utançlardan ırakta
Büyütülür gönenç ve doygunluk,som kalplerden taşarak
Bekleriz yarınlara,yeniden ulaşmak için bu durakta...

altışubatikibinonüç

Necdet Arslan

Sevda Dediğin

Vazgeçilmezliğini zamana teslim ederim
Şalların desenlerini verir yüzündeki kırmızılar
Doruklarını yükseltirsin durmadan aşkın
Senden başka kimseler açamaz kilidini dudaklarımın

İçimdeki kalabalıklar tükenir sen yüreğime girince
Biz dizeriz bütün notalarını aşk şarkılarının
Başıma bela olur gözlerin

Öyküleri birlikte yazıyoruz gün gün
Çıraları tutuşturduğumuz dağ gecelerinde
Bambaşka cennetler kuruyoruz
Gönüllerimizin en kuytularında gizlice

onbirmartikibinonyedi

Necdet Arslan

Sevdalarca

Dokunmayın yaşamlara
Kendince gelişsin yurt,sanmasanız da
Hepimizin ...
Soluduğumuz ondan
Ekmeğimiz suyumuz acı soğanımız ondan
Canımız ciğerimiz onun bozkırlarından

Nasrettin Hoca dayım
Afife Jale yengem...

Aç açık kalsam
Susarım
Kimselere bir çift söz etmem
İçime gömerim acılarımı
Kan kusarım

Tohum ekili toprak
Ne senin ne benim
Gökteki kuştan yerdeki karıncaya dek
Ortak
Ölüm ne zaman gelirse gelsin
Bolluk gibi bereket gibi
Hak.

Ceviz yeşilim
Koyun gözüm
Çırılçıplak yazım
Tükenmeyen türküm dinmeyen sızım

Sevgilim hasret
Karaağaç kabuğum
Sözüm özüm gözüm
Yağız oğlum kızım kızanım yosmam

Nadasa bırakılan tarla beşiğim
Çeliğin dövüldüğü örs anamın dizi

Anadolu'm
Gölge unutulmuşluğum keşiğim
Unutma bizi...

Örtmeyin geçmişin görkemini
Salınsın ezgiler dağlarda bayırlarda,
Ay yıldızı dalgalandıran rüzgar
Darı tarlasında yaz yeni goncalarda bahar
Isıtır yüreklerimizi hiç sönmeyen har
Kaçkar'ın doruklarında tutulan halay

Kimleri sayayım daha
Kürt'ü Laz'ı Gürcü'yü Türk'ü
Şeyh Bedrettin'i Nazım'ı Atatürk'ü
Ekmeğimize sürdüğümüz koyu yağ ondan

İçtiğimiz ferah su onun pınarlarından

ondörttemmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

Sevdasızlıklar Yasak

Son mayısın o şen dilleri geri dönmedi
En derin yerinden yüreğinin
Tökezleyen acılarından
Yoklaşan gülümseyişlerinden
Yenik düşmektir bir bakıma
Saplandığı yerde tutunamayan hazza.

Son yaz hep yalancı olmuştur bu coğrafyada
Dağların yıkılışlarına milyonlarca kez tanıklık ettiğimizden
Ay kayboluşlarından, lilalardan, vuruşmalardan, yalancı dumanlardan
Eşlik etmeye katlandığımız boş sokak korkularından biliriz

Ve bir türlü kopmayan sevmelerden ıraklaştırabilmek anlamı
Yani Pir Sultan'a ,Neruda `ya inat,Leyla'nın Mecnun'a ihaneti için
Anasız babasız yitip giden göç çocuklarını çoğaltmak için
Nasıl da karşı karşıya getiriliyor sevdalarımız

Aşkı,güvercin taklalarını,dudaktaki sancılanmayı iyi bilen
Nazım'ı selamlayarak yürümek
Begonyalardan ıtırlardan fesleğenlerden akşamsefalarından
Tutuna tutuna aşmak gerek bu sevdasızlıkları

Benim,
Adım önemli değil
Ardına dek aç kapıları
Sana geldim
Sefalar getirdim,kristaller gümüşler kehribarlar getirdim
Yak içimizdeki köhne noktaları
Boşalt vazgeçilmezliğin kirli sularını yerçekimi çukurlarına

Boşalt artık
Başım gözüm üstüne...

Birekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Sevgi ve Haçer

Ay kapkara bir yalnızlığa düşmekteydi
Paul Eluard, Rus kızı Gala'ya son mektubunu yazıyordu
bu saatlerde
Varsın Çapkın Hanry biricik karısı Ann Boleyn'e
öyküler anlatsın,
Voltaire,Donoyer'le gizlice buluşsundu...
Onun için anlamsızdı beşinci mevsim
Anlamsızdı yosun kokan denizler

Önce uçsuz bucaksız bir gökyüzünü düşledi Pautus
Tükenmekte olan bir ömrün sonuncu akşamındaydı
Yok oluş bir uzaklıktı, büyüyen
Anladı cinayetin felsefeden filizlendiğini
Çıkmaz bir sokağın varlığını silmek istedi bilincinden

Her seçim bir kaybedilişse eğer
Pascal us'una geldi apansız
Her insanın gelmesi gereken yer
gitmesi gereken yerdi,meğer
Haksızdı bu bilge kişi
Bir başka akşamda günün batışını görebilmek
Yürüebilmek karlar üstünde Tolstoy gibi yalınayak
Ve bir akşam üstü denize karşı
Oynak ısıklar çalarak taşlar fırlatmak ötelere karşı
Her şeye değerdi.

Hangi ayna gösterebilirdi Pautus'u ,karısına
Eksilen bir sesten sonra
Gardenyalar,Veronikalar,Mimozalar
hangi güzellikleri katardı yaşamına
Tüm deniz kuşlarını seyretmek
Vurgun göçünden kaçan süngerci teknelerine bakmak
Hüzün melodileri dinlemek anlamsızdı
Ve sonra aydınlıklarda yitirmek adresini
Terk edilmiş bir kır bahçesinde akşam yağmurlarında
ıslanmak arsızca

Bir insanı öldürmeden olası değildi yaşamı anlamak
Yok oluş daha da ıraktı okyanuslardan
Pautus'a baktı bir kez daha Kadın
Bütün benliğini sarsan ellerini aldı ellerine
Dudağında donan öpüşmeleri son kez ıslattı

Ürkekti Pautus, titriyordu, sarsılıyordu,korkuyordu
Son noktasını koyabileceği tümceyi düşledi
içindeki ben'i öldürmeden
Bak işte, bak Pautus! Benim sevgili kocam Acımıyor,
Hiç acımıyor,dedi derinden derinden
Ölüme gidişin asaletini gösterirken
Bedeni yarıldı tam orta yerinden
Kanlar damladı yüreğinden...

Necdet Arslan

Sevi

GülüŖüne takılır yüreğim
GülüŖünde durur inci inci
GülüŖünle yar eyle beni

Yüreğine akarım çavlan çavlan
Yüreğinde köpüren ateŖli su
Yüreğinle zar eyle beni

Gönlüne mühürlenir sevdam
Gönlünde Ŗahlanan bir kısrak
Gönlünle har eyle beni

onbeŖaralıkikibinonbeŖ

Necdet Arslan

Sevimli Kaos

Seni anımsadıkça
Bir nokta büyüye büyüye
Yanıma yaklaşip kollarıma atılıyor

Bütün fotoğrafların dile geliyor
Duvarlarda. Peşinden sürüklenmek istiyorum
Mutluluğun
Bir gül dalına uzanıyor kolum,en uçtaki goncaya
Dokunmak için.

Dur demek olası değil bu çekime
Toprağım sanki berekete hazırlanıyorum

Gülümsüyor bu şiirim sana
Yan yana duran iki yanardağ gibi birbirimize
Karışıyor her zerremiz.

Düşlerin kentine koşuyoruz
Öteki baharlarda kalmaya
Medet ummuyoruz kayıp italiklerden...

onsekizaralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Seyyal

Safranrengi sabahlara ırak
Herhangi bir gecedir tutku.
Serpelemeye başlayan yağmur
Yasadışı arzular toplamına denk olur mu kimi kez
Bilinmez
Bir öyküsüz yüzün andız gibi
Zorladığını görürsünüz
Yakarı tarlalarında toprağı

Kaval kemiğı eğildikçe
Tutunamaz elimizde yavruağı çiçekler.

Yaşam bir labirenttir
Duraklarını kimliğı bilinmeyen
İlahların restore ettiği

Kadim şehirlerden biri gibiyizdir
Bilmeyiz uykularımızın neden kaçtığını

O kağıt fenere doğru
Son turkuaz alevi söndürmek için
Koşup koşup dururuz.
Taşıyarak solunan ağır nefeslerin zonklamasını ...

Bazı şeylerin korkunç olduğunu,
Ünlemsiz haykırışlarla
Acının sarkacına tutunabilmeyi
Düşünmemek gerek

Ama yırtmamalı mor soloları
Biraz daha girdabına çekmek gerek aldanışların resimlerini
Ancak böyle sür/git olur oyunlarımız

Her prova
Vedayı kana kana emzirmek için
Değil midir
Boris Vian'a sormak gerekir bunu

Kolay değildir fırtınalar sürerken aşkla düelloya kalkışmak
Geç giden kışlarda gökyüzüne asılı durmak

Tutku
Cebinde taşıdığı safranrengi düş kırıklarıyla
Ne ki iner durur üstüne upuzun gecelerin...

sekizhaziranikibinondört

Necdet Arslan

SEZGİ DİYE BİR ŞEY VAR

Ateş dağlıyor bedenini
Soğukluğunda kocaman bir buz dağının

Ötelerden bir yerlerden güröl güröl akan derenin sesi geliyor
Kırık dökük bir şeylerin sürüklenmekte olduğunu düşünmek ne güzel

Oraya doğru seğirtiyoruz
Oraya doğru kol kola seğirtmek biziz
Sana sarılmaktan başka bir şey değil aslında

Kimileyin papatya falı,ne bileyim kuş tüyünden bir yatak
Alnında kaynayan bir buse bir uzun türkü kimileyin.

Uçurtmalardan konuştuk üstümüzü örten sisten
İslanmalardan parkta düşen çocuğun elindeki elma şekerinden
Ve yıldız tarlalarından...

Yaşama katışıyor kendini buluyor dokunduğumuz her şey
Sonsuzluğa bizimle doluyor sokak kaldırımları şiiri büyüten sözcükler
Loş ışıklar ırayan şarkılar çiti piti kahkahalar
Bizimle sonsuzluk oluyor aşk

Zaman sezgilerle birlikte süzölüp duruyorken kum saatinden

Necdet Arslan

Sezgiler vakti

" Daha yeni başlayan söz dudaklar üstünde.
Ve sevecenlik,hafif bir su gibi,un gibi...."

sen geç kalmaları sızlandıran akşamın sesiyle gel
üstümüzdeyken özlem yolun uzayıışı huysuz kılar zamanı ,
gözlerimizdeki kavuşmak ağır ağır çürür.
unutulan günlerin sütü gerisidir bahçe kapıları
yine ellerimizde son dokunuşlarımızın tortusu
o rengi dirliksizken yanaklarının ilk durakta oyalanmalar

....ve bu gün
bu şafağında iklimlerin
susarken açık bırakılan perdeler....

bil ki günlerdir taşlarını döşemekten yorgunum
yaman kokulu çiçeklerin yanından geçip sana uzanan patikanın.
o işte yeni bir kavuşmanın dil altında eriyen lohusa şekeri
başımda ac susuz bekleyen dokunma duygusu ,imgesiz nasır
kavrulsam küle dönsem de güneşe bakar gibi hep sana bakarak
irice bir goncayı öpüp koklamak uğruna gün boyu
damıtarak her zerreme şahikandan sızan kutsal suyunu

...üleşilecek bir öykü gibi
suskun çiçek tozlarına batırarak
çığlıklarımızı...

vaktim dar adımlarını saymak için,ipeksi tenine varmak için
lodosun ferahlığını savmak,sana katlanamamak
durmadan göğe tırmanan inatçı bir gül dalında
tutunmak için güneş dilemelerin ardından
savrulmadan şimdi küpelerinin olduğu yerin
en ucunu öptürme vakti mayalanırken nazlanmak
ah bu baharın başlangıcında bari zamanı dondurup
bir kez olsun kırlangıç sürülerinden önce kopup gelsen
o dilsizliği yırtıp atsan en ateşli bir partizan gibi
ruhumun delinen bütün yerlerini haykırarak onarsan

... "Sahrâda benim Mecnûn dağlarda benim Ferhad"
dercesine.'çığlık çığlık...

çitilemesen,kurumaları için asmasan çamaşırları
naz çalmaları,süt kaynatmaları ,turşu kurmaları bıraksan
dizilirken sinemize sinemize o ateş kıvılcımları
ah inme vaktinde kumsala,oyalanmasan başka şeylerle...

Necdet Arslan

Sıcak

Gül kurusu bir dokunuşla gel
Sıcacık, karla karışık olsun ellerime
Doruk iklimlerinden sesini
Koy sonra kenar süsleriyle çevrele nefesinden

Sen uzaklıklara körpe
Sevmelerin titrek morluklarıyla utangaç
İnce dokunmuş çarşaflarda
Kısık seslerle soğurtan
Uzaniılan yerde gökyüzü
Arafın en ucundan aşırđımız

Diz dize uyanmak için
Gözlerin şimdiyi bir bakışla yenileyen
Belirlenmelerden bihaber
Bahse tutuşan sınırsızlıklarla...

Şimdi alazın avuttuğu keskin ayazlarda
Kabuğu yırtılan iki narın uysallığıyla
Ve yalınkılıç gölgelerini arayarak dağ lalelerinin

Gül kurusu bir mendil ver
Sıcacık, karla karışık olsun ellerime

Öteki yıldızlardaki hırçınlıkları
Dizginleyen yeminlerle

birşubatikibinonyedi

Necdet Arslan

Sıfır Nabız

Kurtuldu kınından
Şöyle bir savruldu kalem
Havı değer değmez oldu keskinliğinin

Bırakmadı
Pılını pırtısını
Bağışladı hepsini de
İpek böceği sabıryla ilmeklendi her imge
Ne var ne yok hepsi
Dokunmak için doldu şiire

.../ Usul usul yürümek ve sarılmak var
Ve söndürmek var esinin ateşini
Aynadaki görüntüsünü öpmek var
Doya doya...

An öteki anlarla
Hece öteki hecelerle
Büyüye büyüye tekin aktı sonralara

İlkyaz acıları kulaçlayıp geçti cebelitarık'tan
Köpüklendi içimiz dışımız
Hep bağırdık durduk

.../ Öfkeyle uyanmak ve yürekten saldırmak var
Ve yok etmek var kokuşmuşluğu ve düzenbazlığın kodlarını
Çeliğin sesini batırmak var döşlerine
Kana kana

Şöyle bir savrul be kılıç
Kurtul kınından
Yediği çanağa tükürmenin hesabını sor
Ortalıkta kol gezen o... çocuklarından

Keskin değil senden kalem
Sensiz edilmiyor...

.../ Bütün kuşlardan bütün çiçeklerden
Ve bütün zeytin dallarından
Ve öksüz, yetim çocuklardan
Ve doğmamışlardan
Kırkbin kere
Peşinen
Özür dilenmiştir.

Ne diyem başka ne bilem...

yirmiekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Sığınak

Yıldızlarla dolu gök kubbe altında
Özlemlerim ateş böcekleri gibi kıvılcımlar saçarken
Tükenmez yokuşlarını tırmanarak yaşamın
Gün doğumuyla çıkar da gelirsin ta ötelerden

O an delişmen poyrazlar susuverir
Ihlamur kokularından da beter
Dingin bir ferahlık büyür de büyür

Ufuk eğrilerinin içinden bir güneş doğar ya apansız
Yazın yakmayan
Kışın üşütmeyen
O sensin işte
Tüm iklimleri barındırır gibisin...

Kopuk bağlantılı bir zamandan çıkıp
Senle başlamak yaşama
Bir an'dan öteki an'a geçerken
Boz tüylü sevinç yankılarının
Gönüllere çarpmasını yakalamak birlikte
Gün batımlarına koşmak el ele
Örümcek ağları gibi
İpeksi şiiirlerimizin
Dizelerine son izlerimizi nakşetmek yüreklice
Ne güzeldir ne güzeldir...

Dağların şahikalarını yurt edinmiş tanrılara
Adanan bir sunak taşı gibidir
O iki sözcüğü ezberden söyleyişin
Can'sın sen
Heyecansın sen
Gönlümde barındırdığım göz'sün sen
Harfsin, hecesin, sözcüksün, sözsün sen
Bu yüzden bambaşkasın
İşte bu yüzden, okuduğum kitaplardaki öz'sün sen

Yoksan eğer
Ruhumun
Tüm haykırışlarını yakıp kül eden bir sessizlik
Yosun artığı otlar arasında
Büyür de büyür kendiliğinden

Ben senle birlikte yürümeyi ne çok seviyorum bir bilsen
Varsan
Hiç bilmediğimiz sınırları birlikte geçerek
Kaybolma tehlikesi olmaksızın
Dolaşır dururuz
Gerçeğimizi aradığımız taşralarda

Gölgesini yitirmiş tüm ardıçlara yaşam vermek için
Şular taşırız
İçimizde suskun duran sesimizle...

Necdet Arslan

Sıla

Koyuluğunu unutursunuz karanlığın
Çünkü kaybettiklerimizle birlikte sönmüştür gece
Unuttuklarımız vardır onda kalan
Nasıl yırtıldığını bilmediğimiz sayfalar vardır
Közün küle dönüşerek susuşunu duyarsınız

Güneş kendi zembereğini boşaltmaya başlamıştır

Çepeçevreleyen görkemin dayanılmazlığı bulaşır zamana
Leyleklerin geliş yolları ayıklanır taşlardan
Yeni giysileriyle podyumda süzölmek için can atmaktadır bu bahar
Açık bir deniz gibi olmalı yüreklerimiz

Salkım saçak kamaşma olmalı gözlerimizde

Nasıl kulaç atabilirim karşı kıyıya varmak için demeden
Çivileme dalmak gerek sevda sularına...
Uğurlu gün kapılarından herhangi birini çalmak var korkmadan
Çağrısız konuk olmak var birkaç damla terle güne...
Yaşamak gizemli kristaller içinde usuldan usuldan
Yürüyüşünü duyumsayarak öz sularının dokunmak değil midir güle

yirmibeşmartikibinonbeş

Necdet Arslan

Sıla

Koyuluğu susmuştur karanlığın
Kaybettiklerimizle birlikte yitip gitmiştir gece
Evet, unuttuklarımız vardır dün de kalan
Nasıl yırtıldığını bilmediğimiz an'ların sayfaları vardır.
Közün küle dönüşerek susuşu aha şuradadır
Güneş kendi zembereğini boşaltmak için yeniden iş başı yapmıştır
Etrafı çepeçevreleyen görkemin dayanılmazlığı bulaşmaya başlamıştır zamana.
Leyleklerin dönüş yolları ayıklanır taşlardan
Açık bir deniz gibi olmaya özenir yüreklerimiz

Nasıl kulaç atabilirim karşıya varmak için demeden
çivileme dalmak gerek sevda sularına
Uğurlu gün kapılarından herhangi birini çalmak var korkmadan
Çağrısız konuk olmak var ellerimizdeki gülümseyişle güne
Yaşamak denen şey, gizemli kristaller içinde usuldan usuldan
Yürüyüşünü duyumsayarak öz sularına dokunmak değil midir güle...

14.01.2019-130

Necdet Arslan

Sınır Ötesi

Sus artık
Bölme uykumu

·
Ellerim avuçlamaktan
Korkmasın ateşi
Bir ırmak uslu uslu aksın gecenin içinden
Sabahlara

·
Konuş geçmişten gelecekte
Yüreğe bir ışık sal henüz el değmemiş olanlarından
Merak etmeyeceğimiz bütün ürkeklikleri
Ayartması için
Pudralar soğutsun tenindeki çilleri

·
Susuz ve hırçın yola dökül
Gün doğdu doğacak derken
Şaşırmam merak etmem asla...
Kimseleri düşünecek zamanda değiliz artık...

·
Ejderhalar kaybolmadı mı sanki
Kimim, neyim ki ben
Bitir artık
Uzatma bu söyleneceyi...

onbiraralıkikibinonyedi

Necdet Arslan

Sınırsızca

Seninle sevinçliydi saniyelerim
Söylenemeyen sözcükler, sessizliğinde saklanırdı
Suçluydum, susardım saatlerce...
Susardım...

Sonsuz saadetim sana seslenirdi sonradan
Sevdan sarardı sarsarcasına
Sonbaharlara seni sorardım.

Sazlardan segahlar, suzinaklar, sabalar sarardı saraylarımızı
Susuzluğumuz sonlanmazdı
Sahipsizce sendelerdim, sonrasında sızardım
Sadece süzerdin.

Sahillerde sessizce salınırken sen
Sıkıntılı sağanaklarla sokaktan sokağa savrulurdum
Sezgiliydin, sezerdin...

Soylu sözcüklerin sığmazdı sözlüklere
Sızlanırdın sabahlarda
Sınardın, sınırdın, sınırdın...

Sardunyalar sarardı salkım saçak
Sık sık solurdun, sokulurdum sinene
Sayene sığınırdım
Sımsıkı sarardın.

Sadece sana sarılabılırdım
Sarardın sarı sıcaklarda
Sevilirdin sınırsızca...
Sınırsızca severdin.

Necdet Arslan

Sınırsızlık

Kaç atımlık saçmam vardır
Bilmiyorum.

Yaşam karmaşa
Yaşam kavga.

Her an'ımız her yanımız bir öykü
Her sözcüğümüz bir şiir

Yaşam eylemli / şaşkırtan / tetikleyen
Yaşam esrarengiz
Bordasındayız
Arafındayız
Her tarafındayız

Hadi tut elimden şiir
Aşır beni ötelere
Sese / umuda / aşka
Bir gülümseme düşür engine
Bir selam ver hadi gecenin gizemine...

Yaşamak senli benli
Yaşamak ağır hasarlı

Yaşamak belki meltem belki kasırga
Yorsa da bizi ara sıra

Yaşamak güzel...

onhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Sıra Noktalar...

Yüreğime koyu yalnızlıklar göker bazen
Ve ben her defasında
Yitik nehirlerde boğulmaktan korkan
Bir sürgün olurum.

Böyle zamanlarda
Kara gözlerinden dilenirim kurtuluşumu
Utangaç umutların suç ortaklığıyla
Güneşin doğduğu yöndeki topraklarda kaybolmak isterim

Yüreğimi upuzun uğultular kaplar bazen
Ve ben her defasında
Son vapurdan inecek olan son yolcunun
Adım seslerini duymak için can atarım
Şon müebbetimi yırtan terli elleri
Öpmek için nöbetlerde kalırım

İşte o an
Esmer gölgelerine sarılırım ilkin
Bembeyaz teninde erir beni dağlayan kor
Ötelerde kalırken sis
Kıskıvrak sarmalanarak aşkla
Ruhuma saplanan bakışlarında bulurum özgürlüğümü

Necdet Arslan

Sıradaki Dakikalar İçin

Dağın taşın kurdun kuşun ne söyleyeceğine bakmayacaksın
Gönül denizinin dalgalarını kim durdurabilir
Kendimde kalırım seni severken
Senin kıyılarını döverim köpüklenerekten.

Gülü koklar gibi seni
Dudağımın kenarında depremler
Geçit kıvrımlarında çakıl taşları
Tenime yapışan eczan hücrelerimi besleyen uğultuların
Mayıs çiçeklerinden örtüler sana karışan kollarım

Yakınıma düşeceksin şuna buna aldırmadan
Bir ince bulut girerse aramıza uzaklığındır
Her damlanın peşinden doğan susku bir sonraki hasretimdir
Kireç taşına dönüşüdür yüzümün yerçekiminden kurtulmak

Seni sevdiğe kendim olurum
Dikine büyüyen gelincikler gibi salınırım seni sevdiğe
Tüm kuşların havalanması gibi birden
Sarhoşluk işte saydam kırmızlığı içinde şiirlerim
Seni sevdiğe yediveren dut tadı
Elimde olmadan siner gönderdiğim yıldız mektuplarıma

Seni seversem defterimde binlerce sözcük
Yüreğimde sayısız yarınların yoğunluğu
Şiirlerimde bakışlarının duruluğu
Badem dişlemeleri seni sevince avuçlar dolusu

Dağın taşın kurdun kuşun ne söyleyeceğine bakmayacaksın
Beni sevince deli dolu olacaksın hırçınlaşacaksın
Yorgun ölü ırmaklar gibi akmayacaksın.
Güneşli bozkırlar gibi uzanacaksın içimin coğrafyalarına
Beni dağlayacaksın ama kendini yakmayacaksın.

yirmidörtmayısıkibinonbeş

Necdet Arslan

Silinince dudağının gölgesi

Kıyı köşe şaşkınlığı
Fısıldasam
kimselere varmayacak sesim
ırgalanıyor ufuğa karışan dalgınlıklarım

Unutalım
tamam da orta yerinden kırılıyor
beli geçmişin
Yıldızları nasıl ve ne yana
taşıyacak gece. Öksüz kalan bu şarkıları
artık kim doyuracak
hep bu meraka kilitlenmek
bende alışkanlık yapacak.

Biliyor musun...
Sen uykulara dalarken
burada zamana durmadan zakkum
kokuları sinecek.

Yalnızlık dediğin
tanımlaması hem kolay hem zor
bir şey

Senin gibi kendiliğinden
Kendiliğinden gibi birden

Gecenin en dibine düşmüş silüetin
uzat ellerini demeye mecalim yok

Kahrımı çekmez oldu akreple yelkovan
Şiirlerime basıyorum artık izmaritleri

Söyle gelmesin üstüme üstüme
bu hüzzamlar
Sahi, nerede tutuklu kaldım ben bu sıralar...

9.08.2019-168

Necdet Arslan

Silkinif

Bu son yırtmaya kalkifma zamanımız kül duvarları.
Sanma ki bundan dolaydır naçar olufu sesimizin.
Orada hiçbir Şey yokmuŐasına hasarı artan tempolu koŐudadır yazgılarımız.

Ellerimizin katılaŐması morfin sarhoŐluęundan değil.
Adım adım evriliŐinden bu son kavganın.
Duruşu kifkırtılan dişil gündür yeminimiz, anaç delikanlılığımızdır zulme bileli
sevdalarımız.

Yazılır mutlaka yeni günlerin güldestesine Şiirler.
İyi belle öfkemizi sen oradan /yine yaldızlanır güneşin her yanı.
Harf harf düşer düŐecektir dilimize mutlaka ses...
büyür uzayıp giden bu yolculuk / boŐanır alınlarımızdan çığ.

Bir gökkuşağı gerilir ufuk üstüne...
Süt mavisi salkımsaçak aşk...
Çelikten, inatla berrak su almış gibi korkusuz...

Yeniden

17.12.2018-123

Necdet Arslan

Silüet Ölümleri

Adı düş
Kaygılarla yalnızlıklarla birlikte
Yuvarlana yuvarlana gidiyor uçurumdan aşağıya

Başka gecelerden birinde
Ağır aksak kapıya yanaşıyor elleri titrek aynı gölge
Direnemiyor dışarıda kalıyor umut

Dorukta tutunmaya direnen ürkek köknara bakar mısın
Koynuna almıyor onu gökyüzü
Sevişken iki iz daha siliniyor işte sözcüklerden

Necdet Arslan

Simya

Tuz ruhu dökülüp üstüne
Çitilenebilir mi bu sensizlikler
Şahi sınanmalı mı bir kez olsun
Ne dersin?
Elini şip tut
İlkin sen açacaksın kutuyu...

onikitemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Sirkülasyon

Dönüş yolculuğu çoktan başladı kuşların.
Çitin kıyısından şaşı gözlerle bakıyor son yaz çiçekleri
Alaca şafaklara kadar kapanıyor artık kapılar
Bir sonraki mevsime adım atmaya hazırlanıyor zaman.

Saat yirmi biri vuruyor
Perdenin kıvrımından sokaklara bakıyorum.
Çoktan evlerine çekilmiş oyunlardaki çocuklar

Karanlığın orta yerinde seni düşünüyorum
Bulvar kokan yalnızlığını özlemek de güzel olmasına güzel de,
Sanrılarım bir kez daha vurgun yiyor

İliklerime işliyor sigara dumanları
Birden susuyor ırmağa dökülen çağlayanın sesi.

Nasıl da acımasızca katlettik günün bittiği yerde birbirimizi
diyorum
Düşünüyorum da neler neler geçmiyor ki birden
gözlerimi kapatınca içimden
Bilmiyorum bu tükeniş ne'yin nesi?

Şimdi sevdamızı gömme vakti geceye
Se- ni / se- vi- yo-...
Tamamlanmıyor bir türlü bu iki sözcük
Bütün hıncımla yüklensem bile son hecesi için dilime
düşmüyor ki düşün o üç harf hemencecik

Nerede yaşasam senin kentin olmaktan çıktı artık
Kime dokunsam sen değilsin

Kalmıyor hiçbir şeyimiz aşka dair kalmıyor
Ne varsa sevda üzerine bir bir kaybediyoruz

Şiirlerimiz çürüyor
Günlüklerdeki yazılarımız soluyor
Daha iyi anlıyorum artık
Vakit doluyor sevdiceğim vakit doluyor..

Necdet Arslan

Sirkülasyon

.....Gündoğdu Buluşması'na

Kıraç topraktın
Yeniden doğurdun bizi
emekledikçe
Çoğaldığına tanık olduk
umutlarımızın
Naralarımız su oldu
Yankılarını çektin
çatlaklarına.

Heyecan
Dalga dalga büyürken
Dirence parçaladıkça
egemenlerin zincirlerini
Yılgınlığımız yok oldu birden
Kırmızı fistanları birden bire
İlkyaz sarmaşıklarıyla donandı
Genç kızlarımızın

Dişe diş
Göze göz dedik
Yürek yüreğe geçilir
Bu dehlizler
dedik

Bir kızılıcığın
Bilinçle nasıl kızardığını
kanıtlamaktı .
Tütün kokmaktı, buğday savurmaktı
Horon tepmektı misket sektirmektı
Çeliğe su vermektı tek derdimiz.

Geçmişin güzelliklerini
Bildik canavarların üzerlerine yığarak
Yeniden yükseltmektı
Bir avuç topraktan
Kocaman dağ olabilmektı
İki kaşık suda boğmaktı
Sevdalarımızı ufalamak isteyenleri.

Bak görüyor musun bize el sallıyor
Açık pencerelerimizin önünde duran mavi ay
İnce gülüşmelerini bize ışınıyor yıldızlar

Farkında mısın
Bugün yeniden mayalanıyor dünlerimiz...

Karanlığın içinde ışık ışık nasıl da parlıyor
gözlerimiz...

22.06.2018-27

Necdet Arslan

Sitem

Ansızın kaybettim işte yalnızlığa adanmış adresini
Ayları mevsimleri yılları geride bırakarak
Hangi iklim, hangi arzu, hangi ses
Alıp getirir diz çökmüş göz kapaklarını
Beni bana bırak, dokunma ellerime, rüyalarımın çalma!

Bakma bir yağmur tanesi gibi yalnız kalmış hallerime
Düştüğüm girdapları hatırlatma yeniden
Zamana karşı kelepçelenmiş ellerimden tutma
Eşkali unutulmuş bakışlarımı sorma!

Gün gelecek kuşlar yine havalanacak
Dallarını delegecek tomurcuklar gibi
Hoyrat bir meltemde tükenirken akşam
Hangi sokaktan geçiyorsan geç
Savur saçlarını rüzgarlara, doya doya yaşa hayatını
Bildircin sürülerine gönder selamlarını
Onların uçtuğu yöne git, ama kaybolma!

Aynı park, aynı masalar, aynı ağacın altındasın
Varsın her şey ıslansın, gölgeni bozsun yağmurlar
Uzaklardan gelen lokomotifin sesidir duyduğun
Uzat kollarını gökkuşağına yetişemem sanma!

Sevdalar yarım kalmış düşler gibidir bazen
Bir başkası gelir arkasından
Yüreğinin her vuruşunda tarifsiz gözler vardır süzülen
Birazdan ay ışığı girer serenadın notalarına
Sev sevebildiğin kadar,
Unut tüm geçmiş zamanlardan arta kalan her şeyi
Duy, hisset, içine gir ucu açık tünellerin, korkma!

İstersen öylece kalsın sararmış mektuplar
Açma, okuma yazdıklarımı, satırlarında boğulma
Savur içindeki kurumuş mor menekşelerimi
Dokunma hiç birine diyorum sana dokunma!

Bir bilmeden farksızdır yeni gelen gün
Ayrıldığı iskelede bekle onu, sarıl kollarına
Çoktan kurumuştur kaybettiğin yerdeki gözyaşlarım
Bırak boş kalsın telefon kulübeleri
Siyah beyaz filmlerde arama mutluluğu
Yaşa yaşayabildiğin aşklarını, anma adımı, aldırma...

Necdet Arslan

Siyah Ateş

Tutuşturduğum bulutlar değil
Urpermelerindir
Boynumdan büyük işlere kalkıştığımı
Takla izleri bilir enginlerdeki.

Siğınacak yer arayan güvercinlerin
Telaşına sor beni

Korkma gönlümü kana boyamaktan
Teslim etmediğim sürece
Bütün günahlarımın hükmü yoktur.

Ben sevmelerin bireysel suçlusuyum...
Sinmiştir bu yangı sönmemek üzere yüreğime

üçağustosikibinonbeş

Necdet Arslan

Siyah Beyaz Fırtınalar

İçinde olduğum an'a hangi adı vermeliydim?
Bilmiyorum.

Geceydi.
Yıldızlardan önce kayıp gitti gözlerin.

Son tren acı çığlıklarını bırakarak terk etti kenti
Bomboştu masamın üstü.
Bir hamlede savurdum fotoğrafları.
Yerlere paramparça yapıştı bakışların

Düşünemiyordum bu saatte ne yana gidebileceğini.
Buz gibiydi yatağın bir tarafı.
Üşüdüm.

Şu otomobiller gecenin bu saatinde
kim bilir nereye akıyorlardı.

Camları dövüyordu yağmur taneleri.
Sol tarafımda artçıları sürüyordu depremin
Ödüncümü hemencecik verirdim bir kerecik
olsun çalsaydın kapımı

Barbunyaya çalan gözlerini
düşündüm saatlerce

Tuş kilidini boşu boşuna açıp durdum
telefonumun.

Bir ad veremedim içinde olduğum an'a
Siyah - beyaz lodoslar çarpışıyordu alnımda
Çıkıp gelmiyordun son yağmurlardan önce...

Adsız bir sevgiliye sunulacak halde öylece kalakaldı
dudağında sakladığım gümüşü öpücükler.

Necdet Arslan

Siyah Beyaz Film miydi Aşk

Sayıklıyordum ilki bir sonrasına bağlandıkça
dakikaların / sonu gelmeyecek ayak sesleri
büyüyor da büyüyordu.

Birazdan dış kapı önünde olacak uzun uzun
Çalacak zili ,sözleri fısıldanmıştı şömineye
Alevlerin bacaya keyifle tırmanışı bundandı

Hiçbir şey ilgilendirmiyor muydu beni
Yarının sunacağı sevinç mi kaygı mı sunacağı
İkide bir ötelere uzanan yola bakarak beslediğim umut
Koyu gri bulut kümelerini zorlayarak ortaya çıkan güneş
alnıma vuracak mıydı

Beni kıskandırmak için kaldırılan
Kadehleri tutan gülümseyişler
Solgun yaprakların kapladığı güz
bahçelerinden birinde geceden kalma
boş tabaklar devrilmiş şişeler kağıt peçeteler
ihlamurun dalında asılı unutulmuş bir yağmurluk
daha neler neler

Ne yazık ki aynı ayazla üşümeler
başka nedenlerin öyküleri
birlikte tozlanırken

Merdivenin salona buluştuğu yerdeki
asırlık portmantonun raflarında
iskalanan sevgi...

Seni sıkıca sarıp koklamanın
olanaksızlığı içinde o kekremsi hüznün

Susuyordum ilki bir sonrasına bağlandıkça
sensizliklerin/ ötesi olmayacak dokunuşlar
azalıyor da azalıyordu.

Dümeni bozulmuş bir sandal
Tir tir titriyordu barınağında
O kıyı kasabasının sahilin hemen yanındaki mezattan
Balıkçıların tartışmalarından irkilerek uyanıyordum

Öyküyle karışık söyleneceydi yaşam
Şiir perdesine yansıyan siyah beyaz filmde aşk
Kapının ardındaki barikattan
öteye kimselerin geçmesine izin vermeyen
sahi sen miydin bilmiyorum

Bilen de olmazdı zaten...

yirmibirekimikibinonyedi

Necdet Arslan

Siyah Beyaz Kırışmalar

Sensiz, karıncaları göç öder
bozkırların
dudaklarıma söz geçiremez olurum.
...., kırılır
Şana uzandığım yemişen kokulu yollar
İlk terk eden biz oluruz
avutamadıkça kentleri
...maz artık
Sararan güz yapraklarının ayaklarımıza
dolaştığı bahçeler
Çiğ düşer yaralı alınlarımıza
Sensiz, bütün gözeleri kurur
karayağız coğrafyalarımızın .
seçemez olur bizleri sardunyalar
Bulutları aşırır haramiler
Üşür üstü örtülmeyen yıldızlar
Sensiz, bütün meydanları tutuşturur
düşmanlar.
Yandıkça inleriz ateşler ortasında
siyah beyaz acılar kusarız durmadan
Sensiz, ince ellerinden havalanıp ötelere gider
göçmen kuşlar, çatamaz oluruz peşlerinden
duvar kovuklarına bırakırız mısır tanelerini
Uyuşur mendirekteki bütün tekneler
Dalgalar gölgelerinden korkar olur sahillerde
Birden sulara gömülür sandal barınakları.
....ımızı aşırıp bir yerlere gömer zaman
Tutunduğu şiirlerden teker teker kopar sözcüklerimiz
Bomboş bir kağıt savrulur rüzgarların önü sıra.
....tümlememiş mevsimlerin
Ölüm fermanları takılır boyunlarına
Kalakalırız onlara ağıtlar düze düze...

Necdet Arslan

Sobe

Kırmızıya dönüştü cumartesi..
Kim bilir hangi yüreği sobeledi gelincik tarlası
Adın neydi sahi senin?

Necdet Arslan

Sobeler de Yetmiyor Aşka...

Nice yalnızlıkları paylaştık birbirimizle
Nice çaresizlikleri
Uzaklardaydık, çok ötelerdeki başka yerlerde
Biraz daha biriktirdik suskunluğumuzu
Ve biraz daha bilindik yokluğumuza
Görünmeyen yüzlerimizi
Sütbeyaz umutlarımızın gölgelerinde
Sabırla sakladık..

Geniş zamanlara bağlanmış uçarı kalplerimizin
Avunmaları şenlik saydığı günlerin birinde
Birbirimize koştuk inadına
Her nefes alışımızda
Ve kalplerimizin her vuruşunda
Aşkı haklı çıkarmanın dizginlenemeyen gayretiyle
İşte sırf bu yüzden
Uzaklıkları eriterek
Dört nala koşturduk duyumsayışlarımızı...
Güneş tam üstümüzdeyken
En işveli salınışlarla tutuştu ellerimiz
Ve sonra
Uçsuz bucaksız bakışlarla büyürken göz bebeklerimiz
Ansızın düşen birkaç yağmur damlasından utanmadık

Dem vaktiydi
Bir tangonun oynak figürlerine ayak uydurarak
Tutuşan çıraların kor ateşleri içinde,
Sevinin büyülü yeşil bahçelerinde
Gezintiye çıkarak keşfettik dokunuşlarımızı
Alaca akşamların ayak seslerini duyuncaya kadar yandık

Geçmiş zaman düşlerinin
Gümrah çağlayanından dökülen
Buz gibi sularda
Kimselere aldırmandan ferahladık...

Her dakikanın bir başka atardamarında
Nabza vurmasına benziyordu ümitlerimiz
En güzel imgeleri yaratmakla meşgulken cam gözlerimiz
Ve düşüyorken renkler bir bilmecenin içine
Sesimiz karıştı gün şenliklerine
Gölgesi değen anıtlara emanet ederken adlarımızı
Yüreğimizdeki şiirsel tatlara kandık...

Karanlıklar yok ederken buluşmaları
Kar suları gibi sessizce akarak
Boşaltılmış bir köyün iki tutuklusu gibi
Ya da kökleri kurumuş bir pınara dil döken
Koca bir çınardan farklı yönlere uzanan iki ayrı daldık
Avuçlar dolusu sevgimizi düşlerimizde bıraktık önce
Ve öykümüze koyduğumuz son nokta gibi
Hazırlıksız gelen bir sabaha uyandık...

Necdet Arslan

Soğuk Savaş

Damıtılan dakikaların segah meyanları
Öyle bir uzanışla sanki kumsal renklerinden
Sarmaşığın güle sarılışından da çılğın
Aç kalan ruhumun ürpertisi için
Göze alma pahasına sensizliği

Gece ve bozgun...
Ş u r a m d a s i n
Şimdi kıvılcım dansları zamanı
Hoş gelebildiyse eğer

Sadece toprak mı arar sesini
Su halkaları iç içe heyecanları soluyan açlık
Çağladıkça patikasında ulaşılmazlığın
Bir yenisi susarak -seyrek
Demlenme anında bastırılmış ayaklanmaları
Ateş -çağrışım içindeyken tekin
Silik ve soluk...
G i t m i ş s i n
Şimdi ölü deniz kızlarına benzeyerek
Hoşça kalacaksan eğer

25.01.018 - 18

Necdet Arslan

Sololar

Seninle ilgili her şeyi
Anımsamak
Yaşamaktan daha uzun geliyor bana
Bir dağın doruğuna tırmanmaktan beter geliyor

Ürkütücü ve
Acı veren yanları çok

Apansız boşalan sağanaklardan
Kaçış gibi telaşlı
Şaşırtıcı

Bir akşamüstüydü,desem
Örneğin...

x caddesinden meydana
akarken

Yalınlığın görkemiyle
Dirim karabasanlarıyla

Köşe başından
Basamak basamak...

Bir fesleğen kokusu karşılardı bizi
Nereden gelir de dikilir karşımıza bu Sıdıkcık...

Aşk günüydü ya işte.

Seni ısıtır gibi
Şarmak isterdim
İçime çekerek

Gerdanında kızarık çitli bahçenin içinde
Bir şey parlıyordu

yirmiikiağustosikibinonüç

Necdet Arslan

Suluk Detaylar Hepsi de

Sancı içimizde yuvalanan kıdemli dağılıştır
Depreşir aşk söylenceleriyle...müstehzi
Vurmasın kıyılarımıza kopmasın içimizdeki kıyametler
Belki narin belki değişmeyen uzayış öylesine doluluk

Henüz yanaklardayken sarkıp
Utana utana eriyen parelerimizin meydan kavgaları sürüp gider
Kıyametin hiç uğramadığı bu güzergahta

Ayın hecelendiği sıcacık dakikalardan birinde
Unutma kavşaklarını düşünmek seninle
Olamaz değil mi boşu boşuna

Nasıl imha edilir bu yorulmuşluklar bildirisi
Sahi nereye saklanmıştır gül gazelleri
Yarıda bırakılan belagatları kim söyler
Yıldızların üstümüzden çekilme zamanı gelmiştir
Toplu intiharlar gibi yok olurlar
Kalırız şiirlerimizin dikenlerle değiştirildiği diyarlarda
Neden pörsür bu gizli tümceler bulutlar neden aksar
Hadi sevmek bir parça ölümdür ya
Bulutlar perdeler gözlerimizi
Senden de benden de somurtkan

Yani biz buralarda o bildik iklimin mesafelerini
Yontarız ki kıyılarımızda henüz kurumamıştır nilüferler
Sırtlanıp benlerimizi
Taşınmak kaçınılmaz olmuştur çünkü
Başlar yavaştan yavaştan buralarda o kara sahipsizlikler
Biliriz sensizliğe düşen
Gecenin cilvelerindendir sancıyla sevişmek

Ah bu taşralar yok mu bu taşralar
Müzminleşir birdenbire
Narince düşer zemherileşiveren göğsümüze

yirmisekizmayısıkibinonbeş

Necdet Arslan

SOLUK jpg

Bir saat geri alınmıştır zaman
Ötede kalmıştır dün
İki saat daha yaşlanılır

Son telefon konuşmalarındaki hasarlı
Solumaların kayıtları silinmiştir

Iraklaşan her şey birbirine benzemiyor
Tazelenen her şey başka bir eyyam
Miadı geçmiş ilaçları yutmaktan ayırık değil
Takvim yapraklarını teker teker yırtmak

Köpüklerden sis bulutlarına doğru
Devingen ve çarpık gidiş dönüşler var
Gülle diken arasında
Yer tutmaya direniyor o üç harf

Boşluğa sıkılan sayısız kurşun
Her biri yontulmamış do sesi

Ortalık anlamsızlıkları büyütenlerle dolu.
Teni samana çalan çocuğun gözleri
Çekip giden ateş böcekleri...

otuzekimikibinondört

Necdet Arslan

Suluk Jpg

Gözümün yaşı hançerleniyor
Ötelerden gelen o sesle
Çünkü
Birden antikaya dönüşüyor her şey
Yankısını tanımaz olan son nefesle

Necdet Arslan

SOLUK MÜHÜR

Eriyip gitti bütün getirdikleri dünlerin
Mavisi mavi alı al boşluğa elimi uzatıyorum
Beni yine kısıvrak sar hadi demeye getiriyorsun

Ne ben ne de sen değiştirebiliyoruz yüreğimizdeki kıpırtıları
Ayın gölgeleri vurmali alnımıza eskisi gibi
Daha yakından derlenmeli yüzümüzdeki güller
Irmak ırmak sulamalı, içimize yürüyen sıcaklık bizi

Gözlerimizde la nakışları püren olurdu titreyişlerimiz
Şimdi dört mevsim yalnızlıklarımızla ılık meltemlere açız
Ölgün ıtır çiçeklerinden farksız son güz bahçelerin kuytularında
Şimdi Ferhat'la Şirin gibi birbirimize daha da muhtacız

yedişubatikibinonbeş

Necdet Arslan

Son Ders

Boşuna inkâr etme.
Kuş adları birer ikişer sarkıyor saçaklardan
O boşlukta yoklar, kaybolanların listesi tamamlanmamış
Lekeleniyor toprağa yapışmadan önce her damla.
Kim üttü bu Diyar-ı Harput'u, diye
ah sorabilsem.

bir köy sokağında düşürmüşüm nefesimi
derdim bana yetmiyor

Beni teselli etme ki
Kahrolayım...

Necdet Arslan

Son Eylölün Son Günü

Eylöl sabahı
Geceden kalmış uykulardan sıyrılıp
Tölünü aralıyorsun pencerenin
Taze ferahlıkla havalanıyor nevr esim...

Ne güzeldir
Kondukları yerde masumca sevişip sonra
birden havalanıp ötelere giden kuşları seyretmek

Aynı eylöl sabahı
Sen oradan ben buradan
Aynı nehrin yatağına çivilemesine dalıyoruz
Kılıç koymaya gerek var mı ki aramıza
Biliyorum
Bizi yakan ateş onu da eritir nasıl olsa.

Ne güzeldir
bu eylölün de son gününde
Kuş olup çılgınca yaşamak
Birbirimize konmak
birbirimizde oyalanmak
Ve ne güzeldir birbirimizden havalanmak...

Necdet Arslan

Son gzlk - ilk baharlık

...Hep aynı gz sabahı
Buraların bize tanidik gelen bungunluğu. İncir ağacı
kirli yeşil, bozuk yataklar, ekşi kokulu odalardan koca kentlere kaçışlar.
Tuhaflık, çarptı çarpacakken otoların önünden sıyrılarak geçen mahmurluklar
Farklı bir sevecenlik
Öğrenci telâşlarıyla dolu yollar
Songüzün ilk çiçekleri
Boş sahanlık
Şiirdeki ses

2. Alışmalı insan
Sabretmeli baharın kapıya dayanacağı günlere doğru
Kardelenler delince buz'u
Gök gürleyip bulutlar yarılincaya değin
Havaya
Suya
Ve toprağa dşnceğe
değin cemreler
Sevgiliyi sarıncaya değin kollarım
Bu dizelerim dudağına değinceye değin aşkın

26 Ekim 2018-95

Necdet Arslan

Son Mola

Rafine edilmiş günler dehlizi
Kaçınıcı kez tüketilmiş her biri
Hangi doruktan kim bilir nereye uçmuş.

Bedende tezgah kurup siftah etmiş bezirgan
Yoklaşan silüet kuruyan ayrık otu silikon gülüş
Mermerin soğuşuna tutkun acı gülümseme
Kapanan yara karanfili son kez öpen düş

Yankısını duvarlara yapıştıran sesleyiş
Düğün gününün muştucusu
Güncesinin son yaprağında son nokta
Sarsan, tanyerinin yabancı yolcusu.

yedişübatikibinonaltı

Necdet Arslan

Son Paragraf

Yeter ki
Yarına dokunsun ellerin
Toz duman olur birden yaralarım...

.....Mayısın herhangi bir günü yeniden doğururum
bitmeyecek bir öykü hatırına seni

Usul usul siner uykularıma sıcaklığın
Yasaklarını yırtarız kaybettiğimiz zamanların

Küsmedim ki sana
teslim olmaya hiç niyetim yok
aşkta yılgınlığa

Uçsuz bucaksız bir yayla yeli gibi
Kim dokunabilir , kim
senden başkası
sol yanıma....

24.05.2019-142

Necdet Arslan

Son Susuş

Süzülürken zaman
İnlemeliydi sesi...

Üstüme üstüme gelme
Gelme be ölüm,
Dediğini duydum ilkin..

Sonra
Cılız
Kırık dökük
Ve titrek bir ses

-La....i...la...

...

Derken
Son kez usulcacık indi göz kapakları
Kıyıya vurdu nefesi..

Odadakilerden biri

Teni soğuk...
Galiba!

Gözlerden yaşlar boşaldı birden
Bir örtünün üstüne çekildiğini gördüm
Bembeyaz tülde...

Necdet Arslan

Son Uyanıştan Sonra şahlanış (Antoloji kitabına)

Tek alevin ulu yangını
Soycul çağrı
Katışıp türkölere çığırdığım
şenlendirerek yenilerim umudu
Nakiş nakiş dizerim toy direnci

Diren güçlölklere
Selamını ulaştırırız biz çığırlardan savuşup
Bu büyüylen mavi iklim
Delışmenliklerle kol kola omuz omuza
Bu sensin ve senin en alımlı en korkusuz
hakça erkekçe özgürce nidandır
Yola koyuluş tüm geç kalmışlıklara karşın
Kulaçlarımızı ardına değin gerdiğimiz
Durdurulamayan sıçrayış
Çağır hepimizi
Unle

Öyle yaman günlerin
devrimleri ki yeniden taçlanarak kutsansın
Sonsuzluğunda bir çiçek gülümseyişinin
Patlayan bir sürgünün ana gövdeden
Orman olmak onca yangınlardan koruna koruna
Daha erkenden doğmalı güneş
Dön(dür)ölmez bir yola çıkmak üzere

Sancıları yok edilmiş doğum
Çilesiz kendi çağın
Gür direniş....

Necdet Arslan

Son(suz) ve Giz(li)

Upuzun bir enlemdi
Yörüngesinden teğet geçilen
Birden sallanınca zaman
Bir fay gibi kırılan...

Umut kaç dönence yaşatılır bir başına?
Kaç boşluk düşüverir
Belleğimin verandalarından
Tutunamayan?

Bir yangın yerinden geçiyorum
Simsıcak esiyor ruhumda fırtına
Donuyorum ama
'Nedendir? ' diye sorulamayan...

Tinseldi, bendeydi, yaşıyordu
Cılız bir karşı çıkıştı hiddet
Çapsızdı ivmeleri
Biçimsiz ve durağan
Anlaşılmayan...

İndirimli satışlardan arta kalan
Benekli bir fistan, boyalı...
Kelepir sepetlerine düşen
Güvelidir, denilerek dokunulamayan..

Uzaktan geçen asırlık bir marşandiz
Ray ve kıvrımlar
Dolanın, kaybolan...

Tutunmaya yüz tutmuş bir yediveren
Sırnaşık ve kokmayan!
Yüzde kırıklık mağrur bir çığlık
Aptal ıslatan gibi ağlayan...

Bir kontrolsüz geçişten
Ötekine doğru boşu boşuna yol alınan
Adım attıkça uzayan, varılmayan...

Delinen bulutlardan boşalan yağmur
Aktıkça iki damla bile toplanmayan
Islanmayan, ıslatmayan...
Gökkuşuğu doğmayan...

Ödünç alınmış vadesiz bir çek
Karşılıksız çıkan, kırılmayan...

Belki kırık bir taş plak
Bir antika gibi duran...

Bir deli dalga
Kıyılara vuran...

Ne dn, ne bugün ne de yarın
Başı ve sonu bulunmayan...

Gecikmiş ilkyaza küskün dördüncü cemre
Bereketi olmayan...

Derken
Bađrımđan kopmuş bir tutam dş olup da
Adresi bilinmeyen diyarlara doğru
Tanyerinde savrulan...

Necdet Arslan

Sonradan Sonraya

Yaklaşma kırılır, yönlerini bulur parçacıklar sürgünler düşer yüzümüze kristalden
Alaturka yaşamlardan yenisi ki kızgın, içimizden kopan her yaprak takvimden değildir
Sesimiz tanınmayan künyelerdir bozkırın üstünde dolaşıp duran
Ve beyazın eline yüzüne griyi bulaştıran

Etna'nın ucundaki büyük kor gibi duyumsarız kendimizi
Nereye kilitleniriz ve neden matlaşırız nasıl susarız kim bilir
Yanıldığımızı anlarız çünkü dilimizde donan her sözcük çivit mavisidir

Ayaklanamaz damarlarımızdaki ölüm dirim günlerinin parıltısı
Kendi güçsüzlüğümüzü pazara böyle süreriz biz
Her kayboluş bir ülkenin okyanusa gömülmesidir
Habersizce çoğalır yitik aşk tortuları iyi biliriz

Ne çok soru geliyor art arda, örneğin
Tedirgin eder miyiz yüzümüzdeki kristal sürgünleri
Yan yana gelmekten kaçınan harflerden kaçmıştı aynalarda
Goncalar gibi gülüşerek doluşur muyuz yarınların içine
Salar mıyiz aşk kokularımızı sonsuzluklara...

yirmiiki haziranı kibinondört

Necdet Arslan

Sonsuzluklar Yalan

Yalnız senin olmayışın yoruyor beni
Okyanus içinde bir teknedeyim,günlerdir
Uykusuzum.Birbirimize yeterdik yanımda olsaydın

Gözlerimde umudun kırık dökük kalıntıları
Yangısı hiç geçmeyen bir kesik

Akşamın elenme dakikaları...
Hırçın dalgalar kırmadık yerimi bırakmıyor
Uzaniyorum küpeşteye üstümü örten yok
Kızillık tenhalaştıkça gömülüyorum bilinmezliğe

Bir tek sen anlardın beni,söylemeye ne hacet
Sipsivri bir direk.yosun kokulu kenar ...pilli radyo
Yıkılan dakikaların altında kalma korkusu
Elimde kendini korumaktan yoksun kehribar

Rüzgar,düşmesine engel oluyor kaygılarımın
Sekişinden keyif alamadığım dalgalar
Köpüklere tutunmaktan unutuyorum her şeyi

Korkum kendimden değil,adın gidiyor tadın gidiyor...

onikinisani kibinonaltı

Necdet Arslan

Sonuncu inko-4.kitap

Herhangi bir masal sonlanınca
Bizden birisi bilirsin, çıkar kerevetine
Amorion kentinin ardına değin
Şenlenir kapıları

Öyledir, bir kez daha kendi toprağına dönmez
Frigyalı çocuklar
Göge beton döker bir gizli el
Elmalardan karılır harç
Göz açıp kapayınca kadar
Bozulur tılsım

Yoklar, işte yoklar

Dil dille uzlaşamaz
Körelir yolun sonu

Kulübesini her gece
Yıkıp yeniden yapar cengaver
Daha da derinleşir çukur

Kıvırcık saçlarını kimin okşadığını
Bilmeden uykuya düşer peri kızı

Tilki ve karartı
Tir tir titrer

Rüyalar yanıltır çoğu kez, inanırız
Üstü örtülen her uyku köklenir

Bir yanık izinden sızar sancı

Yirmibirmayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

Sonuncu Gri

Öyküyle yalnızlık arasında gidip gelen bir şeydi işte
Köz'ü öper gibi öptüm seni.
Buz erimelerinden ılıkliğına varmak
Yakınlıklarına ve eyyam-ı buhurlu yüreğine

Şarkılar mırıldandığımız o saatlerde
Alkolden daha keskin başka şeylerin olduğunu anlatan
Kanabildiğimiz kadar kekik şarabıydı özdeşleşmelerimiz

Mora'da ilkyaz hep yıldız akışlarıyla doludur
Seninle yine
Oraya uzanalım ne niçin konaklayacağımızı hiç düşünmeden
Yolumuzu kollayan sessizlikleri daha fazla bekletmeden...
Gri gecelerden herhangi birine ulaşım
Tipiye tutulurcasına kalmaya açlığın ikliminde
Haykırmak içinde bizi saklayan ketum zamanlarda
Şen yaprakların içinden sızan ayışığı oyunlarında
Köz'ü öper gibi öpsem seni,desem yeniden
Ne dersin?

yirmiyedikasımikibinonbeş

Necdet Arslan

Sorguda Hazır Bulundu

Buradasın
Belki de şurada
Yoksa az ötede bir yerde misin?
Saatin kaç olduğunu sorabilir miyim?

Yok ama
Gecenin tam orta yeri olmalı
Güneş doğmuştur değil mi?
Evet evet Bak işte yakamozlar
Yok değil, hiç değil
Tan yeridir belki
Belki de gurup vaktidir

Hiçbir yerde varsın
Herhangi bir yerde yoksun aslında..
Kestirebilsem nerede ne yapmakta olduğunu

Bir mekanda düşlemek güç olanı
En büyük ülkelerden birinde yani yaşamın o büyük dolaşımında
Bir katre oluşun kolay

Ne ki yoksun
Olmadığın zamanlarda su yok hava yok toprak yok
Cemreler öteden beri kayıp

Hayır
Bir yanılsama olamaz duyduklarım
Seni dinliyorum
Ve bildiklerimi değil
Duyurduklarını yazıyorum

Renk var ışık var ses var
Her şey var işte
Dağlar, ırmaklar, göller, okyanuslar...
Aşk sensin işte

Dönüp duruyorum etrafında
Bir dil'im var
Konuşup yazıyorum
Hep seni yazıyorum

Hadi sorabilirsin bana:
-Yoksam eğer beni neden yazıyorsun
-Ne'sin sen, bu yazdıkların şiir mi?

Acaba ben yok muyum?
Offf....
Varla yok'u ve aralarındaki ayrımı
Anlayamıyoruz ikimiz de

Hiçbir yargı umurumda değil..
Evet, şuramda sol yanımdasın

O küçük ÷lkemi istila eden
Büyük ÷lkemsin.

Hiç kimse yok
Tek sen varsın
Gölgeme vuran gölgemsin anlayacağın
Var'sın sen
Var'sın...

Necdet Arslan

Sorma Artık

Daha ötelere götürme ışığı
Daha da karanlığa giriyor o zaman yüzüm

Küskün bir deniz gibi duruyor
Gözlerin gözlerimde
Dalga sessizlikleri içinde kalıyor kirpiklerin

Yağmurlarla yıka sensizliklerimi
Parıltılarını ürpertilerime savurdu yıldızlar
Her şey kırık dökük içimde

Ninnilere gülümseyen bebeklere
Narin uykuları anımsatıyor
Terindeki gül kokuları

Güneş kavruğu ekinler uzanıyor içimde
Kuruyor dakikalar

Okşanılmamış nazları düşlerden ertelerken
Lal oluyor sesim
Yerli kayaların yalnızlığı bu
Boşaltılmış istasyonların suskunluğu içinde yüzüm

Daha ötelere götürme ışığı
Göle dönüyor avuçlarım
Kayboluyorum gözlerine bakmaya hasret kalarak...

beşşubatiki binonaltı

Necdet Arslan

Soru

ŞİMDİ
YİNELEYEN SARSINTILARIN
HER DALGASINDA
DAHA ÇOK UFALANIYORUM
DAHA ÇOK GÜÇSÜZLEŞİYORUM

İÇİMDE
PARILTISI KIRILMAYAN
BİR ŞENŞİZLİK
BİR ÇÖZÜMSÜZLÜK...
BOŞLUKTA DAHA ÇOK ARTAN BAŞKA
ZONKLAMALAR VAR...

ÖNUMÜZDE KOÇAMAN BİR KARAKIŞ.
KARDELENSİZİM...

N'EYLERİM
N'EYLESEM....

01.11.2018-97

Necdet Arslan

Sosyal Tekerleme

(12 Mart :İstiklâl Marşı'mızın Kabulü)

genişledi öykü
göge ulaştı
pembe sayfalara
düştü paslı harfler
 mavinin islendiğini
 okuduk durduk
 heceleri sökerken
 karşılaştık kuşlarla
 vurup gidiyorlardı ötelere
 tutamadık

şıştı öykü
yalanlar doluştu tümcelere
imzaları elinden alınmış
bilgeleri aradı gözlerimiz
 sıkıla sıkıla yazarken
 cüceleşti anlatıcı
 utanca batırdı kalemmini
 yüzü kızardı aşksızlıktan
 kekeledi durdu

tükendi öykü
toy kaldık
nerede kaldık
neden kaldık
anladık

 bile bile susarak
 bile bile pusarak...

Necdet Arslan

Sound

Özlemişsindir diye sana bu solgun dizeleri
Bilinç burkulmalarını emziren korlu topraklardan
Gönderiyorum.

Maya tutmaz gümüşü bir usançla
Parlayan dorukları ezgin ama kaskatı karlarla örtülü
Bahar öpücüklerini çoktan unutmuş güneşi yok eden
Kasırgalar ortasından gönderiyorum.

Gündüzleri sen alımlısın diye ağır
Geceleri sen ezginsin diye mahçup
Bir dellenen zamanın dar geçitlerinden
Yarasalardan aşırıp da gönderiyorum.

Güzü talan gölgeleri yalan öteki enginlerin
Uzun uykulara gömülü intikamlarından belki de

Vurgunlar örneği k/özüne sızmış taşlar dizli yarenlik kaldırımlarında
Uçuşan yaprakları hep ince sızılı
Kumral yeleleri elmas bıçaklarla doğranmış onarılmazlıklardan
Ay ışıklarının ürktüğü suikast mangalarının çavlanlarından gönderiyorum.

Ay birazcık da olsun aydınlatmıyor yüzümü
Çünkü burada her masal biraz gerçek.
Her gerçek başka bir masala dönüşmüş durumda
Kısacası yüreğimde her gün başka bir savaş
Ve her savaşta başka bir yenilgi...
Yorgunum

Dilim yüreğim pus
Yeter artık çalma tar
Sus

Necdet Arslan

Söylence

Sanki çok vazgeçilmez biriyim de
Bakma öyle
Soluksuz kalacağım

Git şaşılması eflatunların içinde kal
Ödünç ver koklamak için
derin kara gözlerini bu akşamlık bana

Bak gün batmak üzere
Omuzlarında gurubun kızılığı
Alnın çırılçıplak bir tay
Dudakların bildik bir çıra

Sanki körkütük bir aşığım da
Denize boşalt eteğindeki ateşi
Canıma okuma öyle

Necdet Arslan

Söylence değil

Güzel Kırlangıç
Kıvrak endamın
yontudur

Yani senin eylemlerin
Denizleri dize getirir
Yazıp çizmek için
Güç bulduğum
Ne varsa sendedir
Her noktadan
Dönüşüm sanadır

İki yaka'da aşk cambazı
yalılara göz kırpar
yeni bir peri masalı yazılır
Sürgündeyim sanki
Göremem

Köpüklere düşer ateş
Ferahlamaz gün ortası
Kehanetleri sevmem ne ki
Şeytan olasım geliyor birden

(ya sen?)

Güzel Kırlangıç
benim
Uslanmaz belalım

08.09.2018-70

Necdet Arslan

Söylenmemişti ki.

Söylenmemişti ki bizlere
Böyle süreceği günlerimizin
Lebalep mutsuzlukların

Söylenmemişti ki bizlere
Kül soluyacağımız taş yudumlayacağımız
Başımızı tedirgin uykulara koyacağımız

şüpheli kapılara tikiştirilacağı
Küfleneceği solukları çoğumuzun

Hiç yoktan evlerin sokakların
pencerelerin bahçelerin tutuklandığı
haberlerini okuyacaktık manşetlerden

Nerede kaybolacaktık
Nerede nasıl bulacaktık kendimizi
Kimseler söylememişti ki

Önümüzde duvarlar vardı
ince ve uzun duvarlar
Dibinden yükselen zakkumlar
gizliyordu tüm kuşları,
Başka bir şeyi görmeyeceğimiz
Sanki hiç söylenmemişti ki bizlere...

Necdet Arslan

SÖZ EDİLMEZSE OLMUYOR YİNE DE AŞKTAN

Derken
Donuk bitkin ürpertilerle dolu
Dalga dalga bir ses
Yayıyor

O ağır hırıltıyı dinliyor mu benimle birlikte gece
Bir yarısında saatin aydınlığa ürkerek yanaşmakta olduğu sularda

Yanı başımda korku
Camda parmak izleri durmaksızın acılar yayan siren dalgalarından
Genişliyor daralıyor

Morarmaya duran süt rengi avuç içi
Sormaya çekiniyor muyum

Hepten tüketilme korkusu
Aşınma hali
Kaçmak fena düşünce değil
Ama nereye değin
Nasıl

Avunmak mı
Yenik düşmek istemiyorum bön bakışlı sözlere
Serinliğe boylu boyunca uzanışımın nedeni bu mudur
Bilsem

Dur...
Acı yanı var bu ünleyişin bilemezsiniz benimle yürüdüğünü
Ne değişik işkencedir güvensizlik
Acı suyunu saldıkça
Kuruyor dudaklarım
Keskin bir rüzgar
Aşına sancıları kışkırtıyor

Yine yalnızlıklar
Yine yasa dışı hesaplaşmalar

Karabulutlar alçalır ve çöker
Zifiri karanlık gönül üzgüsüdür

Mahşer yerinin yeniden kurulmasından bana ne diyeceğim
Utaniyorum

Kocaman geçmişle
Anımsadığımda üşüdüğüm dünümler...
Gri pencerenin önünde yolumu bekleyen yarınla...

Uyanan gün galiba
Sokaktaki hareketleri seçmek için kalkıyor perdeler
Gazeteler kıstırılıyor kapılara
Ağır yaralı olduğumu manşetten veren gazeteler...

Aşk nehirlerinin hepsinin de denizlere kavuşması
Yalandır

Söz edilmezse yine de olmuyor aşktan...

Delicesine sarılmak boşluğa niye
Hadi uzat artık
Tutunuvereyim ellerine...

yirmidörtmartikibinondört

Necdet Arslan

Söz Ola Beri Gele

Yazıyor...
Egzotik sevi söylencelerine "devam! "
Demiş psişik edisyonist
Ayırdında değildim yok oluş sendromunun,
Son dakika olarak manşetten geçmeseydi ajanslar

·
Yapma!

·
Öryantalizmin böylesine de ne demeli,
Bilmem ki!
Kim koruyabilir şimdi beni onlardan
Okült suçları barındıranlardan

·
Durmaksızın
Karşıt, yapay, kimliksiz, saçma eğriler çiziyor aynı el
Birbirine karşıt eğriler çizilerek
Okült vargılara ulaşılabilirmiş meğer

·
Ve sonra
Moment noktalarından sızma istekleriyle dolu
Hırçın ibra retorikleri

·
Oysa
Neler yoktur ki derin çukurlarda çalkalanan
Suç ihanet sadakat nefret yalan
Dize dize, sayfa sayfa ruha dokunan

·
Jorge Luis Borges'in
An'larına takılmış olmalı insan

·
Yok ama
Bu bir korku
Bu bir girdap
Bu şimdilerden ötelede bir ütopya

·
İşin aslı
Acımak ne değin insanca bir duygudur
Bu sor(g) ulanmalı.

·
Egzotik sevi söylencelerine "Devam! "
Demiş psişik edisyonist
Ayırdında değildim

Yok oluş sendromunun
Son dakika olarak manşetten geçmeseydi ajanslar

Necdet Arslan

Sözün Özü

Barut kokuları sinerek toprağa
Yağmurlarda çoğalınca
Kimileri
Hurda bir egzusun
Oracığa düşüp
Çürüdüğünü sandı.

Keşke öyle olsaydı

Domuz kurşunu
Namlusundan sokağa fırlayınca
Kaç insanı katletmiştir
Kim sayacak
Nerden bilecek...

Kan yandı
Çiçek yerine namluyu kavramayı yeğledi
Eller
Şimdiye taşındı dünün çılgınlıkları

Hiç gelmedi buralara barış denen afacan çocuk
Tutmadı maya bu bahar da.

Katran soluyor gökyüzü
Yüreğimizi çevreliyor
Kucaklar dolusu beton duvarlar...

yirmialtımayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

Sözün Tükendiği An

....."Temiz elleri olan insanların da kirli düşünceleri vardır." S.LEC

Tedirginim, ürkeğim, yenik düştüm yaşama
Bir kasvetli hüznün büyüyor bastırılmayan
Geçmişe dair tüm güzelliklerimiz
Gecelerimiz, gündüzlerimiz nerelerdedir?
O hünerli ellerin şimdi kiminledir?

Suçlusun, günahkarsın, zalimsin!
Bir ıssız bucaksız çöl sıcağında
Yalnızlığa teslim ettin önce
Ve tüm zamanlarımdan koparıp
Ufaladın zerre zerre, kuma döndürdün
Savurdun attın beni...

Adına yazdığım şiirlerimi kaybettim sayfalar dolusu
Dilimdeki sesteki ışıkları kararttın birer birer..
Şimdi neredesin, kimlesin
Hangi şavıldayan gülüşlesin?

Biliyor musun
Öfkeler biriktirdiğimi
Çılgına döndüğümü
Boram boram sustuğumu
Hasretlerden hasretler mayaladığımı?
Kan kustuğumu biliyor musun?

Yasak yalnızlıklar da tesellimdir benim
Seni yaşatırım birlikte olduğumuz an'lar hatırına
İç çekişlerini, sesini, nefesini
Orhan Veli'den aldığımız bisikletimizi
Sakladığım kurumuş mor menekşeleri...
Sende bulduğum tüm güzellikleri yaşatırım.

Bir ilk yaz akşamının günahında filizlenen
Ve beni darmadağın eden
Hicranını büyütürüm içimde...
Yalnızlığında titrer göz yaşlarım
Bıraktığın yerde donar damarlarımdaki kan
Susarım, aylarca, mevsimlerce, yüz yıllarca susarım
Hiç konuşmam, konuşmam!

Böyle midir aşk?
Zamanla, ihanetin onursuz yüzü mü olur?
Aklım ermez sırrına
Kristal vazoydu birlikte tuttuğumuz
Neden düşer boşluğa,
Niçin kırılıverir?
İki seven yürek bir anda nasıl duruverir?

Yetmiyor sözcüklerim sitemlerimi anlatmaya
Bir giz ki yer beni
Aklıma her geldiğinde
Hem seni hem beni tüketiverir
Şimdi neredesin, kimlesin
Hangi şavıldayan gülüşlesin?

Bir kor ki yakar, dağlar özümü
Şimalden cenuba kayan bir yıldız
Bir orman yangınının tam orta yerinde
Neden sönerir?
Şimdi bırakıp beni bir başıma
Gidebiliyorsan eğer
Sözlerim tükendiği anda
Tek şey var sana söyleyeceğim
Nereye gidersen git
Meltem ol, imbat ol da
O şavıldayan gülüşün onursuzluğuna doğru koş
Bırak beni bulunduğum yerde
Bırak beni kopardığın yere...

Necdet Arslan

Spazm

Yemyeşil kül yığını.
Senin olduğun yerin adı öteler,
arkada.

dilimde o bâyati nağme
"Kalbim yine üzgün seni andım da derinden"

Şeffaf bir arzuya kaptırmışım paçamı
Hangi kokular var şimdi oralarda

Söz veremem gelmeye,affet.
Burada paslı bir çivi gibi çakılı kalmak

başka bir kıyamet.

Necdet Arslan

Stabil

Her akşam
Kültür Parkı'nın önü
Kalabalık
Sanki bir el yeniden çekebilirmiş pimi
Maksat demokrasiyi koruma nöbeti.
Bu yüzden bekliyor
Aynı hazirun listesi

Risk var mıdır yok mudur
Belli değil

Yüzleşilen kan tutulmasının tekinsizliği bu
Sonrasızlığı.
Korkuyor gibiyiz kendimizden ama
Olağanlaşabiliyoruz da birden

Her yaprağında ayrı bir kasırga var bu takvimin
Yıllardır aşılamayan uçurumlar var
Onulmaz bir illete tutulduk
Azıcık gülümsemeye kalksak
Yaralarımız kanar

Değişmiyor bu öykünün hiçbir yeri
Değişmiyor hiçbir şey
Topal karıncalar gibi yol alıyoruz
İki ileri bir geri.

.

yirmisekiztemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Steril

Sözcükler ufalandıkça
Pike yaparak düşer görürsün harflerini
Şen Lady'nin

İşsiz kalmamak için dolanıp durur
Çöp tenekelerini bay karga

Gördüğün üzre uzun ve sivridir
Bazı harfler, bir kavak ağacı gibi
Boylanır dururlar

Ortalıkta in cin top oynarken
Merdiven sahanlığında
Leylasının çıkmasını bekler V
Yumuşak g'eleşerek ezilir büzülür
Sabretmekten.

Aaaa
Orda mısın
Görseydim sobeemez miydim seni

Kırmızı biberleri kırmızı biberler
Yurttan haberleri evvel akıllılar bekler
Bir gök taşı düşer Z'nin üstüne
Z'nin gülümsemesi kırılır

Tuzun derdinden tuz anlar duymuşsundur
Aşk geç kalmıştır yine
Haydarpaşa Garı'na

Yusyuarlak olur sahil
Çırılçıplaklaşır virgülüne lodos toslayan
Son veda

Artık
Ele avuca sığmaz olur
Rütbeleri sökülen mecazlar
Kokuşur sobeler...

yirmiyedimayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

Suç

Hangi öykünden söz edersen et.
Küçük serüvenlerle doludur hepsi de.
Depremler hakkında gelir yüreğimin...
Fiskeler değil.

n.a.

16.11.2018-106

Necdet Arslan

Sudoku

Hırpalandım
Yıllar içinde

Her omuzladığımı
boşaltıyorum mübadele
çöplüklerine

Sürekli kendimden
Kopuyor bu parçalar

Kime ,niye
Yabancılaşıyorum
Bilsem söyleyeceğim

Umuda borcum
Yaşama nefretim çoğalıyor

Kulağımda tüm tek çınlamaları
Nasıl soluyorum
Sorma.

25.06.2018- 29

Necdet Arslan

Sulara Vurulduğumuz İçin-4.kitap

Önceliği olur mu
Sergilenen görüntülerden hiç birinin
Diğerine
Özlediklerimizin
Peşine düşmekten başka

·
Kaç yaşamdan ödünç alınırdı
Şıvacık mevsimleri bile kıskandıran bu eylem
Ötelerde ha kavuştu ha kavuşacak gibisinden
Yollarını gözleyen umutlar

·
Ey adlarını unutamadığımız
Düşüşlerden alan canlar
Göğü boydan boya kenetleyen
Bağrımızdan kopan bakışlar

·
Uzatın kollarınızı
Sıkı tutmak için ellerimizden
Tükenmeyecek dingin yarınlar için olan inançla
Yok etmek için şu sayrılığımızı

·
Hadi çığığım
Dön yurduna
Öbeğine ekmek taşıyan karıncalardan
Biriymiş gibi
Zorla barikatları

·
Bir gülüş için
Çatla ve çık kabuğundan
Kıpır kıpır olsun gönlümüzdeki
Eski zaman bahçeleri

·
Hiç solmamak üzere
Usulca okşa beni şakaklarımdan

yirmialtıaralıkikibinonyedi

Necdet Arslan

S'ur

Narin sağanaklar ıslatıyor yalnızlıkları
Boynu bükük sümbül hüzünleri kaplıyor
Kumrular havalandıktan hemen sonra
Yüreklere kıtlıklar doluyor...

Yusuf'un haykırışlarıyla çınlıyor yoksunluk bedestenleri
Korkutuyor koca şehir beni.
Pılı pırtıyı oracıkta bırakıp çekip gitmek var

Ağdını nakış nakış işlemeli taşlaşan dudaklar
Kabuk tutmayan yaralar gibi sızlamalı sürgün şafakları

Acısına katlanmalı karakış hasatlarının
Herhangi bir sabahsız yarında vurulmayı hesaba katmalı

şiirlere sığınıyor gözlerim
Yüreğimde damla damla çoğalan bir özlem

Görüyorum dindirmeye çalışıyor içindeki yarayı bir ırmak
İkiye böldüğü aşkın ortasından akarak...

onikikasımikibinondört

Necdet Arslan

Surlar geçitler

Minnacık sessizlik
Sonra paydos zili akşamın

Yedeğinde hiçbir şey kalmazdı bilincin
Külün altındaki külü eşelerdi
Ellerim

Kuş sürüleri başka gökyüzü arardı
Yasakları kaldırılırdı uçurumların

İntihar çocuk oyuncağı gibi bir şeydi
Ama kör kuyulara düşmekten
Ürkerdim

Olmasaydı keşke böyle aşksızlıklar
Vurmasaydı ardımızdan
Mutsuzluklar

yol almasına izin verseydi surlar
sana doğru akardı içimdeki sular

ne ki cinsiyetsizdi
vitrinlerdeki aynalar, taş masalar
nöbetçi eczaneler
Tökezleyip yüzükoyun çakılmaktan
son anda kurtulduğum kaldırım taşları
erkenden kepenklerini indiren arı kovanları

minnacık bir yalnızlık kaldı durmaksızın zonklayan
sonra kanatları kırık akşamlar falan

ve farklı açılardan gidip dönülen voltalar

13.08.2018-56

Necdet Arslan

SURnİYE

Bir katil
Evrenin çatağında
Umutlarının rengini
Koyu kırmızıya dönüştürerek
İğdiş ediyor.

Acı çekmeyi öğretmeye çalışanları
Bir bebeğin sönük kül rengi yüzüne çentik atarken
Seyre dalıyorsunuz

Kahroluyorsunuz

Duyulanlar
Öbüs üfleme değil
Öyle sövme ki
Bütün duaları sustururcasına
Hiç durulmamıştır
Hiç duyulmamıştır
İnadına gürül gürül akmıştır

Toz duman içinde uçsuz bucaksız kumsala
Vurulup düşüyor canlar

Öte yanda
Doyumsuzluğa ulaşanların azı dişlerindeki kamaşma
Kan zerreciklerinin sızmasına izin veriyor

Çığlık çığlığa
Mutsuz bir lal...

Ne istikbal
Ne istiklal

Hiçbir şey tekin değil
Çünkü
Pusuların önü de ardı da ölüm
Nereye uzansa el
Leş yiyicileri emperyal

İhaneti yakasına bulaştıran
Çukka zaptiyeleri
Sınır boylarında
Yalınkılıç

Menziline sobe diyen
Ahraz işkencelerinin öteki adını
Özgürlük
Diye yalandan yazanlara

Anam avradım olsun ki....

Şam kızılığında

Uçaksavar şamataları
Geriye sayışın yürüyüş kararı

Üç
İki
Bir...

Ve derin kaos üfleme..

Ak köpüklerin altında
Kendini gizleyen yazgının
Kardeş dana bağları

Yalanın cebinde zula yüzü yırtılmış bir tebessüm
Yılansı edayla durmaksızın döneklik peydahlıyor

Tanık olunmak istenmedikçe
Patentli potinlerle perdah perdah adımlar.

Bitse diyorsunuz artık
Tel örgü arkalarından sızan ipotekli ah'lar vah'lar...

Söyle bana utancım
Senin adına şimdi nereye kussam?

altımartikibinonüç

Necdet Arslan

Sus Perdesi

O Őiri ttsleyen esrarengiz bir ıradır gözlerin.
Keleþe vurma harflerime
Unutup gider seni nasıl olsa onlar.

Ocak senin olsun kor senin olsun
duman senin,kl senin olsun

Gmŕ bir hüzün mayalanır içimde
Geçip karŕıma hınzır hınzır güldükçe

Taŕınırım,
komŕu olurum bir mor kardelene.
Susarım yitirdikçe dŕlerimi

Zaten yakamaz senden gayrı kimse beni.

Necdet Arslan

Sus Resitali

Sus tutulması
Yoksul bir iniltinin peşi sıra

Ah bu kadim gece
Onlarca yıl gibi, anlatılmaz toylukta

Rayların selde sürüklendiği anın içinde
Uykusuzluğun şarap küplerine basıldığı anın içinde
Şözlerimin utangaçlığı öğrendiği anın içinde
Özlemenin kapının ardına gizlendiği anın içinde

Sorma hiç
Buğulu gözlerimi siliyor yıldızlar
Hani iç içe geçmiş demli düşler
Hani uzun yokluk hani kısılan dakikalar

Bir dokunuş başlasa tenimde birden
Bitse bu sırdaş yalnızlık
Ve gözünün yaşına bakmadan koparsa beni
Günahlarımı süpüren ırmaklardan

Necdet Arslan

SUSKU

Şustu susacak şiir
İçeriden kilitlenen kapılardan birinin ardında kalarak
Ay ışığının kıyısında kenarında gözlerini gezdirirken yorulup
Uykuya teslim olacak.

Gecenin kokusu yıldızların kokusu börtü böcek kokusu
İlle de aşk kokusu
Hepsi de bırakıldığı yerden sabah alınacak...

Sılası gri sevdaların vuruştuklarına tanıklık edilmeyecek
Şakilere kafa tutmaya ne gerek var
Şebboyların çiğnenmemesi için dua edilebilirse ne ala

Bahardan sayılsın sayılmasın
Göz açıp kapayınca kadar ötede haziran
Uykuda ilerleyen zamanda yarına gidiyor şiir.

Ah yalnızlıklar
Sözcük sözcük susmaların çılgınlığı
Siyah bir fotoğraf kendi yalnızlığını pekala çağırabilir.
Yıkıntının ya da ne bileyim ben umutsuzluğun ayak sesi olabilir
Bir uykunun içinden sızmamıştır

Sadece susar şiir
Kızıl şampanya kadehleri gibi perakende değil
Yerli bir kaya gibi toptan susar...

ikihaziranikibinondört

Necdet Arslan

Su'ya Bu

Su filiz su sert kaya
Su tükenmeyen rüya su kurtuluş
Su ansızın gelen dönence su bereketli göze
Su çatlayan tohum su ince kenar süsü

Su ferahlamak su korunmak
Su kavuşmak su atlı karınca
Su gün bahçesi su diri kalmak
Su meltemleşmek su kulaç kulaç çimmek

Su ünlem su kurallı yalın tümce
Su bozkırda çise su vurgun yatağı
Su ekin kız su can eriği
Su siesta su dört işlem
Su geri çekilme su değişmeyen gerçek

Su kırılma noktası su öykü
Su döllenmek su uzun hava
Su oylumlu polen su merhaba
Su kına gecesi su ak güvercin
Su dizdeki yara su salıncak

Su gençliğim su tükenmeyen aşk
Su yılık atı su Endülüs evi
Su güçlü eylem su tan çiçeğine bakış
Su kavga su yakarış
Su anamın dizinin dibini su sevdalı nakış

Su cemre su özleyiş
Su Harman Dalı su seher yeli
Su Kuzey su derine inen kızıl kök
Su ocak başı su bağlanış

Su uvertür su söylenmemiş gün
Su Neruda su güvercin sürüsü
Su salgı su yazılacak tarih
Su kördüğüm su döngü
Su kutsamak su çözüm

Su duvar halısında Kahveci Güzeli su ipucu
Su acımak su ürperti
Su sonsuza koşan kıvrım su tanımı güç تنها
Su iksir su işaret parmağının takılı olduğu tetik
Su hercai menekşe su mayısta doğuş

Su çelikte gizem su goncada yaş
Su tel duvak su temmuzda nem
Su yankıyı pareleyen yankı su dalga dalga telaş
Su mermerde sonsuz koşu su tamamlanmamış şiir.

Susu.....

.....

Necdet Arslan

Süreç

Kulaçlar öldü
Bulutların yalpalandığı
boşluğa doldurulsun boş kağıtlar.
An an eksilen göçler
hesaptan düşülsün..
Şiirimi acıktırırsa bu yurtsuzluk
Bu göğü delen ertelenmiş düellolar
şehrin utancıdır
Daha yeni öldüm
Şuracığa gömülsem
bir de boynumda guguklu saat oldu mu
sormayın keyfimi
Bana ,kendimi anımsamamı öğretiyorlar
İpincecik bir titremeyi
Sol yanında saklamaktaki acemiliğim bundan
Masalları susmalarla
yıkamışlar.Varsın olsun
bu mevsimde kendi yolunu
böyle şaşırır öfkeler
Nereye varamadı benim gözlediğim
uyanışlar,bir küle soruyorum bir yıkılmış o eve
Sırası mı şimdi,neden k/ovulmak kokuyor
hevessiz çukurlar.Elim kulağımdayken
rendelenmiş kapılara veda etmeye katlanamam...
Son fotoğrafıma bakın isterseniz
Çünkü son vakte dek bundan böyle tırtıl kalacak
Şiirimdeki fazlalıklar...

Necdet Arslan

Sürem

·
Taşladım binlerce kez nefesini
Bileğime vura vura şefkatin

·
....dikenlerin yurdu yoktur
Sıçrar,ötelede birikir orman olur
Orada bulmuştum seni

·
Gereksinirken tek damlasına yüzünün
Önemli değil,öteki toprakları sula kılcal kılcal.
Gözlerin şımarık kelebeklerden daha da güz
Dalındayken, çürümüş ayvaların.
Yanabildiğin kadar yan ama
Son söz bana kalsın
.....hayır,yalansın!

·
İzin verirse iklim dizginini kırar sürgün
Goncalar pıtrak pıtrak örgüdür
Son an,senden alacaklı
Ben aşktan
Öyle bir karahumma ki tam söndü sönecek
derken sökün eder sancı /yeni baştan.

·
Sen kim gibisin bilmem
Kimseler sen gibi değilken

·
Tam zamanı yeni bir kışa hazırlanmanın
Karıncayı ürkütmeden taşımak gibi bahara

·
Seni....o uzun gece yarısına
başka bir karadut kırmızısını sağarken kadehime

·
inan
başka bir karadut kırmızısını
kadeh kadeh yutarken

·
Şuracıkta kendine gülümsüyor
Parmaklarım.bu bulanıklığın tanımını
Tozlu raflarda gizli

·
Seni yakalasam iki dizinin arasındaki
tek atımlık sözcüğe gömeceğim

·
.....bir taşın gövermesi nasıl
biraz yeşilimtirak
biraz gri gri
Ve biraz acıysa

·
Yüksek masumiyetin intikamı bu
Ve elbette ömürlük sevişmelerin son zorluğu

·
Salınışların bir şiiri bulandırışı kadar
Arşın arşın berrak

·
ölsün
Işır dölünü boğan bu bulutlar
Seni yazdığım sürece tutanaklara...

Necdet Arslan

Süzülüş

Bir bahar günü...
Bir erkek bir kadın silüeti...
Birkaç damla gelincik yağmuru...

Kimileyin
Anımsamak yaşamakla aynıdır
Derlerdi

Yakmasın bir kez
Nasıl bir acıysa bu
Yürekten dağlarmış

Bir varmış bir yokmuş gibi
Önüm arkam sağım solum ne varsa
Tümden yalanmış

Meğer
Yitirilmiş zamanlardan kalma
Herhangi bir masalın
Parçalanmış sayfalarından
Bulunanlarmış hepsi

onaltıaralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

ŞABLONSUZ ÇAĞRIŞIMLAR

Can çekişmekte olan sabır ıradıkça yakınlaştırıyor noktanın dibindeki izi
Büyük itiraf desek yalan değil an içinde açığa vuruyor hüküm giymiş sayısız gizi

Değişim işte sarsıntıyı doğuran loşluk devingen ömür kazısı
İlerledikçe gözleri kamaştıran boşluk siyah zemin üzerine yapışan kömür yazısı

Gerilen boşalan körük durdurulamayan göçük nefesin ucundaki nar
Yazları kışa çevirmekten hükümlü metal sesi bilek içinde döllen bahar

İşte yine bir dağ deliniyor elde ayakta başlıyor sancı
Dikiz aynasına yansıyan binlerce görüntü ne yerli ne yabancı

Son durak burası öyle bir bunaltı ki sanırsınız gün ışıkları vuruyor tenine gecenin
Akrebın yelkovanla ortaklığı bu birlikte ufalıyorlar tüm harflerini o büyük bilmecenin

dörtmayısıkibinondört

Necdet Arslan

Şah Demek Yok

Direncin birden tökezleyişi
Fersizleştikçe kabuğuna çekilmesi bu, sevincin
Paletinden gurubun son görüntüsüne ağır aksak dökülüştü
Renklerin mi dense?
Bilsek!
Farklı bu safran sarısı
Kırışık bu kontur
Küt bu bakış

Yaşamdan
Fena alması hincını bu tıkanan atardamarın
Ağırlığıyla yer tutması
Umutsuzlugun...

Birkaç saniyede kocaman ömrün
Ritmi bozulmuş bir robot gibi
Metalik susması

Ağustos akşamlarından birinde
Son durakta görünüp kaybolması sevdanın
Ki kocaman nehrin birden bire kuruyuşu kadar acı
Alındaki o tek damla kanın
Ters yöne yuvarlanmaya kalkışması kadar yabancı

Kurumadık kıyısı köşesi kalmayan
Bütün uğraşların
Kaskatı bir tavırla teslim olması tutunurken,
Seherin bunaltıcılığıyla, gizlenen güçsüzlüğün zavallılığıyla
Sinaması kendini

Kaygılarını ağır aksak heceleyen
Küs iki komşu dağın
Sis öncelerini anımsatan
Bu tedirginliğini anlatamamak var ya

Güzle değış tokuş yapıyor kösnül bu yazla
Hırpalanan yelkovan seslerine karışıyor telaş
Niyetinde direniyor vedalar

Ki dizginlenemeyen inadıyla ters yöne yuvarlanmaya kalkışması
Sürüyor son dolaşımında o tek damla kanın
Bir varmış bir yokmuş gibi sanılan o sevdalanmaların

yirmidokuzağustosikibinonyedi

Necdet Arslan

Şah Mat

31 Mart kapıda.Bizimkiler neredeler sahi?...

Çırpınmanın şiddetine bağlı ödenecek para.

Şu karşı dağa tırman ilkin.
Gamsızlıktan sıyrıl ve bir kurt sürüsünün geçmesini bekle.

Hoş geldin dediklerinde istifini bozma.

Aman,demeyi çıkar aklından...

Sürü çobana,kurt dağa,sen talihe muhtaç değilsiniz artık.

Ne kadar hoş değil mi bu curcuna.

Cümle günahları sırtlan.
Kıvılcımdan ibret al; bak gör nasıl tutuşuyor zirvedeki korkular...

Tıpkı ustura gibi olsun tırnakların.
Susadıkça kendini kaşımayı ihmal etmeyesin....

06.12.2018-116

Necdet Arslan

Şehnaz Sayıklamalar

Yüreğimde takla atan sığırcıkların
Ötüşleri sevimsiz geliyor
Çok ötelerdeyiz. Mat renksizlik içindeyim
Umutsuzum. Tuz başılı seni özleyişlerim
Diğer yanımda fesleğen kokuları

Zeytin toplarken kanayan parmaklarındaki acı
Notalar imgesidir. Sevecen ve yürekli düşer dilime
Üstümüzdeki sisi yırtan güneşin sıcaklığı değil sadece
Seni hesaba kattığımdan biraz da

Bütün dönencelerin habercisi deli çocuk
Ötelerde yeşil denizin orta yerinde bir sürü martı gülüşmeleri.
Seni şarkılarının yankılarından aramalarım.
Aklıma düştüğün andan beri
Durmadan sana şiirler yazıyorum inan
Bu da olmadı diyerek buruşturup atsam da çoğalıyorlar

Bu bahar gününde gamzelerine yağmur taneleri düşüyor
Alnıma vuruyor ebemkuşağının tüm renkleri
Bilmiyor muyum sanıyorsun birlikte baktığımız uçurtmaların
Çiçekleri dökmemek için ıraktan gittiklerini
Anımsamışsındır o günü
İssizliklerin kıyısından kenarından
El ele geçerken pembe mor menekşeler topluyorduk
Gözlerimizi kamaştıran neyin sesiydi sahi

Nazlanıyorum belki susuyorum bile bile
Ne ki yüklenemem bu sessizliğin ağırlığını durmadan
Konuştur hadi beni.

dörtnisanikibinonaltı

Necdet Arslan

Şekerleme

En örselenmiş yüzle
Tutunmaya çalışıyor yaprak
kor izi sınıyor
perdelerin üzerine

damlalarını günahkar diyerek azat ediyor bulutlar
Koşar adım şehvetine yöneliyor
gece

Aynı fasıllara
Katlanmak zorunda kalıyor avlular

Öte yandan
Öfke de ölüm de
Kol geziyor bataklıklarda

Düşleri altüst oluyor körpelerin
Acının rengini soldurma gücü yetmiyor hiçbir şeyin...

Lüzumsuz adamlar ekranlarda cinsiyetini
tartışıyorlar hal ve gidişimizin

Bu ce ha pe var ya bu ce ha pe...
Borges'in öyküleri
Mışıl mışıl uykularda...

İktidar tek elde...

04.08.2018-48

Necdet Arslan

Şelale

Kaprisli bekleyişe
Sensizlik düşünce
Giyinir deniz
Öylece durur ötelerdeki liman
Bulutların gölgesi bile
Biraz mahmurdur
Biraz kırılğan

Söylenmese olmuyor
Başka bir grilik var yürekte
Densiz,dirliksiz,yabani,
Ancak martıların sevebildiği

Gökyüzünde
Kapisiz perdesiz
İki oda bir salon
Gönül yorgunluğumu
Gizlemiyor
Gül oyaşı yırtılmış
Çocukluğumun
Nedensiz

Bir şeyler söylemeni bekliyorum
Gel,le başlasa ,sev'le sürse...
Hiç olmazsa şelale akışlı
Dilek koşullu eylem çekim kadar...

yeditemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Şey

İki şeyba
Camdan cama
Konuştular:

- Şey'i şey'ittin mi gız?
- Çoktannnn...

Şey'de kalışımın mıdır nedir
Gülümsedim hiç yoktan

Haa...
Unutuyordum az kalsın
Geçenlerde
Malum şeytanlarımızdan biri de
Ağzındaki şeypura üfleyerek:

"Şeyini ş... e..... şeyi"
diyerek inletiyordu ortalığı

Ay çok ayıp!

Kötü söz sahibine aitmiş
Elin söylediği şeyler nemize gerekse

Benden söylemesi
İşte böyle be Kant Efendi

Necdet Arslan

Şey'ler

Çokça kalın lacivert
Çokça kalın tedirginlik...

Dirgen midir ki umutsuzluk
Gelir saplanır bilince.

Kalın lacivert çokça
İnce tedirginlik

Tütün tarlaları
Zift yapışkanlığı içinde gözaltılarda

Kıskıvrak saran bir kucaklaşma
Lacivert tedirginlik
Çokça kalın

Yırtılan su yollarından taşan akıntı
Bürüm bürüm ipek
Terkisinde atların

Gece silinir
Kırbaç savurmaları
Ve delik deşik edilmiş arastalar
İnce doru birazcık
Birazcık sarı köpük
Yelelerinde kısırakların
Kısırakların yelelerinde.

Karşıda kaynayan ırmak suları
Irmak suları üstünde siyah örtü
Kesif bir ıhlamur kokusu
Sökmekte nazlanan şafak...

Kara üzüm taneleri domur domur
Oğul vermeyen arılar
Yekpare bir araf
Belki şakağa

Çokça ıhlamur dalları
Gül yaprakları...
Üstüne üstüne kısırakların
Çandıları arastaların
Delik deşik

Sen ki
Tenin buğday rengine vurgun...
Irmak suları üstünde tedirgin şafak
Konakla şimdi
Kırbaç savurmaları
Ki uzun havanın yayılması gibi dalga dalga
Konakla...

onikieylülikibinondört

Necdet Arslan

Ŗiirin Kıyılarında Beklemek Güzeldir.

Söylendikçe, boşaldıkça
Rahatlamalı
Gönül.

Sözcük sözcük
Uzanıveriyorsa parmaklar
Eskisi gibi yine
Ve alevler gönderebiliyorsa
Teninden kanından
Aşk alevleri
Sevdiğine

Ve yürek
Umutluysa
Çılgın arzularla

Hele de
Düne ait ne varsa
Bugün de hiç değişmeden
Duruyorsa
Korunuyorsa
Yerli yerinde

Beklemek
Güzeldir Ŗiirin kıyılarında.
Çünkü
Kum gibi
Bir Ŗey
Kımıl kımıl kaynıyordur
Yürekte.

Umarsız bir uru
Döşünde büyüttüğünü başka türlü
Nasıl anlar insan

Anladım ki
Ŗevgisizlik bataklığına saplanmak
Ölüme hazırlıksız yakalanmaya
Benziyormuş meğer

Necdet Arslan

ŞİMDİ İÇİN KARALAMALAR

Vurdumduymazların bileklerinde
Şaklatılan kamçuların yanığıdır
Yağız bedenlerdeki izler

Güzel yarınlar yok.
Gülümsemelerini unutmakta olan
İnsanlığın üstüne eskisi gibi doğmayacak güneş.

Bundan sonrası pranga zamanı.
Hazırlanmak gerekecek

Korkmak bilinçlere değgin
Titremek ette kemikte değil saltça
Su toplayan kocaman bir beden

Hangi koridora yönelsek
Bizi bekleyen bir ejderha.

Dikkat ettiniz mi hiç
Köklerinden bi haber çocukların
Kısılıyor ısıkları.

Bizler ne anlattıysak boşunaydı.
Ya onlar
Yarınlara neyi ulaştıracaklar

Onların anlatacakları hiçbir şeyleri dahi yok.

Yıkılışına tanık olmak acı veriyor ruhlarımızın
Yabancılaşıyoruz mutluluklara
Yalancıların suratları sırtıyor aynalarda.

Dinecek gibi değil bu iç kanamaları
Dindirecek olanlar yok ortalıkta...

onaltınisanikibinondört

Necdet Arslan

Şimdiki Eski Zamanın Öyküsü

Kısılan kıraçlık ve
Med cezirlerle hırpalanan
toyluğumu
Martısız ölü denizlerin çalkantısını
bağışlayıp son kadehlere
mayalansın istiyorum biber gazı niyetine
Şakımayan hiçkırıksız
diz çökmekten gocunmayan
bir akrostiş oldu olacağı
tuhaf bir sabah redifiydi
Songüz filan yığıştı, çınar yapraklarını
örseleyen kırlangıçlar çekip gittiler
zakkum şerbetiyle yıkadım aynaları.
Korkarım ve bu yüzden anlatamam
inatçı duygularımı
Elimde hangi günler kalmıştır bilemem,
hangi sıcaklıkların gölgesi uyanır şimdi
bende yansıyan!
Zalim olmalı şair kimileyin kendi küllerine
Kendi berceste mısralarına kendi rediflerine
Geri çağrılmayan an'dan ertesine.
İncecik fay ve
Katılaştan kasırgalarla katlanan
anamlarıma
-hiçbir şey dilenmek istemiyorum
Can suyu niyetine mahşerde kalmaya gönüllü
Yeniden doğmamak pahasına...

Necdet Arslan

Şimşek ve yağmur

Öyledir hep;ilkin şimşek çakar,peşinden yağmur yağar.'

Sözü söyleyen Sokrates'tir.Burnunun biraz küçük ve biraz da kalkık olduğu söylenir.Kısa boylu olmasına karşın çok uyanık biridir de.

İşi gücü, yaşadığı kentin en ücretlilerine değin gitmek ve yolda karşılaştıklarıyla ayak üstü felsefe konuşmaktır.Her ne değin halk onun bu konuşmalarına biraz katlanamasa da sevimli bir insan olduğu için saygı duyar.

Uzunca yıllar bekar yaşayan Sokrates ölmesine on -yirmi yıl kala evlenir.Hegel'in 'gerçek bir filozof' Nietzsche'ninse 'canavar' diye tanımladığı bu bilge kişinin evlilik yaşamı aile içi kavgalarla geçer.Çünkü eşi Xanthhippe kendisinden kırk yaş gençtir. İtaatkâr bir kadın değildir.Oysa o çağda kadınlardan eşlerinin bir dediklerini iki etmemeleri istenir.

Kocasını gördüğü yerde aşağılar Xanthhippe ; hatta işi ateşli bir söz düellosuna değin taşır ve kavga başlatır.Yine böyle bir günde kocasını tahrik eder; yetmez ve Sokrates'in başından bir kova pis suyu döker.

Kovanın kafasından aşağıya indiğini gören bilge kişi olgunluğa verir ve yukarıdaki tümceyi söyler.

Bu olayın üzerinde hiç durmaz.Hatta karısının huysuzluklarını görmezlikten gelir. Hatta bir açıklamasında' Karımın yaptıklarından etkilenmedikten sonra bana kim ne yaparsa yapsın umrumda bile olmaz.' demekten geri durmaz.Tarihe 'dirdirci eş' olarak adı geçer Xanthhippe'nin.

Shakespeare'nin, The Taming of the Shew (Hırçın Kız) adlı yapıtındaki 'lanetli ve hırçın' kadın Xanthhippe'den başkası değildir.

Atinalı gençlerin ahlaki yapılarını bozmakla suçlanan ve idama çarptırılan Sokrates yaşama veda ederken üç çocuğunu bırakır karısına. Sokrates'in infaz edileceği gün Xanthhippe de oradadır.Filozof'un arkadaşlarının önünde hüngür hüngür ağlamaya koyulur.Sokrates en yakın dostlarından olan Kriton'a dönerek:

-lütfen biri onu eve götürsün,der.Sonra etrafını çeviren gençlerin tanıklığında baldıran otundan yapılan bir bardak zehri kafasına diker.

Çoğu staocu olan yakın arkadaşları göz yaşlarını tutamazlar.Kuşku olgusu onu ölümün eşiğindeyken bile meşgul eder.Arkadaşlarına ' çok garipsiniz.Nedir ki sorunuz',diye sorduktan sonra 'böyle bir sahneye tanıklık etmesinler diye kadınları gönderdim.Şimdi sizler de sessiz olmalısınız,metanetli olmalısınız.Kendinize lütfen hakim

olunuz.,der.Kaldığı odada bir süre sağa sola yürüyen Sokrates böylelikle vücudunun her noktasına zehrin yayılmasını erekler.İlleri uyuşmaya,ayakları bu toparlak beden taşıyamaz duruma gelir; uyumaya uzanır.

Son sözlerini dostu Kriton'a söyler.O'na ,Asclepios'a olan bir horoz borcumu n'olursun unutmaya ve öde,olur

Sokrates'in ölümü ,belki de yaşamında gördüğü en etkili şimşekti Xanthhippe'nin...

Gözlerinden boşalan billur değerindeki yağmur taneleri çocuklarının saçlarını ıslatarak aşağılara akar yıllarca...

Necdet Arslan

Şizofren Konuşmalar-45

Söylemeseydin
Hep öyle olduğunu sanarak yaşadım
Git gide yabancılaşırdı içimdeki yokuşlar

dilimin altında bükülürken sözcükler
Bir şey diyeceğim yok
Üsteleme

Şart koşmasan da
Yaşamı tersinden oynamayı sınavacağım
Duvarlara toslayan ellerimi
Son dosyamda saklayışım bundan

Şuracıkta bizi dikizliyor taşralı öykücü
Zaman bu, çözümler getirmek için
Yeni gerçekler lazım

Gönüllü olarak kabul ederim yatılı
olmayı...
Bir tanesini olsun benim için adak sunamaz mısın
pastırma yazının...

Biliyor musun bu sıralar
Gözlerimde bir büyüyor bir büyüyor her şey
yolu
pusulayı
karanfil kokularını
yeni harman paketini
gözlerini kırmayı
Ciddi olarak kafama takmış durumdayım.

Gelecek zamanın öykülerini
-di ekleyerek yazmayı düşünüyorum
eylemlere...

Bana fırtınanın tam kopacağı yerden bak
böyle olur sevmeyi başarmak

Sorduğun kimseler
Ancak iri kıyım küheylanlar
yapabilir bunları
derlerse hiç şaşma...

12.03.018- 45

Necdet Arslan

Şölen

nasıl da varlaştın böyle
tanımsızdır inan
günlere adınla başlamak

bir kıyının iç cebine
sığınırken yüzüm
kulaç kulaç sana yanaşmak

yıllanmış bir şaraba
dönüşmek için
sende mayalanmaya kalmak.

Necdet Arslan

Tadımlar

yönünü değiştiriyorsun
bir başka yana evriliyor adımların
nedenini çözebilsem

çok sevildiğini biliyorsun
sahiplenildiğini

karanlık bastı basacak
dakikaların ilerleyişi umurunda olsa da olmasa
seni bekleyen biri var.
biliyorsun ki dün de seviliyordun
yarın da sevineceksin

bütün zamanların içinden geçmek için
atıyor olmalısın adımlarını

yarınlara kendini taşıyışın
bir suyun şırıltısının taşınması gibi bir şey
bir göle dökülüşü gibi engellere aldırmaksızın

zaten dün de bugün de böyleydin
hep böyle.

Desem ki
yazdığım son öyküdeki kız....
daha sözüm bitmeden,o benim,ben,dersin
içimi adımlayan ayak sesleri var
yönüm hep sanaydi
ben yürüyorum şimdi yüreğinde,diyorsun

ilkin aynaya düşen görüntünü kucaklıyorum
belli ki akşamın ilk öpücüğü patlayacak birden

hoş gel sen daima
koş gel sen daima

Necdet Arslan

Tam da Zamanı İç Konuşmaların

Dediler yeşil kıskacındaki sürgünleriyle
Dellenip serpilmiş ilkbahar
Güneş altında suyu yürümüş domur kiraz
Toprağına gülücük sunan mayıs haziran

Dediler ki,
Şafakla koyulup yola
Dur duraksız başak salınmalarına
İlgıt ılgıt türkülerle
Kör kütük sevdalara

Anlaşıldı ki yüreklerimiz harman yeri
Kocaman bir gölgenin eteğine uzanmış
İki sevdalı
Goncayı koklarcasına
Bastırmış göğsüne sevgiliyi...

Ellerin yediveren dut gibi ballandırır
Duldasını dudaklarımın
Dilimde hep aynı seyr ü sefer
Razıyım ıslanmalara razıyım yosun tutmuş
yerli kaya kovuklarına zulalanmaya
Kabardıkça sıkıştırıyor zamanı hararet
Uğra bana boşa çıkarma rüyalarımı
Dizlerim senin olsun saçlarını
Ödünç ver mutlaka sakınma oylumluluğunu

Nasıl düşünüyorum seni nasıl aşlıyorum seni
Döndüm köpüklendirerek girdabında
Anla ki... Biz her bahar...

yirmibeşmayısikibinonaltı

Necdet Arslan

Tanı

Laf aramızda
Seninkisi
İçinde hapsoldüğün
Nasırlaşmış bir yalnızlığın
Şiirlere düşen sanrısı

Ne söylediğin
Umrumda değil
Bir kulağımdan girip
Ötekinden çıkıyor

Söyle
Kök yarası gibi
Acı mı verir bu dert
Tüketir mi insanı

Her gün
Her saat başı
Artar mı yangısı öyle
Sahi
Gözleri bürür mü öksüz bir perde

Boşuna
Acındırma kendine
İnan
Olmuyor böyle.

Necdet Arslan

Tanık ol sen de

Umut ki her avuçta berrak sudur
Yollardadır durmaksızın uzanır
Dirençtir durağanlıkları eylemli kılan saydamlık
Çağları yutan çağlayandır umut
Ölçümlenemeyen dalgalar doğurur
Sonra katar önüne katı gerçekleri
Meltemleri yıkar
Tadını tuzunu katarak
Gönençli yarınlara çevirir değirmenlerini...

Acı gündemlerden tiksindir ürker halk
Kendini katar koştuğu çağrıya
Kırar granit halkalara sarılı yazgısını
İlkyazın bereketi dilinde türkü
Dolar kına kokusu avuçlarındaki çatlaklara
Mavileşir kıyı köşe mavileşir emek
Derken teker teker çöker surlar
Güneşle birlikte başlar imece
Çekip gider yılanlar çiyenler
Köpüklü dalgalar çağın adını yıkar

Durulur dağ taş gerçek olur imgeler
Çelik çomak oynar harmanlarımızda güvercinler...

30.05.2018-16

Necdet Arslan

Tansık

Kimim ne haldeyim
Sormasam çok yazık

Kan uykuda her yön
Demesem yalan olacak

Bekle gönlüm
Umarsızca bekle

Nerdesin nicesin
Sızmaz ki bir fiske ışık
Kokunu alayım

Kapına gelsem
Anahtarın deliğinde
Gün solacak

Tekle yüreğim
Durmaksızın tekle

Boşuna
Seslendin içi boş an'lara
Çünkü
Bozulmuş kundakta öylece kalakaldı
O çocuğun korkusu

Beni gördün sende
Seni gördüm bende

Sende benden izler var
Bende senden gizler var

Böyle işte yar

Necdet Arslan

Tansık-19

Uyandıran neyin yumruğu
Derin nöbetlerin dişlilerinde,keskin
Yansıdığı kırık camdan uzanır
öteki noktaya esmer öfke

Parmak uçlarım yaralı güvercin taklaları
Yeşillerini buz kesmiş sardunyalara
Dokunmak yasaktır
Şimdi nasıl eser doğaçlamaları aşkın
Kim gerer karanlığın gözbebeğine bu argacı
bilsem

Cüzzamlı sevdalılara yol vermez bu deniz
Kızıl kıyametler kopsa bile yürek deltalarında
Hayalete dönüşür birden ,umursamaz körfez
Çürür bütün tekneler
Yağmalanır sözcüklerimiz kaşla göz arasında
Sırtımızda taşıyamayacağımız kadar
Ağır hasarlı hüzneler vardır
Başka türlü uyuyakalmalardan
Yorula yorula ölür gamzeler

Bu katrana batırılmış halatlardan
tutamaz / ürker ellerim
Ara sokaklardan sıvışan kar soğukları
Yapışır yenime...
Geçti geçecek derken bile üşür
Filikasını dalgalara yutturan
yüreğimdeki o çocuk

Nasıl karşı konulur
gerildiği yerden inerken kola
Örsü ezmeyi aklına koyan çekice

26.01.018 -19

Necdet Arslan

Tasarı

Bölen koza düşkünü
Bölünen zaten alışık

Mirasyediyiz sanki hepimiz
Sapkın bir eğilim içinde

Dahası
Uyuyan kara / hayal yontucu

Dağlanıyor durmadan
Eşitsizlik yaralarımız

Kalan küçülüyor
Niteliği yoz bu denklemin

Kurtarmak göğsümüzü
bu mendeneden

daracık geçmişin önüne
set çekmekten başkaca
yok hiçbir niyetimiz

Geri çevirme bizi
Ne aşkına olursa olsun
Nasıl sonlanacaksa sonlansın
Bu denklem bu deprem

Kabulümüzdür.

21.05.2108-9

Necdet Arslan

Taş

Hiç uyanmadım bu sabah
Mağma yürüdü fay yürüdü dakikalar yürüdü
ölüm yürüdü arkam sıra.

Çiğlikler yürüdü, korkular ve sonra belirsizlikler
Acım yürüdü kız kızan yürüdü
Gözlerini kırpmadan.

Acısı bol bir ağıt bestelendi gecenin bir yerinde
Sultaniyegah hiç değildi
duydum.

Toz dumana karıştı
Aş tufana bulaştı.

Boynu betonun altında ezilen
yarimle cilveleştik
İpincecik kaldı zaman, bendim kırılan

Gel gitler doğurup öldüren o kırsrağa
Kişnemeyi bir türlü öğretemediğim için
kendimden utandım.

Arastak ne yandaydı kible ne yandaydı
ben hangi perondaydım
Gözlerimi kısarak baktım Azrail'e

Bu sabah hiç uyanmadım.
Sal yürüdü dal yürüdü yol yürüdü kül yürüdü.
Sordum kardelene, vuslat ne tarafta
Kefensiz yatan
taş'tım belki de arafta...

Necdet Arslan

Taşın çürüğü

O akşam,düğünle yas arasında sığınacağımız kadar bir yer bulmuştuk kendimize.

Bakışlarımdan hüznün,iki dudağının arasından pişmanlıklar düşüyordu yere
Hiç kımıldamadan teklemesi böyle oluyordu demek ki yaşamın...

Avuçlarıma seni alıp kaçıyordum.
Bambaşka bir kristaldi paramparça olan.

Bil

....mi

.....yor

.....dun

Aşksızlıklar kemiriyordu bağrımı...

02.10.2018-87

Necdet Arslan

Tav

O curcunayı bir de martılara
Sormak gerek
Parçacıklarından birkaçını
Denize fırlatışını şehrin
Şıkır şıkır döktürürlerken yorgun düşüşlerini
Palmiyelerin

·
Frezyalar senden öğrenmiş olmalı
Gülümsemeyi
Yine birden sarkıyor ay
Her gece bu sıralarda kıyıyı tavaf etmeye
Kalkışıyor dalgalar
Karşı dağda çoban ateşleri
Saçını başka türlü örüyorsun bu sıralar
Başka umutların yoluna düşüyorsun

·
Kulağına bir şeyler fısıldayacağım sırada
Yerinden kalkıp kumsala doğru başka türlü salınışın
Kaz dağlarından daha ağır yük bindiriyor yüreğime
Olsun.

·
Tökezlersem
Beşikten indir çiğliklerimi
Tavlandım dizlerimin bağını çözdürdüm
Griyle eflatunun ardına düşen
İçimdeki yolcuya hadi bir şeyler söyle

·
Sevineceksin küçüldükçe
Yıldızlar
Güneş şemsiyesinin
Altına oturur muhabbet
Sonra balık salata boğma rakı
Çakırkeyf şarkılar
Alışık kursağımıza indirdiğimiz böyle yarenliklere
Duruldukça yorulmayı neden bu kadar
Arzuluyoruz acaba
Gece alışık körfezin nazını çekmeye
Lacivert çiğ tanelerinden öğreniyorum
Aşkı adam gibi solumayı
Bütün bedelleri göze alarak
Adamakıllı sevmeyi seni..

yirmiağustosikibinonyedi

Necdet Arslan

Tavır

Yenilmedi.
Kor'a saplanan bakışlarından belliydi

İçinden süzülenlerin hepsi de
Ulaşılması kolay olmayan aşk içindi
Çoğuldu belki öfkeleri
Masallardaki parça parça yanan günlerden
Birinin içindeydi.

Duruşu
Güneşin çocuklarını kiskandırır gibiydi
Rölyef rölyefti yüreği
Ve gök aydınlığındaki yüzü
Adı saklı bir başka ülkeydi.
Özeldi.

Bildiği tek şey
Kulaç attığı sularda iz sürüyor olmasının
Kutsallığıydı

Siğınakları rüzgarlı tepelerden çok ötelerdeydi ama
Ceylan bahçelerinden daha da güzeldi

Samanyolundan bile sakınırdı sevgi düşlerini
Adını kapalı olasılıklardan korumak
Avuntulardan da önemliydi
Ölümdü dirimdi

Direnmek
On paralık pula peşkeş çekilmemektir
Avuçlarında izi duran geçmişin
Linç edilmesinden kıl payı kurtulmak hiç değildi

Çünkü
Şevda üzerine bir kez içilirdi o büyük yemin
Bırakıp gitmek bu yüzden güçtü
Haklıydı.

Necdet Arslan

Tedirgin Detaylar

Taş üstüne taş bırakmıyorlar
Yontucu bozuntuları ,şiirlerde
Kargalar bile ağlamaya başlıyorlar bir ağızdan

Tek celsede kuruyor paletlerdeki boyalar
Fırçanın kanı donuyor
İmzasını çekip uzatırken
İnme iniyor koluna büyük paşa'nın
Mürekkep kokusundan başı dönüyor arastanın

Gözlerimiz karşı köşeye kilitleniyor
Şemsiyesi ters dönüyor oryantal yapılı tutsağın

Orta yerde çapraz sorgu
Bir tarafta yerli işbirlikçiler diğer tarafta gardıropçular

Sütne gerisinde efendilerini bekliyor kadehleri dolu olanlar
Perdeler ha indi ha incek melek girmezlerin

Ama boşuna

L i n ç
E d i l m e k p a h a s ı n a
Y u t u l m u y o r s o n s ö z

Günün birinde oturur taşlar yerli yerine
Sevişir yapraklar eski zamanlardakiler gibi
mehtaplı gecelerde

B i r a ğ ı z d a n
S ö y e n i y o r u z

Son olsun
Balıkların kıyıya vurmaları
Açılsın artık, ardına kadar tüm avlu kapıları

onyedikasımikibinonyedi

Necdet Arslan

Tek başına

Unutmuyorum seni,ötelerdeyken.
Kendinden geçsen,
kaldırırım üzerindeki ağır duvarları.
Serinliği ince tan'ın.
Bulut, beyazlığını serpiyorken yüzüne
Seni bulması için
çiçek tozlarını salıyorum

Sadece seni söylemek -ki-daima
gül diziyorum, özleminle oynaşyorum
Bir keskin bıçağın yonttuklarından
İçime zılgıtlar atıyorum
Lav taşından barikat gece
Gizliyorsun telaş içinde
Metruk bir yıldız sekiyor dönüşsüzlüğe doğru

Donsa sensiz bu bulvarlar
Kalakalsam şizofren anılarla baş başa
Az geliyor kurutmuyor yaralarımı
Sesine benzemeyen her ecza

Tenhalıyorum tek senin uğruna
Ve seni saklıyorum tek seni
İki büklüm olmuş dolunaysın sanki koynumda...

20.07.2018-39

Necdet Arslan

Tek/im Aslında...

Bir duman
Ortalığı kaplamasından korkup da
Barışık olmayı yeğlemediğim
Irak durduğum

Yakan/dağlayan
Ateş
Bir akrep gibi kaçmaya çalıştığım

Vesikalık resim
Her kezinde bakmak için
Cüzdanımın zulasından çıkarırken
Kenarlarını örselediğim

Uysal ve sabırlı
Kıvrıla kıvrıla akan yollar
Gölgeyle birlikte
Beni
Ötelere taşımaktan usanmayan

Kapımın önünde
Beni bekleyen

İçimde usulcacık eriyen
Bir ses

Siyah badanalı dar bir odadaki
Tozlu çıplak duvarlar

Us'um
O
Ve
Nar dalları

Necdet Arslan

Tekzip

Suskunluğumu
parmaklarına sor
en doğruyu
onlar söyler sana

Belki
Farkında değilsindir
taş kesildiğinin
Aynı gözlerin gibi
ben de bir yerlere kilitleniyorum
boş yere

Gün varsın sonlansın
Ardın sıra bir kova su döküyorum
Sabah ilk uyanan
gonca sen olacaksın diye

19.06.2019-146

Necdet Arslan

TEN İÇRE AŞKSAMALAR

Bir ürperti yayılıyor olmalı tenine
Bir şiir yazılmaktadır şu anda senin için çünkü
Mehtaba çağıran gecedeyizdir
Düşlerde sabah edeceğizdir

Bulutlara uzanıyor solukların
Duyumsuyorum.
Durmaksızın
Üşüyen yakamozlara uzanıyor ellerin
Ayın öteki yüzü nemize gerek
Bir ömür yaşanılacak bir kent şimdi senin olduğun bu yer

Ateş başında bir gece daha
Yarım bırakmamak üzere dillendireceğiz şarkıları
Her dokunmanın sevinci yüreklere düşer
Uzun bir öyküyü kuran biziz
Parıltılı parçacıkları bu an'da bölüşmek ne güzel.
Ne güzeldir kısıvrak sarmalamak aşkı seninle

Onca şarkıyı sevdiysem sendendir
İlk yudumda tüketilen kadehler gibisin sen
Mavimsi denizlere dalıyor gözlerim
Uslu dalgalardan ayrık bir açılıp bir kapanan kirpiklerin
Dışarıda meltem kışkırtıcılığı içeride hüseyini melodiler
Virgül konulmayacak sevimler için tavlı bir zaman
Durmaksızın redifli buse yaklaşımları

Sütunlarda dalga dalga genişleyen su dokunuşları...
Huysuzlaşan mızrabın tele değmesiyle başlayan sarsılmalar
Sarmaş dolaş iki yıldan ayrık olmayan bir şey...

altınisanikibinondört

Necdet Arslan

Tepkime

İşitmeyi gerekserim
Böyle dedi sözcük.
Parmakla,elle,bilekle
İşitmeyi.
Tepeden tırnağa bir olmayı
Daralmayı

Oyun evreninin Şen çocuklarıdır sözcükler
Söze küs durunca,
Fersah fersah ötelerde olunca yazıdan
Başka biçimlerde kavramak var onları
Başka yönlele yolculuk var
Değişiyoruz

Anlamını yitiren bu yürüyüşlerle
Kovulmayacağımız evlere
Omuzlayıp götürmek var saydamlığı

Edilgenliğin elinde kalmayı
Yeğletmeyin artık
Alevi irak tutun parmaklarımızdan
Yüz sürdüğümüz duvarları yıkın

Kocaman kentlerin
Enkaz dönencelerinde
Başka bir adı olmalı bu yabancılaşmaların

dokuzeylülükibinonbeş

Necdet Arslan

Ters Köşe

Kıtlıktan çıkmış gibi bir gün
Elleri kelepçeli yollar
Molasız,matlaşmış umutlar

Dünden farksız bir sarmalın en dibindeyim.

Nasıl söylesem,
Bir şeyler olmalı şiirimi ısıtacak...
İçimde mayaladığım dizeleri yan yana getirebilecek bir şeyler...

Kalemimde bir hazımsızlık yüreğimde bir tedirginlik.

İkinci el yaşamlar yok mu bu ikinci el yaşamlar.

Kaçıncı kasım ayı ve kaçıncı günü sayamadığım.

Küsen küsene bana zaten bu sıralar...

19.11.2018-109

Necdet Arslan

Tersi Düzü

Dolaysız ilişkilendirmeler içinse bu sözcükler
Ne tuhaf

· Gökyüzüne yükseliyor ağaç
Kılcallarındaki öz suyun parselleneceğinden bihaber

· Diken üstünde, yaşamın saf ilişkileri
Oysa gelenler gidiyor
Hangi özveri içindir kurşuna dizilmek
Alışılmadık şiirlerden bir yenisi başımızda akşamlar
Kış biraz öncede kalmış sayıklamadır

· Zoru nedir bu kardelenlerin
Yakınıp durarak yolumuzu gözler birileri
Kırpiklerinde ufalanır çiçek tozları ömrümüzün

· Emzirse de hep yakınacağız aşktan
Unutmak mı, çıkmaz sokakların duvarlarına
Ters yapıştırılan afişleri

· Mümkün değil.

18.02.2019-134

Necdet Arslan

Tersi Düzü

Dolaysız ilişkilendirmeler içinse bu sözcükler
Ne tuhaf.

Gökyüzüne yükseliyor ağaç
Dallarında yürüyen özsunun parselleneceğinden bihaber

Diken üstünde yaşamın saf ilişkileri
Oysa gelen gidiyor
Hangi özveri içindir kurşuna dizilmek
Alışılmadık şiiirlerden bir yenisi başımızda akşamlar
Kış biraz öncede kalmış sayıklamadır

Zoru nedir bu kardelenlerin
Yakınıp durarak yolumuzu gözler birileri
Kırpiklerinde ufalanır çiçek tozları ömrümüzün

Emzirse de hep yakınacağız aşktan..
Unutmak mı çıkmaz sokaklarda duvarlara
Ters yapıştırılan afişleri
Mümkün değil

onyedişubatikibinonyedi

Necdet Arslan

Tıpkıbasım

Mavinin maviye geçişi gibi gözlerin
Adın sanki durmaksızın dilimin ucunda duruyor

Kendimde olmadığım zamanlarda
Çıkıp geldiğinde yok mu
Kışı önüne katıp kovalıyor nisan
Orkideler açıyor gönül bahçemde inan

Bütün yollarım sana çıkıyor sanıyorum
Tül perdeler arkasından kalbinin atışlarını
Duymak istiyorum belki.

Sonsuza değmiyor ellerimiz
Niye geldiğini yalanlıyor şeytanlar
Çünkü
Gölgeni düşürerek çekip gidiyorsun
İçimi kavuran imbatlara
Boğazımda düğümliyor
Katli vacip sözcükler
Şafak geri dönerken kürünmüş bir yaz(g) ı
Yine alnımda öylece duruyor...

İşinden başka bir şeyi düşünür mü hiçbir cellat
Yokluğunda ben kendi infazımın peşindeyim
Saatin gongu aşkı sen geçe boşu boşuna vuruyor...

dörtşubatikibinonyedi

Necdet Arslan

Tipi

Bir objeyi sayıklıyorsun
Kendi kendine
Kapıyı aralıklı bırak diyor sofa ama
Gözlerin z sokağının kaybolduğu noktada

Kim bilir ne zamandır
İşte bu dalkavuklar geriyor seni
Kitaplarını yırtıyorlar
İki üç dal cigaranı aşırıyorlar
Hangi kediyle oynadığın önemli değil
Hepsini ve ranzadaki yastık kılıfını
Otuz üçlük toz kehribarlı tesbihini
Meşin anahtarlığını
Kendilerinin malı sayıyorlar

Fakirhanenin reisi onlar
İstedikleri zaman çekmeceleri
Açıp kapatıyorlar
Sıcak sudan soğuk suya değmiyor elleri
Sanki huzuru senden devre mülk alıyorlar

Anlamsızlıklarını görmemek için
Gözlerini bağlamaları güzel
Tırnaklarının uçlarına kadar uzuyor korkuların
Esendeki titremeyi unutuyorsun artık
Başboş kalıyor hikaye

Kulağının ardında bir sinek vızıltısı
Büyük sofa tamtakır
Omuzluklar kıyıda kenardan

Dönüp dolaşip aynı yere mi çadır kurar insan
Martı anımsanmadan sükün edip geliyor nisan

otuzbirocakikibinonaltı

Necdet Arslan

Tnt

Çağrım
kütleştii
Şakısız kaldı

Adresin göçtü
Aramak yararsız

Belirsizlik
Urgan düğümü
yılığüstüne yılığüstüne

Ovaydım
çağla çağla serpilmeye gebeyken
çekildi özşularım

Tipiye benzer bir şey
hepsini de
vurdu geçti güzelliğlerimiz

Kapaklandım çakmak taşlarına
katran kesildim

Çok mu hovardaydık
yoksa
az mı usluğduk

Ne'ydik sahi biz

07.02.2019-133

Necdet Arslan

Toplu Sözleşme

Sevda yolsa
Tozlar kabul
Ulaşılmayacak herhangi bir durakta bekleyendir kadın

..... Yönsüzlükle sözlüyüm ben

Gönül ki katran kırmızısı
En koyu
Duraklar ki pembeleşti

.....Turuncuyla sözlüyüm ben

Oysa beni yok saydılar gülüşerek
Ah o kadınlar
Kalanlarla sözlüyüm ben
Galiba yazgımla sözlüyüm be

Hah işte
Tam da bu anda
Bulut dersem bakma
Gökyüzü dersem aldırma
Rüzgar dersem kanma

.....Dizelerimle sözlüyüm ben
.....Sözcüklerimle

Kuzeyde bir köydü
Boşuna heveslenme dedi yamaçtaki ağaç
Söz -le- ne -mez- mi-şim
Adım yokmuş

Aşklarım
Sobe desem de görünmeyin
Gölge dersem de
Yağmur dersem de

.....Gölgelerle sözlüyüm ben
.....Adsızlığımle sözlüyüm ben

En hoşlandığım şey dün de kaldı
Yol tükendi söz tükendi
Ben tükendim

.....Kimle sözlüyüm şimdi ben

..... Neden sözlüyüm ben

Bireylük binonbeş

Necdet Arslan

Tortu

Yandan güneş vurduğundan falan değil.
Seni tanıyamamışım.

Boşuna dikleşme...
Bazen başına iş açar kişinin özgünlük.

Suyu mu çıkmış tilkilerin.
Git birinden ders al...

22.11.2018-112

Necdet Arslan

Tortu

Yaşamı nesnelereinden boşaltsak
neyi kalır kendinden gayrı zamanın
Vidayla tutturulmuş değildir ki ovalar
Başka bir biçimde çekip gitmek de var...

Yıldızın öteki yıldızlara toslaması
rastlantı değildir.
Her erken söz bir buzulun,
deniz dibine çakılmasına benzer
Tükense zaman ,soluksuz kalsak
ve gitsek bir yerlere...
Böyle bir vahşi kaçış yok.

Hem ıskarta sayılır türdendir böyle
yorgunluklar.

Bana us pazarlama,anlam yükleme
Zaten doymuşum yıllar yılı .
Her taraf taş duvar,her düşünce taş yapı
Her çuval taşla doluyken tastamam
Kendim bedenime bile yükken
kimseleri taşıyamam

İşte gidiyorsun ...
Kendi nesneni çalmayı düşünürken zamandan
başın dönmesin kibirden haydi çek bir el aman...

Necdet Arslan

Tuğ

Buralarda
Saplanıp kaldık
Alnımıza vuran ışıkla tavlandık
Çelik ateşlerde gevredik

Yönsüz sokakların örsünde
Dövüldük de dövüldük

Şeklimizi kaybettik belki
Belki kendimizden geçirildik
Ama teslim olmadık
Ölmedik.

Umuttan
Toprağımızın ulu damarlarının
Ferah sesiyle sana sarılmak isteyişimiz
Senin için dört işlemlerden vaz geçmeye
Rıza gösterişimiz

Erkenden ya da gecikerek
Uzak kalışımız
Yüreğimizin köşe başındaki bengi taşlara

Tüm kaygılarımızı
Yarının şafağından az önceye bırakıyoruz
Ciğerlerimizde denklenmeden duran tüm acılardan
Arındır artık bizi...

yirmiüçekimikibinonbeş

Necdet Arslan

TURNUVA SONU

-di'li geçmiş zamanın öykülerinden herhangi biri...köhne sığınak
Kış salatası ve telefon sesleri
Kalabalığın ortasına iki korkak palyaço bırakılmıştır
Güz aşkın yan cebindedir ayaklanmalardadır,Parmaklar değdi degecektir

Utangaçlığın kıyısında sızlanan arzular vardır başkadır
Soluk soluğa tutuşmalardadırlar ve gamze titremeleri içinde kızıla dönüşmeleri
Aşkadır

Lanet gece.Ay'ın arka yüzünden akan gecikmişlik. Doğru okumak gerekirse
Biraz ben biraz sen.
Bileşik kesirli oturularda dalgınlığımız başladı...
Demet demet buselik şarkılar dinleyebiliriz istersen

Tekleyen yüreklerimiz alışıktır çabucak dökülen gri gel/gitlere
Hiroşimalardan da acımasız olsa sen alevleri
Biraz daha yanaş bana
Hiçbir nağmenin getiremeyeceği bir sevdalı olmaktan azade kıl
Kurumuş gül yapraklarını al ve çöpe at sol cebimden...

Ne ki yine boşalacaktır zemberekler.Alazda buluşmaların uzun sus'lara yol veriş
Sözcük taşmalarının demlenişi...
Evet biliyorum olan bitenin hepsi bu nankör güzdendir
Korkutur rengini anımsamayan soru işareti
Kendi sesine uyanmamazlık etmez kara saplı testere...
Yine de salıver oltanı yüreğime
Hadi rast gele...

yirmisekizekimikibinondört

Necdet Arslan

TuŖ

Biliyor musun
En aykırı dūŖlerimle seni seyre daldım...
İsrâfil Sûr'a üfleyip işini bitirinceye kadar
Biz bizyiz.

01.10.2018-86

Necdet Arslan

Tutanak

Örülen kozaların vakitsiz bozulduğu kuytuda
Yetmeyen dil vermeyen bu duyarsızlık
Sünüyor gizlenmedikçe
Uzanamıyorum korkuyorum dokunmaya
İnciniyorum

Ah...bu kanyonların sırtından cehennemin en dibine
Dalar beni ısırınlar soluğum yiter gider sırnaşarak göğsümde
Canevimde köslü kapılar kalakalırım
Sonra zehirler beni tohumu
Varamam göllerine
Düş diyebilsem keşke küstürmemek için ilkyazı
Soğuk yüzü güneşin kavurur tutamam ellerimi
Yakınlığıma yanaşmaz olur kanatlarım

Yetmiyorum, üstelik yine
Dillendirilemiyor özgeliğimiz
Dokunamıyorum boşalmış taylarıma
Bir kırık ayna
Tohumunu suya düşüren nergiz
Gözlerimin içinde gizlenir avuçlarım
Değişemem el yordamıyla kendimi kendimle
Birazcık olsun vur suretime
Yalandan olsun tut kolumdan çıkar yoluna
Kristal bir kase gibi hep kendime
Yalnız bırakma öfkelerimi....

yirmibeşmayısikibinonaltı

Necdet Arslan

Tutanak

Dudağımda kopkoyu bir mor
Kendimi yok etme dūşüncesi
herhangi bir harabede

Bir selvi dalbudak salarken
Külrengi gülümseyişlerle doğarken güneş

Fırlatıp atmana gerek var mı paletini
Şu dala dikkatli bak
Ne güzel filizleniyor su damlacıkları yaprakta

Maestrosuz
Dilbazlık etmeden
Belki insanca değil,biliyorum

Bakma sen bana
Biraz üşengeç olsam da
Ama mutlaka
Oracıkta...

19.06.2018-19

Necdet Arslan

Tutsak Soruların ığlığı

Bu bir anlatı değil
Varlığında ışkın veren bütünsel kendiliğin
Ve sonsuzluğunda us'umun
Sahici hislerle çevrili sınırsızlığa yakarısidir

Yasak bir evrende benden uzak
Hazırlıksız karartılmış kesişme vaktinde
Çukurunu terk etmiş çakıl taşları gibi garip
İki figür nasıl susarsa eksilirken
Darmadağınım işte...

Hani bulutlar yer değiştirir ya birden
Ya da kumsalda yanan gün batımları sönerken
Dalgalar vurur ya kıyılarına
Bir karanlık içinde depreşir ya sızı
Örselenir ya beden
Ben de öyleyim
Öyleyim işte...

Oysa birbirini tamamlardı adlarımız
İlmekilmek çoğalırdık hiç usanmadan
En hırçın gecelerde sakince tutuşurdu ellerimiz..

Hangi uzaklar alır getirir bana gülüşlerini
Hangi esinlerden çalarım nefesini
Neden yaralandı tüm hareli renklerimiz
Neden üşür bu temmuz sıcağında gözbebeklerimiz?
Kim çaldı imgelerimizi
Kim susturdu şiirlerimizi?

Hangi yerdesin?
Neden gittin?
Kimlerlesin?

Oysa sende yaşar sende gönence dururdum
Al beni demedim mi sana?
Sana uzanıyor ellerim
Uzansana
Bir öfke ki hiçbir çığlık böyle yakıcı değil
Duysana sesimi,duysana...

Necdet Arslan

T'uzak- Akatalpa

T'UZAK

İnat
Bir yenisi
Aynı ahize aynı ses
Günler değişiyor sadece

Yeni halka ,daha kırgın zamanlara
Ne yapıp etsen de
Kabarıyor sevmelerim
Sesinle yontuyorum dağı taşı suyu

Palette suçüstü yapılan
Koyu tonlar hep senin kimyandan
Adı değişmiyor bulutun
Sevdanın ay'ın

Nasıl da başarıyorsun
göz bebeklerime gözlerini düşürmeyi
Ödüncünü almak için
Bölüşüyoruz birbirimizi.

Nedensiz uzlaşmazlık var bazı şeylerde
Solum sancılı / yolum tedirgin
Hangi ara sokağa dalsam
kayboluyorum

En güzel adları
Senin yüzünden koyuyorum
şiiirlerime

Donup kaldığım bu ücra
Ellerimizin ilk kez buluştuğu yer

Vurgun yedikçe
Yakınlaşıp uzaklaşıyoruz
Bastırmak güç bu güneşsiz kalma korkusunu

Geç kalıyoruz durmadan birbirimize
Her yeni gün
Bundan dolayı başka bir dün oluyor

Kurtar kendini bu tuzaktan
Ardına değin aç gönlünün cümle kapısını
Yakınına çek beni bu uzaktan

23.05.2018-11

Necdet Arslan

TÜNEL

Çoğalmak bir köpükle öteki köpüklerden
Daha sonra
Acıyla yüzleşmektir yeniden düşmektir yollara
Ve sarmaş dolaş haykırmaktır

Talan bahçesinde ihanet akpak dolanamazdı güpegündüz
Demirden yumrukları vardı kasırgaların
Beşiğini sallardı namussuzluğun
Gözlerden fırlayan nefretle
Umuda sızan acıyla
Direnmeliydi inanç

Soluğumuzdaki bereket
Ağızlar dolusu sövgüden mayalanmıştır
Yoktur hiçbir günahı içteki dalgalanmaların
Korkularda vuruldukça ölmemeye hazır
Bir isyanın resmidir tanımlayamadığın

Sana bir şeylerden söz ediyorsa sesimiz
Taşların sancularından öğrendik katlanmaları
Nedeni bundandır

Görmeye alıştıkların
Ağlamaları kurumuş bir halkın
Gözyaşlarından daha başka bir şeydir artık

Antik dualarına inanmak olmazmış bezirganların
Yalandır dedik, kahpelikten saydık buna inandık
Bu zılgıtların meydan meydan şimdi daha gür ve umutlu oluşu bundan
Sütündeki paklık senin akından değil

Ortalıkta yalınkılıç ve şahlanmış yeni bir Kuva-yi Milliye
Adımlarımızın adı isyan
Savuruyoruz avuçlarımızdaki çiçekleri
Ayırında mısınız şafağı ağarıyor yeniden kavuşmaların...

yirmiikiaralıkikibinonüç

Necdet Arslan

Türbülans

Şiirler
Nikel paralardan ve sevdalardan
Çok daha fazla yaşlanıyorlar

Günlerce gölgesine sığındığımız
Şu koruluk kayboluyor
Sevdalı sevdalı yürüdüğümüz o patikalar yok
Bulsak
Bizimdi bu şehir bir zamanlar
Deriz

Kimse kandırmaya kalkmasın beni
Gölgeler dondurulabilir
Su çürür
Harflerin çıldırdığına tanık olmuştum
Diyerek...

Çünkü bağışlamaz zaman
Herhangi bir gecenin kayıplara karışan gri koyuluğu gibi
Söz de yazı da solar gider

Dolunay kaybolmuştur yine
Sonu gelmiştir biraz sonra anımsanmayacak olan rüyaların..
Birazdan yuvalarından çıkar karıncalar...
O hoyrat do sesidir yüreğimizde yer tutan...

Aranır olur geçmişte kalan her gün
Ter kokan tuz kokan naftalin kokan

Aşk ve su ve toprağa tutunmaya çalışan koyungözü gibi
Meltemler ve dağ ve yollar gibi biz de başkalaşabiliriz

Şiirler
Nikel paralardan ve sevdalardan
Çok daha fazla yaşlanıyorlar
İraklaşmak gerek insansız parklardan...

dokuzşubatıkinondört

Necdet Arslan

Türk Şiiri

Mustafa Necati KARAER'i tanır mısınız? Türk edebiyatının bu usta kalemi "Samanyolu ve Şiir" adlı şiirinde bir arayış içindedir. Masal ülkesinden çaresiz geri dönen şair, bir tekne içerisinde sularla haşır neşirdir. Karşıda sadece bir kutup yıldızı ona bakmaktadır. Samanyolu'nun bir düş olduğunu anlar, arada yıllardan bir uçurum vardır; hüznüldür... Artık baharın bile gelmeyeceğini, suya düşenin cemre olmadığını bilir. Bütün kapıların kilitli oluşundan dolayı dertlidir. O sihirli anahtarı çevirecek ve bütün umudunu "Bir sende kaldı ey şiir!" diyerek haykıracaktır.

Gerçekten de bütün umudumuz şiir midir, tartışılabilir.

Şurası bir gerçektir ki insanoğlu antik devirlerden beri şiir yazıyor. Yazılan her şiirde insanın kendisini görüyoruz. Bu saptamadan hareketle şiirin temel çizgisinde insan vardır, diyebiliyoruz. Bizler başka bir biçimde anlatamadığımız duygularımızı, deneyimlerimizi şiirle anlatıyoruz. Bu yüzden olsa gerek, edebiyat türleri içinde birinciliği şiire veriyoruz.

Şiir sürekli yenilikler arar, yeni biçimlerde karşımıza çıkar.

Romanların çoğu yalnızca bir kez okunduğu halde şiir kitaplarının parçalanmasının nedenlerinden biri de kişioğlunun kendini aramasından başka ne olabilir ki?

Yaşam; kesintisizce süren, terk edilemeyen, geri dönülemeyen, daha da ileri götürürsek eğer, gizemine dokunulamayan tek şeydir. Bundan dolayıdır ki işimiz bitmiyor.

Bundan dolayıdır ki onu şiirlere konu ediyoruz.

Bütün umudumuzu şiirlerde arıyoruz...

Bu yazımda konunun başka bir yönüne Turgay FİŞEKÇİ'nin "80'li yıllarda yeni şairler ortaya çıktı. Günümüzde pek çok genç şair olarak tanınmak istiyor. Fakat arkadaki gelenek o kadar güçlü ki bu yeni gelenlerin şanslarını engelliyor. O kadar güzel şeyler yazılmış ki yenilerin onlar kadar etkili olabilmeleri çok zor... şeklindeki saptamasına dikkat çekmek istiyorum.

Bu tezin doğruluğu veya yanlışlığı öznel, tartışılabilir. Önemli olan bugün şiirimiz ne durumdadır ona bakmamız gerekir.

Şiir öncelik ve sonralık üzerine kurulur. Bütün ulusların şiirinde "bellek" dediğimiz bu özellik vardır. Şairler bu belleğe bağlı kalmak zorundadırlar. Şiir yazma ediminin öğretilmesi olanaksız olduğuna göre şairin yolu mutlaka etkilendiği bir dönemden, o dönemde yaşayan bir veya birkaç şairden geçmek zorundadır. Günümüzde bazı genç arkadaşlarımızın Yahya Kemal'in, Nazım'ın, Necip Fazıl'ın, Orhan Veli'nin, Melih Cevdet'in, İsmet Özel'in, Ümit Yaşar'ın, Attila İlhan'ın, Özdemir Asaf'ın; Karacaoğlan'ın, Yunus'un, Fuzuli'nin, Nedim'in izlerini sürmesi bundan dolayı değil midir?

Günümüzün genç şairleri için bu usta kalemler birer esin kaynağı olmakla beraber, yazılan şiirlerin çoğunda onları bulmak gerçekten de kolay değildir.

Özellikle belirtmeliyim ki, şiir alanında kendini sınavan ve öne çıkan, ümitlerimizi kamçılayan şairlerimiz de sayıca az değildir. Ayrık yaş grubundan ve kesiminden gelen bu değerlerimiz birikimleri ölçüsünde büyük bir okur kitlesine seslenebiliyor ve gündemde kalabiliyorlar. İletişim olanaklarının geçmişe göre daha hızlı oluşu şiire olan bağlılığımızı ve bağımlılığımıza olumlu yönde etkiliyor. Şiirimizin kendini yenileme uğraşı her geçen gün biraz daha seziliyor. Geçmişin o düz çizgisini bugün için söyleyebilmek olası değildir.

Fakat bugün için şiirde görülen retorik sorunlar henüz güncelliğini koruyor.

Bu sorunlardan kendini kurtarabilecekler edebiyat tarihimize adlarını yazdırmayı başarabileceklerdir. Marquerite DURAS: "İnsan, içinde bir yabancı barındırır. Yazmak, işte o yabancıya ulaşmaktır." diyor.

Türk şairinin içindeki yabancıya ulaşabilmesi kolay değildir. İşte bu yüzden Dünyanın şiir varlığı en gelişmiş bir ulusuyuz...

Salah BİRSEL, dizelerinde:
"Uyu bir tanem uyu!
Seni şiir uyandıracaktır."diyor.

Bir başka yazımda şiirimizin retorik sorunlarına değineceğim.İyi haftalar diliyorum.

Necdet Arslan

TÜYOLAR

//* TÜYOLAR...

Şimdi tüy hafifliğiyle yanı başımıza kurulur.Deli dalga
Telaşla sağa sola ve arka arkaya ve katı
Buselere.Hemen üstümüzde bir salkım toy bulut onun üstünde
Bekaretine benek düşmemiş ebem kuşağı.
Uzanabilir miyiz acaba,deneyelim hadi; soğutmamak
gerek arayı.Ortalık ıslak ve çimen kokusu,gizemli bir keyif
ellerimizin tutuştuğu yerdeki kırık dökük bank tanıktır
Dişe dudağa yapışan tadı kalır gün batımının içinde

Şımsıkı kavrayan sarılış bir sonraki gecenin rüyasına yol
Ah tekinsiz suçluluk ve ürperiş yiv gibi uçlarında parmakların
sonra dikiş yerlerinden sızan sökük sesi papaz karasının suç ortaklığındaki med cezirler.
Ertesi bilinmeyen uzatmalar ve netameli koku
Arpa kızılı balık beyazı ve hararet.sokak lambalarında dikiz telaşı
ki sancı tanımsız hazla bütün altüst oluş mayalanmaları

Kesik kesik nağmeler boylu boyunca uzanış tökezledikçe sendelemeler
Peşinden çılgınca haykırışlar ufaktan ufaktan çalım atışlar
Göğün ortasında bir sızıntı olsa karışır kaybolur yaman bir rıza gösteriş tavrıyla sonra
peşimizden...

Duvarlara sinen sigara dumanları ten kokulu beyazlıklar ve
tuzun körüklediği hararet yine su gibi yine ilk sağılan süt kıvamında ve katı olabilir belki
de dönen plak ve nar ekşili köpüklenmeler
Ne bulur bu arınmadan mor seramik künye değmesi ve metal sesi
Yine yangı ayak üstü dur durak bilmeyen açlık belki de son bastırılışı
karanlığa karşı ...

Gün yüreğiyle karşı-
larmış böyle çavlanları yeri gelmişken kaldırılmalı perdeler İyi ki şifresi bozulur
Az öncenin ondan öncelerin içde dalları hatta isteksizce örtülen yıldız karanlıkları
İç çekiş dinmeksizin ama güçsüz
Her dem yinelenircesine hiç olmamış gibi...

Necdet Arslan

U ğ u r l a m a...

Akşamda sinyaller kızılığ
Kışkırtan kesik

Testere kesigi mi
Başka türlü kanamaz
.....kanayamaz ki.

Köpükleri düşle gerçeğin arasında
Kan şarabi ve cilveli.
Nikel soğuk
Soğuk kımıltıları içinde paletlerin

Sabahlara değin uzayıp giden bir salınış
Eskileri anımsatmayan bir didişme

Yine çam sakızı çoban armağanı
Yine gurur
Yine zulüm....
Başka bir sabaha uyanmak gibi

Bu kaçınıcı nur topu çocuk
Kim döllüyor bizleri böyle
Kim kiminle sarmaş dolaş

Sen aklımıza mukayyet ol Yarabbi...

Onaltitemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Unutmak

//*UNUTMAK...

Bir misafirliğe gitsem
Bana temiz bir yatak yapsalar
Her şeyi, adımları bile unutup
Uyusam...

Sizi bilemem; Melih Cevdet ANDAY'a katılmak zorundayım galiba.

Yaşam, bana göre de bir misafirliğe gidişten ayrık değil. Tüketilen bir geçmişte, içinde bulunduğumuz 'an'da ve ne kadar yaşayacağımızı bilmediğimiz o sonsuz uzamda sürekli o olacak...

Unutmak!

Siz de ANDAY'dan öykünerek derin uykulara dalmayı ve adınızı unutmayı ister misiniz? Zor bir soru ! Zor olduğu kadar da tehlikelerle dolu. Adımızı unuttur muyuz, bilmiyorum; ama zaman çok şeyleri unutturuyor bizlere. Bir an için gözlerinizi yumup düşünün. Aklınızın en ötesindeki köşede duran sayısız metruk olaylar çıkacaktır karşınıza. Onlardan ilişkilendirmeler yoluyla ortaya çıkan halkalar uzatacaktır zinciri.

Dünya ve Türk sanatında, edebiyatında adlarını unutmadığımız nice insanlar vardır. Onlar yaşama bizlerden bir başka bakarlar. Deneyimlerini, gözlemlerini, düşlerini, düşüncelerini, imgelerini bir başka yorumlarlar. Yazdıkları romanlarla, şiirlerle; yaptıkları heykellerle, resimlerle, müziklerle sonsuzluğun ortasında dururlar. Bu insanların bize sundukları yapıtlar ne kadar yetkinse yaşamdan kopuşları da o ölçüde garipliklerle doludur.

Adımızı unutabiliriz belki ama onları unutmak olası değildir. Herakleitos'un "Kendi kendisiyle savaşım halinde olan bir şeyin, örneğin içinde karşı yöndeki hareketleri barındıran yay'ın ve lirin, nasıl bir uyum içinde olabileceğini anlamıyorlar. En güzel uyum, birbiriyle savaşım halinde olan şeylerden çıkar; her şey, karşıtlık sonucu ortaya çıkar." sözünü anımsıyorum. Sözü söyleyen bilge kişi olur da onlarla ilgili nasıl düşünmezsiniz !

Uzun uzadıya anlatmama gerek yok sanıyorum. Yüzbaşı Drayfus, Almanya adına casusluk yaptığı için suçlanan Yahudi kökenli bir subaydı. Askeri mahkemede aylarca süren yargılamalar sonucu 12 yıl cezaya çarptırılır. Emile ZOLA; Emek, Nana, Meyhane... gibi başyapıtların ünlü yazarı, "SUÇLUYORUM" adlı yazısıyla Dreyfus'u tutacak ve Fransız Mahkemelerince mahkûm edilecektir. Zola, İngiltere'ye kaçtıktan sonra, asıl suçlunun bir başka Fransız subayı olduğu anlaşılacaktır. Gariptir ki Zola Fransa'ya döndükten sonra, 1902 sonbaharında evinde ölü bulunur. Evinin bacası tıkanıdığı için uykusunda öldüğü söylenen yazarın bilinmeyen ellerce öldürüldüğü gerçeği tarihe kara bir leke olarak duruyor.

Unutmak, demiştik ya?
Gerçekten de adlarımızı unutabiliriz. Fransızlar Dreyfus' u unutabilirler ;ama ZOLA'yı unutmak olası mıdır?
Fransız vatandaşları kadar, tüm dünya vatandaşları da en çok onun kitaplarını

okuyorlar... Zola unutulmuyor. Sözü Fransa'dan açmışken Danton'u da unutmamalıyız, diye düşünüyorum.

1789 Büyük Devrimi'nin önde gelenlerinden biridir Danton.
Celladına: "Biraz sonra bu evrenden sonsuzluğa yollanacağım. Sizden ricam şu olacak; başımı eline al ve Fransız halkına göster! Çünkü ben bunu hak ettim." diyebilecektir.
Danton bugün yok aramızda. Ama adını unutabiliyor muyuz?
Pablo NERUDA'yı, Nazım HİKMET'i nasıl unutabiliriz?
Ahmet ALTAN, Kristal Denizaltı adlı denemeler kitabında: "Hatırlamak için harcadığımız çabadan çok daha fazlasını unutmak için harcıyoruz. Bize zevk verenleri ya da zevk vaat edenleri unutmak, her unutuşta biraz daha eksilerek... En hatırlanacak olanları unutmak, derin sürgün yaraları açıyor içimizde ve biri soruyor bize şarkılar söyleyerek:

-“Nereye gidersin sevdiğim, yatağında yalnızken? ”

Bu soruya verilecek yanıt, kişiden kişiye değişiyor olmalı.
Ya siz? Adımı unutmaya gidiyorum, diyenlerden misiniz?
"Ben seni unutmak için sevmedim" de diyebilirsiniz, elbette; ama adını, yapıtlarını, yaşamını unutamadığımız o değin kimseler var ki! Zola gibi...

Henry MİLLER'in ,karısını sattığını bir anda anımsadım
Mozart'ın, sarayın içinde kralına: "Ben sıradan bir kişiyim; ama kaleme aldıklarım öyle değildirler! " dediğini okumuştum bir yerlerde.
UNUTMAK adlı şiirinin son dörtlüğünde Behçet NECATİGİL "...Kopmuş bağlar/Sonunda öyle ki/Neyimizdi, kimdi/Kimsemiz olmayacak." diyor.
Sanıyorum ki unuttukça bir şeylerimizi yitiriyoruz. Ara sıra kendimi yokluyorum da bir türlü anımsayamadığım kişinin adlarını çıkarabilmek için hırpalayıp duruyorum kendimi.

Unutmadan sorayım ,sahi sizler de benim gibi unutuyor musunuz bazı şeyleri, olayları, kişileri?

Yandırmak demektir eğer öyleyse...

Hoş, bütün evrenimize kök söktüren Corona belasından kurtulmak için değil misafirliğe gitmek sokağa bile çıkamaz, bir komşumuzun kapısını çalamaz olduk. Dostların dirsekleriyle tokalaşmak zorunda kaldıkları, temiz yatakların serilemediği bu kaotik günler de geçecek gerçi.

Unutmadan noktadan hemen sonra adımı yazayım şuracığa...

Necdet ARSLAN
Şair/Yazar.

Necdet Arslan

Uc Kabağı

İyon günlüklerinden birinin
Çukur aynasından
alınmış bir grafittiydi

Kırlangıç fırtınaları
Kırdı kanatlarını
Balya gibi düşüp
İlişti alı dibine
İmge

Sadece
İri kıyım bir şizofren gördü
Arka bahçede
Sepserin bir havada
Eli kasıklarında sancı çekerken onu

Ağarmaya yakınken gün
Birkaç adım daha atsaydı
Ve uzatsaydı kollarını biraz öteye eğer
Tutup pekala
Sarıp sarmalayabilecekti

Sevgilisini elinden aldığından
İstemedi belki de bunu.
Günü
İntikam için
Öfkeyle mayaladı
Sonra
Kaçıp gitti sahne arkasına doğru
Sütü bozuk Ay

Nur topu gibi
Prematüre doğdu şiir

Olacağı buydu işte.

Necdet Arslan

UÇMA GÜNLÜĞÜ

Ne var ne yoksa
Toplar gider tüm düşlemleri
Başlangıcı uyandırıp ayağa kaldırmak için
Hüzün işte
Belki derin grilik kirli sarı belki de
Alınan ve çıplak

Gelip giden dalgalar açtır
Böler bizde kalanları
Koca bir kaya yuvarlanır peşimiz sıra üstümüze
Anlatılmazlıklar kalır içimizde
Ürperti işte
Belki bir uyurgezerlik belki yel
Kızgın ayaz buz ateş

Derken
Salkım söğütler yurtsuzluğu
Yani hiçbir şiirin anlatamadığı şehla
Bir martının yitirdiği özlem
Yurtsuzluk işte
Göğün yere düşmesi belki erken
Taş yollar erguvan değirmen
Terk edilen bahçelerden

yirmiöcakikibinonbeş

Necdet Arslan

Ufukların Ardında

Ölüler yerlerde serili
Som kardeşliğin ana damarını
Deşip kanatıyor demir bilyeler

Kızgın barut ten'e değdiğinde
Vedasızlıklarına tanıyoruz
Canlarından can kopan canların

Başaklar tırpandan geçirilerek
Sağılır Anadolu'nun nasırlı bilekleri
Yıllardan beri aynı işkence

Kaygıdan tir tir titreyen yüreklerimizde
Eriyen güvenin dönüşsüzlüğü var
Bakışlarımız uzanıyor ufukların ardına kadar

Kin'in ve öfkenin genleri silinmedikçe
Dişlileri dağılır yurt boyunca sevgilerin
Yanarız yıkılırız yok oluruz bu böyle biline

Dinmesi gerek bu savaş çığırkanlığın
Sağaltılmalı özgürlüğün delik deşik yarınları
Zeytin dalı olmalı ellerinde kızların kızanların

Gül'e şarkılar söylemeli yine barışçıl kuşlar
İpek mendillere kan yerine sevgi siner o zaman
Çorak kalplerimizde yeniden döl tutar bahar

Onkimikibinonbeş

Necdet Arslan

Ufukların Düşündürdüğü

Senin ilk sözcüğünden kopup
son sözcüğüne kulaç kulaç varmak...
Tükenmeyen dizginlenemeyen
yorulmayan dalgaları tırpanlayarak
İzinsiz yarararak suları
Kelepçelerini çözerek uzaklıkların
Katışmak için gönül yurduna
Sen ay ışığını beklerken
Şaşkın bir tayfa gibi
Bucağına yanaşsam ocağına düşsem
Kucağına sığınsam
Ve senin ilk gölgede ilk gülümseyişinde
ilk soluğunda ilk sessizliğinde,ilk şaşkınlığında
usulcacık okşanarak...

Necdet Arslan

Umu

Gel bu gecelik ertele
Peşinden gitmeyi uykuların
Üşümesin durduk yere şarkılar
Varsın dönek desinler...

Necdet Arslan

Unutmak

Her Şeye tüm açıklığıyla bakmak
Olanları kabullenmek
Ve unutmak!

Unuttum, demek
O kadar kolay değil ki!
Mazinin tüm renkleri nasıl solar, aniden! ?
Adımı, adınla bulmuŐken, yeniden
Şimdi bitimsiz işkencelerden kaçmak kolay değil!

Sana "Geri ver sevincimi! .." demeye gelmedim
BođmuŐken sevginin sesini gururum ve yalan
Yine de unutmak
"Unut! " demek kadar kolay değil...
Kolay değil...

Necdet Arslan

Ur

Ben mi bozdum tarlakuşunun yuvasını
En dehliz günlerimde
yayılm ateşine tutuyorsun gözlerimi
Mührünü vurmadañ gönderdiğin
bu insafsızlıklara ne demeli

Belli ki sözünden utanan bir sevdalısın
Esip de neylesin yüzüme poyraz
Sen ateş damlaları katmayı sürdür ıslıklarına

Körkütük işkilliyim desem faydasız
Hem sana açım hem senden nefret ediyorum bu sıralar
Fazla söze ne hacet
Sustum işte,sustum.
Hepsi bu kadar

.

Necdet Arslan

Uyanmalardan Al Rengini

Gökte bulutlar yer değiştiriyor
Karřıki doruktan dūřüveriyor sis
İmbat okşuyor tenimi
Kuşluk geldi gelecek.
Bostanlar salınış yeşil türküler..

Kuşlar havalanır.
Kanat boşluklarında bir çizgi, belli
Her şey o büyük resmin içinde

Kendisi olmaktan ıraklaşmıştır geceye göre ışkın
Suyun rengi çalı dibindeki menekşe akışkan aydınlık som sıcak
Dallarda dizili sütcül can eriği
Ötelerde traktör sesleri
Kuytuda el elde el belde hararet.
Ürpertili karınca yürüyüşleri ve sevişken korkular

Özlediğim ...Göğe karışan koku. Tende ter
Ardıç gölgesinde ferah uzanışlar...
Suyun ıslattığı çakıl taşı
Kayıplara karışan ayak izleri

Böğürtlen kökleri arasında, al
Bir hışırtı duyulur duyulmaz
Bir mola kaçamağı
Yasaklanmış pruvalar yani

Güne teslim edilen sekinmelerin sonu
Sombeyaz sızıntı atar damar patlamalarından
Başka bulutlar ,toprağı yaran direnç
Muhalif bir ırmak

Terk edilemeyen iki yudum
Baharda döllenene yurt göz kırpmaları gibi..

Necdet Arslan

UYKUSUZLUK ÇÖLLERİNDEN

Yine yansıtıcı oldu tükenen zaman
Işıkları tuttu yine
Gözlerim kısık, ince ve tuzlu yaşlarla canım çıktı çıkacak...

Bu sevda farklı bir adama dönüştürüyor beni
Gölgen ne kadar uzağa düşerse düşsün yine benimsin ya
Sisli bir kışla son karede sen
Yüreğimde yer eden üç harf
Koyu bir şarap gibi dilimi dişimi buruyor sensizlik
Tehditkar bir ürperti yayılıyor
Aynaya bıraktığın o iki kara eriğin sürekli kırpışmalarından

Dokunuş izlerinde acı çekerek kalmaya razıyım, demek zor olsa da
Bir yanımda taşra
Öteki yanımda sen

Bu kara kurşunu eritip tenime damıtan kim?
Haberin bile olmayacak
Karda kışta gebersem

Hiç...
Hiç'le başlayan soruları tıpkı senin gibi sıralıyorum artık...
Görür görmez tutsak etmek var seni
Üç noktayla biten derin bakışlar barındırmaz
Gözlerim hiç olmazsa ardın sıra.

Ağlamak mı kimin uğrunda
Şiirler var hiç olmazsa
Zor...
Yazmazsam kahrolacağım. Kalemi fırlatıp atmak
Sayfanın yarım kalması demektir
Yarım bırakmak sana dokunamamaktır, unutmaktır kokunu

Bak aynı tuvalin üstünde binlerce resim
Çoğalıyor çoğalıyor çoğalıyor git gide
Saçların gece siyahı rüzgara tuttuğun ellerin girilmemiş bahçelerden
Güller devşiriyor. Alnın sütbeyaz ...Dudaklarında kuşanılmış alevler

Ötelerden gözlerin geliyor gözlerimin önüne.
Bilirim tek kişilik o kentin kalabalığı seninle çoğalır

Şimdi durmaksızın sev beni diyorsun
Ah bir şiirlik bari yaklaşabilseydin bana

Bu sıralar dilimde yanık bir uzun hava çocuklaşıyorum geceleri
Susarsam sesinde topla sesimi

onocakikibinonbeş

Necdet Arslan

Uzağım Sana Yüregindeyken

Ğizemler paylaşıyoruz gözlerimizle.
Üstümüzden bilmediğimiz kuşlar geçip gidiyor
Alışıyorum mavi kirpiklerine

O değin kısa sürüyor ki seninle birlikte olduğumuz zaman
Hayra yormak gerekiyor gelecek günleri
Veda etmemize dayanamıyor gezindiğimiz bahçeler
Anılarımızı tikiştıyoruz sandık odalarının en koyu köşelerine
Mumlar geç eridikçe kıskanıp duruyor bizi aydede.

Aslında ne çok uzağım sana yüregindeyken bile
Kimselerin sevmediği kadar çocuklaşıyorum sende
Avcıya dönüyorum her kezinde gözlerinde

onaralılıkibinonbeş

Necdet Arslan

Uzaklardan

Hangi yerdedir şimdi, düşünmek bile istemediğim
Darmadağın bir karanlığın kıyılarında dolaşan
Açlığın öfkenin ve korkunun ,göğe uzanan taş yosunlu duvarların
Önünü beklediklerimizin oyunları şafağa yakın
Kasım düşü ,soğuk yalpalarken adımlar...

Say ki meczup naraları günlüklerin rengini örtüyor
Say ki bu kentin yosmaları nargile dumanlarıyla doyurur karnını
Say ki yarının eli uzun olsun öteki dünlerden
Say ki sağa sola kurulmuş barikatlardan habersizdir gençliğimiz
Say ki garda alıkonulan bir lokomotifin feryatlarını saklar gece

Taflan dalları örtüyor şakaklarımı
bölünmüş uykularımı alıp götürüyor hurdacılar
Say ki her dakika bir kahır tümçesi
Kaçınıcı kez yinelediğimi unuttuğum
Güzelliğine köpükler içinde gizlenen mahremliğine
Şelalemsin sen say ki yakamoz parıltısı serptiğim sesin
Dilimde başka çeşniyle yer tutan sarhoşluğum

Kıvrılmış sokaklar ...gecenin gizlenmeye çalıştığı
Boşluk kalıntıları şimdi ne haldedir ki o metruk gözaltıların
Kıskandığımız kan basıncının ve sırtımızdan vurduğumuz
Siperler arasında kalan öpüşmelerimizin

Şimdi nerede tutuşur tuz bastığımız o yaman acılar
Kimle kimin arasında gidip gelir bu vuslatsızlık
Anımsar mısın dehlizlerde taradığımız şafakları

Kaçınıcı yolculuğun muammasıdır akıl sır erdiremediğim
Kaçınıcı kez kayıplara karışıyor kimden öğrendiğini
Söylemediğin kuş dili...

Dönenceleri tamamen tükendi mi bu buselik şarkıların
Neyi mırıldanıp duruyorum ben bu temmuz duruşmalarında...

Bana bir parçacık olsun açlık aşır getir bir yerlerden
Bir karanlığı darmadağın et yalpalamamasın adımlarım...
Say ki toz yağmurlarıyla yıkandıktan sonra öleceğim senin için...

24.07.2018-42

Necdet Arslan

UZUN DURUŞMA

Ne yana kaçsak yarasalar peşimizde
Ne yanda dursak güzellikleri kürüyüp kaçırıyor şafak
Şadece acemi yavruların sokakların ortasına düşüşü var
Ürküntü saçarak çıplak gezenler yine iş başı yapıyor
Bakışından tiksindiğimiz redingontsuz zehir hafiye var
Kolladığı domuzlara bakıyor yükseklerden
Anahtarın deliğine sığdırıyor elde ettiği yeni görüntüleri
Bir yerlerde tersten yazılırken tarih
Üç kere öpüp ilkin başımıza sonra kovuğa koyduğumuz peksimetlere
Gözünü dikeyor beyazsoylu jigolalar
Aşağıları gören bu cedit kudurmayı
Deve yürüyüşlerinin patavatsızlığına veriyoruz belki
Dirseğindeki mantarın çapı yeşil marmara
Toplanmamak yok
Avni Dede sünnet olacakmış yarın akşam
Tevhide Hanım sadıç arıyormuş körfezde
Fena yazılabilirdi bu şiir parmağa diken batmasaydı
Taş düşürme korkusu gibi bir şey
Gibisi fazla can pazarının perdelerini çekmek gerek

Domuz Efendi mutad gündemli oturumu açıyorlar
Testere dünkünden daha keskin
Koca dağı ikiye bölen ne varsa zehir zıkkım
Şokaklarda beş paraya satılır oldu namlunun ucundaki güller
Ödünç istemeyin birkaç kan damlasını bizden
Binicinin sağı da solu da olurmuş beyzadem
Bak bir yosma adım atıyor kapısından güneşin
Göğsünde mürekkebi silik ıstampası iskarta bir mühür
Sonrasında göz kapaklarını ovuşturan zavallı tazelik

Terazinin kefesi bildik nedenlerden dolayı ağır
Kaç şebek şerefe diye kaldırır şimdi zezem kadehlerini
Nerden bilelim.
Etrafta çepeçevre zırhlı donanma
Şak şuka oynamak yasak. Yer çekimli temennalar referansa bağlı.

Şu dağlar ufalandıktan sonra
Bu ısırganlar gibi dağlayıcı feryat
Ne yana kaçsak sayım suyum yok ateşi
Ne yanda dursak güzellikleri kürüyor şafak
İşimize gelmiyor yalan söylemek
Ortalıkta serbest dolaşım yetkili beş altı kıyamet voyvodası

Piyasa,taş düşürme korkusunu çoktan unutmuş
Sırtkan tüccarların elinde
Gül döşeli namlular var cıvata/somun gibi haraç mezat pazarlanan
Ölüm tarlalarındaki bayatlamış kan kokuları tu kaka
Kapatmasını ateşle doyuran tüm güneşlere lanet
Değil mi ki yaşamak son kullanma tarihi bilinmeyen
Burnumuzun dibindeki bozuk paraları andırır palet sesidir
Oldu olacağı yedi sekiz arpa tanesi ve barış sosu

Boyalı billboardlardan dökülen tutkal kokusu...

ondokuzekimikibinondört

Necdet Arslan

Uzun Yürüyüş

El uzanmasın dalımıza
Hazirandan temmuzlara uzanır
Adımlarımız

-Direnç sol yanımızdaki yerde-
Durur

Yılan gibi kayarak yol boylarında
Kuruyan dudaklarımızda türkü türkü
Burçlarına çekebilmek için adaleti
Yürürüz
Bilir bizi bütün yollar
Güneşin onurlu atlarıyız biz
Büyük gücümüzle koşar
Değerlerimiz uğruna canımızı vererek ölürüz

Seni özgür kılmaktır benim derdim
Sahiplenişimiz insancadır

Bir parmak bal sürüyorsun
Devrimin altın çağlı çocuklarının ekmeğine
Yetmez ki.

Yurt çiçeklerinin kokusunu ta ciğerlerimize çekerek
Kana kana varıp dayanmak aydınlığı kıranların kapısına

Seninle yüzleşmenin hatırına
Şeriliyor bu atlas halısı
İçimizde berrak sular
İçimizde yanardağlar

Ki sen
Haksızlık karşısında ruhundan uzak
Bedeninle ve fersah fersah

Yere serpilmiş yazıları
Deste deste toplarken
Ferahlığıyla çeşme başında
O kesintisiz ısıklarımızı

Açan çiçekler kadar canla
Sen yüreğimin öteki yarısındaki kapışma

Hangi güçle çalışırsa çalışsın
Ruhlarımızı bozan cengaver
Kır parmaklarını şunun tanrı aşkına...

beştemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Ücralardan

Ne tükenen gri ne taşlaşan şiir
Ne bölük pörçük yollar,yolculuklar....
Denizi yakarcasına,acıya banarcasına
Aşk gibi kanarcasına
Öğütölmüş günlerden ufalanan
umutla,
Yoklama, hüzzama çalan aksanınla beni
Aynadaki düştü düşecek kaygan son damlayım
Anlayacağın köz tutmuş bütün harflerim
Zindanım oldu kekeleyen şiirlerim,
Eğreti iç çekişlerim.
Altı kalınca çizilmiş ücralarım
Yanmak iş değil yanmasına da
Bilmem ki nereye savururum küllerimi
Hangi ıslak eli seçebildiysen onca el arasından
Ona uzat şimdi bir kez olsun gözlerini...

Necdet Arslan

Üretim Hatası

Korkuları tazelendikçe üveyiklerin
Bağımlılık yapmaz oldu devingenlikler

Atardamarın son voltasında boşalınca
Utanmadan kanla yudular kanı

Yürek sesleri kıraç topraklarda süründüğü an
Bir suskun taş duvar yükseliverdi tam ortamızdan

İçimizdeki o titrek üzgü avutulmadıkça
Şaşırır yönünü bildiği yoldan giden dualar

Aşk'mış adı, yamuk yumuk üç harfçik,eksilteli dize
Koca dağı o aşırılmış meğerse Adem'le Havva'dan bize

ikiyekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Üst Geçit Dakikaları...

Sonralardan biri miydi
Yeşilin tonu
Bilemezdim.

Kamaştırmak için
Kızılışırdı sararırdı şavkımısı
Çekip giderdi.

Ay dolanır mı bu gece
Salınır mı kaygı

Hiçbir anlam yükleyemediğime
Say
Miyoplaştığıma
Say istersen.

Ketenin kefene gönüllü oluşunun
Son sonbaharıdır an

Ah gönlüm
Düşürme kara suların içindeki
Korku çökeklerine yüzünü.

Duyuyor musun koca öfkenin
Parmak uçlarındaki o incelen dolaşımı

Şafağa ne vakte dek hasret kalacağız
Ne vakit koynumuza girecek yosma

Belki de.
Arzın gökle
Son nikahıdır
Yaz bozların intiharlarla son ip atlamasıdır bu.

Alışmak gerekecek
Ateşle perçinlenen düşüslere...

onbirkasımikibinonbeş

Necdet Arslan

Üstümüze Sakın Yıkılma Ay...

Katışmak yaşama

Işığı arayan bir tomurcuğun
Kana kana bakması gibi güneşe
Bir şiir şavkımaya emekleyen bebeğin telaşından
Öteki sulara kulaç atmak Akdeniz'den
Halaya durmak gün batarken bozkırlarda...

Katışmak yaşama

Karıncaqlarla birlikte gündeliğe
Gitmek doruklarına doğru dağların
Sırtımızı acıtırcasına çekmek soluğu ciğerlerimize
Gecekondu önlerinde sabahlamak kimileyin geceleri

Yaşama katışmak

Ufacık mutluluklarla büyük petekler örmek
Arılar gibi.
İnsanla saygınlaştığını bilmek her şeyin
Yeryüzü olmak gökler kadar saydam

Sözden anlayana çoban şarkıları
Gülün halinden bilene yalım yalım toprak
Dalgın olanlara aşk getirebilmek gönüllerden

Katışmak yaşama

Süzülebilmesi kuşdilinden sevdaların
Çemberlerin çevrilmesi şenlikler içinde
Dokunabilmek öteki ten'e birden
Söndürmeden umutlarımızı
Yelken olup açılabilir yarınlar erkenden

ondokuzekimikibinonbeş

Necdet Arslan

Vade

Aynı nehirden kopan iki çay gibiyiz
Başka yerlerden aynı denize dökülen...

Oysa geçen yıl tam da bu günlerde şu karşıki bahçede diz dize oturmuş birbirimize son şiirlerimizi okuyorduk.

Bilmiyorduk başka yönlerin yolcuları olacağımızı.

İyi misin, diye sormaya hakkım yok.

şen de merak etme.
Üstümden uçuyor martılar.
Onlarla avunabiliyorum ya...

Galiba yetiyor bana.

Necdet Arslan

Vaha

Sağa bakan sola bakan
Kum üstü piramitleri
Boyları alçalan / enleri şişen
Enleri daralan / boyları yükselen

Sam yellerinde
Sonu bitimsiz arşın arşın ölçmeler

Ah Thales
Vah gölge denklemleri

Ve şey
Ve tan....

Neyse

Alev kızılı gün çarpması oluyor
Alından dökülürken ter

İçinden çıkılmayan bir ışık çarpması
Vuruyor göze
Dokunuyor töze
Bütün işkencelerden de beter

Necdet Arslan

Vardiya...

Gece nöbetinde
Gür saçlarını taradım çakıl taşlarının
Toplu kaçmalar varken
Yeniden sevmelere koyuldum durdum

Yüreğimin orta yerinde tek kişilik sokak şenliği...
Kalemimin ucunda yarıya çekilmekten kaçınan sözcükler...

Yıldızlarda
Yırtık pırtık dudak izleri
Sulusepken ağlamaklı

Adressiz taşralarda
Kuşkonmazın dalına takılı kalan
Kim bilir kaç şiir başkaldırılarıdaydı..

Anadilsiz bir buğulu soluk
Su oyunları kurmak için lodosun susmasını
Bekleyedursun
Bıçkın nisan
Dalgaların al giysilerini yırtıp
Teker teker kumsala fırlatmaktaydı.

Bize sıcak bir aydınlık bağışlarken gece...
Düşte
Aşk içre...

Necdet Arslan

Varmak için sana şirden

yollardayım

az daha sabret
tükendi tükenecek
sana kilitlenen
kilometreler

sanımca sen şimdi

göğüs kafesindeki
körpe tomurcuğa
sözün geçmiyorsa
benim suçum değil

o güzel zamanda

biliyorsun ki
ikimiz de
aşk sarkacının
deli dolu oyuncularımız

hep dışarıya bakarak

adın mayıs
ellerin bahar dalı
yüzün can eriği
dudakların kiraz kırmızısı

adımlarımı dinliyorsun

birazdan
o billur gözlerine
bir sarılacağım
bir sarılacağım ki

b e k l e

Necdet Arslan

Ve Tekinsizdi...ve Aktı Köpükler...

Kara köpükleriyle oynaşırđı deniz
Ve kendini bildim bileli alışıkđı buna şehir.
Usanç duymazdı
Hiç ses etmiş değildi kıyıya vuranlara

O dalgalar ki toplayıp toplayıp hınçları,
Her defasında daha tekinsiz köpükler biriktirdi

Her yer kara köpüktü.
Gece kara,gündüz kapkara köpüktü.
Köpükler gecenin,geceler kapkaranın,gündüzler köpüklerin
Zirhli yüzüydü

Zulasında suskun duran yüzü kaskatı olurdu hararetin
Yağmur damlaları düşerken döllemek üzere umutlara.

Bela kimi kez en kestirmeden ulaşmak için aşk ülkesine
Ve boğmak uğruna tüm karaların içindeki kapkaraları
Gözü kara olurdu zeytin gözlerde

Gerinip de saplatmak için boşluğuna yüreğın
Hançer olurdu tenhalar ve kapkara kesilirdi elleri
Çıkardı kınından vurur da vururdu öteki hançere yeniden verdirmek için su

Alışılmadık şehirlerde İflah olmaz kalp atışları dilendi durdu karalara karşı
Değil midir ki en karaları yok etmenin öteki adıdır omuz omuza direnmek

Tanıyorsun değil mi günü
Sürüklenip duruyor ırmak üstü yalnızlıkların peşinden
Ve görüyorsun ki saldırıyor bakir uçlarına el değmemiş bulutların

Kendini bildi bileli sağdırdı ten
Köpük köpük olup da doyurmak için masumiyeti

İki yaban gülünün sevişken vaktinde
Titreyen bütün kara gölgeler tanıktır ki
Yorgun düşen hasarsız günahlardır bereketli damlalar

Bu yüzden hep apaktır susuzluğu bastırılmayan gece nöbetleri
Hep üşür,hep üryandır
Köz üstünde tek ayak üstünde duran köz

Bir dal çıtırtısı işte diyelim
Ve diyelim ki yüzün kara

Bir çift el hırsızdır ya şimdi
Fark etmez ki köpüklerin tekinsiz olması
Geziniyordur zarif şehirleri boşaltmak için en kuytularda

Ay utanmıyordur ağarmaktan
Alışık şehirlerde kara köpükler oynaşırken
Ses etmez,usanç duymaz mağmalarda dört nala koşan taylar talandadır mutlak...

Ey kıraç yürekleri ferahlatan öz su
Bir varmış,bir yokmuş olmadan alışık şehirlerin gün ortası karalarından
Akacaksan,akabildiğince şimdi ak....

Necdet Arslan

Vefa

Ağaca dayalı üç ayaklı merdiven
Hiç kımıldama ,öyle dur
Adımlayarak kendimi taşıyorum yukarıya
Göz kulak ol üzerindeki ağırlığa
Bak ellerim nasıl kavıyor seni
Kollarını sıkar gibi sevgilinin

Maazallah
Birdenbire ikimiz de
Yeri de göğü de ürkütmemek gerek
Gölgesi bozulabilir toprağın
Yuvasız kalabilir kuşlar

Yıllardır biz seninle
Aynı bahçede el ele kol kola
Aynı güneşin altında
Ayazlara inat
Bastığımız yerde ebegümece
Semizotu tilki kavunu
İskeletlerimiz üç aşağı beş yukarı

Üç ayaklı merdiven
Geceye gelen aynı ay
Gün dönümü
Dalından düşmüş dut kuruları
Karanlıkta yürüyen su...

ontemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Vertigo

Daha kaç yıl oldu ki doğalı
Yüzyılın sonuna geldim dayandım

Yırtılmıştı gölge,eğilip aldım
Dolandım durdum tanımadığım seslerin
etrafında.takıntılı bir gezginin
kovalar dolusu su döktüm peşinden

İlerde çatallanır yol.
Sürgüleri sürülmeden kapıların
Dalmak mı birden
Bilmezdim meğer her son adım kendi çapında
molozmuş.izindeki yekpare acılarla inlermiş.

Yitip gitmiş günlerin avuntusunu
yıkamaz su.Keyfi kaçar sokakların
kurduğunu gördükçe çile çiçeklerinin

Belleği çalınmıştır uykularımın
Kendime vardığım her rüya yabancıdır

Kırık dökük duruyor
Günlerden beri sözcüklerim
Bileğim idare lambasını tutmaktan yordun.

Hiçbir zaman geri dönmemek üzere
Denize çivilemesine dalıyor cümle fısıltılar...

Gün denilen şey nedir
Yol ne yer ne içer
Şimdi kimlere dil döker rüyalarım
Kokuları başka çiçeklerle yıkanır mı sokaklar
Hangi rüzgar okşar saçlarımı
kimlere avuttururum kendimi

Ya içimdeki karanlık
Takıntıları tükenmiş bir gezginim
Yüzyılın sonundan geri dönüp
Daha doğmadığım yıla geldim.
Yokum,yokum artık...

Necdet Arslan

Vesaire

Kardelen inatlaşır
Kırmaya çalışırken buzu
Tükenir zaman

Telaş an'la
Obje dirençle kavgalı
Çiçek dönenceyle rulet oynar

Başka yerlerin birinde
Yani adına insan denilenler de
Sözüm ona
Tıpkı biz gibi etobursalar
Hegel'e benziyor
Ve tıpkı bizim gibi işey....

Ağustos sıcaklarında
Boy verip denizin dibine doğru
Pat pat
rahatlıyorlarsa

Aman neyimizeyse

Emek haraç mezat değil.
Saman buğdayla ağır

Yine de
pedikürsüz dolaşılmalı sermaye
Bakarsınız çıkagelir kuantum

Yaşamaksa
Savaşlara ve sömürülere karşın da
Yaşanıyor işte

Sorumuzu sorabiliriz artık

Kaç hırsız
Yarenlik ediyordur dün akşam için ?

Aman nemize gerekse,
Kalk cicim
Hadi Buenos Aires'e
kumpir yemeye gidelim

Tokun halinden aç olanların
Dünyasında yaşıyoruz

Sanıyor musun ki saçmaladım
Diyet yapanlardandı kastım

Bu kış kıyamet günlerinde

Aşık, atölyesinde usta
Maşuk, ayrılık ülkesinde acemi

Kimilerinde servet onursuzluk
Taşıyan yüklü bir gemi

Kardelen yorgun argın
Zamanı tüketiyor
Şimdi

Onbirocakikibinonüç

Necdet Arslan

Vida

Sakin gelme
Bu sıralar buzdan farksızım.
Susmasın yalnızlığım
/ışığını arasın gözlerim

Boş ver
Delip geçsin yüreğimi bir kardelen gibi özlemim
Volkan olsun,
gölgene püskürsün sensizliğim.

28.12.2018-129

Necdet Arslan

Virgöl Atılan Nöbetlerden...

Geceleyin
Bir galaksiden ötekine gidip geliyor eloğlu...

Geceleyin
Bir kepçeyi,bir çöp kamyonunu övdükçe övüyor Gülün oğlu...

Birileri uygarlığın onuru
Bizimkisi elhamdülillah Osmanlı torunu

Geceleyin
Atakum'da
Belediye önünde
Demokrasi Nöbeti
Alan razı veren razı
Şamata içinde geçiyor 2016 yazı...

onbirağustosikibinonaltı

Necdet Arslan

Vur Bizi Ey Halkım

...// VUR BİZİ EY HALKIM

Vurul ey halkım, unut bizi
Asıl,asılabilmiş kadar
Sür bizi öldür bizi
Zincire vur bileklerimizi..

Biz ki,
Yanıp yıkılanlardan arta kalan
Ne varsa
Ondan bir yurt yaratmış
Şu Çılgın Türk'lerdik destanlarca...
Seni kölelikten
Uşaklıktan,sömürüden,zulümden
Ve kandan,gözyaşından
Azade kılarak
Birey saymış da
Halk olmuştuk ummanlardan büyük

Ve biz
Topraktan...
Ateşten...
Sudan...
Demirden doğmuştuk..

Senin sokaklarında hem kız
Hem deniz kokar olmuştuk

Hürriyetim ve esaretim
Ve de çıplak bir yaz güneşi
Altında yanan etim için savaşmıştık

Ana ben gidiyom düşmana karşı
Der de
Tek tek ateşler yanan dağlarda
Yıldızların ışıldadığı bir gecenin ardından
Şayak kalpaklı bir adamın peşinden iz sürmüş
Ve sonrasında olgun yemişlerini toplamıştık Cumhuriyetin

Biz biliriz bizim işlerimizi
Diyen bizdik.
Ankara'nın taşına bakan
Hoca Nasrettin gibi ağlayarak
Bayburtlu Zihni gibi gülen de bizdik bir zamanlar

Yine o ilenç ocak aylarından
Birindeyiz işte
Hukuk adına,özgürlük adına
Uygarlık adına
Neler neler yapıyor bu ülkede

Kimin eli kimin cebinde
Liboşlarımız var bizim,döneklerimiz,
İşbirlikçilerimiz...
Ve sabetaularımız, Beyaz Türklerimiz...

As bizi ey halkım!
Unut bizi
Öldür bizi..
Kendi ellerinle böl,parçala,yönet bizi
Kopar köklerimizi...

Bir gün topluca sebahalara çekileceksek
Prangasızca
Sus ve konuşma
Yakına getir o günlerimizi...

Dağ gibi kara yağızlık senin neyine gerek
Arınmak geri kalmışlıklardan
Özgürce yaşamak
Ve Cumhuriyeti koruyup,kollamak
Bayrağımızı dalgalandırmak...

Anlama bizi ey halkım
Dinleme bizi
Bir gün sesimiz birlikte susacak
Özgürlük adına bir top çiçek
Elimizde kuruyacak!

Haykırma ey acını halkım,haykırma!
Başını eğ ve haykırma!
Bir yol kavşağından geldiğin yere ve yöne dön!

Unut bizi ey halkım
Parçalara böl bizi UĞURLarca
Vur bizi...
Öldür bizi...
Kopar kellelerimizi...

Necdet Arslan

Vurgun-

Kıvrılıp duran yalnızlıkların
Boşlukları öptükçe gülüşen yıldızların
Yarısı yok oluyor aynalarda
Koyu gri sokak kokulu bu gece eylül

Tanıyor gibiyiz anlamlandıramadıklarımızı
Yayılp gidiyor mesafeler
Yakıyor kendini tebessüm

Neler yazmıyorum ki defterime
O akşam birlikte olacaktık ve dalacaktık sokaklara
Bir sinema kapısı önünden geçtik
Şuracıkta birazcık...
Kıyıya vuruyor aynı sözcükler

Siyah örtüsünü yırtamadıkça gecenin
Sonunu bilmediğimiz mahşerlerden kurtulmak güç
Yüznelli yıl önce gönderdiğin mektupları açıyorum yeniden
Karşı binanın balkonuna takılıyor hüzün
Hiç tahmin edemeyeceğin kadar geçmişe dalıyorum

Nasıl koparılır yüreğim baharın dalından
Derin suların dibinde öp beni yanayım desem
Bir yanında çiçekler öbür yanında dinamit.
Bulutsuzluktan mıdır neden suskun duruyor gözlerin

Kokun nasıl da kıvrılıyor şuracığa
Gelmiyor duraklara adımların
Çekip gidiyorum sensizliğini alıp
Bir türlü son yazmıyor perdede
Sokağa çıkma yasaklarından birinde
Yine bir çıkmaza dalıyorum

Yakıcı iç çekişlerin içinden geliyor ansızın kokun
Bir veda ediş bu kendi mumuna üfleyerek
Unutmak zorunda kaldığımız kaşabalar gibi dağınık
Öteki ucunda telefonun cilveli ağlama nöbetleri
Başka bir adı olmalıydı bu kayboluşların
Başka öpüşlerinden birinin tadı kalmalıydı dudaklarımda.

yirmisekiz Eylül İkibinonbeş

Necdet Arslan

Y o n t u

Yıkar beni
Bir kesik söz
Serer
Gökyüzünden yere
Birden
Kırılır yüreğimdeki çiçekler
Yok olup gider
Sevinçlerim

·
Çıldırır beni
Kimileyin içinde olduğum evren
Bir yıldız söner
Kurur bulutlar
Kokusunu kaybeder ses
Kumsala dönüşür yüzüm
Zonklar içimdeki öfke
Salgısı zehre dönüşür yaşamın

·
Şaşırtır beni
Beklenmedik değişimler
Serpintisi bilincimde
Yapışır kalır kötümserliğin
Kucaklaşmaya yanaşmaz maviler
Dönemeçlerde kaybolur şarkılarım

·
Umutsuzluğa sürükler beni
Kesintisizliğe koşullayan sonsuzluk
Denize düşer dolunay
Karanlıkta boğulur
O büyük dolaşım...

yirmibirtemmuzikibinonaltı

Necdet Arslan

Yakıcı Bir Islık Sesi

Damar damar açan düşsel tomurcuk
Gizemli yol bulur sevgilerden
Tedirgin bir yalnızlığa inat
İz sürer gece gündüz demeden...

Göçebe zaman başka bir baharı alır getirir
Tutsak aşk işte bu döngüde düşer yıldızlardan
Sonrasında
Yaşamdan beslenen o bereketli tohum
Süt beyaz filizler misali
Buğulu bir soluk itişiyile uzar da uzar...

Gökçe bulutlarda dolanır sevi
Yatağına sığmaz delişken nehir olur da
İki bedende
Çağlayanlarca taşar...

En mahrem ilk yazların körpe düşlerinden
Yakıcı bir ıslık sesi yayılır ansızın
Öz/üm tutuşur sınırsızca...
Şulu sepken yağmurlar nasıl yapışırsa toprağa
İşte öylesine,
Dudaklar al iziyle ıslanır...

Dolunay akşamlarının uykusuz suları gibi
Nazlı nazlı akan
Umudumun çocuksu yüzünü
En masum rüzgarlarla ferahlatan
Tedirgin düşsel yolculuğumu
Sonsuz kılan
Yıldızlardan daha ışıltılı, daha rengarenk
Dilimde büyük ülkeler kuran
Ömürlere bedel ey büyük aşk
Hoş geldin!

Yeter ki
En alevli saadetler getir uzaklardan
Çiçeklendir gönül bahçemi çağla bademlerinle
Dokun tenime, sar,sarmala, hisset beni
Tutsağın olmaya hazırım şimdi
Zincirlere vur göz bebeklerimi...

Necdet Arslan

Yakın ya da Irak

Tedirginliğim nah şurama
Kışlar durur epeydir
Bir karabasan
Arkamdan hançerler güz telaşıyla

Senin ikliminde
İster Nemrut büyüklüğünde barut olsun
İsterse gönül kıvrımlarında can çekiştirsin sevda
Ne umur!

Tüm dönenceler leyli bahar
Tüm yönler başak ormanları

Yeter ki
Herhangi bir akşam üstü
Döneceğini söyle bana
Katlanırım yangısına özleminin

Kaşın gözün yüreğinin atışı
Senle birlikte şafağın doğuşu güneşin batışı
Bende saklı...

Bütün katli vacip gecelerim sana sevdalı

24.09.2018-80

Necdet Arslan

Yalan Değil

Gecenin ortaları
Derin dalış ,sonra sıçrayış,koyu bir tipi
Peşinden rutubet kokusu
Camlara çarpıp düşen damlalar...
Bir kupa şarap yarım kayısı
Ayaklarıma dolaşan ıssızlık
Adımlayıp durmak aynı dört duvar arasını
Dağılıp gitmek o melodide
Dağılıp gitmek sensizliğin yoğunlaştığı saatlerde

Yan yana duran iki dudak
Sanki birbirine karışmadan kuruyan iki ırmak
Yüreklerimizden vuruyorlar

Sırılsıklam zehirlenmek bu olsa gerek
Sonu gelmeyen karanlıklardan büyüyen duvarlar
Lidyalılardan kalma bir şehir yalnız, yarım adam

Canım yanıyor
Yine uyur uyanık bir dalış
Birazcık kırmızı şarap , peşinden sayıklama nöbetleri
Nasıl yanıyorum anlatamam
Bu yangını körükleyen başka poyraz
Devrilen masa saksılar iç geçiren perdeler
Uçuk kaçık damlalar
Sana baka baka yavaşlayışım yaşlanışım
Geceye yığıdığın onca şeyden adım başı barikat
Bu bozulmuş kentin çıkmaz sokaklarını
Bir solukta nasıl dolaşayım
Daha neler neler
Anlattıkça çoğalıyor bu hakikat...

onbirhaziranikibinonyedi

Necdet Arslan

Yalan Söylemez Kimi Masallar

Evvel zamanların içinden geldiğinizde geç kalmıştınız zamana.Vedaların çekilmek için doğurulduğunu bilmeden döllediniz birbirinizi.Hastalık kapabilirdi suyun yüzeyi,ellerinizi derine daldırmaktan kaçındınız.

Gözlerinize kara peçeler saptadınız sonra 'Gözüm kes' dediniz.Duydu hecelediklerinizi sokak lambaları,pervaneler,dalgakıranlar.Yan mahallede altı yıldızlı otel lobilerinde makas kesiyordu jetokainli dudakları...Yığınla korkusuzluk vardı yaya geçitlerinin beyaz badanalarına basan sarhoş adımlarında...Yağmurun yağacağını haber veren çocuklar ellerini ovuşturmaktaydılar..

Yorgansız dalmaya çalışıyordunuz ayrı odalarda uykulara...Kasıklarınızın arasına sıkıştırdığınız elleriniz uslanmışlardı.Barikatlara takıldı soluğunuz. Söz geçiremediğiniz açlığınıza engel oluyordu sokağa çıkma yasağı... Birden soluk bir do sesi,telini koparıp fırladı masaya.Sonra akşamdan kalan ne varsa yerlere dağıttı.Betonu tuz buz eden zamanda dişlerinizi sıktınız. Vaftiz için perdeleri aralamak gerek miydi,bilmiyorum.Bileklerinize kadar alçıldınız,elleriniz,parmak uçlarınız toz pembeleşti.Çanın küf kokusu sindi duvarlara...

Yasaklardan sonraydı.Yalnızlıklar bir arpa boyu bile gevşememişti.Birbirinizden önce miydiniz sonra mıydınız bilen yoktu.Bir başlayıp bir susan yıldızların ağızlarına pamuk tıkadınız. Geç kalmıştınız restleşmelere çünkü topuk dikenlerinden güçlkle yürüyordu gece.Neşterin susmalara saplandığına tanık olmaktan hükümlüydünüz.

Ladese girişmek için emekleme dönemini toptan devretmişti aşk ve erkenden kapanan kepenklerin hangisinde gizliyordu kendini kim bilir. Birbirinizi geçirdiniz usunuzdan.Elleriniz kasıklarınızın arasındaydı yine.Yağmuru haber veren çocuklar daha da koyu uykudaydılar.Sendeleyip patıkaya sırt üstü uzanan bedenlerinize yorgan dahi çekmediniz,bir bok olmazdı o bayatlayan sıcaklıklarınızdan... Evvel zamanların bulutlu bahçelerinde kenetlenen ellerinizi çözüyordu düşlerinizi iğfal eden hüzn.Uzadı da uzadı üç noktaların sonrası...Hiç kimseler kalmamıştı bir varmış bir yokmuş masallarının pamuk prenseslerinden,cücelerinden...

Üç elma yerine güneşin fosilleri düştü gökten... Zorbalar üşüştüler enkazın üstüne.Bir parmak bal sürmek için dudaklarınıza uygun zamanı beklediniz nöbetleşe...

Gözlerinizden indirdiniz kara peçelerinizi,ufuklarda kayboldunuz... Küfün çan sesleri patlattı kulak zarlarınızı...

yirmidörtaralıkikibinonbeş

Necdet Arslan

Yalancı İzler

Yine marttan bir günde ydik.Yıllar dönenceler
düştü geçmişin çöplüğüne.Bulvarda sağa sola bakıyordum
Belki şadırvanın yanındaki meyhaneye dar atmıştım kendimi
Sol ayağımda yine benzer inmeler vardı
Yenileriyle değişmişim sözcükleri

Upuzun saatlerimiz olurdu upuzun yollara vururduk neler neler
konuşurduk.Kalabalıklara aldırmadan bir ağacın arkasına gizlenebilirdik
Ayaküstü olurduk çoğu kez.Başımızı alamazdık arzularımızdan.Köşe başında
iskemlesinde
oturan çiçekçi teyze cam gibi gözlerle bakardı bize

Rüzgarlar değil sadece,saçların da değişmiş artık. Kurbağalar bile maskesiz dolaşmaz
olmuş ortalıkta.Eskimiş battaniye sarı musluk davun ağaçları tifo
hepsi önadlarıyla atmışlar köprülerini

Donakalıyoruz olduğumuz yerde.Herkes kendi dalkavuğunu arıyor
Sana varmak kolay değil,engeller koymuşsun adım başı.Zamansız açan
bir gonca güle dahi uzanamıyorum.Dikenlere takılıyor uçurtmalar.Kömür vagonlarına
Hep geç kalmışları yüklüyorlar kürek kürek atarak...

Marttan bir günde yiz yine
Susuyoruz birbirimize.Kaldırımlara soluk soluğa
düşüyor adımlarımız.Artezyenin yüzeyinde bulanık duruyor o ayna.
Nasıl eritilir elimizdeki yüzümüzdeki taşra

Yalanlaşıyoruz.Son vedaları selin önüne
fırlatan biziz sanki.Menekşeler sönerken gülüşen katilleriz
Bilmediğimiz gelecek zamanları ortaoyuncular gibi
kendi kendimizi aldatıyoruz inan ki ...

yirmiikimartikibinonaltı

Necdet Arslan

Yalın Yanılgı

Olgun başakların hasatıydı
Bir söylence söner,
Yol döşenirdi gönence
Saniyelerde asırlık zincirler çözülür
Bilinç özgür kılınrdı
Dem vaktiydi
Dallanırdı,ballanırdı,allanırdı soycul bir imece...

Ben.bozkırın atardamarıydım
Gökçe türküler biriktirirdim
Uzun yürüyüşlerde
Kucaklardım
Oluşları,kılışları...tüm edimleri
Uzaklara, en ötelere uçururdum
Ak düşüncelerle,devingenleşerek
Evrimleri biriktir ve korurdum özgürce...

Zaman, o büyük akış
Kesintisiz,süreğen nefes
Bu senin yanılgın
Bu senin yazgın
En cilalınmış zifoslardan birikerek
Özüne sinen yalnızlığın...

Ayırında mısın şimdi?
Kar tanelerini toplayan
Başkentleri boşaltmak
Utkuları boğmak için
Geriye gerinerek ilerleyen
Biri var şimdi sessizce...

Köhne bir dağın doruklarına
Konan ilk tüydür kar
Tansılaşarak toparlanır akar da akar

İvecendir...
Agnostik bir davet
Kaleler yıkmak için
Gönüldeş toplar
Eylemci kılmaya,mağrur ve yüzsüzce...

İşte o kıpı
Yolculuk vaktidir
Bir büyük beyza toparlaktır
Agresiftir,iz sürer
Pusattır,geri teper
Bir sırnaşık bırakıt
Önce donar,sonra şimşek gibi çakar sessizce...

Evet,ayırındayım
Hiçbir bilinç vargilamaz
Nitel sonlanmayı

Birden dokuza kadar
Bütün kombinasyonlarla
Toparlanarak
"Üstüme görev değil! " der de
Bakar da bakar
ödünlüce/ödünsüzce

Güncelere yazılan
Örselenmiş tüm bellekler
Bir yar/a kayar
Derken
Şahikaların göz bebeğinden
Doğan bir engerek
Salkım saçak bulutların gölgesi vuran
Bütün denizlerini yakar kimliksizce...

Susma vaktin
Kara bir çağa vurgun mudur eyy deli gönül
Sol yanında bir yürek
Neden kanar da kanar

Terk etme sevdalarını,diren
Göreceksin
Filizlenecektir yine sevdaların
Sular geriye dönünce...

Necdet Arslan

Yalnızlık bulaştı maviye

Göğе yapışık
Yıldız,maviliklerin üstünden sıçradı,bir başınaydı
Boşluğunda derin hiçlikler
Yıldız,sonrasızlıktı ,bilinmezlikti.
Seyre dalan bocalıyordu

Yıldız,ufuk çizgisinden sıçradı kayıplara
Uzattım kollarımı yok
Karanlık dağıldı şafak uyanı uykusundan
Bir avuç su şaplattım yüzümde

Fundalıkların orta yerinde
Yıldız,semah oynadı denizle birlikte
Bir metruk değirmen
Dertsiz,evlere şenlik
Delice döndü de döndü

Yıldız ne kristaldi,ne de dost bakışlıydı
Ne kent soylu ne de orman kaçkını
Başına buyruktu biraz
Çekip gitti.

05.08.2012-49

Necdet Arslan

YALNIZLIKLAR BULAŞIYOR SEVDAYA...

Öyle ırıyorsun ki
Göklerden yağmur yerine kar yerine
Ayrılığın mızrakları yağıyor
Her mızrak fena saplanıyor bedenime

Daha çok yanıyor yüreğim
Daha çok kanıyor her yerim

Ne yana gitsem fırtına
Ne yana savrulsam bir yangının ortası.

Ayak bastığın topraklar
Acı tarlaları oluyor
Ötelere geçit vermiyor sensizlik barikatları

Tenin rengine dönüşüyor gökyüzü
Ufuklara çiziyorum gülüşlerini
Gözlerine benziyor bazen bulutlar
İhlamurlar altında yine sen kokuyorsun

Bak yine kasımın hırçın yağmurları
Islanıyorum üşüyorum donuyorum
Görmüyorsun duyumsamıyorsun

Alışmak kolay değil bu iklime
Artık direnemiyorum sesimizi taşımaya karşı koyan tellere

Ne yapıp da bastırmalı bu kekremsi özleyişleri
Nasıl susturmalı seni şarkılayan bu bekleyişleri
Ne yapmalı bir söyleyip bin ah işittiğim bu şiirlerimi

ondörtkasımikibinondört

Necdet Arslan

Yalpalama

Banket kenarında aşısız bir yeşil
Yol çizgilerinde suspus zaman
Her soğuk bir öncekinden acınası
Bozkır arsız adımlara hasret
Toptancı kepenklerinin ve parkların,o izinle
tıkır tıkır işleyecek gülüşmeleri
Beklenmedik anda upuzun uykusundan
uyanacak Karabaş.
Vuracağım sıralı tezgahların olduğu taraflara
Adım başı gözlerimde seğırtme
Bir tanıdık hiç oralı olmadan geçecek yanımdan-anla
anlayabilirsen zan altında kalmadan sıkıntısını
Dere yabancı kesilmiş imbatına
İkinci sınıf insanları bileyen bir yorgunluk
Kime danışılrsa aynı yanıt :
-çoğaltdım içimdeki harfleri,boşaltacağım yerler kayıp
Dinledikçe başkalaşıyor kulaklara çarpan bu yanık türküler
Maviler şaşkın,sarılar dirliksiz,rakamlar aldatıcı
Bir tutuşturabilsem köz olacak pencere camları...

Necdet Arslan

YAMALI BOHÇA

Bu ceviz böyle saklanmazdı
Korkmasa birinden girmezdi çalı dibine.
Geçirmezdi gecenin soğuşunu
Çatlak kabuğundan tenine

Kirpi ne dolaşıp duruyorsun bakayım sen ortalıkta

Yok yok ben sormadım
Aha şu taraflardan geldi o sesler..

Kimin kime gücü yetiyorsa
Patlatsın ensesine
Görmemezlikten gelmek gerek bazı şeyleri
Hem bana ne!

Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın,demiyor muydu ebem Mestane
Armut kalmadı madam verelim mi kestane?

Bundan böyle mil çektirmeli gözlerimize
Yırtıp geri dönüşüm kutularına
Atmalı aşk mektuplarını

Çatlak kabuğundan
Örselenmiş düşler doluşmalı avuçlarımıza
Çalı diplerinde gizlenen cevizler örneği

Şiirimizde paslı noktalar olmalı
Virgül endamlı sevgililerin ayağına dolaşıp
Yerlere yıkan demirler gibi...

yirmiyedieylülükibinonüç

Necdet Arslan

Yanardağlar

//*YANARDAĞLAR....

Zifiri karanlığı geceden aşırıp gelenler var
Yıldızların gözlerini bağlayanlar var
Zamanı santim santim geri sarmaya çalışanlar var
Köprü başlarını tutan eşkıya sürüleri var

Ya ay kaçarsa
Varsın kaçsın,demek yok
Güneşten süzülen şu ize bak
Şıradan değil.
Özgürlüğün renkleriyle dolu
Adı cumhuriyet bu ebemkuşağının...
Yüzyıllık öykümüzün özel harfleriyle yazılmış
Devrim devrim bilincimize kazılmış...
Neon ışıkları değil ki söndürülsün

Gölgeler bizim
Şu dalından sarkan pembe kızıl kirazlara uzan
can eriklerini dişle
Bandırma'nın geldiği yöne doğru bodoslama bak...
Çocuk nasıl da ısıyor Samsun simidinden
Selviler yükseldikçe göğe yüreklenmiyor musun?

“Hayatın olduğu yerde umut da vardır...”

Avuç avuç biz saçarız bu topraklara tohumu
Bu yurt bizim,çocuklarımızın
Sol yanımızda,yüreğimizin üstünde o bildik Ses
O'na yürüyor milyonlar köylerde kentlerde
Bozkırlarda dalgalanıyor ay yıldızlı bayrağımız
Her çocukta başka bir can,başka bir heyecan
Bir atardamar ki iklim iklim ,sevgi sevgi,umut umut
Gümbür gümbür atıyor gözleri nefes nefes

“Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir”

Elimizi kana bulamayın bizim
Çekip gidin buralardan bedhahlar
Sonsuzluğa yürümeye yeminli
Bu yağız çocukların her biri Mustafa Kemal'dir
Duyuyor musun adımlarından çıkan sesleri
Yeni çağlara yürüyorlar

Zifiri karanlığı geceden aşırıp gelenler var
Yıldızların gözlerini bağlayanlar var
Zamanı santim santim geri sarmaya çalışanlar var
Köprü başlarını tutan eşkıya sürüleri var

Varsın olsun,demek yok.

Özgürlük ve bağımsızlık bizim karakterimizdir.

“ Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlâtları, yorulsanız bile beni takip edeceksiniz.”
Demiyor muydu ATATÜRK!

Bak yine fener alayları geçiyor yüzlerimizi ısıtan
Damarlarımızdaki yatağına sığmayan sel öfkelerimizden
Bu başkaldırı bir baş dönmesi değil
Namusum üzerine ant olsun yalan söylersem
Bu gülümseyen gözler coşkuyla, umutla, dirençle, inançla
Cumhuriyet çiçeklerine can suyu olmak için parıldar
Her gün bizim için 23 Nisan'dır ,19 Mayıs 2019'dur,29 Ekim'dir
Duyduklarınız özgürlüğün inançlı sesidir...
Patladı patlayacak işte yanardağlar...

yirmiyediekimikibinonüç

Necdet Arslan

Yangı

Eşkiya kesilir gece olunca zaman
İner uykular öncesi odama
Gün ışıyana kadar tutsak eder ruhumu
Yığıştırım sigara izmaritlerini
Savrulur kül kül duman duman

Adını anımsamak
Ve sonra kaybetmek
Ve yeniden bulmak durmadan durmadan
bitirir beni

Limanları beklercesine sabahı beklerim
Kanım grileşir, acısı yüzüme yansidikça ilk güzün
Özümü köze dönüştürür özün

Herhangi bir ıraklığın başlangıcı da
Bitişi de omzumda bir mavzer ağırlığıdır

Biliyor musun durmadan
Kulaklarımda çınlar o son gecenin nağmeleri

Kervanlar gelir geçer buralardan
Bense boşu boşuna açıp kapatırım perdeleri...

19.08.2018-61

Necdet Arslan

Yanık Bir Resim Daha

Oraya
Yolunu gözleyen dilsiz sözler bıraktım
Gelip kaçamak bir bakışla
Söndürmek için içimdeki çöl yangınlarımı

Harman ayında
Yüreğimde titrek ve utangaç düş yükü
Sanki bir kurumuş gül yaprağı üstünde inleyen çiğ
Ağır ağır yumuyor gözlerini

Şiirlerime öpücüğünü kondurup da gittiğin an
Dinmek bilmeyen bir fırtına başlıyor
Dört bir yana savurmak için beni...

Pörsümüş sürü sürü bulut kırıntıları
Sis gibi çöktüğünde
Tüm karanlık sözcüklerden kaçınarak
Esmer gölgene sığınmak isterdim.

Olmuyor

Düşlerimizi teslim edebileceğim
Yankısı susmuş yarınlardan biri daha
Yanıp tükeniyor demek ki takvimlerden

Necdet Arslan

Yanılsayış

hani nerede o sürüklenişlerimiz
kivrıla kıvrıla,ne yana akıyorduk
derelerin kıyısı sıra
bilseydik

karların eriyişine tanıktı
oralarda bekleyişlerimiz

yıldızlar yanıp sönerken
dışımız kocaman dağ
içimiz birer ölü deniz

zor yutkunuyorduk buzlu dumanları
zor yudumluyorduk umutları

Necdet Arslan

Yanıt

Neden mi seviyorum seni
Şeyyyyy...

Anlatmaya çalışırım
dilim döner
döner
döner
tam da söyleyeceğim sırada kaskatı kesilir

"Beni neden seviyorsun?"
Off , bu nasıl soru şimdi

Nerden başlasam anlatmaya
bilmem ki

Yaklaş biraz
Gözlerime bak yeter
Efil efil saçlarına
Dokunsun parmaklarım

Kurtulamayayım bu girdaptan

Şu senin
Ölüm benim olsun
Razıyım

Hepsi bu
bu işte

Anlatabildim mi,tamam mı?

27.04.2019-140

Necdet Arslan

Yankı

Eteklerin her an suya değercesine
Salına salına çıkıp gelmeliydin

Nicedir süren özlemler
Şıp diye tükenmeliydi

Birlikte uzanmalıydı
kiraz dallarına ellerimiz

Başımı döndüren şeyler
Sunmalıydın bana eskisi gibi

Gözlerine gömülmeliydim
Çavlan çavlan akmalıydı
Saçlarından bahar

Tutunarak varlığına
Vurularak güzelliğine
Başım döne döne
Birinden öteki dizesine koştuğun
Şiirler yazmalıydım sana

Her an suya değercesine eteklerin
Çıkıp gelmeliydin salına salına

İpek ipliğe benzeyen nefesin
Karmakarış olmalıydı iklimimde
Çözmeye çalışmalıydım o kör düğümü
Şende gidip dönmeliydim

Gelip ansızın
Canımı böyle yakmalıydın

01.06.2018-18

Necdet Arslan

Yankı

Kumsalda bozulduğu sırada adlarımız
Uyanıyoruz öteki uykular gözlerken bizi
Kocaman bir düş işte
Düştüğümüz anda buharlaşiveren..

Biliyor musun
Mezarlıklarda sıralı gömütler gibi
Ölü saatler düşüyor üst üste
Boynumda bileğimde birbiriyle didişen sancılar
Anlatamıyorum hangi yoldan başlasam söze
Öyküsünü kaybeden turnalar düşüyor yüreğimin üstüne
Dilimde her kezinde ıskaladığım ağıtlar

Bu bahar günlerinde egenin toprakları sarı
Dağlar dalgalar martılar körfez balıkçı tekneleri
Yüzün ,gözlerin ,sözlerin
Taç yaprakları buruşan gonca sarı..

Ötelerden sana koşmak istiyorum
Bayıyor tütsü /barut kokusu
Bildiğim kentlerden biri değil burası
Sen çile çekmeye çaptırılmış bir hancı
Bense bir çılgın tepeden tırnağa sıırılsıklam yabancı.

Kumsalda bozulduğu sırada adlarımız
Uyanıyorsunuz öteki uykular gözlerken bizi
Kırık zarlar gibi kabul görmüyor hiçbir şey
Zaman haz duymak için daha sıkı bağıyor bileklerimiz

Yollar sarı çiğlikler arzular yokluklar
Demir rengi dakikaların akışı güneşin batışı köpek havlamaları
Yüzümüz ,gözlerimiz ,sözlerimiz
Taç yaprakları buruşan goncalar sarı
Bayıyor tütsü /maun kokusu
Şeytan davetliyor neyin ne'siyse

Anlaşıyor bazen perde kalkınca aradan
Aşk yuvası değil kovan önü oluyormuş orası
Bir çağrının sarı yankısı yüreğime çarparak pareleniyor

İster koylarımda, ister kolumda, istersen koynumda konakla...

Yine aynı kumsalda bozuluyor adlarımız
Ayrı yerlerde uyanıyoruz öteki sarı uykular gözlerken bizi
Ayaklarımız vurduğu yerde yeniden zonkluyor postal acısı
Tökezliyorum neresi olduğunu bilmediğim bu çıkmazlarda

Œimdi iliklerime kadar iŒleyen baŒka tutsaklık
Varamıyorum koylarına varamıyorum

URLA/
dokuzmayısıkibinonyedi

Necdet Arslan

Yankı ve Parıltı

Aşk güneşi yakmayı
Gözüne kestirerek gelir gelirse.

Yüreğimizin büklümlerine denizler
yığar, kuytularında depremler doğurur
gönlümüzün/
Kurşun işlemez kaburgasına...

En faşist hortumların zincirlerini
Kırıp açar / yurt edinir sol yanımızı

Bütün kavgalar, savaşlar, depremler
Hiç'leşir aşk varken

Bütün oyunlar yalan, bütün nazlar talan olur
Düşmeyelim yeter ki onun yoluna

Varsın iki eli yakamıza yapışsın
Öfkenin, zulmün, ölümün...

İlla ki Sen
İlla ki aşk Gülüm...

Necdet Arslan

Yankısını Arayan Seslere

Çırpınırlarım buğulu, kristal ova
Acımasız ve korkusuz, yüzeyden derinliklere
Ne ki sol yanım gibi gürültülü, darmadağın
Yalnız ve rutubetli mağara gibiyim
Yüzüm üzüm bağlarını özler, çorak diyarlarda süzülür
Ellerim bağ bozumlarında, sığ suların gizlendiği yerde
Sızan lekeleridir damıtılmış güz şaraplarının, ah ikimiz
Taşındığımız dün geceden beri kendimizden;
İsyandadır bu şiir, paramparça yorgun
Hiçliklere, aşkların korkunç gölgeleri, yani
yırtılır ya, karanfilin son düşü
Dalında kızarır her akşamüstü, tütsülenir zamanlar
Yürü eğreti sokaklardan, düşlerim yürü
Yılgın, küskün, yatak yorgan yorgun, yürü....

Necdet Arslan

Yanlş

Taşmıyor fiske fişke
Alnıma yapıştırdığım ter
Üstümüzde serili bulutlar
Kadim kuraklık içinde
İnanasım gelmiyor
Yüzümü kırmızıya nasıl boyadığını
hararetin

Her nefes aldıkça
Ciğerlerimin sökölüyor olması nedendir

Dışarıda kaç tanınmadık cüce
Devriyeye çıkmıştır
Gören de
Bilen de
Yok

Kaç günlük ömrüm kalmıştır
Ötenazi vaktine
Bir mengeneyle parmağımı kısıtırmadan
Ağlamadan sızlamadan
Tükense şu merak
Dağılsa korku

Kaygılar deve sürüsü
Gerçekler pıtrak pıtrak...

yedinisanikibinonaltı

Necdet Arslan

YAP BOZ PARÇALARI

Uğultu infilakın peşinden dindi
Denizin yüzeyindeki gizem durgunlaştı
Kan kardeş oluverdiler şu karşiki yamaçla...
Karşı yamaçtaki uçurtma
Yakınından geçti teknenin,
Dokunmadı bile
Elinin körü, diye kızabileceğini düşündü sadece.

Boşluk denilen şey
Toprakla neyin arasında bir yerde acaba?
Enini boyunu, gözünü kaşını, yaşını başını bilen var mı
Hangi nedenden biçimlenmiştir
Her gün ayrık mı giyinir
Sever mi sevilir mi?

Hay Allah
Gün ortasında bir kurşun geldi
Saplandı ağzı açık zarfın içine
Nasıl değişti oracıkta her şey
Boşluğun değişip değişmediğini görmedim ama

Uğultu yeniden açtı ağzını
Çalkalanmaya başladı deniz
Çünkü kayık alabora olacaktı nerdeyse
Uçurtmanın ipi kopuverdi
Boşluğun içinde beyaz çizgi inceden kalına
Dağıla dağıla kayboldu

Nereden geliyor bu tam tam sesleri?
Teni yanık olanlar üşümezler değil mi klimalardan
Solgun ufuklara doğru mu kaçışıyor
Kocaman adamlar?

Dün gece yine karartma yapıldı buralarda
Öykünün son yaprağı neden boş sanıyordunuz
Otlar büyüyemedi
Adem ile Havva oracığa oturamadılar
Dozer tekerleği olsaydı ay kaçarlardı
İki çift el
Koyuluğu artmış boşlukta takılı kaldı
Uğultunun kız kardeşi hiç keyfini bozmadan
Hüpletti yandan çarklı kahvesini

Gönül çadırında
Ortadan ikiye bölünmüş küçümen salon
Kırlangıç fırtınası bu ihlal edilmiş sınırlara basıyor adımlar...
Çiğnenir oracıkta unutulmadık şarkılar...
Uğultular
Deniz ve gizem
Uçurtmasına sulu gözlerle bakan karşiki yamaçlar yalan

Yalan

Koyların yanından teğet geçen tekne
Yeri yurdu belli olmayan boşluk
Onaltısına çivi çakan yalnızlıklar
Zarfa saplanan kurşun
Dağıla dağıla kaybolan beyazlık
Kaçışan adamlar
Tam tam sesleri
Ne varsa yalan

Otlar öyle bir büyüdü ki
Kocaman adamların yüreği yandı
Az önce şuracıktan kalktı Adem ile Havva.
İki çift el nasıl indi oracıktan
Birbirlerini mi öptüler
belki de

Anlaşıldı gönül darlığını yok eden ilacının ne olduğu
Yıkılmalı tüm yalnızlık istasyonları
Uçurtmalar çatılarına takılmamalı
Zamanı ve gölgeleri sürükleyen tüm nehirler
Kurutulmalı kurutulmalı....

otuzmartikibinonüç

Necdet Arslan

Yara

Genceciyim
Aylarca kaldım hücrede tozlandım
Bir isli lambanın ışığında
Zar zor görebildim yüzümü aynada

Geldiğin gün başladı bu öykü
Kazımaya koyuldum
Senin bilmediğin sayfalara düşürdüğüm yalnızlıklarımı

Kendime taşınmak istedim
Her kezinde
Yıkamadım tan kızılığını perdeleyen barikatları

Bundan dolayı susmuştum sana
Bundan dolayı susamıştım sana
Artık günden güne iyileşiyor bu yara

yedişubatikibinonyedi

Necdet Arslan

Yara Hali Olsa da.

Gök ela solar
Gün saat dakika sanki son nefeste
Kalem elde uyur gezer, tükenir sözcükler
Kent siner
Kalırım
Bir hayâlin
Bir hayalete yerini terk etmesi yok mu
Görüntülerini damıtır gerçek
Suskunlaşırım

Bir uçtan bir uça
Bilmem hangi oyunbaz
Gri izler bıraka bıraka
Süzülür yurt topraklarımızın üstünde

O ses kırbaç gibi
Tortusuyla bilincimizi cırmalar
Çiçek ölgünleşiyerirse de dalında
-suz kalmış değilsiniz der
İçimdeki feryat.

Böyledir bütün kaygılar gelir geçer canımın içi

Günün birinde
Güneş vurur alınlarımıza yeniden
Açlığımızı giderir yengi
Gülüveririz

Bu yurt bizimdir üstünde biz teperiz horonları
Sen yeter ki unutma
Sevdalarımıza göz diken şu uğursuz baronları

onyedinisanikibinonyedi

Necdet Arslan

Yaralısın

Birlikte oluşturulan sevinçler vardır
Kaçırır avuçlarımızdan
Hiçbir şekilde iyileşemeyecek bir iz bırakarak yerinde
Nedendir bilinmez
Durdurulamayan zaman aktıkça
Gönül evimizdeki ateş kendince yanar da
Bir yanımız eksik yaşarız.

Dizelerin sahibi kadar
Yazılanları okuyanların çoğu da
O benzer altın çağın yorgunlarından.

İçinizdeki girdap derinleştikçe derinleşir:
"Keşke kör olası gitmeler olmasa! " dersiniz
Klavyeniz hep aynı coşkuların notalarını vursun istersiniz.
Yeşile boyanan dört mevsim
Fark etmeden zemheriye dönüşmesin istersiniz.

Elimizde değildir naçar kalmamak
Sonrasında vahşi bir gurur:
"Bu suç ikimizin! " diye haykırmada güçsüz kalır.
Köhne limanlara sığınır ve kurtulduğunuzu sanırsınız.

Yanılsamanın ta kendisidir inleyişler, ta kendisidir.

Şair kadar nice yaralı yürekler vardır
Sorgusuz infazlarla adını yitiren.
Şimdi onlar dört köşeli bir dairenin içinde
Kurtuluşu beklemededirler

Ait oldukları adreslere hasrettirler.
Kimseler bilmez, bilemez bunun yangısını, bilemezler!

"Yaralısın! " diye fısıldayacak bir ses gelip geçmemiştir, o diyarlardan.

Necdet Arslan

Yarı'm

Nasıl bir anlamın varsa /
ve nasıl cisimleştirdiyse gücümün yeteceği yok varlığını imha etmeye.
Donmuş halde duran bir gönül noktasısın sen...

Necdet Arslan

Yarım Gelirim Yarınlar Gelmedikçe

Hüküm verilmesin yeter ki
Aşk için
En çorak yerine gömülünce toprağın
Oldum olası tanığımdır kıran vurduğına
delibozuk dizelere

Yaslanıp çarpıntılarına
Pişmanlıklarından öpüyorum kalbinin

Hangi renkte eser sonralara meydanlar bilemem
Unutmuşum bu şehri.
Yeniden döşenmiş bu efsunlu kaldırım taşlarını okşayamam

kime darılmıştır da kırılır ney'in sesi
söylesem de hükümsüzdür, sorma boşuna

Hiç kimselerin menzilinde
bütün rengini sahiplenirim
üstü örtülen melodilerin

en berbat
zerreye dönüşmüşüm götürün beni
Az mı az ama karşılıklı çağırın bizi birbirimizden
Sesi karakiş olduğu zaman
kadranına pudra serpilmiş dakikaların
Donmak benden olsun

Sen şimdi hiç tanımayacağın
yeni yüzünle tutuştur nağmelerini gözlerimi unutarak.
En mahrem sonbaharlar susarım sana o zaman
Kaçınıcı başkası olurum o an.
Kaçınıcı başkası olmalıydım ki o an.
Kanar mı boşluk boşluğa değince şiir
bu ne'yin ne'si ?
Tamam, belki de böyle bir şeydir
Dilimin damağımın taş kesilmesi.

Necdet Arslan

Yarım Kalan Bir Şey İçin

Cüce,buruk bir sevinci kendime taşıyorum.
Dilimde eski kırkbeşliklerden mırıldanmalar :

" sakın bir söz söyleme / yüzüme bakma sakın...
Sesimi duyan olur/sana göz koyan o..."

Oysa neler neler söylemek istiyordum sana.

Durup dururken neden gizi bozulsun ki bu imgelerin.

Anımsayamıyorum şimdi hiçbir şeyi

Sana taşıdığım o kenti.
sana yolladıklarımı
Tatmaya doyamadığım o şefkatli dokunuşlarını.

Hangi imgemdesin şimdi sen

Düş de olsa korksam da öldürsen de ölsem de...

Cüce,buruk bir sevinci nicin kendime taşıyorum
Bir söz söyleyemeyeceksem sana

Ah bir bilsem nedenini,bir bilsem,bir bilsem...

21.11.2018-111

Necdet Arslan

Yarından Düne

Ama ben sürekli
Kendini ihbar eden yediveren gülünün
Gölgesini eksilte eksilte
Zamanı törpülediğine tanıklık ederek
Yaşayacağım
Senden iraklarda.

Duyumsamalarımın ucundan
Gül yerine
Öfke goncaları patlayacak pıtrak pıtrak...

Gerçeği emerek
Düş'e katık eden benlerden biri
Olacağım
Uzun gecelerde

Okunmuş mektupları yaka yaka
Şükredeceğim
Böyle nasıl yaşandığına

Her gün
Yüreğimde birikenleri
Avuç avuç serpererek çılgın rüzgarlara
Yasımı tutmayı öğreneceğim

Nihayet ben de insanım
Biliyor musun
Acaba

Necdet Arslan

Yarından Sonraki Dünler İçin

Mavi nasıl erir toy bulutken gökyüzünde
İncelir ipincelir cinincelir gezine gezine
Savrulur sonraların içinde

Kentlerde tanımlanamaz şarapnel yağmurları
Böyle korkuların ayak sesinde yorgun
Hep böyle hep umulmadık bir anda
Mahmurluğu taşıyacakken koşuşturmacalar
Sevdalanmalarda sağırılık
Tan bakışlı işkencelere tanık olmak...

Bu yeryüzü sulu sepkene tutulmuş güllerin
Yeşilin haramsanılan sarıların
Yüreğindeki dudak izlerini özleyen nazların
Koşuşturmalarda tohumu savuran avuçlarda
Delişken vuruşların altında inleyen bağlamalarda
Voltalarında bıçkınların....

Eskiden beri düşkün değil miydik
Acısına düşümüze saptanan serseri kurşunların
Bileğimizde son yolcunun bıraktığı o ağırlık
Neye sayarsak şimdi bu biz'ceye dönüşen
Her nefes alışını...

Daha teri soğumamış o çıplaklığın
Kırmızıyla hesaplaşması oldum olası...

Nasıl yalap yalap dokunabilirim sonralarımızın
Turfanda gülümsemelerine
Kabzasını fırlatıp ötelere savurduğumuz göçebe düşlere

Kalınlaşır saymayı unuttuğum yolcuların
Seyir defteri...
Son dalışımız değilken gökyüzüne
Son salınışımız değilken özgürlüklere...

otuzbirağustosikibinonaltı

Necdet Arslan

Yarınlara Serpilen Öyküler-4.kitap

Sana özümü sunmuştum ıtırarı alımlı
Doruklara beyaz örtü serilince kuşluklar
Yarınları bağışlamıştı adınla birlikte

Ayın on altısındaki dolunay kadar tazeydik
O günlerde

Kimliğinin kendimde gizlemiştim,suların
İçindeki taşlar irili ufaklıydı ve parlamaktaydı
Yağmur taneleri düşerdi onların üstüne.
Aldırmazdık taşların yalnızlığına

Ödümüz kopmazdı aşkı doya doya
Yaşamaktan ve kendimizle baş başa kalmaktan o günlerde.

Sana özümü sunmuştum,beyaz zambaklar
Gölgelerde dinleniyordu.İçimizdeki ayaklanmaları
Çoğaltıyordu dokunuşlarımız

Arıların çiçekten çiçeğe konmaları gibi
Meşguldük bambaşka polenler biriktiriyorduk o günlerde.

Kuşları oynasırken seyretmeyi severdik.
Otogarların bir yenisi yapılırdı biri gelir biri giderdi peronlara
otobüslerin.Birlikte tanıklık ederdik bir yenisine kavuşmaların ya da vedaların
Her sabah birbirimizin içinde uzayan taze sürgünlerdik.
Anason kokusundan daha başka bir şeydi başımızı döndüren

Biliyorduk ,su gibi biliyorduk bu gerçeği o günlerde

İstasyonlardan ayrılan trenlerin kavuşmalar taşıdığına sevinirdik
Birbirimize taşındıkça altın rengine dönüşürdü alınlarımız

Yeni raylar kadar kıvrak ve dirençli olurduk
kaç kez makas değiştirdiğimizi saymazdık
o günlerde

Aralanan perdeler ter kokularıyla yürürdü sabahlara.
Öyle gün tazeliklerini şen kılardı kısraklar.
Ebrunun içindeki sessiz ve gizemli motiflere benzerdi konuşmalarımız
Sürerdi sabahlara değin
Gözlerimize tutsaklığımızın müebbette dönmesini söylemekten vazgeçmezdik o
günlerde.

Yüreklere yazılan her öykünün sadık kahramanlarıydık.
Birden sussak yitip giderdi sözcüklerimiz.Seni dönüş uçaklarında bekler,ilk trenin kalkış
sesinde bulurdum Sinemdeki ısırıkları çoğaltmak için bir satırdan
öteki satıra uzanırdım
Haralardaki deli taylar gibi birbirimize düşkün ve aceleliydik o günlerde

Seni mavi aydınlığın çığ olup çoğaldığı baharlardan aşırıdım
Ve sen bağrımda bir zonklama olarak kırılmadan durmaktasın

o günlerden beri

Bir sevda gze gibi durmaksızın kaynadıka kaydadı,
Bir dş ormanı cıvıl cıvıl büyüdü.Sesimizi yankılarına
bir vuslatı öteki vuslatlara devrettik
o günlerden beri

Yaşamaktan bile genç kaldık,genç olduk
o günlerden beri

ondrtşubatikibinonbeş

Necdet Arslan

Yasaksız Koşular

Kanatlanan gizlerimiz
Sıyrıldı gül bahçelerinden
Simsıcaktı ortalık / bizi tanıyan gecelerden birinde
Yorgunlarıydık zamanın / kollarına
Salıverdim başımı
Düş tarlalarının salınan nazlı ekinleri gibiydi
Saçların
Bulutların içine girip kayboluyor
Sonra yeniden açığa çıkıyor ve sonra
Yüzüne ışık olup düşüyordu dolunay
Gözlerim gözlerinde duruyordu
Gri ve ferahtı
Ellerin.köpüklerle yunmuştu
Ötelerden doru atların nal sesleri
Yırtıyordu zamanı
Balıkçı şarkıları ta ötelerde dolaşırken
Öptüm seni.

Neleri kuşanmamıştı ki yüreklerimiz
Kıpırdaşan tüylerimizi yediveren doyumsuzluklarımızı
Oracığa öylece çakıldık kaldık.
Nereden devşiriyorduk bu temmuz
Akşamına düşen masum sözcüklerimizi
Derdinde bile değildik.

Ötelerde yankılanan şarkıların biri bitmeden
öteki başlıyordu Nağmeler gibi biz de tükenmiyorduk hiç.
Çoban ateşlerinin sıcaklığında
kendimize gidip geliyorduk durmadan.

Turkuaz gerdanlığın altından öptüm seni
Susuzluğunu buluşturduk yalnızlığımıza.
Saçlarında gezindi parmaklarım
Seni çözmeye görevli kılınmışım
Ki /azat edildik bayırların ardına
Durup durup ayaklanıyordu
Yağmur altındaki ıslaklığımız
İşaret parmaklarımızın ucunda
Ortalığın süt liman olmasını bekliyordu
Sancılarımız / tenimizde yapıştı
Meltem. ayışığı loşluğunda sende kaçınıcı kez saklanıyordum
Ve ancak sen azat edebiliyordun
Sadık bir güvercinmişim gibi beni...
Şafağa vuran bir sarsıntıydı
Senden kalmak senden doymak

Sevdalarımızı ferah deniz fenerlerine
Emanet ediyorduk ilkin

Ne gece ne biz
Hiç ama hiç tükenmiyorduk
Terli taylor gibi oynaşa oynaşa
Sürüp gidiyorduk başka akşamlara...

Kanatlanan arzularımızı davet ediyorduk
Hiç dönmek üzere dakikalara
Teknelerden öğrenmiştik dalıp batmayı
Dibi görünmeyen derinliklere
Aşklaşıyorduk durmadan
Başkalaşıyorduk hiç yorulmadan...

onikitemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Yaz Bildirisi

Benimle konuş
Damlayım suyum selim
şu dere çoğala çoğala ırmak oluyor
Bu aylan nasıl kudururdu ben olmasam
Toprağın benimle ferahladığını
Bilmelisin

Konuş benimle
Evini özlediğini gizlersen
O kapı kūs durur sana
Işıklı tabela kũfũrbaz olur sayar ana avrat
Ayaklarım utanır ellerinden
Ufalanır geçmiş

Kök sal şıfalı ot gibi
Kuş civıltılarından örnek al bana
Sevdalanmak için
Kalbim sende kalsın
Geri verilmeyecek sözcüklerinle konuştukça
Benimle.

Al ve konuş benimle
Gönülden isteyerek tutuşturalım
Birbirimizi.
Güzel akışlı gün aşırılarda
Atlayalım daldan dala

Benimle ele geçirilmiş gerçeğin başka yüzüyle
Bir ıssızlık çölünde bedevileşerek öyle konuşma
Yeniden doğuşunu kapayarak güneşin
Gamze çekiciliğinde testilerden
Dök beni sana
Fısıltılarımızın tohumlarını
Çekinmeden serp erguvan diyarlarına

Kapalı odaların tüm kapıları
Aılmalı değil mi artık ardına ardına.
Başka bir dil kurmaya
Sına.

onhaziranikibinonbeş

Necdet Arslan

Yaza Bırak Kendini.

Ellerinde izi kalan dokunuşu unutma
Çünkü aşk kalır bütün olan bitenden sonra
Şoluğun kat sonsuzluğun içine
Yüregine ekle gülüşlerini bütün mavi anılarını
ilkyaz çiçeklerini
Göz kamaştıran şirinliğini
Deliliğini

Bir dönenceden ötekine ulaştır ruhunu
Aynaya yansıyan denizin sonsuzluklarındaki
Köpüklü ateşleri taşı şiirlerine
Tenini tuzlandıran dokunuşları unutma sakın

Kor'un ve külün hatırına
Sıtma nöbetlerinin ve açlığın aşkına
Zamanı ferahlandırmaya aksın soluklanmadan cansuyu

altıağustosikibinonbeş

Necdet Arslan

Yaz'a Karşı

Kızılca kıyamet.Dere yatağının ağzında kıraç bahçe
Ağustos renkli kuraklık.
Tarihlerin arasında eski zamanlardan kalma ayak izlerim
Günün tükenme vakitleri asker kaçağı dakikalar
Bir solukta uzanıyorum şeftalinin dalına.
Dişlediğim yerden hadi ,diyorum sana...

Suyun salınırken yoruluşu yalnızlıktan, kökteki sancı
Vuslatsızlıktan.Toprak lanetlenmiş bir bedevi,hırçın
Bulutların örttüğü gökyüzünden farklı değil yüzün
Bu aşk yani bu çile birbirine karışmış ısırgan otu
Yorgunluktan düşüp serildiğin yerde sarıyorum seni.
Dudaklarımda tuz boynumda ruj lekeleri

Seyvanın yanı başında tepeden tırnağa huzur dolu
Gözlerin.Bir arı durmaksızın kaşına saçlarına konmak
İçin telaşta .kıyamadığımdan değil ,kıskandığımdan belki
Bu kadar seni koruyuşum.İçimdeki ateşi saklayabiliyorum
Yelden sudan topraktan ısırganlardan arılardan
Ama senden asla.Can atıyorum bana vaat ettiğin
Görkemine nazına endamına yangılarına sancılarına
Ateş küresinin içine girmiş iki akrebiz sanki
Yaşamanın ve sevdanın çirasında tutuşan
Belki de kınından çıkan iki hançeriz
Aşkın Hıra'sında boğuşan

yirmiikiağustosikibinonyedi

Necdet Arslan

Yazmazsam Eğer

Buğuya göz kırptım,kıskandın.Çekip gitti.
Dala uzanırsın ellerin ferahlar suda. Hadi şöyle bir kımıldan
Sabahı gücendirme kendine.Kokunu salmak için bari uyanır gibi yap.
Senin kokun hiç kimselerde yok.

Gölgeler değişebilir.Oysa ağaçlar aynı yerdedir
Sabahın ferahlığına sığınarak sana yakın yerlerden geçiyorum.Benzer kavuşma harareti
var
Işıklar sönse de sönme de saatin kadranında döner akrep ve yelkovan.
Sana dönüşüm de öyle

Bahar deli dolu eder insanı. Sen bahardan daha çarparsın beni.Gönlüme çağla çağla
düşersin
Ah seni...Meltem baygınlığı değil içimdeki ... Işığı aklaştıran beni kudurtan sensin
Şöyle bir dalıverse gamzelerin parmak uçlarıma.Sonra gözlerini molasız açıp kapasan
Ne güzelsin demek suç değil ama yetmiyor seni anlatmaya.Kavrulmuş toprakların
gevrekliğini seyre dalmak baştan aşığıya.
İhanet olur sana yalan söylemek.Saatlerin geçmesi önemli değil.
Yolcum ol yeter ki bedenimde.
Bölmeden yutmak gibi bazı şeyleri.
Seni de.

Bir kez gülümsedin bütün dalgınlıklarım buharlaşıp gitti.
İçimde kaynayan bir sıla seni konuşturmak istiyor
Esirgeme benden sözcüklerini.Ateşine dokundur cömertçe.
Bu şiir sana,senin dokunuşlarından dolayı ıraklaştı ünlemler.
Sakin silme yüreğimde yaptığın karalamaları.
Terin... Dokundurma ıslak mendili.Öylece kurusun.
Aslolan her kezinde senin etrafında dönmemdir.
Bu bir işgal değil.
Duraklatma adımlarımı.İlk gün olduğu gibi sende tutuklu kalmak giyotine
razı olmakla aynı.Kamaştır aynaya düşen renklerinle gözlerimi.
Başka bir şey istemiyorum senden. Zarımı incitmeden soy yeter

Bir yerlerde karşılaşmıştık sankilerden değil
Çetin kırılan cevizlerin avuçları acıtması gibi hırçınlaşarak
Bir uzaklık olmadan ne yapacaksan yap işte aniden!

onsekizmayısıkibinonaltı

Necdet Arslan

Yeni Sayfalar Açıldıkça

Güler yüzümü tamamlıyor gözlüklerim
Hatta kırışıklıklarını da gizliyor göz çukurlarımın
Ta dilimin çözülüşünden beridir çok konuşmuşum
Hatta iyi de küfür edermişim.
Temize çekmeden yazdığım şiirlerime
Usumdan o anda neler çözülürse onlar dökülür o günlerden beri
Kış gecelerinde yün yorgan altında yazdığım şiirlerimi
Annemin gelinlik sandığında sakladım.
Küfürler küflenmiş midir şimdi,nerden bileyim

Karşı duvarın dibindeki elektrik direğinden
Cılız bir ışık vururdu balkonumuza geceleri...
Sokaklardan elin eteğin çekildiği saatlerde
Hay Allah! annem de babam da sözleşmişçesine birden
Kaybolurlardı evimizin içinde.
Avucumun içi üşüdüğü zaman anlardım
Funda'dan başka kimselerin de üşümekte olduğunu.
Samanyolu elimde olurdu olmasına ama
Ben yine de Samanyolu'nu yakalamak için dikerdim bakışlarımı gökyüzüne
O saatlerde kaç kedi okşanmayı beklerdi hiç kestiremezdim

Parmaklarım var ya...dirgen çubuğu gibi upuzun parmaklarım
Şiirlerimi annemin sandığına saklayışım o gerillaların yüzündendi.
Bakmayın uzun boylu olduğuma kendimi tanımasam açıklamazdım
En korkak şairlerden biriyimdir kendimi bildim bileli.

Aşık olmak için çokça nedenim varken
Gölgesi hicranı parçalayan günlerin içinde
Onun bunun bahçesinden cevizler araklayışımın adı aptallık değilse nedir sahi
Öğretmenler zilinden önce tuvaletten sınıfa doğru koşarken
Toslayıp ziftli tabana yüzükoyun yıktığım yüzü kızıl saçları örgülü o kız
Ben isteseydim eğer uzatmaz mıydı elini

Bakmayın şimdi takım elbise giydiğime iki yakamı biraraya getiren kravatımı hiç
çıkartmadığıma
Ne yalan söyleyeyim huylanırdım öyle artistlerden sinemalarda
Ama babamı hep beyaz gömleği köz ütüsü yemiş takım elbisesi üç düğmeli
Salardı sokağa annem ve ben babamdan hep kuşku duyardım
Adı sadece Ömer olduğu için olsa amenna
Ayhan Işık gibi, bir Küçük Hanımefendi'nin peşinden koşmasından korkardım

Yaşlandığının ve bunun böyle birdenbire olmadığını ayırdındayım
Kopye çekmeyi sopa yemeyi Moto Guzziden düşüp
Elimi yüzümü paramparça etmeyi yumurta tokuşturmayı
Hatta zilzurna sarhoş olmayı babama karşı gelmeyi çok iyi bilirdim de
Hiç düşünmezdim Ayhan Işık'ın,Belgin Doruk'un kaybolacaklarını

Bakmayın beni güler yüzlü gösteren gözlüklerime
Kızıl saçları örgülü o kıza uzatamadığım ellerimin şimdi titremekte oluşuna
Hesapsızca kitapsızca küfür edemediğime yumurta tokuşturamadığıma
Sandıklarla birlikte yok olan şiirlerimin peşine düşmediğime
Babamı artık daha çok sevdiğime

Sokaklarda kedilerin özgürce gezemediklerine

Az konuşan korkak bir şair oluşuma hiç bakmayın

Necdet Arslan

Yeni Zamanlara Doğru

Alacakaranlıkta bir martı
Hangi yolları geride bırakacağını bilmeden
Yüreği pare pare ve suskun
Bir açıyı büyüterek
Uçuyor derinliklerde
Aynı noktadan ayırık bir yöne...

Zaman kara kış
Algılar şimdi körebe
Küçük bir belirtisi bile kalmadı yaşamın
Sürgünleri ayazda kuruyor umudun
Olur şey değil
Ufku süpürülmüş bir geçmişin
Geçici suskunluğu uğulduyor kulaklarımda

Ey yol üstü pusucuları
Yanlış okumalar için yazılmadı bu şiir
Alışılmadık denemeler için asla
Gülünçlü ve yerleşik bakışlarınız
Boşuna aldanmasın
Yabancı olduğu coşkular
Her türlü tasadan irak
İçinizdeki ben'e karşın çoğalıyorsa
Ve ufuk eğrilerine kilitleniyorsa bakışlarım yeniden

Ah yarınlar..
Dudaklarındaki ısıklıkla can bulmalı her şey...
Bilirim ki dönenceler hep gelip geçicidir.
Bir bakarsın cemreler düşmüş birer birer
Gün ışıırken erkenden
Erguvanlar açar kendiliğinden
Sırlı özlemler direnirken sessizliğe
Bir başka tutuşur yüreğimdaki yangınlar
Adını bilmediğim diyarlardaki hasretim
O uçsuz bucaksız sonsuzluğun ufuk eğrilerinden
Kanat çırparak çıkar gelir ötelerden...

Ey eğri çiviler
Giderek körelen duygularınız
Pas olup ufalanırken törpülerden
Evet bu sabah
Umudu muştulayan şarkımın notalarını diziyorum şiirime
Bugün göğsüm kabarıyor seviden
Ferah bir sevinç dolduruyor yüreğimi
Bir ebemkuşağının içinden inadına
Ruhuma dökülüyor türlü renkler
En soylusundan ve derinden

Necdet Arslan

Yenilme

Yenilme.

Yalın bir olumlamayla yanıt vermeyi silersin bilincinden.

Yüzeyselliğin cirit attığı bir evrende, popülizmin yönlendiriciliği bir gereksinim olmaktan çıktı çünkü.

Sızlanmak hem tutarsız hem de anlamsızdır Sevgili Mrs.Claude.

16.11.2018-105

Necdet Arslan

Yerçekimi

Hiç yolunuz düştü mü eksi sonsuza
Uykularınızdan irkilerek bir gece yarısı
Fesleğen kokulu rüzgarlara
Döndünüz mü yüzünüzü

Şu duvara somurtkanlık bulaştığı için
Kocaman bir yeryüzü meraktadır

Ağla şiir
Şimdi kumun savrulma vaktidir çöllerden
Peşin sıra.

Rengarenk yemenili
O bildik uyaklar yan gelip yatıyorlar nasıl olsa...

Işı bana
Bıçağımın ucunda duran keskinlik
Kendimi yitirdim kendi içimde

Öpmeye gelmez oldu anlık
O bildik gölge

Tek şükretmek kalıyor geriye artık
D/üşüyorum

yeditemmuzikibinonbeş

Necdet Arslan

Yer-gök

Daha da aralanır öteler
Bam teli kopar inceldiği yerden
Küs tutar dalgasına kıyı .

Yukarısı girdap
Tersi ekvatorun ardı
Kalemin derdi kum taneciğiyle
Sus dendiği an patlar

Soğur bazı şeyler
Yürekte saplı duran kurşun gibi
Uğunur pişmanlıklar
Kızılca su olur

Bazen
Çukura sızar kan
Günebakanlar solarken...

ondörttemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Yersizliğin adı

Başka bir pazar günü
Birazdan sokak kararmaya başlar
Aynı kepenk sesleri köşedeki ampulün
Yanmasını bekleyen pervaneler

Fırının ışıkları söner köpekler ortaya çıkar birden
Bir kadın çöp tenekelerini karıştırır

Uzayıp gidiyor yollar
Herhangi bir otobüsün bana ayrılan
Koltuğunda değilim

Saatimin kordonunu biraz daha kısaltıyorum
İçimde eğreti bir avuntu var

Sessizce sessizce durmadan sessizce
Seni düşünüyorum
Şimdi şunun bilmezliği içindeyim ,desem
Yalan olacak
Telefonun tuşlarına dokunuyorum sürekli
Sürekli hüznün kokuyor
Dokunduğum her çiçek
Sol yanım tekledikçe
Daha çok sıkıyorum dişlerimi

Uçuk gri renkli dakikalar
Peş peşe düşüyorlar masalara

Cüzdanımda son fotoğrafın
Bir dilim beyaz peynir otuzbeşlik susuz rakı
Kuruyan dudaklarıma dokunan
o ince parmaklı ellerin

Kaç ton geliyor yalnızlığım
Köşedeki ampulün etrafında
Firdolanıp duruyor pervaneler
Ortalıkta serseri naraları

Uzanıp gidiyor ötelere doğru yollar
Herhangi bir otobüste unutuyorum
son yolculuğumu
Şimdi şunun bilmezliği içindeyim ,desem
Yalan olacak
Sol yanım tekledikçe
Daha çok sıkıyorum dişlerimi

kırılgan yerlerimin çoğalmasına
göz yumuyorum...

22 Nisan 018- 01

Necdet Arslan

Yıkılan Kale

.....The past is never dead,its not even past!
.....William FAULKNER

Rüzgardılar birden sustular,birden
Hırlaya soluya
Öfke öfke inledi ak ışıklar
Yüzü kızardı umudun

Oysa daha dün kalabalıklardaydılar coşku coşku
Emek emek
Yurттаş yurттаş
Birden ihanetle kalakaldılar

Birden ayaklandılar,birden
Aykırı bir duruş sırttı
Edilgen çadırlardan

Yıldızlar çoğalamadı
Güvercinlerin kanadı kırık
Su toprağına sızmadı
Bileklerine zincir dolandı yazgılarının

Oysa yüreklerdeydiler ilke ilke
Tozlar savruldu hortum hortum

Hizip hizip
Arsız arsız
Soytarı soytarı

Ufaldıkça ufaldılar

Birden söndüler,birden
Bu ne döngü,bu ne pandomima

Kir
Nefret
Yüzsüzlük
Dahası da var
Çelik oktular büküldüler altı koldan

Oysa uçacaklardı Anadolu'mda üveyik üveyik
Kız -kızan, yağız,deli boran
Birden döküldüler,birden

Geleceğe uzanan ne varsa
Dal dal,kol kol,yol yol
Birden kuruttular,birden
Birden,kırdılar,birden

Birden tıkdılar,birden

Oysa ışın ışın güneştiler

Yak(a) madılar

Oysa devrimdiler ak ak

Dalga dalga ak(a) madılar....

Harmandılar

Sav'ruıldular

Necdet Arslan

Yıkım Sonrası...

Şimdi şurası harman yeri olsaydı.
Akşam yelleri kesilinceye kadar
Yaba yaba savrulurdu tınaz
Ayrıştırdı buğdaylar sapla samanından biraz

Artık o yanık sesler de işitilmez oldu.
Islak yolları yaran tekerlek izleri çoktan kayboldu

Günün aydınlık saatleri içindeyim ama
Yolunu gözlediğim sığırlar toplanmıyorlar meydana

Eskisi gibi neden köpüre köpüre akmaz ki dere
Benim için dönmesini isterdim değirmen taşlarınının
Hiç olmazsa bir kere.

Ali Dedem toz toprak içinde gelip uzanıverseydi damın kaşına
Yumrukla ezerken görseydim kuru soğanı
Sulanıverseydi ağzım kaşık sallarken bulgur aşına

Zaman değişmeseydi,günler geçmeseydi yerinde dursaydı
Ne olurdu sanki
Zurnalar peşrevsiz ötseydi davullar eskisi gibi vursaydı.

Yollar gibi, evler, arabalar gibi köyler de yeni
O eski ruh neden tanımaz oldu bilmem ki beni

yirmialtıtemmuzikibinonüç

Necdet Arslan

Yıllandıkça

Başkasını suçlama
senin yüzünden kar yağdı saçlarıma
Kimle başladı
gözümün senden başkasını
görmeyişi
Bilmiyormuş gibi soruyorsun
Bir de bana

Seni tanıdıktan sonra
düşlerimi çoğalttım ben
İlkbaharda sen çiçek olup açtın
odamdaki sardunyada

Nabzım seni tanıdıktan sonra
başka türlü vurdu
Biraz daha düştüm aşka

Senin için yazdım bunca şiiri
Kör gecelerim tanıktır buna
Gittik yılların içinden sonsuzluğa

Bırakma elimi
sakın eksilme aynalarımın
Kulaklarımda çınlasın durmaksızın
şarkıların

Gülüşün uzaklarda olmasın sol
yanımdan...

Senin yüzünden
kulağıma takılı kaldı bu çınlama sesi
Dudağımdaki o şarabi tat...

Soruyorsun bir de bana
Bilmiyormuşçasına...

30.10.2018-96

Necdet Arslan

Yine Arzu Yine Sen

Anımsa lilayla birlikte öteki rengi,o kış günü ora senin bura benim diyerek daldığımız caddeleri...

Kokereç kokuları sinen dudaklarımızı anımsa

Duvarın dibinden baharla buluşmaya can atan sürgününü sarmaşığın...

Durup durup gözlerimize aktığımız an'ları

Anımsa, tam da bugünlerde

sana sevda kokulu şiirlerini bağrında getiren şairi...

Necdet Arslan

YİNE AYNI KARABASANLAR

Bu günler bu yağmalar
Ellerimizde yine kırılmış zeytin dalları
Önümüzde koca bir harita bize yabancı duran
O kent onun bu evler onların bu sokaklardan geçmek yasak
Sanki hiçbir gün gidip görmediklerimiz
Sanki üzerinde yaşadığımızı tanımayan dağlar ovalar
Kocaman derinliklere düşen biz
Kahrolası kopuşlarda ufalanan biz
Kara yazgıları paylaşanlar biz

Kuruyor öz sularımız günden güne
Bilinmezliğe kayıyor çağcıl yönsemelerimiz

Bu fırtınalar bu depremler bize
Ulaşılamadık güzel aydınlıklarımız öksüz

Kanadıkça bir yerlerimiz
Derya deniz oluyor işte ağıtlarımız

Yüreğimizde yine kendi gerçeğimize geç kalmaların
Ağır tortusu
Dudaklarımızda taş kesilen onca sözcük

Belki Meryem'iz.
Suphi'yiz belki

Ne ki kimsecikleriz birbirimize yabancılaşmaktan hoşnut

Otlar ezik
Başaklar mutsuz
Düşten kalan kırıntılar değil midir yine payımıza düşen
Yine anlatamayacağız sevdalarımızı ...

otuzbirmartikibinondört

Necdet Arslan

Yine Geniz Yangısı Yine Aynalara

Soluğunun izindeki bu kaygısızlık
Geciken uykuların kokusundan olsa gerek

Dingin dumanlar gördüm bir zamanlar
Şah damarımı öpmeye koşarlardı bana
bıaktıkların/

Onları kimseler bilmezdi
İkimizde gizli saklı duran eşyaları
Parıltıları, düşüp parçalanan
Sularda uykuya dalardı kristallerin

Ben o saatlerde nerede olurdum,
diye sorsam
Bulutlar serpilirdi yeryüzüne
Ve yokluktan doğduğumu
Fısıldardın ellerime.

İzlerinin peşi sıra
dingin küheylanlar koşturdum bir zamanlar
Kükreyip dururken kollamazdım onları.

Son günleri yaklaşıyor nisanın
Ardından kendi çalıp kendi şakiyacak
son mayıs mı gelecek yoksa

Biraz topla kendini
Gözlerini sakla çapkın harflerden
Eksilteli bir denizin en kuytu yerine
Salıncak düğümleri at ve bekle/

Sana
Tükenmekte olan fecrimizin
Sevda üzre korlaşan
Son şarkılarını sunarken susacağım.

Necdet Arslan

Yineleniş

Her yeni gün sana çıkma ve sende kalma eşiği.
Seviyorum seni,demek küçük bir tümce olarak kalıyor
Çünkü yinelenmek aynı şeyleri hoş değil.
Tıpkı yeni günün getirdikleri gibi taze ifadelerim olmalı sana.
Taze başlangıç duyumsayışı içinde her şiiire başlamaya koyulmam bundan.
Baharın ve şarkıların usanç veren yanlarından kopmak ve sana koşmak
Her sabah yeniden girişmek aşka / tükenene dek beklemek yüreğini gözlerini kokunu
şımarıklığını sesini...

Sıkıldıkça yıldızlardan ve denize düşen gece ışıklarından bir canavar gibi üstüme
üstüme gelen şu İstanbul'dan kaçıp sana sığınmak ...

Sevmenin ve aitliğin ta kendisi...

07.12.2018-117

Necdet Arslan

YİRMİ BİR MART İÇİN...

Ne kadar harf varsa savuruyorum boşluğa
Yürüyorum susarak...

Her şey birdenbire oluyor
Az ilerideki köşe başından önüme çıkıyorlar yine
Ellerime sarılmak için
Sıraya giriyorlar habire...

Bahçeler dere evler merdiven başlangıçları
Ben buradayım diyen aşk...
Gönül şarkıları
Yıldız sevişmeleri...

Sonra birden açılıyor gökyüzü
Her harf bir şiir olup
Dökülüyor
Bir sıcaklık yayılıyor ortalığa
Baka kalıyorum...

yirmibirmartikibinonbeş

Necdet Arslan

Yitik

Ne uzandı ne öylece kaldı yerinde
O eller ki bilinmez hangi tedirginliktedir
Mat kızılık senden bulaşır grileşir tül
Suskunluğunu mu tümler yan gözle bakan gül
Kar'ın düştüğü bu ocak günlerinde
Derinliğe akan bakışlarında
Sabah sabah birden bire çoğalır sancılar
Sen kaskatı kesildikçe ben yana döne donarım.

Şaraplık üzüm salkımlarından ayrıksı değildir
Kara sancıların
Endamın sanki kıvrılarak büyüyen bir nehirdir
Bilir misin tütün yerine sözcük dizdirirsin
Uzaklıklara gerili dizelere
Dudaklarından alınır nokta konulur şiire.

Göçebe saçlarında kahve siyahı ince koku
Bozkır sırtlarını kışkanan pembe bulutsu sıcaklık
Kardelen ayında nasıl bir paylaşılan nefestir böyle
Toprağa düşen tohumun sakinliği gibi bir günaydın
Bir kestane ağacı gibi lekesiz sakin
Kim bilir hangi gözlerden kopar ayrılır seni aramalar
Ne omzundan uçup gider üveyik sekişli bakmaların
Ne bahar günlerine baktığın yerde kaynar karıncalar
Dinmez bir türlü öpe koklaya seni
Gözlerinde kaybolmalar...

yirmisekizocakikibinonaltı

Necdet Arslan

Yitikte Olmamalı Söz

Sözcükleri birer ok mudur
Şiirin?
Ki gerilmiş yaydan fırlar gibi kimi kez
Gelir saplanır emeğin verimine..

Öyle ya
Orkide tarlalarında gezinircesine
Özgür olmalı şair
Kelkit diyarından geçmeli destursuz
Ve uzanıp koparabilmeli kulaklarına takmak için
Kısa saplı al kirazları...

Terkisinde kocaman bir heybe olmalı
Şiir atının
İçinde o bildik üç harften
İnce bir hüzün
Işkın vermeli
Onun topraklarında da

Düştüğü yerden ayağa kalkmak için
Fütursuz şafakların
Aydınlığına tutunmalı
Zulasını kemiren vertigo emek...

Sen
İnce bulut beyazlarını
Kirlitmeye bileli
Sevgisizlik bacaları gibisin...

Oralardan aşır
Ve bildiğin yerlere götür sesimi
Tıkarsan kulaklarını inan
İncinmeyeceksin...

Emekleyen bir çocuğu öpüp koklar gibi
Sevmesini bilmeli her şeyi
Oluk oluk duygu akmalı iliklerinden
Asla hınzır olmamalı şair.

Necdet Arslan

Yok(ol)uşlara dair

Köşe kapmaca oynarcasına
yer çatlaklarına sızan
dip sularıydık iki yakanın
Salkım saçak çiçeklenirken dallar
Zamanı şaşkına çeviren bizdik

İki yıldız düştü sanırdım yüzüme
Narin nazlı süzülürken gözlerin
Bilemezsin nasıl zonklardı sol yanım.

Şafak senden ödünç almıştı esmerliği
Vurur giderdin yüreğimin bozkırlarında
Özlemlerim yollara düşerdi peşinden...
Kuruyan bir pınarın yeniden akması gibi
Geri dön.
Azgınca köpürsün yüreğimin deltalarında
her damlan.

Keyfim yok bu sıralar
Sensizlik nasıl bir cehennem
Anlatamam.

16.08.2018-59

Necdet Arslan

Yokluğunda Gece

Hazırlıksız bir yalnızlığın ayak sesleri var içimde
Bu kaçınıcı ümitsizliğim saat başı yenilenen
Anlamsız bir ürperti ki an be an sarsar bilincimi
İnmeler sarıyor bedenimi,kanım donuyor düşünceden...

Yüceltilmiş sevinçleri avuçlar dolusu sunardın bana
Güze döndüm,sarardı tomurcuklarım aniden
Ay battı,yıldızlar kayıp,ışıklar sönüyor teker teker
Zamansız sancılar sarıyor şakaklarımı inceden inceden...

Canın benimle olmak isterdi,hep bana koşardın
Avuçlarımızdan güvercinler salardık sonsuzluklara
Öyle bir sevgiydi ki yalazlanırdı, büyük yangınlara bedel
Sır oldun,farkın yok şimdi kördüğüm olmuş bir bilmecedenden...

Bu saatlerde çıkıp gelir de göğsüme yaslardın başını
Ellerimiz kenetlenirdi önce ve bir şarkı tuttururduk sevgiden yana
Çaresizim,nereye baksam,kime sorsam,ne yapsam?
Yıllanmış özelemler gibi sensizliği topluyorum geceden...

Necdet Arslan

Yoksunluk bildirisi

Fosilleşen ne varsa ,geçmişinde tutuyor.
Duyumsuzum.

Nefretle kazıyorum klonlanmış endamını cücenin
kaldırımında yalpalayan sekişinden
işgüzar hoyrat gülüşünden arta kalan ne varsa hepsini
ikinmadan hurdacıya taşıyorum

küfürle karışık parçalı bulutlu ısığım
engel olamıyorum
Dişlerimin arasından kaçıp gidiyor nağmeler

Bir yılanı okşamayı,bir eşek arısıyla baş başa söyleşirken
kahvelerimizi yudumlamayı
yeğliyorum,sarıldığım o ısırmanın
son sürgününün ucundan öpmeyi nasıl da arzuluyorum.

Günlerdir,emekleyerek onarmaya
götürüyorum ezik yanlarını
sırtlanarak yüreğimi.

Belki de o hâlâ
fosilleşen ne varsa,gizinde tutuyor.
Duyumsuzum bunu.

Kalan yıllara şükrediyorum
Geri çevirmediği için ellerimi

Günün ışığı daha sevimli vurmaya başlıyor
alnıma alnıma...

29.7.2019-163

Necdet Arslan

Yoksunluk Bildirisi

Fosilleşen ne varsa,geçmişinde tutuyor.
Duyumsuzum.

Nefretle kazıyorum klonlanmış endamını cücenin
kaldırımında yalpalayan sekişinden
işgüzar hoyrat gülüşünden arta kalan ne varsa hepsini
ıkinmadan hurdacıya taşıyorum

küfürle karışık parçalı bulutlu ısığım
engel olamıyorum
Dişlerimin arasından kaçıp gidiyor nağmeler

Bir yılanı okşamayı,bir eşek arısıyla baş başa söyleşirken
kahvelerimizi yudumlamayı
yeğliyorum,sarıldığım o ısırganın
son sürgününün ucundan öpmeyi nasıl da arzuluyorum.

Günlerdir,emekleyerek onarmaya
götürüyorum ezik yanlarını
sırtlanarak yüreğimi.

Belki de o hâlâ
fosilleşen ne varsa,gizinde tutuyor.
Duyumsuzum bunu.

Kalan yıllara şükrediyorum
Geri çevirmediği için ellerimi

Günün ışığı daha sevimli vurmaya başlıyor
alnıma alnıma...

Necdet Arslan

Yokuş Sonu

Som renksiz heyecansız
Tadı tuzu eksik günlerden birindeyiz
Karşımızdaki ağacın
Dalına tutunan yaprak ne diyerek söylenir acaba

Akar gider günler geride kalır yaz
Terk edilir aşk bahçelerindeki banklar
Çoğalır geçmiş.

Bir çift
Sırlıslıkla aşkıtlar ama
Koşar adım ıslanmaktan kaçışlılar
Göllendir arnavut kaldırımlar

Görürüz sarının teker teker düşüşünü
Köhnede eğreti durur salıncak
Sol cebimiz delinir
Saçılır umuda benzer bir şeyler

Yine de
Alınan ve içli
Obur ve inat
Tutunmak zorunda kalınır yaşama...

yirmiyedieylülükibinonbeş

Necdet Arslan

Yol,iz,boşluk

Kozasını yırtan ipekböceğiydin
Görücüye çıkarken
Göz kırırıyordu parmakların yüreğime

.
Başucumda süzülen endamından
Karıncalandı tenim
Bilmem farkında mıydın

.
Sormadım niçin geç geldiğini
Çünkü senin olduğun yere düşüyordu gölgelerim
Donsak da yansak da
Birlikteydik

.
Zamansızlıktık
Boy verdiğimiz her suda
Birazcık masum birazcık deli dolu
Sobelenmek değil miydi
Adına aşk dediğimiz bu şey

.
Nasıl sızdıysak bakışlarımıza
Öylece
Kıyıya vurduk...

dokuzağustosikibinonyedi

Necdet Arslan

Yolcu

Gözlerim
Güzde depreşen sancı
Sanki bana öyle bakmaya
mecbursun

Sende kalmak istiyordum oysa.
Adını bilmediğim bu sokakta çakılıp kaldığımı
hangi sözcüklerle anlatabilirim

Parmaklarını emen körpe çocuklar kadar
Şaşkınım.Ama ellerimin morluğu
İsırgana dokunmaktan falan değil.

Karanlığın kokusu
Yüzümde ağır bir yük
Kimse yürümez benden başka
Bu dikenler vadisinde.

Ah beni hiç yalvartmadan
İçeri alamaz mısın

Kuş uçuşu koşar gelir
ve sinerdim bir köşeye

Yalnızlığı bölüşürdük o zaman seninle
Ekmekle soğan yemeye rıza gösterircesine

Bir çıkmaza saplanıp
Beklemekten dolayı değil korkularım

Zaman bitecek
Ömrümüz yitecek....

Yanıyorsun işte.

07.09.2018-69

Necdet Arslan

Yolcu Defteri'nden....

Açıp açıp yeniden okunan
Ve özenle katlanıp saklanan
Bir dolu mektup ellerimde
Ezberlenmiş harita kodlarında
Dolaşıp duran parmaklarımla
X noktasından ötelere bir yere
Her gün yenilenen iç göçlerimle baş başayım

Soğuk ve sisli bir günün sabahında
Dar geçitlere umarsızca saplandım kaldım
Aynaya yansıyor görüntüm
Öylesine yabancıyım ki kendime.
Bütün görünürlüğümü çekip çıkarmak
Ve bir yenisiyle değiştirmek istiyorum ilkin
Olmuyor
Bir yabancılaşma duyumsayışı korkunç abanıyor o zaman bana
En çok kendisinden etkilenmesi ne korkunç gelir insana
Bana da öyle

Biliyor musun,bütün bütün ıraklaşma isteği doğuyor içimde
Bir kaçışın,bir sığınmanın keskin hatları beliriyor yüzümde
Birbiriyle yarışan altı çizilmiş o tümcelerin hepsinde de ben mi var'ım
Tedirgin oluyorum altlarını çizmezsem,elimdeki kırmızı kalemle

Belki de.zaman ayarlı bir arayışın sancısı
Güz günlerinin apansız kararın akşamlarının birinin içindeyim.
Sokaklar ne değin kalabalık böyle
Ya içimdeki ıssızlık
Ben nerdeyim
Altı çizili tümcelerden ne zaman ıraklaşacağım ve seni nerede bulacağım
Tek düşüncem bu işte
Bu yüzden olacak son gülü dalından koparıp sana getirme telaşım
Gözlerini bıraktığım yerde bekliyordundur şimdi beni

Güz akşamlarının karanlığında
Bir türlü sonlanmasını istemediğimiz
O çocuksu oyunlarımızdan birini
En son ne zaman oynamıştık
Sahi kaç yıl oldu birbirimizi görmeyeli

Şimdi Kırmızı Başlıklı Kız olur musun,desem
Bir daha olamazsın değil mi

Ayırdaydın mısın bilmiyorum ama
Ne çocukluk günlerimizi dolduran oyunlarımız
Ne ayrılıp giden sevinçlerimiz
Ne de sevişme an'larımız asla dönmüyor geri

Galiba büyüdük biz
Bütün ezberlerimizi unutarak ötelere aktık

Bir masalı dinledikten hemen sonra
Gözlerimizi kapayarak ertesi güne ulaşmak için
Gülüştü uykuların içine dalmaz mıydık ikimiz
Acaba aynalara vuran o görüntülerimizi nerelere bıraktık

Pencerenin açık kanatlarından perdelerini rüzgarın uçurduğu
Eski zaman odalarından birinde olmalısın
Akşamın soğuğu bastırmıştır
Bak titriyorsun
Hadi sıkıca kapat perdeleri

Bakıyor musun aynalara
Altını çiziyor musun önemsendiğin tümcelerini
Altılarını çizdiklerimiz
Kocaman bir kentte bir başına dolaşan yüzlerimiz
Kendi gerçeğimiz
Yaşamımız bizim
Geçmişin düşleri ile geleceğin kurmacası arasında dolaşıp duruyoruz işte
Ya sonrası
Birbiri üstüne gelen sorular,sorular
Başkalarına ödünç verme o tümceleri

Birazdan yola çıkacağım
Salt o bilinmezliklere doğru değil ulaşma isteğim
Bir yeni yurt kurmanın heyecanını,
Bir sığınma isteğinin keskin hatlarını getirmek istiyorum sana
Umurumda değil gözlerini bıraktığın yerin ıraklığı
Üşümüyorum bu güz gecesinde
Avuçlarımı ısıtıyor işte sana teslim etmek için kopardığım o son gülün sıcaklığı

Kaç kilometre
Kaç saatlik yol
Kaç vuslat yangını
Kaç yalnızlık sana ulaştırır ki beni

Biraz sabret ama Umutsuzluğa kapılma
Geleceğim
Mutlaka geleceğim
Çetin bir yolculuk olsa bile
Bu yakadan o yakayı bir tüneli deler gibi deleceğim

Saklambaç oynarken de öyle değil miydik
Ayrık dehlizlerde suskun dururken
Sana kaç kere "Sobe! " diyerek bağırdığımı anımsamıyor musun
O oyunlara her giriştiğimizde Macellan olur da Ümit Burnu'na gitmeyi düşlerdim
Seni bulmakla eşdeğerdi bu uğraşlarım
Her defasında gezgin olur da
Amerika'yı bulmuş gibi seni keşfederdim
Her keşfedişimde
Adını benim koyduğum sen bir başka ülke olurdu

O günlüklerimin yapraklarını rüzgarlar alıp götürmediyse eğer

Akşam üstlerinin birinde açar mısın o sayfaları
Seyir defterime yazdıklarım duruyor olmalıdır yerli yerinde
Ve sorarım sana
Hangimiz usancımızdan dolayı fırlatıp attık
Gülliver'in Seyahatleri'ni o çocukluk günlerimizin birinde

Kutular dolusu ilaç
Dizginleyemiyor sancılarımı
Cüzdanımın zulasındaki resimlere her bakışında
Irak anıları çözüyor gözlerim
Binlerce hüznün
Yüzlerce ayrılık
Onlarca umarsızlık
Bir benim işte ben
Bir de beni terk etmeyen şiirler

Biraz önce dertleştik Aragon'la...Nazım da vardı yanımızda
Ne değin konuşulacak söz biriktirmişler her ikisi de
Ama umutsuz değillerdi
Macerayı sevdiklerini söylerken görmeliydin onları
Bakma altı çizilmiş o tümcelere
Şimdi gerçek kimliğimle tanıyorlar beni
Don Kişot'um dedim onlara.Inandılar
Çünkü,unuttum o eskiden söylediğim yalanları

Bilirim ki sancılarım sendendir
Sen yayarsın bedenime
Dindireninim,dermanım olursun
İçmeyeceğim o ilaçları
Özlem; iki yüzlü; özlem zalim,özlem sırnaşık
Kıyıları döven hırçın dalgalar gibi
Bilir misin sevdiğim, özleme katlanmak şiir yazmak kadar kolay değil
Sahi, bir otopar yalnızlığından çekip çıkaracaksan eğer
Bir sevda soluğuyla haykırayım adına yazdığım tüm şiirleri
Dinlerdin can kulağıyla değil mi beni
O şiirler ki,her biri

Biraz heyecan
Biraz telaş
Biraz korku

Bütün doğrularımı anlattım işte sana
Bitmiyor ki sözlerim
Ortak yönlerimizin biri bitmeden ötekiler sökün edip geliyorlar usuma

Kısacası
Sana kendimi
Bilmek istediklerinin tümünü toplayıp da geldim
Alacakaranlığımıza gizlediğim en mahrem sevimliliğimi de
Senden yeşerecek içtenliklerimi içinin genişliğinde erit bu gece
Koşulsuz bağlılığımı gönül çekici yanlarına teslim ettiğim zaman
Çözülüyor kadim zamanlarımızdan gelen bilmece

Beni bağrina bastıkça sen oluyorum gizlice

Şimdi veda zamanı
Birazdan ruhumu teslim ederek susacağım

Ya sonrası
Karanlık çökünce sahra yangınları
Aydınlıkta kutup rüzgarları
Aranılan gündüzlerle
Çağırılmayan akşamlar toplamı

Her biri ayrık bir yürek yarası
Hoşça kal

Necdet Arslan

Yollarda

Peşine düştüğümde senin
Irmaklar yol verir adımlarıma
Bulut mavileriyle donanır ortalık

Kemanın telleri dillenir
Kırlangıçlar şaşkın uçar
Karakışta bademler çiçek açar
Fittırır şiirler

Peşine düştüğümde senin
Dağlar çocuklaşır nehirlerin dudağı uçuklar

Tavşanlar saklambaç oynar
Yaylaların gölgeliklerinde
Dolunay çoban yıldızına göz kırpar

Peşine düştüğüm zaman
Dilim seni söyler kalem seni yazar

Sen geldiğinde
Rengarenk kristal dalgalarla uzar gün
Birden bire ilkyaz gelir buralara.
Her akşam
Sarışınlığını geceye bırakarak batır güneş
incecik ay'ı ağırlamak için
Birlikte donatırız masamızı
Sonra kadehler,buz gibi sular,şarkılar

Sen geldiğinde bembeyaz papatyayı
Sarıp sarmalar şiirler...

Sen gitme bu kentten bir daha
Her zaman peşindeyim ya zaten senin...

24.08.2018-63

Necdet Arslan

YOLLARINA DÜŞME VAKTİDİR ÇAMIÇI'nin.

Rüzgar sönüyor
Aşağılarda kimıldamalar var seçilebilen

Birazdan Çamiçi'nde

-Geceyi ısıtacak çoban ateşlerinin çıraları çatılır.
Gece bütün güzelliklerini bize devreder.
Her saatinde söyleyecek sözü vardır buralarda gecenin
Kekik başımızı döndürür, siner üstümüze çiçeğinden.
/Karşıdan karşıya patlar ısıklar dut yemiş bülbüller gibi
Kendini koynuna alır ormanlar
Yinelenir çilingir sofralarının bir yenisi.
Yıldızlar akar büyük resmin içinden
Yamaçtaki o çeşme bülbül kesilerek akar

Bu kadim görkem delikanlıdır sere serpe uzanır
Yeşil cibinliğin içinde Ay şafkını az gidip uz gidip ovaya döker
Çam dalları salındırır yapışkan kozalaklarını
Yüzlerde gölgelerini oynaştırır menekşeler.

Bu büyüü serpen eli arayıp bulmak gerek
Eşek Meydanı tarafından kıvrılan patika ötelerde
Avutur susuzluğunu.
Hasret türküleri çıkar dumanların içinden
Tavşan sekişlerine benzer her fidanı Niksar'ın
Çit kırıldım salınışlarını dünden yüzyıllar ötesine devreder

Sonra
Esintilerle yunup yıkanmış
Çilingir sofraları
Uykularını itekleyen çakırkeyf yarenlikler
Kadeh selamlaşmaları
Aşağıya inen çığ
Metalik suskusuyla yatağında sızan Kelkit Çayı
Sevdalıların kaçamaklarına tanıklık eden dolunay
Yine günahların doğurduğu sevaplar...

Ve bu mayıs çiselerinde görkemleşen
Ve bu duman altında yüksekliklerin
Ve bu bentleri yıkılan anların şeffaflığında

Ki başkadır yanar döner renkleriyle
Somgrinin dokunuşu tenlerimize...

yirmidokuzmayısıkibinonbeş

Necdet Arslan

Yollarında

Peşine düştüğümde senin
Irmaklar yol verir adımlarıma
Bulut mavileriyle donanır ortalık

Kemanın telleri dillenir
Kırlangıçlar şaşkın uçar
Karakışta bademler çiçek açar
Fıttırır şiirler

Peşine düştüğümde senin
Dağlar çocuklaşır nehirlerin dudağı uçuklar

Tavşanlar saklambaç oynar
Yaylaların gölgeliklerinde
Dolunay çoban yıldızına göz kırpar

Peşine düştüğüm zaman
Dilim seni söyler kalem seni yazar

Sen geldiğinde
Rengârenk kristal dalgalarla uzar gün
Birdenbire ilkyaz gelir buralara
Her akşam
Sarışınlığını geceye bırakarak batır güneş
incecik ay'ı ağırlamak için
Birlikte donatırız masamızı
Sonra kadehler,buz gibi sular,şarkılar

Sen geldiğinde bembeyaz papatyayı
Sarıp sarmalar şiirler...

Sen gitme bu kentten bir daha
Her zaman peşindeyim ya zaten senin...

Necdet Arslan

YORGUN HARFLER DURAĞI

Nicedir böyledir
İri kıyım karartılar kaplar ortalığı
Suların yüzü örtülür birden
Bir sıkıntı ıkına sıkıla gelir
Bir testere ikiye böler hiçliği
Yanılırız yine.
Buraların sıcaklığı güneşten değildir

Öyle olsaydı gece tükenirdi...
Geveze solumaları gelirdi mezarlardan
Ve duyulurdu.
Sözcüklerle oyun oynamak olmaz
Nerden vurgun yediğini bilemezsin harflerin
Tırmanılan dorukta
Boşuna beklemek kadim bir alışkanlıktır
Susuz kalırsan karışmam

Heybesinde serhat yalnızlıkları vardır
Aşkın.

Gelir diye bekleme buralara
Seni beklediği yeri söylesem ihbar olur
Hadi uzaklaş uzaklaş artık...
Kimse düşmesin isterim
Derinliği bilinmeyen bu şiirin içine

onüçekimikibinondört

Necdet Arslan

Yosoun Ve Küf

Yankılar doğruyoruz
Avucumuzda sakladığımız deniz feneri için

· Yarım bıraktığın şiirler gönderiyorsun
Dudaklarındaki titremelere yapışık

· Sokağın ışıklarını soluyor kıyı
Upuzun bir sessizlik içinde mezarlar açılıyor
ötelede.
saçlarında bir hiddet ne diyorsun belli değil.

· Şana ait bir koku
İnim inim inletiyor rüyalarımda tenimi
Kök salıyor derinliklerinde bela çiçekleri

· Tuzlanıyor tümseğin kıyısındaki çimenler
Yakınıma düşüyor birden sesin

· Suların şarkısı sonlanıyor başını alıp gidiyor ay
Şakiler bağdaş kurup oturuyorlar mavilerin orta yerine

· Ölüm de dirim de
Ruhumu yakmak için bahse girerken
Sen kısa dalgalar gibi ağlıyorsun

· Uzanıp kulağına bir şeyler söylemeye
Can atıyorum kurtlu güneşin...

· Çırpınmak yasak
Şusacak mıyız
Egede iki komşu körfez gibi

· Bilmiyorum işte
Bil

--mi

---yo

-----rum...

14.07.2018

Necdet Arslan

Yörüngen

Gölgenin güneşini yakıp kül ettiği sulardan geçiyor zaman...
Akrebini ve yelkovanın hükmü yok artık.
Kıyafetini gösteriyor kıyamete an...

Dinmez bu kaos.
Bizimkilere hiç benzemeyen ve belki de onlardan daha korkunç bir ihaneti izlemeye mecburuz şimdi.

Elimizde değil artık, bir adım geriye dönmek
Herkes kendine seyirci...

02.11.2018-98

Necdet Arslan

YÖRÜNGE

Yarınlar
Özümün bahar dalı
Alın terimi katarım yüzüne
Uzatır bana
En uçlardaki kızılıcıklarını

Bir adım daha yanaşsam
Siner derin korkularım
Varedilmiş utkularım
Yansır kristal aynalardan

Karmen sevdalarım
Sonsuza ulaşmak için
Bulut olur ağırbaşlı salınır
Tan'la sözleşen akşamların hatırına
Yıldız yıldız boyanır

Yarınlar ki
Yolunda sessiz akan sudur
Seni beni hepimizi
Kucaklar dolusu ferahlatır

onbirekimikibinondört

Necdet Arslan

Yüreğimde Hep Aynı Yel

Birazdan yavaştan yavaştan söner ışıklar.
Kendime benzetmeye çalışırım geceyi,
Anlarım acılarını bunalımlarımın

Tükenen yanlarıyla günlüklerimize tutunmaya çalışan
Kalıntılara sorarım seni
Unutmaz değil mi on altı Mayıs dilimizdeki coşkularını
Ben bütün sevgilerimi sana adanmıştım
Şimdi balçıkla kapatmışız yüreğimizdeki iç kanamaları

Dudağımın kıyısında en kocamanından pişmanlıklar
Kanatıyor hiç durmadan her aldığım derin soluğu
Bir uyduruk tümce bile söylemeden
Birlikte yazdığımız şiirleri elinin tersiyle itmelerin

Kokmuyor bu bahar gülleri sen dokunmadıkça
Yatıya kalmadan çekip gidiyor içimden
eflatun taşlı parıltıların gümüşü gülüşlerin

Senden böğrümün tam orta yerine saplanan
sancı olarak kıvrandırmanı istiyorum beni

Bir kez daha tövbemi bozuyorum
haddim olmayarak
Şaki gibi gelip eşliğine dayanarak...

15.05.018

Necdet Arslan

YÜREĞİN O ZAMAN AVUNUR MU HIÇ

Geride başka intiharlar olacak öz sular sahipsiz bırakılırsa
Sen gidersen bu oba hep suskun kalmayacak
Kalmayacak yeminini unutan incinik ayak izleri yoldaşsınız
Yüreyecek yine tipi ormanlarına birileri

Ey tek başına kalan yaşam düşü
Hadi bir kez daha taban vur postallarınla öykülerine
Nasıl da titrer o zaman yüzyılların böğrü
Talan olmak sana yakışmaz
Bütün dönenceler bizimken gözyaşı dökmek için nisan olmak niye

Bağrından çıkardığın çocuğuna ad verir gibi
Adını aşk koyarsan eğer
Sonsuzluğa atılan kucaklar daha sıkı kavrar türkülerimizi
Yumma gözlerini sevdiceğim salmam seni uyku nöbetlerine

Bak dört bir taraf ay ışığı
Dört bir taraf polen gibi yapışkan
Gözlerimiz yıldız yıldız şehla
Son konuklarıyız doruklarında akşamın
Çekilir sızısı birazdan yerçekiminin
Ve fırlar dilimizin ucundan birbiriyle vuruşacak gerillalar

İrağım sana desem inanmazsın
Güneşi örtsem üstüne yanmazsın
Ellerimde hatırı sayılır acı soğan kokusu sinik
Adımı yüreğine adanmışken yok edemem sana gelme mevzilerini
Yasak bölgelerden derdest edip de aşırduğım sevdalarımın
Çevirme mavzerini üstüme...

Necdet Arslan

Yürek Deltaları

Sinir ucu zonklamalarıyla gelir
Söze düşecek olan gün

İlkyazları geride bırakmaya yakın olsa da
Peşinden koşar sürek avları için bütün objelerin

Sıyrılır uykularından her şey
Büyür bir ur gibi koşuşturmacalar
Büyür de
Patlar ansızın

İlkin gözlerindeki çapakları elinin tersiyle siler
Özgürlüğüne yürüyen yel
Ve süzülür ten'e dokuna dokuna
Parkların bahçelerin içinden

Tazelenecek otogar koşuşturmacalarında
Yer üstü sularından ayırdı yoktur sevgililerin
Şehirler arası ıraklıkları eritirken biri
Bakmışsın ki ansızın bir mendil düşer bir başka elden

Sevgili
Nereye,ne yöne uçarsa uçsun bütün kuşlar
Kaç eksik şey
Tamamlanmaya gebedir bilinmez ama sen
Sevişken gelincikler gibi
Eklenecek yeni günahlarınla özgürce sığın yurduma
Seke seke dokunmak için
Otağını kur ve salın yüreğimin deltalarında

Necdet Arslan

Yürekte Büyüyen Yankılar

Hiçbir bekleyiş yıkmadı beni böyle
Masamda özenle koruduğum not defteri var şimdi.
Parmaklarım titreyerek bir bir çeviriyorum sayfalarını
Hep sen, hep sen çıkıyorsun.

Ayak bastığın topraklara
Yüzümü sürüyorum sanki sana değgin ebruli satırları okurken

Oyunda düşüp de dizleri parçalanmış bir çocuğun
Avuntular araması gibi kalakaldım buralarda.

Özletmeseydin
Akıp gelseydin kurak toprakları ferahlatan sular gibi keşke...
Sen sustukça taş kesilir zaman
Karlanır yüreğim ilkyazda çiçekler domur domur açarken

Çarpıp böldüğüm en içinden çıkılmaz sayılar mıdır özlem
Nasıl kaybolur ufuk nasıl durulur denizler, nasıl susar dalgalar

Her günümde bin yıl çalan sensizliği ne ederim
Burada mı küflenecek tutukluluğum
Anlatmak istesem de anlatamam
Ama zincirlerin pasıyla deliniyor bileklerim

Sana dokunmadığım zaman boşalır bütün evren
Bütün objeler kaybolur birden
Ve birden kurur umudunu yitirmiş terlerim

Yalnızlık vururken saat başı
Hiçbir yol gözleyiş yıkmazdı beni böyle
İnan sevgili inan
Ben sensiz buralarda kendimi
Kavrulmuş küstümotları gibi bir ölüme teslim ederim.

Necdet Arslan

Yüz Yüze

Olmuşla olacak arasında
Tükenmek bilmeyen kavgalar
Yine eklenir düne.

Zaman ufkun sonsuzluk çizgisine
Ürküntü ile güzeli birlikte taşıyor

Karanlık ve anlaşılmaz olan hiçbir şeyin
Tanımını yapan biri çıkmadı henüz

Yeryüzünden
Nelerin yürütüldüğünü
Ve daha nelerin yürütülmek için
Sirasını beklediğini
Ayarlı bir rota
Biliyor saltça

Diktatörler aynı diktatör
Gaspçılar aynı.
İktidarlar yine iş başında...

Kimin
Kana boyanan katranlı topraklara
Neden bastığı önemli değil

Nasıl olsa
Her gün aynı elle
Yeniden kuruluyor sıfır saatler...

üçmartikibinonüç

Necdet Arslan

Yüzleşme Replikleri

-1-

Yazgıların içine girip çıkar
Göç olur kod adı onun bir süreliğine bazen
Bunu unutma
Unutma sakın

-2-

Kirli ırmakların sularına körü körüne dalıp kapılmaktansa
Kaçıp ıraklaşmayı bilmeli ozan

-3-

Utanma
Yürekten sevdiğine
Apansız kapandığını sanma gönül defterinin
Ertelenmesi olanaksız şeyler de vardır yaşamda
Umut gibi,düş gibi,yaşama sevinci gibi
Aşk gibi
Bunu bil
Yeter

-4-

Çünkü
Sen mülteci değilsin
Sen değilsin oyunda cezalı çocuk
Yerde gökte arayıp bulamazken
Bir de bakmışsındır ki
Bir yürekte saklı duruyordur o gök boncuk.

Necdet Arslan

Zaaf

Koca kaya kendini gizliyor
Bayırdan belden
Gün sonrasızlığa taşınıyor
Sonrasızlık dehlize

Toz ufalanmak için sabrediyor
Zaman, ömrü kuruyor bilip bilmeden

Şeftali ,tutunduğu dalı zorluyor
Özsu yaprağı
Renkler tanınmak için doğuyor
Fırça ,tuvaldeki gülümsemeyi
Okşuyor silmeden

Ay geceye düşüyor
Işık rüyalara
Yıldız soluklanmak için tutunuyor
Orman canavar gibi kuduruyor

Çıra köze dönmeden
Köz yağmurlardan sönmeden
Oluyor bir şeyler

Şehir güle vuruluyor
Su Ferhat'a
Şirin sevmek için kavruluyor
İlkgüz kendini koruyor
Karakışa dönmeden

İmge şiire dökülüyor
Ağıt derinliklerde bir yere
Ses yoldaşını arayadursun
Yazgı avını vuruyor sezdirmeden

Sadece dilim çözülmüyor
Bu sıralar
Yol düze varıyor evrilmeden
İçim dışıma dönüşüyor çevrilmeden

dörttemmuzikibinonyedi

Necdet Arslan

Zaman Nasıl Geçerse.

.....Sen bana bakma/ben senin baktığın yönde olurum
.....Özdemir
ASAF

Özlemlerle bir kez daha arıyorum
Sesime katmak için sesini
Ay doğarken başlayan hüznlerimin
En korkunç olanları
Beterden beter kılmak için beni
Apansız çıkıp geliyorlar senden ıraklardayken

En güzel napoliten şarkıları söyleyerek
Gizlendiğin kuytulardan ortaya çık ne olursun
Alevlerle yalazlanırken kırılğan yalnızlığım
O gitarın sesinde tutuşsun zaman
Güvenle atıl kollarıma sabah olmadan
En çılgın valsler sürsün yoruluncaya kadar

Egenin köpüklü suları nasıl ferahlatırsa insanı
Gözlerindeki mutluluk parıltılarıyla yak beni
Aklımı başımdan almak için yalazlansın
İçimde ,oynaşan bulutlara benzeyen nefesin
Değil mi ki aşk susuzluğumuzu ferahlatan bir giz'dir
Söyle bütün şarkılarımızı anlat delişmen masallarımızı
Ezberlerimiz bir an bile kollarımızdan ayrılmasın

Necdet Arslan

Zaman ve anlam kayması

yavaşça kısıverdik gözlerimizi sözcüklere
yenilmişiz meğer ağaran sabaha doğru
sis kokuyormuş gece geç anlamışız

titirse kirpiklerde acı benekli mermere vurursa gölge
boğulan körpe ömürden çoğalırsa iç deniz
nasıl tutulur hesabı
daralttığımız inleyişleri erkenden ihbar eder müjde
kurtarılmamış bir şehrin yakalarını ilkleyemezse yol
neyin altında kalır imge
neleri ezer geçer tay

peşine düşerim onlarsız zalim sancılarla ısınırım
hangi sahipsizlikten sonra kırılır duman
ellerimizde küfleniyorken puntolar
buharlaşıverir yanık kokan uykular

köz sızarken gözlerinin dibinden
tam da tan'da sökülürken ince ince düğüm
irinli gerçek gözlerken başucunda yolunu

yok ki
gerekçem ama
kütleşir parmaklarım
dokunamam
içini dışını sararken yıkıntılar
hele de nal seslerini notalarken yılmalar

Necdet Arslan

Zamanın Yüreği

Anımsa

·
Aşktan başka bir şey değildi
Yüzyıllardır dalgalarıyla boğuştuğumuz
Kurumayan usanmayan başımızı döndüren aşk...
Her an'ında içimizde zonklayan başka sancuların
Adını bilmediğimiz yurtlara koşturan
Köpüklendiren dalgaları

İlk kez söylenecek bir şarkının notalarıymışcasına
Çılgın, rengi yanaklarımızda duran öpüşlerin
Sol yanımızda filiz salınışların
ayak izlerini duyumsa

O bahar sabahına özgü
Yeni serpilmiş lezzetlerin kotarılmış düşler sağanağının
Bir gül dalının diken yırtığıyla kişneyen
arzuların

Başka bir şey değildi peşinden koşturan
Bilinmedik bulut oyunlarının

·
değildi inan.

·
Ellerimize bulaşırdı bu gizem, bu gölge, patikalar
Durulduğu yerden gönlümüzle didişen yolculuklar

·
Hiçbir zaman
yok, hayır olmaz, dememiştik

·
Doymaksızın, son damlasına dek yudumlamaya
bu has şarabı ...
İçimiz dışımız imbat üstümüz başımız tepeden tırnağa sağanak
Kucaklar dolusu dolunay
Tenlerimize düşen bakir yıldızlar
derin çatlakların en dibinde sarmaşdolaş

·
Olurdu olmasına
da
biz yine....

·
Aşktı ufuk ötelерinden sarkan
Gümüşi yeşili parlatan, mavinin dilini uçuklatan
Bulanık dakikaları yerçekimi eyleyen...

·
Ne olabilirdi sence?

·
Sonsuz yürüyüşün
En delikanlı direncini mayalayan
Borçlu kaldığımız şiirlerin öz sularında
biz iki hırçın zirdeliyi kavurup ferahlatan
Aşktan başka şey değildi...

05.07.2019-152

Necdet Arslan

Zannetme Ki Nedensizdir Öykülerimiz

Ay ışığı solgunken
Büyüyen İki sevinç, ilk heyecan
Ne kadar da umutluydu
Söylesem olmazdı

Ama en işveli endamına koşarak gelen
Ve gölgelerini toplayan bendim...

Kent alışık mıydı böylesi bir varsılığa
Ya da akıp giden sonsuzluğa
"Dur! " der miydi?
Bilemiyorum.

Bir başka baharın güneşi vurmuştu güne
Işıl ışıldı gözlerimiz
Seni büyütme yengimdi
Sınırsız dokunuşlarla özlemlerden

Bir masalsi evrenin
Yaramaz çocukları gibi gizlice
Sevinin var oluşunu kutsadık
Nice gezginlere inat
Ve öylesine...

O gün sessizce bulvarlarında dolaşmışım
Olgunlardan,soylulardan,yüreklicesine...
Nice ürpertiler doluyordu...

Bir bakış
Tutuşan eller
Düğümlenen zamanda can buluyordu...

Söylersen
En işveli ve mahrem endamına
Koşar yine gelirim
Yeniden...

Kente yağmurlar boşalıyorken,
İçimdeki bulvarlar kavruluyordu
Bir bakışa hasretken
Sabırsızca ve sessizce
Kaçıyordum...

Yakınlar hesapsızca kitapsızca içimdeyken
Uzaklar çok uzaklardaydı
Yetişemem sanıyordum...
Aldanıyordum....

Gün batarken
Küçülen iki sevinç, tükenen iki heyecan
Ne kadar çaresizdi
Ağlamasam olmazdı...

Necdet Arslan

Zarflanan Özlemler

Kimi kez güneşin ilk ışıklarıyla
Kimi kez de gün batımlarıyla başlayan zamanlarda
Eksik uykularımızı bölüşerek
Sırrına yalnız hislerimizin erdiği
Yüreklerimizden birlikte damıttığımız sevimizin hatırına
Arsızca mutluluklarla yoğunlaşmış
Ve hep o olmayan iletiler yazdım sana...

Şimdi
Gizemli bahçesinde dolaştığım masal evrenimden
Upuzun yollardan süzülerek geçip gelen
Titreyen parmak uçlarına pervasızca tutunacak
Sesimi, soluğumu duyumsatacak
Ve yaşadığımız geçmişin hiç bitmeyecek arzularını
Başkaldıran bir haylaz çocuk edasıyla
Bilincine nakış nakış işleyecek
Umudu barındıran seslerle örülü
Bir başkasını gönderiyorum..

Haydi
İki ana damar örneği
Birbirinin içine geçen
Birbirini tamamlayan yakınlığımızı
Zarif bir özenle çıkar şimdi zarfından

Okudukların
Kendi güzelliği içinde bir kez daha kutsadığımız
Derin duygularımızı ötelere taşıyan
Tüm kokularımızı bedenimize damıtan
Mehtabımızı, yıldızlarımızı aydınlatan
Özlemlerimizle tutuşup yanan
Gözyaşlarımızı barındıran
İkimizi anlatan satırlardan başka ne olabilir ki?

Uzaklardayım sevgili
Uzaklığım alıcısı olduğun sözlerim kadar yakın değil sana
Ama huzurluyum.
Bir sonsuz şölenin içindeyiz ya ikimiz
Sayfaları teker teker çevirdikçe
Dokunuyorsun işte bana.
Sen dokundukça duyumsuyorum ya...

Necdet Arslan

Zemberek-43

Herkes kendince kırıyor edeb'in egemenliğini
Başka başka yerlere taşıyor duygular
Algılar güçlerini sürüyorlar arenalara

Kaçınılmaz oluyor boyutlandırmak
İzlenen yolu uçurumları

Etkilenmiyorum hayır lümpenlikten
Götürmek işime gelmiyor istedi diye fiyakayı
Yozların diyarına

Güdük oluyor bazılarının gölgeleri
Yaşamın akışına göre yeni dalgalara karşı
ancak böyle politize olabiliyor demek ki insan

Baş köşede yer almak için
Yetmez hesaplaşmalara kalkışmak

Elini kolunu sallaya sallaya geç
Kompleks yapmaya ne gerek var
Adam olmak güzel perdah çekmenin
yaygara basmanın ötesinde bir şey

Çağdaşlıktı toprağın namuslu çocuğuydu
Gözü pekti falan filan ,her ne olursa ismi cismi
önemli değil.

Kendi içinde bu şiirin uğraşı
Herkes kendini yeniden oluşturup tamamlamalı...
Mümkündür
Ormandan kaçan herhangi bir ayı
Bu şiiri çiğneyebilir
Varsın olsun
Öyle ya

İçinde bir yabancı barındırabilir insan,
demiyor muydu Duras...

Herkes kendince kurmaya çalışıyor
Edeb'in zembereğini...

07.03.018-43

Necdet Arslan

Zıpkın

Oysa
Kaç kez söyledim durdum
Her söylediğimde bir sözcüğü eksiltmekten korkar olduğumu
Hiç konuşmasam öteki sözcüklerin küseceğini de

İçimdeki hangi ince suların sesinde yankılandığını
Ve ak göklerce bulutun oynadığı gizemlerin kokusunu
Tülü aralayınca bulduğum gözlerine
Işınladığımı nerden bileceksin

Daha dün,bu sabah,biraz önce
Yüreğime usulcacık dokunuyorken
Çekmen var ya ellerini birden
Darağacında sallanırcasına
Loş avlu boşluğunda başka bir infaz

Yonca çiçekleri gibi ışılayan gözlerin için
Kaç Zühre yıldızını en ulu vakitlerinde buruşturarak yırtıp attığıma dair
Nar taneli buse dokunuşlarıyla uyanılan sabahlarda
Okyanuslardan da büyük andlar içtiğime inanır mısın

Şiirlere sığınışım
Şanma ki depreşen umarsızlıklarımı avutmak içindir
Bak adil topluyorum bir başıma dağlarda
Hep ikinci tekil kişi
Hep -i durumu
Elimi kanata kanata dikenler arasında

Kanımı usulca mayalayan buyurgan duygularını
Alıp öteki kentlere taşıdığın zamanlarda
Mehtap yangınlarımı söndüremeyen susuz çeşmeler sıraladığını ardın sıra
Söylesem de inanmazsın

Sana anlatmaya gücüm kalmadı,desem
Bu kez başka bir zıpkın saplanacak yarama

Anladım ki
Bütün sellerin sorumlusu
Yağmurlar falan değil gözlerinmiş meğer...

Yoksa o hüzzam şarkı dolanır mıydı dilime
"Seni,sesini,gözlerinin rengini..."

İşte bundan iki gözüm
Yüreğimdeki buz dağlarının sessizce büyümesi
İşte bundan...

Necdet Arslan

Zona

./
Suların oynadığı
bir ağustos akşamı
Demleniyorum

İki sevgili
Gölgesine sokuluyor denizin
Sarmaşıkları öpüp duruyor güneş
Derken
yanıp tutuşuyor ortalık

Dilimde eski bir şarkı
Gözüm ta ötelerde
kıvrılarak tepenin ardına dolanan yolda.

./.

gün battı
Kurudu sahil
Şimdiden sonrası neyime
diyorum içimden

Suların sustuğu
Bir ağustos akşamı
Gölgesi kayboluyor denizin
Şimdi nerede olduklarını
düşünemeye vaktim yok iki sevgilinin
Demleniyorum
Bir yıldız düşüyor kadehimin içine
Bir yakamoz doğar doğmaz bozuluyor

Ölü denize, suskunluklara ,eski şarkılara
yalnızlıklara takılarak yaşamak
koyuyor insana...

rakıya ,ışsızlığa ve aşksızlığa
vuruyorum kendimi

Anlayacağın
Canım burnumda
Aklım da fikrim de sende...

02.08.2018-46

Necdet Arslan

Zorlu Göç

Kırmızı ışık ve gözlerin.
Duvar kocaman barikat.

Hareketsizim
Fırsatlar-ki bazen-
anıların kesik tümceleri

Yaz geceleri
Uzun, bunaltıcı...
İlk sözcüğü bulmaya koyuluyorum ilk dizeye.
Hep koruk duygular doluyor şiire.
Sanki bir körfez dalgası, gri ipince.

Şehir bitki hayvan oynuyorum soyadıyla.
Yenilen hep ben oluyorum.
Kulağım bir telefon sesinde.
Hamlaşıyor zaman
Üstüme başıma sınıyor tütün kokusu.

Güzün dönmesini gözlüyordum nicedir.
Gökyüzü leylek göçleriyle dolu.

Peñcereme vuruyor bulutların damıttığı
yağmur damlaları.

Yaka cebimi tıka basa dolduruyor
cumbasını rüzgarların yıktığı yalnızlıklar

Acı bir şarap olsa şimdi diyorum...
Acı bir şarap olsa...

Necdet Arslan